ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Β΄ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Γ'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1871.

002
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Γ
ΣΥΝ.Β
1870-1871
Τ.2

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.

Τῆς 10 Μαρτίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα·

1) Τροπολογία ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν, λιμνῶν καὶ τελμάτων νομοσχεδίου.

2) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων πιστώσεων.

3) Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνειακῶν θέσεων.

4) Πρότασις νόμου περὶ μὴ παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐκβολάδων.

Ἅπαντα ταῦτα παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

« ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν, ἑλῶν καὶ τελμάτων Νομοσχεδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α'.

Ὁρισμὸς τῶν λιμνῶν, ἑλῶν καὶ τελμάτων.

Ἄρθρον 1. Πᾶσα ἔκτασις γῆς κατακλυζομένη ὑπὸ τῶν ὑδάτων, μὴ ἐχόντων τακτικὴν φυσικὴν ἢ τεχνιτὴν διέξοδον καὶ καθιστώντων αὐτὴν ἀνεπίδεκτον τακτικῆς καὶ συνεχοῦς καλλιεργείας, θεωρεῖται λίμνη· πᾶς δὲ χῶρος, εἰς ὃν ἀναβλύζουσιν ὕδατα, ἢ καλυπτόμενος βαθμηδὸν ὑπὸ ποταμίων, θαλασσίων ἢ

τοῦ Κράτους, ἂν δὲν κατοικῇ ἢ δὲν διαμένῃ ἐν αὐτῇ. Κοινοποιεῖται δὲ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν.

Αἴτησις μὴ φέρουσα τὰ ἀνωτέρω προσόντα δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 5. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, λαβὼν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον αἴτησιν, ὁρίζει νὰ τὴν ὑποβάλῃ ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον κανονίζει τοὺς ὅρους καὶ τὰς συμφωνίας μὲ τὰς ὁποίας ἐγκρίνει νὰ κάμῃ τὴν παραχώρησιν, ἡ δ' ἐπὶ τούτῳ ἀπόφασίς του κοινοποιεῖται ἀμέσως πρὸς τὸν αἰτοῦντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του, καὶ ἂν μὲν τοὺς παραδεχθῇ, δηλώνει τοῦτο ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 6. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, λαβὼν τὴν δήλωσιν, δημοσιεύει ἐντὸς 5 ἡμερῶν, δαπάνῃ τοῦ αἰτοῦντος, λαμβανομένῃ ἐκ τῆς προκαταβολῆς του, ἐν μιᾷ τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐφημερίδων περίληψιν τῆς αἰτήσεως καὶ τῶν παραχωρητέων ὅρων, καὶ προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους, ἐντὸς 20 ἡμερῶν, νὰ προσφέρωσιν ἐπωφελεστέρους διὰ τὸ δημόσιον ὅρους, συμμορφούμενοι καθ' ὅλα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4. Μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰκοσαημέρου προθεσμίας, οὐδεμία αἴτησις γίνεται δεκτή.

Ἄρθρον 7. Οἱ συμφερώτεροι διὰ τὸ δημόσιον νομίμως προσφερθέντες ὅροι κοινοποιοῦνται ἀμέσως πρὸς τὸν πρῶτον αἰτοῦντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του, καὶ ἂν μὲν τοὺς παραδεχθῇ, προτιμᾶται, ἄλλως ἡ παραχώρησις γίνεται ὑπὲρ τοῦ προτείναντος τοὺς συμφερωτέρους ὅρους, ὅστις προηγουμένως καταβάλλει τῷ πρώτῳ τὰ τε ἔξοδα τῆς δημοσιεύσεως καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῶν χρημάτων του εἰς τὸ ταμεῖον, ἐπιστρεφομένης ἀμέσως καὶ τῆς προκαταβολῆς τοῦ ἀποτυχόντος.

Ἄρθρον 8. Ἐὰν συμπέσωσι πολλαὶ αἰτήσεις περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ προτεραιότης τῆς ἐπιδόσεως καὶ προτιμᾶται.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος φυλάττεται καὶ ὑπὲρ τῶν ὅσοι, πρὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἔδωκαν αἰτήσεις περὶ ἀποξηράνσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4.

Ἄρθρον 9. Ἂν μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς αἰτήσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7, δὲν παρουσιασθῇ ἄλλη αἴτησις, ἡ καταρτισθῇ κατὰ τὰ προηγούμενα μεθ' ἑνὸς ἡ ὁριστικὴ σύμβασις, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προκαλεῖ

ποταμίων ὑδάτων, καθιστιόντων τὸ ἔδαφος ἀνεπίδεκτον καλλιεργίας, θεωρεῖται ἔλος ἢ τέλμα.

Ἄρθρον 2. Τὰς ὑπὸ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κατηγορίαν χαρακτηριζομένας λίμνας, ἕλη ἢ τέλματα ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρῇ πρὸς ἀποξήρανσιν εἰς ἐργολάβους, συνάπτουσα ἀπ' εὐθείας μεταξὺ αὐτῶν συμβάσεις, ὧν ἡ ἐπικύρωσις θέλει γίνεσθαι διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προνόμια καὶ δικαιώματα παραχωρητέα εἰς τοὺς ἐργολάβους.

Ἄρθρον 3. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ ὑπὲρ τῶν ἀναλαμβανόντων τὴν ἀποξήρανσιν λίμνης, ἕλους ἢ τέλματος τὰ ἑξῆς προνόμια καὶ δικαιώματα κατ' ἀνώτατον ὅρον·

1) Δικαίωμα ἰδιοκτησίας μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀποξηρανθησομένων γαιῶν.

2) Τὴν ἐπικαρπίαν ἐπὶ τοῦ ὑπολειπομένου μέχρι 50 ἐτῶν.

3) Παντελῆ ἀτέλειαν ἐπὶ 5 ἔτη μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκοῦσι τὰ περὶ ταύτης ἔργα, ὅστις ἐν δύναται νὰ ᾖ ἀνώτερος τῶν 10 ἐτῶν.

4) Ἀτέλειαν ἐπὶ πάσης ὕλης χρησίμου διὰ τὰ ἔργα τῆς ἀποξηράνσεως, διὰ τὰς μηχανὰς καὶ τὰ παντὸς εἴδους γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ὡς καὶ διὰ τὰς οἰκοδομὰς ἀποθηκῶν καὶ κτηνοτροφείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 4. Ἡ αἴτησις περὶ ἀποξηράνσεως λίμνης κλπ. πρέπει νὰ περιέχῃ·

1) τὸν δῆμον, τὸ χωρίον, τὴν ἐπαρχίαν, τὴν ἔκτασιν ὡς ἐγγιστα καὶ τὴν ὀνομασίαν τοῦ ζητουμένου μὲ τὰ κατὰ προσέγγισιν ὅρια τῆς τακτικῆς καὶ συνήθους περιμέτρου τῶν ὑδάτων·

2) τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ζητεῖται ἡ παραχώρησις·

3) ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ αἰτῶν κατέβαλεν εἰς τὸ κεντρικὸν ἢ τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τῆς περιφερείας του τόσας δραχμάς, ὅσα εἶναι τὰ ἐν τῇ αἰτήσει του ἀναφερόμενα στρέμματα.

4) τὸν διορισμὸν δύο μελῶν, ἅτινα θέλουσιν ἀπαρτίσει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐπιτροπὴν, καὶ

5) τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου πληρεξουσίου ἐν τῇ πρωτευούσῃ

τὸ περὶ παραχωρήσεως Β. Διάταγμα, ἐν ᾧ καταχωροῦνται οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως.

Τὸ Διάταγμα τοῦτο κοινοποιεῖται ἀνυπερθέτως εἰς τὸν συμβαλλόμενον καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου τῷ γνωστοποιεῖται ὁ διορισμὸς, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, δύω ἑτέρων μελῶν καὶ ἑνὸς προέδρου, ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργείου διοριζομένου, ἅτινα ἀπαρτίζουσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 ἐπιτροπήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἔργων αὐτῆς.

Ἄρθρον 10. Τὰ δύω μέλη τὰ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, τὰ ἕτερα δύω ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ προέδρου διοριζόμενος πρόεδρος πρέπει νὰ ἔχωσι γεωμετρικὰς γνώσεις. Ὅλα δὲ ὁμοῦ ἀπαρτίζουσιν ἐπιτροπὴν, ἧς προΐσταται ὁ πρόεδρος. Ἡ ἀντιμισθία ἑκάστου τῶν μελῶν προσδιορίζεται εἰς δραχ. 10 δι' ἑκάστην ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν καὶ 12 διὰ τὸν πρόεδρον, πληρώνεται δὲ ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 προκαταβολὴν, δυναμένου ἐνταλματος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου των.

Τὰ μέλη αὐτὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου τῆς περιφερείας τοῦ ἀποξηρανθησομένου καὶ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὸν ἑξῆς ὅρκον·

«Ὁρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὅτι θὰ κάμω πιστὴν καὶ ἀκριβῆ καταμέτρησιν τοῦ ἀποξηρανθησομένου····, ὅτι θὰ προσδιορίσω καὶ ὁροθετήσω ἀκριβῶς τὴν κατακλυζομένην περίμετρον καὶ θὰ ἐκτιμήσω εὐσυνειδήτως τοὺς παρουσιασθησομένους μοι τίτλους ἰδιοκτησίας ἐν αὐτῇ.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος προκηρύττει διὰ τῶν δημάρχων καὶ παρεδρείων τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας νὰ παρουσιάζωσι κατὰ τὰς ἐργασίας τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των· πεπαιωθεισῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, οἱ μὴ ὑποβληθέντες εἰς αὐτὴν τίτλοι θεωροῦνται παραγεγραμμένοι.

Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ εὕρῃ τακτικοὺς καὶ νομίμους τοὺς παρουσιασθέντας τίτλους, σημειοῖ εἰς τε τὸ πρωτόκολλον καὶ διάγραμμά της τὴν θέσιν καὶ τὰ στρέμματα τῆς ἰδιοκτησίας· ἄλλως τοὺς ἀπορρίπτει, καὶ μόνα τὰ δικαστήρια εἰσὶν ἁρμόδια ν' ἀποφασίσωσι περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 11. Οἱ ὁπωσδήποτε ἀναγνωρισθέντες ἰδιοκτῆται δὲν ἀποκτῶσιν ἄλλο δικαίωμα εἰμὴ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀποξηρανθησομένης ἰδιοκτησίας των μετὰ τὴν λῆξιν τῶν παραχωρηθέντων προνομίων.

Ἄρθρον 12. Ἡ ἐπιτροπὴ καταμετρεῖ τὴν περίμετρον τῆς τακτικῆς καὶ συνήθους πλημμύρας· προσδιορίζει τὸ ὅλον τῆς ἐκτάσεως εἰς στρέμματα Βασιλικὰ, προσδιορίζει τὰ ὅρια τῆς κατακλυζομένης περιμέτρου καὶ θέτει σημεῖα στερεὰ ἐπ' αὐτῆς, δαπάνῃ τοῦ ἐργολάβου· περὶ τούτων πάντων συντάττει τὸ σχεδιάγραμμα καὶ πρωτόκολλόν της ἐπισήμως, τὰ ὁποῖα παραδίδει εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑποθηκοφύλακα πρὸς μεταγραφὴν, καὶ ἀντίγραφα ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα προσαρτηθῶσιν εἰς τὸ διάταγμα τῆς παραχωρήσεως.

Μετὰ τὴν μεταγραφὴν, τὸ πρωτότυπον σχεδιάγραμμα καὶ πρωτόκολλον παραδίδονται ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος εἰς τὸν ἐργολάβον, καθὼ τίτλοι ἰδιοκτησίας του, καὶ προβαίνει οὗτος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀποξηράνσεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μηχανικοῦ, παρ' αὐτοῦ πληρονομένου, ἀλλ' ἀνεγνωρισμένου.

Ἄρθρον 13. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἀποκαθιστᾷ διὰ γεφυρώσεως τὰς διακοπτομένας συγκοινωνίας ἀπὸ τὰς διώρυγας καὶ τοὺς αὐλακάς του καὶ νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν, ὥστε τὰ ὕδατα νὰ μὴ προσβάλλωσι ξένην ἰδιοκτησίαν καὶ προξενῶσι ζημίαν· ἄλλως ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ τὸν σταματᾷ.

Τὰ ὕδατα τοῦ ἀποξηρανθησομένου ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τοῦ ἐργολάβου καὶ δύναται νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ κατ' ἀρέσκειαν.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀποζημιοῖ ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὴν ἰδιοκτησίαν τὰ ἔργα του προσβάλλουσι. Τὴν δὲ ἀποζημίωσιν προσδιορίζει ἀνεκκλήτως ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφερείας, ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ μηχανικός· ἀλλ' οὐδεὶς δύναται διὰ τοῦτο νὰ παρακωλύσῃ τὰ ἔργα τῆς ἀποξηράνσεως.

Ἄρθρον 14. Τὸ πέρας τῆς ἀποξηράνσεως κηρύττει ἡ αὐτὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἐπιτροπὴ, ἀναπληρουμένων τῶν μελῶν αὐτῆς ἐν ἀπουσίᾳ, ἀσθενείᾳ ἢ θανάτῳ, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τοῦ διορισμοῦ των.

Ἄρθρον 15. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος, ἐντὸς τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου, δὲν φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀποξήρανσιν, κηρύσσεται ἔκπτωτος τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων του δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, προηγουμένης τῆς περὶ τούτου γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἐπιτροπῆς.

Πάντα τὰ ἔργα του καὶ αἱ προκαταβολαί του πληράνονται κατ' ἐκτίμησιν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὸν νέον ἐργολάβον

κατὰ τὸ ἥμισυ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ἀποδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον λόγῳ ποινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἰδιοκτήτων ἑλῶν καὶ τελμάτων.

Ἄρθρον 16. Ὅπου ὑπάρχουσιν ἕλη καὶ τέλματα ἰδιόκτητα, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐντὸς πενταετίας, νὰ τ' ἀποξηράνωσιν· ἀτελεσφορήτως δὲ παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀποξήρανσιν αὐτῶν εἰς ἐργολάβον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐπιφυλασσομένου δικαιώματος κυριότητος ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου, μετὰ τὴν λῆξιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς τὸν ἐργολάβον προνομίων.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἰδιόκτητα ἰχθυοτροφεῖα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Περὶ τῶν περιοδικῶς καὶ ἐκτάκτως κατακλυζομένων γαιῶν.

Ἄρθρον 17. Ὅσαι ἐκτάσεις κατακλύζονται ἐκτάκτως καὶ περιοδικῶς, διότι τὰ ὕδατα δὲν χωροῦσιν εἰς τὰ φυσικὰ ἢ τεχνητὰ βάραθρα, τὰς διώρυγας καὶ ὀχετούς, δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς ἐργολαβίαν κατὰ τὸν παρόντα νόμον πρὸς ἐντελῆ ἀποτροπὴν τῆς πλημμύρας, ἀλλὰ διὰ ταῦτα παραχωρεῖται μόνον τὸ πέμπτον τῆς κατακλυζομένης ἐκτάσεως κατ' ἀνώτατον ὅρον.

Ἄρθρον 18. Πᾶς εἰδικὸς προηγούμενος νόμος ἐπὶ τῶν κανονιζομένων διὰ τοῦ παρόντος ἀντικειμένου καταργεῖται, ἐκτὸς τοῦ περὶ Κωπαΐδος.

Ι. Ν. ΦΑΕΣΣΑΣ.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπή.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΤΝΓ', περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1870, ἐὰν αἱ ἐκ τοῦ νόμου τούτου χορηγούμεναι πιστώσεις ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιτρέπεται ἵνα ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθῶσι διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ μνημονευομένων ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Αἱ πιστώσεις τῶν δραχμῶν 223,500 καὶ 271,000, ἡ μὲν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1869, ἡ δὲ τοῦ 1870, εἰσὶν ἐκ τῶν

μνημονευομένων καὶ ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω νόμου, καὶ ἑπομένως δεδικαιολογημένως ἐχορηγήθησαν διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, ἥτις ἤδη πρέπει κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτάς.

Ζητεῖται προσέτι παρὰ τῆς Βουλῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἡ ἐπιψήφισις τῶν ἑξῆς ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως τοῦ 1870 ἔτους·

α'.) Δραχμῶν 100,060 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

β'.) Δραχμῶν 50,000 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

γ'.) Δραχμῶν 174,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης· καὶ

δ'.) Δραχμῶν 23,418 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Αἱ τρεῖς πρῶται τῶν πιστώσεων προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου τοῦ Κράτους καὶ ὡς δεδικαιολογημέναι πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῶσιν.

Ἡ τετάρτη τῶν πιστώσεων δὲν εἶναι δεδικαιολογημένη, διότι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐγγράφων, δὲν ὑφίστατο ἀνάγκη ἀγορᾶς γαιανθράκων, ὁ δὲ λόγος ὁ προβληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀγορὰν ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὅτι ἦσαν εὐθηναί, δὲν εἶναι ἰσχυρὸς καὶ σύμφωνος μὲ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἀντίτιμον τῶν γαιανθράκων ἐπληρώθη συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς πιστώσεως ταύτης, ἀφίνει δὲ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκτίμησιν τῆς παρανόμου ταύτης πράξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1871.

Ὁ πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Τὰ μέλη

Π. Β. Κωνσταντᾶς.	Ἰω. Παπαζαριρόπουλος.
Ν. Κατσικαπῆς.	Γ. Μαλέας.
Ν. Δ. Τσώκρης.	Σ. Ἀτονταράκης.
Ν. Βαρβιτσιώτης.	Κ. Δαγρές.
Κ. Θεοδώρου.	Ν. Ἀγγελίδης.
Λ. Ι. Καραλίβανος.	Π. Ι. Μανωλιδάκης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Στυλ. Κολιάτσος.»

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν οἰκονομικῶν λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνειακῶν θέσεων, ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ μὴ ἔχουσά τι νὰ προσθέσῃ ἢ παρατηρήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καθόσον τὰ παρὰ τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ προτεινόμενα προέρχονται ἐκ λόγων ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, χάριν τῆς ἀκριβοῦς εἰσπράξεως τῶν τελωνειακῶν προσόδων, διευκολύνει δὲ συγχρόνως τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου·

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ γείνῃ δεκτόν, ὡς ἔχει, τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαρτίου 1871.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Θ. Θερμογιάννης, Σ. Μαλακπίνας, Ἰω. Σοφιανόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς

Ἰ. Α. Καβαλλιεράτος.»

«Η Ρ Ο Τ Α Σ Ι Σ

Κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Λαυριακῶν, ἵνα σταλῇ πρὸς τύπωσιν καὶ διανομὴν καὶ συζητηθῇ ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Κύριε πρόεδρε!

Ἐνιστάμενος κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς·

Α'. Διότι διὰ τῆς ἐπιβολῆς φόρου, καὶ τούτου ἐν μέρει, ἐπικυροῖ δικαιώματα *χρήσεως*, ἥτοι καμινεύσεως ἀργυροῦχων χωμάτων τῇ ἑταιρίᾳ, ἣν καὶ νομικοὶ καὶ ἐπιστήμονες καὶ ὑπουργεῖον καὶ ἡ κοινωνία ἐκήρυξαν ἐκτὸς παντὸς δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀπολύτως (πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν παλαιῶν σκωριῶν, τῶν διὰ νόμου τῆς Βουλῆς αὐτῇ παραχωρηθεισῶν), ὡς ἐὰν ἦμεν ξένων δικαιωμάτων οἱ συνήγοροι, ἢ ὡς εἰ ἐκαλούμεθα σήμερον νὰ νομοθετήσωμεν σύμβασιν, καὶ οὐχὶ ὅπως ἐκφέρωμεν ἐπὶ τῶν τετελεσμένων ἀπόφασιν ἐθνικήν·

Β'. Διότι ἡ ἐπιτροπὴ διαχωρίζουσα μεταξὺ *ἰδιωτικῶν* καὶ *ἐθνικῶν*, προκειμένου περὶ θησαυροῦ, οὗ ἡ κυριότης καὶ διάθεσις ὑπάγεται πάντοτε εἰς τὸ δημόσιον, θεωρεῖ πλημμελῶς ὡς ἀμφισβητήσιμον τὴν τοιαύτην κυριότητα, ἢ ὡς ζήτημα διὰ τὴν

Βουλὴν, ἐνῷ ἄλλοθεν, περὶ ἰδιοκτήτου τῶν δήθεν ἀμφισβητουμένων γαιῶν οὐδεὶς ὑπάρχει καὶ οὐδεὶς μέχρι τοῦδε *νόμιμος* τίτλος ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐπαρουσιάσθη·

Γ'. Διότι καὶ ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος 30 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν *ἑτοίμων ἀργυροῦχων* χωμάτων (ἐκβολάδων κατ' εὐφημισμὸν) ὑποβιβάζων τὴν ἀξίαν τούτων κάτω τῆς ἀξίας τῶν ἁπλῶν σκωριῶν, (τῶν δὶς ἐκκαμινευμένων καὶ μὴ περιεχουσῶν ἄργυρον, καὶ μάλιστα τετραπλασίονος ἀξίας τοῦ μολύβδου, ὅπως τὰ χώματα, ἀπαιτουσῶν δὲ καὶ δαπάνην διπλασίαν διὰ τὴν τάξιν των, ἢ ἡ ἁπλῆ ἀνάλυσις τῶν χωμάτων), εἶναί τι προφανῶς παράλογον, πρὸς τὴν κοινὴν αἴσθησιν καὶ τὴν ἰδίαν ἑκάστου πεποίθησιν ἀπᾴδον. Τὸ δὲ 30 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς 10 0|0 μόνον· ἐνῷ ἡ ἐν λόγῳ ἀργυροφόρος κόνις ἐν σωροῖς (ἧς δείγμα μικρὸν εἰς τὸ προεδρεῖον καταθέτω) περιέχει, κατὰ τὰ ἐνώπιόν μας ἐπίσημα ἐξαγόμενα, 90 ἐπὶ τοῖς 0|0 ἀξίαν εἰς ἄργυρον καὶ μόλυβδον ὁμοῦ!! Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιττώσει προτιμοτέρα πάντως ἡ ἐξ ἡμισείας μετὰ τοῦ δημοσίου ἀνάλυσις των. Προτιμοτέρα καὶ αὐτὴ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξωγκωμένων 20,000,000, ἣν ἡ ἑταιρία προτείνει, (σκεπαζομένη διὰ μετοχῶν ἐτησίας δόσεως) ὡς ἱκανοποιοῦσα ἠθικῶς τὸ ἔθνος·

Δ'. Διότι δύσκολος καὶ ὅλως ἀκατόρθωτος ἡ ἐπιτήρησις, καὶ δυσκολωτέρα ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀξίας κατά τε τὴν (δι' ὀργάνων τῆς ἑταιρίας) ἀνάλυσιν καὶ τὴν ἐξαγωγήν, δι' ἄλλα τε πολλὰ καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐν ἀναποχωρίστῳ καὶ διαλανθανούσῃ ἀναλογίᾳ συνεξάγεται μετὰ τοῦ μολύβδου ὁ ἄργυρος, καὶ συντήκονται σκωρίαι μετὰ χωμάτων· ἐκτὸς ἐὰν *εἰς εἶδος* λαμβάνηται τὸ τοῦ δημοσίου δικαίωμα·

Ε'. Διότι κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἀρισμένως οὐδεμία πρόνοια λαμβάνεται πρὸς ἀσφάλειαν δι' ἐγγυοδοσίας ἢ ἀπαγορεύσεως νομικῆς, ἢ ποινικῆς ῥήτρας ἐν ὑποτροπῇ, ἢ ἐξαναγκασμοῦ πρὸς ἀπότισιν ὀφειλῆς καὶ ζημιῶν τοῦ δημοσίου, ἢ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἀφετερισθέντων πρὸ ἐτῶν, καθὼς μηδὲ περὶ τῆς καθυστερουμένης πληρωμῆς τοῦ ἐπὶ τῶν σκωριῶν φόρου τῆς ἐπικαρπίας, κατὰ τὰς ἀνεκτελέστους ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων·

ΣΤ'. Διότι, προκειμένου περὶ 1,000! ἴσως ἑκατομμυρίων ἑτοίμων, ἡ κοινὴ ἐπιθυμία οὐδεμίαν ἄλλην λύσιν παραδέχεται ὡς δικαίαν καὶ ὡς ἐθνικήν, ἢ τὴν *διὰ μεγάλης ἐθνικῆς διομιλίας*, ὑπηρετουμένης δι' Ἑλληνικῶν χειρῶν, ἐκβληθεῖσαν· πᾶσα δὲ ἄλλη λύσις προδίδει ἀδυναμίαν ἐθνικὴν ἢ κακὴν θέλησιν, ὡς

μὴ δυναμένης τῆς Βουλῆς ν' ἀποκρούσῃ δι' ἐξώσεως ἁπλοῦν ἐργολάβον *κακῆς πίστεως* διὰ βίας καὶ ἐξ ἀπάτης εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐγκαθιδρυθέντα, διαρπάζοντα τὰς προσόδους μας καὶ πάντοτε ἀθετήσαντα καὶ νόμους καὶ δικαστικὰς ἀποφάσεις, ὑχυρούμενον δ' ἑκάστοτε ὄπισθεν τοῦ χρυσοῦ, ὃν ἀφειδῶς διαχέει, καὶ τῆς ἰσχυρᾶς προστασίας ξένης κυβερνήσεως (ἧς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐπανειλημμένως ὡμολογήθη). Ἄλλως δὲ, διὰ τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ παρουσιαζομένου εἰς τὴν ἐπιψήφισίν της, ἡ Βουλὴ προδικάζει οἱονεὶ ὑπὲρ δικαίων τῆς ἑταιρίας, περὶ ὧν ἀπέσχον εἰσέτι νὰ ἐκφέρωσι τὴν γνώμην των τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια, δυνατὸν δὲ ταῦτα σύμφωνα, ἐπόμενα τῇ ἀποτάσει τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, προαναγωρίζοῦσι τοιαῦτα, ν' ἀναγνωρίσωσι τῇ ἑταιρίᾳ *ἰδιοκτησίαν δίκαια* ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἐν Λαυρίῳ γαιῶν, ἀφοῦ καὶ ἡ Βουλὴ, ἐν ἀμφισβητησίμῳ θέσει εὑρεθεῖσα, ἐπέσχε νὰ ἐκφέρῃ τὴν ὑπερτάτην θέλησιν τοῦ ἔθνους ὁριστικῶς, μεθ' ὅλας τὰς ἐνώπιόν της νομικὰς καὶ πραγματικὰς ἀποδείξεις ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, μόνον καὶ μόνον διότι πρὸς διάρκειαν κατὰ στρέμμα χωρικοί τινες κάτοχοι μετεβίβασαν, ἀγοραπωλήσαντες, ἰδιοκτησίας δικαιώματα, εἰς οὐδένα τίτλον νόμιμον στηριζομένης ὑπὸ τὸν ἐν ταῖς ὄχθαις συμβολαίοις ἀγοραπωλησίας ῥητῶς περιεχόμενον ὅρον καὶ μὴ ὢσιν ὑπόχρεοι ἀποζημιώσεως διὰ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν τοῦ δημοσίου», (τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγκλιματικὴν ἐνοχὴν τεκμηριοῖ), τοιαύτη δὲ ἀναγνώρισις ποιεῖ τὴν Ἑλλάδα ἀποικίαν, χώραν, ὡς εἰπεῖν, κατακτήτειραν νομιμοποιημένην. Διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ ἐνιστάμενος κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ σχεδίου·

Προτείνω αὐθις εἰς τὴν Βουλὴν,

1. Νὰ κηρύξῃ ἀδιαιρέτως πᾶν τὸ ἔδαφος τὸ Λαυριακὸν καὶ πᾶσαν ἀργυρεῖχον γῆν αὐτοῦ *ἰδιοκτησίαν ἐθνικὴν ἐκποιητὴν*, περιοριζομένης τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν σκωριῶν νόμιμα δικαιώματά της, καὶ ὑποχρεουμένης, ἐπὶ ἀπειλῇ ἐκπτώσεως αὐτῆς, εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ καθιστερουμένου φόρου ἐπικαρπίας, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποτάσεις τῶν δικαστηρίων.

2. Νὰ αἰτηθῇ ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἄνευ νόμου καὶ δικαιώματος ἀφαιρεθέντα, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰς Λαύριον μεταβάσεως ἐπιτροπῆς.

3. Νὰ ληφθῇ κυβερνητικῶς πρόνοια πρὸς σχηματισμὸν ἐν Λαυρίῳ βιομηχανίας ἀργυρομεταλλευτικῆς (περὶ ἧς καὶ ἀναφορὰ δίδεται εἰς τὴν Βουλὴν)· καὶ

4. Νὰ σταθμευθῇ ἐκεῖ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα.

Παρακαλῶ, κ. πρόεδρε, νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀναμαστικῆς κλήσεως ἡ πρότασίς μου.

Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.»

Κατόπιν εἰπόντος τινὸς, ὅτι ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει ἠτήσατο νὰ προσκληθῇ ὁ πρώην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Δ. Χρηστίδης νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους τῆς παύσεως τοῦ ἄλλοτε Οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐν Λαυρίῳ, ὅστις τοσαύτας παρέσχεν ὑπηρεσίας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων, διὸ καὶ ἐξεφράσθη αὐτῷ ἡ Βασιλικὴ εὐαρέσκεια μικρῷ πρὸ τῆς παύσεως αὐτοῦ, πολλοί, μεθ' ὧν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς, ἀπήντησαν, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς παύσεως εἶναι ἀπόλυτον καὶ οὐδεὶς ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ λόγον ἐπὶ διοικητικῶν πράξεων, μὴ ἀντικειμένων πρὸς τὸν νόμον ἢ τὴν ἠθικήν.

Μεθ' ἃ ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὰ ἑξῆς·

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 350 χιλιάδων τῆς χρήσεως τοῦ 1869.

2) Ὅμοιον ἐκ δραχ. 126, 273 τῆς χρήσεως τοῦ 1870.

3) Ἡ πρότασις νόμου περὶ συστάσεως ἕδρας ὀδοντοϊατροῦ ἐν τῇ ἀστυκλινικῇ.

4) Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκμισθώσεως τῶν ἐν κύθνῳ λοιπῶν.

5) Τὸ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων κτλ.

6) Τὸ περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν.

7) Τὸ περὶ ἀποζημιώσεως ἐλῶν, λιμνῶν καὶ τελμάτων.

8) Τὸ περὶ τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων χρεῶν τοῦ δημοσίου.

9) Ἡ πρότασις νόμου περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν. καὶ

10) Ὅμοια περὶ τροποποιήσεως τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν εἰς ά. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Ἐπομένως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας, εἶπεν, ὅτι μὴ ἀναπτυχθέντος ἔτι ἐν Ἑλλάδι τοῦ πνεύματος τῶν συνεταιρισμῶν, πρέπει νὰ ἐνισχύωμεν διὰ θυσιῶν τὰς ξένας ἑταιρίας· ἀλλ' ὅμως ἡ ἐνίσχυσις αὕτη δὲν πρέπει νὰ προβαίνῃ πέραν τῆς ἀνάγκης. Ἡ κυβέρνησις ὠφείλαμεν ὑπόβαλε τῇ ἑταιρίᾳ τοῦ σιδη-

ροδρόμου ὑποχρέωσιν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐκ τοῦ λιμένος Ζέας εἰς τὴν πλατεῖαν Λουδοβίκου. Ἡ ἑταιρία ἐκουσίως ἀπεδέχθη τὴν μεταφοράν, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις τὰ δικαστήρια εἶσιν ἁρμόδια. Ἡ ἱστορία τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου μαρτυρεῖ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις προσήνεγκεν ἀπείρους εὐκολίας εἰς τὰς ἑταιρίας τὰς ἀναλαβούσας τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ· ἡ ταχύτης καὶ τὸ ὀλιγοδάπανόν εἰσιν ὁ σκοπὸς τῶν σιδηροδρόμων· ἀλλὰ τοῦ σταθμοῦ μέλλοντος ἐνθα ἤδη ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις, οὔτε χρόνον οὔτε δαπάνην κερδίζομεν· πρέπει λοιπὸν νὰ μετενεχθῇ ὁ σταθμὸς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς, ὅπως μάλιστα μὲ πάθῃ καὶ ἡ θέα τοῦ Θησείου ἐκ τῆς ἀνεγέρσεως ἀκόμψων παραπηγμάτων. Ἐπὶ τέλους, προτιμῶν τὴν σύμβασιν τῆς πρώτης κυβερνήσεως, τῆς συμβάσεως τῆς παρούσης, ἐπρότεινε νὰ δοθῇ προθεσμία, ὅπως μετενεχθῇ ἀλλαχοῦ ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ λυθῶσιν αἱ ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν δυσκολίαι.

Ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι πρέπει βεβαίως νὰ παρέχωνται ἄρθονα μέσα εἰς ξένας ἑταιρίας, ὅπως ἀναπτυχθῇ ἡ συγκοινωνία· ἀλλ' ὁ σιδηρόδρομος ὁ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ἀντὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν συγκοινωνίαν, κατέστρεψε τάξιν τινὰ πολιτῶν· ἀληθεύει, ὅτι ἀλλαχοῦ οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ ἀνεγείρονται ἐκτὸς τῶν πόλεων· ἐκεῖ ὅμως ὑπάρχουσι λεωφορεῖα, ἐνῷ ἐνταῦθα οὐδὲν ὑπάρχει τοιοῦτον· ἑπομένως αἱ παραχωρήσεις πρὸς τὸν σιδηρόδρομον εἰσὶν ἄσκοποι, οὐδεμιᾶς παρεχομένης εὐκολίας εἰς τοὺς πολίτας· αἱ ἀπαιτήσεις τῶν κατοίκων δὲν εἶναι ὑπέρογκοι, αἱ δὲ ἀγωγαὶ τῶν δήμων εἰσὶ δίκαιαι. Ὁ δῆμος Ἀθηναίων διεκδικεῖ ἐκτασιν, παραχωρηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ ὁ δῆμος Πειραιῶς, ὥστε, ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐρετείου τὴν καταδικάζουσαν τὸν δῆμον Πειραιῶς, τὸ δημόσιον ἔξει πληρώσει μεγάλας ἀποζημιώσεις, ἀναδεξάμενον τὴν δίκην. Καταλήγων, ἐπρότεινε νὰ ἀπορριφθῇ ἡ σύμβασις ὅπως ἡ κυβέρνησις ὑποχρεώσῃ τὴν ἑταιρίαν νὰ ἀνεγείρῃ τὸν σταθμὸν ἐν τῇ ὁδῷ Ἀθηνᾶς καὶ ἐλαττώσῃ τὰ διόδια ἐπ' εὐκολίᾳ τῶν πολιτῶν.

Τοὺς προλαλήσαντας ἀντέκρουσεν ὁ πρωθυπουργὸς εἰπών, ὅτι ἡ συζήτησις ἀφορᾷ οὐχὶ τὸν λαὸν, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα τάξεώς τινος ἀνθρώπων· διότι ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀττικῆς ἐβέβηκαν νὰ μένῃ ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς ἔνθα ἤδη ὑπάρχει διὰ τὰ ἐμπορεύματα, ἐὰν ἡ ἑταιρία ἀνεγείρῃ νέον σταθμὸν ἐντὸς τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀπόβασιν τῶν

ἀνθρώπων, ὥστε οὐδεὶς λόγος ἀσεβείας πρὸς τὰς ἀρχαιότητας ὠθεῖ τοὺς ἀντικρούοντας τὸ νομοσχέδιον. Τὸ ὑπουργεῖον Πούλγαρη ὑπεσχέθη ἐπισήμως εἰς τὴν ἑταιρίαν, ὅτι οὐδεμίαν θέλει ὑποστῆ ζημίαν μεταφερομένου τοῦ σταθμοῦ ἐκ τοῦ λιμένος Ζέας· ἡ δὲ παροῦσα κυβέρνησις ἐνόμισε καθῆκον αὐτῆς νὰ σεβασθῇ τὴν ὑπόσχεσιν ἐκείνην, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἑταιρίαν, ἧς ἔβλεπε βεβαίαν τὴν καταστροφὴν ἕνεκα τῶν μεγάλων κατ' αὐτῆς ἀπαιτήσεων· ἐνόμισε πρὸς τούτοις ἡ Κυβέρνησις ὅτι πρέπει νὰ προσελκύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ξένα κεφάλαια, προστατεύουσα τὰς ἑταιρίας διὰ παραχωρήσεων. Διότι ἐννοεῖ, ὅτι ἡ ἀθλία οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κράτους ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ξένων κεφαλαίων.

Ἡ προκάτοχος κυβέρνησις, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, παρέσχε τῇ ἑταιρίᾳ δεκαετῆ προθεσμίαν πρὸς μεταφορὰν τοῦ σταθμοῦ, ἐκ τούτου δὲ ἐξηγέρθησαν παράπονα πολλῶν πολιτῶν, παραπονουμένων, ὅτι ζημιοῦνται, μὴ δυνάμενοι νὰ διαθέσωσιν, ἢ νὰ ἐπισκευάσωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν διὰ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς παραπόνου περιώρισε τὴν προθεσμίαν εἰς τρία ἔτη, ὅπως ἐντὸς αὐτῶν ἡ ἑταιρία ἀνεγείρῃ τὸν μόνιμον αὐτῆς σταθμὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως· καθόσον ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς ἄλλην τινὰ τῶν ὡρισμένων θέσεων ἐζημίου τὴν ἑταιρίαν, οὐδόλως ὠφελοῦσα τοὺς πολίτας. Ὁ δὲ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου, προσέθηκεν, ἰσόγειον ὂν οἰκοδόμημα συνήθως, οὐδόλως θὰ παραβλάψῃ τὴν θέαν τοῦ Θησείου, ἀφοῦ μάλιστα περὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο μνημεῖον ὑπάρχουσιν ἄπειρα οἰκοδομήματα, παρέχοντα εἰδεχθῆ ὄψιν.

Τελευταῖον εἶπεν, ὅτι αἱ πρὸς τὴν ἑταιρίαν παραχωρήσεις σκοποῦσιν νὰ ἀποδείξωσι τὴν Ἑλλάδα τόπον συμφερόντων καὶ νὰ προσελκύσωσι τὰ κεφάλαια καὶ τὰς συμπαθείας τῆς Εὐρώπης.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ἀνέγνω σχετικὴν πρὸς τὸ ζήτημα ἀναφορὰν τοῦ δημάρχου Πειραιῶς, βεβαιοῦντος, ὅτι ὁ δῆμος, οὗ προΐσταται, δὲν ὁρμᾶται ἐκ πνεύματος κερδοσκοπικοῦ καὶ ὅτι ἐγκαταλείπει πᾶσαν κατὰ τῆς ἑταιρίας ἀπαίτησιν, ἐὰν αὕτη στέρξῃ νὰ παραχωρῇ ἐτησίως καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ προνομίου αὐτῆς 2 χιλ. δραχ. ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Πειραιῶς.

Μετὰ ταῦτα ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀνέλαβε διὰ συμβάσεως, ὅτι ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὰς καταληφθησομένας γαίας δὲν δικαιολογεῖ τὴν παράβασιν τῶν συντεθειμένων, ὅτι αἱ ἐγερθεῖσαι δίκαι δὲν σχετίζονται πρὸς τὸ ζήτημα, καθόσον καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι πολλαὶ

ἐγείρονται δίκαι κατὰ τῶν ἑταιριῶν, καθ' ἃς οὐδεμίαν αἱ κυβερνήσεις ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν. ὅτι ἡ ἑταιρία εἰσπράττει κατ' ἔτος τριακοσίας χιλιάδας δραχ. κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτῆς, ποσὸν ὑπέρογκον ἀναλόγως τῶν δαπανηθέντων κεφαλαίων, διότι ἄλλαι ἑταιρίαι ἀρκοῦνται εἰς 5 ἐπὶ τοῖς 100 ὠφέλειαν, ὅτι διὰ τῆς ἐγέρσεως τοῦ σταθμοῦ μακρὰν τῆς πόλεως πολλοὶ πολῖται ζημιοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεταφορᾶς τοῦ σταθμοῦ ἐντὸς τῆς πόλεως ἐδόθη αὐτῇ πολυετὲς προνόμιον καὶ ὑπέρογκα διόδια, καὶ ὅτι αἱ διαθέσεις τῆς Εὐρώπης δὲν μεταβάλλονται ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τῶν πρὸς τὴν ἑταιρίαν παραχωρήσεων, διότι ὑπάρχουσιν ἀνώτερα συμφέροντα, ἐξεγείροντα τὴν καθ' ἡμῶν καταφοράν της.

Ἐπὶ τέλους ὑπέκρουσε τὸ νομοσχέδιον, εἰπών, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἑταιρίαν προθεσμία τεσσάρων ἐτῶν ὅπως μεταφέρῃ τὸν σταθμὸν αὐτῆς εἰς ἓν τῶν ὁριοθέντων 5 σημείων.

Γενομένης ἔτι μακρᾶς συζητήσεως, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπέφερεν, ὅτι ἡ σύμβασις δύο μόνον παρέχει παραχωρήτας, ἅ. μὲν τὴν ἀνάληψιν τῶν μεταξὺ τῶν δήμων καὶ τῆς ἑταιρίας δικῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ϐ'. δὲ τὴν παραχώρησιν προθεσμίας 3 ἐτῶν, ἀντὶ δέκα, πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὁριστικοῦ σταθμοῦ. Ἐκ τῶν παραχωρήσεων δὲ τούτων οὐδεμία ζημία προκύπτει εἰς τοὺς κατοίκους καὶ τὸ δημόσιον, σώζεται δὲ μόνον ἡ ἑταιρία ἐκ βεβαίας καταστροφῆς· διότι ὁ μὲν δῆμος τῶν Ἀθηνῶν ἀνεγνώρισε τὸ ἄδικον τῶν ἀπαιτήσεών του, ὁ δὲ τοῦ Πειραιῶς ἀπώλεσε τὴν δίκην ἐν τῷ Ἐφετείῳ· ἄλλως, προσέθηκεν, ἀτόπως ἀνέμιξαν τὸ ζήτημα τοῦ διαρκοῦς σταθμοῦ, περὶ οὗ οὐδεὶς λόγος γίνεται ἐν τῇ συμβάσει· διότι ἡ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκ προγενεστέρου νόμου νὰ ὁρίσῃ διὰ διατάγματος τὸν μόνιμον σταθμὸν συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἑταιρίας.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη ἑτέρα ἀναφορὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρίας Σκαλτσούνη, ἀναδεχομένου νὰ παραχωρήσῃ ἐν ὀνόματι τῆς ἑταιρίας εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς τὰς περιττευούσας γαίας ἐκ τῆς καταληφθείσης ὑπὸ τοῦ σταθμοῦ πλατείας.

Ἀκολούθως μετὰ ἔραξεῖαν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, τοῦ παραχωρουμένου ὑπὸ τῆς ἑταιρίας εἰς τὸ δημόσιον, ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἡ ἑταιρία ἀναδέχεται νὰ καταβάλῃ χιλίας ἑπτὰ δραχμὰς κατ' ἔτος ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Πειραιῶς, καὶ ἐπρότεινε νὰ ὁρισθῇ ἐν τῇ συμβάσει, ὅτι αἱ μὲν δύο χιλιάδες δραχ. θέλουσι δαπανᾶσθαι ἐτησίως πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ, αἱ δὲ ἕτεραι χίλιαι ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Πειραιῶς. Ἀμφότεραι

αἱ ἐπιχορηγήσεις αὗται θέλουσι δίδεσθαι ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἐπὶ ἑξδομήκοντα ἔτη.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον δι' ἀναστάσεως μὲ τὰς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τοῦ πρωθυπουργοῦ· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνονται αἱ μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑταιρίας τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσαι συμβάσεις τῆς 10 Ἀπριλίου 1870, ἐξ ἄρθρων πέντε, καὶ 3 Φεβρουαρίου ε. ε., ἐξ ἄρθρων 2, καὶ ὧν τὰ κείμενα ἔπονται. »

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος, εἰπών, ὅτι θέλουσιν ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὅσων νομοσχεδίων καὶ προτάσεων ἐγένοντο ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν λοιπῶν θέλουσι προσκληθῇ αἱ ἐπιτροπαὶ ἵνα φέρωσι ταχέως τὰς ἐκθέσεις των, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 καὶ ἡμίσειαν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

τῆς 11 *Μαρτίου* 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι οἱ βουλευταὶ Ζουλούμης καὶ Παπανικολάου ἠτήσαντο τριακονθήμερον ἄδειαν ἀπουσίας, ὁ δὲ βουλευτὴς Πατρῶν Γ. Ῥοῦφος ἐκλεχθεὶς Δήμαρχος καὶ δοὺς τὸν νενομισμένον ὅρκον παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ βουλευτοῦ.

Ἀνεκοινώθησαν κατόπιν

1.) Ἀναφορὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τῆς ἐνεργοῦ φάλαγγος Νικολάου Χ. Γεωργίου, ἐξαιτουμένου νὰ προϐιβασθῇ ἃ τοποθετηθῇ εἰς δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2.) Νομοσχέδιον περὶ συνδρομῆς δρ. 20 χιλιάδων εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Κύπρου πάσχοντας ὑπὸ λιμοῦ.

3) Νομοσχέδιον περὶ μεταβολῆς φορολογικοῦ συστήματος παραπεμφθὲν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπήν.

Ἀμφότερα τὰ νομοσχέδια ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ συνδρομῆς δραχμῶν 20,000 ὑπὲρ τῶν λιμωττόντων κατοίκων τῆς νήσου Κύπρου.

Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται νὰ χορηγηθῇ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δραχμῶν εἰκοσακισχιλίων πρὸς περιβαλψιν τῶν ἕνεκα ἀνομβρίας τοῦ παρελθόντος ἔτους λιμωττόντων κατοίκων τῆς νήσου Κύπρου.

Ἄρθρον 2. Τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ ἡ διάθεσις ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν κατοίκων Λάρνακος διορισθεῖσαν ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 3. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν 20,000, καταλογισθησομένη ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1871.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Μαρτίου 1871.

Οἱ ὑπουργοὶ

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν — Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Σ. ΣΩΓΙΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Συμμορφούμενος μὲ τὴν πολλάκις ἐκδηλωθεῖσαν ἀπαίτησιν πολλῶν ἐξ ὑμῶν καὶ ἐκπληρῶν τὴν ὁποίαν ἔδωκα πρό τινων ἡμερῶν ὑπόσχεσιν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον ἀφορῶν τὴν ριζικὴν μεταβολὴν τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν φορολογικοῦ συστήματος τῶν ἐγγείων φόρων.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πολλὰ ἐρρέθησαν καὶ ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε, ἡ δὲ ἀνάγκη τῆς μεταβολῆς ἀναγνωρίζεται καὶ ὁμολογεῖται παρ' ὅλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, ὥστε θεωρῶ πάντη περιττὸν νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐξιστορῶν ὑμῖν τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος, τὰς ζημίας καὶ τὰς καταπιέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐκθέτει τοὺς παραγωγοὺς, τὴν ἐξ αὐτῶν προερχομένην ὀπισθοδρόμησιν τῆς γεωργίας, τὴν ἀνηθικό-

τητα, τὴν ὁποίαν διδάσκει εἰς ὅλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἐξ αὐτοῦ πηγάζουσιν. Ἄλλως τε ὁ θέλων νὰ λάβῃ πληρεστέραν ἰδέαν ὅλων τούτων καὶ νὰ ἴδῃ τίνι τρόπῳ ἀπελλάγησαν τῆς μάστιγος ταύτης ἄλλαι εὐνομούμεναι ἐπικράτειαι, δύναται νὰ ἀναγνώσῃ, ἐὰν δὲν ἔχῃ πρόχειρον ἄλλην τινὰ πραγματείαν, τὴν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ἔγραψα κατὰ τὸ 1867 μετὰ τὴν ἐξ Εὐρώπης ἐπάνοδόν μου, καὶ τῆς ὁποίας ἔκτοτε τυπωθείσης εὑρίσκονται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἱκανὰ ἀντίτυπα, τὰ ὁποῖα θέλουν τεθῇ εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς ἀνεγνώρισαν ἀνέκαθεν πάντες οἱ κυβερνήσαντες τὸν τόπον, ἀλλ' ὠπισθοδρόμησαν ἐνώπιον τῶν προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα διέβλεπον εἰς τὴν πραγματοποίησίν της, καὶ κυριώτερα τῶν ὁποίων ἐθεωροῦντο ἡ ἀχρηματία τῶν φορολογουμένων καὶ ἡ μὴ διαθεσις τῆς ἐθνικῆς γῆς. Σήμερον, ὅτε ἀπεδείχθη, ὅτι διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου πᾶς παραγωγὸς δύναται νὰ πληρώνῃ εἰς χρήματα τὸν φόρον του, καὶ ὅτε διὰ τοῦ ἀρτίως ψηφισθέντος νόμου ἡ ἐθνικὴ γῆ πρόκειται νὰ μεταβιβασθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰδιωτῶν, ἡ κυβέρνησις ἐνόμισεν, ὅτι δὲν τῇ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ μὴ προνοήσῃ καὶ περὶ τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ τούτου, καθ' οὗ σύμπασα ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία πρὸ πολλοῦ κατεξανέστη.

Τὸ Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον σᾶς παρουσιάζω, ἔχει βάσιν τὸ διανεμητικὸν σύστημα. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει προσδιορίζει κατ' ἔτος διὰ νόμου τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ εἰσπραχθῇ ἐξ ἁπάσης τῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν νὰ ἦναι ἀνώτερον τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα πέντε ἔτη βεβαιωθέντων φόρων, ἡ δὲ διανομὴ αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας, τοὺς δήμους καὶ τοὺς φορολογουμένους, θέλει γίνεσθαι ὡς ἑρμηνεύεται. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ καθιεροῦντος τὸ νέον φορολογικὸν σύστημα νόμου ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ δημόσια βιβλία θέλει ἐξακριβώσει τὸν μέσον ὅρον τῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα ἐβεβαιώθησαν κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα πέντε ἔτη ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας ἀπὸ ἐγγείους φόρους καὶ φόρους οἰκοδομῶν, βοσκῶν καὶ μελισσίων. Μεταξὺ τῶν ἐγγείων φόρων περιλαμβάνονται καὶ οἱ φόροι τῶν σταφίδων, τῶν σύκων καὶ λοιπῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα φορολογοῦνται εἰς τὰ τελωνεῖα, ὡς καὶ τὰ ἐξαγωγικὰ τέλη τῆς Ἑπτανήσου καὶ οἱ φόροι τῶν λακωνικῶν προϊόντων. Ὀρθὸν

ἦτο νὰ περιλυφθῇ μεταξὺ τῶν ἐγγείων φόρων καὶ ὁ φόρος τῶν ζώων, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πλειότεραι καὶ μεγαλήτεραι τῶν ἐκτάσεων, ἐν αἷς νέμονται τὰ ζῶα, ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, ἡ δὲ κτηνοτροφία εἶναι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν κεχωρισμένη τῆς γεωργίας, ἐνόμισα καιρὸν νὰ ἐξαιρέσω προσωρινῶς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον διὰ νὰ λυφθῇ περὶ αὐτοῦ εἰδικὴ πρόνοια.

Ἡ γεννησομένη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξακρίβωσις θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, ἐὰν δὲ ἓν ἢ πλειότερα τούτων παραπονεθῶσιν, ὅτι αἱ ἐπαρχίαι, τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύουσιν, ἐπεβαρύνθησαν μὲ ποσὰ ἀνώτερα τῶν πραγματικῶν, γίνεται προσφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀναθεωρεῖ τὸν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ συνταχθέντα πίνακα, ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν καταλογισθησομένων εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν φόρων πρέπει νὰ ἦναι ἀκριβῶς ἴσον μὲ τὸ σύνολον τῶν φόρων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰ δημόσια βιβλία ἐβεβαιώθησαν ἐξ ὅλης τῆς ἐπικρατείας. Μετὰ ταῦτα ἕκαστος τῶν οἰκον. ἐφόρων θέλει συντάξει πίνακα παριστάνοντα κατὰ δῆμον τὰ ποσὰ τῶν ἐντὸς τῆς πενταετίας βεβαιωθέντων ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ μέσου ὅρου αὐτῶν, καλῶς ἐννοουμένου ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν κατὰ δήμους ποσῶν πρέπει νὰ ἦναι ἴσον μὲ τὸ καταλογισθὲν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ποσόν. Ὁ πίναξ οὗτος κοινοποιεῖται εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῆς Ἐπαρχίας, καὶ, ἐὰν γενῶσιν ἀντιρρήσεις, ἀναθεωρεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν οἰκον. ἔφορον καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλομεν ἔχει ἐξακριβωμένον τὸν μέσον ὅρον τῶν φόρων, οἱ ὁποῖοι ἐβεβαιώθησαν κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα ἔτη ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ ἐξ ἑκάστου δήμου καὶ ὁ μέσος οὗτος ὅρος θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὴν κατ' ἐπαρχίας καὶ δήμους διανομὴν τοῦ κατ' ἔτος ψηφιζομένου ποσοῦ. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ σημείου τούτου τὰ πράγματα μικρᾶς δυσκολίας παρουσιάζουσι, διότι ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων δύναται εὐκόλως νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ ἀνῆκον εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν καὶ εἰς ἕκαστον δῆμον ποσὸν ἐκ τῶν πλειοτέρων φόρων, διά τινος δὲ προσοχῆς δύνανται νὰ ἀνευρεθῶσι καὶ οἱ λοιποί, ὅτοι εἰς τὰ δημόσια βιβλία δὲν φαίνονται διηρημένοι κατὰ δήμους. Δὲν εἶναι ὅμως ἐπίσης εὔκολον τὸ πρᾶγμα προκειμένου νὰ διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν ἀτόμων ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς ἕκαστον δῆμον μερίς.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν δῆμον ποσὸν θέλει διανέμεσθαι εἰς τὰ ἀκίνητα κτήματα τῶν φορολογουμένων ἀναλόγως τῆς καθαρᾶς αὐτῶν προσόδου καὶ ἕκαστος φορολογούμενος θέλει πληρώνει εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις τὸν φόρον του. Ἡ ἐργασία αὕτη παρουσιάζει μεγάλας τῳόντι δυσκολίας, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἐγείρονται σπουδαῖοι φόβοι μήπως ναυαγήσῃ ἡ προτεινομένη μεταβολὴ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος 1) διότι ἐκτὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων προϊόντων καὶ τῶν οἰκοδομῶν οὐδενὸς ἄλλου κτήματος δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν καὶ τὸ ἐνοίκιον· 2) διότι οὐδὲν σταθερὸν διηθόμενον ὑπάρχει πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται τὸ νέον σύστημα· καὶ 3) διότι δὲν ὑπάρχουν τὰ μέσα νὰ ἐξακριβώσωμεν τοὐλάχιστον τὴν ἔκτασιν τῶν διαφόρων κτημάτων δι' ἐπιστημονικῆς καταμετρήσεως, μολονότι ἡ τοιαύτη ἐξακρίβωσις ἐλάχιστον μόνον μέρος τῶν ἐνδεχομένων ἀδικημάτων δύναται νὰ προλάβῃ, καθόσον ὁ πληρωτέος φόρος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καθαρὰν πρόσοδον καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὴν ἔκτασιν τῶν κτημάτων.

Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον κανονίζει τὰς ἑξῆς ἐργασίας· α) ὑποχρεοῖ ἐπὶ ἀπειλῇ διαφόρων ποινῶν τοὺς φορολογουμένους νὰ δηλώσωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ὅλας τὰς γαίας αὐτῶν καλλιεργημένας ἢ ἀκαλλιεργήτους, ὅλας τὰς φυτείας, ὅλα τὰ οἰκόπεδα καὶ ὅλας τὰς οἰκοδομάς· β') ὑποβάλλει τὰς δηλώσεις ταύτας εἰς τὴν προκαταρκτικὴν ἐξέλεγξιν ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία ἔχει τὸ καθῆκον, ἐὰν εὕρῃ ἐλλείψεις, νὰ προσκαλέσῃ τοὺς φορολογουμένους νὰ τὰς διορθώσουν, ἐὰν δὲ οὗτοι δυστροπήσωσιν, ὀφείλει νὰ τὰς σημειώσῃ εἰς τὰ πρακτικά της διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ὁδηγίαν τῆς ὁριστικῆς ἐπιτροπῆς· γ') Σχηματίζει ἐπιτροπὴν ἐκ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία θέλει ἀποφανθῇ εἰς πόσας γενικὰς τάξεις πρέπει νὰ διαιρεθῇ ἕκαστον εἶδος κτημάτων καὶ ὁποία εἶναι ἡ καθαρὰ πρόσοδος ἑκάστης τάξεως καὶ δ') ἀναθέτει τὸν ὁριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως καὶ τὴν εἰς τάξεις κατάταξιν τῶν κτημάτων εἰς ἐπιτροπὴν προεδρευομένην ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, καὶ συγκειμένην ἀπὸ ἓξ μέλη ἐκλεγόμενα ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ δύο ἄλλα ἐξ ἑκάστης κατηγορίας κτημάτων λαμβανόμενα διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν μεγαλητέρων κτηματιῶν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον ἄλλης ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν εἰρηναδί-

κην τῆς πρωτευούσης καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἡ ὁποία ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τούτων θέλει συνταχθῇ γενικὸν μητρῶον, περιέχον τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν καθαρὰν πρόσοδον τῶν κτημάτων ἑκάστου φορολογουμένου, καὶ τοῦτο θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν διανομὴν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅπερ θέλει ἐπιβάλλεσθαι κατ' ἔτος εἰς τὸν δῆμον. Τὸ μητρῶον θέλει ἰσχύει διὰ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη, ἐντὸς τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται εἰς τὴν φορολογικὴν μερίδα τοῦ δήμου ἄλλαι μεταβολαί, εἰμὴ 1) ἡ προσθήκη τῶν νέων οἰκοδομῶν καὶ τῶν παραδιδομένων εἰς καλλιέργειαν ἐθνικῶν ἀκαλλιεργήτων γαιῶν καὶ 2) ἡ ἀφαίρεσις τῶν κατεδαφιζομένων οἰκοδομῶν καὶ τῶν καταστρεφομένων κτημάτων. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ οὐδεμία ἀναθεώρησις τῆς προσδιορισθείσης καθαρᾶς προσόδου ἑκάστου κτήματος, ἑπομένως πᾶσα ἐπέκτασις καλλιεργείας, πᾶσα βελτίωσις καὶ πᾶσα αὔξησις τῆς παραγωγῆς, θέλουν μένει εἰς ὄφελος τοῦ φορολογουμένου, καθόσον εἰς οὐδεμίαν προσθήκην φόρου ὑπόκεινται. Τὸ μόνον, ὅπερ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξετασθῇ, εἶναι ἡ ἔκτασις ὁσάκις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ἐπιστημονικῶς. Δύναται ἑπομένως πᾶς φορολογούμενος, ὅστις φρονεῖ, ὅτι τὸ κτῆμά του ἐσημειώθη εἰς τὸ μητρῶον μὲ ἀνωτέραν τῆς πραγματικῆς ἔκτασιν ἢ ὅτι ἠλαττώθη ἡ ἔκτασις ἀλλοτρίων κτημάτων, νὰ προκαλέσῃ, προκαταβάλλων τὰ ἐξ.δα, ἐπιστημονικὴν καταμέτρησιν καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸ γινόμενον εἰς ἑαυτὸν ἀδίκημα. Παρομοίαν καταμέτρησιν δύναται νὰ προκαλέσῃ τότε δημόσιον καὶ ὁ δῆμος.

Τοιαύτη εἶναι, κύριοι Βουλευταί, ἐν συντόμῳ ἡ οἰκονομία τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ὑπείκουσα ἡ κυβέρνησις εἰς τὰς παντοχόθεν ἐκφηνθείσας δικαίας ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας τολμᾷ νὰ σᾶς ὑποβάλῃ καὶ τὸ ὁποῖον ἐρρόντισε νὰ καταστήσῃ ὅσον ἦτο δυνατὸν ἁπλούστερον καὶ εὐεκτέλεστον καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη. Δὲν ἔχετε δὲ ἀνάγκην νὰ μάθητε ἀπὸ ἐμέ, ὅτι ἐὰν τὸ δι' αὐτοῦ προτεινόμενον φορολογικὸν σύστημα ἐπιτύχῃ καὶ κατορθώσωμεν νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸν φορολογούμενον λαὸν ἀπὸ τὰς ἀδικίας καὶ τὰς καταπιέσεις τῆς ἀδιαλείπτου καὶ πολλαπλῆς βεβαιώσεως τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, ἡ ὄψις τῆς χώρας ἡμῶν θέλει μεταβληθῇ ἐντὸς ὀλίγου καὶ ἡ γεωργία, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν πρωτίστην διομηχανίαν τοῦ τόπου, θέλει ἀναβιβασθῇ εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῇ περιωπήν. Πάντες ὑμεῖς γινώσκετε κάλλιον ἐμοῦ, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἰσχύον σύστημα φορολογεῖ τὸ κεφάλαιον καὶ τὴν ἐργασίαν, οὐδεὶς κεφαλαιοῦχος ἢ ἐπιστήμων καταγίνεται εἰς τὴν γεωργίαν, ἐπειδὴ οἱ γεωργοὶ ὑποβάλλονται παρὰ τῶν φορολόγων εἰς πολλὰς πιέσεις, εἰς πολλὰς ἀδικίας καὶ πολλοὺς ἐξευτελισμούς· ἡ γεωργία περιορίζεται συνήθως εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους, τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἔχωσιν ἄλλον πόρον ζωῆς, καὶ τέλος ἐπειδὴ διὰ πᾶν προϊὸν ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα διαδικασία βεβαιώσεως, οἱ φορολογούμενοι ἀναγκάζονται νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν καλλιέργειαν ἑνὸς ἢ ὀλίγων μόνον εἰδῶν, ἐνῷ ἠδύναντο ποικίλοντες τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀπασχολοῦντες μέρος τῆς παρ' αὐτῶν κατεχομένης ἐκτάσεως εἰς τὴν παραγωγὴν καπνοῦ, γεωμήλων, κρομμύων, βαμβακίου, ὀσπρίων κτλ. νὰ πολλαπλασιάζωσι τὸ εἰσόδημά των.

Ἀναγνωρίζω, κύριοι, τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀπαντηθῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου συστήματος, διότι ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν φρόνησιν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν μελῶν τῆς τελευταίας ἐπιτροπῆς, τῆς ἐπιφορτισμένης τὴν κατάταξιν τῶν κτημάτων, καὶ δὲν θεωρῶ ἐντελῶς ἀδικαιολόγητον τὸν φόβον, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον τινὰ ἐκ τῶν μελῶν τῶν τοιούτων ἐπιτροπῶν νὰ ζητήσωσιν ὅπως ὠφελήσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τοὺς οἰκείους των πρὸς ζημίαν τῶν συνδημοτῶν των· ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐλήφθη πρόνοια ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὅπως περισταλῇ ἡ τοιαύτη τάσις, νομίζω ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μεγαλοποιῶμεν ἐκ προκαταλήψεως τοὺς κινδύνους καὶ νὰ ἀποδιδῶμεν ἐκ τῶν πρατέρων εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τάσεις καὶ ἰδιότητας ἰδιοτελείας. Ἂς προβῶμεν εἰς τὰ πράγματα διὰ νὰ ἴδωμεν ὀφθαλμοφανῶς ἐὰν ὕστερον ἀπὸ τόσα κακὰ, τὰ ὁποῖα παθαίνει σήμερον ἡ κοινωνία ἀπὸ τὸ διεφθαρμένον ἡμῶν βάρβαρον φορολογικὸν σύστημα, θὰ εὑρεθῶσι τωόντι δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ φορολογούμενοι, οἵτινες νὰ θυθῶσιν ἀπὸ ἰδιοτελεῖς προθέσεις θὰ τολμήσωσι νὰ ἀναλάβωσι τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τοῦ νὰ μεταισώσωσι μίαν μεταβολὴν, τοσοῦτον ὠφελίμως παρὰ τῆς κοινωνίας ἐπιζητουμένην. Κατὰ τοσοῦτον δὲ μᾶλλον πρέπει νὰ μὴ διστάσωμεν, καθόσον τὸ νέον σύστημα δὲν δύναται νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν χωρὶς προηγουμένως νὰ ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὸ ποσὸν τοῦ διανεμητέου φόρου. Ψηφίζοντες ἑπομένως τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ὑποχρεούμεν μόνον τὴν μὲν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς ἀρχὰς νὰ ἐξακριβώσωσι τὸν μέσον ὅρον, τῶν κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα πέντε ἔτη βεβαιωθέντων εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν καὶ εἰς ἕκαστον δῆμον ἐγγείων φόρων,

ὅστις θέλει χρησιμεύσει ἐν τῷ μέλλοντι ὡς βάσις εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἐτησίως ψηφιζομένου φόρου, τοὺς δὲ φορολογουμένους νὰ δηλώσωσι τὸ εἶδος, τὴν θέσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν κτημάτων των, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπιβάλλομεν εἰς διαφόρους ἐπιτροπὰς τὸ καθῆκον νὰ ἐξεύρωσι τὴν καθαρὰν πρόσοδον τῶν κτημάτων ἑκάστου φορολογουμένου, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει στηριχθῆ ἡ κατὰ φορολογούμενον διανομὴ τῆς φορολογικῆς μερίδος ἑκάστου δήμου. Ὅταν δὲ διεκπεραιωθῶσι πᾶσαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι, τὰς ὁποίας τὸ νομοσχέδιον περιλαμβάνει, καὶ καταρτισθῶσι δι' ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους τὰ γενικὰ μητῶα, τὰ ὁποῖα θέλουν περιέχει τὰ κτήματα ἑκάστου φορολογουμένου καὶ τὴν καθαρὰν αὐτῶν πρόσοδον, τότε καὶ Βουλὴ καὶ Κυβέρνησις θὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν πᾶσαι αἱ ἐργασίαι διεξήχθησαν μὲ τὴν ἀπαιτουμένην εἰλικρίνειαν καὶ ἐὰν δυνάμεθα ἀκινδύνως νὰ θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν τὸ νέον σύστημα καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ἢ ἐὰν πρέπῃ νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν εἰς τινας μόνον ἐπαρχίας, διότι δὲν εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως τὸ νέον σύστημα τεθῇ διὰ μιᾶς εἰς ἐνέργειαν καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους. Δύναται ἐν ἀρχῇ νὰ περιορισθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας, τῶν ὁποίων οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες καὶ οἱ προεξέχοντες τῶν φορολογουμένων, εἰς οὓς τὸ νομοσχέδιον ἀναθέτει κατὰ μέγα μέρος τὴν ἐκτέλεσιν, ἤθελον ἐκπληρώσει τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκόν των, ἀφινομένων προσκαίρως τῶν λοιπῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀποδεκατώσεως μέχρις οὗ οἱ προϋχοντες τῶν κατοίκων αὐτῶν συνετισθῶσι.

Τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ πρόκειται, εἶναι ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος. Ἡ Κυβέρνησις προτείνουσα εἰς ὑμᾶς κατὰ καθῆκον τὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν νομίζει κατάλληλον, δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν ὅτι τὸ ἔργον της εἶναι τέλειον. Διὰ τὴν λύσιν ἑνὸς τοιούτου μεγάλου ζητήματος δὲν ἀρκοῦσιν αἱ δυνάμεις ὀλίγων μόνον προσώπων, ἐξ ὧν συγκροτεῖται ἡ Κυβέρνησις, ἐπιτρέψατέ μοι δὲ νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι δὲν θέλουσιν ἴσως ἀρκέσει οὔτε ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς τὰ φῶτα καὶ ἡ πεῖρα.

Διὰ νὰ λυθῇ ταχέως καὶ ἐπιτυχῶς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀνάγκη, κατ' ἐμέ, νὰ ἐξαναγκασθῇ, οὕτως εἰπεῖν, ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος ὅπως ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν μελέτην αὐτοῦ, τοῦτο δὲ θέλει κατορθωθῇ, ἐὰν σπεύσωμεν νὰ συζητήσωμεν καὶ νὰ ψηφίσωμεν νόμον, ὅστις, ἐνῷ δὲν θέτει εἰς ἐνέργειαν τὴν μεταβολήν, ὑποχρεοῖ ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους νὰ καταγίνωσι μετὰ σπουδαιότητος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, ἐφ' ὧν μέλλει νὰ στηριχθῇ τὸ νέον σύστημα.

Μόνον διὰ τῆς γενικῆς ταύτης μελέτης θέλουσιν ἐκκαθαριοθῇ τὰ πράγματα, θέλουσι διασκεδασθῇ αἱ προλήψεις, θέλουσι καταδειχθῇ τὰ πλεονεκτήματα ἢ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ψηφισθησομένου νόμου, καὶ ὅτε μετὰ ἓν ἔτος ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, θέλει εἶσθαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ διὰ ποίων διατάξεων δύναται νὰ ματαιώσῃ πᾶσαν ἰδιοτελῆ πρόθεσιν, νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, ἀπαλλάττουσα τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, ὅστις λυμαίνεται τὸν ὡραῖον ἡμῶν τόπον καὶ ἀσχημίζει τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημα τῶν ἐλευθεριῶν μας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Μαρτίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐξακριβώσεως τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 1. Πᾶς ἰδιοκτήτης ὀφείλει ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ παρουσιάσῃ δήλωσιν, διαλαμβάνουσαν·

1) Τὴν θέσιν, τὰ ὅρια, τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα κέκτηται.

2) Ἐὰν ἦναι ποτιστικὰ ἢ ξηρικὰ, ὀρεινὰ ἢ πεδινά.

3) Τὸν ἀριθμὸν, τὸ εἶδος καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν περιεχομένων δένδρων.

4) Τὴν ἐποχὴν τῆς ἐμφυτεύσεως τῶν ἀμπέλων καὶ σταριδαμπέλων.

5) Τὴν καλλιεργουμένην κατ' ἔτος ἔκτασιν πρὸς παραγωγὴν δημητριακῶν καρπῶν, βαμβακίων, μποστανίων κλπ.

6) Τὴν χρῆσιν τῶν μὴ καλλιεργουμένων γαιῶν.

7) Ὁποῖον τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἑκάστου κτήματος, καὶ

8) Ὁποία ἡ ἔκτασις καὶ ἡ χρῆσις ἑκάστου οἰκοπέδου, ὁποία ἡ παρὰ τῶν οἰκοδομῶν κατεχομένη ἔκτασις, ὁπόσα πατώματα καὶ ὁπόσα χωρίσματα περιέχει ἑκάστη οἰκοδομή, ὁποῖον τὸ ἐτήσιον αὐτῆς ἐνοίκιον καὶ ὁπόσος ὁ πληρονόμενος ἐτήσιος φόρος οἰκοδομῶν.

Ὁμοίας δηλώσεις ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι, 1) οἱ κάτοχοι τῶν ἐθνικῶν, ἐθνικοποιηκτήτων καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν διὰ τὰς παρ' αὐτῶν κατεχομένας καὶ καλλιεργουμένας γαίας καὶ φυτείας καὶ 2) οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν εἰρημένων φθαρτῶν κτημάτων καὶ νομῶν.

Ἄρθρον 2. Αἱ δηλώσεις συνταχσόμεναι εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν δοθησόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ δηλώσαντος καὶ παραδίδονται εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου, ἔνθα κεῖνται τὰ κτήματα. Τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος βεβαιοῦται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ ἑνὸς συμβολαιογράφου ἢ τοῦ οἰκείου δημάρχου· ἐὰν δὲ ὁ δηλώσας ἦναι ἀγράμματος, ἀναγινώσκεται πρὸς αὐτὸν ἡ δήλωσις του ὑφ' ἑνὸς τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ βεβαιώνωσι τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς ἐπὶ παρουσίᾳ δύο ἐγγραμμάτων μαρτύρων καὶ συντάσσεται κάτωθι τῆς δηλώσεως πρᾶξις, ὑπογραφομένη παρὰ πάντων.

Αἱ δηλώσεις καταχωρίζονται κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ κατὰ χωρίον εἰς βιβλίον, ἐκ τῶν δύο δὲ πρωτοτύπων τὸ ἐν ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ δημάρχου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δηλώσαντα.

Τὸ βιβλίον κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης διμήνου προθεσμίας.

Ἄρθρον 3. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ δημάρχου, τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἑνὸς δημαρχικοῦ παρέδρου διὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, ἢ τοῦ ἀμοιβαίου εἰδικοῦ παρέδρου διὰ τὰ χωρία, ἐξελέγχει τὰς παρουσιασθείσας παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ κατόχων δηλώσεις, παραβάλλει αὐτὰς μὲ τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν καὶ λαμβάνει παρὰ τῶν ἀγροφυλάκων καὶ ἄλλων κατηλλήλων προσώπων πληροφορίας περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῶν· ἐὰν δὲ ἀνακαλύψῃ, ὅτι κτῆμά τι παρελείφθη ἢ ὅτι δὲν ἐμετρήθη ἀκριβῶς ἡ ἔκτασίς του, καλεῖ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἐνώπιόν της τὸν ἰδιοκτήτην ἢ κάτοχον, καὶ τὸν προτρέπει νὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τῆς δηλώσεώς του τὴν ἀναγκαίαν διόρθωσιν, ἥτις γίνεται συγχρόνως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνὰ χεῖρας αὐτοῦ ἀντιτύπου.

Ἡ ἐπιτροπὴ κρατεῖ βιβλίον πρακτικῶν, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν

πάσῃ λεπτομερείᾳ ὅλαι αὐτῆς αἱ πράξεις, ἤτοι αἱ ἐπὶ τῶν δηλώσεων παρατηρήσεις τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ προσκλήσεις καὶ αἱ προτροπαὶ πρὸς τοὺς δηλώσαντας, αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῶν, αἱ ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς κτλ. Τὰ πρακτικὰ ἑκάστης συνεδριάσεως ὑπογράφονται καθ' ἑκάστην παρ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 4. Αἱ δηλώσεις μετὰ τὴν διόρθωσίν των μεταγράφονται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰ. ἐπὶ τούτῳ βιβλίαν, τὸ ὁποῖον κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέραν τῶν τεσσάρων μηνῶν.

Ἄρθρον 6. Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, μεταβαίνων ἐπιτοπίως ἢ ἀποστέλλων ἀντιπροσώπους του, λαμβάνει ἀντίγραφον τῶν βιβλίων τῶν δηλώσεων καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν περιληπτικὴν σημείωσιν, ἐμφαίνουσαν κατὰ δῆμον τὸ εἶδος καὶ τὴν κατηγορίαν τῶν δηλωθεισῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 7 Αἱ δηλώσεις τῶν φοροδιαφευγόντων οὐδὲν δικαίωμα ὑπὲρ αὐτῶν παράγουσι. Δύνανται ὅμως νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀποδείξεις κατ' αὐτῶν εἰς ἀμφισβητήσεις περὶ κατοχῆς κτήματός τινος ἢ δουλείας ὕδατος, ὅσοις οἱ δηλώσαντες παρέλειψαν ὁλοτελῶς τὴν δήλωσιν αὐτοῦ ἢ ὑπέκρυψαν τὴν δουλείαν τοῦ ὕδατος.

Ἄρθρον 8. Ὅστις ἤθελε παραλείψει τὴν δήλωσιν κτήματός τινος ἢ ὅστις ἤθελε χαρακτηρίσει αὐτὸ ἐλλιπῶς ἢ ἤθελε παραλείψει πλέον τῶν 10 0|0 τῆς ἐκτάσεώς του, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον προσεπάθησε νὰ ἀποφύγῃ.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται παρὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν πράξεων, αἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι χρησιμεύσει διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 9 ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου καὶ ἐπομένως ἀπαλλάττονται τῆς ὑποχρεώσεως τῶν δηλώσεων.

α.) Αἱ δημόσιαι καὶ δημοτικαὶ ὁδοί, πλατεῖαι, ἀγοραὶ καὶ διώρυγες.

β'.) Τὰ εἰς τοὺς δήμους, τὰ φιλανθρωπικὰ καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα ἀνήκοντα καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν χρησιμεύοντα κτίρια, πλὴν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων.

γ'.) Τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἢ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἀνήκοντα κτίρια καὶ γήπεδα, εἴτε χρησιμεύουσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, εἴτε εἶναι μισθωμένα πρὸς ἄλλους, ὡς καὶ τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου καλλιεργούμενα κτήματα.

δ'.) Αἱ εἰς τὸ δημόσιον ἢ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἀνήκουσαι ἀκαλλιέργητοι γαῖαι.

ε') Αἱ εἰς τοὺς ναοὺς καὶ τὰς μονὰς ἀνήκουσαι οἰκοδομαί, ὅσαι κατοικοῦνται ἀπὸ ἱερεῖς καὶ μοναχούς.

ς'.) Τὰ ἀνάκτορα μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ἄρθρον 10. Καθαρὰ πρόσοδος θεωρεῖται τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς καλλιεργείας, συγκομιδῆς καὶ συντηρήσεως ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ ἀκριβεστάτου προϊόντος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν συνήθων τιμῶν ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον προηγουμένα ἔτη.

Ἄρθρον 11. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς προσόδου τῶν ἀρσίμων γαιῶν παραλαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ εἴδη τῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα καλλιεργοῦνται ἐν τῷ ὄγμῳ, ἡ κατὰ μέσον ὅρον παραγωγὴ καὶ αἱ συνήθεις τιμαί, ὡς καὶ ἐὰν αἱ γαῖαι σπείρωνται κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν· ἀφαιροῦνται δὲ ὁ σπόρος, τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας, τῶν λιπασμάτων καὶ τῆς συγκομιδῆς.

Ἄρθρον 12. Ἐπὶ τῶν φυτειῶν ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας, τῆς συγκομιδῆς, τῶν λιπασμάτων καὶ τῆς ἀναφυτεύσεως τῶν καταστρεφομένων δένδρων καὶ φυτῶν.

Ἄρθρον 13. Ἐπὶ τῶν ἀκαλλιεργήτων γαιῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ τραφῶσιν ἐν αὐταῖς ζώων καὶ τὸ ἐνοίκιον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀπολαύσῃ ὁ ἰδιοκτήτης ἐνοικιάζων αὐτὰς πρὸς βοσκὴν ζώων· ἐπὶ δὲ τῶν δασῶν λαμβάνεται πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἐσόδημα ἐκ τῆς ἐκκοπῆς ξύλων ἢ συλλογῆς οἱασδήποτε δασικῶν προϊόντων· ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἡ καθαρὰ πρόσοδος ἀκαλλιεργήτου γῆς δύναται νὰ ᾖναι μικροτέρα τῶν 20 λεπτῶν κατὰ στρέμμα. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν καλυπτομένων ἀπὸ ἕλη καὶ λίμνας ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 14. Τὰ οἰκόπεδα, εἴτε φέρουσιν οἰκοδομάς, εἴτε ὄχι, λογίζονται ὡς ἄρσιμοι καλλιεργημένη γῆ Α'. ταξεως· ὅσα ὅμως χρησιμεύουσιν ὡς περιβόλια ἢ δι' ἄλλην προσοδοφόρον χρῆσιν, τούτων ἡ πρόσοδος ἐπαυξάνεται παρὰ τὴν κατὰ τὸ

ἄρθρον 19 ἐπιτροπῆς κατὰ λόγον τοῦ ἐκ τῆς χρήσεως ταύτης εἰσοδήματος.

Καθαρὰ πρόσοδος τῶν οἰκοδομῶν ἐν γένει εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνοικιάζονται, ἢ, ἐὰν κατοικῶνται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην, ἠδύναντο νὰ ἐνοικιασθῶσιν, ἀφαιρουμένου τοῦ 1|4 διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς καὶ τὸν φόρον τοῦ οἰκοπέδου· ἡ πρόσοδος τῶν χαμογείων οἰκοδομῶν πρέπει νὰ ᾖναι τοὐλάχιστον ἴση μὲ τὴν πρόσοδον τοῦ οἰκοπέδου, τὸ ὁποῖον κατέχουσι, τῶν δὲ ἀνωγείων δὲν δύναται νὰ ᾖναι κατωτέρα τοῦ διπλασίου τῆς προσόδου ταύτης.

Ἄρθρον 15. Αἱ ἐντὸς τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν ἐκτάσεις, ὅσαι καλύπτονται ἀπὸ οἰκοδομάς, φρέατα, αὐλακας, διόδους καὶ ἀλώνια, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ὁλικὴν ἔκτασιν καὶ συνεκτιμῶνται μετὰ τοῦ ἀγροῦ καὶ τῆς φυτείας ἐν ᾗ κεῖνται.

Ἄρθρον 16. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον περιέρχεται τὰς διαφόρους τοποθεσίας τοῦ δήμου καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ εἴδη τῶν παραγομένων προϊόντων καὶ τὴν γονιμότητα τῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν, προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ταξέων καὶ τὸν μέσον ὅρον τῆς κατὰ στρέμμα προσόδου ἑκάστης ταξέως.

Διὰ τὰς ψιλὰς γαίας ὡς καὶ δι' ἕκαστον εἶδος φυτείας δὲν δύνανται νὰ σχηματισθῶσι πλέον τῶν πέντε ταξέων.

Διὰ τῶν προσδιορισμῶν τῶν ταξέων καὶ τῆς προσόδου αὐτῶν συντάσσονται ἰδιαίτερα πρωτόκολλα.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα συντάσσονται εἰς διπλοῦν καὶ ἓν μὲν ἀντίτυπον λαμβάνει ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, τὸ δὲ ἄλλο παραδίδεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις τὸ ἐκθέτει εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν τῶν ῥοφολογουμένων.

Ἄρθρον 17. Ἀμέσως μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 μεταγραφὴν τῶν δηλώσεων, ὁ δήμαρχος συντάσσει ὀνομαστικὸν κατάλογον περιλαμβάνοντα ἀνὰ δέκα πρόσωπα ἐκ τῶν δηλωσάντων τὴν μεγαλυτέραν ἔκτασιν ἐξ ἑκάστου εἴδους κτημάτων.

Ὁ κατάλογος οὗτος ἐκτίθεται ἐπὶ τριῶν ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον καὶ πᾶς ῥοφολογούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ ἐνστασιν, ὅτι παρελείφθησαν πρόσωπα ἔχοντα περισσότερα κτήματα καὶ ἐγγράφησαν ἄλλα ἔχοντα ὀλιγώτερα· ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων δικαζει ὁ ἔπαρχος ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 18. Ἅμα λαβὼν ὁ δήμαρχος τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 πρωτόκολλα συγκαλεῖ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἵνα ἐκλέξῃ ἐξ πρόσωπα· ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων, εἰς τὰ ὁποῖα πᾶς

Σύμβουλος ἐγγράφει μόνον τέσσαρα ὀνόματα. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ κλῆρος. Συνάμα δὲ ὁ ἔπαρχος, συγκαλῶν τὴν εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτευούσης, ἐνεργεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν κλήρωσιν δύο προσώπων ἐξ ἑκάστης κατηγορίας κτηματιῶν, τιθεμένων ἐν τῇ κληρωτίδι τῶν δέκα ὀνομάτων τῶν τὴν μεγαλητέραν ἔκτασιν κατ' εἶδος κτημάτων δηλωσάντων· τὰ οὕτως ἐκλεχθέντα καὶ κληρωθέντα πρόσωπα μετὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου διὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου ἢ τοῦ ἀρμοδίου εἰδικοῦ παρέδρου διὰ τὰ χωρία ἀποτελοῦσιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἐπιτροπήν, ἥτις θεωρεῖται πλήρης ἐὰν παρῇ, ἐκτὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ παρέδρου, τὸ ἥμισυ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐὰν φορολογούμενός τις ἐδήλωσε τὴν μεγαλητέραν ἔκτασιν εἰς πολλὰ εἴδη κτημάτων, τίθεται μὲν τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς κληρώσεις, ἀλλ' ἅμα κληρωθῇ ὡς μέλος μιᾶς κατηγορίας, διὰ τὰς λοιπὰς ἔρχεται ὁ ἐπιλαχών.

Ἄρθρον 19. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς δηλώσεις, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 βιβλίον πρακτικῶν καὶ ὅσας ἄλλας ἠθέλε δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ πληροφορίας, ἐπιφέρει τὰς δεούσας τροποποιήσεις, προσθέτουσα τὰ τυχὸν παραλειφθέντα κτήματα, συμπληροῦσα τὴν ἔκτασιν τῶν ἐλλιπῶς δηλωθέντων καὶ διορθοῦσα τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν κακῶς χαρακτηρισθέντων.

Διὰ τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες δὲν ἔκαμαν οὐδεμίαν δήλωσιν, ἡ ἐπιτροπὴ καταγράφει τὰ κτήματά των εἰς ἰδιαίτερα πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα μεταγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων. Μετὰ ταῦτα, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὁριστικὸν πρωτόκολλον τῆς εἰς τάξεις διαιρέσεως καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς καθαρᾶς προσόδου, κατατάσσει τὴν γῆν ἢ φυτείαν ἑκάστου φορολογουμένου εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν ἀναλόγως τῆς καθαρᾶς αὐτῆς προσόδου. Συνάμα κατατάσσει τὰ οἰκόπεδα κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου καὶ ἐξακριβώνει τὴν καθαρὰν πρόσοδον ἑκάστης οἰκοδομῆς, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν ὁριστικὸν κατάλογον τοῦ φόρου τῶν οἰκοπέδων.

Ἄρθρον 20. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς συντάσσεται ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου πίναξ καὶ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κτήματος, ὑπολογίζεται τὸ σύνολον τῆς καθαρᾶς αὐτοῦ προσόδου. Ὁ πίναξ οὗτος ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας, ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ εὐθύνῃ τοῦ δημάρχου κοινοποιοῦνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προ-

θεσμίας εἰς τοὺς φορολογουμένους ἀποσπάσματα περιέχοντα τὰ κτήματα ἑκάστου. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ᾖναι ἀπών, τὸ ἀπόσπασμα ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐπιστάτην ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 21. Ὅστις τῶν φορολογουμένων νομίζει, ὅτι τὰ κτήματα ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἐχαρακτηρίσθησαν κακῶς, παρελείφθησαν ὁλοτελῶς, δὲν ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν ἢ δὲν ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν πραγματικήν των ἔκτασιν, δύναται, διαρκούσης τῆς εἰκοσαημέρου προθεσμίας τῆς ἐκθέτεως, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον δημαρχον ἔνστασιν ἐξαιτούμενος τὴν ἀναθεώρησιν. Ἐὰν ἡ ἔνστασις ἀποβλέπῃ τὰ κτήματα ἄλλου, δίδεται εἰς διπλοῦν καὶ τὸ ἓν αὐτῆς ἀντίτυπον κοινοποιεῖται εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει.

Διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐνστάσεων ὁ δήμαρχος ἐκδίδει ἀποδείξεις καὶ ἐγγράφει αὐτὰς εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.

Ὁμοίας ἐνστάσεις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνῃ καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἄρθρον 22. Αἱ ἐνστάσεις, τὸ βιβλίον αὐτῶν καὶ ὁ πίναξ τῆς καταταξέως τῶν κτημάτων μετὰ τῶν ἀποδείξεων τῆς κοινοποιήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἐγγράφων διαβιβάζονται παρὰ τοῦ δημάρχου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς εἰκοσαημέρου προθεσμίας εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις τὰ διευθύνει μετ' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸν ἔπαρχον, οὗτος δέ, προσδιορίζων τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδικάσεως, δημοσιεύει τὴν περὶ τούτου πρᾶξιν αὐτοῦ διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ δήμου.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων γίνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτευούσης καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δικαζει ανεκκλήτως, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους πολίτας, ἐὰν θελήσωσι νὰ παρασταθῶσι, καὶ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ὡς εἰσαγγελέα· δὲν δύναται δὲ νὰ παρατείνῃ τὰς ἐργασίας της πέραν τῶν τριῶν μηνῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐνστάσεων.

Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐξετάσῃ μάρτυρας καὶ νὰ μεταχειρισθῇ πραγματογνώμονας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, πῶς δὲ πραγματογνώμων ἢ μάρτυς ὁρίζεται προηγουμένως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 23. Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων ὁ πίναξ τῆς

καταστάξεως, τροποποιούμενος, κυρώττεται παρὰ τοῦ ἐπάρχου ὁριστικὸς καὶ παραπέμπεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρον 24. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κηρυχθέντων ὁριστικῶν πινάκων ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καταστρώνει γενικὸν μητρῶον τῶν φορολογουμένων, περιέχον ὅλα τὰ κτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς ἕκαστον καθαρὰν πρόσοδον. Ἀντίγραφον τοῦ μητρώου ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅμοιον δὲ ὀφείλει νὰ λάβῃ ὁ Δῆμος καὶ νὰ τὸ φυλάττῃ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, ἕκαστος δὲ φορολογούμενος δύναται νὰ λάβῃ ἀπόσπασμα διὰ τὴν μερίδα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ διανομῆς τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 25. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συντάττει πίνακα διαλαμβάνοντα κατ' ἐπαρχίαν τὰ βεβαιωθέντα ποσὰ ἀπὸ ἐγγείους φόρους καὶ φόρους μελισσίων, οἰκοδομῶν καὶ βοσκῶν, κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα πέντε ἔτη καὶ τὸν μέσον ὅρον αὐτῶν.

Ὁ αὐτὸς πίναξ θέλει περιλαμβάνει κατὰ νῆσον καὶ τὰ ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα εἰσπραχθέντα ἀπὸ ἐξαγωγικὰ τέλη.

Ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ μετὰ τοῦ ἐγγείου φόρου συνεισπραττομένου δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 26. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πίναξ δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, ἐπὶ τούτῳ συγκαλούμενα· ἐὰν δὲ ἓν ἢ πλείοτερα Ἐπαρχιακὰ συμβούλια φέρωσιν ἀντιρρήσεις, γίνεται ἀναθεώρησις τοῦ πίνακος ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἄρθρ. 27. Μετὰ τὸν ὁριστικὸν προσδιορισμὸν τῶν εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ἀναλογόντων φόρων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος συντάσσει ὅμοιον πίνακα περιέχοντα τοὺς φόρους ἑκάστου δήμου, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ᾖναι ἴσον μὲ τὸ ὁρισθὲν διὰ τὴν ἐπαρχίαν ποσόν.

Ὁ πίναξ οὗτος κοινοποιεῖται εἰς τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια, ἐὰν δὲ παρουσιασθῶσιν ἀντιρρήσεις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐκ μέρους ἑνὸς ἢ πλειοτέρων, ἀναθεωρεῖται ὁ πίναξ ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης

καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἀφοῦ ἀκούσῃ καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἄρθρ. 28. Ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 μέσος ὅρος δι' ἑκάστην νῆσον διανέμεται εἰς τοὺς δήμους αὐτῆς ἀπὸ τὸ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον, συγκαλούμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· ἐὰν ἡ νῆσος διαιρῆται εἰς ἐπαρχίας, ἡ διανομὴ ἐνεργεῖται παρ' ὅλων τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, συγκαλουμένων ὁμοῦ εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου.

Ἐὰν τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια δὲν ἐνεργήσωσιν ἐγκαίρως τὴν διανομήν, ἐνεργεῖ αὐτὴν ὁ Νομάρχης.

Ἄρθρ. 29. Ὁ πίναξ τῆς διανομῆς κοινοποιεῖται εἰς τὰ Δημοτικὰ συμβούλια, ἐπὶ τούτῳ συγκαλούμενα· ἐὰν δὲ ἓν ἢ πλειότερα δημοτικὰ συμβούλια φέρουν ἀντιρρήσεις, ὁ πίναξ ἀναθεωρεῖται ὁριστικῶς ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τὸν Νομάρχην, τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς Πρωτευούσης καὶ τὸν Τελώνην.

Ἄρθρ. 30. Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Γυθείου ὡς πρὸς τὴν κατὰ δήμους διανομὴν τοῦ ἐξακριβωθησομένου μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα βεβαιουμένων ἀπὸ οἰκοδομὰς καὶ Λακωνικὰ προϊόντα φόρων, προσλαμβανομένου εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ ἁρμοδίου Οἴκον. Ἐφόρου ἀντὶ τοῦ Τελώνου.

Ἄρθρ. 31. Κατ' ἔτος προσδιορίζεται διὰ νόμου τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται κατὰ τὰ πρῶτα 10 ἔτη νὰ ᾖναι ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 μέσου ὅρου τῶν προηγουμένων 5 ἐτῶν.

Ἄρθρ. 32. Τὸ διὰ νόμου ὁρισθὲν δι' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ποσὸν διανέμεται εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 27 πινάκων· ἡ διανομὴ εἰς μὲν τὰς ἐπαρχίας γίνεται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς δὲ τοὺς δήμους ἀπὸ τὸν Οἰκον. Ἔφορον.

Ἄρθρ. 33. Τὸ ὑποβληθὲν εἰς ἕκαστον δῆμον ποσὸν διανέμεται εἰς τοὺς φορολογουμένους κατὰ λόγον τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν κτημάτων ἑκάστου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 μητρώου.

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος συντάσσει καὶ διευθύνει εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν χρηματικὸν κατάλογον διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 34. Ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου γίνεται εἰς τέσσαρας ἴσας

δότεις, τὴν ά. Φεβρουαρίου, τὴν ά. Ἰουλίου, τὴν ά. Σεπτεμβρίου καὶ ά. Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ'.

Περὶ μεταβολῶν.

Ἄρθρ. 35. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 μητρῶον μένει ὁριστικὸν καὶ ἀμετάβλητον ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη. Κατὰ τὴν διαρκειαν ταύτην δὲν γίνονται εἰμὴ μόνον αἱ ἑξῆς προσθαιρέσεις.

Προστίθενται·

ά.) Αἱ ἀνεγερθεῖσαι οἰκοδομαί.

β'.) Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 διαλαμβανόμενα ἀκατασκεύαστα, ἀφ' ὅτε ἐκλείψῃ ἡ ἰδιότης, δι' ἣν ἐξαιροῦνται.

Ἀφαιροῦνται·

ά.) Αἱ κατεδαφισθεῖσαι οἰκοδομαί·

β'.) Τὰ ἕνεκα πλημμύρας ἢ ἄλλης αἰτίας καταστραφέντα κτήματα.

Ἄρθρ. 35. Ἀπὸ τῆς εἰς ἕκαστον δῆμον κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ὁρισθείσης μερίδος ἀφαιρεῖται ἢ προστίθεται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὁ φόρος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κτημάτων.

Ἄρθρ. 37. Πᾶς ἰδιοκτήτης, ὅστις μεταβιβάσει εἰς ἄλλον τὴν κυριότητα τοῦ κτήματός του, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν μεταβίβασιν ταύτην δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἀπαλλαγὴν του ἀπὸ τοῦ σχετικοῦ φόρου.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ πᾶς κάτοχος ἐθνικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτου γῆς ἢ φυτείας, ὅστις θέλει μεταβιβάσει τὴν κατοχὴν εἰς ἄλλον. Ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶς ἰδιοκτήτης, τοῦ ὁποίου κατεδαφίσθη ἡ οἰκοδομὴ ἢ τοῦ ὁποίου τὸ κτῆμα ἔπαθεν ἐκ πλημμύρας, πυρκαϊᾶς, ἢ ἄλλης παρομοίας περιστάσεως.

Ἄρθρον 38. Πᾶς τις εἰς τὸν ὁποῖον περιέρχεται ἡ κυριότης κτήματός τινος ἐξ ἀγοραπωλησίας, δωρεᾶς, κληρονομίας ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου· ὁμοίαν δήλωσιν ὑποχρεοῦνται νὰ ποιήσωσι καὶ οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γενόμενοι κάτοχοι ἐθνικῶν κτημάτων ἢ ἐκκλησιαστικῶν, καθὼς καὶ ὅσοι ἀνήγειραν νέας οἰκοδομάς, ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 39. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δηλώσεων, οἱ μὲν παλαιοὶ κύριοι ἢ κάτοχοι θεωρούνται ὑπόχρεοι διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, οἱ δὲ νέοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8.

Ἄρθρον 40. Ἐπὶ τῶν δηλώσεων τούτων ἐφαρμόζονται κατὰ πάντα αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νόμου. Τὸ βιβλίον κλείεται τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους· ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 διαλαμβανόμενα καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 41. Ἡ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Οἰκονομ. Ἔφορον, τὸν Εἰρηναδίκην τῆς πρωτευούσης καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν γενομένων δηλώσεων, βεβαιόνει τὰς γενομένας κατεδαφίσεις καὶ βλάβας, προσθέτει τὰς τυχὸν μὴ δηλωθείσας μεταβολὰς καὶ τὰς νέας οἰκοδομὰς καὶ προσδιορίζει τὴν καθαρὰν πρόσοδον αὐτῶν καὶ τῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου παραχωρηθεισῶν ἀκαλλιεργήτων γαιῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐνεργοῦνται τὰ περαιτέρω κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 20—24 διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 42. Ὁ οἰκον. ἔφορος σημειόνει εἰς τὸ μητρῶον τὰς γενομένας μεταβολὰς καὶ λαμβάνει αὐτὰς ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ χρηματικοῦ καταλόγου διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

Ἄρθρον 43. Τὸ Δημόσιον καὶ ὁ Δῆμος ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐν παντὶ καιρῷ νὰ ἐνεργήσωσι τακτικὴν δι' ἐπιστημόνων γεωμετρῶν καταμέτρησιν ὅλων ἢ μέρους τῶν κτημάτων, καὶ νὰ διορθώσωσι κατὰ τὸ ἐξαγόμενον αὐτῆς τὸ μητρῶον ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἀναλογοῦσαν πρὸς αὐτὴν καθαρὰν πρόσοδον.

Ὅσων κτημάτων ἡ ἔκτασις εὑρεθῇ ἀνωτέρα, ἢ ὅσα κτήματα ἀνακαλυφθῶσι μὴ ἐγγραφέντα εἰς τὸ μητρῶον, τούτων οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ κάτοχοι ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 πρόστιμον δι' ὅλα τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὁ,τι φόρος καὶ τὸ πρόστιμον εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου ὡς δημοτικὰ ἔσοδα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων.

Τὸν γεωμέτρην συνοδεύουσι δύο ἐγγράμματοι ὁριοδεῖκται, διοριζόμενοι ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, δύο δὲ ἡμέρας πρὸ τῆς καταμετρήσεως εἰδοποιοῦνται οἱ φορολογούμενοι ἐγγράφως καὶ ἐπιδεικνύει διὰ τοῦ δημάρχου διὰ νὰ παρευρεθῶσιν, ἐὰν θέλωσιν εἰς τὰ κτήματά των.

Ἄρθρον 44. Ὁμοίαν καταμέτρησιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ πᾶς φορολογούμενος, προκαταβάλλων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὰ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀνήκοντα κτήματα· ἐὰν ἀνακαλυφθῶσι πλεονάσματα, τὸ ἥμισυ

τοῦ προστίμου καὶ τῶν φόρων τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἀποδίδονται εἰς τὸν προκαλέσαντα τὴν καταμέτρησιν ἰδιώτην.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 45. Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν, ἐφ' ὅσων ἐλάβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἐὰν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ ῥητῆς παραιτήσεως.

Ἄρθρον 46. Μετὰ τὴν σύνταξιν τῶν χρηματικῶν πινάκων ὁ φορολογούμενος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν του ἀπὸ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἐτησίου φόρου του.

Α'. Δι' ὅσων χρονικὸν διάστημα ὑπολείπεται ἀπὸ τῆς κατεδαφίσεως οἰκοδομῆς τινος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

Β'.) Ἐὰν ἡ καταστροφὴ τοῦ κτήματος, περὶ ἧς προβλέπει ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος νόμου, ἐπῆλθεν ἐκ τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν.

Αἱ τοιαῦται αἰτήσεις πρέπει νὰ παρουσιάζωνται ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως ἐντὸς τοῦ ἔτους, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἐκπιστεύς φόρος,

Ἄρθρον 47. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ὀφείλουσι νὰ ὁρκίζωνται ἐνώπιον τοῦ δημάρχου κατὰ τὸ ἄρθρον 335 τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ νὰ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς προσκληθῶσι παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρον 48. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν καὶ οἱ δημόσιοι καὶ οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλει τις αὐτοὺς ὁ παρὼν Νόμος, ἤθελον δείξει ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν ἢ καὶ ἁπλῆν ῥᾳθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ πρόστιμον ἐκ δραχ. 50—500.

Ἄρθρον 49. Εἰδικὸς Νόμος θέλει προνοήσει περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν καλλιεργουμένων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδιοκτησιῶν φυτειῶν, ἐὰν τυχὸν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος ὑπάρχωσι τοιαῦται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Μαρτίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Εἶτα ἀνεγράφησαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.

1) Τὸ περὶ συνδρομῆς δρ. 20 χιλ. εἰς τοὺς Κυπρίους.

2) Τὸ περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνιακῶν θέσεων καὶ

3) Τὸ νομοτχέδιον τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου.

Ἀναγγελθέντος ἐπομένως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν δημοσίων θέσεων, εἰς τῶν βουλευτῶν Δωρίδος ἀναβὰς τὸ βῆμα εἶπεν, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν εἶναι δικαία· διότι, ὡς γινώσκει, οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας του καθυστεροῦσιν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι σήμερον 70 χιλιάδας δρ. αἵτινες προῆλθον ἐκ ζημιῶν ἃς ἀφῆκαν αἱ ἐνοικιάσεις τῶν δημοσίων προσόδων, καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐκτελεῖ τὸν περὶ εἰσπράξεως ἐσόδων νόμον ἄνευ ἀντιστάσεως, ὥστε δὲν πρέπει νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ σκληρὸν μέτρον τῆς στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ἐὰν ἀδυνατῇ, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσπράξῃ τοὺς φόρους δι' ἀπορίαν τῶν φορολογουμένων, ὁ συζητούμενος νόμος ἔσται λίαν ἄδικος. Ἐὰν δὲ παραμελῇ τὴν εἴσπραξιν διὰ φατριασμὸν ἢ ἄλλας αἰτίας, οὐδόλως πταίουσιν οἱ ὀφειλέται. Ἄλλως ἡ κατάστασις τῆς πολιτείας ἤθελεν εἶσθαι ἡ αὐτὴ καὶ ἐὰν πάντα τὰ καθυστεροῦντα εἰσεπράττοντο, καὶ ἐὰν φόροι διπλάσιοι ἐπεβάλλοντο εἰς τοὺς πολίτας· διότι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ὑπάρχει σύστημα σπαταλῆς προελθὸν ἐκ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν περιστάσεων, οὐχὶ ἐκ τῆς ἐνόχου βουλήσεως τῶν πολιτευομένων· ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπαυξάνουσιν αἱ πρόσοδοι τοῦ Κράτους καὶ ἐν τούτοις διατελοῦμεν ἀείποτε ὑπὸ τὰς αὐτὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, διότι τὰ κοινὰ διαχειρίζονται οὐχὶ μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας, ὡς θέλουσι καταδείξει αἱ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν.

Περαίνων προσέθηκεν, ὅτι ἡ τοιαύτη κατάστασις δικαιολογεῖ τὴν ἄρνησιν τῶν φόρων ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν, ὅτι ἡ Βουλὴ προνοοῦσα περὶ τιμωρίας τῶν καθυστερούντων τοὺς φόρους δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ καὶ τοὺς σπαταλῶντας αὐτούς, καὶ ὅτι ἀρκεταὶ πρὸς εἴσπραξιν τῶν φόρων εἰσὶν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως ἐσόδων νομοσχεδίου, ὥστε περιττὴ ἀπιβαίνει ἡ καθιέρωσις τῶν διατάξεων τῆς συζητουμένης προτάσεως.

Ὁ προτείνας ἀντικρούων τὸν προλαλήσαντα, ἱστόρησεν ἐπιμελῶς τὰς προηγουμένας συζητήσεις ἐπὶ τῆς προτάσεώς του, καὶ ἑπομένως προσέθηκεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβαλὼν τροπολογίαν ὑπεσχέθη ἐν ὀνόματι τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πρότασίν του ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ἡγεμόνος.

Καταλήγων εἶπεν, ὅτι συγχαίρει τοὺς ὑπουργοὺς διὰ τὴν ἀπόφασίν των ταύτην, πεποιθὼς, ὅτι ἡ πρότασίς του, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχει εὐάρεστα ἀποτελέσματα ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν ἐσόδων.

Μετὰ τοῦτον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπέφερεν, ὅτι τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ, διότι, ἂν μὴ ἡ κυβέρνησις ποιῆται καλὴν χρῆσιν τῶν φόρων, εὐθύνεται διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ, ἥτις ἔχει τὸ καθῆκον τῆς ἐξελέγξεως τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπουργῶν· παρεκάλεσε δὲ ἐπὶ τέλους τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν πρότασιν αὐτοῦ.

Ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη καθιεροῦσα τὴν πολιτικὴν ἀνικανότητα ἀντιβαίνει πρὸς τὸ Σύνταγμα, ὑπονομεύουσα τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν, ὅτι αἱ καθυστερήσεις προέρχονται οὐχὶ ἐκ δυστροπίας τῶν φορολογουμένων, ἀλλ' ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀμέσων φόρων, καὶ ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν χρεῶν προέρχονται ἐκ πλαστῶν διπλοτύπων καὶ ψευδῶν δηλώσεων. Προσέθηκεν ἐπὶ τέλους, ὅτι εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐπαρχίαι ἀπαιτοῦσιν ἐλεημοσύνην ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ στεροῦνται ἀσφαλείας, δὲν πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῇ πρότασις, ἀπορριφθεῖσα ὡς ἐπιβλαβὴς ὑπὸ δύω Συνελεύσεων.

Ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι θεωρεῖ τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ ἀλυσιτελῆ, διότι οἱ μὲν φορολογούμενοι καθυστεροῦσιν ἐξ ἀνάγκης, τὰ δὲ μεγάλα χρέη ὀφείλονται ἐξ ὀφειλετῶν παρελθουσῶν χρήσεων· ὑποστηρίζει δὲ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ἥτις σκοπεῖ νὰ καταναγκάσῃ εἰς πληρωμὴν τοὺς δυστρόπους ὀφειλέτας ἐκκαθαρισμένων χρεῶν.

Μετὰ τοῦτον παρῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργός· εἶπε δὲ, ὅτι ἡ μομφὴ τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος κατὰ τῆς κυβερνήσεως δὲν ἀληθεύει· ἴσως συνέβησάν τινες ἀταξίαι, ἀλλ' αὗται δὲν ἀποτελοῦσι σύστημα σπαταλῆς, διότι αἱ πρόσοδοι δαπανῶνται ὑπὲρ τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας· ἡ δὲ πρόοδος τῶν ἐξόδων ἀδιαμῶς μαρτυρεῖ τὴν ὀπισθοδρόμησιν τόπου τινός.

Ἕκαστος ὀφείλει, ἠκολούθησε, νὰ καταβάλῃ τοὺς φόρους αὐτοῦ·

ὁ δὲ στρεβλιζόμενος αὐτοὺς πράττει ἔγκλημα διπλοῦν κατὰ τῆς πολιτείας, τὸ μὲν, διότι δὲν συνεισφέρει, τὸ δὲ, διότι στρεβλίζεται τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς, ὥστε ἡ πρότασις οὐδένα κίνδυνον δημιουργεῖ κατὰ τοῦ λαοῦ, ἀπαγορεύει μόνον τὴν κατοχὴν τῶν δημοσίων θέσεων εἰς τοὺς στρεβλιστὰς τῶν δημοσίων· καὶ τοῦτο πράττει οὐχὶ αὐθαιρέτως διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ διὰ τῶν δικαστηρίων, ὅπως μὴ ἐπέλθωσιν ἀδικίαι· καταλήγων ἠρνήθη, ὅτι ὁ τόπος δὲν ἀπολαύει ἡσυχίας, προσθεὶς, ὅτι ἡ πρότασις πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῇ, ὅπως μὴ διαδοθῇ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἀπέρριπτε νὰ ἀπομακρύνῃ τῶν δημοσίων θέσεων τοὺς κακῆς πίστεως ὀφειλέτας, τοὺς καταχραστὰς καὶ ἀναξίους.

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως, καθ' ἣν εἰς ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν ὡς περιέχουσαν βαρβάρους διατάξεις ἀλλοτρίας τοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν, ἕτερος ἐθεώρησε τὸν νόμον ἀτελῆ ὡς μὴ περιλαμβάνοντα τὰ παλαιὰ καθυστεροῦντα, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι τὰ παλαιὰ χρέη ἐκκαθαρισθέντα θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς τὰς μελλούσας χρήσεις καὶ ἑπομένως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ συζητουμένου νόμου, ὁ πρόεδρος ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐνῷ συνεχωνεύθη ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κολιάτσου καὶ Κ. Δαγρῆ, ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 51 κατὰ 36, ἀρνητέντων 8, κατὰ τὸ ἑξῆς πρωτόκολλον·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως περὶ πολιτικῆς ἀνικανότητος τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν

ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου.	Ν	Ἰω. Ἀσκας.	Ν
Α. Κ. Μιχαλόπουλος	Ο	Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν
Ἀντ. Βενιζέλος.		Σκαρλ. Σούτσος	
Ἀναγν. Γιαννουλίδης.		Περ. Α. Πετράκης	Ν
Ν. Π. Κοΐρης	Ν	Στυλ. Κολιάτσος.	Ν
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός	Ο	Α. Ἴσκος.	Ο
Ν. Τζώκρης.	Ν	Ἰω. Καραγιαννόπουλος.	Ο
Α. Ζαΐμης		Δ. Γρίβας	
Α. Δανόπουλος.	Ο	Π. Πετιμέζης.	Ν

Α. Μαγγίνας. . . . . N	Α. Διαμαντόπουλος . . . . N
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Γ. Παπαδαῖος . . . . .
Κ. Πλαπούτας.	Ἰω. Σοφιανόπουλος . . . . . N
Α. Α. Ἀντωνόπουλος. . . . . Ο	Γ. Πέρρωτής . . . . . Ο
Χ. Ῥηγόπουλος. . . . . Ο	Κ. Δαγρές . . . . . Ο
Ἰω. Ῥοΐλός. . . . . Ο	Ἰω. Φλέσσας . . . . . Ο
Κ. Λαμπρυνόπουλος	Α. Κοντόσταυλος . . . . .
Κ. Κοσονάκος. . . . . Ο	Δ. Λένωσης . . . . . Ο
Θ. Τζανετάκης.	Γ. Παπανικολάου . . . . .
Ἰω. Σαφάκας.	Ἰω. Μπαλάφας . . . . .
Ν. Κατσικαπῆς . . . . . Ο	Ν. Μ. Κοζαδίνος . . . . .
Ἀριστ. Λιδωρίκης	Ν. Ἀγγελίδης . . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ἰάκ. Πολυλᾶς . . . . . Ο
Ἰω. Καπετσίνης.	Α. Παπαδάτος . . . . . Ο
Γ. Μίλησης	Ἰω. Τοπάλης . . . . .
Α. Σ. Μήτσας	Ἰω. Δεληγιάννης . . . . .
Δ. Τσιτσάρας	Ἐπ. Καμπερόπουλος . . . . .
Κ. Γιολδάσης . . . . . N	Ἀνδρ. Νοταρᾶς . . . . .
Π. Μανωλίδης . . . . . N	Σπ. Α. Νοταρᾶς . . . . .
Εὐθ. Γουδέλης . . . . . N	Ἀναστ. Δημητριάδης . . . . N
Κ. Λομβάρδος . . . . . Ο	Α. Μεταξᾶς . . . . . Ο
Α. Γαΐτας Φωσκάρδης . . . . N	Σ. Μονόπωλης . . . . .
Σπ. Δεονταράκης . . . . . ἀρν.	Ἀγ. Μαντζαβίνος . . . . . Ο
Ἰω. Σούλης Βάρκας . . . . ἀρν.	Γ. Δρακονταειδής . . . . . N
Α. Γκοῦσκος . . . . . ἀρν	Δ. Ῥαπτάκης . . . . .
Ἀνδρ. Αὐγερινός	Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος. N
Λ. Κρεστενίτης	Κ. Πανάρετος . . . . . N
Θ. Δαραλέξης	Α. Καρδαρᾶς . . . . . N
Ἐπ. Κρεστενίτης	Θ. Θερμογιάννης . . . . .
Α. Πετραλιᾶς	Γ. Βακαλόπολος . . . . . N
Δ. Κλίμακας	Δ. Σαρρηγιάννης . . . . .
Α. Κατσίνας	Ν. Βαρδιτζιώτης . . . . .
Ἀναγ. Δημητρίου	Ἰω. Βαλασσόπουλος . . . .
Γ. Δελένδας	Ν. Θ. Λεώπουλος . . . . . Ο
Σπ. Μαλασπίνας . . . . . N	Ἀναστ. Κορφιωτάκης . . . . .
Γ. Μ. Βαλλιάνος	Σπ. Κοπανίτσας . . . . .
Κ. Δ. Πεταλᾶς . . . . . N	Γ. Λάπας . . . . . N
Μ. Πατζῆς	Φ. Ι. Φίλωνος . . . . .
Θρ. Ζαΐμης . . . . . N	Γερ. Σέρβος . . . . . Ο
Λθ. Γ. Πετιμεζᾶς	Σπυρ. Βαλαωρίτης . . . . .

Α. Σταματόπουλος . . . . . Ο	Θ. Ῥωμαίος . . . . . Ο
Δ. Τσαμόπουλος . . . . . N	Ν. Λούβρος . . . . . Ο
Θ. Γεωργίου . . . . . Ο	Γ. Ἰακωβάτος . . . . .
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος	Χ. Ἰακωβάτος . . . . .
Ἰω. Ταμπακόπουλος . . . . . Ο	Μ. Χαριτάτος . . . . . ἀρν.
Χ. Α. Χρηστόπουλος . . . . . Ο	Α. Μουρίκης . . . . .
Δ. Ζέγγελης . . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Π. Κ. Μανέτας. . . . . N	Α. Καραλίβανος . . . . .
Ἠλ. Φλέσσας	Π. Τζαμάλας . . . . . Ο
Λθ. Κατριβάνος . . . . . Ο	Περ. Καλαμογδάρτης . . . . Ο
Ἰω. Πανούσης	Θ. Καναχάρης . . . . .
Γ. Μαλέας	Γ. Ῥοῦφος . . . . .
Ν. Παγκράτης . . . . . Ο	Γ. Πράτσικας . . . . . N
Κ. Κοκκινώρης . . . . . Ο	Λθ. Μισυρλῆς . . . . . N
Ν. Κορύλης . . . . . ἀρν.	Δ. Τριγγέτας . . . . .
Ἐπ. Δεληγεώργης	Γ. Δελλαπόρτας . . . . .
Γ. Γουλιμῆς . . . . . N	Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος . . N
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . . . . N	Ἰω. Διστούνης . . . . . ἀρν.
Περ. Μποῦτος . . . . . N	Κ. Ἐπιφανίου . . . . .
. . . . .	Γ. Α. Γεωργιάδης . . . . .
Ἰω. Προβελέγγιος . . . . . Ο	Δ. Ι. Κουνουπιώτης . . . .
Ἰω. Ταταράκης	Γ. Κούτσης . . . . .
Α. Ῥαυτόπουλος . . . . . N	Γ. Μπούμπουλης . . . . . ἀρν.
Μ. Δαμιράλης . . . . . N	Δ. Χρηστίδης . . . . .
Κ. Κρίσπης . . . . . N	Π. Σεβαστόπουλος . . . . . N
Ν. Φαρμάκης	Α. Βαφιαδάκης . . . . .
Λθ. Ῥοντήρης	Ἰω. Ζαλιώνης . . . . .
Εὐθ. Πλαστήρας . . . . . Ο	Μ. Ε. Παρίσης . . . . . N
Γρηγ. Δημητριάδης . . . . . N	Ἰάκ. Παξιμάδης . . . . .
Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος	Σ. Σωτηρόπουλος . . . . . N
. . . . .	Δ. Ν. Πονηρόπουλος . . . .
Κίμων Χριστοδούλου	Ἀθ. Γρηγοριάδης . . . . .
Δ. Σαράβας . . . . . N	Β. Σκαλτσοδήμος . . . . .
Α. Καπετανάκης . . . . . N	Κ. Στεργιαλόπουλος . . . . .
Μιχ. Καπετανάκος. . . . . N	Στ. Κοριζῆς . . . . . N
Ἰω. Κατσάκος	Ν. Πιπῖνος . . . . . N
Χ. Χριστόπουλος	Ν. Γ. Βούλγαρης . . . . .
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος . . . . Ο	Ἰω. Καλογιάννης . . . . .
Α. Παπαλέξης . . . . . N	Θ. Ν. Γκίκας . . . . . N
Π. Κωνσταντᾶς . . . . . ἀρν.	Δ. Χατζίσκος . . . . . N

Δ. Τσιριμώκος	Κ. Πετσάλης .. .. Ν
Γ. Δουβουνιώτης	Μ. Ἀβέρωφ .....
Γ. Κ. Ζουλούμης	Κ. Νικόδημος ..... Ν
Δ. Κριεζώτης	Ἰω. Κοτσιάς .. .. Ο
Δ. Οἰκονόμου .. .. Ν	

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6ην μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀγ. Μαντσαβίνος.
Μ. Γ. Καπετανάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῆς 12 *Μαρτίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα.

1) Ἀναφορὰ Κ. Παπαγάλη αἰτοῦντος χρηματικὴν συνδρομὴν δι' ἃς ὑπέστη ζημίας ἐν Λευκάδι, καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2) Ἀναφορὰ Δ. Ἀργυροπούλου διλοποιοῦ ἐν Σύρῳ, αἰτοῦντος ἀτέλειαν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων τεθραυσμένων ὑέλων κτλ. ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως συνταχθῇ νόμος ἐπ' αὐτῆς.

3) Ἀναφορὰ τῶν ἐντοῦθα ἀντιπροσώπων καὶ ὁπλαρχηγῶν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, παρεπεμφθεῖσα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

4) Δήλωσις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ αἰτοῦντος νὰ προστεθῶσιν εἰσέτι χιλιάδες δρ. ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις παρεπέμφθη τῇ αἰτήσει τοῦ δηλοῦντος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ

5) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων νομοσχεδίων, παρεπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Συνελθοῦσα ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτροπὴ ἐπεξειργάσθη τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ὑποβληθέντα νομοσχέδια, ἤτοι·

1. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25, ἐδαφ. 2 τοῦ νόμου ΦΤΒ'. τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς Νομοθεσίας.

2. Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1871.

3. Περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν.

4. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, ἅτινα ἅπαντα παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπή, ὡς ἔχουσιν ἐν τοῖς ῥηθεῖσι νομοσχεδίοις καὶ προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Μαρτίου 1871.

Ἡ ἐπιτροπὴ
Σ. Σούτσος, Ι. Δ. Λέκας, Α. Καπετανάκης, Α. Μήτσας.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Λ. Μαγγίνας.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ὑπομνήσας εἰς τὴν Βουλὴν τὴν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν συμβᾶσαν ἀταξίαν ἐν τῷ θεωρείῳ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ἥτισα χάριν τῆς τάξεως τῶν ἐν τοῖς θεωρείοις, ἀ. μὲν νὰ μὴ σημειῶνται ἐν τοῖς στενογραφημένοις πρακτικοῖς τὰ χειροκροτήματα, β'. δὲ νὰ ἔχῃ ἀγέσεως τὸ δικαίωμα ὁ πρόεδρος νὰ ἐκκενώσῃ πᾶν θεωρεῖον, ἐν ᾧ συμβαίνουσιν ἀταξίαι διαταράττουσαι τὰς συζητήσεις.

Τὰς αἰτήσεις δὲ ἀμφοτέρας τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀκολούθως ἀναβὰς τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Παρνασσίδος εἶπεν, ὅτι, καθ' ἃ μαθάνει, εἰς τὰ ἰδιαίτερα ταμεῖα τῶν πολεμικῶν πλοίων δὲν ὑπάρχουσι βιβλία καὶ ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὰς γενομένας δαπάνας· παρεκάλεσε δὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς διευκρινήσεις περὶ τούτου πληροφορίας, διότι, ὡς γινώσκει, συμβαίνουσι μεγάλαι καταχρήσεις.

Εἶπε πρὸς τούτοις, ὅτι πρὸ καιροῦ ὑπάρχει γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, μέλη τινὰ τῆς ὁποίας, καίπερ ὄντα ἐν διαθεσιμότητι λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἐνεργείας, χωρὶς μόλα ταῦτα νὰ ὑπάρχῃ τοιοῦτον κεφάλαιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀπήντησεν, ὅτι περὶ μὲν τῶν ταμείων τῶν ἐν τοῖς πλοίοις θέλει παράσχει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἀφοῦ συλλέξῃ τοιαύτας, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπιτροπήν, θὰ ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπομένως ἐνεγράφη ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Λευκάδος τὸ νομοσχέδιον τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων. Ἐγένοντο δὲ δεκτὰ εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὰ ἑπόμενα·

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνειακῶν θέσεων.

2) Τὸ περὶ ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου.

3) Τὸ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ

4) Τὸ περὶ βοηθείας 20 χιλ. δραχ. πρὸς τοὺς ἐκ λιμοῦ πάσχοντας Κυπρίους.

Κατόπιν ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἀπὸ πάσης δημοσίας ἢ δημοτικῆς θέσεως.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Κορινθίας εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦδε καθυστεροῦσιν 65 ἑκατομμύρια δραχ. ὅτι παρά τινων ἐπαρχίας τὸ ἔλλειμμα τῶν εἰσπράξεων ἀναβαίνει μέχρις 80 καὶ 90 τοῖς 0|0· πρὸς τούτοις δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1862 καὶ ἐντεῦθεν ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς δάνεια 45 ἑκατομ. ὅπως ἀναπληρώσῃ τὰ καθυστεροῦντα φρονῶν, ἠκολούθησεν, ὅτι εἰς τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ προστεθῇ διάταξις καθιεροῦσα τὴν ποινὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ εἰς τοὺς ὀφειλέτας, οἵτινες καθυστεροῦσιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858, καὶ ἐξαιροῦσα τὰς ποινὰς ταύτης ἀπὸ τοῦ 1872 καὶ ἐντεῦθεν τοὺς φορολογουμένους ὅσοι καθυστερήσασιν εὐτελῆ ποσά.

Ἐπὶ τέλους ὑπέβαλε τροπολογίαν σχετικὴν πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγορεύσεώς του.

Ἕτερος ὑπέβαλεν ἐπίσης διαφόρους τροπολογίας, ἄλλοι δὲ ἠτήσαντο τὴν τύπωσιν πασῶν τῶν τροπολογιῶν καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Μετὰ βραχεῖαν δὲ συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς ἀναβολῆς, γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Ῥαγοπούλου καὶ Μ. Καΐρη Ὀρφανοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τύπωσιν τῶν τροπολογιῶν καὶ τὴν διὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ ψήφων 58 κατὰ 90, ἀρνηθέντων 8 κατὰ τὸ ἓξῆς πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

'Επὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ ἀναβληθῇ δι' αὔριον ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ὅπως τυπωθῶσι αἱ τροπολογίαι;

Κ. Μ. Θεοδώρου ..... Ν	Δ. Τσιτσάρας .. .. Ν
Α. Κ. Μιχαλόπουλος ..... Ο	Κ. Γιολδάσης ..... Ο
Ἀντ. Βενιζέλος .. .. Ν	Π. Μανωλίδης .....
Ἀναγ. Γιαννουλίδης	Εὐθ. Γουδέλης .....
Ν. Π. Καΐρης ..... Ο	Κ. Λομβάρδος .. .. Ο
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ο	Α. Γαΐτας Φωσκάρδης ....
Ν. Τσώκρης ..... Ο	Σπ. Λεονταράκης ..... ἀρν.
Α. Ζαΐμης	Ἰω. Σούλης Βάρκας .. .... Ο
Α. Δανόπουλος ..... Ν	Δ. Γκούσκος ..... Ο
Ἰω. Λέκας ..... Ο	Ἀνδρ. Λύγερινός .. .. Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν	Δ. Κρεστενίτης .. ..
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... Ν	Θ. Καραλέξης .....
Περ. Α. Πετράκης ..... ἀρν.	Ἐπ. Κρεστενίτης .. .. Ν
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο	Α. Πετραλιὰς ....
Δ. Ἴσκος.	Δ. Κλίμακας .. ..
Ἰω. Καραγιαννόπουλος .. .. Ν	Α. Κατσίνας .....
Δ. Γρίβας	Ἀναγ. Δημητρίου .....
Π. Πετιμεζᾶς .. .. Ν	Γ. Δελένδας .. ..
Λ. Μαγγίνας	Σπ. Μαλασπίνας ..... Ν
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Γ. Μ. Βαλλιάνος .....
Κ. Πλακούτας	Κ. Δ. Πετμεζᾶς ..... Ν
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ν	Μ. Παΐζης .....
Χ. Ῥηγόπουλος ..... Ν	Θρ. Ζαΐμης ..... Ν
Ἰω. Ῥοϊλὸς	Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... ἀρν.
Κ. Λαμπρυνόπουλος ..... Ν	Α. Διαμαντόπουλος ..... Ν
Κωνστ. Κοσσονάκος ..... Ν	Γ. Παπαδαῖος ..... Ν
Θεόδ. Τσαννετάκης	Ἰω. Σοφιανόπουλος .. .... Ν
Ἰωάν. Σαφάκας	Γ. Περρωτὴς .. ..
Ν. Κατσικαπῆς .. .. Ν	Κ. Δαγρὲς .. .. Ν
Ἀριστ. Λιδωρίκης	Ἰω. Φλίσσας .. .. Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Α. Κοντόσταυλος .....
Ἰω. Καπιταίνης	Δ. Λένωσος ..... Ο
Γ. Μόλησης	Γ. Παπανικολάου .....
Α. Σ. Μήτσας ..... Ν	Ἰω. Μπαλάφας .. ..

Ν. Μ. Κοζαδῖνος	Ἰω. Πανούσης
Ν. Ἀγγελίδης ... Ο	Γ. Μαλέκος ... Ο
Ι. Πολυλᾶς ... Ο	Ν. Παγκράτης ... Ν
Α. Παπαδάτος ... Ν	Κ. Κοκκινώρης
Ἰω. Ταπαλῆς ... Ν	Ν. Καρύδης ... ἀρν.
Ἰω. Δεληγιάννης	Ἐπ. Δεληγεώργης
Ἐπαμ. Καμπερόπουλος	Γ. Γουλιμᾶς ... Ν
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Ἀλεξ. Κομνουνδοῦρος ... ἀρν.
Σ. Α. Νοταρᾶς ... Ο	Περ. Μπούτος
Ἀναστ. Δημητριάδης ... Ο	
Α. Μεταξᾶς ... Ν	Ἰω. Προβελέγιος ... Ν
Σ. Μανόπουλος	Ἰω. Ταταράκης
Α. Μαντζαβῖνος ... Ν	Α. Ῥαυτόπουλος ... Ο
Γ. Δρακοντειδῆς ... Ο	Μ. Δαμιτάλης ... Ο
Δ. Ῥαπτάκης	Κ. Κρίσπης ... Ν
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο	Ν. Φαρμάκης
Κ. Πανάρετος ... Ο	Α. Ῥοντήρης ... Ν
Α. Καρδαρᾶς	Εὐθ. Πλαστήρας
Θ. Θερμογιάννης	Γρηγ. Δημητριάδης ... Ο
Γ. Βακαλόπουλος ... Ο	Κ. Εὐθυμιόπουλος
Δ. Σαρρηγιάννης ... ἀρν.	
Ν. Βαρδιτζιώτης ... Ν	Κίμων Χριστοδούλου
Ἰω. Βαλασόπουλος ... Ο	Δ. Σαράβας ... Ο
Ν. Θ. Δεώπουλος ... Ν	Α. Καπετανάκης ... Ν
Ἀναστ. Κοτσιωτάκης	Μιχ. Καπετανάκος
Σπ. Κοπανίτσας	Ἰω. Κατσάκος ... Ν
Γ. Λαππᾶς ... Ν	Χ. Χριστόπουλος
Φ. Ι. Φίλωνος ... Ο	Ζαρ. Ζαριφόπουλος ... Ν
Περ. Σέρβος ... Ο	Α. Παπαλέξης
Σπ. Βαλαωρίτης	Π. Κωστάντας ... Ν
Α. Σταματόπουλος ... Ο	Θ. Ῥωμαῖος ... Ν
Δ. Τσαμόπουλος ... Ν	Ν. Λούβρος ... Ν
Θ. Γεωργίου	Γ. Ἰακωβάτος
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος ... Ο	Χ. Ἰακωβάτος
Ἰω. Ταμπακόπουλος ... Ν	Μ. Χαριτάτος
Χ. Α. Χριστόπουλος ... Ν	Α. Μουρίκης
Α. Ζέγγελης ... Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς ... Ο
Π. Κ. Μανέτας ... Ν	Α. Καραλίβανος ... Ν
Πλ. Φλέσσας	Π. Τζαμαλᾶς ... Ο
Ἀθ. Κατριβάνος ... Ν	Περ. Καλαμογδάρτης ... Ν

Θ. Κανακάρης	Δ. Πανηρόπουλος
Γ. Ῥοῦφος	Ἀθ. Γρηγοριάδης
Γ. Πράτσικας ... Ν	Β. Σαλταμπάσης
Α. Μισυρλῆς ... Ν	Κ. Στεργιαλόπουλος
Δ. Τριγγέτας	Στ. Κοριζῆς ... Ο
Γ. Δελλαπόρτας	Ν. Πιπῖνος ... Ο
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ... Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης
Ἰω. Δεστούνης ... Ν	Ἰω. Καλογιάννης
Κ. Ἐπιφανίου	Θ. Γκίκας
Γ. Α. Γεωργιάδης	Δ. Χατζῆσκος ... Ο
Δ. Ι. Κουκουπιώτης	Δ. Τσιριμῶκος
Γ. Κούτσης	Γ. Δυοβουνιώτης
Γ. Μπούμπουλης ... Ν	Γ. Ζυλούμης
Δ. Χρηστίδης	Δ. Κριζώτης
Π. Σεβαστόπουλος ... Ν	Δ. Οἰκονόμου ... Ν
Α. Βαρδαβάκης	Κ. Πετσάλης ... Ο
Ἰω. Χαλιώνης ... Ο	Μ. Ἀβέρωφ ... Ο
Μ. Ε. Παρίσης ... Ν	Κ. Νικόδημος ... Ν
Ἰακ. Παξιμάδης	Ἰω. Κοτσιπῆς ... Ν
Σ. Σωτηρόπουλος ... ἀρν.	

Ἤρξατο τελευταίον ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν πρωτίντων τῆς γῆς.

Τὸ ἀ. ἄρθ. ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως· ἐπὶ δὲ τοῦ β'. ἄρθ. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀντέκρουσε τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν πρότασιν τινων βουλευτῶν περὶ ἐμμέσου φορολογίας τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς Τελωνείοις, εἰπὼν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ζημιώσει μεγάλως τὸ δημόσιον, διότι τὸ πλεῖστον τοῦ ἐλαίου καταναλίσκεται ἐντὸς τοῦ τόπου· ἐξάγεται μόνον κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου πίνακας μόλις περὶ τὰς 2 μέχρι 3 χιλ. δραχμῶν ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πλὴν τῆς Ἑπτανήσου· ὥστε τὸ δημόσιον διὰ τῆς ἐμμέσου φορολογίας θὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν ἐξαγομένων ἐλαίων μόλις 20,000 δρ. ἀντὶ τῶν εἰσπραττομένων σήμερον ἐξακοσίων περίπου χιλιάδων· προσέθεκεν ἐπὶ τέλους ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ τελωνειακοῦ τέλους θὰ καταστρέψῃ τοὺς παραγωγούς, μειοῦσα κατὰ πολὺ τὴν τιμὴν τοῦ ἐλαίου, καὶ ὑπερτιμήσῃ τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἄλλος ἀντικρούων τὸν ὑπουργὸν ἐπέφερεν, ὅτι ἡ ἔμμεσος φορολογία ἐν τοῖς τελωνείοις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον ἐκ τοῦ κα-

κοῦ τῶν καθυστερήσεων καὶ προάγει τὴν συνταγματικὴν ἰσότητα διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν φόρων· καταλήγων ἐπρότεινε τὴν ἀναβολήν.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐνστάσεως, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος. Τῆς δὲ Βουλῆς μὴ εὑρεθείσης πλήρους, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Μ. Γ. Καπετανάκης.

Μιχ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 13 *Μαρτίου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι οἱ βουλευταὶ Λοῦβρος καὶ Τοπάλης ἠτήσαντο μηνιαίαν ἄδειαν.

Εἶτα δὲ ἀνεκοινώθησαν·

1) Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ε. ε.

2) Νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τόκου διὰ δάνεια ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1853.

3) Πρότασις νόμου περὶ ὑποδικηγόρων τῆς Ἑπτανήσου παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπήν, καὶ

4) Ὁμολία ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μαλέκ περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Μεγάρων μέχρι τοῦ λιμένος Πάχης ἀγούσης.

Ἅπασαι αἱ προτάσεις καὶ τὰ νομοσχέδια παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας πιστώσεως δι' ἔξοδα τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ε. ε.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ε. ε. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1871 χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνη-

σιν πίστωσις ἴση πρὸς δύο δωδεκατημόρια τοῦ ὑποβληθέντος καὶ προϋπολογισμοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἄρθρον 2. Ἡ κατὰ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα διανομὴ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Μαρτίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τόκου διὰ δάνεια ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1853.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Διὰ τοῦ νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1853 ἐπετράπη εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ δάνειον μέχρι 5,000,000 δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ μὴ ὑπερβαίνοντι τὰ 6 0|0· ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις συνωμολόγησε κατὰ διαφόρους ἐποχὰς δάνεια, ἐξ ὧν ἀποπληρωθέντων κατὰ μικρόν, δὲν ὑπελείπετο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἡ ποσὸν ἐκ δραχ. 614,000 περίπου.

Αἱ προκάτοχοι Κυβερνήσεις εὑρεθεῖσαι εἰς ἀνάγκην συνωμολόγησαν κατὰ μὲν τὸν Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1870 δάνειον μετὰ τῶν ἐν Κερκύρᾳ Τεῦλωρ κλπ. ἐκ δραχ. 200,000, κατὰ τὸν Ἰούλιον ἰδίου ἔτους ὅμοιον μετὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης ἐκ δραχ. 210,000, ἀποδοτέα διὰ μηνιαίων δόσεων ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελωνείου Κερκύρας, ἐξ ὧν 100,000 ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ 1870 καὶ 110,000 ἀποδιδήσονται ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους· καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἐπίσης ἔτους ὅμοιον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ δραχμῶν 710,000 ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 0|0 καὶ ἐπὶ ἐνεχυριάσει τῶν μετοχῶν τοῦ δημοσίου. Ἡ συνομολόγησις τῶν δανείων τούτων φαίνεται στηριζομένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου νόμου.

Ἐπειδὴ ὅμως δι' αὐτοῦ ὡρίσθη τόκος 6 0|0, τὰ δὲ τελευταῖα δάνεια, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθην, συνωμολογήθησαν ἐπὶ τόκῳ 8 0|0, παρίσταται ἡ ἀνάγκη ὅπως νομιμοποιηθῇ ὁ συμφωνηθεὶς τόκος διὰ τὰ εἰρημένα δάνεια τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ἡ Κυβέρνησις εὑρισκομένη εἰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας ὡς ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ παρελθόντος, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ, ὡς εἶχεν

προαναγγείλει ὑμῖν εἰσάγων τὸν προϋπολογισμὸν, εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνεχυριασθεισῶν μετοχῶν, ἀντικαθιστῶσα αὐτὰς δι' ὁμολογιῶν ἐκ τιμήματος φθαρτῶν κτημάτων, καὶ καθ' ὅσον ἐνδέχεται βραδύτερον νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβῃ προσωρινόν τι δάνειον ἵνα καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα τῶν ἀγόνων μηνῶν.

Ὅθεν συνέταξε τὸ ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ 6 εἰς 8 0|0 αὔξησις τοῦ τόκου διὰ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1853, τὰ συνομολογηθέντα μετὰ τὸ ἔτος 1869 ἢ συνομολογηθησόμενα δάνεια, ὅπερ, δὲν ἀμφιβάλλω, θέλει ἐπιδοκιμάσει.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ αὐξήσεως τόκου διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1853 ἐπιτρεπόμενα δάνεια.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Διὰ τὰ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΝΒ'. νόμου συνωμολογημένα μετὰ τὸ ἔτος 1869 ἢ ἐτέρᾳ συνομολογηθησόμενα δάνεια, ἐπιτρέπεται πληρωμὴ τόκου μέχρις 8 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑποβάλλοντες εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὴν κάτωθι πρότασιν νόμου, φέρομεν τὰς ἑξῆς ἐν συντόμῳ παρατηρήσεις, ἐπιφυλαττόμενοι καὶ προφορικῶς ν' ἀναπτύξωμεν αὐτὴν προηγουμένως.

Ἡ τάξις τῶν ὑποδικηγόρων ἐν Ἑπτανήσῳ, ὡς ἤδη εἶναι γνωστὸν, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος μοχλὸς τῶν δικαστηρίων τῆς πρώην Ἰονίου Πολιτείας. Οὗτοι εἰσῆγον τὰς ὑποθέσεις ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐνήργουν ἁπάσας τὰς διαδικαστικὰς προκαταρκτικὰς πράξεις, συνηγόρουν εἰς τά τε πταισματοδικεῖα καὶ πρωτοδικεῖα καὶ ἐν γένει ὑπῆρξεν ἡ δεξιὰ χεὶρ τῶν δικηγόρων ἐν Ἑπτανήσῳ. Οἱ ὑποδικηγόροι τῆς Ἑπτανήσου ὡς πρὸς τὴν δικαστικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν ἦσαν ἀνώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν avoués τῆς Γαλλίας.

Διὰ τοῦ ΡΝ' νόμου τοῦ ἔτους 1866 περὶ ἀφομοιώσεως καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 19 αὐτοῦ ὀνομάζονται οὗτοι δικηγόροι τῶν εἰ-

ρηνοδικείων. Ἔκτοτε δέ τινες κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης προεβίβασαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐπαξίως τῆς ἱκανότητός των εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δικηγόρου· ἀφοῦ δὲ οὗτοι ἀνεγνωρίσθησαν ὡς δικηγόροι ὑπὸ τοῦ ΡΝ' νόμου καὶ ἐγένετο ἔναρξις τοῦ προβιβασμοῦ αὐτῶν, καὶ ἀφοῦ ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους περιέχει διατάξεις περὶ προβιβασμοῦ τῶν δικηγόρων ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον, εἶναι ἄδικον οἱ ἄριστοι τοῦ συλλόγου τῶν ὑποδικηγόρων ν' ἀδικῶνται στερούμενοι τοῦ δικαίου αὐτῶν προβιβασμοῦ, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον τοῖς ἀφῃρέθησαν κεκτημένα δικαιώματα τοῦ δικηγορεῖν ἐνώπιον τῶν πρωτοδικείων.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους τοῦ 1867 καὶ ἐντεῦθεν παρουσιάσθησαν πολλὰ σχέδια νόμου περὶ τοῦ δικαίου τούτου προβιβασμοῦ τῶν ὑποδικηγόρων, ἅτινα δὲν συνεζητήθησαν, καθὼς καὶ πολλαὶ ἀναφοραὶ τούτων παρουσιάσθησαν καὶ ὑπεστηρίχθησαν ὑπὸ πολλῶν ἐξ Ἑπτανήσου βουλευτῶν. Πεποίθαμεν ἤδη, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει δώσει ὁριστικὸν πέρας εἰς τὴν δικαίαν ταύτην ὑπόθεσιν καὶ θέλει ψηφίσει τὴν ἑπομένην πρότασιν.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Οἱ δικηγόροι τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ εἰρηνοδικείων δύνανται νὰ προβιβάζωνται δικηγόροι παρὰ πρωτοδίκαις αὐτόθι.

Ἄρθρον 2. Τὴν περὶ προβιβασμοῦ πρότασιν θέλει ἐνεργεῖ ὁ πρόεδρος καὶ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 3. Ὁ νόμος οὗτος ἰσχύει διὰ τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας ἐν Ἑπτανήσῳ δικηγόρους τῶν εἰρηνοδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Μαρτίου 1871.

Οἱ βουλευταὶ

Α. Κ. Μεταξᾶς, Γ. Δρακονταειδῆς, Α. Μαντσαβῖνος, Ἰω. Τοπάλης, Ι. Δεστούνης, Κ. Δ. Πεταλᾶς, Π. Β. Κωνσταντᾶς, Μαρῖνος Τ. Τυπάλδος Χαριτάτος, Ι. Α. Καβαλλιεράτος.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Μεγάρων εἰς τὸν λιμένα Πάχης ἄγουσα ὁδὸς χαρακτηρίζεται ὡς ἐθνικὴ, καὶ ἐγκρίνεται ἡ κατασκευὴ αὐτῆς κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιΐας νόμον.

Ἀθήνησι, τὴν 13 Μαρτίου 1871.

Ὁ βουλευτὴς Μεγαρίδος
Γ. ΜΑΛΕΑΣ.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Κεφαλληνίας ἀναφορὰ τοῦ Γ. Ἀντύπα, ἐξαιτουμένου τὸν συμβιβασμὸν τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δημοσίου ὑπαρχούσης δικαστικῆς διενέξεως, ἥτις παρεπέμφθη μετὰ μακρὰν συζήτησιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἑπομένως ἐγένετο δεκτὸν εἰς πρώτην καὶ τελευταίαν συζήτησιν καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον, ὡς ἀποτελοῦν μέρος ἀναπόσπαστον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπερ ἔχει ὡς εἰσήχθη ἀνωτέρω. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ συζητηθῇ ὡς πρῶτον ἀντικείμενον κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 15 Μαρτίου μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου, τὸ περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναγγελθέντος τελευταίου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀνεγνώσθη τὸ 2 ἄρθρον.

Μετὰ συζήτησιν δὲ καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριξον τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐν ὀνόματι τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἁρμονιώσεως τῶν φόρων, οἱ δὲ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ἐν ταῖς τελωνείοις φορολογία ζημιοῖ μεγάλως τὸ δημόσιον, παρῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργός. Εἶπε δέ, ὅτι τὸ προτεινόμενον σύστημα τῆς ἐμμέσου φορολογίας ἐν ταῖς τελωνείοις ἐπὶ τοῦ ἐλαίου οὐ μόνον καθιεροῖ ταυτότητα φορολογίας, ἀλλ' εἶναι ἐντελῶς ἄδικον, διότι φορολογεῖ τὸ περίσσευμα καὶ ἑπομένως προσβάλλει τὴν κυριωτέραν συνταγματικὴν ἀρχὴν καθ' ἣν ἕκαστος πολίτης συνεισφέρει ἀναλόγως τῆς περιουσίας του. Ἄλλως δέ, ἠκολούθησεν, οὔτε ὁ λαὸς περισώζεται ἐκ τῶν εἰσπρακτόρων, οὔτε τὸ δημόσιον ἐξασφαλίζει τοὺς ἑαυτοῦ πόρους. Οἰκονομίαι δὲ εἰσὶν ἀδύνατοι ἐν τῇ φορολογίᾳ μετὰ τὴν ἐλάττωσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἥτις ἕνεκα τοιούτων ἐπῆλθεν ἔλλειμμα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ τοσαῦτα συνωμολογήθησαν δάνεια μὲ τόκους βαρεῖς. Ἡ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπικράτησις τοῦ συστήματος τῆς ἐμμέσου φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλαίου δὲν ζημιοῖ τὸ δημόσιον, διότι ἡ ἐπ' αὐτοῦ φορολογία ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ποσὸν ὅπερ ἤθελε καταβάλει ὁ τόπος ἐκεῖνος διὰ τῶν ἀμέσων φόρων· ἡ δὲ εἰσαγωγὴ ἄλλου συστήματος δύναται νὰ χειροτερεύσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ. Ἐπίσης καὶ ἐν Λακωνίᾳ φορολογεῖται τὸ ἔλαιον ἐν ταῖς τελωνείοις· διότι ἡ Συνέλευσις τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ἐν ᾗ συνεζητήθη τὸ ζήτημα τοῦτο

ἐγνώρισεν, ὅτι δὲν συμφέρει οὔτε πολιτικῶς, οὔτε οἰκονομικῶς ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀμέσων φόρων εἰς τὰς λίαν πτωχὰς ἐκείνας ἐπαρχίας, διότι τὸ δημόσιον θέλει δαπανᾷ πλειότερα ἐν τῇ βεβαιώσει τῶν εἰσόδων καὶ θέλει προσβάλλει ἔθιμα προαιώνια.

Προετέθηκεν ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ συστήματος τῆς ἐν ταῖς τελωνείοις φορολογίας τοῦ ἐλαίου ἰσοδυναμεῖ πρὸς κατάργησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρου, καὶ ὅτι τοιαῦται προτάσεις γοητεύουσι τοὺς ὀλίγον σκεπτομένους λαούς· δὲν πρέπει νὰ ὑποστηρίζωνται, διότι προπαρασκευάζουσι παρεκτροπὰς καὶ οἰκονομικὴν πανωλεθρίαν, ἐνῷ ἕκαστον ἔθνος ὀφείλει ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ πρόοδῳ αὐτοῦ νὰ διατηρῇ ἀθηρὰν τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ κατάστασιν.

Οὕτω δὲ ἀπορριφθεισῶν τῶν τροπολογιῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν προτάσεών τινων βουλευτῶν, τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Τὰ ἄρθρα 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουν.

Ἐπὶ τοῦ ἑδαφ. ϛ'. τοῦ 8 ἄρθρου προσετέθη μετὰ τὴν λέξιν «κεῖνται» ἡ φράσις «τῇ ἐκλογῇ τοῦ γεωργοῦ»· ἀπερρίφθησαν δὲ πᾶσαι αἱ τροπολογίαι καὶ αἱ προσθῆκαι τῆς ἐπιτροπῆς, βεβαιώσαντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι αἱ πρὸς ἔρωσιν ἐλαῖαι δὲν φορολογοῦνται ἢ μόνον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφοράν. Οὕτω τὸ ἄρθρον γενόμενον δεκτὸν ἔχει ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον 8. Ἀπαλλάσσονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

1. Τὰ ἄγυρα·

2. Οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν μέχρις ἑνὸς στρέμματος, ὅπου καὶ ἂν κεῖνται τῇ ἐκλογῇ τοῦ γεωργοῦ. Τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

Τὰ σποράδην ὑποφορὰ δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς καὶ τὰς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπέλους ἢ σταφιδαμπέλους εὑρισκόμενα.

4. Τὰ ἀσταχυλόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχυλόγον.

5. Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6. Τὰ φύλλα τῶν ἰδιοκτήτων συκαμινοφορειῶν.

7. Ἡ ῥόβη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

Τὸ ἄρθρον 9 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 10 ἄρθρου ἐγένετο δεκτὸν νὰ προστεθῇ ἐν τῷ 6'. παραγράφῳ μετὰ τὴν λέξιν «παραπέμψει» τὸ «ἐπὶ ἀποδείξει» κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετά τινα δὲ παρατήρησιν ἐπὶ τῆς παραγράφου ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ τὰς διατάξεις τοῦ παγίου νόμου ἰσχυούσας ὅσον ἀφορᾷ τὰ διπλότυπα καὶ ἰδίως τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου ἐκείνου, παρακάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ 4 παραγράφου, ὅπως διατυπωθῇ, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐδέξατο. Ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικατέστη ἡ λέξις «τρεῖς» διὰ τῆς λέξεως «πέντε». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 10 ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὰς 4 παραγράφους, ἥτις ἔμεινεν ἐκκρεμὴς λόγῳ σαφοῦς διατυπώτεως.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 ἀρρέθη κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἡ φράσις «κτήματος ἐκ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων» ἀντικατεστάθη διὰ τῆς φράσεως «ἀμπέλου ἢ περιβόλιαν». Οὕτω τὸ 11 ἄρθρον γενόμενον δεκτὸν ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 11. Ἐὰν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ὅτι ἐσημειώθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἢ τοῦ πραγματικοῦ ἰδιοκτήτου ἢ κατόχου, τὰ πρωτόκολλα τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς κατατάξεως αὐτῶν θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον.

Τελευταῖον τὰ ἄρθρα 12, 13, 14, 15 καὶ 16 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς εἰς ἕκαστον ἀναστάσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν βουλευτῶν νὰ παρευρεθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐν τῇ τελετῇ τῆς λήξεως τῶν Ὀλυμπίων, ἥτις τελεῖται σήμερον ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ. Οἱ Γραμματεῖς

Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.

τῆς 15 *Μαρτίου* 1871

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἡ αἴτησις ἀδικημένων ἀγωνιστῶν ἐξαιτουμένων χρηματικὴν βοήθειαν παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς, ἅτινα παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.

1) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Γαΐτα περὶ διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας Ζακύνθου.

2) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Καβαλλιεράτου περὶ πόρων τῶν δήμων ἐν Ἑπτανήσῳ.

3) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 20 χιλιάδων πρὸς μετακομιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε'.

Ἔχουσι δὲ ὡς ἑξῆς.

Περὶ τῆς κατὰ δήμους διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας Ζακύνθου.

Ἄρθρον 1. Ἡ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ΡΝ'. νόμου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ζακύνθου ἀδιανέμητος περιουσία τῶν δήμων θέλει διανεμηθῇ κατὰ δήμους ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ διανομὴ αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ δημάρχου Ζακυνθίων καὶ ἑνὸς τρίτου μέλους ἀντιπροσωπεύοντος τοὺς δήμους τῆς ἐξοχῆς, ἐκλεχθησομένου ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν συμβουλίων ἐν γενικῇ συνεδρίασει, ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐντὸς τριημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, προκαλουμένη διὰ προσκλήσεως νομοτύπως ἐπιδοθείσης εἰς ἕκαστον τῶν συμβούλων. Οἱ κατόπιν τοιαύτης προσκλήσεως παρευρεθέντες ἐν τῇ συνεδριάσει δημοτικοὶ σύμβουλοι προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην.

Ἄρθρον 3. Τῆς διανομῆς περὶ ἧς πρόκειται θέλει προηγηθῇ ἀκριβὴς κατάλογος τῶν ἐν τῇ νήσῳ Ζακύνθῳ ἐπαρχιακῶν κτημάτων, τῶν ὀφειλῶν καὶ τῶν πιστώσεων τῆς ἐπαρχίας.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων

θέλει λάβει μέρος ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὡς ἀντιπροσωπεύων τὸ δημόσιον.

Πᾶσα διαφορὰ ἀναφυησομένη μεταξὺ τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ δημοσίου, ὡς πρὸς τὴν κυριότητα τῶν ἐν τῇ νήσῳ ὑπαρχόντων κτημάτων, θέλει ἀποφασισθῇ δικαστικῶς, αἰτήσει τοῦ ἀξιοῦντος τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 4. Ἡ διανομὴ τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων θέλει ἐκτελεσθῇ τῇ ὁδηγίᾳ πραγματογνωμοσύνης ἐκτελεσθησομένης ὑπὸ ἐκτιμητῶν, διορισθησομένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5. Τῆς διανομῆς τῶν περὶ ὧν πρόκειται κτημάτων θέλει ἐξαιρεθῇ τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Ζακυνθίων κατάστημα τοῦ νοσοκομείου καὶ Ὀρφανοτροφείου, τὸ ὁποῖον θέλει μείνει κοινὸν μεταξὺ τῶν δήμων, δι' ὃν προώρισται σκοπὸν, πρὸς χρῆσιν ἁπάσης τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 6. Ἡ διατήρησις τῶν εἰρημένων καταστημάτων ἀνατίθεται εἰς τὸν δῆμον Ζακυνθίων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἄρθρου ἀναφερομένη ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει διὰ τῆς πράξεως τῆς διανομῆς τὰ κτήματα, ἐξ ὧν θέλει παράγονται τὰ μέσα πρὸς διατήρησιν τῶν εἰρημένων καταστημάτων.

Ἄρθρον 7. Τῆς διανομῆς τῶν κτημάτων περὶ ὧν ὁ λόγος θέλει ἐξαιρεθῇ καὶ τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου Α'. οἰκόπεδον, ἐν ᾧ ἐν μέρει ἔδρυται τὸ κατάστημα τῆς διαλυθείσης οἰνοπνευματικῆς ἑταιρίας, ὅπερ θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ νέου θεάτρου, κατὰ τὰ περὶ τούτου ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8. Κατὰ τὰς πράξεις τῆς διανομῆς ἐπιτρέπεται εἰς τὰ οἰκεῖα δημοτικὰ συμβούλια ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς ἕκαστον αὐτῶν κοινοποιήσεώς της, ἐνώπιον τοῦ ἀμοιβαίου Ἐφετείου, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποφασίζει συνοπτικῶς.

Ἀκροτελεύτιαι διατάξεις

Ἄρθρον 9. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου παύει ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 11, τοῦ PN. νόμου ὁριζομένη ἐπιτροπὴ, ἡ δὲ διαχείρισις τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων μέχρι τῆς ἐριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς διανομῆς αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένην ἐπιτροπὴν, τὰ μέλη τῆς ὁποίας οὐδεμίαν λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 10. Ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς συστάσεώς της θέλει προσδιορίσει ἱκανὸν ἀριθμὸν προσοδοφόρων κτημάτων, ἅτινα διὰ τῶν προσόδων αὐτῶν διατηρῶνται προσωρινῶς κατὰ τὰ ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ ὁριζόμενα τ' ἀγαθοεργὰ καταστήματα τοῦ νοσοκομείου καὶ ὀρφανοτροφείου, μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 11. Αἱ πρόσοδοι τῶν λοιπῶν κτημάτων ὡς καὶ αἱ πιστώσεις τῆς ἐπαρχίας μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς διανομῆς, θέλουσι προσδιορισθῇ πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλῶν αὐτῆς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρον 12. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παύουσιν ἰσχύουσαι διὰ τὴν ἐπαρχίαν Ζακύνθου αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 11, 12, 13, 14 καὶ 15 τοῦ PN'. νόμου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΑΪΤΑΣ ΦΩΣΚΑΡΔΗΣ.»

«Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων πρὸς μετακομιδὴν ἐν Ἑλλάδι τῶν λειψάνων τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρωτομάρτυρος τῆς ἑλλ. ἐπαναστάσεως Γρηγορίου.

Ἄρθρον 2. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταλογισθήσεται ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1871,

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Α. Γ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπληροῦται ἡ πεντηκοντατηρὶς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, ὡς καὶ ἡ πεντηκονταετηρὶς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, συμβάντος κατὰ τὴν 10ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1821. Ἐπρότεινε δὲ νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ δημοτελῆ τελετὴν κατὰ τὴν 10ην Ἀπριλίου, τελεσθησομένην, δι' ἐθνικοῦ ἐράνου, μὴ ὑπερβαίνοντος μίαν δραχμὴν κατ' ἄτομον. Ἡ πρότασις αὕτη ἐπὶ τῇ πορατηρήσει τινὸς ἀρέσθη νὰ διατυπωθῇ κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον

περὶ μισθώσεως τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, προστεθέντος καὶ 2ου ἄρθρου κατὰ πρότασιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Σπάρτης. Ἔχει δὲ ὡς ἕπεται.

«Ἄρθρον 1. Ἡ συναφθεῖσα ἐξ ἄρθρων 8 σύμβασις μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ ἰατροῦ Ἀγγελῆ Χατζάρα περὶ παραχωρήσεως ἐπὶ εἰκοσαετίαν τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν Κύθνου ἐπικυροῦται.

«Ἄρθρον 2. Ὑποχρεοῦται ὁ κ. Ἀγγελῆς Χατζάρας νὰ δημοσιεύῃ κατ' ἔτος διὰ τοῦ τύπου δι' ἰδίας ἐκθέσεως τὰς ἐν τῇ συμβάσει ἀναφερομένας ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν θεραπείας. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ὑπόκειται εἰς πεντακοσιόδραχμον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου πρόστιμον, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον, τὸ νομοσχέδιον περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνιακῶν θέσεων, προστεθεισῶν μόνον ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ μετὰ τὴν λέξιν «Νιδρίου» τῶν λέξεων «καὶ Σύβοτα» καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «Ἐρέτρεια Χαλκίδος» διὰ τῶν λέξεων «Νέα Ψαρρά.» Ἔχει δὲ οὕτω.

«Ἄρθρον 1.

ἀ.) Προβιβάζονται·

Τὰ ὑποτελωνεῖα β'. τάξεως Στυλίδος καὶ γ'. τάξεως Νησίου εἰς ὑποτελωνεῖα ἀ. τάξεως.

Οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ Λεωνιδίου, Βοιῶν, Ἁλιβερίου, Φισκάρδου, Φρικιῶν καὶ τὰ φυλακεῖα Μαραθοῦ καὶ Σιδαρίου εἰς ὑποτελωνεῖα γ'. τάξεως.

Τὸ φυλακεῖον Οἴας εἰς τελωνιακὸν σταθμόν.

β'. Μετασχηματίζονται·

Τὸ β'. τάξεως τελωνεῖον Λαυρίου εἰς τελωνεῖον γ'. τάξεως.

Τὰ ἀ. τάξεως ὑποτελωνεῖα Κορίνθου, Κυλλήνης, καὶ Πύλου εἰς ὑποτελωνεῖα γ'. τάξεως.

Τὸ ὑποτελωνεῖον Ζαβέρδας εἰς τελωνιακὸν σταθμόν.

Τὸ ὑποτελωνεῖον Παλαιοχαλιᾶ καὶ οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ Μανδουκίου, Ἁγίου Νικήτα, Φρουρίου Ἀλεξάνδρου, Νέου Λιμένος, Ἀντικύρρας, Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ Πυργίου εἰς φυλακεῖα.

γ'. Συνιστῶνται.

Τελωνεῖον β'. τάξεως ἐν Λαυρίῳ.

Τελωνιακὸς σταθμὸς ἐν Κιονίῳ.

Τελωνιακὰ φυλακεῖα εἰς Αἰθέρα καὶ Πόρον Κεφαλληνίας, Ἀλφειῶν Ὀλυμπίας, Παλαίων Ἠλείας, Μπενίτζαν καὶ Ὕψον Κερκύρας, Κεσὶ καὶ Ἀλυκὰς Ζακύνθου, Ξυλόκαστρον Κορινθίας, Νιδρὶ καὶ Σύβοτα Λευκάδος καὶ Νέα Ψαρρᾶ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διεύθυνσις τῶν γ'. τάξεως ὑποτελωνείων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τελωνιακοὺς δεκάρχας, τῶν δὲ τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ εἰς τελωνιακοὺς φύλακας».

Ὡσαύτως ἡ βουλὴ παρεδέχθη εἰς γ'. συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ συναδρομῆς δραχμῶν 20,000 ὑπὲρ τῶν λιμωττόντων κατοίκων τῆς νήσου Κύπρου, ἔχον ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται νὰ χορηγηθῇ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δραχμῶν εἰκοσακισχιλίων πρὸς περιθαλψιν τῶν ἕνεκα τῆς ἀνομβρίας τοῦ παρελθόντος ἔτους λιμωττόντων κατοίκων τῆς νήσου Κύπρου.

Ἄρθρον 2. Τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ ἡ διάθεσις ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν κατοίκων Λάρνακος διοριζομένην ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 3. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχ. 20,000 καταλογισθησομένη ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1871.»

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ δ'. παράγραφος τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ περὶ φυλλολογίας νομοσχεδίου προστεθισῶν τῶν λέξεων οὔτε εἰσπρᾶ οὔτε «κατὰ» μετὰ τὴν λέξιν «ἀδειοδοτημένων», μεθ' ὃ ἀναγνωσθὲν τὸ σύνολον τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 1. Διὰ τὸ ἔτος 1871, ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται.

ἀ.) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 8 τοῖς 0|0, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0|0.

β'.) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν ἔγγειος φόρος, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς βρῶσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν

ελαιοτριβείν, λεπτά 3 τὴν ὀκᾶν. Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 0|0 εἰς ἔλαιον, καὶ λεπτὰ 3 τὴν ὀκᾶν ἐπὶ τῶν εἰς ὄρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττηται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 12 τὴν ὀκᾶν.

γ'.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοεδιοκτήτων σταριδεμπέλων 10 τοῖς 0|0.

δ'.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοεδιοκτήτων συκοδένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσήνης, Πυλίας καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς πρὸς ὄρ. 1 καὶ λεπτὰ 50 κατὰ στατῆρα (κανταρίου), εἰσπραττόμενον εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν.

Ἡ ἐνεργηθεῖσα κατὰ τὸ 1867 ἐκτίμησις τῶν παραχθέντων ἀπὸ ἰδιόκτητα συκοδένδρα σύκων κατὰ τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσήνης καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1871. Ἐπιτρέπεται μ' ὅλην τοῦτο τοῖς ἰδιοκτήταις νὰ ζητήσωσι νέαν ἐκτίμησιν, ἐνεργουμένην ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου. Γενικὴν ἢ καὶ τοπικὴν ἐκτίμησιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὸ δημόσιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΡΠΑ' νόμου καὶ ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ὑπ' αὐτοῦ προθεσμίας, ἥτις ἐν ἀνάγκῃ, τῇ προτάσει τοῦ ἐφόρου, δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ε.) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, ἀσβέστου καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0|0. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ΣΟΖ' νόμου προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ῥητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὰ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

ς'.) Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν προσδιορίζεται εἰς 5 τοῖς 0|0.

ζ'.) Ἐπὶ τῶν μεταλλείων 5 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ὀρυγείων καὶ λατομείων 10 τοῖς 0|0, ἀπάντων δὲ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΧΗ' νόμου τῆς 22 Αὐγούστου 1861.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐφ' ἧς ἐπιβάλλεται ὁ φόρος, κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοεδιοκτήτων μωροδένδρων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁρίζεται εἰς λεπτὰ 5 κατὰ δένδρον.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζεται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς·

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἔγγειος φόρος. Δ.	Ἔγγειος φόρος. Λ.	Δικαίωμα ἐπικαρπίας. Δ.	Δικαίωμα ἐπικαρπίας. Λ.
Ἄμπελος	Μέχρι τῶν δρ. 10		70		70
	Ἀπὸ δρ. 11 ἕως 20	4	50	4	50
	» » 21 » 30	2	50	2	50
	» » 31 » 40	3	50	3	50
	» » 41 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἕλαττον τῶν δρ. 45	3	..	3	..
	Ἀπὸ δρ. 45— 74	6	..	6	..
	» » 75 » 104	9	..	9	..
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12		12	
Ἀμυγδαλίαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2	..	2	..
Ἀχλαδόκηπα, συκῶνες, γεώμηλα, κρόμυα καὶ σκόροδα	Ἕλαττον τῶν δρ. 45	2	40	4	50
	Ἀπὸ δρ. 45—64	4	40	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	6	40	12	..
Γραμίδια καὶ τριφύλλια	Ἕλαττον τῶν δρ. 30	1	60	3	..
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	2	80	5	25
Κανναβὶ καὶ κοκκάρια	Ἕλαττον τῶν δραχ. 30	2	..	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	3	20	6	..
	» » 50 » 69	4	80	9	..
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	6	40	12	..
Βαμβάκια	Ἕλαττον τῶν δρ. 20 ..				90
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29 ..			1	80
	» » 30 » 30 ..			2	70
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα ..			3	60

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κανονίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα·

Εἶδος προϊόντος.	Ἔγγειος φόρος		Ἐγγειοφόρος δικ. ἐπικαρ.	
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Σταφὶς δι' ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσήνης, Πυλίας, Ὀλυμπίας καὶ Ἠλείας ἀνὰ δραχ.	11	..	..	
ὁσάκις ἡ φόρτωσις γίνεται ἔν τινι λιμένι τῆς ἐπαρχίας διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς ἡ φόρτωσις τῆς σταφίδος τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐν Κατακώλῳ τῆς Ἠλείας.				
Δι' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἀνὰ δραχ.	13	..	..	
Βαμβάκια κατὰ καντάριον.				
Ἐπὶ μὲν τοῦ καθαροῦ	9	..	..	
Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαθαρίστου	3	..	..	
Βαλανίδια ἐφ' ἑκάστου καντ.				
1. Διὰ τὴν Κέαν, Ἀκαρνανίαν, Λακεδαίμονα, Ἀττικὴν καὶ Ἄνδρον	1	20		
2. Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους....	..	..	2	50
Κικκίδια ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς.	..	..	..	25
Πτινοκόκκιον » »	..	..	3	
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου καντ.	3	..	..	
Ξηρὰ σῦκα » »	1	50	..	
Λεμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος.....	1	..	..	
Πορτοκάλλια καὶ μανταρίνια ἐφ' ἑκάστης χιλ.	2	..	..	
Κίτρα ἐφ' ἑκαστης ὀκᾶς.....	..	3	..	
Κουκούλια » »	1	50	..	
Οἶνος Θήρας καὶ Θηρασίας ἐφ' ἑκάστης βαρέλας ἐκ 18 ὀκάδων συγκειμένης	1	20	..	
Καπνὸς τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		7		

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω οἴνου εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν.

Περὶ τῶν λαχανικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

1. Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 12 τὴν ὀκᾶν καὶ

2. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 0|0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν εἰς χρήματα 8 0|0.

Ἄρθρον 7. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1. Αἱ ἄμπελοι μέχρι 5 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2. Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν παρελθοῦσαι εἰς τὸ δημόσιον ἄμπελοι.

Ἄρθρον 8. Ἀπαλλάσσονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

1. Τὰ ἄχυρα.

2. Οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν μέχρις ἑνὸς στρέμματος, ὅπου καὶ ἂν κεῖνται, τὴ ἐκλογῇ τοῦ γεωργοῦ. Τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

3. Τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς καὶ τὰς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπέλους ἢ σταφιδαμπέλους εὑρισκόμενα.

4. Τὰ ἀσταχυολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5. Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6. Τὰ φυλλα τῶν ἰδιοκτήτων συκαμινομωρεῶν.

7. Ἡ ῥόβη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάθυρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

Ἄρθρον 9. Δὲν ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας οἱ ἀγοράσαντες παρὰ τοῦ δημοσίου ἐθνικὰ κτήματα ἢ γαίας, ἂν παριδόθη εἰς αὐτοὺς τὸ παραχωρητήριον πρὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1871.

Ἄρθρον 10. Τοὺς ἀγραμμάτους φορολογουμένους δι' ὅλας τὰς

ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου περιπτώσεις, ὡς καὶ τοὺς ἀρνουμένους νὰ ὑπογράψωσι τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων τῆς φορολογίας των προϊόντων ἐν γένει, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ἱερεὺς τοῦ οἰκείου χωρίου ἢ δημοτικὸς σύμβουλος, ἢ δημαρχικὸς ἢ εἰδικὸς ἢ εἰρηνοδικειακὸς πάρεδρος.

Οἱ ἐνοικιασταί, ἀποστέλλοντες τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων εἰς τὸν οἰκον. ἔφορον κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ΣΟΖ'. παγίου νόμου, ὑποχρεοῦνται νὰ συνοδεύωσι ταῦτα μὲ καταλόγους εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸν ἕνα ὁ οἰκον. ἔφορος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, ἵνα δημοσιεύηται ἀμέσως εἰς τὸ οἰκεῖον τμῆμα ἢ χωρίον πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

Αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν διπλοτύπων ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἁρμόδια νὰ δικάσωσι τὰς ἀνακοπὰς εἶσι τὰ εἰρηνοδικεῖα τῆς περιφερείας, ἔνθα κεῖνται οἱ ἀγροί, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῷ τόπῳ τῶν δικαστηρίων τούτων νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητόν των, γνωστοποιοῦντες τοῦτον εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου· ἄλλως θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰδίου δικαστηρίου.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου διαδικασία, μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου· ἡ δ' ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ἀποτελεῖ διδικασμένον οὔτε ὑπὲρ, οὔτε κατὰ τοῦ δημοσίου.

Οἱ ταμίαι, οἰκον. ἔφοροι καὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσι λογοδοσίαν πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς.

Οἱ ἐνοικιασταὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι καὶ καταδιώκονται οὐ μόνον διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματά των, ἀλλὰ καὶ δι' ὅτους φόρους δὲν πληρώτωσι μέχρι τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς οἱ φορολογούμενοι.

Ἐν τούτοις πᾶς ἐνοικιαστὴς ὀπωρικῶν καρπῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν οἰκον. ἔφορον ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν τοιούτων καθυστερημάτων καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ ἀνατεθῇ ἡ εἴσπραξις εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλο ἐγγράμματον πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του ὑπ' εὐθύνην του.

Ὁ κατάλογος ἐξελεγχθεὶς παρὰ τοῦ ἐφόρου κηρύσσεται ἐκτελεστὸς καὶ διαβιβάζεται πρὸς τὸν ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ διορίσῃ εἰσπράκτορα τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν παρ' αὐτοῦ προταθέντα.

Ὁ εἰσπράκτωρ οὗτος οὔτε μισθὸν λαμβάνει οὔτε ποσοστὸ, θεωρεῖται δὲ ὡς δημόσιος ὑπόλογος καὶ ὀφείλει νὰ ἐμβάζῃ

ταχτικῶς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν κατακράτησιν χρημάτων ἢ ἄλλην παράβασιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Διὰ τὰ ταιαῦτα καθυστερήματα χρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι ὡς καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς πρωτοκόλλου τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν καὶ ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς τὸν τῆς ὑπερημερίας τόκον.

Διὰ τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπεστάλη ὀνομαστικὸς κατάλογος εἰς τὸν ταμίαν, ἀναστέλλεται ἡ καταδίωξις κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπὶ πέντε μῆνες. Ἐὰν δὲ οὗτος ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ προταθεὶς δὲν καταρθώσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ τὰ εἰσπράξῃ καὶ παραδώσῃ ὁλοσχερῶς εἰς τὸ ταμεῖον, καταδιώκεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 11. Ἐὰν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, ὅτι ἄμπελοι ἢ περιβόλια ἐσημειώθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἢ τοῦ πραγματικοῦ ἰδιοκτήτου ἢ κατόχου, τὰ πρωτόκολλα τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς κατατάξεως αὐτῶν θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον.

Ἄρθρον 12. Αἱ περὶ δηλώσεως διατάξεις τοῦ ΣΟΖ'. παγίου νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐξ ἐθνικῶν γαιῶν παραγόμενα καπνὰ τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ἡ διὰ ξηρᾶς μεταφορὰ τοῦ καπνοῦ ἐκτὸς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγεγραφῷ ἀδείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τῇ προηγουμένῃ πληρωμῇ τοῦ ἐγγείου φόρου. Πᾶσα παράβασις τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ'. νόμου.

Ἄρθρον 13. Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ'. νόμου ἐπελθοῦσαι τροποποιήσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 ψηφίσματος τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1866 νόμου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἔγγειος φορολογία ἐν Ἑπτανήσῳ διατηρεῖται εἷα κατὰ τὸ 1866. Ἐπιβάλλεται δὲ δασμὸς εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν α.) ἐπὶ τοῦ σάπωνος πρὸς λεπτὰ 6 κατ' ὀκᾶν· β.) ἐπὶ τῆς ἐλαιώδους ὕλης, ἥτις παράγεται δι' ἀτμομηχανῶν ἀπὸ ἀχρήστους ἐλαιοπυρῆνας πρὸς λ. 2 κατ' ὀκᾶν.

Ἄρθρον 15. Ὁ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1867 ΣΙΗ'. νόμος περὶ

φόρου ἐπὶ τοῦ μολύβδου καὶ τῶν σκωριῶν Λαυρίου ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1871.

Ἄρθρον 16. Ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις καὶ κατὰ τὸ 1871.

Ἀρξαμένης ἐπὶ τέλους τῆς γ'. συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι αἱ ἐκβολάδες παρ' ἄλλων μὲν θεωροῦνται μεταλλεῖον, παρ' ἄλλων δὲ οὐχί· ἡ δὲ Κυβέρνησις παραδεχθεῖσα, ὅτι δὲν εἶναι μεταλλεῖον, συνέταξεν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸ νομοσχέδιον, τὴν γνώμην δὲ τῆς Κυβερνήσεως παρεδέχθη καὶ ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν ἐπιτροπή. Ἀλλ' ὁ νομομαθὴς Κ. Κόκκινος, ἠκολούθησε, ἐπέδωκέ μοι πρὸ μικροῦ πολυσέλιδον ἔκθεσιν ἐν ᾗ διατείνεται, ὅτι αἱ ἐκβολάδες οὔτε μεταλλεῖον εἶναι, οὔτε παρακολούθημα τῆς γῆς, ἀλλὰ κινητὸν ἀδέσποτον, ἀνῆκον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου· καταλήγων κατέθεσε τὴν ἔκθεσιν ταύτην εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἀναβάλῃ εἰ δυνατὸν τὴν συζήτησιν ἐπὶ δύο ἡμέρας, ὅπως μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν.

Ἐνομένης δὲ βραχείας συζητήσεως ἐπὶ τῆς γνώμης τοῦ ὑπουργοῦ περὶ ἀναβολῆς, πολλοὶ ἐπρότειναν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, εἰς τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἔκθεσις ἀληθεύῃ, ἡ βάσις τοῦ νομοσχεδίου ἀνατρέπεται καὶ ἑπομένως περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου συζήτησις.

Μετὰ ταῦτα ἀπορριφθείσης τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως, ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ νομομαθοῦς Κοκκίνου, ἔχει δὲ οὕτω.

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Προσκληθεὶς ὁ ὑποφαινόμενος νὰ ἐκφράσω τὴν ἐμὴν γνώμην ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀρχαίων ἐκβολάδων τῶν Λαυριωτικῶν μολυβδαργυρούχων χωμάτων, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον πρὸς ἀκριβεστέραν αὐτοῦ λύσιν νὰ διατυπώσω τὰ ἑπόμενα ζητήματα καὶ νὰ ἐνασχοληθῶ εἰς τὴν λύσιν ἑκάστου αὐτῶν.

α'. Δύνανται οἱ λαβόντες τὴν παραχώρησιν μεταλλείου ἐνθείου ἀργυρούχου μολύβδου ἐν Λαυρίῳ νὰ συμπεριλάβωσιν εἰς τὰ ἀντικείμενα τῆς μεταλλεύσεως αὐτῶν καὶ τὰς ἀρχαίας ἐκβολάδας τῶν μολυβδαργυρούχων χωμάτων τῆς αὐτῆς ἢ καὶ διαφόρου μεταλλικῆς βάσεως ἀπὸ τὴν τῶν παραχωρηθέντων μεταλλείων;

β'. Ἂν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκβολάδες θεωρηθῶσιν ὡς μέρος ἢ παρακολούθημα τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται, ποίαν ἔχει ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν ἡ διοίκησις, ποῖα δικαιώματα οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ ἐδάφους, καὶ ποῖα τὸ δημόσιον;

γ'. Ἂν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκβολάδες ἀποτελῶσι μέρος ἢ παρακολούθημα τοῦ ἐδάφους ἢ εἶναι κινητὸν πρᾶγμα καὶ εἰς τίνα ἀνήκει ἡ κυριότης αὐτῶν;

Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀπαντήσω τὰ ἑπόμενα.

Ἐπὶ τοῦ α'. ζητήματος.

Ὁ περὶ μεταλλείων νόμος διακρίνει εἰς τρεῖς τάξεις τὰ ὀρυκτά, τὰ περιεχόμενα εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ἢ εὑρισκόμενα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, ἤτοι εἰς μεταλλεῖα (mines), εἰς ὀρυχεῖα (minières) καὶ εἰς λατομεῖα (carrières).

Αἱ τάξεις αὗται διεκρίθησαν κατὰ λόγον τῆς διαφορᾶς τοῦ τρόπου τῆς ἐξορύξεως, κατὰ μίμησιν τῶν διαταξέων τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου τῆς Γαλλίας τῆς 21 Ἀπριλίου 1810, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1861 αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ἣν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Κ. Ε. Λ. Σίμος καὶ Χ. Χριστόπουλος ὑπέβαλον εἰς τὴν Βουλήν, ὅτε εἰσήγαγον τὸ περὶ μεταλλείων νομοσχέδιον. Δι' ἑκάστην ἐκ τῶν τριῶν ταύτων τάξεων ὡρίσθησαν ἄλλως αἱ τρόποι τῆς ἀποκτήσεως ὡς καὶ αἱ συνέπειαι τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξορύξεως. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀποκτήσεως τοῦ δικαιώματος ὁρίζεται περὶ μὲν τῶν μεταλλείων, ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν ἐπιτρέπεται μόνον δυνάμει πράξεως τῆς Κυβερνήσεως (ἄρθρον τοῦ νόμου), περὶ δὲ τῶν ὀρυχείων, ὅτι ἡ ἐξόρυξις αὐτῶν παραχωρεῖται μόνον δι' ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ὁριζούσης τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξορύξεως (ἄρθρ. 35), καὶ περὶ τῶν λατομείων, ὅτι ἡ λατόμησις αὐτῶν ἐνεργεῖται ἄνευ ἀδείας, ὑποκειμένη ὅμως ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τῆς δι' ὑπονόμων στοῶν ἐξορύξεως εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ (ἄρθρ. 41). Ἕνεκα τῶν ἀπαντωμένων ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ τρόπου τῆς ἐξορύξεως πλειοτέρων ἢ ὀλιγωτέρων δυσχερειῶν καὶ ἐξόδων ὡρίσθη ἐπὶ μὲν τῶν μεταλλείων τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς εἰς μέρισμα, τὸ δὲ τοῦ δημοσίου εἰς χρηματικὸν ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ 5 0|0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος (ἄρθρ. 7 καὶ 30), ἐπὶ δὲ τῶν ὀρυχείων τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων συμβουλίου μὴ ὑποκείμενον εἰς τὸν περὶ

ὁρισμὸν ἀνωτάτου τινὸς ὅρου, ὁ δὲ πρὸς τὸ δημόσιον καταβαλλόμενος φόρος προσδιορίζεται εἰς χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 10 0|0 ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου, ὁσάκις τὸ προϊὸν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος δι' εἰδικοῦ νόμου ὡρισμένου (ἄρθρον 39 καὶ 40). Ἡ λατόμησις τῶν λατομείων ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ὁριζομένου εἰς 10 0|0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος (ἄρθρ. 42.)

Ἐκ τούτων προκύπτει ἀναντιῤῥήστως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τὰ μὲν προϊόντα τῶν μεταλλείων δὲν δύναται νὰ φορολογήσῃ παρὰ κατ' ἀνώτατον ὅρον πρὸς 5 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου, καὶ μόνον διὰ τοῦ ἐτησίου φορολογικοῦ νόμου, ἐν ᾧ τὰ προϊόντα τῶν ὀρυχείων δύναται νὰ φορολογήσῃ διὰ μὲν τοῦ ἐτησίου φορολογικοῦ νόμου εἰς 10 0|0 κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου, διὰ εἰδικῶν δὲ νόμων κατ' ἄλλο φορολογικὸν μέτρον.

Ἐκτὸς τούτων ἀπαντῶνται καὶ ἄλλαι ἀκόμη διαφοραὶ ὡς πρὸς τὰς ἐννόμους συνεπείας τῶν διαφόρων τρόπων τῆς ἀποκτήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξορύξεως, τὰς ὁποίας ὡς μικροτέρου λόγου ἀξίας παραλείπομεν.

Οἱ πρὸς σύστασιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξορύξεως τῶν διαφόρων ὀρυκτῶν ὅροι διαφέρουσι κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων. Ἐπὶ τῶν λατομείων παραχώρησις ἀδείας ἐξορύξεως δὲν λαμβάνει χώραν, ἑπομένως ἡ ἐξόρυξις ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ὑποκείμενον μόνον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ, ὁσάκις ποιεῖται δι' ὑπονόμων τοῦ τὴν ἐξόρυξιν. Ἐπὶ τῶν ὀρυχείων ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ μετὰ προηγουμένην ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 22—25 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου, καὶ ἐπὶ τῶν μεταλλείων τὸ δικαίωμα παραχωρεῖται διὰ τῆς ἐκδόσεως Β. διατάγματος. Ἐκ τούτων ἕπεται, ὅτι τὸ παραχωρηθὲν ὡς μεταλλεῖον δὲν δύναται νὰ ἐξορυχθῇ, ἂν ἀποδειχθῇ ὀρυχεῖον, καὶ ταναπαλιν τὸ ὡς ὀρυχεῖον παραχωρηθὲν δὲν δύναται νὰ ἐξορυχθῇ, ἂν ἀποδειχθῇ μεταλλεῖον, παρὰ ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς παραχωρήσεως κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ τῶν διαφόρων τούτων ἀντικειμένων διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐρωτᾶται ἤδη, ἂν αἱ περὶ ὧν προκύπτει ἐκβολάδες τῶν ἀρχαίων μολυβδαργυρούχων χωμάτων δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτελοῦσαι μέρος τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων ἐνθείου ἀργυρούχου μολύβδου, ὧν ἡ ἐκμετάλευσις παρεχωρήθη εἰς διαφόρους.

Καὶ ἐνταῦθα θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω ἐξ ἀρχῆς, ὅτι

ὑπὸ τὴν ἐποψιν ὑφ' ἣν πραγματεύομαι τὸ προκείμενον ζήτημα, ἀποβαίνει ἄνευ ἐπιῤῥοῆς ἡ ταυτότης ἢ ἡ διαφορὰ τῆς μεταλλικῆς τῶν χωμάτων οὐσίας μὲ τὴν τῶν παραχωρηθέντων μεταλλείων.

Ὅπως ἑρμηνεύουσι καὶ ἐφαρμόζουσιν ἐν Γαλλίᾳ τὸν περὶ μεταλλείων νόμον τῆς 21 Ἀπριλίου 1810, ἐξ οὗ ἠρύσθημεν καὶ τοῦ ἡμετέρου νόμου τὰς διατάξεις, ἡ δι' ὑπογείων στοῶν καὶ φρεάτων ἐξόρυξις τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν καὶ οὐχὶ ἡ ὀνομασία αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ μεταξὺ τῶν μεταλλείων καὶ τῶν ὀρυχείων κριτήριον, οὕτως ὥστε πᾶσα μεταλλικὴ οὐσία, μὴ δυναμένη νὰ ἐξορυχθῇ ἄλλως παρὰ δι' ὑπογείων στοῶν καὶ φρεάτων, λογίζεται μεταλλεῖον καὶ παραχωρεῖται ἡ πρὸς ἐξόρυξιν αὐτῆς ἄδεια κατὰ τὰς περὶ παραχωρήσεως μεταλλείων διατάξεις, αἱ δὲ μεταλλικαὶ οὐσίαι ὧν ἡ ἐξόρυξις κατορθοῦται ἐν ὑπαίθρῳ, λογίζονται ὀρυχεῖα καὶ τὸ πρὸς ἐξόρυξιν αὐτῶν δικαίωμα διέπεται ὑπὸ ἄλλων ὁρισμῶν ἢ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν μεταλλείων. Αἱ ὀνομασίαι τῶν μετάλλων δὲν ἀποτελοῦσι κατὰ τὸ σύστημα τοῦ γαλλικοῦ νόμου νομικὰς κατηγορίας, ἀλλὰ μόνη ἡ διαφορὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐξορύξεως ἔχει ἐπιῤῥοὴν ὡς πρὸς τοὺς νομικοὺς ὁρισμοὺς τῶν μεταλλείων καὶ τῶν ὀρυχείων καὶ ὡς πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ τρόπου τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματος. Καὶ ἐν Ἑλλάδι ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ διὰ στοῶν καὶ φρεάτων ἐξόρυξις τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν ἀποτελεῖ τὸ μεταλλεῖον, ἡ δὲ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ ὀρυχεῖον. Τοῦτο προκύπτει οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς προμνημονευθείσης αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ μεταλλείων νομοσχεδίου, φερούσης ἐπὶ λέξεως τὰ ἑξῆς· «Κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1810, οἱ σωροὶ τῶν ὀρυκτῶν οἱ περιεχόμενοι εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἢ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς κατατάσσονται *ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐξορύξεως* αὐτῶν εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς μεταλλεῖα, εἰς ὀρυχεῖα καὶ εἰς λατομεῖα. *Τὰς προεκτεθείσας ἀρχὰς τοῦ Γαλλικοῦ νόμου, ὡς καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν ὀρυκτῶν εἰς τρεῖς τάξεις, παραδέχεται καὶ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον κτλ.* καὶ παρακάτω «ἡ ἐξόρυξις τῶν ὀρυχείων γινομένη ἐν ὑπαίθρῳ ἄνευ στοῶν καὶ φρεάτων, ἤτοι τεχνικῶν ἔργων, δὲν ὑπόκειται εἰς ἄλλον περιορισμὸν ἢ τὸν τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἥτις ὁρίζει καὶ τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον αὐτῆς». ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου κατὰ τὰς ὁποίας ἡ πρὸς ἐξόρυξιν τῶν ὀρυχείων δοθεῖσα

ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἄδεια πάυει καὶ ἡ ἐξόρυξις ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τοὺς διατεταγμένους διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν μεταλλείων ὅρους, α') ἐὰν καταστα θῇ ἀδύνατος ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις καὶ θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ κατασκευὴ ὑπονόμων στοῶν, φρεάτων καὶ τεχνικῶν ἔργων· β') ἐὰν ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις ὑπάρχῃ μὲν ἐφικτὴ, ἀλλὰ πιθανολογηθῇ ὡς ὀλιγοχρόνιος καὶ ὡς μέλλουσα νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν μετὰ ταῦτα ἐξόρυξιν τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν δι' ὑπονόμων, στοῶν καὶ φρεάτων.

Καὶ ἡ ῥηθεῖσα αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ἀναφέρει, ὅτι εἰς τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις τὰ ὀρυχεῖα ἐξομοιοῦνται μὲ τὰ μεταλλεῖα καὶ ἀπαιτεῖται καὶ δι' αὐτὰ πρᾶξις παραχωρήσεως ὁποία καὶ ἐπὶ τῶν μεταλλείων.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ ἑρμηνευταὶ τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου τῆς 21 Ἀπριλίου 1810 ὄχι μόνον παραδέχονται ὅτι ὑπὸ τὴν νομικὴν ἔποψιν ἡ διὰ στοῶν καὶ φρεάτων ἐξ ἑνὸς καὶ ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξ ἑτέρου ἐξόρυξις διακρίνει τὰ μεταλλεῖα ἀπὸ τὰ ὀρυχεῖα, ἀλλὰ καὶ θεωροῦσι τὰ ὀρυχεῖα, ὧν ἡ ἐξόρυξις δὲν δύναται νὰ γείνῃ παρὰ δι' ὑπογείων τεχνικῶν ἔργων, ὡς μεταπίπτοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μεταλλείων, καὶ τ' ἀνάπαλιν τὰ μεταλλεῖα, ὧν ἡ ἐξόρυξις ἀποβαίνει κατορθωτὴ ἐν ὑπαίθρῳ, ὡς μεταπίπτοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὀρυχείων. Ἰδοὺ τί λέγει περὶ τοῦ Γαλλικοῦ τούτου νόμου εἷς ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἑρμηνευτῶν τῶν διοικητικῶν τῆς Γαλλίας νόμων, ὁ G. Dufour ἐν τῷ ἕκτῳ τόμῳ τῆς συρῆς αὐτοῦ περὶ διοικητικοῦ δικαίου πραγματείας ἐν σελίδι 319, ἀριθ. 365.

Lorsque la destination d'une substance minérale lui donne assez de prix pour que l'administration sente le besoin d'en assurer l'exploitation par des règles particulières, l'attention doit se porter sur le mode d'exploitation, dont elle est susceptible pour decider s'il convient ou non de lui appliquer les dispositions prescrites pour les minières, les articles 68 et 69 qui declarent que les minérais d'alluvion ou les fers en filons ou couches tombent sous l'empire du régime des concessions, dès que l'exploitation a ciel ouvert cesse d'être possible, indiquent clairement «que la nécessité d'une exploitation avec puits et galerie constitue le trait distinctif entre les mines et les minières au point de vue du regime légal au quel elles sont soummises». Les minières exploitables par travaux souterrains sont concessibles comme les mines aux termes de l'article 68 de la loi du 21 avril 1810,

lorsque les travaux souterrains doivent être permanentes et reguliers et de leur côté les mines sont assujetties au regimes des minières pour la partie des gites en filons ou en couches, «qui peut être exploitée à ciel ouvert».

Ἕπεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀδιστάκτως, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι ἐκβολάδες τῶν μολυβδαργυρούχων χωμάτων εἴτε περιέχουσι τὴν αὐτὴν, εἴτε καὶ ἄλλην μεταλλικὴν βάσιν παρὰ τὴν τοῦ παραχωρηθέντος μεταλλείου, ἅμα ἀποβαίνει κατορθωτὴ ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτελοῦσαι ἐννόμως μέρος τοῦ μεταλλείου καὶ ὡς δυνάμεναι νὰ μεταλλευθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παραχωρηθέντος πρὸς μετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου δικαιώματος, ἀλλὰ πρέπει, ἂν θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτελοῦσαι μέρος τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' οὗ εὑρίσκονται, νὰ λογισθῶσιν ὡς ὀρυχεῖον, διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἡ ἐφαρμογὴ διαδικασίας ἄλλης παρὰ τὴν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν μεταλλείων ὁριζομένην. Τῆς διαδικασίας ταύτης αἱ διατυπώσεις δὲν ἐξεπληρώθησαν οὔτε ἀπὸ τὸν κ. Σεραιέρην, οὔτε ἀπὸ ἄλλον τινὰ ἐκ τῶν λαβόντων παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων ἐν θείου ἀργυρούχου μολύβδου, ἑπομένως οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐξόρυξιν τῶν ἐν λόγῳ ἐκβολάδων.

Ἐπὶ τοῦ β'. ζητήματος.

Ἂν αἱ ἀρχαῖαι ἐκβολάδες τῶν ἐν Λαυρίῳ μολυβδαργυρούχων χωμάτων λογισθῶσιν ὡς ἀποτελοῦσαι μέρος ἢ παρακολούθημα τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖνται, ἐρωτᾶται ποίαν ἔχει ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν ἡ διοίκησις, ποῖα δικαιώματα οἱ ἰδιοκτῆται τῆς γῆς καὶ ποῖα τὸ δημόσιον.

Ἀποδειχθέντος ἀνωτέρω, ὅτι ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις συνεπάγεται ἀναπαιτήτως τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν χωμάτων ὡς ὀρυχείων, ἕπεται ἀναγκαίως, ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξορύξεως αὐτῶν αἱ περὶ ὀρυχείων διατάξεις τῶν ἄρθρων 35—40 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου.

Κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας, ἡ ἐξόρυξις δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ παρὰ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν ὑπουργοῦ, παρεχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα, καὶ ὁριζούσης τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξορύξεως, καὶ μετὰ προηγουμένην ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 22, 23, 24 καὶ 25 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου. Καὶ τοιοῦτο μὲν τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ἐξουσίας δικαίωμα ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῶν ὀρυχείων. Τὰ δὲ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐδάφους δικαιώματά εἰσι, 1) δικαίωμα προτιμή-

σεως εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ ὀρυχείου, 2) δικαίωμα μερίσματος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς τοῦ ὀρυχείου προσόδου, ὅταν ἐδόθη εἰς ἄλλον παρὰ τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς ἡ τῆς ἐξορύξεως ἄδεια.

Τὰ δὲ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ δικαιώματα συνίστανται εἴτε εἰς τέλος δι' εἰδικοῦ νόμου ὡρισμένον, ἤτοι εἰς τέλος, οὗτινος τὸ ποσὸν δύναται νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ νομοθετικῇ ἐξουσίᾳ μέτρον, διὰ παγίου νόμου, εἴτε εἰς χρηματικὸν φόρον, προσδιοριζόμενον ἑκάστοτε διὰ τοῦ ἐτησίου φορολογικοῦ νόμου καὶ μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 10 0/0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ἐρωτᾶται ἤδη, ἂν τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως, τὸ ὁποῖον καθιερεῖ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ νόμου ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς, εἶναι ἀπόλυτον, ἂν, ἐν ἄλλοις λόγοις, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλῃ ἀναγκαίως καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ παραχωρήσῃ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξορύξεως τοῦ ὀρυχείου ἐνάντι παντὸς διαγωνιζομένου πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς παραχωρήσεως.

Φρονῶ, ὅτι ἡ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς προτίμησις δὲν δύναται νὰ ἐκληφθῇ παρὰ ὡς συνδεομένη μὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου καὶ μὲ τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ εἰς τὴν ἐπωφελεστέραν ἐξόρυξιν τοῦ ὀρυχείου ἐγκειμένου κοινοῦ συμφέροντος, 1) διότι ἡ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 παραπομπὴ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου ἐπιτρέπει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν ἐχόντων ἀξιώσεις εἰς ἐξόρυξιν τοῦ ὀρυχείου πρὸς τὸν ζητήσαντα τὸ δικαίωμα τῆς ἐξορύξεως ἰδιοκτήτην τῆς γῆς, καὶ ἑπομένως δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἡ προτίμησις τοῦ ἰδιοκτήτου δὲν καθιεροῦται ἐν τῷ νόμῳ ὡς ἀπόλυτον, ἀλλὰ ὡς σχετικὸν μόνον δικαίωμα ἀπονεμόμενον ἐν περιπτώσει ἰσότητος τῶν ὅρων εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, καὶ 2) διότι ἐπὶ πλειοτέρων τοῦ τοιούτου εἴδους ὀρυχείων, ὧν πλεῖστα ὅσα ὑπάρχουσιν ἐν Λαυρίῳ, ἡ παραχώρησις αὐτῶν εἰς ἕνα ἰδιοκτήτην, ὅταν μάλιστα οὗτος ἀποβλέπων νὰ περιποιήσῃ εἰς αὐτὸν ὡς μονοπώλιον ὅλα τὰ τοιαῦτα ὀρυχεῖα, προενοησχολήθη ν' ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα τοῦ ἐδάφους, ἤθελε κατασήσει προβληματικὴν τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῆς ὁποίας λογισθήσονται τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἐνῷ ἡ διανομὴ τῶν παραχωρήσεων εἰς πλειοτέρους καθίστησι πιθανώτερον τὸν ἔλεγχον τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ ἀσφαλίζει πλειότερον τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀπὸ τῆς φορολογίας προσόδου τοῦ δημοσίου.

Ἐπὶ τοῦ γ'. ζητήματος.

Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος χώματα ἀνασκαφέντα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μεταλλευτῶν καὶ θεωρηθέντα ὡς ἄχρηστα ἐρρίπτοντο παρ' αὐτῶν

εἰς διάφορα τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους μέρη καὶ βαθμηδὸν ἐπισωρευομένων ἐσχηματίσθησαν οἱ σημερινοὶ σωροί.

Μεταξὺ τῶν δημοσιευθέντων καὶ ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφων εὑρίσκεται ἐπιστολή τις τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως Κ. Κ. Προβελεγγίου πρὸς τὸν πρώην ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Θ. Δηλιγιάννην, τῆς 26 Ἰουνίου 1870, διὰ τῆς ὁποίας τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος χώματα θεωροῦνται ἢ ὡς παρακολούθημα τοῦ ἀκινήτου, εἰς ὃ εὑρίσκονται, καὶ ἑπομένως ὡς ἀνήκοντα εἰς τοῦ ἀκινήτου τὸν κύριον, ἢ ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ μεταλλείου, καὶ ἀνήκοντα ἑπομένως εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ ἀδιαφόρως, ἂν ἐνυπῆρχον ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ χώρῳ τοῦ μεταλείου, ἢ μετηνέχθησαν ὕστερον ἐκεῖ.

Οἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ κ. Ι. Σερπιέρη γνωμοδοτήσαντες ἀξιότιμοι συνάδελφοι δὲν ἐδίστασαν νὰ θεωρήσωσι τὰ χώματα « ὡς συμ» παγέντα μετὰ τῆς ἀρχικῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἅτε, » τῆς αὐτῆς ὄντα οὐσίας, καὶ ἀπαρτίσαντα μετὰ τῆς ἐπι» φανείας ἓν σύνολον, ἔχον ἐπιφάνειαν ἄλλην παρὰ τὴν ἀρχι» κήν, μὴ δυναμένην πλέον νὰ διακριθῇ ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἐπι» φανείας, ἐφ' ἧς φύονται πρὸ αἰώνων δένδρα καὶ ἄλλα φυτά, » καὶ ν' ἀποφανθῶσιν, ὅτι τὰ χώματα ταῦτα ἀποτελοῦσι μέρος » τοῦ ἀκινήτου μεθ' οὗ ὀργανικῶς συνηνώθησαν. »

Θέλω ἐξετάσει πρῶτον τὴν ὑπὸ τοῦ πολυμαθοῦς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως ἐκφρασθεῖσαν γνώμην, καὶ μετ' αὐτὴν, τὴν ὑπὸ τῶν δικηγόρων τοῦ κ. Σερπιέρη διατυπωθεῖσαν.

Τὰ χώματα καθ' ἑαυτὰ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παρακολούθημα τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' οὗ κεῖνται, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι τὰ ἐξορυχθέντα ἐκ τῶν μεταλλείων χώματα, ὅπου δήποτε καὶ ἂν ἐτοποθετήθησαν, λογίζονται κινητὰ καθὸ παυσάμενα διὰ τῆς ἐξορύξεως τοῦ ἀποτελεῖν μέρος τοῦ ἀκινήτου. Ὁ περὶ μεταλλείων νόμος κηρύττων διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ὡς ἀκίνητα τὰ μεταλλεῖα, ῥητῶς παραδέχεται καὶ ἀναγνωρίζει ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 *ὡς κινητὰ τὰς μεταλλευθείσας ὕλας*. Μεταλευθεῖσαι δὲ ὕλαι ἐννοοῦνται ἀναγκαίως οὐχὶ μόνον αἱ μετὰ τὴν ἐξόρυξιν καμινευθεῖσαι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐξορυχθεῖσαι καὶ μήπω καμινευθεῖσαι, διότι καὶ οἱ ὄγκοι καὶ τὰ χώματα τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν, ἅμα ἐξορυχθῶσι ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον αὐτοτελὲς καὶ διακεκριμένον ἀπὸ τοῦ ἀκινήτου, μεθ' οὗ ὑπῆρχον συνηνωμένα πρὸ τῆς ἐξορύξεως, καὶ δυνάμενον νὰ διατεθῇ καὶ ν' ἀπαλλοτριωθῇ κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους διὰ τὴν διάθεσιν καὶ ἐκποίησιν τῶν κινη-

τῶν ἐννόμους τρόπους, ὡς ἀποδεικνύει ἡ καθημερινὴ πεῖρα, καὶ ὡς προκύπτει τοῦτο καθαρῶς καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὁμολογίας τοῦ κ. Ι. Β. Σερπιέρη, δηλώσαντος ἐν τῇ ἀπὸ 30 Μαρτίου (10 Ἀπριλίου) 1870 ἀναφορᾷ αὐτοῦ πρὸς τὸν κύριον νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος χώματα παρεχωρήθησαν παρ' αὐτοῦ ἀντὶ δραχμῶν δύο δι' ἕκαστον τόνον εἰς τὴν ἑταιρίαν Ἱλαρίωνος Ροῦ καὶ Σας, ἀναδεχθεῖσαν *τὴν μεταγωγὴν* αὐτῶν· (ἤτοι μεταφορὰν πραγμάτων ἤδη ἐξωρυγμένων). Αἱ μεταλλικαὶ οὐσίαι γίνονται ἀναγκαίως διὰ τῆς ἐξορύξεως κινητά, ἀπαραλλάκτως ὅπως καὶ τὰ συμπαγῆ μετὰ τῆς γῆς δένδρα γίνονται κινητὰ διὰ τῆς ἐκκοπῆς. Ἡ ἰδιότης αὐτῶν ὡς κινητῶν, ἅμα χωρισθῶσιν ἐκ τῆς μετὰ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς συναρείας, προκύπτει προσέτι καὶ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ τε περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμου (ἄρθρ. 5 καὶ 8, § 2) καὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἄμμος, ὁ γύψος καὶ τὰ τούτοις ὅμοια μετὰ τὴν ἐξόρυξιν, τὰ δένδρα, οἱ ἄνθρακες καὶ τὰ τοιαῦτα μετὰ τὴν ἐκκοπήν, δὲν ἀποτελοῦσι πλέον μέρος τοῦ ἀκινήτου, ἤτοι τὰ λεγόμενα ruta et caesa (ἀποσπασθέντα καὶ τμηθέντα). Νόμος 17, § 6 τῶν Πανδεκτῶν de action emti (19 i).

Ὁ Voet πραγματευόμενος περὶ τούτου ἀποφαίνεται, ὅτι τὰ μέταλλα, οἱ λίθοι, ἡ ἄμμος, ὁ γύψος καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ μεταλλεῖα, ὀρυχεῖα καὶ λατομεῖα ὡς καὶ τὰ μετὰ τῆς γῆς συμπαγῆ δένδρα λογίζονται ὡς μέρη τοῦ ἐδάφους ἐναριθμούμενα τοῖς ἀκινήτοις· ἅμα ὅμως ἐξορυχθῶσι καὶ ἐκκοπῶσι, παύουσι τοῦ λογίζεσθαι μέρος τοῦ ἐδάφους καὶ καταπάσσονται ἐν τοῖς κινητοῖς, μὴ μετέχοντα πλέον τῆς νομικῆς τοῦ ἀκινήτου ἰδιότητος, οὐδὲ περιεχόμενα ἑπομένως διὰ τῆς πωλήσεως τοῦ ἀκινήτου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐξηρέθησαν ῥητῶς ἐπὶ τῆς πωλήσεως. «Simili modo metalla lapidesque, et arena et eruta, et quiquid est in fodinis metallicis aut lapidicinis etc. arbores quoque fundo haerentes, immobilibus accensentur, ut partes praediorum, quae omnia, ubi ruta seu eruta et caesa fuerint, uti desinunt fundi partes esse, ita in posterum mobilibus annumeranda sunt, nec amplius fundi domusve jura sequuntur, nec praedio vendito ad emptorem pertinent, licet nominatim excepta non inveniantur.» I. Voet ad Pandectas Liber I. titulus VIII. § 13.

Ἑπομένως τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Λαυριωτικὰ χώματα καθ' ἑαυ-

τὰ θεωρούμενα, δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ὡς παρακολούθημα τοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ εὑρίσκονται.

Ὡσαύτως δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ μεταλλείου καὶ ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν τοῦ μεταλλείου κύριον, διότι ἂν μὲν δὲν συνέχωνται μετὰ τοῦ ἐδάφους ἐν ἀναγκαίᾳ ἑνώσει, λογίζονται κινητά, καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν ἀκολουθοῦσι τὴν νομικὴν τοῦ μεταλλείου τύχην, ἂν δὲ πάλιν θεωρηθῶσιν ὡς μέρος τοῦ ἐδάφους, παρατηρῶ, ὅτι κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω πρὸς λύσιν τοῦ ὑπὸ στοιχ. Α'. ζητήματος, δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ μεταλλείου καὶ ἑπομένως ὡς συμπαραχωρηθέντα μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀρυχείων, καὶ ἑπομένως ὡς μὴ δυνάμενα νὰ παραχωρηθῶσιν ἄλλως, παρὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν ὀρυχείων ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου διαδικασίας. Προσθέτω, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ συμφωνήσω μετὰ τοῦ Κυρίου Προβελεγίου καὶ ἐπὶ τῆς ἰδέας, καθ' ἣν ἐκλαμβάνει ὡς ὅλως ἀδιάφορον, ἂν ὁ μεταλλοῦχος χῶρος κατέστη τοιοῦτος διὰ μεταφορᾶς μεταλλούχου χώματος ἀπὸ ἄλλο μέρος ἢ καὶ ἄνευ τοιαύτης μεταφορᾶς.

Τὸ κατ' ἐμὲ, φρονῶ ἀδιστάκτως, ὅτι ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν πολὺ διαφέρει ἡ μία τῆς ἄλλης περιπτώσεως, διότι ἐν τῇ τελευταίᾳ ὑποθέσει, ὅταν δηλ. ἡ μεταλλικὴ δύναμις τοῦ χώρου ἦναι αὐτιγενὴς, τὸ ἐπὶ τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν δικαίωμα μεταβιβάζεται ὡς ἀντικειμένων ἀκινήτου κτήσεως, ἐνῷ ἂν τὰ χώματα μετενέχθησαν ἐξ ἄλλης θέσεως εἰς τὸν χῶρον, ἐφ' οὗ νῦν κεῖνται, δὲν δύνανται παρὰ νὰ λογισθῶσιν ὡς φυλάξαντα, καὶ μετὰ τὴν μεταφορὰν, ἣν ἐπάθοσαν διὰ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐξορύξεως ἰδιότητα κινητοῦ πράγματος καὶ ἑπομένως ὡς μὴ ἀνήκοντα ἀναγκαίως εἰς τὸν τοῦ μεταλλείου κύριον. Τὴν παρατήρησιν ταύτην θεωρῶ τόσῳ ἀναγκαιοτέραν, ὅσῳ ἐνδίδοντες πιθανῶς εἰς τὴν αὐστηρότητα τῆς γνώμης τοῦ κυρίου Προβελεγίου δὲν ἔλειψαν καὶ οἱ ἀξιότιμοι δικηγόροι τοῦ κ. Σερπιέρη νὰ ὑποστηρίζωσιν ἐν τῇ γνωμοδοτήσει αὐτῶν, ὅτι ὁ τὴν κυριότητα μεταλλείου τινὸς ἀποκτήσας δύναται νὰ ἀποκηρύξῃ οἱονεὶ αὐτοδικαίως ὅσας εὗρε ἐν αὐτῷ προεξορυγμένας μεταλλικὰς οὐσίας εἴτε εἰς ὄγκους, εἴτε εἰς χώματα ὑπὸ τοῦ πρὸ κατόχου, ἐν τῇ τοῦ μεταλλείου κυριότητι. Κατὰ τὴν ἐμὴν πεποίθησιν, αἱ τοιαῦται ἐξορύξεις, καθὸ κινητὰ, δὲν περιέχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ νέου ἰδιοκτήτου τοῦ μεταλλείου, οὐδενὸς διὰ τῆς ἐξορύξεως ἔπαυσαν νὰ ἀποτελῶσι μέρος καὶ παρακολούθημα, ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὸν πρῶτον ἰδιοκτήτην δυνάμενον νὰ τὰς διεκδικήσῃ κατὰ παντὸς

κατόχου, ἐκτὸς μόνον ἂν διὰ τῆς εἰδοποιήσεως (τῆς καμινεύσεως) ἀπεκτήθη ἡ κυριότης τῆς ἐξορυχθείσης ὕλης ἀπὸ ἄλλον, παρὰ τὸν πρῶτον ἰδιοκτήτην. Ἄλλως ὁ νέος τοῦ μεταλλείου ἰδιοκτήτης δὲν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῆς ἐξωρυγμένης ὕλης, παρ' ἂν ἀποκτήσῃ αὐτὸ παρὰ τοῦ πρώτου ἰδιοκτήτου. Καὶ ἂν οὗτος ἐγκαταλείψῃ τὰ ἐξορύγματα, εἴτε διότι τὰ ἐθεώρησεν ὡς ἄχρηστα, εἴτε διότι οὕτως ἠθέλησε νὰ πράξῃ, πάλιν ἡ κυριότης αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος δικαίου δὲν περιέρχεται εἰς τὸν νέον τοῦ μεταλλείου κύριον, ἀλλὰ κύριος αὐτῶν γίνεται τὸ δημόσιον, ὡς κατωτέρω θέλω ἀποδείξει.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἂν ἡ περὶ τῆς ἰδιότητος τῶν Λαυριωτικῶν χωμάτων ὡς ἀκινήτου πράγματος θεωρία τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων, οἵτινες ἐγνωμοδότησαν ὑπὲρ τοῦ κ. Ι. Β. Σερπιέρη, εἶναι ὀρθοτέρα τῆς γνώμης τοῦ κ. Προβελεγίου.

Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην, «τὰ χώματα ἀποτελοῦσι μέρος »τοῦ ἀκινήτου, μεθ' οὗ ὀργανικῶς συνηνώθησαν, ὡς συμπαγέντα »μετὰ τῆς ἀρχικῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἅτε τῆς αὐτῆς μετὰ »τῆς γῆς ὄντα οὐσίας καὶ ἀπαρτίσαντα μετὰ τῆς ἐπιφανείας »ἓν σύνολον, ἔχον ἐπιφάνειαν, ἐφ' ἧν φύονται δένδρα καὶ ἄλλα »φυτά, καὶ μὴ δυναμένην πλέον νὰ διακριθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν »ἐπιφάνειαν». Δὲν μοὶ εἶναι δυνατὸν ν' ἀκολουθήσω τοὺς ἀξιοτίμους συναδέλφους εἰς τὰς γεωλογικὰς, χημικὰς καὶ φυτολογικὰς αὐτῶν ἐρεύνας, διότι θεωρῶ, ὅτι καὶ ἐγὼ, ὡς καὶ οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι, στερούμεθα τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς λύσιν τῶν τοιούτων ζητημάτων ἁρμοδιότητος.

Ἡ ἐξερεύνησις καὶ λύσις τῶν ζητημάτων τούτων ἀποτελεῖ βάσιν, ὅσῳ ἀναγκαίαν διὰ τὴν νομικὴν ἀπόφασιν, τόσῳ καὶ ἀλλοτρίαν τῆς περιωρισμένης τῶν νομικῶν εἰδικότητος. Ἐπομένως θεωρῶ ἀναγκαῖον, ἵνα ἐπιτροπὴ εἰδικῶν ἐπιστημόνων, συγκειμένη λόγου χάριν ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κυρίων Ἡρακλέους Μητσοπούλου, Θεοδ. Ὀρφανίδου καὶ Α. Χρηστομάνου καὶ ἄλλων ὁμοίων, ἀντιληφθῇ καὶ βεβαιώσῃ ἂν τὰ πράγματα ἔχωσιν ὅπως ἐκθέτουσιν αὐτὰ οἱ ὑπὲρ τοῦ κυρίου Ι. Β. Σερπιέρη γνωμοδοτήσαντες, καὶ ἰδίως· 1) Ἂν τὰ χώματα συνεπάγησαν μετὰ τῆς ἀρχικῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς οὕτως, ὥστε ν' ἀπαρτίσωσιν ἄλλην παρὰ τὴν ἀρχικὴν ἐπιφάνειαν, μὴ δυναμένην πλέον νὰ διακριθῇ ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἐπιφανείας. 2) Ἂν ὅπου τοιοῦτοι σωροὶ ἀπαντῶνται, ὁ τῆς ἀρχαίας ἐπιφανείας φλοιὸς ἐρρύη καὶ διελύθη ἐκ

τῶν ἐπιτωρευθέντων χωμάτων. 3) Ποῖα εἶναι ἡ συνάφεια τῶν δένδρων μὲ τὴν γῆν τῶν ἀργυρομολυβδούχων χωμάτων, καὶ ποία ἡ μὲ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ μὲ τὰ ἔγκατα τοῦ ἀρχικοῦ ἐδάφους. 4) Εἶναι ἀληθὴς τῆς αὐτῆς οὐσίας μετὰ τῆς ἀρχικῆς γῆς τὰ ἐν Λαυρίῳ μολυβδαργυροῦχα χώματα; καὶ 5) Ἂν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ τῆς οὐσίας ταυτότης προῆλθεν ἐκ τῆς συναφείας καὶ συναλοιφῆς τῶν χωμάτων καὶ τοῦ ἀρχικοῦ ἐδάφους.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα ζητήματα, ἅτινα πολὺ ἀσφαλέστερον ἡμῶν δύνανται νὰ διατυπώσωσιν, εἰσὶ δὲ οἱ μόνοι ἐν Ἑλλάδι ἁρμόδιοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ νὰ λύσωσιν οἱ ῥηθέντες ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ συνάδελφοι, ἔπρεπε νὰ προαποφασισθῶσι, πρὶν ἐπέλθῃ ἡ ὑπὸ τῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Ι. Β. Σερπιέρη γνωμοδοτησάντων δοθεῖσα λύσις εἰς τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἰδιότητος τῶν χωμάτων, ὡς ἀναγκαίων τοῦ ἐδάφους μερῶν.

Ἐπιτρέπω ἐν τούτοις ἐμαυτῷ νὰ παρατηρήσω μὲ ὅλην τῶν γνώσεών μου τὴν ἀνεπάρκειαν, ὅτι ἂν αἱ ῥίζαι τῶν κατὰ τοὺς δικηγόρους τοῦ κ. Ι. Β. Σερπιέρη ἀπαντωμένων ἐπὶ τῶν σωρῶν δένδρων δὲν διήκουσιν ὑπὸ τὸ ἀρχικὸν ἔδαφος, καταντᾷ ἀδύνατος ἡ ὑπ' αὐτῶν ὑποστηριχθεῖσα συναλοιφὴ ἢ ἰδιότης τῶν δένδρων ὡς ἀκινήτων· τὰ δένδρα τότε θέλουσι λογισθῆ παρακολουθήματα τῶν χωμάτων, τούτων δὲ ὄντων κινητῶν, ἀναγκαίως καὶ αὐτὰ κινητὰ λογισθήσονται, ὅπως κινητὰ λογίζονται καὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ ἐν Λονδίνῳ κρυσταλίνου παλατίου ὑπάρχοντα ὑψίκομα δένδρα. Οὔτε δύναται ν' ἀντιταχθῇ, ὅτι τὸ Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον δὲν παραδέχεται παρακολουθήματα τῶν κινητῶν, διότι αἱ νεώτεραι νομοθεσίαι, συνῳδὰ δ' αὐταῖς καὶ ὁ περὶ διακρίσεων κτημάτων νόμος (ἐν ἄρθρῳ 7), θεωροῦσιν ὡς παρακολούθημα πᾶν τὸ μετὰ κινητοῦ ἢ ἀκινήτου κτήματος εἰς διαρκῆ σύνδεσμον τεθειμένον, εἴτε ὡς προσαύξημα, εἴτε ὡς παράρτημα. Κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου οὔτε αἱ λέμβοι τῶν πλοίων δὲν λογίζονται παρακολουθήματα αὐτῶν, ἀλλ' ἐκλαμβάνονται ὡς αὐτοτελῆ καὶ διακεκριμένα ἀπὸ τοῦ πλοίου πράγματα (Νόμος 41 τῶν Πανδ. de evictione (21, 2) Νόμος 29 τῶν Πανδ. 33, 7), ἐν ᾧ οὐδεὶς βεβαίως θέλει ἰσχυρισθῆ, ὅτι πωλουμένου σήμερον πλοίου τινός, ὡς ἐστὶ καὶ εὑρίσκεται, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν πώλησιν καὶ αἱ τοῦ πλοίου λέμβοι. Ἄλλα καὶ ἂν τῶν δένδρων αἱ ῥίζαι ἔβλαστον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους, τὰ μὲν δένδρα ἀναγκαίως θὰ ἐγίνοντο ἀκίνητα, οἱ δὲ σωροὶ τῶν χωμάτων θὰ ἔμενον οὐχ ἧττον κινητὰ ὄντα·

μενα νὰ μεταφερθῶσιν ὅπου ἤθελε δόξει τῷ κυρίῳ αὐτῶν· τὰ δένδρα ἔμενον ὡς παρακολούθημα τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους, τῶν χωμάτων ὅμως ἡ νομικὴ τύχη δὲν θὰ ἦτο συνδεδεμένη μὲ τὴν τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν παρακολουθημάτων αὐτοῦ. Ἂν θεωρηθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος χώματα ὡς μέρη τοῦ ἀκινήτου, ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ περιέλθωσιν εἰς ἅμεσον καὶ διαρκῆ μετὰ τοῦ ἐδάφους ἕνωσιν οὕτως, ὥστε νὰ συναυξήσωσι μετ' αὐτοῦ ὁλομερῶς καὶ ἀνεπαισθήτως εἰς σύνολόν τι οὕτινος τὰ μέρη νὰ μὴ δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων, ἀπαραλλάκτως ὡς ἐπὶ τῆς προσχώσεως ἡ προσαύξησις γίνεται βαθμηδὸν καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ δυνατὸν νὰ διακρίνῃ τις πόσον γῆς ἐν ἑκάστῃ στιγμῇ τοῦ χρόνου προσαυξάνει τὴν προϋπαρχοῦσαν, § 20 τῶν εἰσηγήσεων de rerum divisione (2, 1).

Μέρος τοῦ ἐδάφους τῶν ἀγρῶν δὲν λογίζεται κατὰ τὸν νόμον παρ' ὅ,τι ὑπάρχει ἀναπισπάστως μετὰ τῆς γῆς συνηνωμένον, οὕτως, ὥστε νὰ μὴ δύναται ἄνευ ἐλαττώσεως τῆς οὐσίας αὐτοῦ νὰ μεταφερθῇ ἀπὸ τόπον εἰς τόπον (ἄρθρον 5 τοῦ περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμου, καὶ νόμος 17 ἐν ἀρχῇ τῶν Πανδ. de act emti (19, 1) fundi nihil est, nisi quod terra es tenet, καὶ νόμος 211 τῶν Πανδ. de verb. signif. (50, 16).

Τὰ ἐπὶ τῶν σωρῶν δένδρα καὶ φυτὰ δὲν δύναται νὰ μεταβάλωσι τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος μεταλλικὰς ὕλας εἰς ἀκίνητον, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους θέσις τῶν χωμάτων τόσον ὑπεργάζεται αὐτὰ παρακολούθημα τοῦ ἀκινήτου, ὅσον ἤθελε μεταβάλει εἰς ἀκίνητα σωροὺς χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν νομισμάτων ἡ περίστασις ὅτι εὑρέθησαν κείμενοι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἀγροτικοῦ τινος ἐδάφους. Ἑπομένως τὰ ἐν Λαυρίῳ μολυβδαργυροῦχα χώματα πρέπει ἀναγκαίως νὰ λογισθῶσι κινητά, ἂν δὲν βεβαιωθῇ, ὅτι περιῆλθον μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἐδάφους εἰς συμπαγῆ ἕνωσιν, συνουσιωθέντα μετ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν φυσικῶν αἰτιῶν εἰς ἐνιαίαν καὶ ἀδιαίρετον φύσιν.

Μέχρις ὅτου δὲν ἀποδειχθῇ τοιαύτη τις μεταβολὴ τῶν χωμάτων ἀπὸ κινητῶν εἰς ἀκίνητα (προκειμένου δὲ περὶ ἐξωρυγμένων χωμάτων, ἤτοι περὶ κινητῶν, ἡ τῆς μεταβολῆς αὐτῶν εἰς ἀκίνητον ἀπόδειξις ἐπιβαρύνει τὸν τὴν μεταβολὴν ἰσχυριζόμενον, τὰ χώματα πρέπει ἀναγκαίως νὰ λογίζωνται ὡς κινητά.

Ἀναγκαίως ἔρχεται νῦν ἡ σειρὰ τοῦ ζητήματος, εἰς τίνα ἀνήκει ἡ κυριότης τῶν χωμάτων.

Οἱ πάντες συμφωνοῦσιν, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος χώματα ἐξαχθέντα ἐκ τῶν ἀρχαίων μεταλλείων ἐπεσωρεύθησαν ὅπου

νῦν εὑρίσκονται, διότι θεωρηθέντα ὡς ἄχρηστα διὰ τὴν καμίνευσιν ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῶν τότε μεταλλευτῶν. Τὰ οὕτως ἐγκαταλειφθέντα παύουσι τοῦ νὰ θεωρῶνται ὡς δεσποζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐγκαταλείψαντος, καὶ γινόμενα ἀδέσποτα περιήρχοντο κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον εἰς τὴν κυριότητα ἐκείνου, ὅστις πρῶτος ἤθελε τὰ καταλάβει, «Res nullius cedit primo occupanti.» Ἀπεκτᾶτο δὲ ἡ κυριότης τῶν ἀδεσπότων πραγμάτων οὐχὶ διὰ μόνης τῆς εὑρέσεως ἢ τῆς γνώσεως τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὑρίσκοντο, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκ τοῦ τόπου τούτου μετακινήσεως καὶ τῆς ὁλομεροῦς τοῦ πράγματος καταλήψεως. Νόμος 1, § καὶ Νόμος 3, § 3 τῶν Πανδ. (12, 2). Τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον δὲν ἀναγνωρίζει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀδεσπότων πραγμάτων. Ἀλλ' ὁ περὶ διακρίσεως κτημάτων Νόμος διέταξεν ἐν ἄρθρῳ 16, ὅτι τὰ παρ' ἰδιωτῶν ἢ κοινοτήτων μὴ δεσποζόμενα, ἤτοι ὅλα τὰ ἀδέσποτα κτήματα, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον.

Ὁ περὶ διακρίσεως τῶν κτημάτων Νόμος ἐξεδόθη τὴν 21 Ἰουνίου 1837, ἐν δὲ τῇ ἐποχῇ ταύτῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος χώματα παρ' οὐδενὸς κατείχοντο, οὔτε ἰδιώτου, οὔτε κοινότητος, ἑπομένως ἀμέσως μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου ἐγένοντο τοῦ Δημοσίου.

Ἦσαν δὲ ἀδέσποτα τὰ χώματα ὅτε ἐξεδόθη ὁ περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμος, 1) διότι ὡς κινητὰ δὲν ἠκολούθουν τὴν νομικὴν θέσιν τοῦ ἐδάφους, ἑπομένως ἡ κυριότης καὶ ἡ κατοχὴ τοῦ ἐδάφους δὲν ἐπεσπᾶτο καὶ τὴν τῶν χωμάτων, 2) διότι ὡς ἀδεσπότων κινητῶν δὲν ἐδύνατο ν' ἀποκτηθῇ ἡ κυριότης καὶ ἡ κατοχὴ τοῦ συνόλου αὐτῶν παρὰ δι' ὁλομεροῦς σωματικῆς καταλήψεως· ὅθεν ἕπεται ὅτι τὰ χώματα, ὅτα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμου δὲν εἶχον μετακινηθῇ παρ' ὁποιουδήποτε ἐκ τῶν θέσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔκειντο, καὶ ἀποτιθέμενα εἰς μέρη τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ὑπάκηνται εἰς ἄλλου τινὸς τὴν ἐξουσίαν, λ. χ. εἰς περιφραγμένας οἰκίας, ἀποθήκας καὶ εἰς ἐντετειχισμένους χώρους, ἐγίνοντο δημόσια, ἀφοῦ ἐδημοσιεύθη ὁ ῥηθεὶς περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμος.

Τὰ χώματα ἑπομένως λογίζονται ὡς κινητὴ περιουσία ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκουσα, καθὸ περιελθοῦσα εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1837. Παρατηρητέον δέ, ὅτι τὸ Δημόσιον ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα τῶν ἀδεσπότων αὐτοδικαίως, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ ἡ ὁλομερὴς καὶ σωματικὴ τῶν ἀδεσπότων κινητῶν κατάληψις. Ὅθεν

ὄχι μόνον δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὸ δημόσιον τὰ τοῦ Λαυρίου μολυβδαργυρούχα χώματα, ὅσα τυχὸν εὑρίσκονται εἰς τὴν κατοχὴν ἄλλων προσώπων, ἀλλὰ καὶ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ κ. Ι. Β. Σερπιέρη ἣν ἔλαβεν οὗτος ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν χωμάτων καὶ τῶν καμινευμάτων αὐτῶν ὠφέλειαν, ἤτοι ἐφ' ὅσον κατέστη πλουσιώτερος. Ἴδε Mühlenbruch doctrina Pandectarum, Τόμος Β' § 248,

Ἀνηκούσης δὲ τῆς κυριότητος τῶν χωμάτων εἰς τὸ δημόσιον, ἕπεται, ὅτι τοῦτο δύναται νὰ διαθέσῃ περὶ αὐτῶν, καθὼς καὶ πᾶς ἰδιώτης περὶ τῆς ἰδιοκτησίας του.

Φρονῶ μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι ἂν ὁ κ. Ι. Β. Σερπιέρης δὲν κατορθώσῃ ν' ἀποδείξῃ τὴν φυσικὴν τῶν χωμάτων μετὰ τοῦ ἐδάφους ἑνότητα, τὰ χώματα πρέπει ἀδιστάκτως νὰ λογισθῶσιν ὡς κινητὴ ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ περὶ αὐτῶν καθ' οὓς εὕρει συμφερωτέρους ὅρους καὶ καθ' ὃν λόγον καὶ καθ' οὓς τρόπους διαθέτει καὶ ὁ ἔμπορος περὶ τοῦ σίτου ἢ τοῦ βάμβακος, ὃν ἔχει ἐν ταῖς ἀποθήκαις, ἢ προσδοκᾷ νὰ παραλάβῃ καὶ νὰ ἐναποθηκεύσῃ ἐντὸς ὀλίγου ἐν αὐταῖς.

Ἀπαιτεῖται δὲ ἀναγκαίως νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἰδέα τῆς φορολογήσεως τῶν χωμάτων ὡς ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα τοῦ δημοσίου. Ἀνάγκη προσέτι νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων διατάξεων καὶ τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, καθ' ὅσον ἀμφότερα στηρίζονται ἐπὶ τῆς διακρίσεως μεταξὺ ἰδιοκτήτων καὶ ἐθνικῶν χωμάτων κατὰ λόγον τῆς διαφορᾶς τῶν κυρίων τῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὧν κεῖνται, ἐνῷ ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ἀρχαῖα ἐξορύγματα τῶν χωμάτων εἶσι κινητά, καὶ ἑπομένως ἀνήκουσιν ἅπαντα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἄνευ διακρίσεως μεταξὺ ἰδιωτικῶν ἢ ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ, ὅτι καὶ ἂν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἀποδειχθῶσι τὰ χώματα ὡς ἀναγκαῖον μέρος τοῦ ἐδάφους, δὲν δύνανται κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχ. Α'. παρὰ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὀρυχεῖα, καὶ ἑπομένως ὡς μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων τοῦ ἐνθείου ἀργυρούχου μολύβδου.

Ἐπὶ τέλους λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω ἐνταῦθα, ὅτι ἐσφαλμένως ἐξελήφθη καὶ ἐδημοσιεύθη, ὅτι ἐγὼ ἐγνωμοδότησα ἄλλοτε μετὰ τῶν Κ. Κ. Ν. Σαριπόλου, Π. Παπαρρηγοπούλου καὶ Λ. Παΐκου περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου. Γινώσκω, ὅτι δὲν εἶχον κληθῆ εἰς τὸ συμβούλιον ἐκεῖνο, ἑπομένως δὲν ἠδυνάμην νὰ γνωμοδοτήσω. Ἀντ' ἐμοῦ ἔπρεπε νὰ τεθῇ τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος μέρος ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβουλίῳ Κυρίου Ἀρ. Κιάππε, ὅπερ παρελείφθη νὰ σημειωθῇ μετὰ τῶν ἄλλων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **14** Μαρτίου **1871**.

Ὁ δικηγόρος

ΕΜΜ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ.»

Κατόπιν ἀνέγνω τὴν περὶ τῶν ἐκβολάδων ἔκθεσιν αὐτοῦ καὶ ὁ βουλευτὴς Αἰγίου, ἐπέφερε δὲ ὅτι αἱ ἐκβολάδες ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἔθνος καὶ οὐδεὶς ἔχει ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα ἰδιοκτησίας.

Ἕτερος εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν ἐπιτροπῆς προσέθηκεν, ὅτι ὁ μεταβιβάζων κυριότητα ἐπὶ ἀκινήτων δὲν μεταβιβάζει καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ κινητά. Ὅτι αἱ ἐκβολάδες εἰσὶ κινητά, διότι οὐδεμία πρόσχωσις ἀπέδωκεν αὐταῖς τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀκινήτου, ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων θάμνοι οὐδαμῶς συγκοινωνοῦσι πρὸς τὸ ἔδαφος, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀγοραπωλησίας, ἐὰν ὑπῆρξε τοιαύτη, οὐδεμία μεταβίβασις θησαυροῦ ἐπικράτει ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν συμβαλλομένων· συνεπέρανεν ἐπὶ τέλους, ὅτι αἱ ἐκβολάδες δὲν εἶναι ἀντικείμενον ἀγοραπωλησίας, καὶ ὅτι τούτου ἕνεκα ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄλλος ἠτήσατο νὰ ἀποσταλῇ εἰς τύπωσιν ἡ ὑποβληθεῖσα πρότασίς του περὶ ἀποστολῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς εἰς Λαύριον διότι τὸ δικαστικὸν ζήτημα ἐφάπτεται ἐπιστημονικοῦ ζητήματος.

Ἄλλος ἠρώτησεν ἂν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων ἐπροτάθησαν διακοινώσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἐπεδόθησαν μὲν διακοινώσεις, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις θεωρεῖ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων ὡς ὅλως ἐσωτερικόν, καὶ ἑπομένως οὐδεμίαν θέλει δώσει προσοχὴν εἰς ἐξωτερικὴν ἐπέμβασιν.

Ἀκολούθως παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, εἶπεν, ὅτι αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου ἀναγκάζουσιν αὐτὸν νὰ διαφωνῇ πρὸς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κοκκίνου, καὶ ἔχει μὲν τὴν ἰδέαν, ὅτι αἱ ἐκβολάδες δὲν εἶναι μεταλλεῖον, ἀλλ' ἐπίσης πιστεύει, ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι κύριος τῶν ἐπικειμένων· ἀληθεύει δὲ ἠκολούθησεν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἰδόντες, ὅτι τὰ με-

ταλλεῖα χρησιμεύουσιν εἰς νομισματοκοπίαν, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν βασιλέα, ἐπενόησαν τὸν περὶ μεταλλείων νόμον ἐξ οὗ ἔλαβεν ἀρχὴν ὁ ἡμέτερος νόμος, ὡσδὲν ἧττον τὰ ἐπικείμενα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου· ἡ δὲ ἐναντία ἀρχή, τοὐτέστιν ὅτι αἱ ἐκβολάδες ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ἀνατρέπει καὶ τὴν ἑτέραν ἀρχὴν τῆς ἐκ τοῦ χρόνου παραγραφῆς, διότι δὲν κατανοῶ πῶς συνάπτονται τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου μὲ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀρχικοῦ κατόχου, τῆς δημοκρατίας τῶν Ἀθηναίων, ἀφοῦ χωρίζουσιν αὐτὰ χιλιάδες ἐτῶν.

Περαίνων προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἐξέτασις περὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ κανόνα περὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.

Ἕτερος ἀντέκρουσε τὸν προλαλήσαντα εἰπὼν, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου, ἃς ἀνέφερεν, ἐφαρμόζονται οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων, ἀλλ' εἰς δύο μόνον περιπτώσεις—εἰς τὴν οἰκοδόμησιν καὶ τὴν φυτείαν· τούτου ἕνεκεν οὐδεὶς νομοδιδάσκαλος Ρωμαῖος ἤθελε λύσει τὸ ζήτημα τῶν ἐκβολάδων κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

Ἡ ἀρχὴ τῆς παραγραφῆς οὐδεμίαν ἔχει ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐφαρμογὴν, διότι αἱ ἐκβολάδες κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἶναι δημοσία περιουσία· οὐ μόνον τὸ σύστημα τῶν συλλογισμῶν τοῦ Κοκκίνου, ἀλλ' αἱ νομοθεσίαι αἱ παλαιαὶ καὶ αἱ νεώτεραι, καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἰσότης καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ δίκαιον τῆς συντηρήσεως, παρέχουσιν εἰς τὸ ἔθνος τὸ δικαίωμα τοῦτο· αἱ ἐκβολάδες εἶναι χῶρος μεταλλοῦχος καὶ οὐχὶ μεταλλεῖον. Κεῖνται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν, εἰσὶ χειροποίητοι, δὲν εἶναι ἡνωμέναι μὲ τὴν γῆν καὶ ἑπομένως δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον.

Ἑπομένως ἐπειράθη νὰ ἀποδείξῃ ἱστορικῶς, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῶν Ρωμαίων, τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν Τούρκων οἱ ἰδιῶται οὐδέποτε ἔσχον δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ Λαυρίου, διότι οἱ νόμοι ἀπηγόρευον τοιαύτην ἰδιοκτησίαν. Ἄλλως τε δὲ, προσέθηκεν, οἱ νόμοι τοῦ Κράτους, ἡ ἄγνοια τῶν χωρικῶν περὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἐν ταῖς ἐκβολάσι πλούτου, ἡ διαρκὴς ἀχρηστία τῶν ἐκβολάδων, οἱ νόμοι, οἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὸ δίκαιον τῆς συντηρήσεως παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, προκειμένου περὶ μεταλλείου καθιστῶσι τὰς ἐκβολάδας ἀναμφίῤῥηστον περιουσίαν τοῦ δημοσίου.

Εἶπε τελευταῖον, ὅτι ἐπιρυλάσσεται νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὰ καθ'

ἕκαστα, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον δὲν μεταβάλῃ τὴν βάσιν τοῦ νομοσχεδίου

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μ. Καπετανάκης.
Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ.

Τῆς 16 *Μαρτίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Κατόπιν ὑπεβλήθησαν τὰ ἑξῆς·

1) Πρότασις νόμου περὶ τῆς διανομῆς τῆς κοινοτικῆς περιουσίας τῆς νήσου Κερκύρας παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπήν.

2) Πρότασις νόμου περὶ μὴ διορισμοῦ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, εἰς τὰς αὐτὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς ἀνήκουσιν, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν, καὶ

3) Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς, παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν.

4) Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων περὶ παιδείας νομοσχεδίων, ἥτις παρεπέμφθη ἐπίσης εἰς τύπωσιν· ἔχουσι δὲ οὕτω.

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ διανομῆς τῆς κοινῆς περιουσίας Κερκύρας καὶ διοικήσεως τῶν καθιδρυμάτων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 1. Ἡ κοινὴ περιουσία Κερκύρας, ἀφοῦ ἐγγραφῇ ὁριστικῶς εἰς εἰδικὸν βιβλίον καὶ ἐξ αὐτῆς ἀφαιρεθῇ ἡ εἰς τὰ καθιδρύματα ἀνήκουσα, διανέμεται εἰς τοὺς δήμους αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κοινότητος τῆς νήσου ἐγγράφει εἰς εἰδικὸν βιβλίον ἅπασαν τὴν κοινὴν περιουσίαν εἰς οἱανδήποτε ὑπάγεται κατηγορίαν, καὶ ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τούτου ἐν ἀσήμῳ χάρτῃ ἐπιδίδει διὰ δικασκικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅπως τὸ δημόσιον, παριστῶν τὸ πρῶτον

Ἡνωμένον Κράτος, ἔχον τυχὸν ἀντιρρήσεις, εἰσαγάγῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ, ἐντὸς τῆς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν, εἰς τὰ ἁρμόδια τῆς νήσου δικαστήρια.

Ἄρθρ. 3. Ἡ διανομὴ ἐκτελεσθήσεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συνισταμένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ὡς προέδρου, καὶ δύο μελῶν ἐκλεχθησομένων μετ' ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβούλων πρὸς τοῦτο συγκαλεσθησομένων ὑπὸ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 4. Τὰς ἀποφάσεις περὶ διανομῆς δικαιοῦνται αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια, καθ' ὅσον ἕκαστον ἠθικὸν πρόσωπον ἐνδιαφέρεται, νὰ ἀνακόψωσιν, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπιδόσεως, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ ταύτου δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, καθ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις.

Ἄρθρ. 5. Ἡ κοινότης τῆς νήσου, αἱ κῶμαι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ λοιπὰ ἱδρύματα αὐτῶν, διατηροῦντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των, θέλουσι διαχειρίζεσθαι ὑπὸ ἐπιτροπῶν ἐκλεγομένων κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομένους εἰδικοὺς κανονισμούς. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐπιτροπῶν εἶναι ἄμισθος.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κοινότητος τῆς νήσου εἶναι πενταμελὴς καὶ ἐκλέγεται ἀνὰ διετίαν, μετ' ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν, διὰ καλπῶν καὶ σφαιριδίων ὑφ' ἁπάντων τῶν κατὰ δήμους καὶ κοινότητας συμβούλων, συγκαλουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 50—100 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου εἰς τοὺς μὴ συνερχομένους κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ὥραν καὶ ἡμέραν.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κοινότητος τῆς Νήσου ἐφορᾷ καὶ ἐξελέγχει τὴν διαχείρισιν τῶν εἰδικῶν ἱδρυμάτων καὶ διαχειρίζεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Νομάρχου τὴν περιουσίαν, τὰ καθιδρύματα καὶ τὰ κληροδοτήματα, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς ἅπασαν τὴν νῆσο , καὶ ἐν ἀνάγκῃ ψηφίζει ἐμμέσους ἐπιπροσθέτους πόρους κατὰ τὸν περὶ δημοτικῶν προσόδων νόμον τοῦ κράτους πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς κοινότητος τῆς νήσου.

Ἄρθρ. 9. Τὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος τῆς νήσου καὶ τῶν λοιπῶν ἱδρυμάτων αὐτῆς δύναται νὰ κανονίζῃ ἢ νὰ τροποποιῇ ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ, ἐγκρίσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, ἀλλὰ πρηγουμένης ἀποφάσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δήμων καὶ

τῶν κοινοτήτων περιοδικῶς συνερχομένων εἰς συλλόγους πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς κεντρικῆς διαχειρίσεως κατὰ τὸν περὶ τούτου εἰδικὸν κανονισμόν.

Ἄρθρ. 10. Πᾶσα ἀγωγὴ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς κοινότητος καὶ τῶν λοιπῶν ἱδρυμάτων τῆς νήσου, εἰσάγεται καὶ διεξάγεται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, εἰς ἃ ὑπάγοντται καὶ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου. Ἀντιπρόσωπος τῆς κοινότητος εἶναι ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπή.

Ἄρθρ. 11. Αἱ περὶ εἰσπράξεως προσόδων καὶ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους διατάξεις ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὰς προσόδους καὶ τὸ λογιστικὸν τῆς κοινότητος τῆς νήσου καὶ τῶν ἱδρυμάτων αὐτῆς. Αἱ ταμιακαὶ δὲ τῶν κοινοτήτων καὶ ἱδρυμάτων ἐργασίαι ἀνατίθενται εἰς τὴν Ἀγαθοεργὸν Τράπεζαν τῆς νήσου.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ὁδοὶ καὶ οἱ ἐκ τῶν νόμων περὶ ὁδοποιΐας πόροι αὐτῶν μετὰ τοῦ πρώην ὁδικοῦ δικαιώματος ἀνήκουσιν εἰς τὴν κοινότητα τῆς νήσου ὡς εἰδικὸν καθίδρυμα.

Ἄρθρ. 13. Τὸ ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας Κερκύρας ἐν Μαδράσῳ κληροδότημα ὑπάγεται εἰς τὰ κοινὰ κληροδοτήματα τῆς νήσου.

Ἄρθρ. 14. Αἱ πρόσοδοι ἑκάστου τῶν ἐν Κερκύρᾳ δήμων συνίστανται ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς εἰς αὐτὸν περιεχομένης δημοτικῆς περιουσίας καὶ ἐκ δημοτικῶν φόρων ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτοῦ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ ἐργαστηρίων παντὸς εἴδους, τῶν ἐπιτηδευματιῶν, καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ψηριζομένων ἀνὰ τετραετίαν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐγκρινομένων διὰ Β. Διατάγματος.

Τὰ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ἀμαξῶν φορολογικὰ βάρη ψηφίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς κοινότητος τῆς νήσου ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 15. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 10—15 τοῦ ΡΝ' νόμου τοῦ ἔτους 1866 καὶ ΣΟΕ' τοῦ ἔτους 1868, καὶ πᾶσα διάταξις νόμου ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαρτίου 1871.

Π. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ.»

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς διορίζεται ἢ διατηρεῖται, ὑπάρχων ἐν ὑπηρεσίᾳ, προϊστάμενος διοικητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ δικαστικῆς

ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ περιλαμβάνεται ὁ δῆμος, εἰς ὃν ὑπάρχει ἐγγεγραμμένος.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πεζικοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν Νομαρχιῶν, Ἐπαρχείων, οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ Ταμείων.

Ἄρθρον 2. Πρωτοδίκαι δὲν διορίζονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, εἰς ἣν περιλαμβάνεται ὁ δῆμος, εἰς ὃν ἀνήκουσι.

Ἄρθρον 3. Ἐξαιροῦνται·

1) Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου πάγου.

2) Οἱ πρόεδροι τῶν ἐφετείων.

3) Οἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους ὑπάλληλοι.

Βουλευτὴς Καλαμῶν

Κ. ΔΑΓΡΕΣ.»

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις συνέταξε τὸν κάτωθι προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐνεστώσης βουλευτικῆς συνόδου, ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὸν πέρυσι ψηφισθέντα.

Παρατηρεῖ δὲ τὰ ἑξῆς.

Ἐπὶ τοῦ Α'. Κεφαλαίου

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ὡρίσθη εἰς δραχ. 325,573.31 ὅσαι ἀπαιτοῦνται ἀφαιρουμένων τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν συντάξεων τῶν τοιαύτας λαμβανόντων βουλευτῶν, καθὼς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν κκ. ὑπουργῶν τῶν τυγχανόντων βουλευτῶν. Προσετέθησαν δὲ δραχ. 5,757,99, διότι τινὲς τῶν συνταξιούχων βουλευτῶν ἔλαβον ὁλόκληρον τὴν ἀποζημίωσίν των, κρατηθεισομένης τῆς συντάξεώς των ὑπὸ τοῦ ταμείου, εἰδοποιηθέντοι παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, καὶ οὕτω προστιθεμένων καὶ τῶν δραχ. τούτων, ἀνῆλθε τὸ ποσὸν εἰς δραχ. 331,331.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὴν πληρωμὴν τῶν δραχ. 1000 εἰς τὸν κληρονόμον τοῦ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς Α'. συνόδου ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Εὐστρατίου Παρίση, ὡς ἐλύθη τὸ ζήτημα διὰ τὸν βουλευτὴν Πετσάλην καὶ ἄλλους.

Ἐπὶ τοῦ Β'. Κεφαλαίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὰ ἄρθρα 1—8 σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς. Προέκυψε δὲ μόνον ἐλάττωσις δραχ. 1440 ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ

διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων, διότι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀνετέθησαν εἰς ἕνα τῶν βοηθῶν τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς, Ἡ δὲ πίστωσις τῶν δραχ. 1440 διὰ τὴν θέσιν τοῦ λογιστοῦ, καταργηθεῖσαν κατ' ἀπόφασιν τοῦ σώματος, συνεχωνεύθη μὲ τὸ ἄρθρον 8 μισθὸς τῶν ἀντιγραφέων τοῦ στενογραφείου, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου διὰ τὴν ταχεῖαν τύπωσιν τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς, προσετέθη προσωπικόν.

Ἐπὶ τοῦ Γ'. Κεφαλαίου.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου τρίτου, ἡ πίστωσις ἐσημειώθη συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τοῦ Δ'. Κεφαλαίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου παριδέχθη τ' ἀναγκαιοῦντα ποσὰ κατὰ τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας, ἐπέφερε δὲ οἰκονομίαν δραχ. 150 ἀπὸ τὰ πέρυσι προϋπολογισθέντα. Προσέθηκε δὲ κατ' ἀπόφασιν τοῦ σώματος τὸ ποσὸν 1440 δραχμῶν διὰ μισθοδοσίαν 8 ἐργατῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Πρὸς δὲ καὶ δραχμὰς 120 δι' ἀντιμισθίαν ἐτησίαν τοῦ κηπουροῦ τῆς Βουλῆς, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ἂν ἡ δαπάνη αὕτη ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν καταβάλλεται.

Ἐπὶ τοῦ Ε'. Κεφαλαίου.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἡ ἐπιτροπὴ ἐσημείωσε τὴν δαπάνην συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν καὶ τὰς ὑπαρχούσας συμφωνίας ὡς πρὸς τὸ ἐνοίκιον τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἐπὶ τοῦ ΣΤ'. Κεφαλαίου.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἡ ἐπιτροπὴ ἐσημείωσε τὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου.

Ἐπὶ τοῦ Ζ'. Κεφαλαίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τὰς ἀνωτέρω τακτικὰς καὶ ὑποχρεωτικὰς δαπάνας ἐσεμείωσεν ὑπὸ Κεφάλαιον Ζ'. τὰ ἑξῆς κατ' ἄρθρον ποσά.

1) Δραχμὰς 319 65|00 μισθοδοσία καθυστερουμένη εἰς τὸν γραφέα τῆς Βουλῆς τοῦ 1867 Ἀνδρέαν Σπυλιώτην ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι 5 Μαΐου 1868, διότι οὗτος κατὰ τὰ πρακτικὰ τοῦ προεδρείου ἦτον εἷς τῶν διαρκῶν γραφέων, τῶν λαμβανόντων δραχ. 100 κατὰ μῆνα, μὴ δυνάμενος δὲ ν' ἀπολυθῇ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς νέας Βουλῆς, οὗτος ἀπολυθεὶς δικαιοῦται εἰς τὴν λῆψιν τοῦ μισθοῦ του, τοσούτῳ μᾶλλον, καθότι καὶ αἴτησιν θεραπείας πε-

ρι πληρωμῆς ἐκοινοποίησε τὴν 14 Νοεμβρίου 1869· ἀποφεύγομεν οὕτω δικαστικὰ ἔξοδα.

2) Ἐσημειώθησαν δραχ. 200 καθυστερουμένη ἀντιμισθία τῶν ἐτῶν 1869 καὶ 1870 εἰς τὸν κηπουρὸν τῆς Βουλῆς Ν. Κριμυδόπουλον, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἄδικον νὰ μὴ πληρωθῇ ὁ ἀνωτέρω, ἀφοῦ κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, δὲν ἐπληρώθη κατὰ τὸ 1869 καὶ 1870 ἔτος. Εἰς τὴν Βουλὴν ἀπόκειται ἐφεξῆς ν' ἀποφασίσῃ περὶ διατηρήσεως ἢ μὴ τῆς θέσεως ταύτης.

3) Ἐσημειώθη ποσὸν ἐκ δραχ. 250 καθυστερουμένη ἀντιμισθία εἰς τὸν γραφέα τῆς Βουλῆς Δ. Σπινέλην, διότι ἐνῷ οὗτος εἰργάζετο ἀπὸ τὴν λῆξιν τῆς παρελθούσης Συνόδου ἐν τῇ Βουλῇ, ἐπληρώθη μόνον 25 δρ. κατὰ μῆνα, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς ἐνεστώσης Συνόδου οὔτε λεπτόν. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισε δίκαιον νὰ πληρωθῇ ὁ λίαν φιλοτίμως καὶ σόκνως ἐργασθεὶς καὶ νῦν ἐργαζόμενος ὑπάλληλος τοῦ γραφείου.

4) Κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ σώματος ἐσημειώθη ποσὸν ἐκ δραχ. 600 δ' ἀντιμισθίαν ἑνὸς προσθέτου διορισθησομένου στενογράφου ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς μαθητευόμενος.

6) Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου τὰς ἑξῆς· Ὅτι τὸ 1866 καὶ 1867 ἐκρατήθησαν ἀπὸ τὸν πρώην βουλευτὴν Ζακύνθου Ι. Πλέσαν ἐκ τῆς βουλευτικῆς του ἀποζημιώσεως δραχ. 300 ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἐλάμβανε σύνταξιν, καθὸ πρώην ὑπάλληλος τῆς Ἰονίου Πολιτείας, ὅτι ἡ κράτησις αὕτη ἐγένετο κατόπιν διαταγῆς τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ὅμως ἀκολούθως ἀνεγνώρισεν εἰς τοὺς ἐξ Ἑπτανήσου βουλευτὰς τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους ἀπολαυῆς τῆς ἀποζημιώσεώς των, καὶ τῆς συγχρόνου πληρωμῆς τῆς συντάξεως, ἡ ἐπιτροπὴ ἠρώτησε δι' ἐγγράφου καὶ τὸν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν δικαστικὸν σύμβουλιον, ὅστις ἀπεφάνθη καταφατικῶς· ἕνεκα τούτου προέβη εἰς τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω συσταίνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν αἴτησιν τῶν στενογράφων Οἰκονόμου καὶ Τσιγκάρη αἰτούντων τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ των, τοῦ μὲν ἐκ δραχ. 200, τοῦ δὲ ἐκ δραχμῶν 150 ἀνὰ δραχ. 250 κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε τὰς ἑξῆς αἰτήσεις. 1) Τοῦ Βιβλιοδέτου Πεντεφρῆ, καθότι ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἀνάγεται εἰς ἄλλην περίοδον τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐνόμισε δίκαιον ἀνεξετάστως νὰ περιλάβῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πίστωσιν ἣν δὲν ἐδέχθη καὶ κατὰ τὴν λήξασαν Σύνοδον ὁ πρόεδρος Χρηστίδης. 2)

Τοῦ τέως συντάκτου τῶν πρακτικῶν Παντελῆ, αἰτοῦντος ἀποζημίωσιν διὰ ἐργασίαν τινὰ πρόσθετον, καθόσον οὗτος ἐμισθοδοτεῖτο διαρκῶς ὡς συντάκτης τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τοῦ 1868 ἔτους 3) Οἰκονομίδου, αἰτοῦντος μισθοδοσίαν ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου μέχρι 14 Ἀπριλίου 1868· διότι οὗτος ἀπεμακρύνθη πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ δημαρχείῳ Σπετσῶν, ἀπελύθη δὲ τὴν 10 Φεβρουαρίου 1869 ἀπὸ τὸ προεδρεῖον· ἐν ἀγνοίᾳ δὲ τῆς ἀπολύσεώς του ταύτης τὸ ὑπουργεῖον τὸν ἀπέλυσε ἐκ δευτέρου τὴν 14 Ἀπριλίου 1869 καὶ ἐντεῦθεν θέλει νὰ δημιουργήσῃ λόγον πληρωμῆς καθυστερουμένης δῆθεν ἀντιμισθίας.

Προυπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Γ''. Περιόδου.

Κεφάλαια	Ἄρθρα		
Α'.	1	Ἀποζημίωσιν τῶν κυρίων βουλευτῶν	331331
	2	Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη εἰς τὸν ἀποθανόντα βουλευτὴν τῆς Α'. Συνόδου Εὐριπίδην Παρίσιν, ὡς ἐλύθη τὸ ζήτημα καὶ δι' ἄλλους καὶ ἀρτίως διὰ τὸν Πετσάλην	1000
	3	Δι' ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ προέδρου ἤτοι ἔξοδα παραστάσεως κτλ.	2000
Β'.	1	Μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	3600
	2	Μισθὸς τῶν δύο βοηθῶν τοῦ γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	5760
	3	Μισθὸς συντάκτου τῶν πρακτικῶν ἐπὶ ἓν ἔτος	3000
	4	Μισθὸς τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας	900
	5	Μισθὸς δύο γραφέων, τοῦ μὲν ἐτησίως τοῦ δὲ ἐπὶ ἓξ μῆνας	1800
	6	Μισθὸς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στενογραφικοῦ γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	3600
	7	Μισθὸς πέντε στενογράφων	13200
	8	Μισθὸς ἀντιγραφέων τοῦ στενογραφικοῦ γραφείου	3560
Γ'.	1	Μισθὸς ἑνὸς εὐταξίου τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἓν ἔτος	1200

	2	Μισθὸς ἑνὸς ἀρχικλητῆρος τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἓν ἔτος	900	
	3	Μισθὸς ἑνὸς κλητῆρος τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἓν ἔτος	720	
	4	Προσωπικὸν κλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας	5240	
Δ'.	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	500	
	2	Δετικὰ πρακτικῶν	250	
	3	Φωτισμὸς βουλευτηρίου καὶ φρουρᾶς	100	
	4	Πληρωμὴ φωτισμοῦ δι' ἀερίου	438	
	5	Ἀγορὰ καυσοξύλων	100	
	6	Χάρτης πρὸς ἐκτύπωσιν νομοσχεδίων.	400	
	7	Ἔκτακτα ἔξοδα, οἷον ἀμάξας ἐπιτροπῶν κτλ	400	
	8	Ἐπισκευὴ θερμαστρῶν καὶ ἔξοδα καθαριότητος τοῦ βουλευτηρίου	100	
	9	Διὰ μισθοδοσίαν 8 ἐργατῶν εἰς τὸ ἐθν. τυπογραφεῖον ἐπὶ ἓξ μῆνας	1140	
	10	Ἀντιμισθία κηπουροῦ κατὰ τὸ 1871 ἀπὸ δραχ. 10 τὸν μῆνα	120	
Ε'	1	Μισθοδοσία προσωπικοῦ βιβλιοθήκης	5520	
	2	Ἐνοίκιον τῆς βιβλιοθήκης	2400	
Ϛ'.	1	Ἔξοδα προσωρινοῦ προεδρείου	143	10
Ζ'.	1	Ἀντιμισθία καθιστερουμένη εἰς τὸν Ἀνδρέαν Σπυλιώτην γραφέα	316	65
	2	Ἀντιμισθία καθιστερουμένη τῶν ἐτῶν 1869 καὶ 1870 εἰς τὸν Ν. Κρομμυδόπουλον κηπουρόν	200	
	3	Ἀντιμισθία ὀφειλομένη εἰς τὸν γραφέα Δ. Σπινέλλην	250	
	4	Ἀντιμισθία προσθέτου στενογράφου	600	
	5	Βοήθεια εἰς τὸν γέροντα κλητῆρα καὶ ἀνίκανον Γ. Παυλόπουλον	150	
	6	Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη εἰς τὸν πρώην βουλευτὴν Ζακύνθου Ι. Πλέσαν	300	
			391538.	75

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαρτίου 1871.

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος Κ. Πεταλᾶς. Τὰ μέλη Κ. Θεοδώρου. Μ. Ἀβέρωφ. Ὁ γραμματεὺς Μ. Ε. Περίσης

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπῆς περὶ τῶν περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν κληροδοτημάτων νομοσχεδίων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὸν Βουλὴν τὸ παρελθὸν καὶ ἐνεστὼς ἔτος νομοσχέδιον περὶ τῶν κληροδοτημάτων ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Α. Βακαλοπούλου, τὰ ὑποβληθέντα τὸ παρελθὸν ἔτος περὶ τῶν κληροδοτημάτων καὶ περὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Κ. Σαράβα καὶ τὰ περὶ κατωτάτης, μέσης καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον ὑπὸ τοῦ Κ. Βακαλοπούλου, καὶ ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὰ καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ ἐν χρήσει, ἀποφαίνεται ἐν γένει, ὅτι διὰ τῶν καθιερωμένων ἐν αὐτοῖς διατάξεων τὸ παρ' ἡμῖν ἐπικρατῆσον σύστημα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐνῷ τὸ νῦν ὑπάρχον καθ' ὅλους τοὺς κλάδους καὶ βαθμοὺς εἶναι λίαν πλημμελές, ἵνα μὴ εἴπωμεν χεῖρόν τι, τὰ μέγιστα βελτιούμενον, καὶ τὸ μέγιστον—ἄνευ μεγαλειτέρας ἢ νῦν δαπάνης τοῦ δημοσίου, ὑπισχνεῖται, ἂν γείνωσι παραδεκταὶ αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν ἤδη εἰσπραττομένων δικαιωμάτων νὰ κατατάξῃ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου τὸ ἡμέτερον κράτος εἰς τὴν τάξιν τῶν μᾶλλον πολιτισμένων, ἐξευγενισμένων, εὐνομουμένων καὶ περιωτισμένων ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ βελτιώσει τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἡμῶν συστήματος ἔγκειται τὸ συμφέρον οὐ μόνον ἁπάσης τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀτόμου, ἠθέλομεν καλέσει, ἂν μᾶς ἐπιτραπῇ, τὰ περὶ ἐκπαιδεύσεως νομοθετήματα ἡμῶν νόμους τῶν νόμων τοῦ κράτους, ἐπειδὴ δι' αὐτῶν καὶ μόνων δι' αὐτῶν, θεραπευομένης τῆς παρ' ἡμῖν ἐπικρατούσης καχεξίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας καὶ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ οἱ λειτουργοὶ πάσης ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἄτομα ἑκάστης τάξεως ἐν ἐπιγνώσει θέλουσιν ἐκπληροῖ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔργα, καὶ οὕτως ἐν τῇ ὑπισχνουμένῃ ὑπ' αὐτῶν ἠθικῇ, διανοητικῇ καὶ ὑλικῇ ἀναπτύξει οἱ πάντες μὲν θέλουσιν ἀπολαύει οὐ τῆς τυχούσης εὐημερίας, τὰ δὲ μεγάλα προσκόμματα, ὅπερ καὶ αἱ μᾶλλον φιλοπάτριδες διαθέσεις ἀπαντῶσιν εἰς τὴν κυβερνητικὴν των πορείαν, θέλουσιν ἐκλείψει.

Ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν ἐπεχείρει νὰ ἐκθέσῃ λεπτομερῶς τὰς ἀρετάς, ὅσας παρετήρησεν ἐξετάσασα τὰ ὑποβληθέντα νομοσχέδια καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ κείμενα, καὶ νὰ ἐξενέγκῃ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτεταμένων ἔργων μικράς τινας παρατηρήσεις ἐπί τινων διατάξεων, οὐ μόνον χρόνου μακροῦ ἐδεῖτο, ἀλλὰ καὶ βιβλίου ὁλοκλήρου, ἵνα τὰ συμπεριλάβῃ. Ὅθεν τὰς μὲν παρατηρήσεις του ἕκαστον μέλος ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐκφέρῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν καθ' ἕκαστα, ὀλίγα, δέ τινα, τὰ ἑξῆς, θεωρεῖ καθῆκόν της ἡ ἐπιτροπὴ νὰ εἰπῇ νῦν.

Α) Κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν νῦν μάλιστα σύστημα τῆς κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως οἱ μὲν μαθηταὶ μετὰ ἑξαετῆ καὶ ἐπέκεινα πολλάκις διδασκαλίαν ἐξέρχονται τῶν δημοτικῶν σχολείων γινώσκοντες ἁπλῆν μόνον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, οὐχὶ καὶ αὐτὰς ἁπάσας· διδάσκαλοι δὲ χειροτονοῦνται διὰ μέσων γνωστῶν ἤδη τοῖς πάντα ἐντελῶς ἀπαράσκευοι καὶ τοιοῦτοι, οἷοι ἕνεκα τῆς ἀμαθείας, τῆς περιωρισμένης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διανοίας καὶ τῆς ἀνικανότητος ἢ ἀδεξιότητος εἰς πᾶν ἄλλο ἔργον, καταφεύγουσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα πρὸς πορισμόν.

Κατὰ τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Βακαλοπούλου σύστημα ὁ νῦν ἐλεεινῶς ἔχων οὗτος κλάδος τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τὰ μέγιστα βελτιοῦται, ἐπειδὴ οἱ μὲν ὑποψήφιοι διδάσκαλοι, ἀπολυόμενοι ἀπὸ τῶν Γυμνασίων καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος διδασκόμενοι ἐν τῷ προτύπῳ καὶ τῷ τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας καταρτίματι ἀνήκωσιν εἰς τὸ θῆλυ φῦλον, τὴν θεωρητικήν, τὴν διδακτικήν, τὴν ἰχνογραφίαν καὶ πάντα τὰ μὴ διδασκόμενα μὲν ἐν τοῖς Γυμνασίοις μαθήματα, χρήσιμα δὲ εἰς ἐντελῆ αὐτῶν καταρτισμόν, δύνανται ἐπιτυχῶς τὰ τῶν δημοτικῶν σχολείων μαθήματα νὰ διδάξωσιν· οἱ δὲ μαθηταὶ γινώσκοντες ἀκριβῶς οὐχὶ πλέον τὴν ἁπλῆν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, ὡς πρότερον, ἀλλὰ πλήρη μαθηματικήν, φυσικὴν καὶ πολιτικὴν γεωγραφίαν, ἱστορίαν, ἠθικήν, φυσικὴν ἱστορίαν, καλλιγραφίαν, γραμμικὴν ἰχνογραφίαν, γεωργικήν, κηπουρικήν, ἀγρονομίαν, δενδροκομίαν, μελισσοτροφίαν καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἱκανὰ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης μετὰ πλήρους ἑλληνικῆς γραμματικῆς, καὶ γυμναστικήν, δύνανται, εἰς οἱονδήποτε βιωτικὸν ἔργον καὶ ἂν ἀποδυθῶσι, τὰ μάλιστα νὰ εὐδοκιμήσωσιν, ἐπειδὴ ἐξέρχονται τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἠθικώτεροι καὶ ὑγιέστεροι καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας εἰς τὴν κατωτάτην τῆς κοινωνίας τάξιν γνώσεις συγκεκροτημένοι, σωτικώτατον δῶρον

πάσης καλῆς κυβερνήσεως· τὸ δὲ δημόσιον ταμεῖον, εἰ καὶ βελτιοῦται ἐπὶ τοσοῦτον ἡ κατάστασις τῆς κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ κατὰ ποιότητα καὶ κατὰ ἀριθμόν, οὐδεμίαν νέαν δαπάνην ἐπιφορτίζεται. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἐνῷ νῦν ὑπάρχουσιν 114 ἑλ. σχολεῖα τέλεια καὶ ἀτελῆ, θέλομεν ἔχει 1230, ἐν οἷς θέλουσι διδάσκεσθαι καὶ μεθοδικώτερον καὶ σκοπιμώτερον ἢ νῦν πάντα τὰ ἐν τοῖς δημοτικοῖς καὶ ἑλληνικοῖς σχολείοις διδασκόμενα μαθήματα. Ἡ προσγενησομένη ἐκ τῆς βελτιώσεως ταύτης τῆς κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ κράτος ὠφέλεια, ἐξεταζομένη καὶ ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς καὶ ὑλικῶς, ἔσται ἀνυπολόγιστος, ἐπειδὴ ἡ οὕτως ἐκπαιδευθησομένη καὶ ἀνατραφησομένη νεότης, εἰς τὸν πρακτικὸν βίον ἀποδυομένη, θὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτῆς ἁπάσας τὰς γνώσεις, ἃς πρέπει νὰ ἔχῃ πολίτης ἐξευγενισμένου καὶ πολιτισμένου κράτους, καὶ θὰ δύναται, εἰς οἱονδήποτε ἔργον καὶ τραπῇ, τὰ μάλιστα νὰ εὐδοκιμήσῃ, καὶ ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν ἐπιδιώκουσα οὐδὲν πρόσκομμα ν' ἀπαντήσῃ.

Β΄.) κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν νῦν μάλιστα παρ' ἡμῖν σύστημα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως οἱ μὲν μαθηταὶ ἀπαράσκευοι ἐκ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐξερχόμενοι καὶ οὐχὶ ὑπὸ καλῶς κατηρτισμένων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διδασκάλων καὶ καθηγητῶν διδασκόμενοι, μετὰ τριετῆ ἀπὸ τῶν σχολείων καὶ τετραετῆ ἀπὸ τῶν γυμνασίων διδασκαλίαν ἀπολύονται οὐδὲ τὰ χρήσιμα μεμαθηκότες, καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον ἀποτυγχάνουσιν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον ἀποδυόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν ἐπιδιώκοντες δὲν εὐδοκιμοῦσιν. Ἔργον αὐτῶν κύριον, εἰς ὃ τρέπονται εὐχερῶς, εἶναι τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα ζημιοῦσι.

Κατὰ τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Βακαλοπούλου σύστημα, ὅπερ ἡ πεφωτισμένη τῆς Βουλῆς συζήτησις ἔτι μᾶλλον δύναται νὰ βελτιώσῃ, τῶν μὲν μαθητῶν διδασκομένων κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἐπικρατοῦν νῦν ἐν τῇ σοφῇ ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ τὸ καθιερωθὲν διὰ μακρᾶς καὶ σοφῆς πείρας ἐν μὲν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις ὑπὸ ἱκανῶν διδασκάλων, ἐν δὲ τοῖς γυμνασίοις ὑπὸ καθηγητῶν δεινῶν καὶ πεπειραμένων, οἱ καρποὶ θέλουσιν εἶσθαι ἀγλαοί, ἱκανοποιοῦντες πᾶσαν ἀπαίτησιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ χορηγουμένη κατὰ τὸ προτεινόμενον σχέδιον ἀντιμισθία τῶν λειτουργῶν τῆς κατωτάτης καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἥτις καλύπτει ἐν μέρει τὰς χρείας αὐτῶν, καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς θέσεως αὐτῶν ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐπιρροίας, ἔχοντος τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν καὶ οὐδὲν ἄλλο, καὶ ἡ περὶ τὴν κρίσιν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν διδακτικῶν βιβλίων καινοτομία, ἥτις,

ἀποθαρρύνουσα τοὺς ἀνικάνους εἰς τὸ σταδιοδρομεῖν καὶ ἐνισχύουσα τοὺς σοφοὺς εἰς τὸ φιλοπονεῖν παρέχει πλείστας ὅσας ἐγγυήσεις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν καλλιτέρων διδακτικῶν βιβλίων, ἅπαντα ταῦτα τὰ μέγιστα θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιδιωκομένων διὰ τῶν νομοσχεδίων πόθων.

Ἡ νῦν εἰσαγομένη παρ' ἡμῖν σύστασις τῶν Λυκείων, οὐδὲν ἐπιβαρύνουσα τὸ δημόσιον ταμεῖον, εἶναι εὐεργετικωτάτη οὐ μόνον εἰς τοὺς γονεῖς τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος κατοικοῦντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐπιμεμελημένην ἀνατροφὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πατρίδα αὐτήν· ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι παῖδες, ἀνατρεφόμενοι καὶ ἐκπαιδευόμενοι προσηκόντως ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς καὶ οὐχὶ ἐν ἀλλοδαποῖς ἐκπαιδευτηρίοις, θέλουσι διατηρεῖ ἀνεξάλειπτον ἣν ἔλαβον παρ' ἡμῖν εὐεργεσίαν καὶ ἐπομένως ἐν παντὶ καιρῷ, ἀποδίδοντες αὐτῇ τὰ τροφεῖα, θέλουσι διατελεῖ προθυμότατοι αὐτῆς ἀρωγοί.

Γ'.) Ἀπὸ τὸ ἐπικρατοῦν παρ' ἡμῖν σύστημα τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως οὐδὲν ὑγιὲς δύναται νὰ προσδοκᾷ τις· ἐπειδὴ, τῶν μὲν μαθητῶν ἀπαρασκεύων ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπολυομένων, τῶν δὲ καθηγητῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπ' εὐνοίας τὰς ἕδρας τοῦ Πανεπιστημίου ἀναβαινόντων, τῶν δὲ μαθημάτων πασῶν τῶν σχολῶν οὐχὶ καλῶς, οὐδὲ σκοπίμως διατεταγμένων, οἱ ἐκ τούτων παραχθησόμενοι καρποὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐλεεινοί.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. Σαράβα προλαμβάνονται μὲν ἐν μέρει διὰ τῆς συστάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἀνικανότητος τῶν ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπολυομένων μαθητῶν ἄτοπα, τίθεται φραγμὸς εἰς τοὺς αὐτογνώμονας διορισμοὺς τῶν καθηγητῶν, εἰσάγεται τὸ ἰσόβιον αὐτῶν, χορηγεῖται αὐτοῖς, ἀποχωροῦσι τοῦ Πανεπιστημίου, μετὰ εἰκοσιπενταετῆ διδασκαλίαν ἅπας ὁ μισθὸς καὶ τὰ παρόμαρτοῦντα τῷ βαθμῷ αὐτῶν δικαιώματα, ὅμως καὶ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ ἡ κατάστασις τοῦ Πανεπιστημίου κατ' οὐδὲν βελτιοῦται, ἐπειδὴ, οὐδενὸς νέου σκοποῦ δι' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένου καὶ τῶν πραγμάτων σχεδὸν εἰς ἣν καὶ πρότερον ἦσαν κατάστασιν διακειμένων, οἱ καιροὶ ἔσονται ὁποῖοι καὶ οἱ τοῦ νῦν ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦ Κ. Βακαλοπούλου ἡ ἐξέτασις τῶν ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπολυομένων μαθητῶν διατηρεῖται ἐν ὅσῳ ἐπικρατεῖ καὶ ἡ ἀνάγκη, οἱ διορισμοὶ τῶν καθηγητῶν γίνονται

διὰ διαγωνισμοῦ καὶ μόνον εἰς χρεοῦσας θέσεις, αἱ ἕδραι ὁρίζονται εἰς ἑκάστην σχολὴν ὄχι κατὰ τὴν εὔνοιαν, ἀλλὰ κατὰ τὰς χρείας τοῦ πανεπιστημίου, ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ, ὀργανιζομένη κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης, ὑπισχνεῖται οὐ μόνον ζωὴν νὰ παράσχῃ εἰς ὅλους αὐτῆς τοὺς κλάδους, ἀλλὰ καὶ τοὺς πόρους τοῦ ἔθνους ν' ἀναπτύξῃ καὶ τροφὴν τοῖς ἐξ ἀγνοίας πάσχουσι συμπολίταις ἡμῶν νὰ χορηγήσῃ καὶ τὴν λυμαινομένην τὴν ὡραίαν ἡμῶν πατρίδα ἐπιπολαιότητα καὶ ἠμιμάθειαν νὰ καταπολεμήσῃ καὶ ἀπὸ τὴν θεσιθρίαν, τὴν φαγέδαιναν τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ν' ἀπαλλάξῃ τὸ ἡνωμένον στρατιωτικὸν καὶ ναυτικὸν σχολεῖον ἀνυψοῦνται εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῷ θέσιν, τὸ σχολεῖον τῶν τεχνῶν διορρυθμίζεται ἐπὶ τὸ τελειότερον, αἱ ὧραι τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ μέτρου οὐχὶ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῖς καθηγηταῖς, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ κράτους, ἀποκρούονται μὲν ἡ ἰσοβιότης τῶν ὑπ' εὐνοίας τὰς ἕδρας τοῦ πανεπιστημίου ἀναβαινόντων καθηγητῶν καὶ τὰ παραμαρτοῦντα τῷ βαθμῷ αὐτῶν δικαιώματα, ὅμως εἰσάγονται διατάξεις, καθ' ἃς οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ καθηγητὴς, εὐσυνειδήτως ἐκπληρῶν τὸ καθῆκόν του, αὐξάνονται οἱ μισθοὶ τῶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τοῦ πανεπιστημίου ἀφιερουμένων καθηγητῶν, ἀπαγορεύονται οἱ ὑπ' εὐνοίας προβιβασμοί, περιορίζεται τὸ ἄλλο προσωπικὸν τοῦ πανεπιστημίου εἰς τὸ ἀναγκαῖον καὶ κανονίζεται ὁ μισθὸς καὶ ὁ βαθμὸς αὐτοῦ κατὰ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν, ἡ περιουσία τοῦ πανεπιστημίου, ἐκτὸς τῶν εἰς ἐπισκευὰς ἀναγκαίας, μένουσα ἄθικτος κατατίθεται ἐπὶ τῷ συμφορωτέρῳ τόκῳ εἰς Τραπέζας, ἵνα μὲ τὸν καιρὸν τὸ ἀνώτατον τοῦτο τῶν μουσῶν ἵδρυμα καταστηθῇ αὐτοσυντήρητον καὶ αὐτοδιοίκητον, αἱ διακοπαὶ περιορίζονται εἰς δύο μῆνας, ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων δὲν παρατείνεται πλέον τοῦ ἔτους, οὔτε ὀλιγωρίαι οὔτε ἀπουσίαι συγχωροῦνται τοῖς καθηγηταῖς, αἱ ἐνδεχόμεναι αὐτῶν ἀσθένειαι ἀναπληροῦνται, καὶ ἐπὶ τέλους παρασκευάζονται ἄριστοι μαθηταὶ ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τὸ στρατιωτικὸν, ναυτικὸν καὶ τὰ τῶν τεχνῶν σχολεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν νομοσχεδίων καὶ κατὰ τὴν γνώμην ὑμῶν διὰ τὸ ὁμοιόμορφον πάσης τῆς ἐκπαιδεύσεως καλὸν εἶναι νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, διότι, ἐπικρατούσης οὕτω τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἁρμονίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ τοὺς βαθμοὺς τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ κάλλιον ὁ τελικὸς σκοπὸς, ἤγουν

ἡ ἠθική, ἡ διανοητικὴ καὶ ἡ ὑλικὴ πρόοδος τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσα ἀμάθεια ἡμῶν περὶ τὴν θεωρίαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐπήνεγκεν ἡμῖν ἀνυπολογίστους ζημίας, ἐπειδὴ οἱ θησαυροὶ τοῦ Λαυρίου καὶ οἱ τῶν σιδηροδρόμων διὰ τὴν ἀνεπιστημοσύνην ἡμῶν ὑπὸ ξένων καρποῦνται, τόσοι δι' ἄλλοι πλούσιοι πόροι, μένοντες ἔτι ἕνεκα αὐτῆς ἀνεξερεύνητοι, μᾶς ἤγαγον εἰς τὴν παροῦσαν οἰκτρὰν κατάστασιν καὶ εἰς τὴν χρεωκοπίαν. Διὰ τοῦτο ἡμᾶς αὐτοὺς πρέπει νὰ μεμφώμεθα καὶ ὄχι τοὺς ξένους, οἵτινες ὡς κερδοσκόποι ἐπιδιώκοντες τὸ ἴδιον συμφέρον ἔρχονται εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα ὄχι νὰ τὴν ὠφελήσωσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ ὠφεληθῶσιν αὐτοί. Ἀντὶ ν' ἀγαθῇ παρ' ἡμῖν ἐλευθερία ἐνεργείας, ἥτις εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καὶ ἀναπτύξεως, *οἱ πρωτότυποι* ἡμεῖς τὴν ἐδεσμεύσαμεν, διότι τῶν μηχανικῶν ἐπιστημῶν τὴν διδασκαλίαν περιορίσαντες μόνον ἐν τῷ στρατιωτικῷ σχολείῳ τὴν κατεστήσαμεν ἀπρόσιτον τοῖς ἄλλοις. Διὰ τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου, λυομένων πάντων τῶν δεσμῶν, δύνανται πάντες νὰ ἐπιδοθῶσιν, ἂν ἔχωσι κλίσιν, εἰς μαθηματικὰς καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας, καὶ οὕτω συγκεκροτημένοι μὲ πάσας τὰς ἀναγκαίας γνώσεις νὰ κατασταθῶσιν ἄνδρες εἰδικοὶ καὶ χρησιμώτατοι εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος ἡμῶν. Ἡ τοιαύτη ἐκπαίδευσις θέλει παραγάγει θαυμάσια ὑδραυλικά, ἀρχιτεκτονικά, γεωδαιτικά, γεωμετρικά, ὁδοποιΐας, γεφυροποιΐας, κτλ. ἔργα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἐν ἁπάσαις ταῖς εὐνομουμέναις καὶ καλῶς ὠργανισμέναις πολιτείαις θαυμασιώτατα ἐκτελοῦνται. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ χορηγουμένη νῦν τοῖς λειτουργοῖς τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἑρύματος ἀντιμισθία, διατεταγμένη δικαίως καὶ σκοπίμως, οὐκ ὀλίγον θέλει διεγείρει τὴν ἁμιλλαν καὶ τὸν ζῆλον τῶν ἐν αὐτῷ διδασκόντων πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων πόθων.

Ὅτι δ' ἐξασφαλίζει τὴν πραγματοποίησιν τῶν διατάξεων τῶν διαφερομένων καὶ εἰς τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἡ ἐποπτεία, ἥτις, λαμβάνουσα γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῶν τε διδασκόντων καὶ διδασκομένων καὶ γνωματεύουσα ἐπισταμένως τὰ δέοντα, πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως δύναται νὰ φανῇ ὠφέλιμος.

Δ) Οἱ τόκοι τῶν κληροδοτημάτων, ὧν ἡ δαπάνη δὲν περιορίζεται ὑπὸ τῆς τελευταίας θελήσεως τῶν κληροδοτῶν, ἀναβαίνουσι κατὰ τὴν ἐπίσημον πρὸς τὸν Βασιλέα ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου εἰς δραχ. 189,418. Τούτων δαπανῶνται κατὰ τὸν ὑποβληθέντα ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ νῦν κ. ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν

κατάλογον ὑπὲρ τὰς 165,000 κατ' ἔτος εἰς 228 ὑποτρόφους, ἤτοι σπουδάζουσιν 131 ἐν τῇ Φιλοπαιδευτικῇ Ἑταιρίᾳ, 87 ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις, 15 ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ, 9 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, 7 ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ, 8 ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, 7 ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τῆς Κερκύρας καὶ 2 ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις. Ὁ διορισμὸς τῶν ὑποτρόφων, γενόμενος αὐτογνωμόνως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσκόπως, ἵνα μὴ εἴπωμεν χεῖρόν τι καὶ μὴ ἀνταποκρινόμενος ἐντελῶς εἰς τὸ πνεῦμα τῶν γενναίων δωρητῶν, οὐδεμίαν ὠφέλειαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὑπόσχεται, τό γε νῦν ἔχον. οὐδ' ὑπάρχει νομίζομέν τις ἐναντία φρονῶν, καθ' ἃ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς πολλὰ πολλάκις ἀνεπτύχθησαν περὶ πολλῶν καταχρήσεων.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. Σαράφα οἱ ἐκ δραχ. 189,418 ἐτήσιοι τόκοι τῶν κληροδοτημάτων, διαιρούμενοι εἰς 100 μερίδας, θὰ δαπανῶνται ἐτησίως ἅπαντες, ἤτοι 22,728 δραχ. εἰς ὑποτρόφους, σπουδάσοντας ἐν τῇ θεολογικῇ καὶ φιλοσοφικῇ σχολῇ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, 15,152 εἰς σπουδάσοντας ἐν τοῖς γυμνασίοις, 5,682 εἰς σπουδάσοντας ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ Ῥιζαρείῳ σχολῇ, 11,364 εἰς σπουδασούσας ἐν τῇ Φιλοπαιδευτικῇ Ἑταιρείᾳ μαθητρίας, 22,728 εἰς σπουδάσοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μαθηματικὰς καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας, φιλολογίαν, ἀρχαιολογίαν καὶ θεολογίαν, 22,728 εἰς σπουδάσοντας ὡσαύτως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καλλιτεχνίαν ἢ βιομηχανικήν τινα τέχνην, 22,728 εἰς σπουδάσοντας ὡσαύτως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ναυτικά, 53,032 εἰς ἐκπαιδευτικὰς ἐξωτερικὰς χρείας, 2,788 εἰς πλουτισμὸν τῆς νομισματικῆς συλλογῆς, 7,576 εἰς πλουτισμὸν τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν καὶ 1,894 εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κληροδοτημάτων. Διορίζονται δὲ οἱ ὑπότροφοι κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο οὐχὶ αὐτογνωμόνως, ἀλλ' οἱ μὲν σπουδάσοντες ἐν τῷ ἐσωτερικῷ προτάσει τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, οἱ δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ διαγωνισμοῦ, ὁρισθησομένου διὰ Β. Διατάγματος.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. Βακαλοπούλου ἐκ τῶν ἐτησίων τόκων τῶν κληροδοτημάτων θέλουσι δαπανᾶσθαι ἐπὶ δέκα ἔτη μόνον 130,000 δρ. ἐτησίως εἰς ὑποτρόφους σπουδάσοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἤτοι 70,000 ἐτησίως πρὸς ἐκπαίδευσιν 40 ὑποτρόφων, ἵνα χρησιμεύσωσι δι' ἁπάσας τὰς σχολὰς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, 10,500 εἰς ἐκπαίδευσιν 6 καθηγητῶν, ἵνα χρησιμεύσωσι διὰ τὸ ἡνωμένον στρατιωτικὸν καὶ ναυτικὸν σχολεῖον, 18,500 πρὸς ἐκπαίδευσιν 15 ὑποτρόφων, ἵνα χρησιμεύσωσι

πρὸς διδασκαλίαν τῶν τεχνῶν καὶ ἐργοχείρων, 12,000 πρὸς ἐκπαίδευσιν 12 ὑποτρόφων, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς χρείας τῶν γυμνασίων, 3,750 πρὸς ἐκπαίδευσιν 3 ὑποτρόφων, ἵνα χρησιμεύσωσι διὰ τὰς χρείας τοῦ Πολυτεχνείου, 5,000 διὰ τὴν ἀπέλευσιν καὶ ἐπάνοδον τῶν ὑποτρόφων, καὶ 4,500 δραχμαὶ εἰς ἐπιτηρητήν, συναδεύοντα τοὺς ὑποτρόφους. Οἱ περισσεύοντες τόκοι καὶ πᾶσα ἄλλη νέα αὔξησις ἐντὸς τῆς δεκαετίας θέλουσι καταπίθεσθαι εἰς τράπεζαν ἐπὶ τῷ συμφορωτέρῳ τόκῳ καὶ δὲν θέλει δαπανᾶσθαι ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου, εἰμὴ ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς ἀγορὰν ἐργαλείων τῶν τεχνῶν, καὶ τοῦτο διὰ νόμου· μετὰ δὲ τὴν δεκαετίαν νέος νόμος θέλει ὁρίσει τὴν ἐκ τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων δαπάνην, γενησομένην ὡσαύτως κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν δωρητῶν. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο οἱ ὑπότροφοι ἐκλέγονται διὰ διαγωνισμοῦ, γινομένου ἐνώπιον ἐπιτροπῆς εἰδικῶν ἀνδρῶν, τῶν ζητημάτων ὁριζομένων ὑπ' ἄλλης ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀπολυομένων ἐκ τῶν Γυμνασίων μαθητῶν τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος καὶ φερόντων ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ αὐτῶν βαθμὸν κάλλιστα καὶ διαγωγὴν ἀνεπίληπτον, ἐκ τῶν διδακτόρων τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ὄχι μεγαλειτέραν τῶν 25 ἐτῶν, ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ Πολυτεχνείου τῶν καταταχθέντων ἐν αὐτῷ δι' ἀπαλυτηρίου Γυμνασίου καὶ ἐκ τῶν ἀπολυομένων ἐκ τῆς φιλοπαιδευτικῆς Ἑταιρείας μαθητριῶν καὶ φερουσῶν ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ αὐτῶν βαθμὸν κάλλιστα καὶ διαγωγὴν ἀνεπίληπτον.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦ κυρίου Σαράφη περιορίζει μὲν τὸ αὐτόγνωμον τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τοὺς διορισμοὺς τῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὑποτρόφων, ὅμως δὲν προλαμβάνει τὰ γινόμενα νῦν ἄτοπα, διότι αἱ ὑποτροφίαι καὶ αὖθις διὰ δίδωνται ὄχι εἰς τοὺς ἱκανούς, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐκλιπαροῦντας, οἱ διορισμοὶ ὑποτρόφων σπουδασόντων ἐν τοῖς ἡμεδαποῖς ἐκπαιδευτηρίοις οὐδένα σκοπὸν ἔχουσι, διότι σπουδάσαντες ἐν αὐτοῖς καὶ μὴ ἔχοντες πόρον ζωῆς ἢ πολιορκοῦντες τὰς θύρας τῶν ὑπουργείων καὶ ζητοῦντες θέσεις ὑπάρχουσι νῦν πλεῖστοι. Περὶ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπελευσομένων, ὧν ὁ διαγωνισμὸς δὲν παρέχει καὶ ἱκανὰς ἐγγυήσεις, οὐδεμία πρόνοια λαμβάνεται, ἵνα ἔχωσι πάντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, οὐδὲ δύνανται οὗτοι, ὀλίγοι ὄντες, νὰ ἱκανοποιήσωσιν ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἅπασας ἡμῶν τὰς χρείας.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦ κυρίου Βακαλοπούλου, θεωρῶν τὸ σύστημα τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως καθ' ὅλους τοὺς κλάδους καὶ βαθμοὺς πλημμελέστατον καὶ ἐπιδιῶκον τὴν ταχεῖαν θεραπείαν,

ἀπαιτεῖ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκ τῶν κληροδοτημάτων τόκοι νὰ δαπανῶνται ἐπὶ δεκαετίαν εἰς ὑποτρόφους σπουδάσοντας μόνον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἵν' ἅπαξ διὰ παντὸς μετενέγκωμεν τὴν ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις, τοῖς Γυμνασίοις, τοῖς στρατιωτικοῖς, ναυτικοῖς καὶ τῶν τεχνῶν σχολείοις καὶ τοῖς ἄλλοις βιομηχανικοῖς καταστήμασι σοφίαν τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα καὶ οὕτως, ἐξισωθέντες κατὰ πάντα πρὸς αὐτὴν καὶ παύσαντες τοῦ λοιποῦ ν' ἀτενίζωμεν ἐκείσε, νὰ παιδευώμεθα πάντες κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμῶν κλίσιν ἐντὸς τῆς πατρίδος ἡμῶν. Τὸ περὶ ἐκπαιδεύσεως προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ κυρίου Βακαλοπούλου σύστημα, ἐξυπηρετούμενον ὑπὸ τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων, εἶναι ἀληθῶς εὐεργέτημα τῆς πατρίδος ἡμῶν τῆς τοσαῦτα νῦν ἐκ τῆς ἀμαθείας ὑφισταμένης.

Ἂν ἤδη ἀναζητήσωμεν τὰς αἰτίας τῆς κακῆς ἡμῶν καταστάσεως καὶ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν, μηδὲν ὑποστειλάμενοι, θέλομεν πάντες ὁμολογήσει, ὅτι αὕτη κεῖται ἐν τῇ ἀγνοίᾳ καὶ ἀνεπιστημοσύνῃ ἡμῶν, οἵτινες τοσοῦτον ἀπολειπόμεθα τῶν σοφῶν τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης, καίτοι μὴ ἀπολειπόμενοι αὐτῶν κατὰ τὴν διάνοιαν. Τὸ ἐπικρατοῦν νῦν παρ' ἡμῖν σύστημα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως οὐχὶ βελτίωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ὑπισχνεῖται, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀπισθοδρόμησιν μᾶς ἄγει καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας καὶ καθ' ἅπαντα τὰ βιωτικὰ ἡμῶν ἔργα. Ἂν εἰσαγάγωμεν τὸ παρὰ τοῖς σοφοῖς Εὐρωπαίοις σύστημα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀφιερώσωμεν τοὺς τόκους τῶν κληροδοτημάτων εἰς ἐξυπηρέτησιν τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, καὶ σταδίον εὐρὺ θέλομεν ἀνοίξει εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ φιλοπονίαν καὶ τοὺς δυνατοὺς τῆς γῆς θὰ πείσωμεν, ὅτι εἴμεθα ἄξιοι καλλιτέρας τύχης. Τὰ ἐγκάτοικα διαβρήματισθέντα ἔν τινι μεγάλῳ κράτει ἕνεκα τῆς ἀγνοίας καὶ ἀνεπιστημοσύνης καὶ ἡ ἀνύψωσις ἑνὸς ἄλλου ἕνεκα τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης εἶναι ἱκανὰ παραδείγματα, ἵνα διδάξωσιν ἡμᾶς ὁποίαν ὁδὸν ὀφείλομεν νὰ βαδίζωμεν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ εὔχεται ἀπὸ καρδίας, ἵνα ἡ Βουλή, συνοιδοῦα τὰ ἀπειλοῦντα ἡμᾶς δεινά, σπεύσῃ νὰ συζητήσῃ κατ' ἀντιπαράθεσιν τὰ ὑποβεβλημένα νομοσχέδια καὶ ἐκλέξῃ ἐν τῇ νομιμοσύνῃ, τῇ ὀρθοφροσύνῃ καὶ πεφωτισμένῃ αὐτῆς συνειδήσει τὰ μέλλοντα νὰ ὠφελήσωσι τὴν ἀναξιοπαθοῦσαν ἡμῶν πατρίδα, ὑπὲρ ἧς σκιαγραφικῶς τὰ εἰρημένα ἐξέθηκε, προσθέτουσα ἐπὶ τέλους, ὅτι τινὰ τῶν μελῶν αὐτῆς θεωροῦσιν ἐπά-

ναγκες, ὅπως διατηρηθῶσιν ὑπότροφοί τινες καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς τοῦ Κράτους ὑπάρχουσιν ἐκπαιδευτηρίοις.

Ὁ εἰσηγητὴς

Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος.»

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ά. μὲν ἀνάγνωσιν τὸ περὶ πολιτικῶν συντάξεων νομοσχέδιον.

Εἰς β'. δέ,

1) Πρότασις νόμου περὶ τῆς κατὰ δήμους διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς νήσου Ζακύνθου, καὶ

2) Τὸ νομοσχέδιον δραχ. 20 χιλιάδ. πρὸς μετακομιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ Πατριάρχου.

Παρεπέμφθη δὲ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν ἡ πρότασις περὶ πόρων τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δήμων, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ εἰς ά. ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν καὶ ἐνεγράφησαν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀμφότεραι αἱ προτάσεις περὶ ἐκκαθαρισμοῦ τῆς κοίτης τῶν ποταμῶν Σπερχειοῦ καὶ Βουρραϊκοῦ.

Ἐπομένως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀναβὰς τὸ βῆμα, εἶπεν, ὅτι τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως παράσχῃ μᾶλλον ἀφετηρίαν σκέψεων, ἢ ὅπως ἐκδηλώσῃ τὴν ὁριστικὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου, ὅπερ εὐχαρίστως θέλει ἀσπασθῆ πᾶσαν ὑγιᾶ γνώμην, ἣν ἤθελε φέρει εἰς φῶς ἡ συζήτησις. Ἀναπτύξας δὲ τὴν προγενεστέραν αὐτοῦ ἀγόρευσιν προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ νομομαθοῦς Κοκκίνου καὶ αἱ ἀγορεύσεις τῶν βουλευτῶν Μαντινείας καὶ Μεσολογγίου εἰσὶ μὲν πλήρεις εὐφυΐας, ἀλλ οὐδόλως πείθουσιν αὐτὸν νὰ μεταβάλῃ γνώμην, ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης, ὑπέρτερον παντὸς αἰσθήματος καὶ ἀποτελοῦν τὴν κριπίδα τῆς πολιτείας, δέον νὰ προστατεύηται οὐ μόνον κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς παντοδυναμίας τῆς πολιτείας, διότι ἄλλως τὸ ἔθνος φέρεται πρὸς τὸν ἀπολιτισμὸν ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι ἄρνησις πάσης πολιτικῆς καὶ ἀστικῆς ἐλευθερίας, ὅτι ἰδίως τὸ δίκαιον τῆς ἰδιοκτησίας, ἀναγραφόμενον ἐξαιρετικῶς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ συντάγματι, δεῖται ἐξαιρετικῆς προστασίας, καὶ ὅτι ἐπὶ Ῥωμαίων ὑπῆρχον ἰδιωτικὰ μεταλλεῖα ὡς ἀποδεικνύουσι πολλαὶ διατάξεις τῶν Πανδεκτῶν, κανονίζουσαι τὰ περὶ τούτων. Μόνον δὲ τὰ μεταλλεῖα τῶν κατακτημένων χωρῶν ἀνῆκον ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Κράτος, καὶ μόλις ἀπὸ τοῦ 860 μ. Χ. ἀνεπτύχθη ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων, ὥστε δὲν ἀληθεύει καθόλου ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου.

Προϊών, ἀντέκρουσε τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου καὶ ἐν ἄλλοις, εἶπεν, ὅτι, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς νομικῆς ἀρχῆς, ὅτι τὰ ἐπικείμενα ἀνήκουσι τοῖς ὑποκειμένοις, παραδέχεται ὡς συμφυῆ καὶ μόνιμα μετὰ τῆς γῆς οὐ μόνον τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰς φυτείας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Λαυρίῳ χώματα, ἅτινα διατελοῦσιν ἀναποσπάστως μὲ τὸ ἔδαφος συνηνωμένα, ὅτι καίπερ ἀναγνοὺς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν νόμων, ὅτι κατά τινα ἐν Γερμανίᾳ τοπικὰ ἔθιμα καὶ αἱ οἰκίαι ἦσαν κινηταί, οὐδέποτε ἀνέγνω, ὅτι τὰ χώματα καὶ ἂν περιέχωσι μέταλλον ἐθεωρήθησαν κινητά· ἐπομένως αἱ ἐκβολάδες δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι κινητὸν ἀδέσποτον καὶ δὲν ἐννοεῖ πῶς τὰ ἐπὶ τῶν χωμάτων χόρτα καὶ δένδρα εἰσὶ νομικῶς ἀκίνητα, τὸ δὲ χῶμα, ἐφ' οὗ φύονται, θεωρεῖται κινητόν.

Ἀλλά, προσέθηκε τελευταῖον, καὶ ἐὰν αἱ ἐκβολάδες ὑποτεθῶσι κινητὸν ἀδέσποτον, ἀνήκουσι κατὰ νομικὸν κανόνα τῷ πρώτῳ καταλαβόντι, ὥστε ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν κατοχὴν διὰ νόμου μεταγενεστέρου, ὁποῖος εἶναι ὁ περὶ διακρίσεως κτημάτων. Ἐν τέλει δὲ τὰ ἐν Λαυρίῳ μεταλλεῖα ἀληθῶς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐμισθοῦντο, ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθωτὴς εἶχεν ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως, αἱ ἐκβολάδες εἶναι ἀντικείμενα ἰδιωτικῆς περιουσίας.

Ἕτερος, ἀντικρούων τὸν προλαλήσαντα, εἶπεν, ὅτι αἱ ἐκβολάδες ἀποχωριθεῖσαι τοῦ μεταλλείου κατέστησαν κινητὸν ἀντικείμενον, διὸ οὐδόλως ἰσχύει ὁ περὶ τῶν ἐπικειμένων κανὼν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου, ὅτι οὐδέποτε περιῆλθον εἰς ἐξουσίαν ἀτόμων καὶ ἐπομένως ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, ἐνόσῳ δὲν ἀποδειχθῇ τοὐναντίον, ὅτι ἐπὶ Κυβερνήτου τὸ δημόσιον τὰς ἀνεγνώρισεν ὡς ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ καὶ ἐξήτασεν αὐτὰ δι' ἐπιτροπῶν, ὅτι οὐδεὶς ποτε τὰς ἐκαλλιέργησεν καὶ ὅτι ἡ νομικὴ τῆς παραγραφῆς ἀρχὴ οὐδεμίαν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων, ἃς οὐδεὶς ποτε κατέστησεν ἀντικείμενον ἰδιοκτησίας. Ἐπὶ τέλους προσέθηκεν, ὅτι τὸ δημόσιον ἔχει ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων, ἀλλὰ πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ προσέξῃ, ἵνα μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ δικαιώματα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἐπὶ τῶν ἀπολύτων δικαιωμάτων δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ χεῖρα ἡ πολιτεία, ἡ δὲ ἰδιοκτησία εἶναι ἀπόλυτον δικαίωμα, ὅταν παράγηται ἐκ

τῆς ἐργασίας. Κἂν αἱ ἐκβολάδες, ἀκολούθησαν ὁ ἀγροτεύων, εἰσὶ κινητὴ περιουσία, ἀνήκει ἀπολύτως εἰς τὸν κάτοχον, ἀλλ' εἶναι ἀκίνητος καὶ ἐπομένως ἀνήκει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, διότι αἱ ἐκβολάδες εἰσὶ συμφυεῖς μὲ τὴν γῆν, ἡ δὲ ἱστορία οὐδόλως πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου. Ἐλέχθη, ὅτι ἡ κυριότης ἐπὶ τῶν γαιῶν προχωρεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀληθεύει, διότι ἐλλείπει ἡ θέλησις τοῦ ἔχειν καὶ ἡ ψηλάφισις, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὴν κυριότητα. Τούτου ἕνεκεν τὰ ἀκίνητα δὲν ὑπάγονται εἰς τὰ ἀπόλυτα δικαιώματα τῶν πολιτῶν. Αἱ ἐκβολάδες εἰσὶν ἀκίνητον μεταλλεῖον· παράγουσι νόμισμα, ὑπηρετοῦσι τὸν κοινωνικὸν σκοπόν, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸν πολίτην, ἀλλ' εἰς τὴν πολιτείαν, διότι εἶναι ἄρσις τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ ἡ κατοχὴ πράγματος, δι' οὗ ὁ πολίτης δύναται νὰ κατασταθῇ κύριος τῆς πολιτείας.

Προσέθηκε τελευταῖον, ὅτι αἱ ἐκβολάδες δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον τοῦ 1861, διότι δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν οὔτε σωροὶ οὔτε φλέβες οὔτε κοιτάσματα, ἐπομένως τὸ δημόσιον εἶναι ἐλεύθερον νὰ διαθέσῃ αὐτὰς κατὰ βούλησιν.

Τελευτῶν, εἶπεν, ὅτι ὑποστηρίζει νὰ ἀπαγορευθῇ πᾶσα διάθεσις ἢ ἐκμετάλλευσις ἕως οὗ ψηφισθῇ νόμος ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἄλλος, καταλαβὼν τὸ βῆμα, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν προγενεστέραν αὐτοῦ ἀγόρευσιν καὶ ὑπεστήριξε διὰ μαρτυριῶν διαφόρων ἱστορικῶν καὶ νομομαθῶν, ὅτι τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν μεταλλείων ἴσχυεν ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρώμης, τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν Τούρκων, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο καλεῖται δικαίωμα τοῦ στέμματος καὶ ἰσχύει καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην· μετηνέχθη δὲ καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους νόμους ὑπὸ τῶν Βαυαρῶν διὰ τοῦ δόγματος τοῦ 1833 περὶ συστάσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας. Τούτου ἕνεκεν παρεδέχθη, ὅτι οὐδέποτε εἰ ἰδιῶται εὗρον εὐκαιρίαν νὰ κατάσχωσιν ὡς ἰδιοκτησίαν τὰς ἐκβολάδας τοῦ Λαυρίου· καταλήγων δέ, προσέθηκεν, ὅτι τὸ ἀδύνατον τῆς καλλιεργείας των, ἡ παρὰ τὸ ἀρχαῖον μεταλλεῖον ὕπαρξις αὐτῶν, καὶ ἡ ἄγνοια τοῦ περιεχομένου ἐν αὐταῖς πλούτου μαρτυροῦσιν ἀριδήλως, ὅτι οὐδείς, ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἔχει ἐπ' αὐτῶν κυριότητα.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μ. Καπετανάκος.
Ἄγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

τῆς 17 *Μαρτίου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀναφορὰ τοῦ Δ. Χατζηδιάκου, αἰτοῦντος δραχ. 1,000 πρὸς σύστασιν ἐργαστηρίου τυπογραφικῆς μελάνης, δαθησομένης εἰς τὸ ἐθνικὸν τυπογραφεῖον, ἥτις ἐστάλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Ἔπειτα ἐγένετο δεκτὸν εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 20,000 ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων πρὸς μετακομιδὴν ἐν Ἑλλάδι τῶν λειψάνων τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρωτομάρτυρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Γρηγορίου.

«Ἄρθρον 2. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταλογισθήσεται ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1871».

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν·

1) Τὸ περὶ βοηθείας τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων.

2) Τὸ νομοσχέδιον περὶ μὴ διορισμοῦ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων εἰς τὰς αὐτῶν ἐπαρχίας.

Ἀκολούθως μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν ἐνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸ νομοσχέδιον περὶ κανονισμοῦ τῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπαγορευομένων γάμων.

Ὁ δὲ βουλευτὴς Καβαλλιεράτος ἀπέσυρε τὴν εἰς παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν αὐτοῦ περὶ πόρων τῶν δήμων τῆς Ἑπτανήσου.

Ἀπεφασίσθη ἑπομένως νὰ συζητηθῇ εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ

περὶ διανομῆς κατὰ δήμους τῆς κοινοτικῆς περιουσίας τῆς νήσου Ζακύνθου, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐγκατέλειπε τὴν συζήτησιν ταύτην καὶ μετέβη λόγῳ κατεπείγοντος εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου.

Λαλήσας πρῶτος εἰς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας, ἠτήσατο τὴν ὑποβολὴν νέου νομοσχεδίου πρὸς καταλληλοτέραν διάθεσιν τῶν ἐκβολάδων καὶ ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ Δ. Βενδεβῆ, ἐξαιτουμένου τὴν παραχώρησιν τῶν ἐκβολάδων πρὸς ἐμμετάλλευσιν ἐπὶ πληρωμῇ πρὸς τὸ δημόσιον 7 λεπ. κατ' ὀκᾶν.

Ἕτερος, ἀναβὰς τὸ βῆμα, εἶπεν, ὅτι ἐπὶ δύο συνεδριάσεις καταπολεμεῖται τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς, οὐδεὶς δὲ ἐκτὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑπεστήριξε τὸ νομοσχέδιον· τὰ δὲ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, εἰσίγησαν, ἐνῷ κατὰ καθῆκον ὤφειλον νὰ λάβωσι τὸν λόγον· διότι ὁ πολιτευόμενος περιβάλλεται εὐθύνην καὶ ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ λαλῇ παρρησίᾳ. Προσέθηκε δὲ, προϊών, ὅτι τῆς Βουλῆς ἔργον εἶναι τὸ ψηφίζειν νόμους, οὐχὶ δὲ τὸ ἀντιποιεῖσθαι δικαιώματα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἐφαρμόζουσα αὐτούς· διότι ἐκ τούτου προέρχεται ἡ ἀναρχία καὶ ἡ σύγχυσις. Καὶ εἰς τοῦτο, ἠκολούθησεν, ὠθοῦσι τὴν Βουλὴν προκαλοῦντες αὐτὴν νὰ λύσῃ ζήτημα ἰδιοκτησίας διεκδικουμένης ὑπὸ πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου ἐνώπιον τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων, ἅτινα βεβαίως δὲν θέλουσι δεσμευθῇ ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης, διότι, ἀντὶ τοῦ αἰθαιρέτου νόμου τῆς Βουλῆς, θέλουσιν ἀσπασθῇ τὸ σύνταγμα, ὅπερ ἀπαγορεύει τὴν δήμευσιν τῆς ἰδιοκτησίας. Ὁ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτὴς, προσέθηκεν ἐν τέλει, φρονῶν τὰς ἐκβολάδας ἐθνικὴν περιουσίαν, ὤφειλεν ὡς ὑπουργὸς νὰ λάβῃ πάντα τὰ νόμιμα μέτρα εἰς ἃ καταφεύγει πᾶς ἰδιοκτήτης. Συνεπέρανε δὲ, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως ὡς μετεβουλεύσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἀφήσῃ δὲ τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων.

Μετὰ βραχεῖαν δὲ συζήτησιν, εἰς τὰ αὐτὰ περιστραφεῖσαν, ἀνέβη τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Ναυπακτίας. Τὸ ζήτημα, ἐπέφερεν, εἰς ὃ ἀσχολούμεθα ἔχει ἀντικείμενον ἓν δισεκατομμύριον· διότι ἐκτὸς τῶν 14,000 στρεμμάτων, ἅτινα κατέλαβεν ἡ ἑταιρία ἐκ τῶν ἐκβολάδων, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα εἰς διαφόρους ἄλλας θέσεις. Χθὲς ἐλάλησα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φυσικοῦ δικαίου· ἀλλὰ κατόπιν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δεληγεώργη ἐπείσθην, ὅτι καὶ τὸ θετικὸν δίκαιον τίθησιν ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων τὴν

σφραγῖδα τῆς ἐθνικῆς περιουσίας· ὥστε σήμερον θέλω ὑποστηρίξει τὴν γνώμην μου διὰ τῶν κειμένων νόμων. Ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν γῆ δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην συνεζητήθη καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ὁ δὲ Dalloz ἀναφέρει πρὸς ταῖς ἄλλαις μαρτυρίαις καὶ τὴν τοῦ Mirabau παραδεχθέντος τὴν θεωρίαν ταύτην καὶ τὰ μεταλλεῖα ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος. Ἡ γνώμη αὕτη ἐπεκράτησε. Καὶ ἐν Βαυαρίᾳ τὸ διὰ τὴν πυρίτιδα νίτρον ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον. Καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ στέμμα καὶ τὸ κοινοβούλιον ἀσκεῖ ἀπόλυτον δικαίωμα ἐφ' ὅλων τῶν προσόδων, ἃς παράγουσι τὰ μεταλλεῖα· ἐκ τοιούτων δὲ θεωριῶν πηγάζει ὁ νόμος τοῦ 1861.

Ἀκολούθως διὰ μαρτυριῶν διαφόρων συγγραφέων ὑπεστήριξε τὴν θεωρίαν, ὅτι παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὰ μεταλλεῖα ἀνήκουσιν ἀπολύτως εἰς τὸ Κράτος. Ὑπεστήριξεν ἐπίσης ὅτι διὰ τῆς συνθήκης τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ δημόσιον ἀπέκτησε τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἀττικῆς προνομίας τοῦ Σουλτάνου, συνεπῶς δὲ καὶ τὴν ἀπόλυτον κυριότητα ἐπὶ τῶν Λαυριωτικῶν μεταλλείων, ὅτι δὲ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἤσκησε τὸ Κράτος διὰ διαφόρων νόμων, ἐν οἷς κανονίζονται τὰ βασιλικὰ νομήματα καὶ ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἐπὶ ποινῇ ὡρισμένῃ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ.

Ἀγορεύσας δ' ἔτι διὰ μακρῶν, συνεπέρανεν, ὅτι τὸ Κράτος εἶναι ἀπόλυτος κύριος τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων, ὅτι αἱ ἐκβολάδες δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον τοῦ 1861 καὶ ὅτι πρέπει νὰ κηρυχθῶσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐθνικὴ περιουσία, καὶ νὰ κανονισθῶσι διὰ νόμου εἰδικοῦ.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Δωρίδος ἀνέγνω πρότασιν νόμου περὶ ἐκβολάδων, ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

«Ἄρθρον 1. Μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ περὶ τῶν παλαιῶν ἐκβολάδων, ἤτοι τῶν μεταλλούχων χωμάτων τῶν ἐξορυχθέντων παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ εὑρισκομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὁ θέλων νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῶν ὀφείλει·

»α') Νὰ δηλώσῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον τὸ ποσὸν τῶν ἐκβολάδων, τὸ ὁποῖον προτίθεται νὰ λάβῃ, καὶ τὴν θέσιν, ἐν ᾗ κεῖνται, καὶ

»β') Νὰ δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, ὅτι θέλει συμμορφωθῇ μὲ τὸν ἐκδοθησόμενον νόμον.

»Ἄρθρον 2. Ἡ ἐγγύησις θέλει εἶσθαι ἴση μὲ τὰ 2|3 τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν ἐκβολάδων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περιεχομένου εἰς αὐτὰς μολύβδου καὶ ἀργύρου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς, ἐμπλουτισμοῦ καὶ καμινεύσεως.

»Ἄρθρον 3. Ἡ καθαρὰ πρόσοδος προσδιορίζεται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὡς πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, τοὺς προέδρους τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δύο καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δύο ἀξιωματικοὺς τοῦ μηχανικοῦ, διοριζομένους διὰ Β. Διατάγματος.

»Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς τοῦ ἔτους, ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον.»

Προταθείσης ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως διὰ τὴν αὔριον, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, λαβὼν τὸν λόγον, ἐζήτησε τὸ ζήτημα διὰ μακρῶν, ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς σκοπεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ δίκαιον ἅμα δὲ καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐπικρατείας.

Ἐπὶ τέλους εἶπεν, ὅτι εἰσέτι δὲν ἐμόρφωσε γνώμην ἀκριβῆ ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος, διότι οἱ προαγορεύσαντες δὲν ἔπεισαν αὐτὸν, ὅτι αἱ ἐκβολάδες εἰσὶ κινητὴ περιουσία, ὅτι πάντα τὰ μέταλλα εἰσὶ νάρημα, ὅπερ ἀποκρούει ἡ Πολιτικὴ Οἰκονομία, ὅτι τὰ χώματά εἰσι ἀδέσποτα ἐπὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν, καὶ ὅτι τὰ βασιλικὰ νομίσματα εἰσὶν ἀναπαλλοτρίωτα, διότι πολλὰ δάση, μετάλλεῖα καὶ ἅλυκαὶ ὑπῆρξαν ἰδιωτικὴ περιουσία, ἣν ἀνέλαβε τὸ δημόσιον δι' ἀποζημιώσεως· ὅσον ἀφορᾷ τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τῆς γῆς ἠκύρωσεν αὐτὸ ἡ ἐπανάστασις καὶ ἡ ἀ. Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἥτις ἀνεγνώρισεν ἰδιωτικὰς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν γαιῶν.

Περαίνων, εἶπεν, ὅτι ἐὰν αἱ ἐκβολάδες ἀνήκωσιν εἰς ἰδιώτας, ἡ καθιέρωσις νόμου αὐθαιρέτου, μὴ ἀναγνωρίζοντος αὐτοῖς ἰδιοκτησίαν, ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, ὅπερ δὲν ἐπιτρέπει τὴν δήμευσιν. Ἐὰν δὲ ἀνήκωσιν ὁλοκλήρως εἰς τὴν ἐπικράτειαν, τὸ δημόσιον δύναται μεγάλως νὰ ζημιωθῇ καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει ὑποχωρήσει ἀπέναντι οὐδεμιᾶς ἐπιβολῆς· πρέπει δὲ νὰ ληφθῇ μέτρον ἐξασφαλίζον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, διότι ἤδη ἐκμεταλλεύονται αἱ πλουσιώτεραι τῶν ἐκβολάδων.

Μετὰ ταῦτα ἀπερρίφθη ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις. Θορύβου δὲ ἐγερθέντος, ὁ πρόεδρος κατέλιπε τὴν ἕδραν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς διεβεβαίωσε τὴν Βουλὴν, ὅτι ἂν προσῇ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην εἰς ἀπόφασιν ἐπὶ τοσοῦτον σπουδαίου ζητήματος, ἡ Κυβέρνησις θέλει θεωρήσει τὴν ἀπόφασιν ταύτην

προϊὸν πιέσεως καὶ ἑπομένως δὲν θέλει ὑποβάλει αὐτὴν εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Βασιλέως.

Ὑποστηρίξαντος καὶ ἑτέρου τὴν ἰδέαν τῆς ἀναβολῆς διὰ τὸν λόγον τῆς πιέσεως, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ἐγερθέντων πλείστων βουλευτῶν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'.

Τῆς 18 Μαρτίου 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι κατετέθησαν ἐν τῷ προεδρείῳ δύο νέαι προτάσεις ἐπὶ τῆς συζητουμένης ὑποθέσεως, ἀνέβη τὸ βῆμα εἰς βουλευτὴς ἐκ Καλαμῶν.

Προοιμιασάμενος, ἐπῄνεσε τὴν Βουλὴν καὶ τὸν πρόεδρον διὰ τὴν πορείαν των, εἶπε δὲ πρὸς τὸν προαγορεύσαντα βουλευτὴν Μεσολογγίου, ὅτι ὤφειλεν ὡς ὑπουργὸς νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν Ῥοῦ τὴν χρῆσιν τῶν ἐκβολάδων, ἀφοῦ πιστεύει ἀδιστάκτως, ὅτι αὗται εἰσὶν ἐθνικὴ περιουσία ὑπαγομένη εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν βασιλικῶν νομισμάτων. Πέπεισμαι, ἠκολούθησεν, ὅτι ἡ ἑταιρία οὐδὲν δικαίωμα κέκτηται ἐπὶ τῶν ἀργυρούχων χωμάτων, ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας, οὗ ἡ λύσις ἀπόκειται οὐχὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ κτρύξῃ τὰ χώματα ἐθνικὴν περιουσίαν χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ πρότερον σπουδαίους νομομαθεῖς, ὧν ἡ γνώμη ἔχει αὐθεντίαν, διότι ἄλλως, παραβιάζουσα τὴν ἰδιοκτησίαν, θέλει κατηγορηθῇ ὡς μὴ σεβομένη τὸ Σύνταγμα.

Συμπεραίνων, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀπαγορεύσῃ πᾶσαν χρῆσιν τῶν ἐκβολάδων ἕως οὗ ἐξευρεθῇ ἡ κατάλληλος λύσις τοῦ ἐξ αὐτῶν ἀναφυέντος ζητήματος.

Ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριπτε νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κυριότητος, ἀποβλέπουσα εἰς λύσιν αὐτοῦ

πρακτικήν. Πεποιθυῖα, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος ἀνήκει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, ἅτινα βεβαίως δὲν θέλουσι δεσμευθῆ ἐν τῇ ἀποράσει αὐτῶν, ἐὰν ἡ Βουλὴ διὰ νόμου λύτῃ τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας, ἠσχολήθη εἰς τὴν σύνταξιν εἰδικοῦ φορολογίας νόμου ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων.

Οὐδὲν κωλύει τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἀνάλογον, καθόσον τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκκαμινεύσεως εἰσὶν ἀποδεδειγμένα μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας.

Ἀροῦ ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπὶ τῶν χωμάτων βιομηχανίαν, ἡ ὑποβληθεῖσα πρότασις περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων θέλει καταληξει εἰς τὴν ἰδέαν τῆς φορολογίας, δηλονότι εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ συζητηθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς νομοσχεδίου.

Ὁ περὶ μεταλλείων νόμος τοῦ κράτους, ἠκολούθησεν, δὲν θεωρεῖ τὰ μεταλλεῖα ὡς ἰδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου, παρεχώρησε μόνον ἐξ ἀνάγκης τὴν ἐκμετάλλευσιν εἰς τὸν δυνάμενον, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς κοινωνίας· ὥστε διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, διότι ἡ ἀναβολὴ ζημίας μόνον καὶ βλάβας θέλει γεννήσει εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄλλος ἀντέλεξεν, ὅτι ὁ φόρος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ αὐξηθῇ, ἀπορρόφων καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου· ἡ δὲ κυβέρνησις θὰ πράξῃ μέγιστον ἀδίκημα, περιλαμβάνουσα ἐντὸς τοῦ φόρου καὶ τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας· ἄλλως δὲ ἐμμέσως δὲν πρέπει νὰ καταργηθῇ νόμημα βασιλικόν· ὁ δὲ φόρος, προβαίνων εἰς ἀκρότατον σημεῖον καὶ ὑπεισερχόμενος εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν, καταντᾷ εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ τὴν δήμευσιν. Προσέτι τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας εἶναι ἀνίσχυρον· αἱ ἐκβολάδες, οὖσαι μεταλλοῦχος χῶρος, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον, δύνανται νὰ διατεθῶσιν ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος δυνάμει τοῦ δικαιώματος τοῦ βασιλικοῦ νομήματος. Οὐδεὶς δὲ θέλει κατακρίνει τὴν Βουλήν, ἐξομοιοῦσαν τὴν νομοθεσίαν ἡμῶν πρὸς τὴν νομοθεσίαν ὅλης τῆς Εὐρώπης. Τὸ προνόμιον τῶν μεταλλείων, ὃν ἐξαιρετικόν, ἀπαιτεῖ καὶ νόμον ἐξαιρετικόν, τὰ δὲ βασιλικὰ νομήματα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν δικαστῶν, ἐπειδὴ ὑπάγονται εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον.

Προσκαλούμεθα ἤδη, εἶπε, νὰ καταργήσωμεν νόμον ὑπάρχοντα, νόμημα βασιλικὸν ἀναγνωρίζοντες καὶ ἰδιωτικὰς ἐκβολάδας· ἀλλὰ τούτου δεκτοῦ γενομένου, τὰ δικαστήρια, μὴ ὑπάρχοντος νόμου περὶ ἰδιωτικῶν ἐκβολάδων, δὲν δύνανται νὰ ἀποφασίσωσι περὶ αὐτῶν. Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ δικαιώματα τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἁπάντων ἐπὶ τέλους πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν, εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἧς ἦτο πρόεδρος, ἔπραξε τὸ καθῆκόν της, διότι αἱ ὑπάρχουσαι ἤδη περὶ Λαυρίου πληροφορίαι ὀφείλονται εἰς αὐτήν. Δὲν παρεκώλυσε δὲ τὴν Ἑταιρίαν ἀπὸ τῆς χρήσεως τῶν ἐκβολάδων, διότι προῆλθον ἔριδες καὶ διότι ἡ Ἑταιρία προσέτρεξεν εἰς ἐξωτερικὴν ὑποστήριξιν, ἣν ἡ Κυβέρνησις ἀπέκρουσεν, ἐπιτρήσασα πάντοτε τὴν Ἑταιρίαν ἐν τῇ χρήσει τῶν ἐκβολάδων.

Τὸν προλαλήσαντα ἀντέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός. Νομίζω, εἶπεν, ὅτι ὁ προλαλήσας, θεωρῶν τὰς ἐκβολάδας βασιλικὸν νόμημα ἀναπαλλοτρίωτον, ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ οὐχὶ τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ. Νόμος περὶ νομημάτων δὲν ὑπάρχει· ὥστε τὸ δημόσιον, λαμβάνων μέτρα ἢ φόρον, δύναται νὰ ὑποστῇ ζημίας, προσκαλούμενον εἰς τὰ δικαστήρια ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν. Δὲν ἠδυνήθην νὰ πεισθῶ, ὅτι ἡ Βουλή, κηρύττουσα τὰ χώματα κινητὰ καὶ ἄτυχτα πρὸς τὸ ἔδαφος, πράττει ἔργον δικαιοσύνης, διότι καὶ αὐτὸς ὁ νομομαθὴς Κόκκινος ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ δεικνύει ἀμφιβολίαν ἐπὶ τούτου· ἄλλοι παραδέχονται μὲν τὰ χώματα ὡς ἀκίνητα, ἀλλὰ διότι περιέχουσι μεταλλον τὰ θεωροῦσιν ἀπόλυτον κτῆσιν τοῦ δημοσίου, ἐπικαλούμενοι τὰς παροιμίας τοῦ Σουλτάνου, ἐξ ὧν ὠκειοποιήθη τὸ δημόσιον λόγῳ κληρονομίας.

Τοῦτο ὅμως δὲν ἀληθεύει· ὁ Σουλτάνος εἶναι ἀπόλυτος κύριος καὶ γαιῶν καὶ μεταλλείων, ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ἀναγνωρίζεται ἡ ἰδιοκτησία καὶ ἐπὶ γαιῶν καὶ ἐπὶ μεταλλείων, ὡς ἀποδεικνύουσιν ἡ ἐν τῇ νήσῳ Πάρῳ σμύρις καὶ ὁ λευκόλιθος τῆς Εὐβοίας, ἅτινα ἐθεωρήθησαν ἰδιοκτησία ἰδιωτική. Τὰ δὲ διάφορα διατάγματα καὶ τὰ περὶ ἁλικῶν λεχθέντα οὐδὲν ἀποδεικνύουσιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ μονοπώλιον τοῦ ἅλατος, οὐχὶ λόγῳ ἀπολύτου κτήσεως, ἀλλὰ λόγῳ δημοσίου συμφέροντος. Καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουσι τοιαῦτα μονοπώλια ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἁλάτων. Ὁ περὶ μεταλλείων νόμος, σεβόμενος πολὺ τὴν ἰδιοκτησίαν, κανονίζει μόνον τὴν χρῆσιν καὶ τὸν τρόπον τῆς μεταλλεύσεως, λαμβάνει δὲ φόρον καὶ οὐχὶ μέρισμα ἰδιοκτησίας, καὶ ἔπραξε τοῦτο ἀναγκαίως πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων καὶ ζημιῶν, διότι αἱ μὲν ἰδιοκτησίαι εἶαι μικραί, τὰ δὲ μεταλλεῖα, κατέχοντα ἀπεράντους ἐκτάσεις, ἤθελον παρέχει ἔριδας μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἀνυπολογίστους δυσκολίας εἰς τὰς μεταλ-

λεύσεις· ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως, ἔνθα ἀπέραντοι ἐκτάσεις γαιῶν ἀνήκουσιν εἰς ἰδιώτας, ἡ κτῆσις καὶ ἡ μεταλλεύσις τῶν μεταλλείων εἶναι ἐλευθέρα εἰς τοὺς κτήτορας.

Τελευτῶν, προσέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλή, κηρύττουσα ἐθνικὴν περιουσίαν μεταλλικὴν οὐσίαν κειμένην ἐπὶ ἀλλοτρίου ἐδάφους, θέλει περιπέσει εἰς ἀντίφασιν πρὸς ἑαυτήν· διότι ἐν ἄλλῃ συνόδῳ, ψηφίσασα νόμους διὰ τὰς σκωρίας, ἐθεώρησαν αὐτὰς ὡς παρακολούθημα τοῦ ἐδάφους καὶ ἐπέβαλε φόρον. Ἐπρότεινε δὲ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ὁριστικὴ λύσις τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ ληφθῇ μέτρον ἐξασφαλίζον τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου μέχρι τῆς ἐκδόσεως νόμου κανονιστικοῦ ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἀπαιτοῦνται πολλαὶ ἐργασίαι πρὸς διευκρίνισιν τοῦ ζητήματος.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος κατέλιπε τὴν ἕδραν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπέβαλε νομοσχέδιον συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Πιάτ περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου μέχρι τῶν μεθορίων.

Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ (ingénieur) Ε. Γ. Πιάτ ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα τὴν 26 Ἰουλίου (8 Ἰουλίου) 1870 σύμβασις, ἐξ ἄρθρων 18, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, περὶ παραχωρήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως σιδηροδρόμου, ἀρχομένου ἀπό τινος σημείου τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου καὶ λήγοντος ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς παρὰ τὴν Λαμίαν, ἐπικυροῦται, ὑποχρεουμένου τοῦ ἐργολάβου νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιεχομένας διατάξεις.

Ἄρθρον 2. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀποπερατώσῃ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς συμβάσεως πρὸς σχεδιογράφησιν τοῦ σιδηροδρόμου μελέτας ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ νὰ καταθέσῃ ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τῆς συμβάσεως συνομολογηθεῖσαν χρηματικὴν ἐγγύησιν.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔκπτωτος τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ δικαιώματος. Ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ προβῇ ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου εἰς ἄλλον ἐργολάβον.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀποπερατώσῃ καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸν σιδηρόδρομον ἐντὸς 4 ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, δύναται νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως παράτασις μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου προέβησαν μέχρι τῶν 3|4 τῆς ὁδοῦ.

Ἐὰν καὶ ἡ προθεσμία αὕτη παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ, ὁ ἐργολάβος κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔκπτωτος τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ δικαιώματος ὡς καὶ παντὸς ἄλλου διὰ τῆς προκειμένης συμβάσεως παραχωρηθέντος, ἀναγνωρισθέντος, ἢ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντος δικαιώματος. Ἡ δὲ χρηματικὴ ἐγγύησις τῶν 300 χιλιάδων δραχμῶν μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διατυπώσεώς τινος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου εἴτε ἐκ μετρητῶν συνίσταται αὕτη, εἴτε ἐκ δημοσίων χρεωγράφων Ἑλληνικῶν ἢ ξένων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου νέος ἐργολάβος, ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ τὸν προαιτούμενον αὐτοῦ δι' ἅπαντα τὰ τυχὸν παρ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντα ἔργα, ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐνεργουμένῃ ὑπὸ τριῶν ἐκτιμητῶν, διοριζομένων ὑπὸ ἑκατέρου τῶν ἐργολάβων καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 4. Πᾶσα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐργολάβου διαφορά, πηγάζουσα ἐκ τῶν διατάξεων τῆς τε συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἐκ τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου (Cahier des charges), ἢ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σιδηροδρόμου, λύεται ὑπὸ τριῶν διαιτητῶν, ἐξ ὧν ἕνα διορίζει ἡ Κυβέρνησις, ἕνα ὁ ἐργολάβος καὶ τὸν τρίτον ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐὰν ἓν τῶν διαφερομένων μερῶν δὲν διορίσῃ τὸν ἑαυτοῦ διαιτητὴν ἐντὸς ἡμερῶν δεκαπέντε, ἀφ' ἧς προσκληθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, διορίζει τοῦτον ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου.

Ἄρθρον 5. Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλει ὁ ἐργολάβος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον σχέδιον τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ (Cahier des charges), τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἔγκρισιν καθίστανται ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸν ἐργολάβον.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν πράξῃ τοῦτο ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς

τὸν ἐργολάβον τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων, ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καθίσταται ὑποχρεωτικὸν εἰς τὸν ἐργολάβον.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπόν του, πρὸς ὃν ν' ἀπευθύνωνται αἱ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τῆς συμβάσεως κοινοποιήσεις. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ εἰρημένον ἄρθρον τῆς συμβάσεως θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον, εἴτε ἐγκαταστήσῃ, εἴτε μὴ, τὸν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, πᾶσα κοινοποίησις ἐπιδίδοται πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἡ δ' ἐπ' αὐτῆς προθεσμία ἄρχεται τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 7. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς συμβάσεως συσταθησομένη ἀνώνυμος ἑταιρία θέλει ἔχει τὴν ἕδραν καὶ τὴν νόμιμον αὐτῆς κατοικίαν ἐν Ἀθήναις.

Ἄρθρον 8. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταρτικῆς δηλώσεως τοῦ ἐργολάβου ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τῆς συμβάσεως δικαιώματος προτιμήσεως ἀρνηθῇ νὰ συνομολογήσῃ οὗτος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν περὶ κατασκευῆς τοῦ νέου σιδηροδρόμου σύμβασιν, ἢ δὲν δεχθῇ τοὺς ὑπὸ ἑτέρων ἐργολάβων προταθέντας ὅρους, θεωρεῖται παραιτηθεὶς αὐτοδικαίως τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως ἐπὶ τῆς προκειμένης διακλαδώσεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς κατασκευῆς τοῦ νέου σιδηροδρόμου εἰς τὸν αἰτήσαντα ἢ καὶ εἰς ἕτερον ἐργολάβον, ἢ καὶ νὰ τὴν ἐπιχειρήσῃ αὐτὴ ἡ ἰδία.

Ἄρθρον 9. Ἐὰν, ἐν περιπτώσει πολέμου, ἡ Κυβέρνησις καταστρέψῃ τὰς σιδηρᾶς ῥάβδους τῆς ὁδοῦ πρὸς διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας ἢ ὁπωσδήποτε διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ σιδηροδρόμου, ὁ ἐργολάβος δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ εἰς τοῦτο καὶ δὲν δικαιοῦται εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν, ὑποχρεουμένης μόνον τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποκαταστήσῃ μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ προκαλέσαντος τὴν καταστροφὴν λόγου, ἰδίαις δαπάναις, τὴν συγκοινωνίαν, ἐπισκευάζουσα τὰ καταστραφέντα παρ' αὐτῆς μέρη τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἄρθρον 10. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀνέχηται πᾶσαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου διέλευσιν νέας ὁδοῦ ἐθνικῆς, ἐπαρχιακῆς, ἢ δημοτικῆς, λαμβανομένης ὅμως πάντοτε τῆς ἀναγκαίας φροντίδος,

ὅπως μὴ ἐκ τούτου ὑποστῇ βλάβην τινὰ ὁ σιδηρόδρομος, ἢ ἡ δι' αὐτοῦ συγκοινωνία.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται μὲ τοὺς ἐκδοθησομένους νόμους, γενικοὺς κανονισμοὺς ἢ διατάξεις περὶ τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀσφαλείας, τῆς χρήσεως καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει, α.) νὰ διατηρῇ διηνεκῶς τὸν σιδηρόδρομον, τὰ μετακομιστικὰ μέσα καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ ὑπηρεσία νὰ ἐνεργῶνται ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ προσκομμάτων· β'.) νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὁδοῦ διὰ ἰδίων ὑπαλλήλων, ὧν τὰ καθήκοντα θέλουσι κανονισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἵτινες ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα ταῦτα πρὸς τὰ δημόσια ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ὁ ἐργολάβος θέλει ὑποβάλει κατάλογον τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ὀφείλει δὲ νὰ γνωστοποιῇ εἰς αὐτὸ πᾶσαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτου μεταγενεστέραν μεταβολήν.

Ἄρθρον 13. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ ἐργολάβου καὶ προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτοῦ· α.) τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τ' ἀφορῶντα τὰ διαμετακομιστικὰ μέτα· β'.) τὸ τιμολόγιον· γ'.) τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν καθ' ἑκάστην ἀναχωρήσεων καὶ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως· δ'.) τὰς σχέσεις τῆς ἐργολαβίας πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων καὶ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαταξεως τοῦ ἄρθρου 16 τῆς συμβάσεως· καὶ ε.) τ' ἀφορῶντα εἰς τὸ ἐφεφευτικὸν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα.

Ἄρθρον 14. Ὁ σιδηρόδρομος καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ καὶ αἱ πρὸς αὐτὸν φέρουσαι πλάγιαι ἀμαξιταὶ ὁδοί, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 6 τῆς συμβάσεως, χαρακτηρίζονται ἔργα δημοσίας ἀνάγκης· ἑπομένως τὸ δημόσιον, ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐργολάβος ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν γηπέδων, οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν κτημάτων· α.) διὰ τὸ κατάστρωμα τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τῆς συμβάσεως κατασκευασθησομένων ὁδῶν· β') διὰ τὰς ἑκατέρωθεν τάφρους μέχρις ἑνὸς μέτρου πέραν τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῶν χείλους, ἢ, ἐν ἐλλείψει τάφρων, πέραν τῆς κλιτύος τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ· γ') διὰ τοὺς οἰκίσκους τῶν ἐπιστατῶν καὶ φυ-

λάκων· δ') διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν σταθμῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, ἤτοι ἀποθηκῶν, ἐργοστασίων.

Ἄρθρον 15. Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὰς περιπτώσεις τὰς ἐνδιαλαμβανομένας ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἀποφασίζει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς αὐτὸν ὑποβληθησομένων διαγραμμάτων, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 16. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου προθεσμίας, ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν τὸ γενικὸν διάγραμμα τοῦ σιδηροδρόμου, ἐμφαῖνον τὰς καταλαμβανομένας ἰδιοκτησίας, ἀποσπάσματα δὲ τοῦ διαγράμματος τούτου εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν Πρωτοδικῶν.

Τῶν διαγραμμάτων τούτων πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ ἀκωλύτως γνῶσιν καὶ ἀντίγραφα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιήσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐργολάβου καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς τέχνης τὰ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ὑποβληθέντα διαγράμματα. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως δὲν κοινοποιηθῇ τῷ ἐργολάβῳ ἡ ἔγκρισις αὐτῶν, ἢ ἡ ἀπὸ κοινοῦ γενομένη τροποποίησις ἐπ' αὐτῶν, θεωροῦνται τὰ παραδοθέντα διαγράμματα ὡς ἐγκριθέντα καὶ δύναται ὁ ἐργολάβος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν περὶ δικαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεων τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἄρθρον 17. Τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν προηγεῖται πάντοτε ἀποζημίωσις, προσδιοριζομένη δι ἐκουσίου συμβιβασμοῦ. Ὁ συμβιβασμὸς ἐνεργεῖται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, ἢ Ἐπάρχου, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ τὴν πρὸς τοῦτο πρόσκλησίν του πρός τε τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἀπαλλοτριωτέου κτήματος καὶ πρὸς τὸν εἰς ἀποζημίωσιν ὑπόχρεων ἐντὸς μὲν ἡμερῶν ὀκτὼ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐγκρίσεως τοῦ διαγράμματος ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ ἐντὸς ἡμερῶν δεκαπέντε ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἐδ. Β'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 18. Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκδοθείσης προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἢ Ἐπάρχου, δὲν ἐπιτευχθῇ ὁ συμβιβασμός, βεβαιοῦται τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου καὶ ἐμφαίνοντος τὰ ποσὰ τῆς τε ἀπαιτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῆς γενομένης προσφορᾶς. Τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν μερῶν, ἂν ἐμφανισθῶσιν, ἄλλως βεβαιοῦται ἐν αὐτῷ ἡ μὴ παράστασις τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅσοι, προσκληθέντες, δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Ἄρθρον 19. Μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ συμβιβασμοῦ, ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἕκαστος τῶν διαφερομένων διορίζει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Νομάρχου, ἢ Ἐπάρχου, γενησομένῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀνὰ ἕνα ἐκτιμητήν.

Ἐὰν οἱ διαφερόμενοι δὲν διορίσωσι τοὺς ἐκτιμητὰς αὐτῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἢ οἱ διορισθέντες δὲν καταθέσωσι τὴν γνωμοδότησιν αὐτῶν ἐντὸς 15 ἐπίσης ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των, τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τῶν διαφερομένων καὶ ἀφοῦ ἀκροασθῇ καὶ τὸν ἕτερον, διορίζει τρεῖς ἐκτιμητάς, οἵτινες ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των θέλουσι καταθέσει τὴν γνωμοδότησίν των.

Ἐὰν οἱ ὑπὸ τῶν διαφερομένων διορισθέντες ἐκτιμηταὶ διαφωνήσωσι, τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων, καὶ ἀφοῦ ἀκούσῃ αὐτούς, τὸν τρίτον ἐκτιμητήν· τὸ δικαστήριον ἐπίσης διορίζει τὸν ἐκτιμητὴν τοῦ ἀμελήσαντος ἐντὸς τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν.

Ἡ περὶ διορισμοῦ ἐκτιμητῶν συζήτησις γίνεται τὴν πρώτην δικάσιμον συνοπτικῶν δικῶν μετὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν διαφερομένων.

Ἡ αὐτὴ προθεσμία ἰσχύει καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν, ὅτε ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται πάντοτε ὡς κατεπείγουσαι χωρὶς νὰ κηρυχθῶσιν ὡς ταιαῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ δικαστικῶν διακοπῶν νόμου ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως· αἱ περὶ διορισμοῦ ἐκτιμητῶν ἀποφάσεις ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, κοινοποιουμένης ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, ἢ Ἐπάρχου, ὅστις προσδιορίζει καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ κοινοποιεῖ τοῦτο πρός τε τοὺς ἐκτιμητὰς καὶ τοὺς διαφερομένους.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου καταλαμβανομένων ἰδιοκτησιῶν οὐχὶ τὴν ἀξίαν, ἣν ἔλαβε τὸ κτῆμα ἕνεκα τοῦ σιδηροδρόμου ἢ πα-

ραρτήματος αὐτοῦ, ἀλλ' ἣν εἶχε πρὶν ἢ κοινοποιηθῇ ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ τοῦ παραρτήματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσοδήματος τοῦ κτήματος, ὑπολογιζομένου πρὸς 5 τοῖς 0|0· οὐδέποτε ὅμως τὸ τίμημα θέλει εἶσθαι κατώτερον τῆς προσφορᾶς, οὐδ' ἀνώτερον τῆς ἀπαιτήσεως, ὅπως ἐβεβαιώθησαν κατὰ τὸ ἐδ. β'. τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ὑπὸ τῶν πλαγίων ἁμαξιτῶν ὁδῶν καταλαμβανομένων ἰδιοκτησιῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀξίας, ἣν εἶχε τὸ κτῆμα πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασκευῆς ἑκάστης τῶν ὁδῶν τούτων.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν ἐκτιμητῶν, καθ' ἣς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται, ἐκτελεῖται, ἀφοῦ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκτίμησιν ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἀποζημιωθῇ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐκτιμητῶν ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπιταγῆς, δύναται νὰ κάμῃ ἀκωλύτως χρῆσιν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, ὁ δὲ καθυστερήσας τὴν ἀποζημίωσιν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἁπάντων τῶν γενομένων ἐξόδων.

Ἄρθρον 20. Τὸ προηγούμενον ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐντὸς πόλεων, κωμῶν καὶ χωρίων καταληφθησομένων ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου γηπέδων καὶ οἱωνδήποτε γαιῶν. Περὶ αὐτῶν ἰσχύει τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ προσθήκης εἰς τὸ περὶ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Β. Διάταγμα· ἀλλ' αἱ ἐπ' αὐτῶν εὑρισκόμεναι τυχὸν φυτεῖαι καὶ οἰκοδομαὶ ἀποζημιοῦνται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 21. Τὰ ἄρθρα 35, 36 καὶ 37, ἐδαφ. ά. τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου τῆς 16 Δεκεμβρίου 1867 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν πρόκειται, σιδηροδρόμων καὶ ὁδῶν.

Ἄρθρον 22. Ἀκέραιος τῆς διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, παύουσιν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματα τοῦ ἐργολάβου, ὁ δὲ σιδηρόδρομος μεθ' ὅλων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων παραρτημάτων αὐτοῦ μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν ὀφείλει νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς καλὴν κατάστασιν ὁ ἐργολάβος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1871.

Οἱ ὑπουργοί

Ἐσωτερικῶν — Οἰκονομικῶν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, — Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ ὁρισθησομένου τινὸς σημείου τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου μέχρις ἑτέρου τινὸς παρὰ τῇ Λαμίᾳ ἐπὶ τῆς ὀρθετικῆς γραμμῆς τοῦ Βασιλείου.

ΜΕΤΑΞΥ

Τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

ΚΑΙ

Τοῦ Κυρίου Εὐγενίου Γ. Πιάτ, Μηχανικοῦ, διαμένοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Συνωμολογήθησαν τ' ἀκόλουθα·

Ἄρθρον 1. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ τῷ Κυρίῳ Πιάτ τὴν ἄδειαν καὶ τὸ προνόμιον τῆς κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως τοῦ ἀνωτέρω σιδηροδρόμου. Τὸ προνόμιον τοῦτο ὁρίζεται εἰς ἐνενήκοντα ἐννέα ἔτη, ἀρχόμενα ἀφ' ἧς παραδοθῇ ὁ σιδηρόδρομος εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Ὁ Κύριος Πιάτ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συστήσῃ ἀνώνυμον ἑταιρίαν, ἧς τὸ καταστατικὸν θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοιχοκολληθῇ συμφώνως πρὸς τὸ 45 ἄρθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος.

Ἄρθρον 2. Ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ εἰς τὸν Κύριον Πιάτ ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν ἑνὸς μὲν ἑκατομμυρίου δραχμῶν κατὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη, ἡμίσεως δὲ ἑκατομμυρίου κατὰ τὰ ἑπόμενα δεκαπέντε ἔτη. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπιχορηγήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Θὰ πραγματοποιῆται δὲ ἐφ' ὅσον αἱ ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου εἰσπράξεις δὲν ἤθελον φθάνει εἰς 8 0|0 τοῦ πρὸς σύστασιν αὐτοῦ πράγματι δαπανηθέντος κεφαλαίου. Ἐὰν αἱ εἰσπράξεις αὐταὶ εἶσι κατώτεραι τῶν 8 0|0 ἡ Ἑλλη-

νική Κυβέρνησις θέλει πληρώνει ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἢ τῶν 500 χιλιάδων δραχμῶν, μόνον τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τόκου τῶν 8 0|0.

Ἄρθρον 3. Ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ δωρεὰν τῷ Κυρίῳ Πιάτ ἁπάσας τὰς γαίας εἴτε ἐθνικὰς, εἴτε δημοτικὰς, εἴτε ἰδιωτικὰς, αἵτινες εἰσὶν ἀναγκαῖαι εἰς τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν σύστασιν τῆς ὁδοῦ, περιλαμβανομένων τῶν τάφρων καὶ τῶν κλιτύων.

Τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ (τὸ ἰσόπεδον, plate-forme) ὁρίζεται μέχρι δώδεκα μέτρων.

Παραχωροῦνται ὡσαύτως τῷ κυρίῳ Πιάτ αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς σύστασιν τῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων.

Ἐξαιροῦνται δὲ τῆς παραχωρήσεως ταύτης τὰ οἰκόπεδα τὰ ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων καταληφθησόμενα.

Ἄρθρον 4. Εἰς τὸν Κ. Πιάτ ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν, συμμορφούμενος μὲ τοὺς περὶ ὑλοτομίας νόμους καὶ κανονισμοὺς, τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὰ παρατήματα αὐτοῦ ξυλείαν.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ εἰσαγωγὴ τῶν ἁτμαμαξῶν, ἁμαξῶν, σκευοφόρων (wagons) σιδήρου παντὸς εἴδους καὶ σχήματος, τῶν μηχανῶν, τῶν ἐργαλείων (outils) καὶ λοιποῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ πρὸς σύστασιν καὶ χρῆσιν τοῦ προκειμένου σιδηροδρόμου ἔσεται ἐλευθέρα παντὸς εἰσαγωγικοῦ τέλους, δημοσίου ἢ δημοτικοῦ, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ προορισμὸς αὐτοῦ, ὑπάρχοντος ἤδη ἢ ἐπιβληθησομένου.

Ἄρθρον 6. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ Κ. Πιάτ κρίνῃ εὔλογον πρὸς εὐκολίαν τῆς πρὸς τὸν σιδηρόδρομον μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τοῦ τόπου, νὰ κατασκευάσῃ ἁμαξιτὰς ὁδοὺς, ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσπράττειν διόδια ἐπὶ τῶν ὁδῶν τούτων, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸν ἐν τῷ περὶ ὁδοποιΐας νόμῳ τῆ. § 16 Δεκεμβρίου 1867 ὁριζόμενον ἀνώτατον ὅρον. Αἱ ὑπὸ τῶν ὁδῶν τούτων καταληφθησόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι παραχωροῦνται δωρεὰν τῷ Κ. Πιάτ, ὅστις δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκουσῶν γαιῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν ὁδῶν τούτων καὶ τοῦ σιδηροδρόμου τὰ χώματα, τὴν ἄμμον, τοὺς λίθους, τὴν ξυλείαν καὶ ἄλλα τοιαῦτα χρήσιμα ὑλικά.

Ἄρθρον 7. Παραχωροῦνται ὡσαύτως τῷ Κ. Πιάτ ἐθνικαὶ

γαῖαι παρὰ τὸν σιδηρόδρομον κείμεναι ἐκτάσεως μέχρι 50,000 Β. στρεμμάτων (5 χιλιάδων hectares)· αἱ γαῖαι ὅμως αὗται ἔσονται ἐκ τῶν μὴ καλλιεργημένων, ἢ κατεχομένων ὑπὸ τῶν γεωργῶν, δυνάμει τῶν κειμένων νόμων.

Οἱ ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων πληρωθησόμενοι φόροι ἔσονται οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς ἐπιβαλλομένους ἢ ἐπιβληθησομένους ὑπὸ τῶν ἐτησίων φορολογικῶν νόμων ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι μόνον μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἀποπεράτωσιν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ὁ Κ. Πιάτ θέλει ἀποκτήσει τὴν παραχώρησιν καὶ τὴν πλήρη καὶ τελείαν ἰδιοκτησίαν τῶν γαιῶν τούτων.

Ἄρθρον 8. Τὰ εἰς ἀπόστασιν πέντε σταδίων ἑκατέρωθεν τοῦ σιδηροδρόμου κείμενα ἐθνικὰ δάση παραχωροῦνται τῷ κυρίῳ Πιάτ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου τοῦ σιδηροδρόμου πρὸς κανονικὴν καὶ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ κανονισμοὺς, τοὺς διέποντας τὰ δάση τοῦ Κράτους, καλλιέργειαν καὶ ὑλοτομίαν.

Ὁ κύριος Πιάτ θέλει ἐπίσης πληρώνει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενον φόρον.

Οἱ κάτοικοι τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων δικαιοῦνται κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἔθιμα νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν τὴν καύσιμον ξυλείαν, ὡς καὶ τὴν ἀναγκαιοῦσαν αὐτοῖς πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν.

Ἀλλὰ πρὸς ἀπορυγὴν τῆς φθορᾶς τῶν δασῶν ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐργολάβου καὶ νὰ ὑλοτομῶσιν εἰς τὰ μέρη καὶ τὰς θέσεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθησομένας.

Τὰ μεταλλεῖα γαιανθράκων (charbon) καὶ ποανθράκων (tourbe) ἅτινα ἤθελον εὑρεθῆ ὑπὸ τοῦ κ. Πιάτ ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, τῶν κειμένων ἐντὸς ζώνης 10 σταδίων ἑκατέρωθεν τοῦ σιδηροδρόμου θέλουσιν ὡσαύτως παραχωρηθῆ αὐτῷ, ὑποχρεουμένῳ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν νόμων ἢ τῶν φορολογικῶν νεονομοθετημένων ἢ ἐν φόρων ἢ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι νομοθετηθησομένων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καὶ εἰς βάρος παντὸς λαβόντος οἱανδήποτε παραχώρησιν, καὶ ἐπιφυλαττομένων τῶν τυχὸν κεκτημένων ἤδη δικαιωμάτων τρίτων.

Ἄρθρον 9. Παραχωρεῖται εἰς τὸν κύριον Πιάτ δικαίωμα προτιμήσεως διὰ τὴν ἐπὶ ἴσοις ὅροις σύστασιν παντὸς σιδηροδρόμου, ἀπολήγοντος εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται ἐνταῦθα, ὑποχρεουμένου ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ Κυ-

βέρνησις προκαλέσει τὴν ἐπὶ τούτου ἀπόφασίν του, νὰ δηλώσῃ ἐὰν προτίθηται νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ τῆς προτιμήσεως δικαιώματος.

Ἄρθρον 10. Ὁ κύριος Πιάτ δικαιοῦται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ ἐπιχειρήσῃ τὰς πρὸς σχεδιαγράφησιν τοῦ σιδηροδρόμου μελέτας (etudes), αἵτινες δέον ν' ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς 12 μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον. Ἐὰν, τοῦ χρόνου τούτου παρελθόντος, ἡ ἐργασία δὲν ἤθελεν ἐντελῶς ἀποπερατωθῇ, ὁ ἐργολάβος ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν διαγραμμάτων ἀποδεικνυόντων τὴν κατὰ 3|4 ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας, δικαιοῦται εἰς παράτασιν τῆς ὁριοθείσης προθεσμίας ἐπὶ τρεῖς μῆνας κατ' ἀνώτατον ὅρον.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐργολάβου καὶ αἵτινες θέλουσι προβῇ ὡσαύτως εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὅρων τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου (cahier des charges) ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐγγύησιν ἐκ τριακοσίων χιλ. δραχ. (300,000) εἴτε εἰς μετρητά, εἴτε εἰς κυκλοφορούντα δημόσια χρεώγραφα ἑλληνικά, ἢ ξένα, ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν προκαταρκτικῶν μελετῶν τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς κοινοποιήσεως, ὅτι ἡ παροῦσα παραχώρησις ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ κατέστη ὁριστική.

Ἡ ἀνωτέρω κατάθεσις γενομένη εἰς μετρητοῖς ἀποφέρει τόκον 6 0/0 πρὸς ὄφελος τοῦ Κ. Πιάτ.

Θέλει δὲ ἀποδοθῇ αὐτῷ ὅταν τεθῇ ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ ὑλικὸν σταθερὰν διπλασίας ἀξίας τῆς καταθέσεως.

Ἄρθρ. 12. Ἡ κυβέρνητις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνυποβάλῃ μετὰ τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νόμον περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων.

Ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ χορηγῇ συνδρομὴν καὶ προστασίαν εἰς τὴν ἑταιρίαν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς.

Ἄρθρ. 13 Ὁ ἐργολάβος ἐκλέγει προσωρινῶς ὡς νόμιμον κατοικίαν αὐτοῦ τὴν ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴν πρεσβείαν, ἔνθα θὰ διευθύνωνται αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως αἱ πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεις.

Πᾶσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω κοινοποιήσεων προθεσμία ἄρχεται τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρ. 14. Ἡ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ παρὰ

τῇ διοικήσει τοῦ σιδηροδρόμου ἐπιτρόπους διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς δαπάνης τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης, ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρ. 15. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ὁ ἐργολάβος θέλουσι συνεννοηθῇ ἐν καιρῷ, ὅπως προσδιορίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τόπου τὴν τοποθέτησιν καὶ τὸν ἀριθ. τῶν σταθμῶν ἐπί τε τῶν δύω ἄκρων τοῦ σιδηροδρόμου καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἰς τρόπον σύμφωνον πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῆς δι' αὐτοῦ κυκλοφορίας.

Συνομολογεῖται ὅμως ὅτι ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις τῶν σταθμῶν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσι στάδια, ἐκτὸς ἐπιτοπίων περιστάσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἀνήκει εἰς τὸν ῥηθέντα ὑπουργόν.

Ἄρθρ. 16. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ διὰ τοῦ, περὶ οὗ πρόκειται, σιδηροδρόμου δωρεὰν ὑπηρεσίαν τινὰ τοῦ Κράτους καὶ νὰ χορηγῇ θέσεις ἐπὶ ἐκπτώσει, καθ' ὃν τρόπον ἐκτελεῖται τὸ τοιοῦτον ἐν τοῖς Γαλλικοῖς σιδηροδρόμοις, ἐν οἷς ἡ ἀνωτέρω παραχώρησις εἶναι ἡ εὐρυτέρα.

Ἄρθρον 17. Τὰ μνημεῖα τ' ἀνακαλυφθέντα ἤδη ἢ τὰ τυχὸν ἀνακαλυφθησόμενα ἕνεκα τῶν ἔργων τοῦ σιδηροδρόμου ἐν ταῖς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσαις γαίαις, κατ' οὐδένα τρόπον δὲν πρέπει νὰ ἐλαττῶνται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ὀφείλοντος νὰ ἀναγγέλλῃ ἀμέσως τὰ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει φροντίζει ὅσον τάχιον περὶ τῆς μετατοπίσεως ἢ τῆς διαθέσεως αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐμποδίζηται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων.

Αἱ ἀρχαιότητες, αἵτινες ἤθελον εὑρεθῇ εἰς τὰς παραχωρηθείσας γαίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἢ μετὰ ταῦτα, ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Κράτος.

Ἄρθρ. 18. Ἡ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως γενομένη παραχώρησις θεωρεῖται ὁριστικὴ μόνον μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆ, ἐπικύρωσιν αὐτῆς.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐγένετο εἰς διπλοῦν καὶ ὑπεγράφη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ Ἰουνίου (ὀγδόῃ Ἰουλίου) τοῦ

χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1870.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ. Σ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ. Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ε. Γ. ΠΑΤ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου 1870·

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. ὑπουργείου
Γ. Κ. Ζ η ν ό π ο υ λ ο ς.

Ἀκολούθως παρῆλθεν εἰς τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου. Ἀφηγηθεὶς τὰ συμβάντα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, κατακρίνας τὰς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀποδοκιμασίας τῶν ἀκροατηρίων, καὶ δικαιολογήσας ἑαυτὸν διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἕδρας τοῦ προέδρου, εἰσῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως. Δύο ζητήματα, εἶπε, πρόκεινται ἡμῖν πρὸς λύσιν, τὸ πραγματικὸν καὶ τὸ ἐπιστημονικόν· αἱ ἐκβολάδες οἱανδήποτε ἂν ἔχωσιν ἀξίαν δὲν πρέπει νὰ ἀπολεσθῶσιν, ἐὰν ἀνήκωσιν εἰς τὸ δημόσιον. Ἀλλ' ἐν τούτοις οἱ νομομαθεῖς διαφωνοῦσι μεταξύτων καθὼς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πρὸς ἑαυτούς· ὥστε ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ δείξῃ προσοχήν, ἵνα μὴ εἴπωσιν οἱ ξένοι ὅτι ἐψήφισε νόμον ἀντικείμενον πρὸς τὴν γνώμην τῶν νομομαθῶν.

Ἐπὶ τέλους κηρυχθεὶς κατὰ πάσης ἐγγυήσεως προσέθηκεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ ἡ χρῆσις τῶν ἐκβολάδων μέχρις ὅτου τὸ ζήτημα μελετηθῇ καὶ λυθῇ ὁριστικῶς, καθυποβληθῇ δὲ εἴς τινα σχολὴν τῆς Γερμανίας.

Ἕτερος ἐπέφερεν ὅτι αἱ ἐκβολάδες εἶναι ἐθνικαί, πρέπει δὲ τὸ δημόσιον νὰ κηρύξῃ αὐτὰς τοιαύτας· οἱ δὲ ἀντιποιούμενοι αὐτὰς ἂς καταφύγωσιν εἰς τὸ δικαστήριον. Καὶ ἐν Νάξῳ, λέγει, ἄλλοτε εἷς πράκτωρ ἑταιρίας κατέλαβε σμυριδούχους γαίας, ἀλλὰ τὸ δημόσιον κατέλυσεν αὐτάς, τὰ δὲ δικαστήρια ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκληρονόμησεν ἐπὶ τῆς σμύριδος τὰς προνομίας τοῦ Σουλτάνου.

Ἐπὶ τέλους προσέθηκεν, ὅτι τὸ αὐτὸ θέλει συμβῆ καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης περιστάσεως, ὥστε τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ δείξῃ μείζονα γενναιότητα ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ.

Ἄλλου εἰπόντος ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου κατὰ τῶν ἁρπαγῶν τῆς ἑταιρίας καὶ

ὑποστηρίξαντος τὴν περὶ τούτου πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, ὁ πρωθυπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι περὶ τῆς Σμύριδος τῆς Νάξου ἀπεφάνθησαν τὰ δικαστήρια· ἀλλ' ἐπὶ τῆς Σμύριδος τῆς Πάρου ἐψηφίσθη νόμος ἀναγνωρίζων τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας. Ἀλλ' ἂν αἱ ἐκβολάδες ἀνήκουσιν ἡμῖν, ὡς πιστεύουσιν οἱ ἀντιλέγοντες, εἶναι περιττὸς νόμος νέος περὶ ἐκβολάδων ἀνεκρύττων αὐτὰς δημοσίαν περιουσίαν· διότι τοιαύτη τῆς Βουλῆς ἀπόφασις θέλει ἀποδείξει ἡμᾶς ἔθνος βάρβαρον, ἔθνος ἀσπαζόμενον ἐπὶ τῷ συμφέροντι αὐτοῦ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροῦ. Ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει οἵαν θέλουσι νὰ ἀποδώσωσιν αὐτῇ παντοδυναμίαν ἐπὶ τῆς διαθέσεως τῆς ἰδιοκτησίας, οὐδὲ δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς δικαστήριον. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει ὑποστηρίξει νόμον λύοντα κυριαρχικῶς τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας.

Καταληγῶν εἶπεν, ὅτι τὰ παραδείγματα τῶν ξένων ἐθνῶν καὶ τὸ δίκαιον τῶν ἀρχαίων, τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Τούρκων, δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ἀλλ' ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία καὶ τὸ μετὰ λόγου συμφέρον τῆς ἐπικρατείας· παρεδέχθη δὲ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι δύω προτάσεις ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος ἀποσύραντος τὴν ἑαυτοῦ.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τῶν ψηφολεκτῶν Γιολδάση καὶ Κατσικαπῆ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας διὰ ψήφων 73 κατὰ 57, ἥτις ἔχει οὕτω.

Ἄρθρον μοναδικόν.

« Μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ περὶ παλαιῶν ἐκβολάδων, ἤτοι τῶν μεταλλούχων χωμάτων τῶν ἐξορυχθέντων παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ εὑρισκομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἀπαγορεύεται πᾶσα αὐτῶν χρῆσις. »

Τὸ πρωτόκολλον ἔχει ὡς ἑξῆς·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως τῶν ἐκβολάδων κτλ. μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ περὶ τούτων, ναὶ ἢ οὒχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου . . . . . Ν | Α. Κ. Μιχαλόπουλος . . . . Ο

Ἀντ. Βενιζέλος ..... Ο	Α. Γκοῦσκος .....
Ἀναγ. Γιαννουλίδης	Ἀνδρ. Λύγερινὸς ..... Ν
Ν. Π. Καΐρης	Λυκ. Κρεστενίτης .....
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανὸς ..... Ο	Θ. Δαραλέξης .....
Ν. Τζώρης ..... Ο	Ἐπ. Κριστενίτης ..... Ο
Α. Ζαΐμης	Δ. Πετραλιᾶς .....
Α. Δανόπουλος ..... Ν	Δ. Κλίμακας .....
Ἰω. Λέκας ..... Ο	Δ. Κατσίνας .....
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ο	Ἀναγ. Δημητρίου ..... Ν
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... Ν	Γ. Δελένδας .....
Περ. Α. Πετράκης ..... Ν	Σπ. Μαλασπίνας ..... Ν
Στυλ. Κηλιάτσος ..... Ο	Γ. Μ. Βαλλιάνος .....
Α. Ἴσκος ..... Ο	Κ. Δ. Πεταλᾶς ..... Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος ..... Ο	Μ. Παΐζης .....
Δ. Γρίβας	Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ν
Π. Πετιμέζης ..... Ο	Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ν
Α. Μαγγίνας ..... Ν	Α. Διαμαντόπουλος ..... Ν
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Γ. Παπαδαῖος ..... Ν
Κ. Πλαπούτας	Ἰω. Σοφιανόπουλος ..... Ν
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ν	Γ. Περρωτὰς ..... Ν
Χ. Ῥηγόπουλος ..... Ν	Κ. Δαγρὲς ..... Ν
Ἰω. Ῥοϊλὸς	Ἰω. Φλέσσας ..... Ο
Κ. Λαμπρυνόπουλος ..... Ν	Α. Κοντόσταυλος ..... Ν
Κωνστ. Κοσσονάκος ..... Ν	Δ. Δένωσης ..... Ο
Θεόδ. Τζανετάκης	Γ. Παπανικολάου .....
Ἰωάν. Σαφάκας	Ἰω. Μπαλάφας .....
Ν. Κατσικαπῆς ..... Ν	Ν. Μ. Καζανδίνος ..... Ο
Ἀριστ. Λειδωρίκης	Ν. Ἀγγελίδης ..... Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος ..... Ο	Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ν
Ἰω. Καπιτσίνης ..... Ο	Α. Παπαδάτος ..... Ν
Γ. Μίλητης ..... Ν	Ἰω. Τοπάλης .....
Α. Σ. Μήτσος ..... Ν	Ἰω. Δηληγιάννης .....
Δ. Τσιτσάρας ..... Ν	Ἐπ. Καμπερόπουλος .....
Κ. Γιολδάσης ..... Ο	Ἀνδ. Νοταρᾶς .....
Π. Μανωλίδης ..... Ο	Σ. Α. Νοταρᾶς ..... Ν
Εὐθ. Γουδέλης ..... Ν	Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ο
Κ. Λομβάρδος ..... Ν	Α. Μεταξᾶς ..... Ο
Α. Γαΐτας Φωκάρδης ..... Ν	Σ Μονόπωλης .....
Σπ. Λευνταράκης ..... Ν	Ἀγγ. Μαντζαβίνος ..... Ν
Ἰωάννης Σούλης Βάρκας ..... Ν	Γ. Δρακοντταειδὴς ..... Ο

Δ. Ῥαπτάκης	Κ. Κρίσπης ..... Ο
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ν	Ν. Φερμάκης .....
Κ. Πανάρετος ..... Ν	Ἀθ. Ροντήρης ..... Ο
Λ. Καρδαρᾶς ..... Ο	Εὐθ. Πλαστήρας ..... Ο
Θ. Θερμογιάννης ..... Ο	Γρηγ. Δημητριάδης ..... Ο
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο	Κ. Εὐθυμιόπουλος .....
Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ο	.....
Ν. Βαρβιτζιώτης ..... Ν	Κίμων Χριστοδούλου ..... Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος ..... Ο	Δ. Σαράβας ..... Ν
Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ο	Α. Καπετανάκης ..... Ν
Ἀναστ. Κορφιωτάκης	Μιχ. Καπετανάκος ..... Ν
Σπ. Κυπανίτσας ..... Ν	Ἰω. Κατσάκος ..... Ο
Γ. Λάπας ..... Ν	Χ. Χριστόπουλος .....
Φ. Ι. Φιλωνος ..... Ο	Ζαρ. Ζαρειφόπουλος ..... Ν
Γερ. Σέρβος ..... Ν	Α. Παπαλέξης .....
Σπυρ. Βαλαωρίτης	Π. Κωσταντᾶς ..... Ν
Λ. Σταματόπουλος	Θ. Ῥωμαῖος ..... Ν
Δ. Τσαμόπουλος ..... Ν	Ν. Λούβρος .....
Θ. Γεωργίου ..... Ο	Γ. Ἰακωβάτος .....
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος ..... Ο	Χ. Ἰακωβάτος .....
Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ν	Μ. Χαριτάτος ..... Ο
Χ. Α. Χρηστόπουλος ..... Ν	Α. Μουρίκης ..... Ο
Δ. Γ. Ζέγγελης ..... Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ν
Π. Κ. Μανέτας ..... Ο	Α. Καραλίβανος ..... Ν
Πλ. Φλέσσας ..... Ο	Π. Τζαμάλης ..... Ο
Ἀθ. Κατριβάνος ..... Ο	Περ. Καλαμογδάρτης ..... Ν
Ἰω. Παιούσης ..... Ο	Θ. Κανακάρης .....
Γ. Μαλέας ..... Ν	Γ. Ῥοῦρος .....
Ν. Παγκράτης ..... Ν	Γ. Πράτσικας ..... Ο
Κ. Κοκκινώρης ..... Ν	Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ν
Ν. Καρύδης ..... Ν	Δ. Τριγγέτης .....
Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ο	Γ. Δελλαπόρτας .....
Γ. Γουλιμῆς ..... Ν	Ἰ. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ..... Ν
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ν	Ἰω. Δεστούνης ..... Ν
Περ. Μπούτος ..... Ν	Κ. Ἐπιφανίου .....
.....	Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ο
Ἰω. Προβελέγγιος ..... Ν	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .....
Ἰω. Ταταράκης ..... Ν	Γ. Κούτζης .....
Α. Ῥαυτόπουλος ..... Ο	Γ. Μπούμπουλης ..... Ν
Μ. Δαμιράλης ..... Ο	Δ. Χρηστίδης ..... Ο

Π. Σεβαστόπουλος . . . . . O	Ἰω. Καλογιάννης . . . . .
Α. Βαφιαδάκης . . . . . O	Θ. Ν. Γκίκας . . . . . N
Ἰω. Ζαλώνης . . . . . O	Δ. Χατζίσκος . . . . .
Μ. Ε. Παρίσης . . . . . N	Δ. Τσιριμῶκος . . . . .
Ἰάκ. Παζιμάδης	Γ. Δυοβουνιώτης . . . . .
Σ. Σωτηρόπουλος . . . . . N	Γ. Ζουλούμης . . . . .
Δ. Ν. Πονηρόπουλος	Δ. Κριεζώτης . . . . .
Ἀθ. Γρηγοριάδης	Δ. Οἰκονόμου . . . . . N
Β. Σκαλτσοδήμος . . . . . O	Κ. Περσάλης . . . . . O
Κ. Στεργιαλόπουλος	Μ. Δέρωφ . . . . . O
Στ. Κοριζῆς . . . . . O	Κ. Νικόδημος . . . . . N
Ν. Πιπῖνος . . . . . N	Ἰω. Κοτσιᾶς . . . . . O
Δ. Γ. Βούλγαρης	

Ἐπὶ τέλους ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυτε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 9 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀγγ. Μαντζαβῖνος,
Μ. Καπετανάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 19 *Μαρτίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερούσης καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη κατόπιν πρότασις νόμου περὶ παρατάσεως ἐπὶ διετίαν τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων ΥΞΘ'. νόμου.

Ἄρθρον 1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΥΞΘ'. νόμου διετὴς προθεσμία, χορηγηθεῖσα πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς εἰς τοὺς λαβόντας δυναμεῖ προσωρινῶν παραχωρητηρίων οἰκόπεδα εἰς Σχοινᾶ, μήπω οἰκοδομήσαντας, παρατείνεται ἐπὶ τρία ἔτη, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2. Οἱ λαβόντες παραχωρητήρια κατά τε τὸν διαληφθέντα ΥΞΘ'. νόμον καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διάταγμα τῆς 24 Μαρτίου 1858, ὀφείλουσιν ἐντὸς τῆς τριετοῦς προθεσμίας νὰ ἀνεγείρωσιν οἰκοδομὴν ἀξίας τοὐλάχιστον δισχιλίων δραχμῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀμετακλήτου ἀπωλείας παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 3. Οἱ οἰκοδομήσαντες, συμφώνως πρὸς τὰ νενομοθετημένα, λαμβάνουσι τὰ ὁριστικὰ τῆς κυριότητος αὐτῶν παραχωρητήρια κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1871.

Οἱ Βουλευταὶ
Δ. Δημητριάδης. Σπ. Νοταρᾶς.

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν 1) ἡ πρότασις περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ, καὶ 2) ὁμοία περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ Βουραϊκοῦ ποταμοῦ.

Ἐνεγράφη δὲ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἡ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ὑποβληθεῖσα πρότασις περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας.

Ἐπομένως ἤρξατο ἡ γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων.

Πρῶτος ἐλάλησεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς εἷς τῶν Βουλευτῶν Καλαβρύτων, ἐξιστορήσας διὰ μακρῶν τὰς δυσχερείας τοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀπορίαν τῶν συνταξιούχων, στερουμένων καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων, ἀντέτεινεν ὅτι τὸ ταμεῖον διατελεῖ σχεδὸν εἰς χρεωκοπίαν, διότι καθυστερεῖ ἀπὸ πολλῶν μηνῶν τὰς συντάξεις· πρέπει δὲ ἡ παροῦσα κυβέρνησις καὶ ἐκ φιλανθρωπίας καὶ ἐκ δικαιοσύνης νὰ σπεύσῃ εἰς ἀρωγὴν τῶν δυστυχῶν συνταξιούχων, οἵτινες εἰσὶν ἀρχαῖοι ὑπάλληλοι ὑπηρετήσαντες τὴν ἐπικράτειαν. Περαίνων δὲ ἐπρότεινε νὰ μεταβληθῇ ἡ διάταξις τοῦ 1ου ἄρθρου καὶ νὰ ἀναδεχθῇ εἰς βάρος αὐτοῦ τὸ δημόσιον τὰς συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἰονίου πολιτείας, ἃς ἀνέλαβε διὰ συνθηκῶν.

Ἕτερος ἀντέλιξεν, ὅτι ὁ προλαλήσας ἀπαιτεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὸ κράτος χάριν τῶν συνταξιούχων τὴν πληρωμὴν 200 χιλ. δραχμῶν ἐνιαυσίως. Τὸ ποσὸν τοῦτο θεωρήσας σημαντικὸν ἕνεκεν τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῆς ἐπικρατείας, ἐπρότεινε

νὰ αὐξηθῶσι τὰ ἔτη τῆς συντάξεως καὶ νὰ μὴ ὑπολογίζωνται ἐν αὐτοῖς τοῦ λοιποῦ τὰ ἔτη τοῦ ἀγῶνος.

Ἄλλος εἶπεν, ὅτι πλανῶνται οἱ νομίζοντες αἰτίαν τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων τὴν προσθήκην τῶν συνταξιούχων τῆς Ἰονίου πολιτείας.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἡκολούθησε, τὸ ποσὸν τῶν ἐνιαυσίων εἰσπράξεων τοῦ ταμείου τούτου ἀναβαίνει εἰς 884,294 δρχ., τὸ δὲ ποσὸν τῶν πληρωμῶν πρὸς τοὺς συνταξιούχους τῶν παλαιῶν μόνον ἐπαρχιῶν εἰς ἓν περίπου ἑκατομμύριον. Ἐκ τούτου δὲ ἕκαστος κατανοεῖ, ὅτι οἱ ἑπτανήσιοι συνταξιοῦχοι οὐδόλως συνετέλεσαν εἰς τὴν χρεωκοπίαν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων· ηὔξησαν μάλιστα τὰς προσόδους αὐτοῦ, διότι ὅτε τὸ ταμεῖον τῶν πολιτ. συντάξεων τῆς Ἰονίου πολιτείας συνεχωνεύθη περιεῖχε ἓν ἑκατομμύριον δρχ. ὧν αἱ 600 χιλ. περίπου ἐδαπανήθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν.

Τελευτῶν προσέθηκεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ συνδράμῃ τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, διότι ἔχει καθῆκον ἱερὸν νὰ περιποιηθῇ τοὺς ἀρχαίους αὐτοὺς ὑπαλλήλους, χορηγοῦσα ἔτι 150 χιλιάδων δραχμῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν εἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι οὔτε οἱ ἑπτανήσιοι συνταξιοῦχοι, οὔτε οἱ ἀγωνισταὶ ἐπήνεγκον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ταμείου· ἀλλ' οἱ ἔχοντες δικαίωμα συντάξεως εὑρέθησαν πολυπληθεῖς μόλις ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ πολιτικῶν συντάξεων, ηὔξησαν δὲ ἔτι πλέον ἐκ τῶν μεταθέσεων καὶ παύσεων, αἵτινες ἐνηργήθησαν ἐπὶ τῆς μεταπολιτεύσεως.

Τούτου ἕνεκεν ἀναγκάζεται ἡ κυβέρνησις νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τοῦ ταμείου τῶν πολ. συντάξεων, πλὴν ἡ βοήθεια αὕτη πρέπει νὰ ἀναλογῇ πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῆς ἐπικρατείας.

Γενομένης ἔτι συζητήσεως, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχή.

Τὸ 1 ἄρθρ. ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς γενόμενον δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

«Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν νὰ ἐξαργυρώσῃ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν τὰς εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων εὑρισκομένας 6696 ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν δρ. 6,000,000.»

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3. Ἐπὶ τῇ προτάσει δέ τινος καὶ τῇ ἐπινεύσει τοῦ ὑπουργοῦ παρεδέχθη καὶ 4ον ἄρθρον ἔχον ὡς ἑπεται.

«Ἄρθρον 4. Ἡ ὁριζομένη διὰ τοῦ ὑπὸ ΧΝΒ'. τοῦ 1861 νόμου χορηγία τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, ἀναβιβάζεται εἰς δραχ. 250,000.»

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν νὰ ἐξαργυρώσῃ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν τὰς εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων εὑρισκομένας 6696 ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν δραχ. 6,000,000.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΡΛΘ. νόμου τῆς 7 Ἰανουαρίου 1866 κρατήσεως εἰς τοὺς πολιτικοὺς συνταξιούχους διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων χρεῶν των, αὐξάνονται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1871 εἰς 25 ἐπὶ τοῖς 0|0 δι' ἅπαντας ἐν γένει τοὺς συνταξιούχους.

Ἄρθρον 3. Ἡ κανονιζομένη διὰ τοῦ ἄρθρου 18 § 2 τοῦ νόμου κράτησις τῶν 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, θέλει ἐκπίπτεσθαι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1871 ἔτους καὶ πληρόνεσθαι δι' ἐνταλμάτων τῶν ὑπουργείων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ εἰδικὸν ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, ἐκ τοῦ διαλαμβανομένου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ὁλικοῦ ποσοῦ μισθοδοσίας τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων.

«Ἄρθρ. 4. Ἡ ὁριζομένη διὰ τοῦ ὑπὸ ΧΝΒ'. τοῦ ἔτους 1861 νόμου χορηγία τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, ἀναβιβάζεται εἰς δραχ. 250,000.»

Τελευταῖον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας βοηθείας ἐκ δραχ. 290,000 εἰς τὴν χήραν Λόϋδ, μετὰ βραχείαν δὲ, ἀλλὰ ζωηρὰν ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ πρόεδρος κατέλιπε τὴν ἕδραν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, γενομένης ἐνστάσεως, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ μὴ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μ. Ι. Καπετανάκης.
Χ. Α. Χριστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

τῆς 17 *Ἀπριλίου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ πρὸς ἀπαρτίαν περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἐνεγράφη ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀ) ἡ πρότασις περὶ παρατάσεως ἐπὶ διετίαν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, καὶ β) ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Βακαλοπούλου περὶ παιδείας ἐν γένει.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς.

1) Ἀναφορὰ τοῦ δημαρχεύοντος παρέδρου Μεθώνης, ὑποβάλλοντος εἰς τὴν Βουλὴν ἀντίγραφον πράξεως τοῦ παρ' αὐτῷ δημοτικοῦ συμβουλίου περὶ τοῦ δημάρχου Μεθώνης, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2) Ὁμοία τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ συνταξιούχων ἐξαιτουμένων νὰ μὴ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ κρατήσεως ἐκ τῶν συντάξεών των, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

3) Ὁμοία τοῦ βουλευτοῦ Πλαστήρα, ὑποβάλλοντος ἀντίτυπον τῆς πρὸ ἐτῶν ἐκδοθείσης πραγματείας αὐτοῦ περὶ φορολογικοῦ συστήματος, παραπεμφθεῖσα νὰ σχετισθῇ μὲ τὸ ὑποβληθὲν περὶ φορολογικοῦ συστήματος νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως.

4) Ὁμοία Ἰωάν. Κανέλλη πληρεξουσίου τοῦ πρώην Βουλευτοῦ Σ. Κοντολέοντος, αἰτοῦντος νὰ συμπεριληφθῶσι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς δραχμαὶ 1272 καὶ 90 0|0 προερχόμεναι ἐκ καθυστερουμένης βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις ἐστάλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

5) Πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Κ. Νικοδήμου μετὰ δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως, περὶ ἐξοχλήσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς ἀγωνιστὰς ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν πρὸ τοῦ 1871 καθυστερούντων καὶ

6) Πρότασις νόμου βουλευτῶν τινων περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων.

Ἀμφότεραι αἱ προτάσεις παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι βουλευταί!

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐπιψηφισθεὶς νόμος τῶν καθυστερούντων εἶναι

διὰ τὸ μέλλον, διὰ δὲ τὰ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων καθυστεροῦντα πρὸ τοῦ 1871, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθεσεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι θέλει ὑποβάλει νομοσχέδιον· ἐγὼ ὡς ἐκ τῆς προβεβηκυίας ἡλικίας μου καθῆκον ἀπαρέγκλητον ἐθεώρησα, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ὑποβάλω εἰς τὴν μελέτην ὑμῶν τὸ παρὰ πόδας νομοσχέδιον, ἵνα, ὅταν ὑποβληθῇ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τὸ νομοσχέδιον, συζητήσητε καὶ τὸ ἐμόν, ὅπως εἰσπραχθῶσι χρήματα καὶ ἐξοφληθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν μακαρίων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες μετέβαλον τὸ μὲν αἷμά των εἰς ὕδωρ, τὰς δὲ σάρκας των εἰς χῶμα, τὰ δὲ ὀστᾶ των εἰς λίθους πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Βουλευτηρίου τούτου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ ἑδώλια κάθησθε ἐλεύθεροι καὶ βουλεύεσθε περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος.

Οἱ κτήτορες τοῦ Βουλευτηρίου, κύριοι βουλευταί, εἶναι οἱ πατέρες σας.

Οἱ πατέρες σας, κύριοι, ἐπαναστατήσαντες κατὰ τῆς κυριάρχου ἐξουσίας τοῦ Σουλτάνου, οὔτε κεντρικὴν κυβέρνησιν εἶχον, οὔτε στρατὸν τακτικόν, οὔτε πλοῖα πολεμικά, οὔτε πληρώματα γυμνασμένα, οὔτε χρήματα, οὔτε κανὲν μέσον πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ ὑποστήριξιν ἀνίσου πολέμου· ἔχοντες ὅμως τὴν ἐλπίδα των εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν καὶ εἰς τας ἰδίας των δυνάμεις, ἔβαλον εἰς κίνδυνον πᾶν ὅ,τι ἕκαστος εἶχε, τὸ δὲ αἴσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας των τὸ ἔγραψαν εἰς τὴν σημαίαν των ἐρυθροῖς γράμμασιν «ἐλευθερία ἢ θάνατος.» Τὰ δὲ ἡρωϊκὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀφῆκαν εἰς ἡμᾶς, Κύριοι βουλευταί, κληρονομίαν ἀθάνατον, ἐγράφησαν εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ δὲν πρόκειται λόγος περὶ αὐτῶν· ἀλλ' ὅμως ὑπενθυμίζω ὑμῖν τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰς αἰχμαλωσίας τῶν πόλεων καὶ χωρίων σας, ἀφ' ὅπου οἱ μὲν πατέρες σας ἐλάμβανον τὰ ὅπλα καὶ ἀπήρχοντο εἰς τὰ στρατόπεδα, αἱ δὲ μητέρες σας λαμβάνουσαι ὑμᾶς γυμνοὺς, ἀνυποδήτους, ἀπήρχοντο εἰς τὰ ὄρη, τὰ σπήλαια καὶ τὰς ὀπὰς τῆς γῆς, διὰ νὰ σᾶς ἀσφαλίσωσιν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, τρώγουσαι χόρτα· ἐκεῖ αἱ μητέρες σας ἐπληροφοροῦντο ἐνίοτε τὰς νίκας καὶ ἄλλοτε τὸν φόνον τῶν πατέρων σας· οἱ δὲ ὁλολυγμοί, οἱ θρῆνοι καὶ τὰ δάκρυα αὐτῶν εἶναι μέχρι σήμερον ἀνεξάλειπτα εἰς τὴν καρδίαν σας, ὡς εἶναι καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μου· ἡ μήτηρ μου ἐννενηκοντοῦτις ἐσώθη ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τῶν Ψαρῶν καὶ καθ' ἑκάστην ὀδυρομένη ἠρίθμει ἐπὶ τῶν δακτύλων της τοὺς ἀπολεσθέντας ἀπογόνους της ἀπὸ ἕνα μέχρι δεκαεννέα· μ' ὅλας δὲ τὰς θρησκευτικὰς συμβουλάς μου δὲν ἠδυνάμην νὰ παύσω τοὺς θρή-

νους της· δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι καὶ ὑμεῖς, κύριοι, ἠκούσατε τὰς μητέρας σας ὀδυρομένας, κλαιούσας καὶ ἀριθμούσας ἐπὶ τῶν δακτύλων των τὴν ἀπώλειαν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀπολεσθέντων ἀπογόνων των. Σᾶς ὑπενθύμισα, κύριοι βουλευταί, τὰς δυστυχίας, ἃς τινας ὑπεφέρατε, διὰ νὰ τὰς ἐνθυμῆσθε, ὅταν ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου τούτου ὑπὲρ πατρίδος βουλεύησθε.

Οἱ ἀοίδιμοι ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος ἔχοντες ἀνάγκην ἐπιουσίου ἄρτου καὶ ἀγορᾶς πυρίτιδος καὶ ὅπλων, μὲ ἀπαραδειγμάτιστον πατριωτισμὸν ἐνομοθέτησαν εἰς τὰς ἐθνικὰς Συνελεύσεις, ὅτι ἡ ἐθνικὴ γῆ οὔτε νὰ πωληθῇ, οὔτε νὰ δωρηθῇ, ἀλλὰ νὰ μένῃ ἀνέπαφος, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς τὰς προσωπικὰς καὶ χρηματικὰς ἀπαιτήσεις των μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος.

Ἀποκατασταθέντων λοιπὸν τῶν πραγμάτων, ἡ κυβέρνησις τοῦ μακαρίτου Ὄθωνος, ἀπόλυτος οὖσα, ἐχορήγησε βαθμούς, χρηματικὰ ἐσωθήματα, περιθάλψεις καὶ γαίας· ἀλλ' ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ἀναγνωρίσασα πολλὰς δικαίας ἀπαιτήσεις ἀγωνιστῶν ἐψήφισε τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀγῶνος, ἥτις διωρίσθη νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ἀδικηθέντας ἀγωνιστάς, καὶ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν ὑπέβαλον τὰς ἀναφοράς των εἰς αὐτήν· ἀλλ' ἡ Β'. ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ Συνέλευσις, εὑροῦσα ἀνεκτέλεστα τὰ νομοθετήματα τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ἀνενέωσεν αὐτά, καὶ ἤδη ἐπέκεινα τῶν 26 χιλιάδων ἀπαιτήσεων ὑπάρχουσιν εἰς τὸ μητρῷον τοῦ στρατιωτικοῦ, ἀπὸ στρατηγὸν ἕως στρατιώτην, καταχωρημέναι, εἰς δὲ τοῦ ναυτικοῦ ἀπὸ ναύαρχον ἕως παῖδα, καὶ εἰς τὸ τῶν πολιτικῶν ἀπὸ ὑπουργὸν ἕως ὑπάλληλον. Ὅλοι δὲ οὗτοι περιμένουσιν ἀνυπομόνως τὴν περαίωσιν τῶν ἐργασιῶν της ἵνα ζητήσῃ ἕκαστος ὅ,τι περὶ αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτήσει· καὶ τίς δύναται, κύριοι, ν' ἀντισταθῇ εἰς ἐγερθησομένας δικαίας φωνὰς ἀπειραρίθμων ἀγωνιστῶν αἰτούντων τὴν δι' αἱμάτων ἀποκτηθεῖσαν ἀμοιβήν; οὐδείς· διότι ἡ ἐθνικὴ θέλησις ἐξεδηλώθη, εἰς τὰς ἐθνικὰς Συνελεύσεις, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀγωνιστῶν νὰ ἐξοφληθῶσιν· ἀλλ' εἰς τὴν ὑπάρχουσαν χρηματικὴν ἀνέχειαν τοῦ ταμείου θεωροῦνται μεγάλαι καὶ ἀθεράπευτοι. Τὸ κατ' ἐμέ, Κύριοι, ὅσον μεγάλαι καὶ ὑπέρογκοι θεωροῦνται, πρέπει νὰ ἐξοφληθῶσιν ἐκ τῶν ἐνόντων, δηλαδὴ μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγῶνος θέλουσι γίνει φανεραὶ αἱ ἀπαιτήσεις των καὶ εἰς πόσα ἑκατομμύρια δραχ. ἀναβαίνουσιν· ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ ἐξ αὐτῶν τὸ ἀντίτιμον τῶν παραχωρηθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τὰς χορηγηθείσας χρηματικὰς περιθάλψεις εἰς λογαριασμὸν τῶν ἀπαιτήσεων, ἡ πο-

σότης τῶν ἑκατομμυρίων θέλει ἐλαττωθῆ σημαντικά· ἡ Κυβέρνησις τότε ὀφείλει νὰ ἐπιψηφίσῃ νόμον διὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀγῶνος. Ἔχουσα δὲ τὰ εἰσπραχθησόμενα καθυστεροῦντα χρήματα, καὶ, καθ' ἃ λέγουσι, θέλουσιν εἰσπραχθῆ σχεδὸν 25 ἑκατομμύρια, ἀφοῦ προσθέσῃ εἰς αὐτὰ μέρος ἀπὸ τὰς ἐτησίας εἰσπράξεις τῆς ἐθνικῆς γῆς, νὰ ἐκδώσῃ χρεωγραφα μὲ μέτριον τόκον· ἡ Κυβέρνησις πράττουσα οὕτως εὐεργετεῖ τὸ ἔθνος, ἐξοφλεῖ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τὰς ἐθνικὰς ὑποχρεώσεις, καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι τὸ δημόσιον θὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ χρέη ὑπέρογκα διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀγωνιστῶν, οὐδόλως πρέπει νὰ γίνῃ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐθνικῶν ὑποσχέσεων.

Ὅθεν, κύριοι βουλευταί, μιμηθῆτε τοὺς ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος, οἱ ὁποῖοι μὲ ἄδολον πατριωτισμὸν καὶ αὐταπάρνησιν ἐνομοθέτησαν ἐν τῇ δυστυχίᾳ των νὰ μὴν ἐκποιηθῇ καὶ νὰ μὴ δωρηθῇ ἡ ἐθνικὴ γῆ, ἀλλὰ νὰ μείνῃ, ἵνα ἐν δέοντι χρόνῳ ἐξοφληθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις των· μὲ τὸν αὐτὸν πατριωτισμὸν ἐπιψηφίσατε ἐν καιρῷ τὴν πρότασίν μου διὰ νὰ λάβωσιν οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισταὶ τὴν ἀμοιβήν των, ὑμεῖς καὶ τὰ λοιπὰ τέκνα τῶν ἀγωνιστῶν τὴν ἀποκτηθεῖσαν μὲ αἵματα πατρικὴν κληρονομίαν σας.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα ἐκ τῶν πρὸ τοῦ 1871 πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν θέλουσι παρακατατεθῆ εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ, ἵνα χρησιμεύσωσι ταῦτα πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀγωνισαμένων καὶ τῶν προπενεγκόντων χρήματα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος.

Ὁ βουλευτὴς Νέων Ψαρῶν
Κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.»

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἀρχαίων ἐκβολάδων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ μεταλλοῦχοι ἐκβολάδες τῶν ἀρχαίων, ὁποδήποτε τῆς ἐπικρατείας κεῖνται, θέλουσι διατεθῆ διὰ Νόμου πρὸς ὄρελος τοῦ δημοσίου, ὡς ἀνήκουσαι εἰς τὸ κράτος.

Ἐκβολάδες εἰσὶν οὐ μόνον τὰ μεταλλοῦχα χώματα, ἀλλὰ καὶ τὰ μέταλλα τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐξωρυγμένα.

Ἄρθρ. 2. Ὁ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων εἰδικὸς Νόμος θέλει στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δημοσίου συναγωνισμοῦ, ἐὰν τὸ κράτος δὲν προτιμήσῃ τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἢ μέρους αὐτῶν μετάλλευσιν, θέλει δὲ εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑπομένων διατάξεων.

ά. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει τὸ ταχύτερον νὰ γνωστοποιήσῃ προσκόντως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὸν παρόντα Νόμον μετὰ περιλήψεως τῶν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1870 καὶ 3 Φεβρουαρίου 1871 περὶ καταμετρήσεως καὶ ἀναλύσεως ἐπιστημονικῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτροπῆς.

β'. Εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου θέλει διορισθῆ πολυμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ἐπιστημόνων μετὰ τοῦ ἀναγκαίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἥτις, διῃρημένη εἰς τμήματα, θέλει ἀναζητήσει καὶ καταμετρήσει πάσας τὰς ἐν τῇ Λαυριωτικῇ χώρᾳ κειμένας ἐκβολάδας, (πλὴν τῶν ἤδη καταμετρηθεισῶν), καὶ θέλει ἐκτελέσει τὰς ἀναλύσεις, αἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἐν αὐταῖς περιεχομένης εἰς μέταλλον ἀξίας καὶ τῆς εἰς τμήματα δυνατῆς διαιρέσεώς των.

γ'.) Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει σχεδιάγραμμα πάσης τῆς Λαυριωτικῆς χώρας, ἐν ᾧ θέλουσι δι' ἀριθμῶν σημειωθῆ πάντες οἱ τῶν ἐκβολάδων σωροί, καὶ τὰ περιέχοντα αὐτὰς ῥηγμάτα, σπήλαια, δεξαμεναί, στοαί, ὡς καὶ πάντα ἐν γένει τὰ σημεῖα ἔνθα ὑπάρχουσιν ἐκβολάδες.

Ἄρθρ. 3. Ἡ παράβασις τοῦ Νόμου ΤΠΑ'. τῆς 20 Μαρτίου 1871, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ τῶν ἐκβολάδων χρῆσις, τιμωρεῖται μὲ εἱρκτὴν, συνεπιβαλλομένης καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 226 τοῦ ποινικοῦ νόμου χρηματικῆς ποινῆς.

Δημόσιοι λειτουργοί, πολιτικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ἐξ ἀμελείας παραβάντες τὸν εἰρημένον ΤΠΑ'. νόμον ἢ τὸν παρόντα, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν ἐτῶν, φυλαττομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρ. 4. Καθ' ἅπασαν τὴν Λαυριωτικὴν χώραν θέλει διορισθῆ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως μὲ βαθμὸν Γενικοῦ Γραμματέως, εἰς ὃν ἀνατίθενται πάντα τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Νομάρχου καὶ τὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὸν Νόμον ΡΚς'. καὶ προσέτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν περὶ μεταλλείων, σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων Νόμων καὶ διαταγμάτων.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ἄρθρον 5. Τὸ ἐν Λαυρίῳ Τελωνεῖον προβιβάζεται εἰς Τελωνεῖον Α'. τάξεως.

Ἄρθρον 6. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῆ εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἐποχαί, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τὴν ἡμεδαπὴν ἢ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴ μεταλλικῶν οὐσιῶν ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Λαυρίου. Ἡ φόρτωσις καὶ ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν ἐτῶν πάντων τῶν εἰς αὐτὴν συμπραξάντων καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθ. 226 καὶ 30 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Κατὰ τὴν φόρτωσιν θέλουσι παρευρίσκεσθαι, πλὴν τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, εἷς τῶν τμηματαρχῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὁ διοικητὴς τῆς ἐν Λαυρίῳ στρατιωτικῆς δυνάμεως· ὁσάκις ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἐκτάκτου φορτώσεως, θέλει περὶ τούτου ἐκδοθῆ ἴδιον Βασιλικὸν Διάταγμα.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ τοῦ φορτίου ἐξαγωγὴ ἄνευ πληρωμῆς πάντων τῶν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων δι' αὐτὸ δικαιωμάτων· ἡ βεβαίωσις τῆς πληρωμῆς ταύτης ἀνήκει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 7. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καταμετρήσεων καὶ τῶν ἀναλύσεων τῶν ἐκβολάδων καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐν γένει πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐργασιῶν, χορηγεῖται πίστωσις δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1871, ἐν τῷ Κεφ. 13ῳ ὑπὸ ἔδαφ. 10 «Μεταλλεῖα ἐν Λαυρίῳ.»

Ἡ πίστωσις αὕτη, ἀπούσης τῆς Βουλῆς, δύναται ν' αὐξηθῇ δι' ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1871.

Οἱ Βουλευταὶ

Δ. Γ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ.
Λ. ΡΟΝΤΗΡΗΣ.
Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.»

«ΝΟΜΟΣ ΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐκβολάδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων.

Ἄρθρον 1. Ἐκβολάδες εἶναι αἱ μεταλλοῦχοι ὕλαι αἱ ἐξορυχθεῖσαι εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν καὶ εὑρισκόμεναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἢ ἐντὸς δεξαμενῶν, φρεάτων ἢ ἀλλαχοῦ.

Ἄρθρον 2. Αἱ ἐκβολάδες ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος, ἡ δὲ μετάλλευσις αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ δυνάμει πράξεως τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις χορηγεῖ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα διὰ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ἀναδεχθησόμενον νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ἀνώτερον ποσοστὸν ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ἄρθρον 3. Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ Β'. Διατάγματος πρωτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν συμβουλίου, ἰδίως ἐπὶ τούτῳ συγκροτουμένου καὶ συγκειμένου ἐκ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἢ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον προεδρεύσαντος αὐτῆς, τοῦ προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ παρ' αὐτῷ ἐπιτρόπου, τῶν Κισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, συγκαλουμένων ἁπάντων ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ· τὸ συμβούλιον τοῦτο λογίζεται πλῆρες, ἐὰν ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου παρευρίσκωνται καὶ δύω ἐκ τῶν λοιπῶν πέντε μελῶν.

Ἄρθρον 4. Καθαρὰ πρόσοδος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει πληρόνει ὁ ἐργολάβος τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου, εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας τῶν παραγομένων μετάλλων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δραχμῶν 350 κατὰ τόνον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς, καμινεύσεως κλπ.

Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας προσδιορίζεται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τοὺς προέδρους τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ Πολυτεχνείου· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς πρὸς μὲν τὴν ἀξίαν τῶν μετάλλων θέλει λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ τιμολόγια τῆς Εὐρώπης, ὡς πρὸς δὲ τὴν περιεχομένην ἐξ ἑκάστου εἴδους ποσότητα, τὰ ἐξαγόμενα τῶν χημικῶν ἀναλύσεων, αἵτινες θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῆς ἐποπτείαν ἐπὶ δειγμάτων, λαμβανομένων παρὰ τοῦ Γεν. Ἐφόρου τῶν ἐκβολάδων ἐξ ἑκάστης χελώνης.

Ἄρθρον 5. Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγήν.

Μέχρι δὲ τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον κανονισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου ὁ ἐργολάβος καταβάλλει εἰς λογαριασμὸν διὰ πᾶσαν μεταφερομένην ἢ ἐξαγομένην ποσότητα τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν προηγουμένην τριμηνίαν καθαρᾶς προσόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν διὰ τὴν παραχώρησιν προαπαιτουμένων.

Ἄρθρον 6.

Ἅμα γενῇ γνωστὴ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἡ ὕπαρξις ἐκβολάδων εἰς οἱονδήποτε μέρος τῆς ἐπικρατείας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διορίζει ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ μηχανικῶν, ὀρυκτολόγων καὶ χημικῶν, ἡ ὁποία μεταβαίνουσα ἐπιτοπίως ἐνεργεῖ τὰς ἀπαιτουμένας καταμετρήσεις καὶ ἀναλύσεις, συντάσσει δὲ καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν κυβέρνησιν·

α'. Γενικὰ διαγράμματα ἐμφαίνοντα τὴν ἔκτασιν τῶν ἐκβολάδων καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν, σχετιζόμενα πρὸς σταθερὰ φυσικὰ ἢ τεχνητὰ ἀναλλοίωτα σημεῖα. Ἐὰν ὁ ὄγκος τῶν εἴς τινα θέσιν εὑρισκομένων ἐκβολάδων ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν ἑκατομμύριον τόνων, διαιρεῖ αὐτὴν διὰ σταθερῶν σημείων εἰς πλείονας μερίδας, εἰς τρόπον, ὥστε οὐδεμία μερὶς νὰ περιέχῃ πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου τόνων.

β'. Ἐγκαρσίους τομὰς δεικνυούσας τὸ πάχος τῶν ἐκβολάδων.

γ'. Πίνακας τῶν γενομένων χημικῶν ἀναλύσεων.

δ'. Ὑπόμνημα γεγραμμένον ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί, καὶ διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὸν δῆμον, τὸ χωρίον τὴν θέσιν καὶ τὰ ὅρια τῆς γῆς, ἔνθα κεῖνται αἱ ἐκβολάδες, τὴν κατ' ἐπιφάνειαν ἔκτασιν, τὸν ὄγκον καὶ τὸ εἰδικὸν καὶ ὁλικὸν βάρος αὐτῶν, τὰ ἐξαγόμενα τῶν χημικῶν ἀναλύσεων, τὰ ἔξοδα τῆς ἐξορύξεως καὶ καμινεύσεως κατὰ τόνον, καὶ τὸν μέσον ὅρον τῆς ὡς ἔγγιστα καθαρᾶς προσόδου· καὶ

ε'. Δείγματα εἰλημμένα ἐκ τῶν διαφόρων στρωμάτων καὶ θέσεων τῶν ἐκβολάδων.

Τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐπιτροπῆς τυπόνεται καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ

πρέσβεις καὶ προξένους τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς ἐργοστασιάρχας καὶ πάντας τοὺς δυναμένους νὰ ἀναλάβωσι τὴν καμίνευτιν.

Ἄρθρον 7. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει δι' ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐφημερίδων τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ μερίδας, ἑκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν ἑκατομμύριον τόνων.

Ἐν τῷ προγράμματι ὁρίζεται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, αἱ Ἀρχαὶ ἐνώπιον τῶν ὁποίων θέλει ἐνεργηθῇ, καὶ ἡ σειρὰ, καθ' ἣν θέλουσι πλειστηριασθῇ αἱ διάφοροι μερίδες.

Μεταξὺ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγράμματος καὶ τῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ μεσολαβῇ διάστημα χρονικὸν οὐχὶ βραχύτερον τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 8. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν πλειστηριασμὸν, ἐὰν μὴ προηγουμένως καταθέσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐγγύησιν ἐκ δραχμῶν 50,000. Ἡ ἐγγύησις δίδεται εἴτε εἰς μετρητὰ, εἴτε εἰς μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς καὶ Ἰονικῆς Τραπέζης, εἴτε εἰς τίτλους δημοσίων δανείων, μετὰ τὸ 1862 συνομολογηθέντων.

Ἄρθρον 9. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἢ ἀποφασίζει νὰ γίνῃ ἡ παραχώρησις εἰς τὸν προσενεγκόντα ἀνώτερον ποσοστὸν, ἢ διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου.

Ἄρθρον 10. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ καμινεύῃ τὰς ἐκβολάδας ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας, ὧν ἤθελε καταλάβει ἢ βλάψει τὰς γαίας διὰ τῶν ἐργασιῶν του· καὶ εἰ μὲν ἐξ αὐτῶν κωλύεται ἄνευ ἄλλης βλάβης ἡ ἐντὸς τοῦ ἔτους συνήθης καλλιέργεια, ἡ ἀποζημίωσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκ τῆς καλλιεργείας καθαρὰν πρόσοδον κατὰ τὴν γνωμοδότησιν ἐμπειροτεχνῶν, προστιθεμένου εἰς αὐτὴν καὶ ἑνὸς τετάρτου τῆς αὐτῆς προσόδου· εἰ δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν βλάπτονται αἱ γαῖαι τοσοῦτον, ὥστε δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν, ἢ καταλαμβάνονται ὑπὲρ τὸ

ἔτος, ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις τῶν ἐκβολάδων ὑποχρεοῦται, ἐὰν θέλῃ ὁ ἰδιοκτήτης, νὰ ἀγοράσῃ τὴν γῆν, πληρώνων αὐτὴν κατ' ἐκτίμησιν ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας, ἣν εἶχε πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἐκβολάδων καὶ ἀσχέτως τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 12. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 δημοσιεύσεων πληρώνονται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἀπὸ τὸν ἐργολάβον.

Ἄρθρον 13. Ὁ ἐργολάβος καθίσταται ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 συμβουλίου·

α') Ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Βασιλικοῦ Διατάγματος δὲν κάμῃ ἔναρξιν τῆς καμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων, ἢ

β'. Ἐὰν δὲν διατηρῇ εἰς ἀδιάλειπτον ἐνέργειαν τρεῖς τοὐλάχιστον καμίνους.

Ἡ ἔκπτωσις τοῦ ἐργολάβου ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν τῆς χρηματικῆς αὐτοῦ ἐγγυήσεως, περιερχομένης εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 14. Αἱ μετὰ τὴν καμίνευσιν σκωρίαι ἀνήκουσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ τὰς τοποθετῇ κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 15. Αἱ ἐπὶ τῆς ἐξορύξεως καὶ καμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων ἐργασίαι ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἐργολάβου εἰς πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ ἐμβάλῃ εἰς κίνδυνον ἢ νὰ βλάψῃ τὴν ὑγείαν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν πέριξ οἰκούντων, καὶ νὰ ὑποδεικνύωσι τὰ μέσα τῆς προλήψεως, πρὸς ἃ ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀποποιήσεως αὐτοῦ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 16. Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τοῦ ἐργολάβου τὸ δημόσιον δύναται νὰ κρατήσῃ τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ ἄλλα ἀκίνητα ἔργα, τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου, ἐπὶ ἀποζημιώσει διὰ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῶν ἀξίαν, προσδιοριζομένην δι' ἐκτιμήσεως ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ',

Περὶ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 17. Πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐκβολάδων καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου καθίσταται ἐν Λαυρίῳ ἔφορος, φέρων τὸν τίτλον «Γενικὸς Ἔφορος τῶν ἐκβολάδων» ἔχων ἕδραν καὶ μισθὸν Νομάρχου, καὶ διορίζόμενος κατὰ πρότασιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Δι' ἐνοίκιον, γραφικὴν ὕλην καὶ ἔξοδα περιοδείας χορηγεῖται εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον τῶν ἐκβολάδων μηνιαῖα ἐτησία ἐκ δραχμῶν διακοσίων ἄνευ λογοδοσίας.

Ἄρθρον 13. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐφόρῳ τοποθετοῦνται δέκα φύλακες, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἔχοντες μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ὀγδοήκοντα.

Ἄρθρον 19. Διὰ νὰ διορισθῇ τις φύλαξ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 25 ἕως 40 ἐτῶν καὶ νὰ ὑπηρέτησεν εἴτε ὡς δεκάρχης ἐν τῇ τελωνοφυλακῇ, εἴτε ὡς ὑπαξιωματικὸς ἐν τῷ Βασιλικῷ στρατῷ· διὰ τοὺς τελευταίους τούτους ἀπαιτεῖται ἄφεσις ἐξιρέτου διαγωγῆς.

Ὡς πρὸς τὴν θητείαν, τὴν ἀνακατάταξιν, τὰς πειθαρχικὰς περιπτώσεις κλπ. ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ τελωνοφυλακῆς νόμου.

Αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἔφορον τῶν ἐκβολάδων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1871.

Οἱ ὑπουργοὶ

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.	Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ἑπομένως τοῦ προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 10 Μαρτίου 1871 ἀπεφασίσθη, συζητουμένου τοῦ περὶ σιδηροδρόμου Πειραιῶς νομοσχεδίου, νὰ δίδωνται ἀπὸ μέρους τῆς ἑταιρίας ἐτησίως, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου της, 2 μὲν χιλ. δραχ. εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν πρὸς ἐπισκευὴν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ, 1000 δὲ εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς πρὸς συντήρησιν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου, ὅτι δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἀναφερομένη ἐν τοῖς πρακτικοῖς, δὲν περιελήφθη κατὰ παραδρομὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ ἐδέχθη νὰ

τεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ μετὰ τὰς λέξεις « τὰ κείμενα ἔπονται » ἡ ἑξῆς περικοπή «καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δίδῃ ἡ ἑταιρία κατ' ἔτος, καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου αὐτῆς, ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Πειραιῶς δραχμὰς χιλίας.» Οὕτω δὲ συμπληρωθὲν τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἕπεται.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνονται αἱ μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑταιρίας τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς σιδηροδρόμου ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσαι συμβάσεις τῆς 10 Ἀπριλίου 1870 ἐξ ἄρθρων πέντε καὶ 3 Φεβρουαρίου ε. τ. ἐξ ἄρθρων δύω καὶ ὧν τὰ κείμενα ἕπονται, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δίδῃ προσέτι ἡ ἑταιρία κατ' ἔτος καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου Πειραιῶς δρ. χιλίας.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ Βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Χαραλάμπους Χρηστοπούλου.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἀνέβη τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, καὶ εἶπεν, ὅτι ὁ νόμος περὶ ἀπαγορεύτεως τῆς χρήσεως τῶν ἐκβολάδων, κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐτέθη ἐν σπουδῇ εἰς ἐνεργειαν, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἐξακολουθοῦσα τὰς ἐρεύνας αὐτῆς, συνεκρότησε συμβούλιον ἐκ διαφόρων νομομαθῶν, ὅπερ εἰς οὐδὲν κατέληξεν ἀποτέλεσμα. Τούτου ἕνεκα κατ' ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως μετεβην εἰς Λαύριον πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν ἐκβολάδων, ἐκεῖ δὲ μετεῖδας ἐπείσθην, ὅτι αἱ ἐκβολάδες κεῖνται ἐπὶ ἐδάφους βασώδους, ὅπερ κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον. Προσέτι ἐπέσπευσα κατὰ τὸ δυνατὸν πάσας τὰς ἀμοιβάσας τὰ ἐν Λαυρίῳ μεταλλεῖα δίκας τοῦ δημοσίου· πλὴν αὗται δὲν θέλουσι περατωθῇ τοσοῦτον ταχέως, διότι ἀπαιτοῦνται τινὲς προθεσμίαι, ἃς τὸ δημόσιον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ὑπερβῇ.

Συνεπείᾳ δὲ τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἐκόμισα ἐκ Λαυρίου, ἡ κυβέρνησις συνέταξε νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων ἐξασφαλίζον τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐθαίρετος ἀφαίρεσις τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας, διότι πᾶς ἰδιοκτήτης δύναται νὰ λάβῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν βλάβην τῆς ἰδιοκτησίας του, καὶ τοι ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ δικαστήριον ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἀποφανθῇ, ὅτι αἱ ὑπὸ τὰς ἐκβολάδας γαῖαι εἰσὶν ἐθνικαί

Προβαίνων επέφερεν, ότι ή Κυβέρνησις, θεωρούσα επιζήμιον νά καταστήση τό δημόσιον εργολάβον τής μεταλλεύσεως, παρεδέχθη τήν εις ιδιώτας παραχώρησιν των εκβολάδων διά συναγωνισμού καί διαιρών τήν επιφάνειαν αυτών εις τεμάχια, όπως μετάσχωσι τής μεταλλεύσεως πολλαί εταιρίαι.

Εξηγήσας τάς διαφόρους διατάξεις του νομοσχεδίου, προσέθηκε τελευταίον, ότι τό δικαίωμα του δημοσίου θέλει λαμβάνεσθαι έκ τής καθαράς προσόδου, τής οποίας τήν αξίαν θά προσδιορίζη επιτροπή μετά προηγουμένην ανάλυσιν δείγματος εξ εκάστης χελώνης αργυρομολυβδούχου. Μετά ταύτα δέ υπέβαλε τό περί εκβολάδων νομοσχέδιον τής Κυβερνήσεως, όπερ άπερασίσθη νά τυπωθή καί συζητηθή ως πρώτον αντικείμενον κατά τήν προσεχή δευτέραν.

Ακολούθως ό πρόεδρος τή συναινέσει τής Βουλής, ορίσας ώραν ενάρξεως τής επιούσης συνεδριάσεως τήν 10 π. μ. έλυσε τήν συνεδρίασιν περί ώραν 4 μ. μ.

Ό πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οί γραμματείς

Μ. Παρίσης.

Μ. Γ. Καπεταναάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ.

Τής 19 Απριλίου 1871.

Απαρτίας γενομένης περί ώραν 3 μ. μ. ανεγνώσθησαν τά πρακτικά τής παρελθούσης καί επεκυρώθησαν.

Είτα επί τή παρατηρήσει του προέδρου ή Βουλή έταξεν ώραν ενάρξεως των συνεδριάσεων τήν 2 μ. μ. επί τώ όρω νά αναβάλληται ή συνεδρίασις διά τήν επιούσαν, εάν μετά 1|4 από τής ταχθείσης ώρας δέν συμπληρωθή ό νόμιμος προς απαρτίαν αριθμός.

Επομένως ανεκοινώθησαν τά εξής.

1. Νομοσχέδιον περί παραχωρήσεως εις τόν δήμον Άνδρου του καταστήματος τής πρώην Καϊρείου σχολής, ήτις παρεπέμφθη εις τύπωσιν καί

2. Πρότασις νόμου του Βουλευτού Διαμαντοπούλου περί

μαιευτικής σχολής Αθηνών, ήτις ωσαύτως παρεπέμφθη εις τύπωσιν αμφότερα δέ έχουσιν ως εξής.

Προς τήν Βουλήν.

Τό επαρχιακόν συμβούλιον τής επαρχίας Άνδρου διά πράξεώς του εύχεται ίνα παραχωρηθή εις τόν δήμον Άνδρου ή χρήσις τής εν Άνδρω πρώην Καϊρείου σχολής μετά τής μικράς περιοχής, ίνα χρησιμεύση αύτη μετά προηγουμένην επισκευήν ως κατάστημα δημοτικού καί Ελληνικού σχολείου.

Τήν προκειμένην αίτησιν εύρίσκομεν δικαίαν καί συμφέρουσαν, αφ' ενός, διότι ό δήμος Άνδρου στερείται καταλλήλων δι' εκπαιδευτήρια καταστημάτων, αφ' ετέρου, διότι ή περί ής πρόκειται οικοδομή εγκαταλειφθείσα πρό πολλών ετών άνευ επισκευής τινος καί επιτηρήσεως κατέστη ετοιμόρροπος, τό δέ δημόσιον εις ό δέν χρησιμεύει τό κατάστημα τούτο δέν δύναται νά καταβάλη τήν απαιτουμένην δαπάνην τής επισκευής.

Επομένως υποβάλλοντες τό απαιτούμενον νομοσχέδιον περί παραχωρήσεως εις τόν δήμον Άνδρου τής προκειμένης σχολής υπό τούς σημειουμένους όρους, παρακαλούμεν τήν Βουλήν ίνα επιψηφίση τήν πρότασίν μας, εάν εγκρίνη τήν παραχώρησιν.

Εν Αθήναις, τήν 3 Απριλίου 1871.

Οί υπουργοί

επί των Εσωτερικών	επί των Οικονομικών
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.	Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περί παραχωρήσεως εις τόν δήμον Άνδρου του καταστήματος τής πρώην Καϊρείου σχολής.

Άρθρον 1.

Παραχωρείται δωρεάν εις τόν δήμον Άνδρου τό εν Άνδρω κατάστημα τής πρώην Καϊρείου σχολής μετά τής συνεχομένης περιοχής, ίνα χρησιμεύση μετά προηγουμένην δαπάνη του δήμου επισκευήν διά δημοτικά καί Ελληνικόν σχολείον.

Άρθρον 2.

Τά κατά τό προηγούμενον άρθρον παραχωρούμενα εις τόν δήμον επανέρχονται άνευ δικαστικής μεσολαβήσεως καί άνευ αποζημιώσεως εις τήν κυριότητα του δημοσίου, εάν προς άλλον

ἢ τὸν προδιορισθέντα σκοπὸν χρησιμεύσωσιν, ὡς καὶ ἐὰν ἐντὸς δύω ἐτῶν δὲν ἐπισκευασθῇ ἡ οἰκοδομή.

Ἀθῆναι, τῇ 3 Ἀπριλίου 1871.

Οἱ ὑπουργοὶ

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Λ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

«ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ.

Περὶ Μαιευτικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Κύριοι Βουλευταί!

Εἷς τῶν σπουδαιοτάτων τῆς ἰατρικῆς κλάδων εἶναι καὶ ἡ Μαιευτική.

Καθ' ἅπαντα διὰ τοῦτο τὰ τῆς Εὐρώπης Πανεπιστήμια ὁ κλάδος οὗτος ἰδιαζόντως προστατεύεται καὶ περίφροντι ἀποτελεῖ παράρτημα τῆς ἐν γένει ἰατρικῆς τέχνης, τὸ μὲν διὰ τὰς ἐν τοῖς μαιευτηρίοις τικτούσας, τὸ δὲ διὰ τὰ ἐκυτῶν νήπια, καὶ τὸ τρίτον διὰ τοὺς ἀποδυομένους εἰς τὴν τῆς μαιευτικῆς ἐκμάθησιν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας.

Εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ἅμα ἐκ τοῦ βυθοῦ βαρείας καὶ μακρᾶς δουλείας ἀναδύσασαν, ἐπαισθητὴ ὑπάρχουσα καὶ ἡ ἔλλειψις ἐπιστημονικῶν μαιῶν, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ συσταθῇ ἡ ἐν Ἀθήναις Μαιευτικὴ Σχολὴ εἰς πρόχειρον εἰπεῖν μόρφωσιν μαιῶν, γινωσκουσῶν κἂπως τελειότερον τῶν ἐμπειρικῶν μαιῶν τὰς τῆς μαιεύσεως λειτουργίας.

Ἓν δὲ Διάταγμα Βασιλικὸν τῆς 26 Φεβρουαρίου τοῦ 1838 ἔτους, ὅπερ παρηκολούθησεν ὁ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου τοῦ 1856 Νόμος, καὶ τὸ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1856 Β. Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ Μαιευτικοῦ Σχολείου, ἐκανόνισαν ὁριστικῶς τὰ καθ' ἕκαστον τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς περί τε τὴν διαχείρισιν τῆς ἐν αὐτῇ περιουσίας καὶ τὴν σπουδὴν τῶν μαθητριῶν.

Κατὰ τὰ εἰρημένα, ἡ Μαιευτικὴ Σχολὴ χρησιμεύει διὰ τὸν τοκετὸν ὀλιγίστων πενομένων γυναικῶν, συντρουμένων ἐπί τινας μόνον ἡμέρας ἐν τῷ Μαιευτηρίῳ, εἰς τὰ φιλάνθρωπα τοῦ ὁποίου σπλάγχνα δὲν δύνονται νὰ ὑπάρχωσι, τό γε νῦν ἔχον, πλείους τῶν ἓξ κλινῶν, καὶ τοῦτο εἰς πόλιν κατοικουμένην ὑπὸ τεσσαράκοντα χιλιάδων κατοίκων, διατελοῦσαν ὡς πρωτεύουσαν, καὶ καθῆκον ἔχουσαν τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ὑποστήριξιν τῆς ἐν

γένει ἐπιστήμης, καὶ λόγῳ φιλανθρωπίας, καὶ διότι εἰκότως πάνυ πρέπει νὰ θεωρῆται καὶ νὰ ἦναι αὕτη ἡ ἀληθὴς ἑστία πάσης γνώσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἧς κέκληται ἵνα ποδηγετήσῃ τὰς τύχας.

Ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς ἐξασκῶν τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ ἐν λόγῳ ἱδρύματος, εἷς ἐοικὼς αὐτοῦ διδάσκων ἐν τῷ μαιευτηρίῳ τὴν μαιευτικὴν εἰς ὀλίγας ἀγραμμάτους ῥάλλων γυναῖκας, καὶ μία ἐπιστήμων μαῖα ἐπιτετραμμένη τὴν περιποίησιν τῶν λεχωΐδων, τὴν τῶν ἐπίπλων τοῦ καταστήματος διατήρησιν, ὡς καὶ τὴν εἰς ἀπόκτησιν πρακτικῶν γνώσεων τῶν μαθητριῶν ἐπιμέλειαν καὶ ἐπαγρύπνησιν, ἰδοὺ τὸ προσωπικὸν τοῦ, περὶ οὗ πρόκειται ἡμῖν, παιδευτηρίου, προσωπικὸν ἐλλειπὲς, ἐλλειπῆ τινα πάντως καὶ δυσανάλογα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας προωρισμένον, ὡς ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ του καὶ τοῦ προσωπικοῦ του, νὰ δημιουργῇ πράγματα, καὶ τοῦτο εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τὰ πρόσω εἰς πᾶν εἶδος γνώσεως χωροῦσα, ἀνάγκην ἔχει ἀπόλυτον καὶ ταχίστην νομοθεσίας, δεόντως κανονιζούσης τὰ κατὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν διαφόρων ἀναγκαίων εἰς εὐημερίαν τοῦ ἔθνους γνώσεων, ἂν μὴ ἐθέλῃ αὕτη ἀείποτε εἰς περιδίνησιν λυπηρὰν κύκλῳ σημείου νεκρωτικῆς στασιμότητος νὰ καταγρίβῃ τὸν χρόνον.

Ἀλλ' ὡσεὶ μὴ ἤρκουν τὰ εἰρημένα εἰς τὴν τοῦ ἐν λόγῳ παιδευτηρίου ἀνεπάρκειαν, ἐπιπροστίθεται καὶ ἡ μὴ παραδοχὴ ἐν αὐτῷ τῶν ἐν τῇ Λιτουκλινικῇ καταγινομένων εἰς ἀπόκτησιν πειραματικῶν γνώσεων διδακτόρων τῆς ἰατρικῆς, καὶ ἐλλείπει ὅλως ἡ κλινικὴ παράδοσις διὰ τὰς μαίας, αἵτινες ἀναγκαίως ἐξέρχονται τοῦ μαιευτηρίου τὴν μὲν θεωρίαν ἴσως ἱκαναί, τὴν δὲ πεῖραν τὸ παράπαν ἀδαεῖς καὶ ὑποσκάζουσαι.

Ὅτε τὸ πρῶτον συνέστη ἡ Μαιευτικὴ σχολή, ἡ γραφὴ καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἐθεωρήθησαν ἱκανὰ προσόντα διὰ τὰς μαθητρίας. Τότε καὶ ἡ γνῶσις περισσοτέρων γραμμάτων ἦν σπάνιόν τι χρῆμα παρὰ ταῖς γυναιξί, καὶ ἡ ἔλλειψις μαιῶν μεγίστη. Σήμερον ὅμως καὶ ἡ πρὸς τὰ γράμματα γυναικεία τάσις ἐπεξετάθη καὶ πλείους τῶν 250 ἔχομεν ἐπιστημόνων μαιῶν. Ἀναγκαίως ἄρα ἡ τῶν γραμμάτων ἐγγύησις ἀπὸ μέρους τῶν σπουδαζουσῶν πρέπει νὰ αὐξηθῇ.

Ἡ τῶν γυναικῶν, κύριοι βουλευταί, ἀρετὴ τόσῳ κοινωφελὴς ἀποβαίνει καθ' ἁπάσας τὰς κοινωνίας, ὥστε ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου ἤδη Δεϊδνιτίου ἐθεωρήθη αὕτη ὡς τὸ μόνον μέσον πρὸς διαμόρφωσιν τῶν ἠθῶν. Σήμερον δὲ θεωρεῖται ὡς κατάκτησις κοινω-

νικὴ τὸ δόγμα τοῦ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν καλοὺς πολίτας, ἂν προηγουμένως δὲν ἀποκτήσωμεν καλὰς γυναῖκας, καλὰς μητέρας. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν τοῦτο ἀξίωμα ἑπομένως δικαιούμεθα νὰ περιμένωμεν εἰδικώτερον παρὰ τῶν μαιῶν οὐχὶ κοινὴν, ἀλλὰ σπανίαν καὶ τὰ μᾶλλιστα διακεκριμένην ἀρετὴν, ἐφ' ᾧ καὶ φρονοῦμεν ὅτι μεγάλη τις πρέπει νὰ καταβάλληται προσοχὴ περὶ τὴν ἐν γένει διαγωγὴν καὶ τὴν καθόλου ἠθικὴν τῶν μαθητριῶν τοῦ τῆς Μαιευτικῆς σχολείου.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1838 μνημονευθὲν Διάταγμα εἰς τὴν ἐν λόγῳ σχολὴν γίνονται παραδεκταὶ μαθήτριαι ἄγουσαι τὴν μέχρι τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίαν. Ὑποθετεῖ ἄλλοις ῥήμασι τὸ ἐν λόγῳ Β. διάταγμα τὴν ὡριμαθειαν, καὶ τοι γνωστοῦ ὄντος ἐκ τῶν περὶ ψυχῆς γνώσεων, ὅτι κατὰ τὴν ὥριμον ταύτην τῆς ἡλικίας περίοδον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἀποβαίνει ἀνίκανον εἰς ἐκμάθησιν ὁλοσχερῶς σειρᾶς τινος γνώσεων οἱωνδήποτε, ἀπιτελουσῶν σύστημά τι τέχνης ἢ ἐπιστήμης, ἴδιον ἔχον κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην πλεονέκτημα νὰ τελειοποιῇ καὶ πλατύνῃ ὅσα εἰς τὴν τῆς νεότητος ἡλικίαν ἐδιδάχθη. Κατὰ τὸν ψυχολογικὸν ἄρα τοῦτον κανόνα, ἡ ἡλικία τῶν ἐν τῇ σχολῇ μαθητριῶν δέον νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν 30 ἐτῶν, διότι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην καὶ ἡ ἀντίληψις εἶναι ἀκμαία καὶ ἡ μνήμη εἰσέτι ζωηρά, καὶ ἡ κρίσις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐδραία.

Ἡ διὰ τοὺς τοκετοὺς κλίνη καὶ ὁ διὰ τούτους θάλαμος δέον νὰ ὦσι κατάλληλα, ἐκείνη μὲν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν κατασκευήν της, οὗτος δὲ διὰ τὴν εὐρυχωρίαν του. Κλίνη ἀκατάλληλος ἀποβαίνει ἐπιβλαβὴς, θάλαμος δὲ στενόχωρος ἐκτὸς ὅτι παρεμποδίζει πᾶσαν ἐργασίαν ἐν ὥρᾳ δυστοκίας, εὐκόλως δύναται ἵνα χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἕδρα μολυσματικῶν νοσημάτων.

Τέλος πάντων ὅπως εἰς πᾶν ἔργον ἀναγκαιότατον εἶναι νὰ ἔχῃ ὁ ἐργάτης τὰ εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ χρήσιμα ἐργαλεῖα, οὕτω καὶ ἐν τῇ μαιευτικῇ προὐργιαίτατον ἀποβαίνει ἔργον νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ τῆς Μαιευτικῆς καταστήματι ἅπαντα τὰ διὰ τὰς ἐγχειρίσεις καὶ τὴν σπουδὴν τῆς Μαιευτικῆς ἐργαλεῖα, τόσῳ παλαιότερα, ὅσῳ καὶ νέα, ἅπαξ διὰ παντὸς προμηθευόμενα ἐξωθεν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐπὶ τοῦ προκειμένου, κύριοι Βουλευταὶ, μεταβαίνω, μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω σύντομον ἔκθεσίν μου, εἰς τὰ ἄρθρα, ἅτινα ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ διαχαράξω ὧδε διὰ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ ἄχρι τοῦδε περὶ τοῦ τῆς Μαιευτικῆς σχολείου νομοθετηθέντα, πεποιθὼς, ὅτι ταῦτα θέλουσιν υἱοθετηθῆ

παρ' ὑμῶν, καὶ λόγῳ φιλανθρωπίας, καὶ χάριν προαγωγῆς ἑνὸς χωλαίνοντος παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικοῦ κλάδου.

Εὐέλπιστῶ δὲ, ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, ὅτι καὶ τὸ ἀσήμαντον τῆς προστεθησομένης δαπάνης ἔσεται ὁμοίως λόγος βαρὺς καὶ ἱκανὸς εἰς τὸ πεῖσαι ὑμᾶς νὰ ἐπιψηφίσητε τὸν προτεινόμενον Νόμον, ἵνα μὴ λέγωσιν οἱ μεθ' ἡμᾶς ὅτι ἀμέριμνοι διηνύσαμεν τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, καθ' ὃ ἔσχομεν τὴν ἐντολὴν ἐφ' ὅλων τῶν λειτουργιῶν τοῦ τόπου νὰ ἐπαγρυπνῶμεν, καὶ τὴν τῶν πάντων καλλιτέρευσιν νὰ ἐπιδιώκωμεν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Μαιευτικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὰς τῆς Μαιευτικῆς Σχολῆς παραδότεις δὲν γίνονται δεκταὶ ὡς μαθήτριαι, εἰμὴ αἱ ἔχουσαι τὴν ἡλικίαν 20—30 ἐτῶν, καὶ φέρουσαι πιστοποιητικὸν ἀμέμπτου διαγωγῆς, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν ἱερέων τῆς ἐνορίας, ὑπευθύνων ὄντων διὰ τὸ ἐμπιεχόμενον, καὶ τιμωρουμένων ἐπὶ ψευδεῖ πιστοποιήσει, ἐν ᾗ περιστάσει ἤθελον ἀποδειχθῆ ὡς μὴ ὁμοιαλήθη τὰ ἐν τῷ δέοντι πιστοποιητικῷ διαβεβαιούμενα.

Ἄρθρον 2. Διὰ νὰ καταταχθῇ τις ὡς μαθήτρια ἐν τῷ Μαιευτηρίῳ δέον νὰ φέρῃ τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον ἑνὸς τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἀποδεικτικὸν ἱερέως ἢ δημοδιδασκάλου τοῦ ὅτι ἤκουσε παρ' αὐτῷ καὶ ἐξητάσθη εἰς τὸ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας καὶ τῆς κατηχήσεως μάθημα. Πλὴν καὶ μετὰ τὰ εἰρημένα ὡς μαθήτριαι δὲν γίνονται παραδεκταὶ, εἰμὴ αἱ ἐξεταζόμεναι καὶ πάλιν εἰς τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα καὶ εἰς τὴν γραφὴν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, καὶ κρινόμεναι ὡς ἱκαναί.

Ἄρθρον 3. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Μαιευτηρίου σύγκειται, 1) ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ, τοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς Μαιευτικῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἔχοντος τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸ Μαιευτήριον ἀναγομένων, 2) ἑνὸς ὑποδιευθυντοῦ ἢ βοηθοῦ, ὑφηγητοῦ ὄντος καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς τὸ τῆς Μαιευτικῆς μάθημα, ἐργαζομένου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἀναπληροῦντος τοῦτον ἐν ταῖς θεωρητικαῖς καὶ κλινικαῖς παραδόσεσι, 3) μιᾶς Μαίας, τηρούσης ἀπαραμείωτα τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ καθήκοντα, 4) μιᾶς βοηθοῦ τῆς Μαίας λαμβανομένης ἐκ τῶν ἀριστευουσῶν, καὶ ἀναπληρούσης τὴν καθ' αὑτὴ Μαίαν ἀπουσιάζουσαν, κατοικούσης δ' ἀείποτε

ἐντὸς τοῦ καταστήματος πρὸς περιποίησιν τῶν λεχωΐδων καὶ 5) ἐκ δύο ὑπηρετῶν, ἐχόντων ἀφιλονείκητα προσόντα ἠθικῆς ἀγωγῆς ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου δημάρχου καὶ δύω ἱερέων, ὡς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4. Αἱ παραδόσεις εἰσὶν ὄχι μόνον θεωρητικαὶ ἀπὸ τῆς ἕδρας, ἀλλὰ καὶ πρακτικαὶ ἐπὶ τῆς κλίνης τῶν τε ἐγκύων καὶ λεχωΐδων. Εἰς τὰς τελευταίας δὲ ταύτας λαμβάνουσι μέρος ὡς μαθηταὶ καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ εἰς πρακτικὰς σπουδὰς καταγινόμενοι διδάκτορες τῆς ἰατρικῆς.

Ἄρθρον 5. Ὁ μισθὸς τοῦ ὑποδιευθυντοῦ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς κατ' ἔτος	1960
ἤτοι κατὰ μῆνα δραχμὰς 160.	
Ἄρθρον 6. Ὁ μισθὸς τῆς Μαΐας ὁρίζεται κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς	1800
ἤτοι κατὰ μῆνα δραχμὰς 150.	
Ἄρθρον 7. Ὁ τῆς βοηθοῦ τῆς μαΐας μισθὸς ὁρίζεται κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς.....	600
ἤτοι δραχμὰς 50 κατὰ μῆνα.	
Ἄρθρον 8. Ὁ τῶν δύο ὑπηρετῶν μισθὸς ὁρίζεται εἰς δραχμὰς κατ' ἔτος	720
ἤτοι 30 δραχμὰς ἕκαστος κατὰ μῆνα.	
Ἄρθρον 9. Ἔξοδα κατ' ἔτος διὰ φάρμακα δραχ.··	300
Ἄρθρον 10. Ἔξοδα ἐπίπλων καὶ ἐνδυμάτων δραχ.··	500
Ἄρθρον 11. Δι' 80 κατὰ μέσον ὅρον τοκετούς, ὧν ἕκαστος ἀποφέρει δαπάνην δραχ. κατὰ μέσον ὅρον 15	1200
Ἄρθρον 12. Δαπάνη διὰ προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων..... δρ.	1500
Ὅλον ἐτησίας δαπάνης δραχ.	8580

Συμπεράσματα.

Οὕτω δι' εὐτελοῦς δαπάνης τὸ τῆς Μαιευτικῆς Κατάστημα, γενομένου δεκτοῦ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, οὐ μόνον διπλάσιον ἀριθμὸν τικτουσῶν θέλει περιποιεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς μαιευτικῆς σπουδὴν τελειοτέραν καὶ τῇ ἰατρικῇ τέχνῃ ὠφελιμωτέραν θέλει παράσχει.

Κλείω δὲ τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ἀφοῦ πρῶτον παρατηρήσω ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ 9 μέχρι τοῦ 11 ἄρθρου ἔξοδα δύνανται νὰ ὦσι καὶ ὀλιγώτερα, ἅτε ἐξαρτώμενα ἔκ τε τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τοῦ

ἀριθμοῦ τῶν λεχωΐδων, καὶ ἀφοῦ τέλος προσθέσω, ὅτι ἡ διὰ τὰ ἐργαλεῖα δαπάνη ἅπαξ μόνον θέλει λάβει χώραν, ὥστε ἐν τῷ μέλλοντι εἰς μόνον 7000 δραχ. κατ' ἀνώτερον ὅρον θέλουσιν ἀναβαίνει τὰ τοῦ μαιευτηρίου ἔξοδα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1871.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ Μ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Βουλευτὴς Καλαβρύτων.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἀναφορὰ τοῦ Γεωρ. Α. Νικολοπούλου ἐξαιτουμένου παρὰ τῆς Βουλῆς ἐν ὀνόματι τριῶν χιλιάδων πολιτῶν νὰ ἀναβάλῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσαν σκέψιν περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων. Τὴν ἀναφορὰν δὲ ταύτην ὑπεστήριξεν ὁ βουλευτὴς Κ. Νικόδημος, ὑποβαλὼν πρότασιν νόμου περὶ ἐκβολάδων, ἥτις σταλεῖσα εἰς τύπωσιν ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ Βουλὴ κηρύττει τὴν Λαυριωτικὴν χώραν, ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ κράτος. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων, ἐπιφυλάσσεται τὴν ἀπόφασίν της μέχρις οὗ διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως σπουδαίων ἐπιστημόνων, κληθησομένων ἐπὶ τούτῳ ἐξ Εὐρώπης, σχηματίσῃ ἡ Κυβέρνησις πλήρη γνῶσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ποσότητός των.

Ὁ βουλευτὴς Νέων Ψαρῶν
Κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Ἀκολούθως ἀναστὰς εἷς τῶν βουλευτῶν Ἑρμιονίδος εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1867 ἡ Βουλὴ ἐχορήγησε πίστωσιν 500 χιλιάδραχμων πρὸς ἀγορὰν πολεμικοῦ ὑλικοῦ. Ἀλλὰ τῆς πιστώσεως ταύτης δὲν ἐγένετο χρῆσις κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Κατὰ τὸν Μάρτιον ὅμως τοῦ 1868 παρὰ τὸν νόμιμον ἐγένετο χρῆσις τῆς πιστώσεως, ἀπεστάλη δὲ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ ἀξιωματικὸς Ῥόδιος μὲ ἄδρὸν ἐπιμίσθιον, ἠγοράσθησαν ὅπλα 15 χιλ. καὶ παρηγγέλθησαν διὰ τοῦ ἐν Βελγίῳ διαμένοντος ἀξιωματικοῦ Σμολένσκη 15 χιλ. ξιφολογχῶν. Ἐν τούτοις ὁ ἀξιωματικὸς Ῥόδιος ἀνεκλήθη, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐπ' ἀγορᾷ ὅπλων ἐπέμφθη ὁ ἀξιωματικὸς Φουντουκλῆς μὲ ἐπιμίσθιον ἡμερήσιον δραχ. 20 καὶ ταξειδεύει ἔκτοτε εἰς τὰς διαφόρους πρωτευούσας τῆς Εὐρώπης, καὶ ἤδη εὑρίσκεται ἐν Ἀμερικῇ. Κατόπιν δὲ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ἀπῆλθε μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Εὐρώπην ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν Μάνος

λαβών ἡμερήσιον ἐπιμίσθιον δραχ. 30, καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Πρῶσσος ἐργοστασιάρχης μεθ' οὗ συνήφθησαν συμφωνίαι ἀπαιτεῖ νὰ λάβῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὰς 15 χιλ. ξιφολόγχας. Ἐπερωτῶ, προσέθηκε, τελευταῖον τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἂν ὧσι ταῦτα ἀληθῆ, καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν γίνεται τοσαύτη δαπάνη χρημάτων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ταῦτά εἰσιν ἀληθῆ, καὶ ἠτήσατο νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως, ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισε τὴν πρώτην συνεδρίασιν μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου.

Ἀναγγελθέντος μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ πρώτη ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως ἀνέβη τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, εἶπε, περικλείει τρία ζητήματα καὶ ἐπ' αὐτῆς δέον νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις· 1. ζήτημα εἶναι ἐὰν αἱ ἐκβολάδες ἀνήκωσιν ἀνέκαθεν εἰς τὸ Κράτος· ἐπὶ τούτου δὲ διατάζω νὰ πιστεύσω, ὅτι ὑπάρχει ἀμφιβολία, καὶ τοι ἤκουσα διαφωνοῦντα ἐν μέρει τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν· περιμένω νέαν ἐξήγησιν, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ταθέσω τὸ Σῶμα εἰς συζήτησιν περιττήν. Λέγω μόνον, ὅτι δύο διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου χρήζουσι διασαφήσεως—τὸ ἄρθρ. 2 καὶ τὸ ἄρθρ. 6 ἅτινα συνδυαζόμενα παρέχουσι τὴν ἰδέαν, ὅτι αἱ ἐκβολάδες πρώτην ἤδη φορὰν κηρύττονται ἐθνικαί. 6'. ζήτημά εἰσιν αἱ νομοθετικαὶ ἐγγυήσεις, αἵτινες πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸς πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου κατὰ παντὸς ἀφετερισμοῦ. Διότι δὲν ἀρκεῖ ἡ νόμιμος ἀπαγόρευσις, ἀλλὰ πρέπει ὁ παραβιάζων αὐτὴν νὰ τιμωρῆται ποινικῶς. Τὸ δὲ νομοσχέδιον δὲν περιέχει τοιαύτας ποινικὰς διατάξεις. γ'. δὲ ζήτημα εἶναι ἂν συμφέρει νὰ διατεθῶσιν ἀπὸ τοῦδε αἱ ἐκβολάδες. Ἡ περὶ ἐκβολάδων πρότασις τῶν βουλευτῶν διατάσσει προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας, ὅπως οἱ πάντες ἐννοήσωσι περὶ τίνος πρόκειται. Τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτρέπει τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀλλὰ στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ ὁρίζει τὴν πρὸς ἐκκαμίνευσιν δαπάνην εἰς 350 δραχ. κατὰ τόνον. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἄτοπον, διότι ἡ δαπάνη οὖσα ἀνάλογος τῶν συνοδευουσῶν τὸ μέταλλον ὑλῶν δὲν εἶναι πανταχοῦ ἡ αὐτή. Ὁ δὲ διαγωνισμὸς ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου εἶναι ἐπιβλαβής, τὸ σύστημα τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου ἄτοπον καὶ ἄνευ ἐγγυήσεων, καὶ

ἡ κατὰ τμήματα διάθεσις ἀσύμφορος, ὡς ἀπομακρύνουσα τὰς ἑταιρίας τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως.

Προϊὼν ὁ ἀγορεύων προσέθηκεν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἐλλείψεις, ἃς δὲν ἔσχε καιρὸν νὰ μελετήσῃ διὰ τὸ κατεπείγον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ διάθεσις τῶν ἐκβολάδων καὶ ἡ μετάλλευσις αὐτῶν, ἂν μὴ καταστῇ τὸ ἔργον τέλειον καὶ ἀσφαλές. Ἀνέφερε δὲ τελευταῖον τὴν ἐξέτασιν, ἣν ποιεῖται ἡ ἔκθεσις τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως τῶν Παρισίων ἐπὶ τῶν σκωριῶν, καθὼς καὶ τὰς γνώμας ἱστορικῶν καὶ ἐπιτηδείων, ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ ἀρχαῖα μεταλλεῖα ἦσαν πλούσια καὶ ὅτι αἱ ἐκβολάδες περιέχουσιν ἄφθονον μέταλλον, καθ' ὃ ἐξαχθεῖσαι ἐκ τῶν μεταλλικῶν στρωμάτων τῆς ἐπιφανείας, ἅτινα ἐπὶ τῶν εὐγενῶν μετάλλων εἰσὶ μᾶλλον πλούσια.

Τοῦτον ἀντέπρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰπὼν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετὰ μελέτης ἐνδελεχεῖς ἐπείσθη, ὅτι αἱ ἐκβολάδες εἰσὶ νέα περιουσία, ἣν δύναται νὰ διαθέσῃ τὸ δημόσιον χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἀτόμου, καὶ ἑπομένως ἡ Κυβέρνησις τοῦτο πράττει διὰ τοῦ νομοσχεδίου οὐδεμιᾶς θίγουσα τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας· ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη ὑπάρχει νέων ποινικῶν διατάξεων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νόμου, διότι οἱ ὑπάρχοντες νόμοι παρέχουσιν ἡμῖν πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐγγύησιν, δύναται ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ δεχθῇ προσθήκην ποινικῶν διατάξεων ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἂν ἡ Βουλὴ δὲν θεωρήσῃ τοὺς κειμένους νόμους ἐπαρκεῖς· ὅτι δὲ ἐπὶ τέλους δὲν βλέπει ἐπιζήμιον τὴν σπουδὴν τῆς διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων.

Ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, κατέκρινε τὸν ὁρισμὸν τῆς δαπάνης, διότι ὁ νόμος εἶναι γενικὸς καὶ ἑπομένως τὰ ἔξοδα δὲν δύνανται νὰ προσδιορισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων. Συμφωνῶ μὲν, ὅτι ὁ νόμος εἶναι γενικός, ἀλλὰ παρατηρῶ, ὅτι ἤδη ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὰς ἐκβολάδας, ἡ δὲ ἐπ' αὐτῶν δαπάνη κατελογίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνώμης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς. Τοῦτο ἄλλως τε οὐδεμίαν ἐπιφέρει βλάβην, διότι οἱ ἐργολάβοι θέλουσι προσφέρει ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τὰ ὁριζόμενα ἔξοδα· οὐδὲν δὲ κωλύει τὴν Βουλὴν νὰ μεταβάλῃ δι' ἑτέρου νόμου τὸ ποσὸν τῶν πρὸς μετάλλευσιν δαπανῶν, καὶ γνωρίζει μὲν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν εἶναι ἀλάνθαστον τὸ νομοσχέδιον αὐτῆς, διὸ προτίθεται νὰ δεχθῇ πᾶσαν πρότασιν ὠφέλιμον, φρονεῖ ὅμως ὅτι δέον νὰ ὁρισθῶσιν αἱ δαπάναι

τῆς μεταλλεύσεως διὰ τοῦ νομοσχεδίου, διότι δὲν παρέχουσι πολλὴν πίστιν τὰ κατάστιχα τῶν ἑταιριῶν.

Ὅτον ἀφορᾷ τὴν ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου πληρωμὴν τοῦ ποσοστοῦ παρεδέχθημεν τὸν τρόπον τοῦτον, διότι ἕνεκεν τῆς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἀκαθαρίστου εἰς τοὺς ἐργολάβους καὶ εἰς τὸ κράτος, ὅπερ δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ ἑκάστην μερίδα ἐπὶ ὡρισμένῳ τιμήματι. Δὲν παρεδέχθημεν ἐπίσης τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοστοῦ ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ μετάλλου, διότι ὁ μόλυβδος περιέχει διάφορον ποσότητα ἀργύρου ἀναλογοῦσαν πολλάκις δέκα πρὸς 1, ὥστε δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ δώσῃ ὁ ἐργολάβος εἰς τὸ δημόσιον· ἀλλαχοῦ ἀληθῶς ὑπάρχει σύστημα ἀντίθετον, πλὴν ἐκεῖ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ καμίνευσις τῶν μετάλλων διατελεῖ ἐν τῇ τελειότητι.

Ἐμέμφθη προσέτι ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου, ἀκολουθήσεν ὁ ἀγορεύων, τὴν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ὁρίζει, ὅτι ἐξ ἑκάστης χελώνης θέλει λαμβάνεσθαι δεῖγμα πρὸς ἀνάλυσιν, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν τὸ μέτρον τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ κόπους καὶ πολλοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ μὴ ἄρα γε δὲν ἀπαιτοῦνται πολλοὶ ὑπάλληλοι λαμβανομένου τοῦ ποσοστοῦ ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου; αἱ αὐταὶ λοιπὸν ὑπάρχουσι δυσκολίαι εἰς ἀμφότερα τὰ συστήματα. Ἐπέφερε τελευταῖον, ὅτι ἡ κατὰ τμήματα πώλησις τῶν ἐκβολάδων, ἑκάστου τμήματος ἀναλογοῦντος πρὸς ἓν ἑκατομ. τόνων, ἤτοι 30 ἑκατομ., δὲν ἀποκλείει τῆς ἐπιχειρήσεως τὰς μεγάλας ἑταιρίας, προάγει μάλιστα τὸν διαγωνισμὸν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ὃν περιστέλλει τὸ ἐναντίον σύστημα τῆς ὁλοκληρωτικῆς διαθέσεως. Αἱ μεγάλαι μερίδες ἀποκλείουσι τοὺς μικροὺς κεφαλαιούχους, ἐνῷ τοὐναντίον αἱ μικραὶ οὐδὲν κώλυμα παρεμβάλλουσιν εἰς τὰς μεγάλας ἑταιρίας, αἵτινες δύνανται νὰ συγκεντρώσωσι πολλὰς μερίδας διὰ πλειοδοτήσεως. Καταλήγων δὲ προσέθηκεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας σκοπεῖ νὰ ζητήσῃ πίστωσιν, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ προκαλέσῃ τὴν γνώμην ξένων ἐπιστημόνων, ἂν οἱ ἡμέτεροι δὲν δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν εἰς ἀποτέλεσμα βέβαιον. Νομίζει δὲ ὅτι τοῦ δημοσίου διατελοῦντος εἰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃ ἡ διάθεσις τῆς εὑρεθείσης μεγάλης περιουσίας, ἀφοῦ μάλιστα παρέχεται μακρὰ προθεσμία εἰς συζητήσεις σκοπούσας τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Μιχ. Παρίσης.

Α. Γαΐτας Φωσκάρδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

τῆς 20 Ἀπριλίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2. μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς.

1) Ἀναφορὰ Ν. Παναγιωτίδου, αἰτουμένου νὰ διορισθῇ ἐκ νέου ὑπότροφος, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργεῖον.

2) Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῶν εἰς Λαύριον ἀποσταλεισῶν ἐπιτροπῶν.

3) Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 50 χιλ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἀμφότερα τὰ νομοσχέδια παραπεμφθέντα εἰς τύπωσιν ἔχουσιν οὕτω.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῶν εἰς Λαύριον ἀποσταλεισῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν δώδεκα χιλιάδων ἐπὶ τοῦ κεφ. 13, ἄρθρου 4 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἔτος 1870.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν διανεμηθήσεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, λόγῳ ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀποσταλεισῶν εἰς Λαύριον ἐπιτροπῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκεῖ ἐκβολάδων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἀπριλίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἀπεφασίσθη νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων δραχμαὶ 50,000 λόγῳ συνδρομῆς πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ δι' ἀερίου φωτισμοῦ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, καθότον καὶ λόγοι δημοσίας ἀσφαλείας καὶ λόγοι εὐπρεπισμοῦ τῆς πρωτευούσης ἀπαιτοῦσιν ὅπως αὐξηθῇ ὁ δι' ἀερίου φωτισμὸς τῆς πόλεως, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἐλλιπὴς, τὰ δὲ οἰκονομικὰ τοῦ δήμου Ἀθηναίων δὲν ἐπιτρέπουσι ν' ἀναλάβῃ ἅπαντα τὰ βάρη τῆς αὐξήσεως τοῦ φωτισμοῦ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν σχέδιον νόμου, δι' οὗ χορηγεῖται ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1871 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἔκτακτος ἐκ δραχμῶν 50,000 πίστωσις, καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἀπριλίου 1871.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.	Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 50,000 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχ. 50,000 καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ εἰρημένου προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Συνδρομὴ τοῦ δημοσίου πρὸς τὸν δῆμον Ἀθηναίων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ δι' ἀερίου φωτισμοῦ τῆς πόλεως Ἀθηναίων.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἀπριλίου 1871.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.	Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκολούθως λαβών τις τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι καθ' ἃ μανθάνει ἐκ Καλαμῶν διὰ τηλεγραφήματος αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀξιοῦσι νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐν Μεσσήνῃ διαταχθεῖσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ διὰ τῶν παλαιῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ οὐχὶ διὰ τῶν νέων, αἵτινες ἐκληρώθησαν κατὰ νόμον· τοῦτο δὲ καὶ παράνομον εἶναι καὶ παράπονα δίκαια θέλει προκαλέσει· παρεκάλεσε δὲ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ τὸν Νομάρχην τηλεγραφικῶς νὰ ἀπόσχῃ πάσης τοιαύτης ἐνεργείας καὶ νὰ παραδώσῃ τὰς κάλπας εἰς τὰς νέας ἐφορευτικὰς ἐπιτροπάς.

Ἕτερος ἐπίσης ὑποστηρίξας τὸν προλαλήσαντα προσέθηκεν, ὅτι καθ' ὅλους τοὺς δήμους Μεσσήνης δὲν ἐνεργήθησαν παραδόξως ἐκλογαὶ νέων ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὅτι πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἰδίως στρατιωτικοὶ ἐξέρχονται τοῦ καθήκοντός των· συνέστησε δὲ τῷ ὑπουργῷ τῶν Στρατιωτικῶν τὴν μετάθεσιν ἐνωμοτάρχου τινὸς καὶ ἄλλων στρατιωτικῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς πρὸς ἀμφοτέρους ὅτι ἐν Καλάμαις ἀληθῶς ἔκαμε μεγάλην αἴσθησιν ὁ κατάλογος τοῦ δήμου ἰθώμης, καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον λαβὸν γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως συνέστησε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον· πέποιθεν ὅμως ὅτι αἱ ἀρχαὶ, ἰδίως ὁ Νομάρχης, γνωστὸς ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὸν πρὸς τοὺς νόμους σεβασμόν του, θέλει ἐκπληρώσει ἀμερολήπτως τὸ καθῆκόν του, ἄλλως δὲ θέλουσι τιμωρηθῇ.

Ἤρξατο κατόπιν ἡ ἐξακολούθησις τῆς πρώτης συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου.

Παρελθών τις ἐπὶ τὸ βῆμα ἐκρούχθη κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι εἰπέτι εἶναι πρόωρον τὸ ζήτημα, διότι δὲν ἐγένοντο ἀκριβεῖς ἔρευναι ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ πάντες ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦσι. Πρέπει, εἶπε, νὰ ἀναβληθῇ ἡ διάθεσις τῶν ἐκβολάδων, ὅπως δι' ἐπιτροπῆς εἰδημόνων γείνωσι μᾶλλον ἀκριβεῖς ἀναλύσεις καὶ λεπτομερεῖς καταμετρήσεις. Φρονῶ δέ, ὅτι τὸ ποσοστὸν πρέπει νὰ λαμβάνηται ἐκ τῆς ἀκαθαρίτου μᾶλλον ἢ ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου, ἣν δέχεται τὸ νομοσχέδιον, καὶ πιστεύω, ὅτι ἡ ἐκμίσθωσις τῶν ἐκβολάδων δὲν εἶναι δυνατὴ διὰ μικρῶν ἑταιριῶν. Καταλήγων παρεδέχθη τὴν κατὰ τόνους ἐκποίησιν τῶν ἐκβολάδων καὶ ἐνέστη κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἕτερος ἐπίσης ὑποστηρίξας τὴν αὐτοῦ πρότασιν, ὑπεστήριξε τὴν ἀναβολὴν τῆς διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων, ὅπως ἀποφανθῶσιν ἐπιστήμονες, καὶ ἄλλος νὰ κηρυχθῶσιν ἐθνικὰ ὅλα τὰ ἐν

Λαυρίῳ μεταλλοφόρα στρώματα καὶ νὰ ἐκκαμινευθῶσιν ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι αἱ ἐκβολάδες ἀναγνωρίζονται μὲν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐθνικὴ ἰδιοκτησία, ἀλλ' ὅμως αἱ ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν εἶναι πλήρεις καὶ παρέχουσιν ἀμφιβολίας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, αἵτινες διακινδυνεύουσι τὸ ζήτημα. Κατὰ τὸν ὑπουργὸν αἱ ἐκβολάδες κεῖνται ἐπὶ γῆς ἐπιδίκου, διότι τὰ δάση ἐφ' ὧν κεῖνται εἰσὶν ἐπίδικα· προτιμώτερον λοιπὸν εἶναι νὰ κηρύξῃ ἡ Βουλὴ τὰς ἐκβολάδας ἐθνικάς, ὡς Βασιλικὸν νόμισμα, διότι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ νομοσχεδίου κάμνει σύστασιν δικαιωμάτων καὶ δὲν ἀναγνωρίζει δικαιώματα. Τοιουτοτρόπως αἱ ἐκβολάδες δὲν θέλουσιν ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους. Τὰ βασιλικὰ νομίσματα παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσιν ἀνεγνωρισμένα διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1830, τοῦ νόμου τοῦ 1833, τοῦ ποινικοῦ νόμου, τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 12 Νοεμβρίου 1835, τοῦ νόμου περὶ δασῶν, τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, καὶ τῆς ἐπισήμου ἀποφάσεως σπουδαίου νομοδιδασκάλου τοῦ Τουρκικοῦ δικαίου, ὅστις ἐρωτηθεὶς παρὰ τῆς Ἑλλ. Πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπήντησεν, ὅτι πάντα τὰ μέταλλα ἀνήκουσιν εἰς τὸν Σουλτάνον, ἤτοι τὸ δημόσιον, οἱ δὲ κάτοχοι τῆς γῆς οὐδεμίαν μερίδα δύνανται νὰ λάβωσι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ποινικὰς ἐγγυήσεις πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νόμου τοῦ ψηφισθέντος κατὰ τὸν Μάρτιον, δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς. Διὰ τοῦτο ἡ περὶ ἐκβολάδων πρότασις τῶν βουλευτῶν θεωρεῖ τὴν κατάχρησιν κλοπὴν, τιμωρουμένην δι' εἱρκτῆς. Ἀπέκρουσε δὲ τὴν ἰδέαν τῆς ταχείας ἐκποιήσεως τῶν ἐκβολάδων εἰπών, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐκποιηθῶσιν, ἀφοῦ καὶ ὁ πωλητὴς καὶ οἱ ἀγορασταὶ διατελοῦσιν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀξίας τοῦ ἐκποιουμένου ἀντικειμένου, καὶ ἐδέχθη ἐν ἀνάγκῃ νὰ διατεθῶσι μόνον ἓν ἑκατομ. τόνων.

Ὁ ἀγορεύων, εἶπε τελευταῖον, ὅτι τὸ 3 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἀντιβαίνει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ πολιτεύματος ἐνισχύον τὴν συγκέντρωσιν, διότι ἡ παραχώρησις τῶν ἐκβολάδων γίνεται οὐχὶ ὑπὸ τῆς διοικήσεως, ἀλλ' ὑπὸ τῆς πολιτικῆς. Ἀνθυπέβαλε δὲ πρότασιν, ὅπως συζητηθῇ, ἐὰν μὴ ἀναβληθῇ ἡ διάθεσις τῶν ἐκβολάδων, ἥτις προτείνει τὴν ἐκκαμίνευσιν διὰ συνεταιρισμοῦ, παρεπέμφθη δὲ εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται σύστασις ἀνωνύμου ἑταιρίας πρὸς καμίνευσιν τῶν κατὰ τὸ Λαύριον ἐκβολάδων μέχρι ποσοῦ δύο

ἑκατομμυρίων τόνων· εἰς ταύτην δὲ προσφέρει τὸ Κράτος 50 τοῖς 0|0 ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου ὡς μέρισμα τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 2. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον προσδιορίζεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας, γινομένου συμπράξει τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' οὐχὶ ἔλασσον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ἡ δὲ μετοχὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 300.

Ἄρθρον 3. Ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἀγοράσῃ 1000 μετοχὰς· πρὸς τοῦτο δὲ χορηγεῖται πίστωσις δραχ. 300,000.

Ἄρθρον 4. Ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἡμίσεως τῶν μετοχῶν προτιμῶνται οἱ δῆμοι τοῦ Κράτους· ἡ δὲ διανομὴ τοῦ τῆς προτιμήσεως δικαιώματος γίνεται διὰ Β. Διατάγματος ἀναλόγως τῶν πόρων ἑκάστου δήμου.

Τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως ἐκπίπτει ὁ δῆμος εἰ μὴ ἀσκήσει αὐτὸ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας καὶ τῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 5. Τὸ τίμημα τῶν μετοχῶν δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δόσεις· θεωρεῖται δ' ὑπάρχουσα ἡ ἑταιρία ἅμα πληρωθῇ ἐκ πασῶν τῶν μετοχῶν τηλικοῦτον τίμημα, ὥστε τὸ ὅλον νὰ ἀναβαίνῃ εἰς δραχμὰς 600,000.

Ἄρθρον 6. Τὸ δικαίωμα τῆς τῶν δήμων προτιμήσεως, ἂν γένωνται ἔκπτωτοι, προσαυξάνει εἰς τοὺς μετόχους τοὺς πληρώσαντας ἐντὸς τοῦ ἔτους ὁλόκληρον τὸ τίμημα τῶν οἰκείων μετοχῶν· διὰ διατάγματος δ' ὁρίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7. Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προκύπτοντα δικαιώματα θεωροῦνται ὑπάρχοντα, ἐὰν συστηθῇ ἡ ἑταιρία, εἰσπράξῃ δ' ἐκ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου τὸ διαληφθὲν ποσὸν τῶν 600 χιλιάδων ἐντὸς ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 8. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει ἐντὸς 2 ἐτῶν νὰ ἔχῃ εἰς ἐνέργειαν 6 τοὐλάχιστον καμίνους· ἄλλως ἐκπίπτει τῶν ἀπὸ τοῦ νόμου δικαιωμάτων αὐτῆς.

Ἄρθρον 9. Ἡ διοίκησις κανονίζεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ εἰς ἣν μετέχει ἡ Κυβέρνησις ἀναλόγως τῶν μετοχῶν αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ τούτου παρίσταται καὶ διὰ Β. ἐπιτρόπου· ἡ δὲ λογιστικοτης τῆς ἑταιρίας ἐστὶ δημοσία.

Ἄρθρον 10. Πᾶς πολίτης Ἕλλην, οἰκογενειάρχης ὤν, δύναται νὰ καταθέσῃ καὶ μετὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ἑταιρίας δραχμὰς 300 ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς ἑταιρίας τικτούσῃ ἀντὶ τόκου μέρισμα ὅσον καὶ ἡ μετοχή.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐξομοιοῦται τῇ μετοχῇ κατὰ πάντα, ἐξαιρουμένης τῆς διοικήσεως.

Ἐξαιρεῖται προσέτι ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν μέγα μέρος τοῦ μετοχικοῦ καὶ τοῦ ἀπὸ ὁμολογιῶν κεφαλαίου μένει ἀργόν· καθ' ἣν τὸ ἀπὸ τῶν ὁμολογιῶν κεφάλαιον θεωρούμενον ὡς ὅλον λαμβάνει ὡς τόκον τὸ μέρισμα τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ ἐνασχοληθὲν ὁμοειδὲς κεφάλαιον. Τὸ δικαίωμα τῆς καταθέσεως ἀσκεῖ ἕκαστος πολίτης Ἕλλην ἐντὸς 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 11. Ὁ τρόπος καθ' ὃν προσδιορίζεται ἡ καθαρὰ πρόσοδος, εἶναι μεταβλητὸς καὶ ὁρίζεται κατ' ἔτος δι' εἰδικοῦ νόμου· κατ' οὐδένα δὲ τρόπον τὸ πληρωνόμενον εἰς τὸ Κράτος τίμημα εἶναι μεῖον τῶν 8 δραχμῶν κατὰ τόνον τῶν ἐκβολάδων.

Ὁ βουλευτὴς Ναυπακτίας;
ΑΘ. ΡΟΝΤΙΡΗΣ.»

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός. Εἶπε δέ, ὅτι πάντες ὁμολογοῦσιν, ὅτι αἱ ἐκβολάδες εἰσὶν ἐθνικὴ περιουσία· ἑπομένως δὲν ἐννοεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τούτου συζητήσεως, ἀφοῦ οὐδεμία ὑπάρχει διαφωνία. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ποινικῶν διατάξεων, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι κυρία νὰ πράξῃ κατὰ βούλησιν· ἀλλ' ὁ ποινικὸς νόμος τιμωρεῖ τὴν κλοπὴν δι' εἰρκτῆς μὲ ἐπιβαρυντικὰς μάλιστα περιστάσεις, ὅταν πρόκειται περὶ δημοσίας περιουσίας· θεωρεῖται δὲ κλοπὴ πᾶσα κατάχρησις ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων. Ὁ προλαλήσας, ἠκολούθησεν, ὅτι εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν διάθεσιν, διαφωνεῖ δὲ μόνον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς διαθέσεως. Ἀλλ' ὅμως ὁ προσδιορισμὸς ἐποχῶν μεταλλεύσεως δὲν συνάδει πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν μεταλευτῶν καὶ πρὸς τὴν ἐπικερδῆ ἐμπορίαν τῶν μεταλλων· τὸ 2 ἄρθρον τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν ἁρμόζει μᾶλλον εἰς σύνταγμα οὐχὶ δὲ ἐν νομοσχεδίῳ, δὲν πρέπει δὲ νὰ κανονίζῃ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως ὁπωσδήποτε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἀπαιτοῦσι, προσέθηκε τελευταῖον, τὴν ἀναβολὴν τῆς διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων, ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως παρέχει ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, δύο ἴσως ἐτῶν, ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ γείνωσι αἱ ἐντελέστεραι τῶν ἐρευνῶν· ὁ προλαλήσας ὑποπίπτει εἰς ἀσυνέπειαν ὁμολογῶν, ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις εἶναι δυνατὴ μόνον διὰ μεγάλων ἑταιριῶν, καὶ ἐν τούτοις ὁρίζει

τὸ ποσὸν τῆς μεταλλεύσεως εἰς ἓν ἑκατομ. τόνων. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ἡ ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ μετάλλου λῆψις τοῦ ποσοστοῦ εἶναι ἐπιβλαβής, διότι εἰς τοὺς τόνους τοῦ μολύβδου ὑπάρχει διαφορὰ ποσότητος ἀργύρου μεγάλη, ἥτις ἀνέρχεται ἀπὸ 500 γραμμαρίων μέχρι 5,300.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσεν τὴν συνεδρίασιν, περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης.
Κ. Κοσσοναάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τῆς 22 Ἀπριλίου 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη κατόπιν ἀναφορὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀρχιστρατήγου Γ. Ὀλυμπίου, ζητούντων χρηματικὴν χορηγίαν ἀπέναντι τῶν δανείων, ἅτινα ἔχουσι νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ Ἔθνους, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἑτέρα ἀναφορὰ τοῦ Α'. Δημαρχικοῦ παρέδρου Ἀθηνῶν Γ. Μπέσα, παρακαλοῦντος νὰ ἀναλύσῃ ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου 100 δράμια ἐκβολάδων, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ἐμπεριέχεται ἐν αὐτοῖς 50 δράμια μολύβδου καὶ ἓν δράμιον ἀργύρου.

Ἀκολούθως ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἐν Μεσσήνῃ δὲν ἐνηργήθησαν καθ' ὅλους τοὺς δήμους ἐκλογαὶ νέων ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ὥστε αἱ παλαιαὶ κατὰ τὴν πεποίθησίν του δὲν δύνανται νομίμως νὰ ἐφορεύσωσιν ἐπὶ τῆς ἐνεργουμένης ἤδη βουλευτικῆς ἐκλογῆς. Ἠθέλησα, ἠκολούθησε, νὰ λύσω τὸ ζήτημα ἐξ ἀναλογίας πρὸς ἄλλην περίστασιν, καὶ διέταξα τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τῶν εἰρηνοδικῶν τῆς ἐπαρχίας. Ἀλλὰ κατόπιν παρετήρησα, ὅτι ὁ βουλευτικὸς νόμος δὲν προβλέπει περὶ τούτου· καὶ δικαίως, διότι εἶναι σύστημα ὁλέθριον εἰς χεῖρας Κυβερνήσεως,

ήτις θέλει τυχὸν νὰ δολιευθῇ τὰς ἐκλογάς. Πρὸς τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην συνεφώνησε καὶ ὁ νομομαθὴς Π. Παπαργυρόπουλος, ὥστε ἀνέβαλον τὴν ἐκλογὴν τηλεγραφικῶς, ὅπως συμβουλευθῶ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς.

Μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν, καθ' ἣν εἷς μὲν ἰσχυρίσθη, ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου καὶ ἡ λύσις τῶν ἀμφιβολιῶν ἀνήκει εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἕτερος δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀναβάλῃ ἐκλογήν, ἀλλὰ μόνον αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐν ὥρᾳ βεβαίας διαταράξεως τῆς δημοσίας ἡσυχίας, ἡ Βουλὴ ὑρκέσθη εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἄφησε πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφυλάξασα εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως.

Ἑπομένως τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος, ὅτι αὔριον 23 Ἀπριλίου εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως, μεθαύριον δὲ κατὰ τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ ἡ ἑορτὴ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν δύο μεγάλων πρεσβύτεων, ὅπως παρασταθῶσιν εἰς τὰς τελετάς.

Καὶ διὰ μὲν τὴν ά. ἑορτὴν ἐξελέχθησαν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Νοταρᾶ καὶ Δ. Σαρριγιάννη οἱ βουλευταί.

1) Φ. Φίλωνος, 2) Ν. Καρύδης, 3) Θ. Τσαιτάκης, 4) Σ. Λεονταράκης, 5) Ι. Λέκας, 6) Π. Μανωλίδης, 7) Κ. Νικόδημος, 8) Α. Μαγγίνας καὶ 9) Ν. Θ. Λεώπουλος.

Διὰ δὲ τὴν β'. οἱ βουλευταί.

1) Ἀθ. Κατριβάνος, 2) Δ. Χρηστίδης, 3) Σ. Λεονταράκης, 4) Δ. Σαρριγιάννης, 5) Ι. Δελιγιάννης, 6) Α. Γαΐτας Φωσκάρδης, 7) Γ. Ζουλούμης, 8) Ι. Σαφάκας, 9) Δ. Ζέγγελης καὶ 10) Α. Δημητρίου.

Ἀναγγελθέντος κατόπιν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ά. συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου, εἷς τῶν βουλευτῶν Πατρῶν ὑπέβαλε πρότασιν νόμου περὶ ἐκβολάδων*, ἥτις παραπέμφθη εἰς τύπωσιν.

Ἕτερος ἠτήσατο νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις περὶ Λαυρίου τοῦ κ. Κασβίκη, ἡ δὲ Βουλὴ ἐδέξατο.

Ἄλλου εἰπόντος ὅτι τὸ δύστηκτον τῶν ἐκβολάδων καὶ ἡ κατὰ τόπους διαφορὰ αὐτῶν καθίστα ἀδύνατον τὸν ἐκ προκαταβολῆς προσδιορισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς δαπάνης καὶ συστήσαντος εἰς τὴν Βουλὴν τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἄλλος εἶ-

* Ὅρα Ἐφημ. Συζητήσεων Βουλῆς τόμ. Β'. σελ. 391.

πεν, ὅτι ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε συζητήσεως δύο γνῶμαι προέκυψαν ά. ἡ ἰδέα τῆς ἀναβολῆς καὶ β'. ἡ ἰδέα τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων· ἀλλ' ἡ μὲν ἀναβολὴ προκύπτει ἐξ αὐτῶν τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, ὥστε δὲν βλέπει διαφορὰν μεταξὺ τῶν διαφερομένων μερῶν. Ἡ διάθεσις τῶν ἐκβολάδων εἶναι δυνατὴ μόνον κατὰ τὸ νομοσχέδιον μετὰ παρέλευσιν 15 μηνῶν· ἄλλως δὲ δύναται νὰ αὐξηθῇ τὸ ὁριζόμενον χρονικὸν διάστημα. Ἡ δὲ ἐκκαμίνευσις τῶν ἐκβολάδων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἡ προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλοπούλου ἀποβαίνει δυσχερής, διότι τὸ δημόσιον εἶναι ἀληθῶς καὶ κακὸς ἐργολάβος καὶ κακὸς ἰδιοκτήτης. Νομίζει ὅμως, ὅτι θέλομεν κατανικήσει εἰς αὐτὴν, ἐὰν μὴ σπουδαῖα ἑταιρία ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τῆς ἐκκαμινεύσεως· σμυδιβάζεται δὲ ἡ ἰδέα τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας καὶ μὲ τὸ νομοσχέδιον, ἐὰν προταθῶσιν εἰς αὐτὸ σχετικαί τινες ἀκροτελεύτιαι διατάξεις. Ἀλλ' ὅμως πρέπει νὰ προσκληθῶσιν ἐπιστήμονες ἐξ Εὐρώπης, ὅπως ποιήσωνται τὰς ἀναγκαίας ἐξετάσεις. . . . . .

Προσέθηκε δὲ ἐπὶ τούτοις, ὅτι οὐδεμίαν βλέπει διαφορὰν καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἔκφρασιν περὶ τοῦ ὅτι αἱ ἐκβολάδες ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος. Θεωρεῖ μάλιστα θετικωτέραν τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἀλλὰ δὲν διστάζει νὰ παραδεχθῇ καὶ τὴν ἀντίθετον ἔκφρασιν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν πρέπει νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων ἀπήντησεν, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἶναι μὲν σῶμα πολιτικὸν ἅμα καὶ διοικητικόν, ἀλλ' ἡ παραχώρησις πρέπει νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἕτερον σῶμα περιέχον ἐν ἑαυτῷ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐπὶ τέλους δὲ εἶπεν, ὅτι εἶναι προτιμητέα ἡ παραλαβὴ τοῦ ποσοστοῦ μᾶλλον ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦδε κανονισμὸς τῆς μελλούσης διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων.

Μετὰ ταῦτα τὸ περὶ ἐκβολάδων νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ά. ἀνάγνωσιν.

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου μέχρι τῶν μεθορίων καὶ

2) Τὸ νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως δρ. χ. 50 χιλιάδων πρὸς ἐπαύξησιν τῶν φανῶν τοῦ περιφώτος.

Τελευταῖον δὲ ἡ Βουλὴ μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν παρεδέχθη νὰ συζητηθῇ ἐν συνόλῳ ὡς β'. ἀντικείμενον κατὰ τὴν συνεδρίασιν

τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου τὸ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νομοσχέδιον, ὅτε θὰ συζητηθῇ καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν δημοσίων θέσεων.

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Μ. Παρίσης.

Κ. Κοσσονάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ, ΞΓ'.

Τῆς 24 *Ἀπριλίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνέγνω τηλεγράφημα τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ὁμογενῶν πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνόμενον καὶ ἔχον οὕτω.

« Συμπανηγυρίζομεν καὶ συναγαλλόμεθα μεθ' ὑμῶν ἀδελφοί, δοξολογοῦντες τὸν Ὕψιστον εὐοδώσαντα τὸν πρὸ πεντηκονταετίας ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα. Τὰ σεπτὰ λείψανα τοῦ κλεινοῦ Γρηγορίου καὶ τοι ψυχρὰ καὶ ἄψυχα πάλλουσι καὶ σκιρτῶσιν ἐν τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ ταύτῃ, σὺν τῷ ὁμίλῳ τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἤδη διατελούντων συναγωνιστῶν, ζήλῳ ἱερῷ ἁπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς· (οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἕλληνες). »

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα ἀπάντησις πρὸς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ ὁμογενεῖς καὶ νὰ δημοσιευθῇ τὸ τηλεγράφημα διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν πρακτικῶν.

Εἶτα ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Ἰωάννου Μαντζούνη βεβαιοῦντος, ὅτι ἐπὶ Κυβερνήτου ἐγένετο ἀνάλυσις ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων καὶ τῶν σκωριῶν, καὶ ὅτι τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη παρεπέμφθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μὲ τὴν ἐντολὴν ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφα, ἐὰν ὑπάρχωσι.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν ἀνέγνω ἐπιστολὴν πυρπολιττοῦ περιγράφοντος τὴν ἐλθειαν αὐτοῦ καὶ ᾐτήσατο νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὰ σχετικὰ νομοσχέδιά του περὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ἠδικημένων πυρπολιστῶν, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐδέξατο.

Ἀκολούθως δὲ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὑπέβαλε νομοσχέδιον δι' οὗ παραχωρεῖται εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Κ. Φίλιππον Ἰωάννου ἰσοβίως αἱ τιμαί, ὁ μισθὸς καὶ πᾶσαι αἱ ἀπολαυαὶ τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ εἴτε παραδίδει, εἴτε μὴ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐν πάσῃ ἐποχῇ ἀναφαίνονται ἄνδρες, ὧν ὁ δημόσιος βίος περιποιεῖ αὐτοῖς σέβας παρὰ τῆς κοινωνίας συμπάσης, καὶ ὧν ἡ ἀξία προσθέτει μοῖραν οὐσιώδη ἐν τῇ ὑπολήψει τοῦ ἔθνους των, ὅπερ διὰ τοῦτο ὀφείλει εἰς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνην. Τῆς εὐγνωμοσύνης δὲ ταύτης ἡ συναίσθησις καὶ ἐκδήλωσις εἶναι ἐκ τῶν ἀναντιῤῥήτων τεκμηρίων τῶν ἐλεγχόντων τὴν καλὴν παιδαγωγίαν καὶ εὐγένειαν τῶν κοινωνιῶν.

Ἤθελεν εἶναι οἷον περιαυτολογία, ἂν τῶν τοιούτων ἀρετῶν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἔφερον παραδείγματα καὶ ἔπλεκον τὰ ἐγκώμια.

Ἡ Βουλὴ δὲν χρειάζεται παρ' ἐμοῦ βέβαια ἐπιχειρήματα, ἵνα πεισθῇ, ὅτι ἡ ἐκδήλωσις καὶ ἐνέργεια τῆς προκειμένης ἀρετῆς ὀφείλεται κατὰ πάντα λόγον πρὸς τὸν καθηγητὴν κ. Φίλιππον Ἰωάννου, ὅστις καὶ ἐν τοῖς λογίοις τοῦ ἔθνους καὶ ἐν τοῖς καθηγηταῖς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διαπρέπει καὶ διὰ τὴν παιδείαν του καὶ διὰ τὴν ἀρετήν του καὶ διὰ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐκδουλεύσεις του, καὶ ἰδίως τὰς ἀπὸ τοῦ 1821 ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπηρεσίας του. Τὰ ἔργα του, τῆς χορείας τῶν ἀλλοδαπῶν λογίων τὰς εὐφημίας καὶ τὴν ὑπόληψιν τέλεια ἀπολαμβάνοντα, εἶναι ἐθνικὴ τιμή. Ὅθεν ὑποβάλλω ἁπλῶς ἄνευ μακρᾶς δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, δι' οὗ, λόγῳ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, παρέχεται τῷ εἰρημένῳ καθηγητῇ δι' ὅλου του τοῦ βίου πλήρη ὁ μισθὸς τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ καὶ ὁ βαθμὸς καὶ πάντα τὰ αὐτῷ παρομαρτοῦντα δικαιώματα καὶ αἱ τιμαί, καὶ ἀφ' οὗ ἤθελεν αὐτοπροαιρέτως ἢ ὁπωσδήποτε ἀποσυρθῇ τῆς διδασκαλίας, ἵνα μετὰ τοὺς πολυχρονίους ἀκαμάτους ἀγῶνάς του ἀπολαύσῃ τῆς προσηκούσης εἰς τὴν ἡλικίαν του ἡσυχίας. Δεῖγμα παρομοίου αἰσθήματος ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης παρέσχεν ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία μετὰ πάσης προθυμίας εἰς ἄλλον γεραρὸν καθηγητήν, τὸν σεβαστόν ἡμῖν Κ. Κ. Ἀσώπιον κατὰ τὸ 1867.

Πέποιθα δὲ, ὅτι ὁμοφώνως θέλει ἐπιψηφίσει τοῦτο ἡ Βουλὴ ἐκδηλοῦσα οὕτως, ὅτι ἡ προκειμένη ἀμοιβὴ πρὸς ἄνδρα τοιοῦτον εἶναι πάσης συζητήσεως ἀνεπίδεκτος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός,
ΑΘ. Γ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας Κ. Φίλιππος Ἰωάννου θέλει λαμβάνει ἐφ' ὅρου ζωῆς καὶ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου πλήρη τὸν ὃν νῦν ἔχει μισθὸν τακτικοῦ καθηγητοῦ, εἴτε διδάσκων ἢ οὔ. Ἂν δὲ τυχὸν διὰ νέου νόμου τοῦ Πανεπιστημίου ὁρισθῇ ἀνώτερος μισθὸς διὰ τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς, θέλει δίδοται καὶ αὐτῷ οὗτος, διατηροῦνται δὲ αὐτῷ ἰσοβίως πρὸς τῷ μισθῷ καὶ πᾶσαι αἱ τιμαὶ καὶ πάντα τὰ δικαιώματα καὶ ὁ τίτλος τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ.

ΑΘ. Γ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.»

Ἑπομένως ἐγένετο δεκτὸν εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ ἐκβολάδων νομοσχέδιον. Ὁ δὲ βουλευτὴς νέων Ψαρρῶν ἀπέσυρε τὴν πρότασιν αὐτοῦ, ἀναδεχθεὶς τὴν περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Ζαΐμη.

Τελευταῖον ἤρξατο ἡ Γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἀπὸ πάσης δημοσίας θέσεως.

Γενομένης δὲ συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς εἶς μὲν εἶπεν, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου προσβάλλεται ἐμμέσως ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ὑπόληψις τῆς ἀντιπροσωπείας, ἕτερος δὲ, ὅτι ἡ πρότασις οὖσα ἀναμορφωτικὴ οὐδένα προσβάλλει, ἀλλὰ μάλιστα διδάσκει τοὺς πολίτας, ὅτι ἔχουσιν οὐ μόνον δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν πολιτείαν. Οἱ δὲ βουλευταὶ Αἰγιαλείας καὶ Κορινθίας ὑπεστήριξαν τὰς ἑαυτῶν προτάσεις περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ποινῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ εἰς τοὺς πρὸ τοῦ 1871 ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου.

Ἐπὶ τέλους ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον

ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν βουλευτικὸν νόμον, διότι ἐπιτρέπει τὴν στέρησιν τοῦ πολιτικοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι, καὶ ᾐτήσατο νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ κατὰ πρῶτον, ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ἀντιβαίνῃ εἰς τὸ Σύνταγμα.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ τινες ἄλλοι ἀντέκρουσαν τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ προλαλήσαντος, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Μετὰ ταῦτα γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολέκτων Ν. Κατσικαπῆ καὶ Μιχαὴλ Καΐρη Ὀρφανοῦ ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς 56, κατ' αὐτῆς δὲ 48, καὶ 7 ἠρνήθησαν κατὰ τὸ ἐξῆς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Ἐνταῦθα γενομένης ἐνστάσεως, ὅτι ἡ πρότασις δὲν ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἥτις ἀπαιτεῖ τὸ ἥμισυ τῶν παρόντων μελῶν πλέον ἑνὸς, ἀνεπτύχθη μακρὰ συζήτησις στηριχθεῖσα ἐπὶ προηγουμένων γεγονότων τῆς αὐτῆς φύσεως.

Γενομένης δὲ νέας ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Σαρρηγιάννη καὶ Ῥηγοπούλου ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ μὲν τῆς ἀρχῆς 51, κατ' αὐτῆς δὲ 48, ἀρνηθέντων 6 κατὰ τὸ ἐξῆς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

« Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν ἀπὸ πάσης δημοσίου ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας, ναὶ ἢ ὄχι ;

Κ. Μ. Θεοδώρου. . . . . Ο	Περ. Α. Πετράκης . . . . . ἀρν.
Α. Κ. Μιχαλόπουλος . . . . ἀρν.	Στυλ. Κολιάτσος. . . . . Ν
Ἀντ. Βενιζέλος.	Λ. Ἴσκος. . . . . Ν
Ἀναγ. Γιαννουλίδης. . . . . ἀρν.	Ἰω. Καραγιαννόπουλος. . . . Ο
Ν. Π. Καΐρης	Δ. Γρίβας . . . . .
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός. . . . . Ν	Π. Πετιμέζης. . . . . Ο
Ν. Τζώκρης. . . . . Ν	Α. Μαγγίνας. . . . . Ν
Α. Ζαΐμης . . . . . Ο	Θ. Π. Δηλιγιάννης . . . . .
Λ. Δανόπουλος. . . . . Ο	Κ. Πλαπούτας. . . . .
Ἰω. Λέκας. . . . . Ν	Α. Α. Ἀντωνόπουλος. . . .
Δημ. Καλλιφρονᾶς. . . . . Ν	Χ. Ῥηγόπουλος. . . . . Ο
Σκαρλ. Σούτσος. . . . . Ν	Ἰω. Ῥαΐλός. . . . . Ο

Κ. Λαμπρυνόπουλος .....
Κ. Κοσονάκος. ..... Ο
Θ. Τζανετάκης. ..... Ν
Ἰω. Σαφάκας. .. .. Ν
Ν. Κατσικαπῆς ..... Ο
Ἀριστ. Λιδωρίκης .....
Ν. Παπαμιχαλόπουλος .. .. Ν
Ἰω. Καπετσίνης ..... Ν
Γ. Μίλησης ..... Ο
Α. Σ. Μήτσας ..... Ο
Δ. Τσιτσάρας .. ..
Κ. Γιολδάσης ..... Ν
Π. Μανωλίδης ..... Ν
Εὐθ. Γουβέλης ..... Ν
Κ. Λομβάρδος ..... Ν
Α. Γαΐτας Φωσκάρδης .. .. Ν
Σπ. Λεονταράκης ..... ἀρν.
Ἰω. Σούλης Βάρκας .. .... Ν
Α. Γκούσκος ..... .
Ἀνδρ. Αὐγερινός ..... Ν
Α. Κρεστενίτης .....
Θ. Δαραλέξης .. .. Ο
Ἐπ. Κρεστενίτης ..... Ο
Α. Πετραλιᾶς .. .. Ο
Δ. Κλίμακας .. ..
Α. Κατσίνας .....
Ἀναγ. Δημητρίου ..... Ν
Γ. Δελένδας ..... Ν
Σπ. Μαλασπίνας .. .. Ο
Γ. Μ. Βαλλιάνος .. ..
Κ. Δ. Πεταλᾶς .. .. Ο
Μ. Παΐζης .....
Θρ. Ζαΐμης ..... Ν
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς .....
Α. Διαμαντόπουλος .. .... Ν
Γ. Παπαδαΐς ..... Ν
Ἰω. Σοφιανόπουλος .....
Γ. Πέρρωτής .. ..
Κ. Δαγρές .. .. Ο
Ἰω. Φλέσσας ..... Ο
Α. Κοντόσταυλος .....
Δ. Λένωσης .....
Γ. Παπανικολάου ..... Ν
Ἰω. Μπαλάφας ..... Ν
Ν. Μ. Κοζαδῖνος .. .. Ν
Ν. Ἀγγελίδης .. ..
Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ο
Α. Παπαδάτος .....
Ἰω. Τοπάλης .....
Ἰω. Δεληγιάννης .. .. Ο
Ἐπ. Καμπερόπουλος ..... Ο
Ἀνδρ. Νοταρᾶς .....
Σπ. Α. Νοταρᾶς .. .. Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν
Α. Μιταξᾶς ..... Ν
Σ. Μονόπωλης ..... Ο
Ἀγ. Μαντζαβῖνος .....
Γ. Δρακονταειδής .....
Δ. Ραπτάκης .. .. Ν
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος. Ν
Κ. Πανάρετος .. .. Ν
Α. Καρδαρᾶς .....
Θ. Θερμογιάννης .. .. Ν
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν
Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ν
Ν. Βαρβιτζιώτης ..... Ο
Ἰω. Βαλασσόπουλος .. .... Ν
Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ο
Ἀναστ. Κορφιωτάκης .....
Σπ. Κοπανίτσας .. .. Ο
Γ. Λάππας .....
Φ. Ι. Φίλωνος ..... Ν
Γερ. Σέρβος ..... Ο
Σπυρ. Βαλαωρίτης .....
Α. Σταματόπουλος .....
Δ. Τσαμόπουλος ..... Ο
Θ. Γεωργίου .....
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος .....
Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ο
Χ. Α. Χρηστόπουλος ..... Ο

Δ. Ζέγγελης ..... Ν
Π. Κ. Μανέτας. ..... Ν
Ἰλ. Φλέσσας ..... Ν
Ἀθ. Κατριβάνος .. .. Ο
Ἰω. Πανούσης .. ..
Γ. Μαλέας .. .. Ν
Ν. Παγκράτης ..... Ο
Κ. Κοκκινώρης ..... Ο
Ν. Καρύδης ..... ἀρν.
Ἐπ. Δεληγεώργης .....
Γ. Γουλιμῆς ..... Ο
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ν
Περ. Μπαῦτος .. ..
.....
Ἰω. Προβελέγγιος .....
Ἰω. Ταταράκης .....
Α. Ῥαυτόπουλος .....
Μ. Δαμιράλης .....
Κ. Κρίσπης .....
Ν. Φαρμάκης .. .. Ο
Ἀθ. Ῥοντήρις .. .. Ο
Εὐθ. Πλαστήρας ..... Ο
Γρηγ. Δημητριάδης .. .... Ν
Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος .... Ο
.. ..
Κίμων Χριστοδούλου ..... Ν
Δ. Σαράβας ..... Ν
Α. Καπετανάκης .. .. Ν
Μιχ. Καπετανάκος. .. ....
Ἰω. Κατσάκος .....
Χ. Χριστόπουλος .....
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .. ....
Α. Παπαλέξης ..... Ν
Π. Κωνσταντᾶς ..... Ο
Θ. Ῥωμαίος .....
Ν. Λούβρος .. ..
Γ. Ἰακωβάτος .....
Χ. Ἰακωβάτος .....
Μ. Χαριτάτος ..... Ν
Α. Μουρίκης ..... Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... ἀρν.
Α. Καραλίβανος ..... Ο
Π. Τζαμάλας .. ..
Περ. Καλαμογδάρτας ..... Ο
Θ. Κανακάρης ..... Ο
Γ. Ῥοῦφος .....
Γ. Πράτσικας .. .. Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς .. ..
Δ. Τριγγέτας .. ..
Γ. Δελλαπόρτας .. .. Ο
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ..
Ἰω. Δεστούνης ..... Ο
Κ. Ἐπιφανίου .. .. Ν
Γ. Α. Γεωργιάδης .....
Δ. Ι. Κουνουπιώτης .. ....
Γ. Κούτσης .....
Γ. Μπούμπουλης .. ..
Δ. Χρηστίδης .. .. Ο
Π. Σεβαστόπουλος .....
Α. Βαριαδάκης ..... Ο
Ἰω. Ζαλώνης .....
Μ. Ε. Παρίσης ..... Ν
Ἰάκ. Παξιμάδης .....
Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ν
Δ. Ν. Πανηρόπουλος ..... Ο
Ἀθ. Γρηγοριάδης .....
Β. Σκαλτσοδῆμος .....
Κ. Στεργιαλόπουλος .....
Στ. Κοριζῆς ..... Ν
Ν. Πιπῖνος .. .. Ν
Δ. Γ. Πούλγαρης .. ..
Ἰω. Καλογιάννης .....
Θ. Ν. Γκίκας .. .. Ν
Δ. Χατζίσκος .. ..
Δ. Τσιριμῶκος .. ..
Γ. Δυοβουνιώτης .. ..
Γ. Κ. Ζουλούμης .. .. Ν
Δ. Κριεζώτης .. ..
Ν. Οἰκονόμου .. .. Ν
Κ. Πετσάλης .. ..

Μ. Ἀβέρωφ .. .. ἀρν. | Ἰω. Κοτσιᾶς .. ..

Μετὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῆς προσθήκης «σπηλαίων, στοῶν» τεθείσης μετὰ τὴν λέξιν «φρεάτων». Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἐκβολάδες εἶναι αἱ μεταλλοῦχοι ὕλαι αἱ ἐξορυχθεῖσαι εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν καὶ εὑρισκόμεναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἢ ἐντὸς δεξαμενῶν, φρεάτων, σπηλαίων, στοῶν ἢ ἀλλαχοῦ».

Ἀναγνωσθέντος ἀκολούθως καὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ἐπρότεινεν εἷς νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις «εἰς τὸ Κράτος» ἡ φράσις «ὡς ἀνήκουσαι ἀείποτε». Ὑπεστήριξε δὲ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοστοῦ.

Ἑτέρου συμφωνήσαντος μετὰ τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐκφράζεται ἀσαφῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἐκβολάδων, ἀνέβη τὸ βῆμα ἑπομένως ὁ πρωθυπουργός. Τὸ 2 ἄρθρον, εἶπε, περιέχει τρεῖς διακεκριμένας ἰδέας, τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας, τὸν τρόπον τῆς μεταλλεύσεως καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοστοῦ ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου. Καὶ τὸ μὲν ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας ὁρίζεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σαφέστερον καὶ δογματικώτερον, ἐνῷ διὰ τῆς φράσεως «ὡς ἀνήκουσαι εἰς τὸ Κράτος» προστίθεται μείζων ἀσάφεια καὶ ἀμφιβολία· ἡ δὲ μετάλλευσις πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ὅπως θεραπευθῶσι διὰ τοῦ ὑπάρχοντος πλούτου αἱ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους, καὶ δαθῇ πέρας εἰς τὰς συκοφαντίας, αἵτινες θὰ διαταράττωσι πᾶσαν Κυβέρνησιν. Παρεδέχθημεν τὸ πόρισμα οὐχὶ τῆς ἐπιστημονικῆς, ἀλλὰ τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας, ἥτις ἀναγκαίως ὑπόκειται εἰς πολλὰς ἐλαττώσεις ἐπὶ τοῦ παραγομένου μεταλλου, ἀπεδέχθημεν τὸν συναγωνισμόν. Ἐδέχθημεν ἐπίσης καὶ τὴν καθαρὰν πρόσοδον ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνωμεν τοὺς ἐργολάβους καὶ νὰ προσελκύσωμεν τὰ κεφάλαια, διότι ἡ ἀκαθάριστος πρόσοδος οὐ μόνον ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς δυσκολίας, ἀλλὰ καὶ ἀπομακρύνει τὰ κεφάλαια τιθεμένη ἐν ἀμφιβολίᾳ τὸ ποσὸν τοῦ κέρδους.

Ἕτερος παραδεχθεὶς τὴν ἰδέαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας, παρεδέχθη ἑτέρωθεν τὴν λῆψιν τοῦ ποσοστοῦ ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ ἀντίθετον σύστημα παρέχει ἀφορμὰς καταχρήσεων καὶ μεγάλων δυσχερειῶν.

Ἄλλος δὲ τελευταῖον προσέθηκεν, ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἐναντίον τῆς καθαρᾶς προσόδου καταφορὰν πολλῶν, ὅταν πρόκηται περὶ φορολογίας, ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται περὶ ἁπλῆς συμφωνίας μεταξὺ ἰδιώτου καὶ δημοσίου. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων ἠκολούθησεν οὐδεμίαν ἐπιφέρει διαφοράν, διότι ἀρίζεται ἀνοικτὸν τὸ στάδιον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ παρὰ τῶν συμβαλλομένων. Καὶ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ σύστημα τοῦ ἀκαρίστου εἶναι μέθοδος ἁπλῆ· ὑπαρχούσης μεγίστης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ἐμπεριεχομένων μετάλλων εἰς ἕκαστον τόνον ἀργυρομολυβδίχου, ὁ ἐργολάβος ἀγνοεῖ τί πρέπει νὰ προσφέρῃ ὡς ποσοστόν, καὶ τότε δύναται νὰ ὑποστῇ πολλὴν ζημίαν τὸ δημόσιον ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος, λαμβανομένου τοῦ ποσοστοῦ ἐκ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μ. Γ. Καπετανάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'.

Τῆς 27 Ἀπριλίου 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Μετὰ τοῦτο προσῆλθεν ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος Α. Κορφιωτάκης καὶ ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον·

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Ἀπριλίου 1871, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ἐμφανισθεὶς ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος Ἀναστ. Κορφιωτάκης ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν »Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς »τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ »καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ α. α.
Δ. ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Κ. Ι. Α. Οἰκονόμος.

Ὁ ὁρκισθείς
Α. Κορφιωτάκης.

Οἱ γραμματεῖς
Μ. Γ. Καπετανάκης.
Μιχ. Παρίσης.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Β. Βενδιβῆ, δίδουσα διαφόρους πληροφορίας περὶ τῆς Λαυριωτικῆς χώρας, τοῦ ποιοῦ, τῆς ἀξίας καὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων.

Ἐπίσης ἀνεκοινώθη αἴτησις τοῦ Γ. Μοσχοβίτου, κατοίκου Βουΐτσης, περὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ζημίας, ἃς ἐπήνεγκον κατὰ τῆς περιουσίας αὐτοῦ τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἑτέρα ἀναφορὰ τοῦ Δ. Παπαζαφείρη ἀναγγέλλοντος εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι ἐν λιμένι Θερικῷ τρία ἰστιοφόρα πλοῖα παραλαμβάνουσι κρύφα φορτίον μεταλλούχων χωμάτων καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν, ὅπως ἀποφανθῇ ἐν σπουδῇ διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς ὑποθέσεως.

Ἑπομένως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων.

Λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας εἶπεν, ὅτι ἡ διὰ ξένων ἑταιριῶν ἐκμετάλλευσις τῶν ἐκβολάδων καὶ τὸ σύστημα τῆς παραλαβῆς τοῦ ποσοστοῦ ἀπαιτοῦσι πολλοὺς ὑπαλλήλους καὶ μεγάλας δαπάνας· συνέστησε δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων καὶ τὴν δι' ἀποζημιώσεως παραλαβὴν τῶν μεταλλευτικῶν καταστημάτων τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ καὶ Σερπιέρη. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπέβαλε πρότασιν παραπεμφθεῖσαν εἰς τύπωσιν, καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

« Πρότασις Μιχαλοπούλου.

Ἄρθρον 1. Ἡ Βουλὴ παραδεχομένη τὴν περὶ ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως αἴτησιν τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ ἐπὶ δεκαετίαν, ἐντέλλεται τὴν συμφερωτέραν περὶ τούτου σύμβασιν τῷ ὑπουργείῳ.

Ἄρθρον 2. Ἅμα δεκτῆς γενομένης τῆς συμβάσεως, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν διὰ τῶν μηχανῶν καὶ καμίνων τῆς ἑταιρίας ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ Λαύριον μεταλλοφόρων χωμάτων πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους.»

Ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι ἀφοῦ αἱ ἐκβολάδες εἰσὶν ἐθνικαὶ δυνάμει τῶν κειμένων νόμων, δὲν πρέπει ἡ ἰδέα αὕτη νὰ διατυπωθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ, διότι οἱ νόμοι ἀπονέμουσι δικαιώματα, καὶ δὲν ἀναγνωρίζουσι τοιαῦτα. Ἡ ἀναγνώρισις ἀνήκει μόνον εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ μιᾶς περιστάσεως· πρέπει ἑπομένως νὰ ἀποφύγῃ ἡ Βουλὴ πᾶσαν ἔκφρασιν ἀναγνωρίζουσαν δικαιώματα. Διότι ὁ λόγος τοῦ νόμου δὲν τίθεται ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ. Ἂν ὅμως ἐπιθυμῇ νὰ θέσῃ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοιαύτην ἰδέαν, δέον νὰ μεταχειρισθῇ ἔκφρασιν οὐχὶ δημιουργοῦσαν, ἀλλ' ἑρμηνεύουσαν ἐπισήμως ὑπάρχοντα νόμον. Τούτου ἕνεκα, εἶπε, προκρίνω τὴν γραφὴν τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τῇ προτάσει τινῶν βουλευτῶν, καὶ οὐχὶ τὴν γραφὴν τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῆς κυβερνήσεως.

Ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ὑπέβαλε τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔκθεσιν, ἥτις παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν, ἔχει ὡς ἕπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπή σας διεξῆλθε καὶ ἐπεξειργάσθη εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις αὐτῆς τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους **1871**· λαμβάνει δὲ τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ διὰ τῆς παρούσης τὸ ἐξαγόμενον τῶν σκέψεων καὶ γνωμῶν της.

Α'. Προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἡ ἐπιτροπὴ παρετήρησεν, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐσημείωσεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὰ ἔσοδα, στηριχθεὶς μᾶλλον εἰς τὸ εἰσπρακτέον ποσὸν αὐτῶν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ βεβαιωθησόμενον· οἱ σημειούμενοι δ' ἐν τῇ εἰσηγήσει τοῦ ὑπουργοῦ τρεῖς λόγοι, ἤτοι, ἡ ἀποκατάστασις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἡ εὐφορία τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ ὁ νέος περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμος, καθιστῶσι λίαν βασίμους τοὺς ὑπολογισμούς, καθ' οὓς τὰ ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς δραχ. **32,576.000**. Εἰς τὰ καθέκαστα τῶν ὑπολογισθέντων ἐσόδων οὐδεμίαν κρίνει ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγκαίαν μεταβολήν, ἐκτὸς μόνον τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ὑπὸ τὸ Κεφάλ. Δ'. ἄρθρου 2 σημειωθέντος ἐσόδου δραχ. 6 000 ἐκ τῶν λουτρῶν Κύθνου, καθ' ὅσον δι' εἰδικοῦ νόμου διετέθησαν ταῦτα οὕτως, ὥστε ἐπὶ εἰκοσαετίαν οὐδὲ πρόσοδον νὰ ἀποφέρωσιν, οὐδὲ δαπάνην εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου νὰ προκαλῶσιν. Ἐπειδὴ ὅμως, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη

προϋπολογισμός, διετέθησαν ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ 601 μετοχῶν τοῦ δημοσίου αἱ 450 καὶ ὑπελείφθησαν, τόγε νῦν ἔχον, μόνον 151, ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγκαῖον κρίνει νὰ μεταβληθῇ ἐν τῷ Κεφ. ΣΤ'. ἄρθρ. 8 ὑπὸ τὸν τίτλον « Μερίσματα μετοχῶν τῆς Τραπέζης » πρόσοδος τοῦ δημοσίου, σημειουμένου ὡς ἐσόδου τοῦ ἐκ τιμήματος 450 μετοχῶν εἰσπραχθέντος ποσοῦ ἐκ δρ. 975,934 καὶ τοῦ μερίσματος τῶν ὑπολειφθεισῶν 151 μετοχῶν ἐκ δραχ. 270,200, ἐκτὸς ἂν πρόκηται καὶ αὗται νὰ διατεθῶσιν, ὅτε δέον νὰ σημειωθῇ καὶ τούτων τὸ ἀντίτιμον ὡς ἔσοδον, διαγραφομένου τοῦ τίτλου «Μερίσματα».

Τὰ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκκρεμῆ ὄντα νομοσχέδια περὶ τῶν ἐπ' ἐθνικῆς γῆς φυτειῶν καὶ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἐπεψηφίσθησαν ἤδη καὶ ἐκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὡς ἐπλεονασμένη ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγκαίων ἑπομένως ἀποβαίνει νὰ περιληφθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὡς ἔσοδον τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐκ τῶν προκαταβολῶν, αἵτινες κατὰ τοὺς νόμους τούτους θέλουσι γίνει συγχρόνως πρὸς τὰς δηλώσεις ὑπὸ τῶν ἐμπιστευτῶν καὶ τῶν κατόχων. Τὸ ἐκ τῶν τοιούτων προκαταβολῶν ποσὸν ὑπολογίζει ἡ ἐπιτροπὴ στηριζομένη εἰς τὰς κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν νόμων τούτων δοθείσας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ πληροφορίας εἰς δραχ. 2,000,000, ὑπολογιζομένου δὲ καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης, τὰ ἔσοδα τοῦ 1871 θέλουσιν ἀνέλθει εἰς δρχ. 35,576,000.

Εἰ καὶ τὸ ὑπὸ ἐπιψήφισιν διατελοῦν νομοσχέδιον περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων παρέχει τὴν βασίμων ἐλπίδα, ὅτι αἱ ἐν γένει καθυστερήσεις θέλουσι περιορισθῆ, οὐχ ἧττον ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὴν ἔγκαιρον εἰσπραξιν τῶν φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, αἵτινες παρουσιάζουσι τὰς σπουδαιοτέρας καὶ μᾶλλον ἀδικαιολογήτους καθυστερήσεις.

Οὐχ ἧττον ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἐπάναγκες νὰ συστήσῃ ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὴν ἔγκαιρον βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξιν τῶν προξενικῶν τελῶν (Κεφάλ. Β'. ἄρθρ. 3), καθόσον, ὡς ἐπληροφορήθη, μεγάλη ἐπικρατεῖ ἀταξία εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ μεγάλη παρατηρεῖται βραδύτης εἰς τὴν εἰσπραξιν αὐτῶν.

Β'. Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων.

α'. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Εἰς Κεφάλ. Γ'. ἄρθρ. 6. ἡ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων

τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐτησία προίκισις ἐσημειώθη ἐκ δρ. 150,000. Μετὰ τὸν προσφάτως ὅμως ψηφισθέντα νόμον, ἡ προίκισις αὕτη αὐξήθη κατὰ δραχ. 100,000, ὥστε τὸ ὅλον τῆς προικίσεως πρέπει νὰ ὁρισθῇ εἰς δραχ. 250,000. Πλὴν ὅμως τῆς προσθήκης ταύτης ἀπαιτεῖται καὶ ἄλλη νὰ ἐπέλθῃ αὔξησις εἰς τὸ ἔξοδον τοῦτο ἐκ δραχ. 20,000, κατὰ τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἕνεκα τῶν ἐν τῇ δηλώσει ταύτῃ σημειουμένων συντάξεων Ἑπτανησίων, αἵτινες ἐπιβαρύνουσι μὲν τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, ἀλλὰ μὴ πληρωθεῖσαι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὡς ἐκ τῆς ἀπορίας τοῦ εἰδικοῦ τούτου ταμείου ἀποβαίνουσιν ὑποχρεωτικαὶ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὡς περιλαμβανόμεναι εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας παραδοθέντα κατὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου κατάλογον· ἀνάγκη ἑπομένως νὰ προστεθῇ ὑπὸ εἰδικὸν ἄρθρον, ἤτοι ὑπ' ἀριθ. 7 τοῦ Κεφαλ. Γ'. ὑπὸ τὸν τίτλον «χορηγία διὰ καθυστερούσας συντάξεις 16 Ἑπτανησίων συνταξιούχων κατὰ τὸ 1870 καὶ διὰ συντάξεις τῶν ἰδίων δραχμὰς »20,000».

Εἰς Κεφάλ. 6, ἄρθρον 1. Ἐκ τοῦ προϋπολογιζομένου ὅλου ποσοῦ ἐκ δραχ. 18,000, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐλάττωσιν κατὰ δραχμὰς 3,000 ἐκ τῶν δι' ὑλικὸν καὶ συνδρομὰς ἐφημερίδων προϋπολογιζομένου ποσοῦ, καθόσον φαίνεται ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς διὰ συνδρομὰς εἰς ἐφημερίδας ἀπαιτουμένης πιστώσεως πρέπει νὰ διατελῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἑνὸς μόνου ὑπουργείου, καταλληλότερον δὲ πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ ἐν γένει δι' ἐφημερίδας δαπάνη, ἀπαλειφομένης πάσης τοιαύτης πιστώσεως ἐκ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἄλλων ὑπουργείων.

Ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ὑπὸ τὸ ἄρθρον 7 ὑπολειφθέντος ποσοῦ δραχ. 1200 διὰ μαθητευομένους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τῆι ὑπὸ τὸ ἄρθρον 8 σημειουμένης ἐκ δραχ. 1200 ἀντιμισθίας προσθέτων κλητήρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὴν ἐλάττωσιν κατὰ δραχμὰς 600. Ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκρούει τὴν γνώμην ταύτην, κρίνουσα ἀπαραίτητον τὴν δαπάνην διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

β'. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

Εἰς Κεφάλ. Β'. ἄρθρον 2 Ἐκ τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ τῶν 14,000 δραχμῶν ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐλάττωσιν δραχ-

μῶν 500 λόγῳ συνδρομῶν εἰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας, καθόσον, καθ' ἣν ἀρχὴν νομίζει ἡ ἐπιτροπὴ ὀρθήν, ἡ διὰ τὰς ἐφημερίδας δαπάνη πρέπει νὰ σημειώνηται εἰς μόναν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Εἰς Κεφάλ. Γ'. ἄρθρον 1. (ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 20). Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσημειώθη, ἄμισθον τὸ προξενεῖον Παλαιστίνης· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ τὸ προξενεῖον τοῦτο ἔμμισθον, καθόσον ἐνῷ ἡ διατήρησις αὐτοῦ ἀποβαίνει διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀναγκαία, δὲν κατορθοῦται αὕτη ἕνεκα τῶν ὀλίγων εἰσπράξεων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζουσα τὸ βάσιμον καὶ δεδικαιολογημένον τῶν λόγων, εἰς οὓς στηρίζεται ἡ δήλωσις τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ, προτείνει νὰ προστεθῇ ὁ μισθὸς τοῦ προξένου ἐκ δραχμῶν 9,600 κατ' ἔτος.

Εἰς Κεφάλ. ΣΤ'. Δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν σημειοῦται ποσὸν δραχ. 220,000, χρησιμεῦον εἰς συντήρησιν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρεσβειῶν πλὴν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως κατὰ πλειονοψηφίαν φρονεῦσα, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διατηρηθῶσιν ὅλαι αἱ πρεσβεῖαι, προτείνει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου κατὰ δραχ. 100,000, ἀποβαίνοντος ἐπαρκοῦς τοῦ ὑπολοίπου ἐκ δραχμῶν 120,000 διὰ τὴν διατήρησιν πρεσβειῶν ὅταν καὶ ὅπου ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ αὐτὴν ἀναγκαίαν πρὸς κρείττονα ὑπηρεσίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. Ἡ μειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς φρονοῦσα πάντῃ περιττὰς τὰς πρεσβείας προτείνει τὴν πλήρη ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως ταύτης. Σημειωτέον δὲ ὅτι δύω ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κρίνουσιν ὁλόκληρον τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθεῖσαν πίστωσιν ἀναγκαίαν.

γ'. Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Εἰς Κεφάλ. Α'. ἄρθρον 5. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσημειώθη ἐλάττωσις εἰς τὴν διὰ τὰ εἰρηνοδικεῖα πίστωσιν κατὰ δραχμὰς 32151 διὰ τῆς καταργήσεως 19 εἰρηνοδικείων. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως κατὰ πλειονοψηφίαν προτείνει τὴν διατήρησιν τῶν εἰρηνοδικείων καὶ ἐπιμένως τὴν ἀπάλειψιν τῆς ἐλαττώσεως, καθόσον φρονεῖ, ὅτι ἡ κατάργησις τῶν εἰρηνοδικείων θέλει συνεπιφέρει πρόσκομμα εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, παρεμποδίζουσα καὶ παραβλάπτουσα ἐπὶ ὀλάδῃ τῆς δικαιοσύνης τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν, ἔνθα ὑπάρχουσι τὰ καταργηθησόμενα εἰρηνοδικεῖα, συνιστᾷ δὲ τὴν κατάλληλον τοποθέτησιν αὐτῶν.

Εἰς Κεφάλ. Β'. ἄρθρον 1. τῆς ἐκ δραχ. 10,050 πιστώσεως προτείνεται ἡ ἐλάττωσις κατὰ δραχ. 500 λόγῳ συνδρομῶν εἰς ἐφημερίδας, καθόσον ἡ περὶ τούτου δαπάνη ἀνάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀρχήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως διὰ τὴν σύστασιν πρωτοδικείου ἐν Εὐρυτανίᾳ, καθόσον καὶ ἡ ἀπόστασις τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ οἰκούντων πρὸς τὴν ἕδραν τοῦ πρωτοδικείου εἶναι ἐπαισθητῶς μεγάλη, συνεπαγομένη δυσυπέρβλητα προσκόμματα εἰς τὴν ἀπονομὴν ἰδίως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, καὶ λόγοι δημοσίας ἀσφαλείας ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς παρὰ τὰ μεθόρια θέσεως τῆς ἐπαρχίας ταύτης καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν τοῦ πρωτοδικείου τούτου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀναγόμεναι ὑποθέσεις αὔξησαν ἐπαισθητῶς καὶ ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν πρωτοδικείων τοῦ Κράτους καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης, εἰς ἣν τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστικὸν Σῶμα εὑρίσκεται νὰ δικάζῃ καὶ κατ' οὐσίαν εἰς τὰς ἐν τῷ σχετικῷ νόμῳ ὡρισμένας περιπτώσεις, συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ σκεφθῇ καὶ προτείνῃ ἀνάλογον αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ἐνήμερος καὶ ταχεῖα συζήτησις τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰσαγομένων ὑποθέσεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ταχεῖαν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῶν ἐκκρεμῶν ὑπ' ὄψιν αὐτῆς νομοσχεδίων· α) περὶ τῶν προστόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων· β) περὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ὑπὲρ ἐχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου· γ) περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων· δ) περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν κλητήρων ἐπὶ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, καθόσον αἱ ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων τούτων προκύψουσαι ὠφέλειαι εἰσὶ προφανεῖς καὶ ἀναμφισβήτητοι. Εἰς τὸ τελευταῖον δὲ περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν κλητήρων ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ εἰδικὴ διάταξις, ὁρίζουσα τὴν ἀμοιβὴν τῶν κλητήρων διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν δικογράφων τοῦ δημοσίου ἐν ταῖς πολιτικαῖς αὐτοῦ δίκαις, ἵνα ἐντεῦθεν προκύψῃ οἰκονομία τις ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

Τελευταῖον ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαραίτητον θεωρεῖ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν (διάζουσαν μέριμναν πρὸς ἀνοικοδόμησιν καταστήματος τῶν δικαστηρίων ἐν τῇ πρωτευούσῃ, καθόσον καὶ ἡ

ἀπαραίτητος εἰς λειτουργοὺς τῆς Θέμιδος εὐπρέπεια καὶ αὐτὸ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας πρὸς εὐχερεστέραν διεξαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν πρὸ πολλοῦ κατέστησαν ἐπαισθητὴν τὴν ἀνάγκην ταύτην· ἄλλως τε ἡ ἀνοικοδόμησις δικαστικῶν καταστημάτων δύναται εὐχερῶς νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ μετοχῶν, ὅταν ἡ Κυβέρνησις προσφέρῃ μόνον τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο οἰκόπεδον.

δ'. Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Ἐν τῇ περὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκθέσει ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέθεσε τὴν γνώμην αὐτῆς τοῦ νὰ συγκεντρωθῇ ἡ δι' ἐφημερίδας ἐν γένει ὅλων τῶν ὑπουργείων δαπάνη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ οὕτω τοιαύτη πίστωσις νὰ μὴ ἐπιψηφισθῇ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἄλλων ὑπουργείων. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἀποβαίνει ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον Α'. ἴδιον ἄρθρον 4ον, «δαπάνη δι' ἐφημερίδας ἐν γένει», προϋπολογιζομένου πρὸς τοῦτο ποσοῦ δραχ. 12,000 ἤτοι χιλίων μηνιαίως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωρίζει, ὅτι μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ ὑποδεεστέρου προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διατηρεῖται συνήθως ἔκτακτον προσωπικὸν, ὁ μισθὸς τοῦ ὁποίου καταλογίζεται, ὡς μὴ ὤφειλεν, εἰς ἀκαταλλήλα καὶ ἄλλον ἔχοντα προορισμὸν κεφάλαια πιστώσεων. Ἐπειδὴ δὲ ἀφ' ἑνὸς δέον νὰ παύσῃ ἡ ἀνωμαλία αὕτη κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν πιστώσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶναι ὡμολογημένη καὶ ἀναμφισβήτητος ἡ ὑπαγορεύουσα τὴν πρόσληψιν ἐκτάκτου προσωπικοῦ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ προστεθῇ εἰς τὸ κεφάλ. Α'. ἴδιον ἄρθρον 5ον, «ἀποζημίωσις ἐκτάκτου προσωπικοῦ,» προϋπολογιζομένης πρὸς τοῦτο πιστώσεως δραχμῶν 10,000.

Εἰς τὸ κεφάλ. Γ'. ἄρθρον 1ον. Τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθὲν ποσὸν διὰ γενικὰ μέτρα δημοσίας ἀσφαλείας ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἐλαττωθῇ εἰς δραχ. 228,000, ἤτοι νὰ ἐπέλθῃ ἐλάττωσις κατὰ δραχ. 22,000, καθ' ὃ ποσὸν ἐπρότεινε νὰ προστεθῶσιν, ὡς ἀνωτέρω, δύω εἰδικὰ ἄρθρα δι' ἐφημερίδας ἐν γένει καὶ δι' ἔκτακτον προσωπικὸν, καθόσον, ὡς παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπὴ, μέχρι τοῦδε ἐδαπανῶντο διὰ τὰς ἀνάγκας ταύτας ἐκ τοῦ διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ὁριζομένου κεφαλαίου. Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἐπάναγκες νὰ συστήσῃ προσοχὴν περὶ τὴν χρῆσιν τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ψηφιζομένων πιστώσεων, καθόσον ἄλλως ἀναιρεῖται ἄρδην ὁ σκοπὸς τοῦ προσδιορισμοῦ εἰδικῶν δι' ἑκάστην ἀνάγκην πιστώσεων. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν παρετηρήθη, ὅτι ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἰδίως ἐδαπανήθησαν οὐκ εὐκαταφρόνητα ποσὰ δι' ὅλως ἀλλότρια ἀντικείμενα, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις α καὶ λοιπὰ μέτρα» *ἀγορῶντα ἀποκλειστικῶς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.*

Εἰς τὸ κεφάλ. Ε'. ἄρθρον 5ον. Παραχωρηθέντων τῶν λουτρῶν τῆς Κύθνου δι' εἰδικοῦ Νόμου, πρέπει ν' ἀπαλειφθῇ ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθεῖσα δαπάνη ἐκ δραχ. 1860 διὰ τὸν ἰατρὸν καὶ 3 φύλακας.

Εἰς τὸ κεφάλ. Ε'. ἄρθρον 6ον. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τῆς παραχωρήσεως τῶν λουτρῶν Κύθνου, ἀπαλειπτέα ἀποβαίνει καὶ ἡ ἐκ δραχμῶν 550 προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δι' ἔξοδα τοῦ καταστήματος Κύθνου καὶ διὰ προμήθειαν σκευῶν καὶ ἐπίπλων αὐτοῦ.

Εἰς τὸ κεφάλ. ΣΤ'. ἄρθρον 1. Ἐκ τῆς διὰ προσωπικὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις δενδροκομείου προϋπολογιζομένης πιστώσεως λαμβάνοντα ἀφορμὴν δύω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσι τὴν ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως ταύτης, γνωμοδοτοῦντα νὰ διατεθῇ κατ' ἄλλον τρόπον τὸ δενδροκομεῖον, ὥστε νὰ συντηρῆται μὲν τοῦτο παρέχον τὴν ὁποίαν καὶ μέχρι τοῦδε προσφέρει ὑπηρεσίαν εἰς τὴν γεωργίαν, νὰ ἀπαλλαγῇ δὲ τὸ δημόσιον τῆς νῦν ψηφιζομένης δαπάνης. Τὴν γνώμην τῶν ὅμως ταύτην δὲν συμμερίζεται ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, θεωροῦσα ἀναγκαίαν τὴν εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου συντήρησιν τοῦ δενδροκομείου.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Γ'. ἄρθρον 3. Ἐπὶ τῆς διὰ τὴν ἐν Τίρυνθι γεωργικὴν σχολὴν πιστώσεως προέτειναν ὡσαύτως δύω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὴν κατ' ἄλλον τρόπον διάθεσιν τῶν ἐν Τίρυνθι κτημάτων, τῆς πλειοψηφίας μὴ ἀποδεχομένης τὴν γνώμην ταύτην.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Ϛ'. ἄρθρον 5. Δύω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς προτείνουσι τὴν αὔξησιν τῆς διὰ τὸ σχολεῖον τῶν τεχνῶν πιστώσεως κατὰ δραχ. 10,000, ὅπως διατίθενται ὑπὲρ τῶν εὐδοκιμούντων μαθητῶν καὶ δι' ἀγορὰν ἐργαλείων. Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, καί τοι ἀναμολογοῦσα τὴν χρησιμότητα τοῦ πολυτεχνείου, θεωρεῖ ἐπαρκῆ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθεῖσαν πίστωσιν.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Ϛ'. ἄρθρ. 8. Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐλάττωσιν τῆς πιστώσεως κατὰ δραχ. 7000, καθόσον διὰ τὴν συλλογὴν στατιστικῶν πληροφοριῶν, περαιωθείσης μάλιστα ἤδη τῆς

ἀπογραφῆς, ἐπαρκεῖς θεωροῦνται δραχ. 3,000 ἀντὶ τῶν σημειωθεισῶν 10,000.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Η'. ἄρθρον 3. Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως διὰ τὴν σύστασιν τηλεγραφείων ἐν Γαλαξειδίῳ, Πόρῳ καὶ Αἰτωλικῷ, καθόσον αἱ τῶν πόλεων τούτων συναλλαγαὶ ἀρκετὰ ἀνεπτυγμέναι καὶ πολλῷ ὑπέρτεραι ἑτέρων μερῶν, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἤδη τηλεγραφεῖα, ἐπισθητῶς ἐλάπτονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ τῶν τηλεγραφείων τούτων αἱ εἰσπράξεις θέλουσι καλύπτει τὸ πλεῖστον μέρος τῶν δαπανῶν.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Θ'. ἄρθρον 7. Ἡ δι' ἀποξήρανσιν ἑλῶν καὶ διευθέτησιν ποταμῶν καὶ χειμάρρων σημειωθεῖσα πίστωσις ἐκ δραχ. 30,000 εἶναι κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεπαρκής. Ἐν πλείσταις ἐπαρχίαις οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χείμαρροι κατακλύζουσι συνεχῶς ἐκτάσιν γαιῶν καὶ κτημάτων προσοδοφόρων, ἡ δὲ διευθέτησις αὐτῶν οὐ μόνον εἰς τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ δημόσιον θέλει ἀποβῆ ὠφέλιμος· διὸ ἡ ἐπιτροπὴ, συνιστῶσα εἰς τὴν κυβέρνησιν ἰδιάζουσαν μέριμναν διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ποταμῶν, προτείνει νὰ αὐξηθῇ ἡ πίστωσις αὕτη εἰς δραχμὰς 60,000.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Θ'. ἄρθρον 10. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦται πίστωσις δραγμῶν τριάκοντα χιλιάδων διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης καὶ δραχ. 15,000 δι' ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῶν λοιπῶν πόλεων. Ἡ ἐπιτροπὴ, εὑρίσκουσα, ὅτι αἱ λοιπαὶ πόλεις τοῦ κράτους ἔχουσιν ἀνάγκην μείζονα, προτείνει νὰ ἐλαττωθῇ μὲν ἡ διὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης πίστωσις εἰς δραχ. 15,000, νὰ αὐξηθῇ δὲ ἡ δι' ἐκτέλεσιν σχεδίων τῶν λοιπῶν πόλεων, ἀναγραφομένη εἰς ἴδιον ἄρθρον, εἰς δραχ. 30,000.

Εἰς τὸ Κεφάλ. 10 ἄρθρον 2. Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διὰ συνδρομὰς ἐφημερίδων σημειωθεῖσα πίστωσις ἐκ δραχ. 2000, καθόσον ἐπροτάθη ἀνωτέρω ἡ ψήφισις εἰδικῆς πιστώσεως δι' ἐφημερίδας ἐν γένει.

ε'. Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Α'. ἄρθρ. 2. Προτείνεται ἡ ἐλάττωσις τῆς πιστώσεως κατὰ δραχ. 500 λόγῳ συνδρομῶν εἰς ἐφημερίδας, καθόσον ἡ διὰ τὰς ἐφημερίδας ἐν γένει πίστωσις ἐσημειώθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Γ'. ἄρθρ. 11. Ἐκ τῆς σημειουμένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεως ἐκ δραχ. 6,938 διὰ μισθὸν δύω μηνῶν 15 καθηγητῶν, ἤτοι 7 μὲν ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1870 σημειωθέντων καὶ 8 ὑπεραρίθμων, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἀφαιρεθῇ ποσὸν δραχ. 3500 διὰ τοὺς ὑπεραρίθμους καθηγητὰς, καὶ νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ διατάξαντος ὑπουργοῦ, καθόσον φρονεῖ, ὅτι ὁ διορισμὸς καὶ ἡ διατήρησις ὑπεραρίθμων καθηγητῶν καὶ εἰς τὸν νόμον περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἀντίκειται καὶ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις εἶναι ἀδικαιολόγητος.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Γ'. ἄρθρ. 13. Ἐκ τῆς σημειουμένης πιστώσεως δραχ. 10,700, διὰ μισθὸν δύω μηνῶν 55 διδασκάλων, ἐξ ὧν 13 ὑπεράριθμοι, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἀφαιρεθῇ ποσὸν δραχ. 2,400, λόγῳ τῶν 13 ὑπεραρίθμων διδασκάλων, τῶν ὁποίων καὶ ὁ διορισμὸς καὶ ἡ διατήρησις ὑπῆρξε παράνομος καὶ ἀδικαιολόγητος καὶ προτείνει ὅ,τι διὰ τοὺς ὑπεραρίθμους καθηγητάς.

Εἰς τὸ κεφάλ. Δ'. ἄρθρον 1ον. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εὑρίσκει δεδικαιολογημένην τὴν ἐκ δραχ. 36,000 σημειωθεῖσαν ἐλάττωσιν εἰς τὴν πρὸς συντήρησιν τῶν δημοτικῶν σχολείων βοήθειαν τοῦ δημοσίου, καθόσον ἡ παρ' ἡμῖν δημοτικὴ ἐκπαίδευσις δεῖται μείζονος ἀναπτύξεως καὶ ἐπιμελείας, ὡς ἀποτελοῦσα τὸν πρῶτον ὅρον τῆς κοινωνικῆς προαγωγῆς καὶ ἠθικοποιήσεως, τὰ δὲ μέσα τῶν δήμων τοῦ Κράτους δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν αὔξησιν τῶν διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν δαπανῶν. Προτείνει ἑπομένως ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὁρισθῇ ἡ βοήθεια τοῦ δημοσίου διὰ μισθοδοσίαν τῶν δημοδιδασκάλων εἰς δραχ. 140,000, ἀντὶ τῶν σημειωθεισῶν 104,000· ἤτοι νὰ προϋπολογισθῇ καὶ διὰ τὸ 1871 τὸ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος προϋπολογισθὲν ποσόν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὀλίγοι τῶν παρ' ἡμῖν ἱεροκηρύκων ἐκπληροῦσι πρεπόντως τὸ ἑαυτῶν καθῆκον, μεταβαίνοντες εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ χωρία τῆς δικαιοδοσίας των καὶ κηρύττοντες τὸν Θεῖον Λόγον, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποχρεώσῃ ἅπαντας τοὺς ἱεροκήρυκας ὅπως ἐκπληρώσι δεόντως τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς σπουδαῖα καθήκοντα.

Ἡ ἐπιτροπὴ τέλος θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ σπουδαίως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ αὔξησις τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ὑφίστανται ἐλλείψεις τοιούτων ἐν ἐπαρχίαις, τῶν ὁποίων ὅτε πληθυσμὸς καὶ ἡ ἔκτασις καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν καὶ ἄλλων σχολείων πρὸς ἐπέκτασιν τῆς

κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἥτις τοσοῦτον συντελεῖ εἰς τὴν διάπλασιν τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν καὶ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων· ἢ καὶ τὰ ὑπάρχοντα νὰ τοποθετηθῶσι καταλλήλως καὶ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ.

ς'. Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Λον, ἄρθρ. 1 καὶ 2, τμῆμα οἰκονομικοῦ. Ἀντὶ τοῦ σημειωθέντος ἐπιμελητοῦ τμηματάρχου προτείνεται νὰ σημειωθῇ ὑπεπιμελητὴς τμηματάρχης μὲ τὰς εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἀποδοχάς.

Τμῆμα ὑγειονομικόν. Ἀντὶ τοῦ σημειωθέντος φαρμακοποιοῦ ἐπεξεργαστοῦ, προτείνεται νὰ σημειωθῇ «φαρμακοποιός».

Εἰς τὸ Κεφάλ. Βον, ἄρθρ. 1 καὶ 2. Ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ ἀρχηγείου τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τὴν προσκόλλησιν τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα· ἡ πλειοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκρούει τὴν γνώμην ταύτην, θεωροῦσα ἀναγκαῖον τὸ ἀρχηγεῖον.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Γον, ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3. Ἀντὶ τῶν σημειωθέντων 4 ἀνθυπασπιστῶν προτείνεται ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν εἰς δύω, κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 18 Νοεμβρίου 1866, προστιθεμένων δύω ἐπιλοχιῶν ἐργοστασιαρχῶν.

Λόχος τεχνιτῶν. Ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει νὰ αὐξήσῃ τὸ προσωπικὸν τῶν τεχνιτῶν καὶ μαθητῶν, ὅπως εἶχε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· ἡ πλειοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκρούει τὴν γνώμην ταύτην.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Δ'. ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3. Ἀντὶ τοῦ σημειωθέντος δοκίμου κτηνιατροῦ Ε'. τάξεως, προτείνεται ἡ χορήγησις πιστώσεως διὰ κτηνιατρόν, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Ε'. ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3. Ἐκ τῆς διὰ 4 τάγματα εὐζώνων σημειωθείσης πιστώσεως ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν προτείνει τὴν συγχώνευσιν τῶν 4 ταγμάτων εἰς 2, λόγῳ τῆς ἐπελθούσης ἐλαττώσεως εἰς τὴν δύναμιν τῶν ταγμάτων τούτων, περιορισθεῖσαν μόνον εἰς 1000 ἄνδρας. Ἡ μειοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζει τὴν διατήρησιν τῆς πιστώσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, διότι, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας, ἡ καταδίωξις τῆς λῃστείας ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς μικρὰ ἀποσπάσματα διαιρέσεως τῶν εὐζώνων, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀπαραίτητον εἶναι νὰ ὑπάρχωσι καὶ οἱ τῶν 4 ταγμάτων ἀξιωματικοί, ὥστε νὰ διατελῇ ἕκαστον ἀπόσπασμα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἑνὸς τοιούτου πρὸς σκοπιμωτέραν διεξαγωγὴν

τῶν ἐργασιῶν τῆς καταδιώξεως. Ἄλλως τε μικρὰ ἔσται ἡ οἰκονομία διὰ τῆς εἰς διαθεσιμότητα τοποθετήσεως ὀλίγων ἀξιωματικῶν, ἐνῷ διὰ τῆς εἰς ἐνέργειαν διατηρήσεως αὐτῶν θεραπεύεται κατεπείγουσα ἀνάγκη τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Ζ', ἄρθρ. 1 καὶ 2. Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν προτείνει τὴν κατάργησιν τῶν δύω θέσεων συνταγματαρχῶν «ἐπιθεωρητῶν στρατοῦ», ὅπως εἶχε καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ ἀρχηγείου Ἑπτανήσου· τὴν γνώμην ὅμως αὐτῆς δὲν ἀποδέχεται ἡ πλειοψηφία.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν προτείνει ἀντὶ τῆς θέσεως «ἰατρὸς ἐπιθεωρητὴς νοσοκομ. καὶ θεραπευτηρίου» νὰ τεθῇ «ἐπίατρος.»

Ἡ μειοψηφία προτείνει τὴν κατάργησιν δύω ἰατρῶν τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς φαρμακοποιοῦ. Ἐπίσης ἡ μειοψηφία προτείνει τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως ἑνὸς δοκίμου ἰατροῦ Ε'. τάξεως· τοῦτ' αὐτὸ δὲ προτείνει καὶ διὰ τὰ νοσοκομεῖα Κερκύρας καὶ Λαμίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν κατάργησιν τῆς μιᾶς τῶν δύω θέσεων ὑπεπιμελητῶν (οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν). Προτείνει ὡσαύτως τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπιμισθίου τοῦ προέδρου τοῦ ἀναθεωρητικοῦ.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Η', ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3. Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου Εὐελπίδων· ἡ μειοψηφία δὲ τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει τὴν διατήρησιν τοῦ Σχολείου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ παραδίδωσι τὰ ἐν τῇ Σχολῇ μαθήματα ἀξιωματικοί, λαμβανόμενοι ἐκ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν, ἄνευ ἰδιαιτέρων ἐπιμισθίων.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Θ'. ἄρθρ. 1. Ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ ἀρχηγείου τῆς χωροφυλακῆς ὡς περιττοῦ καὶ παρεμβάλλοντος προσκόμματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἐκπληρουμένης διὰ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τοποθετήσεως ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐλάττωσιν τῆς διὰ δύω ἀντισυνταγματάρχας ἐπιθεωρητὰς πιστώσεως εἰς μόνον τὴν μίαν θέσιν.

Ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως τοῦ ὑπολογαγοῦ τῆς οἰκονομίας.

Δύω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζουσι τὴν γνώμην, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς πρέπει νὰ μείνῃ καὶ κατὰ

τὸ ἐνεστὼς οἷα ἦτο καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· τοῦτο δὲ ἵνα μὴ παραβλαφθῶσι τὰ συμφέροντα τῆς ὑπηρεσίας.

Προστίθησι δὲ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι οἱαιδήποτε καὶ ἂν ἐγκριθῶσιν ἐλαττώσεις τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθεισῶν πιστώσεων, πρέπει οὐχ ἧττον νὰ ἐπιψηφισθῇ ἡ διὰ τὴν ἀ. ἐξαμηνίαν πίστωσις, καθόσον ἀπαιτεῖται νὰ μεσολαβήσῃ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν τυχὸν ψηφισθησομένων οἰκονομιῶν.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Κ'. Προτείνεται ἡ ἀφαίρεσις τῆς διὰ συνδρομὰς εἰς ἐφημερίδας σημειωθείσης πιστώσεως ἐκ δραχ. 1440, καθόσον ἡ δι' ἐφημερίδας δαπάνη ἐσημειώθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ Σῶμα τῶν Ἐπιτελῶν, ἐπροτάθη παρά τινων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὁ περιορισμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ ἀξιωματικῶν εἰς τὸν ἀριθμὸν τὸν ὑπὸ τοῦ πρώτου ὀργανικοῦ Διατάγματος ὁρισθέντα· ἀλλ' ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ ὁρίζοντος τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν, θέλει ἐξετασθῇ εὐρύτερον τὸ ζήτημα τοῦ προσήκοντος περιορισμοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ ἀρκεῖται νὰ ποιήσηται μνείαν τούτου καὶ νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅπερ ἀνάγκη νὰ συζητηθῇ πρὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐπιφυλάσσεται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ φέρῃ ῥητὴν πρότασιν περὶ καταργήσεως τῆς διαθεσιμότητος.

ζ'. Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Α', ἄρθρ. 1ον, Προσωπικὸν ὑπουργείου. Μέχρι τοῦδε δὲν προϋπελογίζετο ἐπιμίσθιον τοῦ ὑπασπιστοῦ· ἤδη ἐσημειώθη τοιοῦτον ὡς στηριζόμενον εἰς τὸν Νόμον· ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀποκρούει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, προτείνουσα μόνον νὰ φέρῃ ὁ ὑπασπιστὴς βαθμὸν ἀνυποπλοιάρχου.

Διευθυντήριον Ναυστάθμου. Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὰ αὐτά, ὡς ἄνω, διὰ τὸν ὑπασπιστήν.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Γ', ἄρθρ. 1ον, Ὑλικόν. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἐνεστὼς περιορίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων, ἐγένοντο δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν σπουδαῖαι ἐπισκευαί, ὧν δὲν ὑπάρχει νῦν ἀνάγκη, προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ εἰς δραχ. 100,000.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Γ', ἄρθρ. 3. Γαιάνθρακες. Νὰ ἐλαττωθῶσιν αἱ δραχ. 25,000 εἰς μόνον 15,000· αἱ δὲ δραχ. 29,000 εἰς 16,000 ἕνεκα τῶν ὀλιγωτέρων γαιανθράκων καὶ τοῦ ὀλιγωτέρου ὑλικοῦ.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Γ'., ἄρθρον 5. Ἡμερομίσθια. Νὰ ἐλαττωθῶσιν

εἰς δραχ. 5000, διότι ὁμολογουμένως αἱ ἐπισκευαὶ εἶναι ὀλιγώτεραι, ἄλλως τε οἱ ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἐργάται δὲν εἶναι ὀλίγοι.

Εἰς τὸ Κεφάλ. Ζ'. Νὰ ἀφαιρεθῶσιν οἱ 4 μαθητευόμενοι εἰς τὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων· κατὰ συνέπειαν νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ἐκ δραχ. 3000 δαπάνη.

Εἰς τὸ Κεφάλ. ΙΑ'. Ναυτολογία. Νὰ περιορισθῇ εἰς δραχ. 500, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφέτος ναυτολογηθησομένων εἶναι μικρός.

Δίδουσα δὲ τέλος ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσίν της, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν παρατηρήσεων καὶ γνωμῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἀπριλίου 1871.

Ὁ πρόεδρος

Εὐθ. Κεχαγιάς.

Τὰ μέλη

Κ. Θεοδώρου, Δ. Καραλίβανος, Ν. Π. Βαρβιτσιώτης, Α. Γαΐτας Φωσκάρδης, Α. Κ. Μεταξᾶς (μ' ἐπιφυλάξεις τινάς), Κ. Εὐθυμιόπουλος, Γ. Μαλέας, Ν. Κατσικαπῆς (μ' ἐπιφυλάξεις), Σπ. Λεονταράκης (διαφωνῶ ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς), Π. Καλαμογδάρτης, Γρηγ. Δημητριάδης, Π. Ι. Μανωλίδης, Σ. Κολιάτσος, Ι. Α. Παπαζαφειρόπουλος.»

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀντέκρουσε τὸν προλαλήσαντα, εἰπών, ὅτι ἐπὶ τοῦ συζητουμένου ἄρθρου δὲν ὑπάρχει περίπτωσις αὐθεντικῆς ἑρμηνείας, οὐδὲ διὰ τοιαύτης ἑρμηνείας ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀναδρομικὴ δύναμις τοῦ νόμου, οὐδὲ ἀμφιβολίαι περὶ δημιουργίας δικαιώματος θὰ γεννηθῶσι κατόπιν τοιούτων ἐξηγήσεων. Ἄλλως δὲν πρέπει νὰ τεθῇ, ὅτι αἱ ἐκβολάδες, ὡς νόμημα, εἰσὶν ἐθνικαί, διότι τὸ νόμημα διαφέρει τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, ἔχον στενωτέραν ἔννοιαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ προϋπολογισμῷ χωρίζονται τὰ ἐθνικὰ κτήματα τῶν βασιλικῶν νομημάτων. Ἐπὶ τέλους ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἔχει καλῶς.

Ἀναγνωσθείσης ἐνταῦθα τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Δ. Παπαζαφείρη, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἀναφορὰ πρέπει νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως λάβῃ τὰ κατάλληλα

μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν τυχὸν γενομένων ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων καταχρήσεων.

Ἄλλος ἀντέλεξεν, ὅτι τὰ νομήματα κατὰ τὸν Μεσαιῶνα ἀνῆκον εἰς τὸν Βασιλέα, ὡς ἰδιοκτησία, κατόπιν δὲ μετεβιβάσθησαν εἰς τὸ Κράτος μεθ' ὅλων τῶν ἐπ' αὐτῶν προνομίων. Ἡ ἰδία τῆς ἐθνικῆς ἰδιοκτησίας πρέπει νὰ τεθῇ ἀκριβὴς καὶ πλήρης ἐν τῷ νόμῳ, ὅπως μὴ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀρύεται ἀφορμὰς παρερμηνεύσεων ἐκ τῶν ἰδίων ἡμῶν συζητήσεων. Δύο κινδύνους, εἶπεν, ὑρίστανται πάντοτε οἱ νόμοι, τὴν ἀσάφειαν καὶ τὴν ἀντίφασιν πρὸς ἐπικρατέστερον νόμον. Τὰ δὲ δικαστήρια ἡμῶν ἔχουσιν εὐρυτάτην δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἀντισυνταγματικότητος τῶν νόμων καὶ τῆς ἑρμηνείας αὐτῶν. Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 11 τοῦ νομοσχεδίου εἶναι εἰς ἀντίφασιν, διότι, ἐνῷ ὁμολογοῦσιν, ὅτι αἱ ἐκβολάδες εἰσὶν ἐθνικαί, ἀναγνωρίζουσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ἐπιφανείας τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ κτήματός του. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς συνοδευούσης τὸ νομοσχέδιον καταφαίνεται σχέσις μεταξὺ τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου καὶ τοῦ περὶ ἐκβολάδων, ἀλλὰ τοιαύτη σχέσις οὐδόλως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ· διότι εἰς μὲν τὸν νόμον τοῦ 1861 περὶ μεταλλείων πρόκειται περὶ ἀγνώστου πλούτου, ἤδη δὲ περὶ γνωστοῦ. Ἡ ἔκφρασις τοῦ νομοσχεδίου «ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος» δὲν ἀναφέρεται ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ δὲν ἔχει οὐδεμίαν ὀπισθενεργὸν δύναμιν, ἐνῷ αἱ ἐκβολάδες ἀνέκαθεν, ὡς νόμημα, εἰσὶν ἐθνικαί, ὥστε πρέπει νὰ ἀπορρίψωμεν πᾶσαν ἔκφρασιν κανονίζουσαν τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων μόνον διὰ τὸ μέλλον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ἀφοῦ ὑπάρχει πλήρης ὁμοφωνία περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ προτιμήσῃ τὴν ἀκριβεστέραν ἔκφρασιν, νομίζει ὅμως, ὅτι ἡ ἔκφρασις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ὀρθοτέρα. Λέγουσιν, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου ἀναγνωρίζεται ἐκ τῶν κειμένων νόμων, ἀλλὰ τότε ὁ νέος νόμος εἶναι περιττός. Εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι τὸ μεταλλεῖον εἶναι νόμημα τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἑνόσῳ δὲν καθιερωῦται διὰ νόμου ὑπάρχει μόνον δυνάμει, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῇ. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν νόμος ὅπως λάβῃ ζωὴν τὸ νόμημα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι γεννῶνται ἀμφισβητήσεις ἰδιοκτησίας ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 11, νομίζω ἐκ τοὐναντίου, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ 11 ἄρθρου λύει τὸ ζήτημα, ἀποκρούουσα πᾶσαν ἀμφισβήτησιν, διότι, ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐκβολάδες ἐπὶ ἐδάφους ἀνήκοντος εἰς ἰδιώτην ἀναμφισβητήτως, ὁ νόμος θεωρεῖ μόνον τὸ ὑλικὸν τῶν ἐκβολάδων ἐθνικὴν περιουσίαν, ὑποχρεόνων τὸν ἐργολάβον νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην κατὰ τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ κτήματός του, δι' ἃς ἐπήνεγκε ζημίας· ἀπαραλλάκτως δὲ καὶ ὁ νόμος τοῦ 1861 ὁρίζει, ὅτι ὁ καταλαμβάνων ἰδιοκτησίαν ἄλλου πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν ὀφείλει νὰ δώσῃ αὐτῷ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ κτήματός του.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν, περιγραφεῖσαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἐπρότεινε τελευταῖον ἄλλος νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ γραφὴ τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ δημοσίου καὶ νὰ διαιρεθῇ τὸ 2 ἄρθρον εἰς δύο.

Οὕτως ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν πρότασιν ταύτην παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 2 ἄνευ ἀντιρρήσεως κατὰ τὸν ἑξῆς τύπον·

«Ἄρθρον 2. Αἱ ἐκβολάδες ὡς ἀνήκουσαι εἰς τὸ Κράτος διατίθενται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.»

Ἐπὶ τούτοις, γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ὑπολειπομένου μέρους τοῦ 2 ἄρθρου, ὅπερ θέλει ἀποτελέσει ἄρθρον 3, ὁ πρόεδρος, τῆς ὥρας παρελθούσης, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.
ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΟΣ. Οἱ γραμματεῖς.
Κ. Κοσμονάκος.
Μ. Γ. Καπετανάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΣΤ'.

Τῆς 28 *Ἀπριλίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν·

1) Ἀναφορὰ διαφόρων Ἀθηναίων πολιτῶν, προτεινόντων τὴν σύστασιν ἐθνικῆς μεταλλευτικῆς ἑταιρίας πρὸς ἀνακαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων, ἥτις μετά τινα συζήτησιν ἀπεφασίσθη νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς ὅπως λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι, καὶ

2) Ὁμοία τοῦ Γ. Βουλπιώτου, ἐξαιτουμένου ἀμοιβὴν διὰ τὰς πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας του, ἥτις ἀπεστάλη εἰς τὴν

ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν. Συζητήσεως δὲ γενομένης ἕνεκεν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συζητηθῶσι πᾶσαι αἱ ἀναφοραί, αἱ ἀφορῶσαι εἰς δικαιώματα ἀγωνιζῶν, μετὰ τὸ πέρας τῆς περὶ Λαυρίου συζητήσεως.

Ἀναγγελθέντος ἐπομένως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου. Πρὸς λύσιν, εἶπε, τοῦ δυσχεροῦς τούτου ζητήματος ἀπαιτεῖται ἡ γνῶσις πολλῶν ἐπιστημῶν. Ἡ δὲ διάθεσις δέον νὰ γείνῃ διὰ πλειστηριασμοῦ, ὅπως ἀναπτυχθῇ ἡ ἰδιωτικὴ ἐνέργεια καὶ προέλθει ἡ ἀλήθεια. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ γείνῃ ὁλοκληρωτικῶς, ἀλλὰ κατὰ μέρος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς καθαρᾶς ἢ ἀκαθαρίστου προσόδου, οἱ λέγοντες, ὅτι ἡ καθαρὰ ἐλκύει κεφάλαια λησμονοῦσιν, ὅτι τοῦτο συμβαίνει ἐπὶ μεταλλείων, ἐνῷ αἱ ἐκβολάδες εἰσὶ βέβαιαι ὡς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας κείμεναι. Ἡ παραλαβὴ τοῦ ποσοστοῦ ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου παρουσιάζει δυσκολίας· ἂν ὅμως εἶναι δυνατὸν ν' ἀποχωρίζεται ἐνταῦθα ὁ ἄργυρος τοῦ μολύβδου τὸ δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῶν δυσκολιῶν. Ὁ δὲ ἀποχωρισμὸς εἶναι δυνατὸς ὡς μᾶς πληροφοροῦσιν οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικοί. Καὶ δὲν εἶναι δύσκολος ἡ ἵδρυσις τοιούτου καταστήματος ὑπὸ τῶν μεταλλευτικῶν ἑταιριῶν. Ἐπὶ τέλους δὲ ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου δι' ἧς προτείνει νὰ λαμβάνηται τὸ ποσοστὸν ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου καὶ νὰ ἐνεργῆται ὁ ἀποχωρισμὸς ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι οὐδεμία ἑταιρία δύναται νὰ μετάσχῃ τοῦ πλειστηριασμοῦ στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, διότι θέλει ἀγνοεῖ τὸ ποσὸν τῶν ἐξιδίων καὶ τῶν κερδῶν. Ἕτερος, ἀναβὰς τὸ βῆμα, εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει μόνον ἡ κυβέρνησις νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, ἀλλὰ καὶ ἡ Βουλὴ αὐτή. Ὥστε τὸ ζήτημα δέον νὰ λυθῇ κυριαρχικῶς, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀναβολή. Τὸ ὑπουργικὸν νομοσχέδιον ἔχει πολλὰ ἐλαττώματα· ἀποξενόνει διὰ μιᾶς τὸ κράτος, καθιεροῖ ψευδῆ διαγωνισμόν, δέχεται τὴν καθαρὰν πρόσοδον, καὶ ἀπομακρύνει τοῦ διαγωνισμοῦ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἑταιρίας. Διότι τὸ μεταλλευτικὸν συμβούλιον ἀναλαμβάνει μεγάλην ἐξουσίαν, καὶ διαθέτει τὰς ἐκβολάδας διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Βουλῆς, διότι ἡ ἑταιρία Ροῦ ἕνεκα τῶν μέσων αὐτῆς καθιστᾷ τὸν διαγωνισμὸν ἀδύνατον, καὶ διότι τὸ νομοσχέδιον ἀπαγορεύει εἰς πᾶσαν ἑταιρίαν τὴν μεταφορὰν τῶν χωμάτων ἐκτὸς τοῦ κράτους, ὅπερ δυνατὸν νὰ ἦναι ἀσύμφορον εἰς ξένην μεταλλευτικὴν

ἑταιρίαν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν καθαρὰν πρόσοδον δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ἀκριβῆ γνῶσιν αὐτῆς, ὡς ἀποδεικνύει ἡ δοκιμασία τοῦ τοιούτου συστήματος ἐπὶ τῶν σκωριῶν, τῶν ὁποίων τὴν παραγωγὴν ἡ ἔκθεσις τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τῶν Παρισίων ἀναβιβάζει εἰς 8 ἑκατομ. ἐναντίον τῶν ἐνστάσεων καὶ παραπόνων τῆς ἑταιρίας Σερπιέρη.

Τελευτῶν, ὑπεστήριξε τὴν ἰδέαν τῆς ἀμέσου ἐκκαμινεύσεως ὑπὸ τοῦ δημοσίου καὶ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τῶν δήμων, εἰπών, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ ἐπικρατεῖ, ὅταν ἡ δι' ἑταιριῶν ἐκμετάλλευσις εἶναι δύσκολος ἢ ἀδύνατος.

Ἄλλος ἀντέλεξεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναβολῆς δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, διότι ἀποκρούουσιν αὐτὸ τὰ ἐπιψηφισθέντα ἄρθρα, ὅτι ἡ ὕπαρξις τῆς ἑταιρίας Ροῦ ὠφελείας μᾶλλον ἀντὶ βλάβης πρόξενος θὰ γείνῃ εἰς τὸν διαγωνισμόν, ὅστις ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι χαλαρός, ὅτι τὰ χώματα, ἐκκαμινευόμενα ἐνταῦθα, ὠφελοῦσι μᾶλλον τὴν ἀναδεχθησομένην τὴν ἐκκαμίνευσιν ἑταιρίαν, καθὼς καὶ τὸ κράτος διὰ τοῦ προσπορισμοῦ ἐργασίας εἰς τοὺς ἰδιώτας, καὶ ὅτι κατὰ τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ ἡ παραχώρησις καθίσταται ἀδύνατος, ἂν καθιερωθῇ ἡ παραλαβὴ τοῦ δικαιώματος τοῦ ποσοστοῦ ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, διότι αἱ ἑταιρίαι θέλουσιν εἶσθαι δηλαὶ εἰς τὴν προσφοράν, καὶ τὸ μεταλλευτικὸν συμβούλιον εἰς τὴν παραχώρησιν καὶ τὴν συκοφαντίαν.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν αὐτοῦ ὁ βουλευτὴς Αἰγιαλείας, ἕτερος, παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα εἶπεν, ὅτι οἱ προτείναντες τὴν ἀναβολὴν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως φρονοῦσιν, ὅτι ἴσως ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἐκβολάδες καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ διατεθῇ ἄγνωστος περιουσία. Τὸ ἀξιοσύστατον τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν εἶναι, ὅτι ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν οὐσιωδῶν καὶ παρεμβάλλει ἀνάλογον χρόνον ὅπως εἰς τὰς ἐρεύνας της ἡ κυβέρνησις προβῇ μετὰ περισκέψεως.

Ὁ πλειστηριασμὸς δὲν εἶναι ἰδέα ἀπολύτως ἀσφαλής· ὁ κατακερματισμὸς τῶν ἐκβολάδων ἀπομακρύνει τὰς μεγάλας ἑταιρίας, αἵτινες εἰσὶν ὠφέλιμοι, διότι εὐχαριστοῦνται εἰς μικρὸν κέρδος, ἀπολαμβάνουσαι ἐν συνόλῳ πολλά. Τοὐναντίον δὲ ἐν διαγωνισμῷ μικρῶν μεριδίων ἐπέρχονται συνεννοήσεις ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου· πρέπει δὲ νὰ ληφθῶσι κατάλληλα μέτρα ὥστε ἡ ὕπαρξις τῆς ἑταιρίας Ροῦ νὰ μὴ καταστῇ πρόσκομμα εἰς τὰς μεγάλας ἑταιρίας καὶ νὰ χορηγηθῶσι τὰ ἀ-

ναγκαῖα ἐδάφη πρὸς τοὺς μέλλοντας ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐκμετάλλευσιν, ὅπως τοποθετήσωσι τὰ καταστήματά των.

Λέγουσιν, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, δηλ. ἐπὶ ἀβεβαίων, οὐδεὶς δύναται νὰ διαγωνισθῇ· καὶ ὅμως ἐπὶ μεταλλείων, ἅτινά εἰσιν ἀβεβαιότερα, ἐλήφθη ὡς βάσις ποσοστοῦ παρ' ἄλλοις ἔθνεσιν ἡ ἀκαθάριστος πρόσοδος· ὑπάρχει μάλιστα ἐπιστημονική τις ἔκθεσις βεβαιοῦσα, ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου λῆψις τοῦ ποσοστοῦ ὠφελεῖ τὸ δημόσιον καὶ τίθησι φραγμὸν εἰς τὴν κατάχρησιν τῶν ὑπαλλήλων. Ἄλλως δὲ ὁ ἐργολάβος καὶ κατὰ τὰς δύο περιστάσεις θέλει ἐνεργήσει τὰς προσηκούσας ἀναλύσεις. Ἡ κατὰ τριμηνίαν ὅμως ἐξέτασις καὶ ἀνάλυσις, ἣν ὁρίζει τὸ ὑπουργικὸν νομοσχέδιον ἔσται ἐπικίνδυνος. Εἶπον προσέτι, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων εἶναι ἀδιάφορος, διότι ὁ ἐργολάβος θέλει κανονίσει τὴν προσφορὰν ἀναλόγως τῶν δαπανῶν, ἀλλὰ τοῦτο ὑποτίθησι θερμὸν διαγωνισμὸν καὶ τοιοῦτος βεβαίως δὲν θὰ ὑπάρξῃ ὡς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλ' ὅμως ποῖα τὰ ἔξοδα τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς 350 δραχμάς; Τὰ ἔξοδα τῶν ἐκβολάδων καρποφοροῦσιν ἀμέσως, καὶ δὲν ἀπαιτοῦνται δαπάναι διὰ στοὰς καὶ ἄλλα τεχνικὰ ἔργα.

Τελευτῶν, ἀνέγνω ἔκθεσίν τινα ἐπιστημονικὴν Σάξωνός τινος ἐπιστήμονος, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν.

Τοῦτον ἀντέκρουσε τελευταῖον ὁ πρωθυπουργός. Ἐὰν τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐπιτροπῶν, εἶπεν, ἦσαν ἀληθῆ, ἔπραπεν ἡ πρὸ ἡμῶν κυβέρνησις, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαμαρτυρήσεις τῆς ἐπὶ τῶν σκωριῶν ἑταιρίας, νὰ ἐπιβάλῃ ἀνάλογον φόρον, ὅπως μὴ ζημιώσῃ τὸ δημόσιον, ἔπρεπε νὰ δώσωμεν τὰ ἀπαιτούμενα παρ' αὐτῆς πρὸς ὑποχώρησιν 20 ἑκατομμύρια ὅπως κερδίσωμεν 200. Ἀλλ' οὔτε ἡ προκάτοχος κυβέρνησις, οὔτε οἱ ἀντιλέγοντες παρεδέχθησαν ταῦτα. Ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ἔχῃ ἐλλείψεις, ἂς ἐπέλθωσιν αἱ διορθώσεις. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τῆς ἀναβολῆς ἐπιφέρει καθαρὰν ζημίαν. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξακριβώσωμεν καὶ τὸ ἐλάχιστον μόριον τῶν ἐκβολάδων, ὡς ἐπιθυμεῖ εἷς τῶν προαγορευσάντων, γινώσκομεν τί ἔχομεν κατὰ προσέγγισιν ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ διαθέσωμεν. Ἡ πρότασις τῶν βουλευτῶν ἐκτελεῖ ἔργον συντακτικῆς συνελεύσεως, τιθεῖσα γενικοὺς κανόνας, καθ' οὓς πρέπει νὰ ἐνεργήσωσιν αἱ μέλλουσαι Βουλαί, ὥστε οὐδόλως πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ὁ τρόπος τῆς κατὰ τμήματος διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων συμφέρει εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τὰς ἑταιρίας. Αἱ μεγάλαι ἑταιρίαι, τὰς ὁποίας προτιμᾷ ὁ προαγορεύσας, στέργουσαι τὸ μικρὸν κέρδος, θὰ ἀποκλείσωσι βεβαίως τὰς μικράς, ὁ δὲ διαγωνισμὸς ὑπ' οὐδενὸς δύναται νὰ παρακωλυθῇ, ἀφοῦ, ὡς εἶπον οἱ ἀντιλέγοντες, ἀπαιτεῖται μικρὸν ποσὸν πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν πάσης ἑταιρίας. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις, γινώσκουσα, ὅτι εἰσὶ δειλὰ καὶ μικρὰ τὰ ἑλληνικὰ κεφάλαια, ἀπεφάσισεν, ἔστω καὶ μὲ μικρὰν θυσίαν τοῦ δημοσίου, ν' ἀνοίξῃ διὰ τῆς τμηματικῆς διαιρέσεως τῶν ἐκβολάδων τὰς πύλας τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς αὐτά, ὅπως ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐπορία, ὧν ἔχομεν ἀνάγκην, διαδοθῇ. Ὡς πρὸς δὲ τὴν μεταφορὰν τῶν χωμάτων οὐδένα ποιούμεθα λόγον, διότι οὐδεμία ἑταιρία θέλει πράξει ἔργον ἀσύμφορον, ἐπαυξάνουσα τὰ ἔξοδα διὰ τῶν δαπανῶν τῆς εἰς Εὐρώπην μεταφορᾶς. Δὲν ἀποκρούομεν ἐπὶ πλέον τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου ἐκκαμινεύσεως ὡς δοκιμήν, ἀλλ' ὡς βιομηχανίαν, γινώσκοντες, ὅτι ὁ διαχειριζόμενος ἀλλοτρίαν περιουσίαν ὀλίγην καταβάλλει ἐπιμέλειαν, καὶ εἰς τοῦτο ὑπάρχει ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἰδιώτου καὶ ὑπαλλήλου, τῶν ὁποίων βεβαίως δὲν κατακρίνομεν ὡς καταχραστήν. Ἀλλὰ διατί τότε ὁ βουλευτὴς Ναυπακτίας δισταζει νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν διάθεσιν, καὶ ἐπιτρέπει αὐτῇ τὴν ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων;

Προσέθηκε τελευταῖον, ὅτι, ἀφοῦ τὰ ἔξοδά εἰσιν ὡρισμένα, δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν τὴν ἀξίαν τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ διὰ τοῦτο τὴν προτιμῶμεν, ὅπως καταστήσωμεν διὰ τῆς βεβαιότητος τοὺς ἐργολάβους γενναίους εἰς τὰς προσφοράς, ὅτι τὰ ἔξοδα ὡρίσθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς 380 δραχμάς, ἡ δὲ κυβέρνησις τὰ ὑπεβίβασεν εἰς 350, καὶ ὅτι ἡ δημοσία ἐκκαμίνευσις ὑπάρχει συναφὴς μὲ τὸν διαγωνισμόν, ὥστε τὸ νομοσχέδιον δύναται νὰ διορθωθῇ, ἂν τυχὸν ἔχει ἐλλείψεις, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 9 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.

Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Μ. Ε. Παρίσης.

Κ. Κοσσοβάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.

Τῆς 29 Ἀπριλίου 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου ἀναφορὰ τοῦ Ν. Στρατηγοπούλου, δίδοντος πληροφορίας περὶ τῆς ἀξίας τῶν σκωριῶν καὶ τοῦ σημαντικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον κατ' αὐτὸν ἐζημιώθη τὸ δημόσιον ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν σκωριῶν φορολογίας, ἥτις κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς, ὅπως λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι.

Ἀνεκοινώθη δὲ καὶ ἑτέρα ἀναφορὰ τῆς χήρας Σκλάβου, αἰτουμένης σύνταξιν, καθ' ὅσον ἕνεκα τῆς ὑπὸ τοῦ συζύγου της διασώσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου κατεδιώχθη αὕτος ὑπὸ τῆς Υ. Πύλης καὶ δυστυχεῖ, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν εἶπεν, ὅτι, καθ' ἃ πληροφορεῖται, πολλοὶ Πρόξενοι καθυστεροῦσι πολλὰ χρήματα τοῦ δημοσίου καὶ παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλήν, ἂν ἀληθεύῃ τοιαύτη κατάχρησις.

Ἕτερος ἐπίσης ἠτήσατο παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ νὰ μάθῃ, ἂν οἱ Πρόξενοι ἀποστέλλουσιν ἐτησίως ὑπομνήματα εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν Βουλήν, ἐὰν καθυστεροῦνται παρὰ τῶν Προξένων χρήματα τοῦ δημοσίου, διότι εἰσέτι δὲν ἐκκαθαρίσθησαν οἱ λογαριασμοί των· γίνεται ὅμως περὶ τούτου σπουδαία ἐργασία, καὶ ἂν ἀποδειχθῶσι καταχρήσεις, οἱ καταχρασταὶ θέλουσι παυθῆ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ὑπομνήματα, προσέθηκε, ταῦτα ἀποστέλλονται ἐτησίως, καὶ προτίθεται μάλιστα νὰ ζητήσῃ πίστωσιν, ὅπως τυπωθῶσί τινα ἐξ αὐτῶν, ἅτινα περιέχουσι λίαν πολυτίμους πληροφορίας.

Ἐπομένως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ ἑρμηνείας τοῦ ΣΚΖ'. νόμου, τὸ ὁποῖον, παραπεμφθὲν εἰς τύπωσιν, ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν διαβιβασθεῖσάν μοι παρὰ τῆς Βουλῆς ἀναφορὰν τῆς ἄλλοτε μὲν Ξηλιχῆ, νῦν δὲ Ἀναστασίας, συζύγου

τοῦ ἀποβιώσαντος Ὀθωμανοῦ Μέτου Ὁστᾶ Μπραχοπούλου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλήν.

1) Τὸν ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1853 ὑπὸ στοιχ. ΣΚΖ'. νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεφασίθη νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο συζύγους διάφορα κτήματα ἐν Κυπαρισσίᾳ.

2) Τὴν ἀπὸ 1 Μαρτίου 1853 αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χρηστίδου, δι' ἧς ὑπέβαλε τὸν νόμον τοῦτον εἰς τὴν Γερουσίαν.

3) Τὴν ἀπὸ 23 Μαρτίου 1856 ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κοντοσταύλου, ἐν ᾗ ἀναφέρονται οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἀνωτέρω νόμος δὲν ἐπραγματοποιήθη· καὶ

4) Τὸ παρὰ τοῦ ἰδίου συνταχθὲν νομοσχέδιον περὶ διορθώσεως τοῦ παρεισφρύσαντος εἰς τὸν ψηφισθέντα νόμον λάθους. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς δὲν ἔφθασε νὰ ψηφισθῇ καὶ παρὰ τῆς Γερουσίας καὶ οὕτως ἐματαιώθη.

Κατὰ τὸ 1861 ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἕτερον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἡ παραχώρησις περιωρίζετο εἰς τινα μόνον τῶν ἐν τῷ νόμῳ περιεχομένων κτημάτων· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου οὐδεμία ἐγένετο συζήτησις.

Μεθ' ὅσα εἶπεν ἐσχάτως ἐνώπιόν σας ὁ πατὴρ τοῦ κατὰ τὸ 1853 ψηφισθέντος νόμου κ. Χρηστίδης, συμφωνῶ καὶ ἐγὼ ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ὅπως ἐπιψηφισθῇ τὸ παρὰ τοῦ κ. Κοντοσταύλου εἰσαχθὲν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου διευκρινίζεται ἡ ἔννοια τοῦ νόμου καὶ αἴρεται πᾶσα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀμφιβολία. Τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου θεωρῶ τοσούτῳ μᾶλλον δικαιοτέραν, ὅσῳ ἀποβιώσαντος πρό τινων ἐτῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας, Μέτου, ὅστις ἐπέμεινεν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του, ἡ χήρα καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἠσπάσθησαν τὸ χριστιανικὸν δόγμα, ἄδικον δὲ θέλει εἶσθαι μόνον αὐτὰ μεταξὺ τοσούτων νεοφωτίστων νὰ μὴ λάβωσιν οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν, ἀφ' οὗ ὄχι μόνον ἀνῆκον εἰς ἐπίσημον καὶ σημαντικὴν οἰκογένειαν, ἀλλὰ καὶ ὑπηρέτησαν τὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς χριστιανούς.

Ὅθεν ὑποβάλλω τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ περιλάβω πρόσθετον διάταξιν, καθ' ἣν ἐάν τι τῶν κτημάτων τούτων ἐπωλήθη παρὰ τοῦ δημοσίου, νὰ μὴ ἦναι τοῦτο ὑπόχρεων εἰμὴ μόνον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ τιμήματος, ὅπερ ἔλαβε.

Ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἂν ἐγκρίνῃ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀπριλίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἑρμηνείας τοῦ ΣΚΖ'. νόμου, ἀφορῶντος τὴν παραχώρησιν κτημάτων εἰς τὸν ὀθωμανὸν Μέτον.

Ἄρθρον 1. Τὰ κατὰ τὸν ΣΚΖ'. τῆς 18 Ἀπριλίου 1853 νόμον παραχωρητέα εἰς τὸν ὀθωμανὸν Μέτον Ὀστᾶ Μπραχόπουλον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ξαλιχὲ (νῦν δὲ Ἀναστασίαν) Σαλῆ Μπερτσελιώτου κτήματα θέλουσι παραχωρηθῆ πρὸς αὐτούς, ἐφόσον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀνῆκον ἀτομικῶς εἰς αὐτοὺς ἢ τοὺς γονεῖς αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Ἐάν τι τῶν κτημάτων τούτων διετέθη ἤδη, τὸ δημόσιον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἄλλην ἀποζημίωσιν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω εἰμὴ μόνον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ εἰσαχθέντος τιμήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἀπριλίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ν. ΣΚΖ'. περὶ παραχωρήσεως κτημάτων πρὸς τὸν ὀθωμανὸν Μέτον Ὀστᾶ Μπραχόπουλον, καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ξαλιχὲν Σαλῆ Μπερτζελιώτου

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

» 1. Εἰς τὸν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι διαμείναντα μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καὶ ὑπηρετήσαντα ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου παρὰ τοῖς ἑλληνικοῖς στρατοπέδοις ὡς χειρούργον Μέτον Ὀστᾶ Μπραχόπουλον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ξαλιχὲν Σαλῆ Μπερτζελιώτου, θέλουσιν ἀποδοθῆ παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίας ἰδιοκτήτων αὐτῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδειχθῆ, ὅτι ἀνῆκον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς ἓν τῶν ἀνωτέρω δύω ἀτόμων, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ἔχωσιν ἀπαιτησίν τινα ἀποζημιώσεως διὰ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, ἃ διὰ συμβᾶσαν εἰς αὐτὰ βλάβην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος μέχρι τῆς πρὸς αὐτοὺς παραχωρήσεως τῶν κτημάτων τ' ἀκόλουθα.

1. Ἡ ἐν Κυπαρισσίᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων κατεχομένη καὶ κατοικουμένη οἰκία.

2. Τὸ ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως εἰς θέσιν Κουρομπραΐμη ἐρείπιον οἰκίας συνιστάμενον ἐκ πεντακοσίων περίπου μέτρων.

3 Τὸ ἐντὸς τῆς ἰδίας πόλεως ἐρείπιον ἑνὸς ἐργαστηρίου.

4 Τὸ κατὰ τὴν θέσιν Κορμᾶ τῆς Κυπαρισσίας ἐρείπιον ἐλαιοτριβείου, τὸ λεγόμενον τοῦ Καράκη.

5. Τὸ κατὰ τὴν θέσιν Τελατίνη τῆς Κυπαρισσίας περιβόλιον συνιστάμενον ἐκ δύω περίπου στρεμμάτων.

6. Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδίων κατεχομένη κατὰ τὴν θέσιν Γυροῦ σταφιδάμπελος συνισταμένη ἐκ τριῶν περίπου στρεμμάτων.

7. Αἱ δύω κατὰ τὰ φιλιατρὸ τοῦ δήμου Ἐράνης κείμεναι ἄμπελοι ἐκ στρεμμάτων πέντε περίπου.

8. Οἱ ἑξῆς ἀγροί· α) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Μοῦργα τῆς Κυπαρισσίας ἐκ στρεμμάτων τριῶν περίπου· β) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Κυπαρισσάκια ἢ Ἀραβαριαῖς ἐκ στρεμμάτων πέντε περίπου· γ) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Πέτρα ἐκ στρεμμάτων δέκα περίπου· δ) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Μπάρτζα ἐκ στρεμμάτων ἓξ περίπου.

»2. Ἐὰν σὺν τοῖς ἀνωτέρω κτήμασιν εἶχον καὶ ἐλαιόδενδρα θέλουσιν ἀποδοθῆ ἐξ αὐτῶν μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα, εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν θέλει προσδιορίσει τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἐὰν ταῦτα κεῖνται εἰς διάφορα μέρη.

»3. Ὅσα τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐλαιοδένδρων ἤθελον τύχει τριακονταετῶς ἐνοικιασμένα μεταβαίνουσι καὶ ταῦτα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Μέτου Μπραχοπούλου καὶ τῆς συζύγου του, ἀναλαμβανόντων αὐτῶν τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν δένδρων τούτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς τριακονταετίας.

»4. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος νόμου κτημάτων τοῦ Μέτου Μπραχοπούλου καὶ τῆς συζύγου του θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς περὶ νεοφύτων νενομισμένας διατάξεις.

»Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ὑμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἀπριλίου 1853.

Ἐκυρώθη τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ.»

Μετὰ δὲ τοῦτο ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς

συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων. Λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν εἶπεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τῶν βουλευτῶν σκοπεῖ τὴν ἐξασφάλισιν κατὰ τῆς ἁρπαγῆς οὐ μόνον τῶν ἐκβολάδων, ἀλλὰ καὶ τῶν σκωριῶν περὶ ὧν τοσαῦτα διαθρυλλοῦνται. Ὅτι ὁ περὶ ἐκβολάδων νόμος πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ αὐστηρὰς ποινικὰς διατάξεις, διότι ὁ ποινικὸς νόμος δὲν καθιεροῖ ποινὰς ἀρκούσας κατὰ τῆς κλοπῆς τῶν ἐκβολάδων. Ὅτι ἡ πρότασις τῶν βουλευτῶν δὲν ἀναγράφει δικαιώματα συνταχτικῆς Συνελεύσεως, οὐδὲ προτίθεται νὰ κανονίσῃ τὴν πορείαν καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν μελλουσῶν Βουλῶν, ἀλλὰ νὰ περισώσῃ τὸν ἀνακαλυφθέντα πλοῦτον, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ διάθεσις, καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων, διότι δὲν πρέπει ν' ἀπαλλοτριωθῇ τὸ δημόσιον τοιοῦτον πλοῦτου, καίτοι διατελοῦν ἐν πληρεστάτῃ περὶ αὐτοῦ ἀγνοίᾳ.

Ἕτεροι ἀφηγηθεὶς διὰ μακρῶν τὰς διαφόρους ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐκβολάδων συνεδριάσεις ἰσχυρίσθη, ὅτι οἱ διάφοροι ἀγορεύσαντες περιέπεσον εἰς ἀντιφάσεις, πρότερον μὲν ζητήσαντες τὴν ἄμεσον διάθεσιν, ὕδη δὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς διαθέσεως, καὶ ἐπὶ τέλους ὑπεστήριξε τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι πρέπει νὰ διεθῇ πέρας εἰς ζήτημα διαταράσσον τὴν κοινωνίαν καὶ παρέχον ἀφορμὴν εἰς συκοφαντίας, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐλλείψεις, ἡ Βουλὴ ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ διὰ νέου νόμου δύναται νὰ διορθώσῃ αὐτάς.

Ἐνταῦθα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνέγνω τὸ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἔγγραφον τῆς μεταβάσης εἰς Λαύριον ἐπιτροπῆς συνεπείᾳ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπευθυνθείσης καταγγελίας περὶ καταχρήσεων, δι' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ βεβαιοῖ, ὅτι ἐρευνήσασα τὰ ἐκεῖσε ναυλοχοῦντα πλοῖα καὶ ἐξετάσασα διαφόρους μάρτυρας οὐδεμίαν ἀνεκάλυψε κατάχρησιν.

Μετὰ ὃραχεῖαν ἔτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησιν περιστραφεῖσαν εἰς ζητήματα ἐκτὸς τοῦ θέματος, περιῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ἄλλος, ἀνέγνω δὲ ἐν ἀρχῇ ἐπιστημονικὴν ἔκθεσιν ὀρυκτολόγου τινὸς ἀποφαινομένου ὑπὲρ τῆς καμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, καὶ ὑπεστήριξε διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης τὸ ὠφέλιμον τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκκαμινεύσεως, ἰσχυρισθεὶς μάλιστα ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἐκβολάδων εἶναι διπλάσιον τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁρισθέντος ποσοῦ.

Ἡ ἑταιρία Ῥοῦ, ἠκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, οὖσα μεγάλη θὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὸν διαγωνισμόν, εἶναι δὲ καὶ κακῆς πίστεως, διότι οὐ μόνον καταχρᾶται τὸν δημόσιον πλοῦτον, ἀλλὰ

καὶ τὸν νενομισμένον φόρον δὲν πληρώνει. Ἡ μεταφορὰ τῶν χωμάτων ἐκτὸς τοῦ κράτους δὲν πρέπει νὰ παρακωλυθῇ, διότι αἱ βιομηχανικαὶ ἑταιρίαι ἔχουσι μόνιμα καταστήματα καὶ δυσκόλως συνιστῶσι πολυδάπανα καταστήματα ὡς ἀποσπάσματα τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων των. Ἡ δὲ ἰδέα τῆς παροχῆς ἐργασίας εἰς τοὺς Ἕλληνας πολίτας ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἑταιρίας Σερπιέρη καὶ καθιεροῖ σύστημα προστατευτικὸν ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου.

Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε τὸ σύστημα δημοτικῆς ἐκκαμινεύσεως τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν.

Μετὰ ὃραχεῖαν ἔτι συζήτησιν ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Καΐρη καὶ Α. Γαΐτα Φωκάρδη ἡ πρότασις τοῦ Π. Φλέσσα καὶ ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 89 κατὰ 38 ἀνηθέντος ἑνὸς κατὰ τὸ ἑξῆς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἄμεσον τῶν ἐκβολάδων ἐκκαμίνευσιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου .....Ο	Θ. Π. Δηλιγιάννης .....
Α. Κ. Μιχαλόπουλος ....Ν	Κ. Πλαπούτας .....
Ἀντ. Βενιζέλος.....Ν	Α. Ἀντωνόπουλος .....Ο
Ἀναγ. Γιαννουλίδης .....Ο	Χ. Ῥηγόπουλος.....Ο
Ν. Π. Καΐρης	Ἰω. Ῥοΐλὸς .....Ο
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανὸς ....Ν	Κ. Λαμπρυνόπουλος .....
Ν. Τζώκρης .....Ο	Κωνστ. Κασσονάκος .....Ο
Α. Ζαΐμης .....Ο	Θεόδ. Τσανετάκης.....Ν
Α. Δανόπουλος .....Ο	Ἰωάν. Σαφάκας.....Ο
Ἰωάν. Λέκκας .....Ν	Ν. Κατσικαπῆς .....Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς.....Ν	Ἀριστ. Ἀσιδωρέκης.....Ο
Σκαρλ. Σοῦτζος.....Ο	Ν. Παπαμιχαλόπουλος ....Ο
Περ. Α. Πετράκης.....Ο	Ἰω. Καπιτσίνης.....Ο
Στυλ. Κολιάτσος .....Ν	Γ. Μίλησης .....Ο
Α. Ἴσκος .....Ν	Ἀντ. Σ. Μήτσας .....Ο
Ἰω. Καραγιαννόπουλος ....Ν	Δ. Τσιτσάρας .....Ο
Δ. Γρίβας .....Ν	Κ. Γιολδάσης .....Ν
Π. Πετιμέζης .....Ο	Π. Μανωλίδης .....Ν
Α. Μαγγίνας .....Ο	Εὐθ. Γουδέλης .....

Κ. Λομβάρδος ..... Ο	Α. Μεταξᾶς .....
Α. Γαΐτας Φοσκάρδης .... Ο	Σ. Μονόπωλης ..... Ν
Σπ. Λεονταράκης ..... Ο	Ἀγγ. Μαντζαβῖνος .....
Ἰω. Σούλης Βάρκας .. .... Ο	Γ. Δρακονταειδὴς ..... Ν
Α. Γκοῦσκος	Δ. Ῥαπτάκης ..... ἀρν.
Ἀνδρ. Αὐγερινὸς .. .. Ο	Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο
Λυκ. Κρεστενίτης ..... Ν	Κ. Πανάρετος .. .. Ο
Θ. Δαραλέξης ..... Ο	Α. Καρδαρᾶς .. .. Ο
Ἐπ. Κρεστενίτης ..... Ν	Θ. Θερμογιάννης ..... Ν
Α. Πετραλιᾶς .... Ν	Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο
Δ. Κλίμακας	Δ. Σαρρηγιάννης .. .. Ν
Δ. Κατσίνας ..... Ν	Ν. Βαρβιτζιώτης ..... Ο
Ἀναγν. Δημητρίου ..... Ο	Ἰω. Βλασόπουλος ..... Ο
Γ. Δελένδας	Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ν
Σπ. Μαλασπίνας .. .. Ο	Ἀναστ. Κορριωτάκης ..... Ο
Γ. Μ. Βαλλιάνος	Σπ. Κοπανίτσας ..... Ο
Κ. Δ. Πεταλᾶς	Γ. Λάπας .. .. Ο
Μ. Παΐζης	Φ. Ι. Φίλωνος ..... Ο
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ο	Γερ. Σέρβος ..... Ο
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Σπυρ. Βαλαωρίτης .....
Α. Διαμαντόπουλος ..... Ο	Α. Στεμματόπουλος .....
Γ. Παπαδαῖος ..... Ο	Δ. Τσαμόπουλος ..... Ο
Ἰω. Σοφιανόπουλος ..... Ο	Θ. Γεωργίου .....
Γ. Περῥωτὴς ..... Ο	Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος ....
Κ. Δαγμὲς .. .. Ο	Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ο
Ἰω. Φλέσσας ..... Ν	Χ. Α. Χριστόπουλος ..... Ο
Α. Κοντόσταυλος ..... Ο	Δ. Γ. Ζέγγελης .. .. Ο
Δ. Δένωσης	Π. Κ. Μανέτας ..... Ν
Γ. Παπανικολάου ..... Ο	Ἠλ. Φλέσσας .. .. Ν
Ἰω. Μπαλάφας ..... Ο	Ἀθ. Κατριβάνος ..... Ο
Ν. Μ. Κοζανδῖνος ..... Ν	Ἰω. Πανούσης .. .. Ν
Ν. Ἀγγελίδης	Γ. Μαλέας ..... Ο
Ἰακ. Πολυλᾶς .. .. Ο	Ν. Παγκράτης ..... Ο
Α. Παπαδάτος	Κ. Κοκκινώρης ..... Ο
Ἰω. Τοπάλης	Ν. Καρύδης ..... Ο
Ἰω. Δελιγιάννης ..... Ο	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν
Ἐπ. Καμπερόπουλος ..... Ο	Γ. Γουλιμᾶς .....
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ο
Σ. Α. Νοταρᾶς ..... Ο	Περ. Μπούτος .....
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν	.....

Ἰω. Προβελέγιος]	Γ. Δελλαπόρτας .....
Ἰω. Ταταράκης	Ἰ. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ..
Α. Ῥαυτόπουλος	Ἰω. Δεστούνης .....
Μ. Δαμιράλης	Κ. Ἐπιφανίου ..... Ο
Κ. Κρίσπης	Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ν
Ν. Φαρμάκης .. .. Ο	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .....
Ἀθ. Ῥοντήρης .. .. Ν	Γ. Κούτζης .....
Εὐθ. Πλαστήρας ..... Ν	Γ. Μπούμπουλης .....
Γρηγ. Δημητριάδης ..... Ο	Δ. Χρηστίδης ..... Ν
Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ν	Π. Σεβαστόπουλος .....
....	Α. Βαφιαδάκης .. .. Ν
Κίμων Χριστοδούλου	Ἰω. Ζαλώνης .. ..
Δ. Σαράβας ..... Ο	Μ. Ε. Παρίσης ..... Ο
Α. Καπετανάκης ..... Ο	Ἰάκ. Παξιμάδης .. .. Ο
Μιχ. Καπετανάκος ..... Ο	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο
Ἰω. Κατσάκος	Δ. Ν. Πονηρόπουλος ..... Ο
Χ. Χριστόπουλος	Ἀθ. Γρηγοριάδης ..... Ο
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος	Β. Σκαλτσοδήμος ..... Ν
Α. Παπαλέξης ..... Ο	Κ. Στεργιαλόπουλος .....
Π. Κωσταντᾶς	Στ. Κοριζῆς ..... Ο
Θ. Ῥωμαῖος	Ν. Πιπῖνος ..... Ο
Ν. Λοῦβρος	Δ. Γ. Βούλγαρης .. ..
Γ. Ἰακωβάτος	Ἰω. Καλογιάννης ..... Ο
Χ. Ἰακωβάτος	Θ. Κ. Γκίκας ..... Ο
Μ. Χαριτάτος	Δ. Χατζίσκος .....
Α. Μουρίκης ..... Ν	Δ. Τσιριμώκος ..... Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο	Γ. Δυοβουνιώτης ..... Ο
Α. Καραλίβανος	Γ. Ζουλούμης .. .. Ο
Π. Τζαμάλας .. .. Ν	Δ. Κριεζώτης .. .. Ο
Περ. Καλαμογδάρτης .... Ο	Α. Οἰκονόμου .. .. Ο
Θ. Κανακάρης ..... Ο	Κωνστ. Πετσάλης .....
Γ. Ῥοῦφος	Μ. Λβέρωφ .....
Γ. Πράτσικας	Κ. Νικόδημος ..... Ν
Ἀθ. Μισυρλῆς .. .. Ο	Ἰω. Κοτσιᾶς .....
Δ. Τριγγέτας	

Ἐπίσης ἀπερρίφθη ἐν ὁμοίᾳ ψηφοφορίᾳ ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ῥοντήρη διὰ ψήφων 91 κατὰ 31, ἀρνηθέντων 3, κατὰ τὸ ἐξῆς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

'Επὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐκκαμίνευσιν ὑπὸ τῶν Δήμων, ναὶ ἢ ὄχι ;

Κ. Μ. Θεοδώρου ..... Ο
Α. Κ. Μιχαλόπουλος .....
Ἀντ. Βενιζέλος ..... Ν
Ἀναγ. Γιαννουλίδης ..... Ο
Ν. Π. Καΐρης .....
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ν
Ν. Τσώκρης ..... Ν
Α. Ζαΐμης ..... Ο
Α. Δανόπουλος ..... Ο
Ἰω. Λέκας ..... Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... Ο
Περ. Α. Πετράκης ..... Ο
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο
Α. Ἴσκος ..... Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος .. .. Ν
Δ. Γρίβας ..... Ν
Π. Πετιμέζης .. .. Ο
Λ. Μαγγίνας ..... Ο
Θ. Π. Δηλιγιάννης .. ..
Κ. Πλαπούτας .....
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ο
Χ. Ῥηγόπουλος .. .. Ο
Ἰω. Ῥοΐλὸς ..... Ο
Κ. Λαμπρυνόπουλος .....
Κωνστ. Κοσσονάκος ..... Ο
Θεόδ. Τσαννετάκης .. .... Ν
Ἰωάν. Σαφάκας ..... Ο
Ν. Κατσικαπῆς .. .. Ο
Ἀριστ. Λιδωρίκης ..... Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος .... Ο
Ἰω. Καπιτσίνης .. .. Ο
Γ. Μίλησης ..... Ο
Α. Σ. Μήτσας ..... Ο
Δ. Τσιτσάρας .. .. Ο
Κ. Γιολδάσης ..... Ν
Π. Μανωλίδης ..... Ν
Εὐθ. Γουβέλης ..... Ο
Κ. Λομβάρδος .. .. Ο
Α. Γαΐτας Φωσκάρδης .... Ο
Σπ. Λεονταράκης ..... Ο
Ἰω. Συῦλης Βάρκας .. .... Ο
Α. Γκοῦσκος .....
Ἀνδρ. Αὐγερινὸς .. .. Ο
Δ. Κρεστενίτης .. .. Ν
Θ. Δαραλέξης ..... Ο
Ἐπ. Κρεστενίτης .. .. Ν
Α. Πετραλιὰς ..... Ν
Δ. Κλίμακας .....
Α. Κατσίνας ..... Ν
Ἀναγ. Δημητρίου ..... Ο
Γ. Δελένδας .. ..
Σπ. Μαλασπίνας ..... Ο
Γ. Μ. Βαλλιάνος .....
Κ. Δ. Πεταλᾶς .....
Μ. Παΐζης .....
Θρ. Ζαΐμης ..... Ο
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο
Α. Διαμαντόπουλος ..... Ο
Γ. Παπαδαῖος ..... Ο
Ἰω. Σοφιανόπουλος .. .... Ο
Γ. Περῥωτὴς .. .. Ο
Κ. Δαγρὲς .. .. Ο
Ἰω. Φλέσσας .. .. Ν
Α. Κοντόσταυλος ..... Ο
Δ. Λένωσης .. ..
Γ. Παπανικολάου ..... Ο
Ἰω. Μπαλάφας ..... Ο

Ν. Μ. Κοζαδῖνος ..... Ο
Ν. Ἀγγελίδης .....
Ἰ. Πολυλᾶς ..... Ο
Α. Παπαδάτος .....
Ἰω. Τοπάλης .. .. Ο
Ἰω. Δεληγιάννης ..... Ο
Ἐμμ. Καμπερόπουλος .. .. Ο
Ἀνδρ. Νοταρᾶς .....
Σ. Α. Νοταρᾶς ..... Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης .. .... Ν
Α. Μεταξᾶς .....
Σ. Μονόπωλης ..... Ν
Α. Μαντζαβῖνος .. ..
Γ. Δρακονταειδὴς ..... Ν
Δ. Ῥαπτάκης .. ..
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο
Κ. Πανάρετος ..... Ο
Α. Καρδαρᾶς .. .. Ν
Θ. Θερμογιάννης ..... Ν
Γ. Βακαλόπουλος ..... ἀρν.
Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ν
Ν. Βαρβιτζιώτης ..... Ο
Ἰω. Βαλασόπουλος .. .... Ο
Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ν
Ἀναστ. Κορφιωτάκης .. .. Ο
Σπ. Κοπανίτσας ..... Ο
Γ. Λάππας ..... Ο
Φ. Ι. Φίλωνος .. .. Ο
Γερ. Σέρβος ..... Ο
Σπ. Βαλαωρίτης .. ..
Α. Σταματόπουλος .. ..
Δ. Τσαμόπουλος .. .. Ο
Θ. Γεωργίου .. ..
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος .... Ο
Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ο
Χ. Α. Χρηστόπουλος ..... Ο
Δ. Ζέγγελης .. .. Ο
Π. Κ. Μανέτας .. ..
Ἠλ. Φλέσσας .. .. Ν
Ἀθ. Κατριβάνος .. .. Ο
Ἰω. Πανούσης ..... Ν
Γ. Μαλέας .. .. Ο
Ν. Παγκράτης .. .. Ο
Κ. Κοκκινώρης .. .. Ο
Ν. Καρύδης ..... Ο
Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν
Γ. Γουλιμᾶς .....
Ἁλιξ. Κουμουνδοῦρος .... Ο
Περ. Μποῦτος .. ..
.. ..
Ἰω. Πραβελέγιος .. ..
Ἰω. Ταταράκης .. ..
Α. Ῥαυτόπουλος .. ..
Μ. Δαμιράλης .. ..
Κ. Κρίσπης .. ..
Ν. Φαρμάκης .. .. Ο
Α. Ῥοντήρης ..... Ν
Εὐθ. Πλαστήρας .. ..
Γρηγ. Δημητριάδης .. .. .. Ο
Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ν
.. ..
Κίμων Χριστοδούλου .. ..
Δ. Σαράβας ..... Ο
Α. Καπετανάκης .. .. Ο
Μιχ. Καπετανάκος .. .... Ο
Ἰω. Κατσάκος .....
Χ. Χριστόπουλος .....
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .. ....
Α. Παπαλέξης ..... Ο
Π. Κωσταντᾶς .....
Θ. Ῥωμαῖος .. ..
Ν. Λούβρος .....
Γ. Ἰακωβάτος .. ..
Χ. Ἰακωβάτος .. ..
Μ. Χαριτάτος .....
Α. Μουρίκης .....
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο
Α. Καραλίβανος .. .. ..
Π. Τζαμάλας .. .. Ν
Περ. Καλαμογδάρτης .. .. Ο

Θ. Κανακάρης ..... Ο	Δ. Πονηρόπουλος ..... Ο
Γ. Ρούφος	Ἀθ. Γρηγοριάδης ..... Ο
Γ. Πράτσικας	Β. Σκαλτσοδήμος ..... Ν
Α. Μισυρλῆς ..... Ο	Κ. Στεργιαλόπουλος .....
Δ. Τριγγέτας	Στ. Κοριζῆς ..... Ο
Γ. Δελλαπόρτας	Ν. Πιπῖνος ..... Ο
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ..	Δ. Γ. Βούλγαρης .....
Ἰω. Δεστούνης	Ἰω. Καλογιάννης ..... Ο
Κ. Ἐπιφανίου ..... Ο	Θ. Γκίκας ..... Ο
Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ν	Δ. Χατζῆσκος .....
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Δ. Τσιριμῶκος ..... Ο
Γ. Κούτσης	Γ. Δουβουνιώτης ..... Ο
Γ. Μπούμπουλης	Γ. Ζουλούμης ..... Ο
Δ. Χρηστίδης ..... Ν	Δ. Κριεζώτης ..... Ο
Π. Σεβαστόπουλος	Δ. Οἰκονόμου ..... Ο
Α. Βαφιαδάκης ..... Ν	Κ. Πετσάλης .....
Ἰω. Ζαλώνης	Μ. Λεβέρωφ .....
Μ. Ε. Παρίσης ..... Ο	Κ. Νικόδημος ..... Ν
Ἰάκ. Παξιμάδης ..... Ο	Ἰω. Κοτσιάς .....
Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο	

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ δημοσίου πλειστηριασμοῦ τῶν ἐκβολάδων διὰ πράξεως τῆς κυβερνήσεως, ἀναβληθείσης τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Κοσονάκος
Μ. Γ. Καπετανάκος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ.

Τῆς 30 Ἀπριλίου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα ἀνακοινώθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου ἀναφορὰ τοῦ βουλευτοῦ Ροντήρη περὶ ἀδείας 10 ἡμερῶν, ἐπὶ τῆς

ὁποίας ἐγένετο συζήτησις, καθ' ἣν εἷς μὲν εἶπεν, ὅτι ἡ ἀναφορὰ ὡς εἶναι συντεταγμένη προσβάλλει τὴν Βουλήν, ἕτεροι δὲ τοὐναντίον, ὅτι οὐδεμίαν περιέχει προσβλητικὴν ἔκφρασιν. Μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ μὴ παραχωρήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν, ἀλλὰ νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν αἰτοῦντα νὰ πράξῃ κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἑπομένως ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι τὰ ἔγγραφα τῆς ἐνεργηθείσης ἐσχάτως βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Α. Πετσάλη ἀφίχθησαν εἰς τὸ προεδρεῖον. Παρεκάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ τμήματος πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης. Γενομένης κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Τσαμοπούλου καὶ Κολιάτσου ἔλαχε τοῦ κλήρου τὸ τμῆμα Γ'.

Ἀναγγελθέντος ἀκολούθως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου, ἐτέθη ὑπὸ ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα τῆς παραλαβῆς τοῦ ποσοστοῦ ἐκ τῆς καθαρᾶς ἢ ἀκαθαρίστου προσόδου. Γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Λέκα καὶ Μ. Καπετανάκου, τὸ σύστημα τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐγένετο δεκτὸν διὰ *ψήφων* 86 κατὰ 43, ἀρνηθέντων δύω, κατὰ τὸ ἐξῆς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον ἐπὶ τῶν Λαυριακῶν ἐκβολάδων, ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου ..... Ο	Περ. Α. Πετράκης .....
Λ. Κ. Μιχαλόπουλος ..... Ν	Στυλ. Κολιάτσος ..... Ν
Ἀντ. Βενιζέλος ..... Ν	Α. Ἴσκος ..... Ο
Ἀναγ. Γιαννουλίδης ..... Ο	Ἰω. Καραγιαννόπουλος ..... Ν
Ν. Π. Καΐρης	Δ. Γρίβας ..... Ν
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ν	Π. Πετιμεζῆς ..... Ν
Ν. Τζώκρης ..... Ν	Α. Μαγγίνας ..... Ν
Λ. Ζαΐμης ..... Ο	Θ. Π. Δηλιγιάννης .....
Α. Δανόπουλος ..... Ο	Κ. Πλαπούτας .....
Ἰω. Λέκας ..... Ν	Α. Δ. Ἀντωνόπουλος ..... Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν	Χ. Ῥηγόπουλος ..... Ο
Σκαρλ. Σούτσος ..... Ο	Ἰω. Ροΐλος ..... Ο

Κ. Λαμπρυνόπουλος .....
Κ. Κοσονάκος .....Ο
Θ. Τζανετάκης .....Ν
Ἰω. Σαφάκας .....Ο
Ν. Κατσικαπῆς .....Ο
Ἀριστ. Λιδωρίκης .....Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος ...Ν
Ἰω. Καπιτσίνης .....Ν
Γ. Μίλησις .....Ο
Α. Σ. Μήτσας .....Ο
Δ. Σοιτσάρας .....Ο
Γ. Γιαλδάσης .....Ν
Π. Μανωλίδης .....Ν
Εὐθ. Γοβέλης .....Ο
Κ. Λομβάρδος .....Ο
Α. Γαΐτας Φωσκάρδης .....Ο
Σπ. Λεονταράκης .....Ο
Ἰω. Σούλης Βάρκας .....Ο
Α. Γκοῦσκος .....
Ἀνδρ. Αὐγερινός .....Ο
Α. Κριστενίτης .....Ν
Θ. Δαραλέξης .....Ο
Ἐπ. Κριστενίτης .....Ν
Α. Πετραλιᾶς .....Ν
Δ. Κλίμακης .....Ν
Α. Κατσίνας .....Ν
Ἀναγ. Δημητρίου .....
Γ. Δελένδας .....Ο
Σπ. Μαλασπίνας .....Ο
Γ. Μ. Βαλλιάνος .....
Κ. Δ. Πεταλᾶς .....Ο
Μ. Παΐζης .....
Θρ. Ζαΐμης .....Ο
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς .....Ο
Α. Διαμαντόπουλος .....Ο
Γ. Παπαδαῖος .....Ο
Ἰω. Σοφιανόπουλος .....Ο
Γ. Περρωτής .....Ο
Κ. Δαγρὲς .....Ο
Ἰω. Φλέσσας .....Ν

Α. Κοντόσταυλος .....Ο
Δ. Λένωσις .....
Γ. Παπανικολάου .....Ο
Ἰω. Μπαλάρας .....Ο
Ν. Μ. Κοζαδῖνος .....Ν
Ν. Ἀγγελίδης .....
Ἰάκ. Πολυλᾶς .....Ο
Α. Παπαδάτος .....
Ἰω. Τοπάλης .....
Ἰω. Δεληγιάννης .....Ο
Ἐπ. Καμπερόπουλος .....Ο
Ἀνδρ. Νοταρᾶς .....
Σπ. Α. Νοταρᾶς .....Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης .....Ν
Α. Μεταξᾶς .....Ο
Σ. Μονόπωλης .....Ν
Ἄγ. Μαντζαβῖνος .....
Γ. Δρακονταειδὴς .....Ν
Δ. Ῥαπτάκης .....
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο
Κ. Πανάρετος .....Ο
Δ. Καρδαρᾶς .....Ν
Θ. Θερμογιάννης .....Ν
Γ. Βακαλόπουλος .....Ο
Δ. Σαββιγιάννης ..... ἀρν.
Ν. Βαρβιτζιώτης .....
Ἰω. Βαλατσόπουλος .....Ν
Ν. Θ. Λεώπουλος .....Ν
Ἀναστ. Κορφιωτάκης .....Ο
Σπ. Κοπανίτσας .....Ο
Γ. Λάπας .....Ο
Φ. Ι. Φίλωνος .....Ο
Γερ. Σέρβος .....Ο
Σπυρ. Βαλαωρίτης .....
Α. Σταματόπουλος .....Ο
Δ. Τσαμόπουλος .....
Θ. Γεωργίου .....
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος ....Ο
Ι. Ταμπακόπουλος .....Ο
Χ. Χριστόπουλος .....Ο

Δ. Ζέγγελης .....Ο
Π. Κ. Μανέτας .....
Πλ. Φλέσσας .....Ν
Ἀθ. Κατριβάνος .....Ο
Ἰω. Πανούσης .....Ν
Γ. Μαλέας .....Ο
Ν. Παγαράτης .....Ο
Κ. Κοκκινώρης .....Ο
Ν. Καρύδης .....Ο
Ἐπ. Δελιγεώργης .....Ν
Γ. Γουλιμᾶς .....
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος .....Ο
Περ. Μπούτος .....
....
Ἰω. Προβελέγιος .....Ο
Ἰω. Ταταράκης .....
Α. Ῥευτόπουλος .....
Μ. Δαμιράλης .....
Κ. Κρίσπης .....
Ν. Φαρμάκης .....Ο
Ἀθ. Ῥοντήρης .....
Εὐθ. Πλαστήρας .....Ν
Γρηγ. Δημητριάδης .....Ν
Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος ....Ν
....
Κίμων Χριστοδούλου .....
Δ. Σαράβας .....Ο
Λ. Καπετανάκης .....Ο
Μιχ. Καπιτανάκος .....Ο
Ἰω. Κατσάκος .....
Χ. Χριστόπουλος .....
Ζαρ Ζαρειρόπουλος .....
Α. Παπαλέξης .....Ο
Π. Κωνσταντᾶς .....Ο
Θ. Ῥωμαῖος .....Ο
Ν. Λούβρος .....
Γ. Ἰακωβάτος .....
Μ. Χαριτάτος ..... ἀρν.
Α. Μουρίκης .....
Εὐθ. Κεχαγιᾶς .....Ο

Α. Καραλίβανος .....
Π. Τζαμαλᾶς .....Ν
Περ. Καλαμογδάρτης .....
Θ. Κανακάρης .....Ο
Γ. Ῥοῦφος .....
Γ. Πράτσικας .....
Ἀθ. Μισυρλῆς .....Ο
Δ. Τριγγέτας .....
Γ. Δελλαπόρτας .....Ο
Ι. Ἄννινος, Καβαλλιεράτος ....
Ἰ Δεστούνης .....Ο
Κ. Ἐπιρανίου .....Ο
Γ. Α. Β Γεωργιάδης .....
Δ. Ι. Κουνουπιώτης .....
Γ. Κούτας .....Ο
Γ. Μπούμπουλης .....
Δ. Χρηστίδης .....Ν
Π. Σιβαστόπουλος .....
Α. Βαφιαδάκης .....
Ἰω. Ζαλώνης .....
Μ. Ε. Παρίσης .....Ο
Ἰάκ. Παξιμάδης .....Ο
Σ. Σωτηρόπουλος .....Ο
Δ. Ν. Πονηρόπουλος .....Ο
Ἀθ. Γρηγοριάδης .....
Β. Σκαλτσοδήμος .....
Κ. Στεργιαλόπουλος .....
Στ. Κοριζῆς .....Ν
Ν. Πιπίνος .....Ο
Δ. Γ. Βούλγαρης .....
Ἰω. Καλογιάννης .....Ν
Θ. Ν. Γκίκας .....Ν
Δ. Χατζίσκος .....
Δ. Τσιριγῶτος .....Ο
Γ. Δυοβουνιώτης .....Ν
Γ. Κ. Ζουλούμης .....Ο
Δ. Κριεζώτης .....Ο
Δ. Οἰκονόμου .....Ο
Κ. Πετσάλης .....Ο
Μ. Ἀβέρωφ .....

Κ. Νικόδημος ..... Ν | Ἰω. Κοτσιᾶς .....

Ἐπομένως εἰς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας ἐπρότεινε νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ κατακυρώσῃ τὴν δημοπρασίαν ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Βουλῆς.

Ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ πρότασις ἐπιφέρει τὴν σύγχυσιν τῶν ἐξουσιῶν, διότι ἡ ἀνάμιξις τοῦ νομοθετικοῦ σώματος εἰς πράξεις διαχειριστικὰς θέλει ἔχει συνεπείας ἐπιζλαβεῖς, καταπατοῦσα τὰ δικαιώματα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Αἱ συμβάσεις σήμερον ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ διὰ τῶν συμβάσεων πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ ἡ πολιτεία ὑποχρεώσεις. Τὸ κοινοβούλιον ὅμως οὐδεμίαν ἔχει νομικὴν εὐθύνην, ἡ δὲ τοιαύτη ἐπέμβασις τῆς Βουλῆς παραβλάπτει τὸ δημόσιον συμφέρον, παρακωλύουσα τὸν διαγωνισμόν· συνεπέρανε δὲ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, ὅπερ διαγράφει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν τῆς πολιτείας.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι κατὰ θεωρίαν ἡ Βουλὴ παραδεχομένη τὴν πρότασιν, οὔτε τὸ καθῆκον αὐτῆς παραβιάζει, οὔτε εἰς τὰ ἔργα τῆς διοικήσεως ἐπεμβαίνει. Διότι γίνονται μὲν νόμοι ὑπὲρ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, πλὴν τοῦτο εἶναι ἁπλῆ παραχώρησις ἐξουσίας ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἥτις δὲν πρέπει νὰ θέτῃ γενικοὺς κανόνας παραχωρήσεων ἐξουσίας· πρόκειται περὶ ποσοῦ, ἠκολούθησεν, ἀπείρων ἑκατομ. καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ πλήρης ἐλευθερία διαθέσεως εἰς τὴν κυβέρνησιν, παρὰ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἀφαιροῦμεν δικαίωμα, ἐπειδὴ ἔχομεν αὐτὴν συμπράκτορα εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νόμων. Συνεπέρανε δὲ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας δὲν παραβιάζει τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον, τιθέμενον τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ κηδεμονίαν.

Τὸν προλαλήσαντα ἀντέκρουσεν ὁ πρωθυπουργός. Διὰ τῆς προτάσεως ταύτης, εἶπε, πίπτει τὸ νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τὰς βάσεις ἡ Βουλὴ ἐπιψήφισε καὶ μεταβάλλεται ἁπλῶς εἰς προπαρασκευαστικόν, διότι, ἂν ἡ Βουλὴ θελήσῃ νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ, γίνεται ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, ἂν δὲ ἐννοῇ νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν νομοθετικήν της ἐνέργειαν, εἶναι περιττὸς ὁ νῦν ψηφιζόμενος νόμος. Ἡ Βουλὴ δύναται μόνον νὰ ἀφήσῃ τὰ πάντα εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν σύμβασιν ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς πράξεως, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ διαγράφῃ καθήκοντα ἐνεργείας καὶ νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὴν

ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν· δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς, ὅτι συνετρίψαμεν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐξουσίας παρακολουθήσαντες τὸ νομοθέτημα τοῦ 1861· ἐλάβομεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνώτατον συμφέρον τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐσυλλογισθημεν ἑτοιμοι μετὰ τὸ πέρας τοῦ νομοσχεδίου νὰ προκαλέσωμεν ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Καταλήγων, εἶπεν, ὅτι εἶναι πρᾶγμα ὀλέθριον ἡ ἐπέμβασις τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν εἰς τὰ δικαιώματα ἀλλήλων, καὶ πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἀπορρίψῃ τὰς φοβερὰς συνεπείας τοιαύτης συγχύσεως.

Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ καταργήσῃ, ἀπήντησεν ὁ προλαλήσας, τὸ προαποφασισθὲν, μεριμνῶσα οὐχὶ περὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Διὰ τῆς καθιερώσεως γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου δὲν πρόκειται οὔτε περὶ ἐπιστημόνων, οὔτε περὶ φώτων, διότι οὐδεμία ἐν αὐτῷ ὑπάρχει εἰδικότης, ἀλλὰ περὶ τυφλῆς κηδεμονίας. Ἡ δὲ πρόκλησις ζητήματος ἐμπιστοσύνης οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν εἰς ὑπουργεῖον ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας. Παρακαλῶ, προσέθηκε, τὴν Βουλὴν νὰ σκεφθῇ ὡρίμως, ὅπως μὴ ὑπερασπισθῇ οὐχὶ τὰ δικαιώματα, ἀλλὰ τὰ αὐθαίρετα δικαιώματα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Ι. Λέκα καὶ Ἰω. Μπαλάφα, ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας καὶ ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 94 κατὰ 34 κατὰ τὸ ἐξῆς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ προστεθῇ « μετὰ προηγουμένην νομοθετικὴν ἔγκρισιν » ναὶ ἢ ὄχι ;

Κ. Μ. Θεοδώρου .. .. Ο	Δημ. Καλλιρρονᾶς ..... Ν
Α. Κ. Μιχαλόπουλος .. .. Ν	Σκαρλ. Σοῦτσος ..... Ο
Ἀντ. Βενιζέλος ..... Ν	Περ. Α. Πετράκης .....
Ἀναγ. Γιαννουλίδης .. .... Ο	Στυλ. Κολιάτσος .. .. Ο
Ν. Π. Καΐρης	Α. Ἴσκος .. .. Ν
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός	Ἰω. Καραγιαννόπουλος .. .. Ν
Ν. Τζιώκρης ..... Ο	Δ. Γριβᾶς ..... Ο
Α. Ζαΐμης ..... Ο	Π. Πετιμέζης .. .. Ο
Α. Δανόπουλος .. .. Ο	Α. Μαγγίνας ..... Ο
Ἰω. Λέκας ..... Ο	Θ. Π. Δηλιγιάννης .....

Κ. Πλαπούτας	Ἰω. Σοφιανόπουλος . . . Ο
Α. Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ο	Γ. Περρωτής . . . . . Ο
Χ. Ῥηγόπουλος ..... Ο	Κ. Δαγρῆς . . . . . Ο
Ἰω. Ῥοΐλός ..... Ο	Ἰω. Φλέσσας . . . . . Ν
Κ. Λαμπρυνόπουλος	Α. Κοντόσταυλος . . . . Ο
Κ. Κοσονάκος .. .. Ο	Δ. Λένωσης . . . . .
Θ. Τζανετάκης ..... Ο	Γ. Παπανικολάου . . . .
Ἰω. Σαφάκας ..... Ο	Ἰω. Μπαλάφας ..... Ο
Ν. Κατσικαπῆς ..... Ο	Ν. Μ. Κοζαδῖνος .....
Ἀριστ. Λιδωρίκης ..... Ο	Ν. Ἀγγελίδης .....
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ἰά. Πολυλᾶς .. .. Ο
Ἰω. Καπιτσίνης	Α. Παπαδάτος .. ..
Γ. Μίλησης .. .. Ο	Ἰω. Τοπάλης .. ..
Α. Σ. Μίτσας ..... Ο	Ἰω. Δεληγιάννης .. .. Ο
Δ. Τσιτσάρας .. .. Ν	Ἐπ. Καμπερόπουλος ..... Ο
Δ. Γιολδάσης .. .. Ν	Ἀνδρ. Νοταρᾶς .....
Π. Νανωλίδης .. .. Ν	Σπ. Α. Νοταρᾶς ..... Ο
Εὐθ. Γουβαλης ..... Ο	Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν
Κ. Λομβάρδος .. .. Ο	Α. Μεταξᾶς .. .. Ο
Α. Γαΐτας Φωσκάρδης .. .. Ο	Σ. Μονόπωλης .. .. Ν
Σπ. Λεονταράκης ..... Ο	Ἀγ. Μαντζεβίνος .....
Ἰω. Σούλης Βάρκας .. .... Ο	Γ. Δρακονταειδής .. .. Ν
Α. Γκοῦσκος	Ν. Ῥαπτάκης .. ..
Ἀνδρ. Αὐγερινός .. .. Ο	Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπολος.. Ο
Α. Κρεστενίτης ..... Ν	Κ. Πανάρετος .. .. Ο
Θ. Δαραλέξης .. .. Ο	Α. Καρδαρᾶς ..... Ν
Ἐπ. Κρεστενίτης ..... Ν	Θ. Θερμογιάννης .. .. Ν
Α. Πετραλιᾶς .. .. Ν	Γ. Βακαλόπουλος .. .. Ο
Δ. Κλίμακας ..... Ο	Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ν
Α. Κατσίνας ..... Ν	Ν. Βαρδιτζιώτης .. .. Ο
Ἀναγ. Δημητρίου	Ἰω. Βαλασσόπουλος .. ....
Γ. Δελένδας ..... Ο	Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ν
Σπ. Μαλασπίνας . . . . Ν	Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ο
Γ. Μ. Βαλιάνος	Σπ. Κοπανίτσας .. .. Ο
Κ. Δ. Πεταλᾶς . . . . . Ο	Γ. Λάππας ..... Ο
Μ. Παΐζης	Φ. Ι. Φίλωνος .. .. Ο
Θρ. Ζάϊμης . . . . . Ο	Γερ. Σέρβος .. .. Ο
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . Ο	Σπυρ. Βαλαωρίτης .....
Α. Διαμαντόπουλος . . . Ο	Α. Σταματόπουλος .. ....
Γ. Παπαδᾶτος . . . . . Ο	Δ. Τσαμόπουλος .. .. Ο

Θ. Γεωργίου	Γ. Ἰακωβάτος .....
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος .... Ο	Μ. Χαριτάτος ..... Ν
Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ο	Α. Μουρίκης ..... Ν
Χ. Χριστόπουλος .. .. Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο
Δ. Ζίγγελης ..... Ο	Δ. Καραλίβανος .....
Π. Κ. Μανέτας ..... Ο	Π. Τζαμάλας ..... Ν
Ἰλ. Φλέσσας ..... Ν	Περ. Καλαμογδάρτης ..... Ο
Ἀθ. Κατριβάνος ..... Ο	Θ. Καναβάρης ..... Ο
Ἰω. Πανούσης	Γ. Ῥῶσος .....
Γ. Μαλέας ..... Ο	Γ. Πράτσικας .....
Ν. Παγκράτης ..... Ο	Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο
Κ. Κοκκινώρης ..... Ο	Δ. Τριγέτας .....
Ν. Καρύδης ..... Ο	Γ. Δελλαπόρτας ..... Ο
Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν	Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ...
Γ. Γουλιμῆς	Ἰω. Δεστούνης ..... Ο
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ο	Κ. Ἐπιτανίου ..... Ο
Περ. Μπούτος	Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ν
....	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .....
Ἰω. Προβελέγιος .. .. Ο	Γ. Κούτσης ..... Ο
Ἰω. Ταταράκης	Γ. Μπούμπουλης .....
Α. Ῥαυτόπουλος	Δ. Χρηστίδης .... Ν
Μ. Δαμιράλης	Π. Σεβαστόπουλος .....
Κ. Κρίσπης	Α. Βαφιαδάκης ..... Ν
Ν. Φαρμάκης ..... Ο	Ἰω. Χαλώνης .....
Ἀθ. Ῥοντήρης	Μ. Ε. Παϊσης ..... Ο
Εὐθ. Πλαστήρας ..... Ν	Ἰάκ. Παξιμάδης ..... Ο
Γρηγ. Δημητριάδης ..... Ο	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο
Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος .... Ο	Δ. Ν. Πονηρόπουλος ..... Ο
....	Ἀθ. Γρηγοριάδης .....
Κίμων Χριστοδούλου	Β. Σκαλτσοδῆμος .....
Δ. Σκράβας	Κ. Στεργιαλόπουλος .....
Α. Καπετανάκης .. .. Ο	Στ. Κορίτσης ..... Ο
Μιχ. Καπετανάκος	Ν. Πιπῖνος ..... Ο
Ἰω. Κατσάκος	Δ. Γ. Βούλγαρης .....
Χ. Χριστόπουλος	Ἰω. Καλογιάννης ..... Ν
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος	Θ. Ν. Γείκας ..... Ο
Α. Παπαλέξης ..... Ο	Δ. Χατζίτσκος .....
Π. Κωνσταντᾶς ..... Ο	Δ. Τσιριμῶκος ..... Ο
Θ. Ῥωμαῖος ..... Ο	Γ. Δυοβουνιώτης ..... Ν
Ν. Λοῦβρος	Γ. Κ. Ζουλούμης ..... Ο

Δ. Κριεζώτης	O	Μ. Ἀβέρωφ	.....
Δ. Οἰκονόμου	O	Κ. Νικόδημος	N
Κ. Πετσάλης	O	Ἰω. Κοτσιᾶς	.....

Ἐγένετο δὲ δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ὡς β'. ἐδάφιον τοῦ 3 ἄρθρου ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας ἔχουσα ὡς ἑξῆς «Ὁρίζεται δὲ ὡς ἐλάχιστος ὅρος 60 ἐπὶ τοῖς 0|0 θεωρουμένου τοῦ ἐλαχίστου τούτου ὅρου ὡς πρώτη προσφορά. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸν ἑξῆς τύπον·

«Ἄρθρον 3. Ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ δυνάμει πράξεως τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις χορηγεῖ τὰ πρὸς τοῦτο δικαιώματα διὰ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ἀναδεχθησόμενον νὰ πληρώνῃ πρὸς τὸ δημόσιον ἀνώτερον ποσοστὸν ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ὁρίζεται δὲ ὡς ἐλάχιστος ὅρος 60 ἐπὶ τοῖς 0|0.»

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 4 ἄρθρου ἔχοντος τάξιν 3 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, εἷς μόνος ἐπρότεινε νὰ ἐξαιρεθῶσιν οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκ τοῦ συμβουλίου, ἕτερος δὲ νὰ παρευρίσκεται ἐν τῷ συμβουλίῳ ἀναγκαίως ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, θεωρουμένης ἄλλως ἀκύρου πάσης γνωμοδοτήσεως, καὶ ἄλλος νὰ ἐφαρμόζωνται οἱ λόγοι τῆς ἀκυρώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας εἰς τὰ μέλη τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου. Συζητηθείσης ἐπομένως τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, εἶπέ τις, ὅτι ὁ πρωτείνας πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ἂν ἡ κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, διότι τὸ συμβούλιον δυνατὸν νὰ περιπέσῃ εἰς σφάλματα.

Ἕτερος ἀπήντησεν, ὅτι μετὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου αἱ ὑπόλοιποι ἐγγυήσεις ἔχουσι μικρὰν ἀξίαν. Ἡ πρότασις ὀκνεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ τὴν πολιτικὴν, πλὴν ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ὑπουργοῦ φέρει τὴν εὐθύνην. Ἀλλ' ἐὰν ὑπάρξῃ διαφωνία γνωμῶν, πρέπει νὰ δοθῇ εἰς ὁλόκληρον τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας ἐπὶ τοῦ διατάγματος, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα πρότασιν ἐναντίαν εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου. Καὶ ἐπὶ τέλους ὁ πρωθυπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι καὶ ὅπου ἡ εὐθύνη ἐπιβαρύνει ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ ἡ προσήκουσα ἐνέργεια καὶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει μὲν καλῶς, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν Βουλὴν νὰ πράξῃ κατὰ βούλησιν. Καλὸν ὅμως νομίζει νὰ

συνεργάζηται ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον νὰ μὴ διαμεύηται ἐκ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτὸν τροπολογηθὲν ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 4. Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν Συμβουλίου ἐπὶ τούτῳ συγκροτουμένου.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο καταρτίζεται ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου αὐτῆς τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν Σύνοδον προεδρεύσαντος, τοῦ προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ παραύτῳ ἐπιτρόπου, τῶν εἰσαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, τοῦ καθηγητοῦ τῆς ὁρυκτολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἑνὸς τῶν ἐν αὐτῷ καθηγητῶν τῆς νομικῆς καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς χημείας. Οἱ τελευταῖοι δύο διορίζονται κατὰ τετραετίαν διὰ Β. Διατάγματος.

Τὸ Συμβούλιον συγκαλεῖται καὶ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λογίζεται δὲ πλήρες, ἐὰν παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις ἐννέα ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, πλὴν δὲν ἐνεργεῖ νομίμως ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς· καὶ τούτου κωλυομένου, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προέδρου τῆς προηγουμένης συνόδου.»

Μετὰ ταῦτα παρετηρήθη ὑπό τινος τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, ὅτι ἕκαστος ὑπουργὸς λαμβάνων μέρος εἰς τὸ συμβούλιον θέλει ἔχει μίαν ψῆφον ὅσα καὶ ἂν διευθύνῃ ὑπουργεῖα.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
ὁ ἀντιπρόεδρος
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Κοσσοναάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'.

Τῆς 3 *Μαΐου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ πρὸς ἀπαρτίαν περὶ ὥραν 2 μ. μ. τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς·

1. Ἀναφορὰ Γεωργίου Μαντζούνη δι' ἧς ὁ ἀναφερόμενος ὑποβάλλει πίνακα τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων πρὸς ἐκκαρίνευσιν τῶν ἐκβολάδων διὰ τρεῖς χιλιάδρανους καὶ συμπεραίνει ἐκ τούτου, ὅτι ἡ διὰ τοῦ δημοσίου ἐκμετάλλευσις ἔσται ἐπωφελής· ἡ ἀναφορὰ αὕτη παρεπέμφθη εἰς τὰ σχετικὰ περὶ ἐκβολάδων ἐγγραφα.

2. Ἀναφορὰ Κ. Γάμφου παρακαλοῦντος τὴν Βουλὴν νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀγορὰν ἑκατὸν σωμάτων ἐκ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ «ὁ Χαλὲτ Ἐφέντης» ἣν ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε.

3 Ἀναφορὰ τῆς χήρας Λευκῆς Λεονταρίτου, ἐξαιτουμένης σύνταξιν χάριν τῶν ἀγώνων τοῦ συζύγου της, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

4. Ἀναφορὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Παππᾶ Ἰζώνη, ἐξαιτουμένων τὴν εἰς αὐτοὺς πληρωμὴν τῆς ὀφειλομένης στρατιωτικῶς τῳ, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐδέξατο.

5. Ἀναφορὰ Γεωργίου Νικολοπούλου ἐξαιτουμένου, ἵνα χορηγηθῶσι μηνιαῖα δίκαια εἰς 51 ἀγωνιστὰς, παρεπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

6. Ἀναφορὰ Γεωργίου Κοσκινᾶ ἀθυπαποστρατεύτου ἐξαιτουμένου νὰ τῷ χορηγηθῶσι τὰ μέσα πρὸς δημοσίευσιν τῶν κρίσεων του περὶ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου καὶ παρεπεμφθεῖσα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

7. Αἴτησις τοῦ ἐκ Ζακύνθου Σπυρ. Παρπαρίου ἐξαιτουμένου νὰ κατοργηθῇ ἢ ἐλαττωθῇ ὁ φόρος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σχιστῶν ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ πρὸς ἐνψύχωσι τῆς βιομηχανίας πρὸς κατασκευὴν οἰνοπνευμάτων, ἥτις ἀπεστάλη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

8. Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ὠνίων τοῦ δήμου Πατρέων, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.

9. Πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Ν κοδήμου περὶ πληρωμῆς ἑνὸς τοῖς 0|0 ἐκ τῶν εἰσπραχθησομένων ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

10. Προτάσεις νόμων τοῦ βουλευτοῦ Μπράτζικα 1) περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως διὰ πολιτικὰ χρέη καὶ 2) περὶ ἐλαττώσεως τοῦ νομίμου τόκου εἰς ἓξ τοῖς 0|0.

Αἱ προτάσεις αὗται παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν, ἔχουσι δὲ ὡς καὶ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἑπεται,

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1869 ὑπὸ στοιχ. ΤΚΕ'. Νόμου φορολογικὸς ὅρος τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων δικαιώματος τοῦ δήμου Πατρέων δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρις ἑνὸς τοῖς ἑκατόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Μαΐου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οἱ προπάτορες ἡμῶν διὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ Λαυρίου κατέρτισαν ναυτικὴν δύναμιν, τὴς ὁποίας τὰ ἔνδοξα ἀποτελέσματα διαιώνισεν ἡ ἱστορία.

Τῆς Λαυριωτικῆς χώρας τὰ μεταλλεῖα, ἅτινα ἡ θεία πρόνοια ἐδημιούργησεν εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς αὐτῆς διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς κοινὸν ὄφελος τῆς ἀνθρωποτήτος, ἡνίκα ἀγαθὴ τύχη τὰ μεταλλεύματα τῶν προγόνων ἀνακαλύπτουσι, τὰ δὲ μεταλλεῖα παραχωρηθήσονται εἰς ἑταιρίας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς μετάλλευσιν κατὰ μίμησιν τῶν προπατόρων, πρὸς τὸν ἐπιβαλλόμενον φόρον παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἰς τὰς ἑταιρίας, προτείνω προσθήκην ἀπαράντου φόρου δι' οὗ παρὰ πόδας νομοσχεδίου νὰ παραχωρῆται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου συστηθεῖσα, οὐδὲν συντελεστικὸν ἔχουσα, εὐελπιστοῦσα ὅμως εἰς τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν, ἀπέστειλεν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὰς προκηρύξεις της ἐπικαλουμένη τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων· οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες ἰδόντες εἰς τὰς προκηρύξεις της ὑπογραφὰς τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τῆς κεντρ. ἐπιτροπῆς ἐνεθαρρύνθησαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου καὶ μὲ ἀπαράδειγματιστον πατριωτισμὸν προσήνεγκον καὶ προσφέρουσι χρηματικὰς συνδρομὰς, καὶ διέψευσαν πολλῶν ἰδέας ἀναλογιζομένων τὴν ἀπαιτουμένην μεγάλην δαπάνην διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, λεγόντων ὅτι οὐδεὶς θὰ συνεισφέρῃ μιᾶς μετοχῆς συνδρομήν· μ' ὅλα δὲ τὰ γνωστὰ συμβάντα ἐθνικὰ δυστυχήματα ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, αἱ χρηματικαὶ εἰσπράξεις ἀρχάμεναι ἀπὸ μικροῦ κύζηκον ἤδη εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχ. κατατεθειμένας ἐπὶ τόκῳ· ἐὰν πρὸ χρόνων ἐπελαμβανόμεθα τοιαύτην ἐπιχείρησιν, ἤθελε χρησιμεύσει

μεγάλως εἰς τὸ παρελθὸν ἐθνικὸν δυστύχημα· μ' ὅλα ταῦτα ἂς ὠφεληθῶμεν ἐκ τοῦ παθήματος διὰ νὰ προπαρασκευασθῶμεν δι' ἄλλην ἐποχὴν, ἥτις τάχιον ἢ βράδιον θὰ ἐπέλθῃ.

Εἰς τοιοῦτον ἐθνικὸν ζήτημα περιττὴν θεωρῶ πᾶσαν ἀνάπτυξιν.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ ἁπανταχοῦ Ἕλληνες, ὅταν ἴδωσιν, ὅτι εἰς τοῦ Λαυρίου τὰ μεταλλεῖα ἡ Βουλὴ τῆς Ἑλλάδος ἐψήφισε διὰ νόμου ποσόν τι διὰ τὸν ἐθνικὸν στόλον, θὰ ἀναμνησθῶσι τοὺς προπάτορας καὶ θὰ προσφέρωσι γενναιοτέρας συνδρομὰς εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ἔλθει εἰς ἐπικουρίαν τῆς κυβερνήσεως διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως. Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρ. 1. Ἐκ τῶν εἰσπραχθησομένων ἐκ τῆς πρὸς Ἑταιρίας οἱασδήποτε, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς τοῦ κ. Σερπιέρι, παραχωρήσεως πρὸς μετάλλευσιν ἐκβολάδων, σκωριῶν καὶ μεταλλείων ἡ Κυβέρνησις θέλει δίδει 1 0|0 πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ὀφείλει νὰ πέμπῃ τὴν ἀνήκουσαν διπλότυπον ἀπόδειξιν διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1871.

Ὁ Βουλευτὴς Νέων Ψαρῶν
Κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.»

Ἐν Γαλλίᾳ, ἐξ ἧς ἐλάβομεν τοὺς ἐν ἐργείᾳ ἡμετέρους νόμους, κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν, καταργήθη πρὸ πολλοῦ ἡ προσωπικὴ κράτησις, ὡς ἀναξία εἰς πολίτας ἐλευθέρους, καὶ ὡς μὴ ἔχουσα πλέον σήμερον τὸν τρόπον, ὃν ἄλλοτε εἶχεν. Ἡ Ἰταλία ἀμέσως τὴν ἐμιμήθη εἰς τὸν ὀφειλόμενον τοῦτον σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

Ἀπεδείχθη ἐν Γαλλίᾳ, ὅτι μόνοι οἱ πραγματικῶς ἄποροι καὶ ἐνδεεῖς ὑπέφερον ἐξ ἀνάγκης τὸ μαρτύριον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως διὰ προσωπικὰ χρέη.

Οὐδεὶς, ἔχων ὁπωσδήποτε περιουσίαν, καταδέχεται νὰ ὑποστῇ τὴν ἀτίμωσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἐὰν εἰς τὴν Γαλλίαν, τόπον μεγάλου πληθυσμοῦ, ἀνευρέθη ἡ ἀλήθεια αὕτη, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου περισσότερον παρὰ εἰς πάντα ἄλλον τόπον, ἡ ἀνθρωπίνη φιλοτιμία ὑπερακοντίζει τὴν φιλοτιμίαν πάσης ἄλλης φυλῆς, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀνέστιοι, τὸ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως μέσον ὄχι μόνον ἄσκοπον καὶ ἀλυσιτελὲς ἀποβαίνει, ἀλλὰ καὶ παράτιτον μεγάλων ἀτοπημάτων. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἔχων καὶ ὁ δυνάμενος πληρόνει καὶ δὲν περιμένει νὰ τὸν ἀπαγάγωσιν εἰς τὰς φυλακὰς διὰ νὰ πληρώσῃ· ἡ προσωπικὴ λοιπὸν κράτησις εἶναι κυρίως ὡρισμένη ὑπὸ τοῦ νόμου κατὰ τῶν ἀπόρων καὶ τῶν ἐνδεῶν. Ἀλλὰ εἶναι ἴδιον ἐλευθέρου πολίτου, εἶναι ἀνθρώπινον, εἶναι χριστιανικὸν, νὰ κλείωνται οἱ ἄποροι καὶ οἱ ἐνδεεῖς εἰς τὰς φυλακάς; Εἰς τί δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἡ φυλάκισίς των, ὅταν δὲν ἔχωσιν; Ὄχι εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐπιτείνῃ τὴν δυστυχίαν των, ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των τὴν τελευταίαν παρηγορίαν, ἐξ ἧς δύναται αὕτη νὰ ἐλπίζῃ τὸν ἄρτον, ἐνίοτε δὲ καὶ νὰ προκαλῇ κοινωνικὰ δυστυχήματα, ἀποτελέσματα τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς ἐξυβρισθείσης φιλοτιμίας!

Ὅστις χρεωστεῖ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ, ἐὰν ἔχῃ, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ διὰ τῆς περιουσίας του, τὴν ὁποίαν οἱ δανεισταί του δύνανται νὰ εὕρωσιν, ἂν τῷ ὄντι ἔχῃ. Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὸ σῶμά του, τὴν προσωπικήν του ἐλευθερίαν, εἰς τὴν πληρωμὴν, ὡς καταναγκαστικὸν μέσον, διότι τότε ἐξομοιοῦται μὲ κακοῦργον, τὸν ὁποῖον ἡ κοινωνία, ἀπομακρύνουσα ἀπὸ τοὺς κόλπους της, ἐγκλείει εἰς τὰ δεσμωτήρια, διὰ νὰ μὴ κακουργήσῃ καὶ ἐκ δευτέρου καὶ διὰ νὰ δώσῃ παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους. Τίς ἀρά γε ἄνθρωπος προτιμᾷ τὴν δυστυχίαν ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν; Τίς ἄνθρωπος θέλει νὰ ἀπολέσῃ τὴν περιουσίαν του καὶ νὰ καταστραφῇ δυστυχής; Ὁ ἀνθρώπινος βίος εἶναι χείμαρρος καὶ συμπαρασύρει τοὺς πάντας. Ὁ σήμερον εὐτυχὴς δύναται αὔριον νὰ ἦναι δυστυχέστατος. Καὶ διὰ τοῦτο, διότι δηλ. ἐδυστύχησε, πρέπει οἱ νόμοι νὰ τραχύνωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν δυστυχίαν του; Τὰ χρέη ἔχουν ὑπέγγυον τὴν περιουσίαν τοῦ ὀφειλέτου, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἄτομόν του, τὸ πρόσωπόν του. Εἰς ἐποχὰς βαρβάρους ἐσκέπτοντο τοιουτοτρόπως οἱ νομοθέται, ὅτε ἐπέτρεπον καὶ αὐτὴν τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ προσώπου ἕνεκα χρεῶν. Ἀλλ' ἡ στέρησις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τί ἄλλο εἶναι παρὰ ἀπαλλοτρίωσις τοῦ προσώπου; Ὁ τύπος μόνον διαφέρει, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι τὸ αὐτό. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲ, εἰς ἄνθρωπον ὑποκύψαντα εἰς προσωπικὴν

κράτησιν διὰ χρέη, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἐκ τῆς ἀστάτου τύχης τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων ὑπόκεινται εἰς τὸν τρομερὸν τοῦτον καὶ φρικώδη καταναγκασμόν, δὲν ἔχουσιν ἄλλην ἐλπίδα παρὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν μέθην, ὡς τοῦτο εἶναι βεβαιότατον, τὸ μόνον μέσον, δι' οὗ δύνανται νὰ λησμονῶσι τὴν ἀνίμωσιν καὶ τὴν πεῖναν. Εἰς ὑμᾶς ἔθεν ἀπόκειται, κύριοι βουλευταί, τοὺς προστάτας ἰδίως τῶν ἐλευθεριῶν, ν' ἀποφανθῆτε, ἐὰν ἦναι ὄχι μόνον φιλάνθρωπον καὶ χριστιανικόν, ἀλλὰ καὶ μέτρον συνετὸν τὸ νὰ καταργηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ προσωπικὴ κράτησις, συμφώνως μὲ τὴν ὑποβαλλομένην πρότασιν.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου ἡ προσωπικὴ κράτησις δι' ὅλα ἐν γένει τὰ προσωπικὰ χρέη, τόσον τῆς ἀστικῆς ἀρμοδιότητος ὡς καὶ τῆς ἐμπορικῆς, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσι ταῦτα καὶ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχωνται· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ἕνεκα πτωχεύσεως ἀπαγγελλομένη.

Ἄρθρον 2. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐν ταῖς πολιτικαῖς φυλακαῖς ἕνεκα προσωπικῶν χρεῶν ἢ ἕνεκα πτωχεύσεως κρατούμενοι θέλουσι παραχρῆμα ἀπολυθῆ.

Ἄρθρον 3. Πᾶς νόμος ἐν ἰσχύϊ ἄχρι τοῦδε καὶ ἀντικείμενος εἰς τὸν παρόντα, καὶ πᾶσα διάταξις ἀντιφάσκουσα εἰς αὐτὸν, καταργοῦνται ἀλογχερῶς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1871.

Ὁ βουλευτὴς ἐκ Πατρῶν
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ νομίμου τόκου.

Μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας δυστυχεῖ ὁ τόπος καὶ δὲν δύναται νὰνακύψῃ ἐκ τῆς δυστυχίας, εἶναι καὶ οἱ βαρύτατοι τόκοι. Ἡ ἀνθρωπίνη ἐνέργεια καὶ δραστηριότης εἰς τὸν τόπον τοῦτον εἶσὶ δεσμευμέναι δι' ἀλύσεων ἀδιαρρήκτων, καὶ ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἐπιχειρήσῃ τι, διότι ἡ καταστροφή του εἶναι βεβαιοτάτη ἕνεκα τῶν ὑπερβολικῶν τόκων.

Ἰδέτε τὴν γεωργίαν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν πῶς ὑπέκυψαν ὑπὸ τὸ ὑπερβολικὸν βάρος τῆς τοκογλυφίας.

Ναί, τοκογλυφία σήμερον εἶναι εἰς πάντα πολιτισμένον τόπον, τὸ τοκίζειν τὰ χρήματα πρὸς 12, πρὸς 10 καὶ πρὸς 8 τοῖς 0|0 !

Καὶ ὅμως τὸ δημόσιον καὶ τὰ δικαστήρια καθιέρωσαν ὡς νόμιμον τόκον τὸ 12 τοῖς 0|0 ! !

Καὶ θέλομεν νἀναπτυχθῇ ἡ βιομηχανία εἰς τὸν τόπον μας ! Καὶ θέλομεν νὰ συναγωνισθῶμεν μὲ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συνήθως ἔχουσι τοὺς τόκους εἰς 2 καὶ 3 καὶ 4 τοῖς 0|0 ! Ζητοῦμεν λοιπὸν τὰ ἀδύνατα, ἐνόσῳ ἀναγνωρίζομεν ὡς νόμιμον τόκον 12 τοῖς 0|0.

Ἡ νεολαία τῆς πατρίδος σπεύδει εἰς τὴν ἀργίαν, καὶ ἐπίφοβον εἶναι καὶ τὸ νὰ συλλογισθῇ τις ποῦ θέλει καταντήσει πεινῶσα ἡ νεολαία ἐκ τῆς ἀργίας. Ἀλλὰ τίς τολμᾷ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἔργα μὲ τόκους τοσούτῳ ὑπερόγκους !

Δὲν εἶναι ἰδιοκτήτης, δὲν εἶναι γεωργός, δὲν εἶναι ἔμπορος, δὲν εἶναι βιομήχανος, ὅστις νὰ μὴ πληρώνῃ τοὐλάχιστον 10 τοῖς 0/0 τόκον. Τὸ φορολογικόν μας σύστημα στηρίζεται ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος καὶ ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ δεκατισμοῦ.

Δέκα λοιπὸν τοῖς 0|0 τόκος, καὶ 10 τοῖς 0|0 δημοσία φορολογία ἀποτελοῦν 20 τοῖς 0|0. Καὶ 2 τοῖς 0|0 οἱ δημοτικοὶ φόροι γίνονται 22, καὶ 2 0/0, κατ' ἐλάχιστον ὅρον, αἱ καταχρήσεις, γίνονται 24 ! ! ! Ἐρωτῶμεν, εἰς ποῖον μέρος τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ποία βιομηχανία, ποῖον ἐμπόριον, ποία κερδοσκοπία δίδει 24 τοῖς 0/0 ; Τὸ πρᾶγμα εἶναι καταφανές, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἀσυνείδητον διὰ ἡμᾶς, οἵτινες, ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ὑπερφέρομεν ἀπαθῶς τὴν τοιαύτην κατάστασιν ! Ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν καὶ τὴν φορολογίαν τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, θὰ ἴδωμεν, ὅτι ὁ λαός, ὁ φορολογούμενος πρὸ πάντων γεωργικὸς λαός, δίκην εἵλωτος, πληρώνει εἰς τοκιστὰς καὶ εἰς τὸ δημόσιον τὰ 2/3 τῆς παραγωγῆς του, πρᾶγμα ἀνήκουστον καὶ ἄδικον, καὶ τὰ μάλα σκληρὸν καὶ σπαραξικάρδιον.

Τὸ γενικὸν λοιπὸν συμφέρον πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἀντιστραθῇ κατὰ τῆς ἰδιοτελείας τῶν ὀλίγων. Καὶ ἐνῷ γίνεται φροντὶς τοῦ νὰ ἀπαλλαχθῇ ὁ λαὸς μιᾶς ἀδίκου καὶ τουρκικῆς φορολογίας, πρέπει βεβαίως καὶ ὁ τόκος ὁ νόμιμος νὰ μετριασθῇ καθ' ὃν διαλαμβάνει ὅρον ἡ ἑπομένη πρότασις νόμου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὁ νόμιμος τόκος ὁρίζεται εἰς ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1871.

Ὁ βουλευτὴς ἐκ Πατρῶν

Γ. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ.

Ἀκολούθως ἐνεγράφη ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἡ περὶ μαιευτικῆς σχολῆς πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Διαμαντοπούλου.

Ἐπομένως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 5 ἄρθρου, 4 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἠρώτησεν εἴ, τις ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας, καὶ ἠτήσατο νὰ προσαγάγῃ τὸ ὑπουργεῖον κατάστασιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκκαμινεύσεως· ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ὁ μέσος ὅρος θέλει ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὸ ἰσχύον ἐν Εὐρώπῃ τιμολόγιον καὶ ὅτι κατάστασις μὲν ἐξόδων δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἐστηρίχθη εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὑπελόγισε τὰ ἔξοδα εἰς 380 δραχμάς.

Μετὰ βραχεῖαν δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν εἶπέ τις, ὅτι, ὁρισθέντος τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τοῦ ποσοστοῦ, δέον νὰ ὁρισθῇ καὶ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης, ἕτερος τῶν προλαλησάντων ἀναβὰς τὸ βῆμα, προσέθηκεν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὁρισμοῦ τῶν ἐξόδων εἶναι ἄξιον προσοχῆς, διότι ἀγνοεῖται ἔτι ἂν περιλαμβάνωνται ἐντὸς τῶν ὡρισμένων ἐξόδων τὰ ἔξοδα τῆς ἐγκαταστάσεως, οἱ τόκοι καὶ τὰ χρεωλύσια· ἂν αἱ 350 δραχμαὶ εἰσὶ τέλος πάντων ὁ μέσος ὅρος τῶν πραγματικῶν ἐξόδων. Ζητῶν, ἠκολούθησε, κατάστασιν ἐξόδων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, σύνοιδα τὸ σπουδαῖον τοῦ ζητήματος, καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβον τοιαύτην παρ' ἐπιστημόνων, ἣν ὑποβάλλω πρὸς βάσανον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἥτις ὁρίζει τὰ ἔξοδα τῆς ἐκκαμινεύσεως εἰς 267 δραχμὰς κατὰ τόνον.

Ἀντέλιξεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ ποσὸν ἐξόδων, ὅπως οἱ ἐργολάβοι κανονίσωσι τὰς προσφοράς των. Ἀλλ' εἶναι δύσκολος ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ἐξόδων καὶ ἐπικίνδυνος ἡ προσφυγὴ εἰς τὰ κατάστιχα τῶν ἐργολάβων. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ὥρισε 350 δραχμὰς εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται πάντα τὰ ἔξοδα, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἠρεύνησε μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὸ ποσὸν τῶν

τε ἐξόδων καὶ τῶν ἐκβολάδων. Ἐπὶ τέλους δὲ εἶπεν, ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ μεγαλειτέρου ἢ μικροτέρου ποσοῦ ἐξόδων, διότι ὁ ἐργολάβος θὰ κανονίσῃ τὴν προσφοράν του ποσοστοῦ ἀναλόγως τῶν δαπανῶν.

Γενομένης ἔτι βραχείας συζητήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς τῶν προλαλησάντων προσέθηκεν, ὅτι ὁ συναγωνισμός, ὁ κατὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐξουδετερῶν τὸν κίνδυνον τῆς ἐξογκώσεως τῶν δαπανῶν, δὲν εἶναι βέβαιος, καὶ ἐπομένως τὸ δημόσιον δύναται νὰ ὑποστῇ ζημίαν, ἡ Βουλή, παραπέμψασα εἰς τύπωσιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου ἐπιστημονικὴν ἔκθεσιν, παρεδέχθη ὡς ἔχει τὸ 2. ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 5. καὶ ἀνέβαλε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ 1 ἐδαφίου.

Τὸ ἄρθρον 6, πέμπτον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, μετὰ μικρὰν συζήτησιν.

Μετὰ τοῦτο ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἡ ἔκθεσις τοῦ τρίτου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου, ἥτις ἐστάλη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου Γ'. τμῆμα.

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς παρατηρεῖ.

Ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς βουλευτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ξηροχωρίου ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Λθ. Πετσάλη ἐγένετο εἰς δύο δήμους, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐπαρχία, εἰς τὸν τῶν Ἱστιαίων καὶ τὸν τῶν Λιδηψίων.

Ὑποψήφιοι ἀνεκηρύχθησαν πέντε, ὧν οἱ μὲν Ἀλέξανδρος Λθ. Πετσάλης, Τηλέμαχος Ι. Ῥούκης καὶ Κωνσταντῖνος Δ. Σινέλης καταβαλόντες νομίμως τὸ τῶν καλπῶν καὶ σφαιριδίων ἀντίτιμον ἐψηφοφορήθησαν, οἱ δὲ Τριανταφύλλος Μανταφούνης καὶ Δημήτριος Χαρίδημος, μὴ καταβαλόντες, ἀπέσχον ἑκουσίως, μὴ ψηφοφορηθέντες.

Τὰ προγράμματα τῆς ἐκλογῆς ἐγένοντο καὶ ἐδημοσιεύθησαν προσηκόντως εἴς τε τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων καὶ εἰς τὰ παρέδρεια, ὡς βεβαιοῦται ἐκ τῶν ἀποδείξεων. Ἡ ἐκλογὴ ἤρξατο κατὰ τὴν ὁρισμένην διὰ τῶν προγραμμάτων ἡμέραν καὶ ἐξηκολούθησε γενομένη καθ' ὅλον τὸ τετραήμερον διάστημα ἐν τοῖς ὡρισμένοις τόποις καὶ ὥραις ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς τελευταίας ἡμέρας, παυσάσης τῆς ψηφοφορίας,

ἐγένετο νομίμως ἡ διαλογὴὴ παρόντος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς χωρὶς νὰ γίνῃ ἔνστασις ἢ ἀταξία.

Ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τῆς διαλογῆς κατὰ Δῆμον ἐξήχθη τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα. Ἐν τῷ δήμῳ Ἰστιαίων ἐκ τῶν συνόλως ψηφορησάντων 1927 ἔλαβον·

Ὁ μὲν Ἀλέξανδρος Ἀθ. Πετσάλης εἰς τὸ ναὶ	ψήφους	1173
εἰς τὸ ὄχι ἢ μέλαν.....	»	754
Ὁ δὲ Τηλέμαχος Ι. Ῥούκης εἰς τὸ ναὶ	»	806
εἰς δὲ τὸ ὄχι.....	»	1121
Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Δ. Σινέλης εἰς τὸ ναὶ....	»	883
εἰς δὲ τὸ ὄχι	»	1044

Ἐν τῷ δήμῳ Αἰδηψίων ἐκ τῶν συνόλως ψηφορησάντων 516 ἔλαβον ὁ μὲν Ἀλέξ. Ἀθ. Πετσάλης εἰς τὸ ναὶ ψήφ. 409

εἰς τὸ ὄχι	»	137
Ὁ δὲ Τηλέμαχος Ι. Ῥούκης εἰς τὸ ναὶ	»	209
εἰς τὸ ὄχι	»	337
Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Σινέλης εἰς τὸ ναὶ.....	»	227
εἰς τὸ ὄχι	»	319

Ὥστε ἐκ τῶν δύο καλπῶν συνόλως ἔλαβον

ὁ μὲν Ἀλέξανδρος Ἀθ. Πετσάλης	ψήφ.	1582
ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Δ. Σινέλης.....	»	1110
καὶ ὁ Τηλέμαχος Ι. Ῥούκης	»	1015

ἑπομένως ἀνεκηρύχθη βουλευτὴς ὁ σχετικῶς πλειοψηφήσας Ἀλέξανδρος Ἀθ. Πετσάλης.

Ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο νομιμώτατα καὶ τακτικώτατα μετὰ πάσης ἡσυχίας καὶ οὐδεμία ἐδόθη ἔνστασις· ὀρθῶς δὲ ἀνεκηρύχθη ὁ πλειονοψηφήσας σχετικῶς ὡς βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου Κ. Ἀλέξανδρος Ἀθ. Πετσάλης.

Ἀποφαίνεται ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν καὶ προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς, ὅπως θεωρηθῇ νόμιμος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώ αντος βουλευτοῦ αὐτῆς, ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Ἀθ. Πετσάλης.

Ἀθήνησι, 3 Μαΐου 1871.

Τὰ μέλη

Ἀθ. Γρηγοριάδης. Ἰω. Καραγιαννόπουλος. Δημ. Γρίβας. Δ. Ν. Πανηράπουλος. Γ. Μπούμπουλης. Α. Γιαννουλίδης. Ἰάκ. Π υλᾶς. Φ. Φίλωνος. Ε. Κρεστενίτης. Σπ. Μαλασπίνας. Κ. Δ. Εὐθυμιόπουλος. Ν. Θ. Ἀσώπουλος. Λ. Πετρακιᾶς.

Οἱ εἰσηγηταὶ

Γρηγ. Δημητριάδης. Δημ. Κριεζώτης.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7, ὄντος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπρότεινε νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ φράσις «ἅμα γενῇ γνωστὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ὕπαρξις ἐκβολάδων εἰς οἱανδήποτε μέρος τῆς ἐπικρατείας.»

Μετὰ τὴν παραδοχὴν δὲ τῆς ἀφαιρέσεως ταύτης, προστεθὲν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ μετὰ τὴν λέξιν «ἐπιτοπίως» ἡ φράσις «ὅταν ὑπάρχουσιν ἐκβολάδες» καὶ ἀρχιτέθησαν αἱ λέξεις «συντάσσει δὲ καὶ,» προστεθέντος ἔτι τοῦ συνδέσμου «δὲ» μετὰ τὴν λέξιν «ποβάλλει».

Γενομένης δὲ συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐδαφίων, παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ κανὼν τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου καταντᾷ ἀνεφάρμοστος, διότι διὰ τοῦ τμηματισμοῦ τῶν ἐκβολάδων χαλαρώνεται ὁ διαγωνισμός. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει σχηματίσει τμήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου τόνων· ἡ δὲ διανομὴ τοῦ ἀργύρου τοῦ περιεχομένου εἰς ἕκαστον τμῆμα οὐδεμίαν ἐπιφέρει βλάβην, διότι ὁ ἐργολάβος θέλει κανονίσει τὴν προσφορὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ παραχωρουμένου τμήματος. Ἡ δὲ παραχώρησις ἐκβολάδων εἰς πολλὰς θέσεις ζημιοῖ τὸ δημόσιον ἀναγκάζουσα τοὺς ἐργολάβους εἰς πολλὰ ἔξοδα πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν καὶ ἄλλων ἔργων.

Ἡ διαίρεσις τῶν ἐκβολάδων, ἐκωλύθησεν, εἰς τμήματα δὲν βλάπτει τὴν ἐπιχείρησιν, ἀπωθοῦσα τὰς μεγάλας ἑταιρίας ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀλλὰ τοὐναντίον· διότι αἱ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις συνήθως ἀποτυγχάνουσιν. Ἐπὶ τέλους δὲ προσέθηκεν, ὅτι πάντα τὰ τμήματα θὰ διατεθῶσι ταὐτοχρόνως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι δύναται νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅτι μετὰ τὸ πέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι ὁ πλειστηριασμὸς ἐπὶ πολλῶν ὁμοῦ τμημάτων, ὅταν παρουσιασθῇ ὑπό τινος τῶν ἐργολάβων ἀνωτέρα προσφορά.

Τῆς Βουλῆς παραδεχθείσης τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς προπαρασκευὴ τινὸς τῶν ἑπομένων ἄρθρων, τὸ ἄρθρον 7 ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τροπολογιῶν καὶ ἔχει οὕτω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν διὰ τὴν παραχώρησιν προαπαιτουμένων.

Ἄρθρον 7. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διορίζει ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ μηχανικῶν, ὀρυκτολόγων καὶ χημικῶν, ἡ ὁποία μετοβαίνουσα ἐπιτοπίως ὅπου ὑπάρχουσιν ἐκβολάδες, ἐνεργεῖ

τὰς ἀπαιτουμένας κατασμετρήσεις καὶ ἀναλύσεις, ὑποβάλλει δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ά. Γενικὰ διαγράμματα ἐμφαίνοντα τὴν ἔκτασιν τῶν ἐκβολάδων καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν, σχετιζόμενα πρὸς σταθερὰ φυσικὰ ἢ τεχνητὰ ἀναλλοίωτα σημεῖα. Ἐὰν ὁ ὄγκος πῶν εἷς τινα θέσιν εὑρισκομένων ἐκβολάδων ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν ἑκατομμύριον τόνων, διαιρεῖ αὐτὴν διὰ σταθερῶν σημείων εἰς πλείονας μερίδας, εἰς τρόπον ὥστε οὐδεμία μερὶς νὰ περιέχῃ πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομ. τόνων.

β'. Ἐγκαρσίους τομὰς δεικνυούσας τὸ πάχος τῶν ἐκβολάδων.

γ'. Πίνακας τῶν γενομένων χημικῶν ἀναλύσεων.

δ'. Ὑπόμνημα γεγραμμένον ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ, καὶ διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὸν δῆμον, τὸ χωρίον, τὴν θέσιν καὶ τὰ ὅρια τῆς γῆς, ἔνθα κεῖνται αἱ ἐκβολάδες, τὴν κατ' ἐπιφάνειαν ἔκτασιν, τὸν ὄγκον καὶ τὸ εἰδικὸν καὶ ὁλικὸν βάρος αὐτῶν, τὰ ἐξαγόμενα τῶν χημικῶν ἀναλύσεων, τὰ ἔξοδα τῆς ἐξορύξεως καὶ καμινεύσεως κατὰ τόνον καὶ τὸν μέσον ὅρον τῆς ὡς ἐγγὺς καθαρᾶς προσόδου· καὶ

ε. Δείγματα εἰλημμένα ἐκ τῶν διαφόρων στρωμάτων καὶ θέσεων τῶν ἐκβολάδων.

Τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐπιτροπῆς τυπώνεται καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρέσβεις καὶ προξένους τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς ἐργοστασιάρχας καὶ πάντας τοὺς δυναμένους νὰ ἀναλάβωσι τὴν καμίνευσιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8, ἔχοντος τάξιν 7 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἐγένοντο αἱ ἑξῆς τροποποιήσεις, κατὰ πρότασιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας καὶ τῇ ἐπινεύσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Μετὰ τὰς λέξεις «ἀνωτέρω ἐγγράφων» προσετέθη ἡ φράσις «ἀλλ' οὐδέποτε πρὸ τῆς παρελεύσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου». Ἐν τέλει δὲ τοῦ ἄρθρου ἀφῃρέθησαν αἱ λέξεις «ἓξ μηνῶν», ἀντικατασταθεῖσαι διὰ τῶν λέξεων «ἐννέα μηνῶν».

Οὕτω δὲ τροποποιηθὲν τὸ ἄρθρον 8 ἐγένετο δεκτὸν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 8. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ἀλλ' οὐδέποτε πρὸ τῆς παρελεύσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει δι' ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐφημερίδων τὸ πρό-

γραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ μερίδας, ἑκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν ἑκατομμύριον τόνων.

Ἐν τῷ προγράμματι ὁρίζεται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, αἱ ἀρχαὶ, ἐνώτιον τῶν ὁποίων θέλει ἐνεργηθῇ, καὶ ἡ σειρὰ, καθ' ἣν θέλουσι πλειστηριασθῇ αἱ διάφοροι μερίδες.

Μεταξὺ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγράμματος καὶ τῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ μεσολαβῇ διάστημα χρονικὸν οὐχὶ βραχύτερον τῶν ἐννέα μηνῶν.

Τὸ ἄρθρον 9, ἄρθρον 8 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος τελευταῖον τοῦ 10 ἄρθρου, τάξιν ἔχοντος 9 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἐγένετο μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν, πολλῶν καὶ διαφόρων γνωμῶν δεκτῶν γενομένων, ἀφέθη τὸ ἄρθρον ἐκκρεμὲς, ὅπως συνταχθῇ καταλλήλως ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπιψηφισθῇ κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Κ. Κοσσονάκος.

Κ. Ἐπιφανίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Τῆς 4 Μαΐου 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 3 μ. μ. τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου τὰ ἑξῆς·

1. Ἀναφορὰ Γεωργίου Πυλαβίου, ἐξαιτουμένου συνδρομὴν διὰ τὴν ἔκδοσιν βιβλίου ἱστορικοῦ, ἀφορῶντος τὸν πατριάρχην Γρηγόριον Ε', ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν ἀγγελίαν οἱ βουλόμενοι.

2. Ὁμοία τῆς χήρας Βασιλογιώργη, ἐξαιτουμένης νὰ δοθῇ αὐτῇ σύνταξις ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Εἶτα δὲ ἐγένοντο δεκτὰ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν· α) Τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ὠνίων τοῦ δήμου Πατρέων, καὶ β') Τὸ νομοσχέδιον περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου μέχρι τῶν μεθορίων.

Κατόπιν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλε, τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλουσι προσκληθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἵνα ἐπιξεργασθῶσι τὸ δεύτερον ἐκ τῶν εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν δεκτῶν γενομένων ἀνωτέρω νομοσχεδίων· ἂν δὲ μέχρι τῆς Κυριακῆς μὴ ἀποφανθῶσιν, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς θὰ συγκαλέσῃ πρὸς τοῦτο ἑτέραν ἐπιτροπήν.

Ἀκολούθως ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκθέσεως τοῦ τρίτου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ξηροχωρίου, ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἀνεκηρύχθη ὡς νόμιμος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου ὁ Ἀλέξ. Δ. Πετσάλης.

Ἐπομένως προελθὼν ὁ βουλευτὴς Ξηροχωρίου Ἀλέξανδρος Ἀθ. Πετσάλης ἔδωκε τὸν κατὰ νόμον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Μαΐου 1871, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ἐμφανισθεὶς ὁ ἄρτι ἐκλεχθεὶς βουλευτὴς Ξηροχωρίου Ἀλέξανδρος Δ. Πετσάλης ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸν Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ α. α.

Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς	Ὁ ὁρκισθείς	Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Κυριαζῆς.	Ἀλ. Πετσάλης.	Κ. Κοσσονάκος.
		Κ. Ἐπιφανίου.

Ἀναγγελθέντος μετὰ τοῦτο, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς τρίτης συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκβολάδων, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα, εἶπεν ὅτι μελετήσας ἐμβριθέστερον τὴν

ἰδέαν τῆς ἑνώσεως πολλῶν τμημάτων, εὗρεν αὐτὴν ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, καὶ ἐπομένως μεταβάλλει γνώμην, ὑποστηρίζων ἤδη τὸν κατὰ τμήματα πλειστηριασμόν, διότι ἀποκλίει τοῦ διαγωνισμοῦ τὰς μικρὰς ἑταιρίας ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ δημοσίου. Ἐπὶ τέλους εἶπεν, ὅτι ἡ δημοπρασία ἔσεται φανερὰ καὶ ὑπέβαλε προσθήκην, ἀντικαθιστῶσαν τὸ 9 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι οἱ ἐργολάβοι δέον νὰ ἔχωσιν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ὅπως ἀποφεύγωμεν τὴν πίεσιν τῶν ἰσχυρῶν, ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι ἡ ἕνωσις πολλῶν μερίδων δὲν καθιστᾷ ἀσθενῆ τὸν διαγωνισμόν, διότι τὰς προσφορὰς θέλει κανονίσει τὸ συμφέρον, ὥστε τὸ δημόσιον δὲν θέλει χάσει, καθότι ἡ μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν προσφορά, ἐὰν ὑπάρξῃ, θέλει ἐπαυξήσει τὸ ποσοστὸν τοῦ δημοσίου.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν εἰ, μὲν παρεδέχθη τὴν ἰδέαν τῆς ἑνώσεως πολλῶν τμημάτων, μὴ ὑπερβαινόντων τὸ ποσὸν τῶν 2,000,000 τόνων, ἕτεροι δὲ δὺο τὴν κατὰ μικρὰς μερίδας δημοπρασίαν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσέθηκεν, ὅτι αἱ ἐκβολάδες, κείμεναι ἐπὶ διαφόρων θέσεων, θέλουσι ζημιώσει διὰ τῆς συνενώσεως τὰς μεγάλας ἑταιρίας, ἠναγκασμένας νὰ κατασκευάσωσιν ἐκτεταμένους σιδηροδρόμους.

Ἐπομένως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὰ ἑξῆς·

α.) Τὴν συνένωσιν τμημάτων ἐπὶ 2,000,000 τόνων.

β'.) Τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ συνεπείᾳ νέας προσφορᾶς ἀνωτέρας τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης δημοπρασίας.

γ'.) Ἡ προσφορὰ νὰ μὴ ἐλαττοῦται τῶν 3 ἐπὶ τοῖς 0|0, καὶ νὰ γίνεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοπρασίας. Προσέτι μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας νὰ ἐκδίδεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπαναληπτικῆς δημοπρασίας, ἥτις θέλει ἐνεργεῖσθαι μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγράμματος.

Ἀπέρριψε δὲ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου περὶ διπλασιασμοῦ τῆς ἐγγυήσεως, καθὼς καὶ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ, καὶ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους τοῦ νὰ ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἐπιψηφισθέντος 8 ἄρθρου (7 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ) ἡ φράσις «τὸ ἓν ἑκατομμύριον τόννων» καὶ νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «ὑπερβαίνειν» ἡ φράσις «τὰ δύο περίπου ἑκατομμύρια τόννων».

Ὡσαύτως παρεδέχθη νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἐπιψηφισθὲν 9 ἄρθρον (8 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ) μετὰ τὴν λέξιν «ἀπλειστηριασμόν» ἡ φράσις «ἢ νὰ κάμῃ νέαν προσφοράν».

Μετὰ ταῦτα δὲ τὸ ἄρθρον 10 ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον.

«Ἄρθρον 10. Ἐὰν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοπρασίας παρουσιασθῇ προσφορὰ κατὰ 3 0|0 ἀνωτέρα τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, ἐπιτρέπεται καὶ δευτέρα δημοπρασία, ἥτις κηρύσσεται μὲν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσφορᾶς, ἐνεργεῖται δὲ μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγράμματος. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶναι δεκταὶ ἀνώτεραι προσφοραί, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔγκρισις τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης δημοπρασίας.

»Οἱ τελευταῖοι πλειοδόται εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς των ἐπὶ τεσσαράκοντα μὲν ἡμέρας ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς δημοπρασίας, ἐὰν ἡ δημοπρασία ἦναι πρώτη, ἐπὶ δέκα δὲ, ἐὰν ἡ δημοπρασία ἦναι δευτέρα.

»Ἐὰν αἱ γενόμεναι προσφοραὶ δὲν θεωρηθῶσι συμφέρουσαι, διατάσσεται ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου καμίνευσις τῶν ἐκβολάδων».

Ἐπίσης τὸ ἄρθρον 11, τάξιν ἔχον 10 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 (11 τοῦ νομοσχεδίου) ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Βουλῆς νὰ ἀποφανθῇ, ἂν αἱ ἐκβολάδες κεῖνται ἐπὶ ἐδάφους ἰδιοκτήτου ἢ ἐθνικοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ δικαστηρίου. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ἀπεράσισε νὰ πληρώνῃ ὁ ἐργολάβος πρὸς τὸν τυχὸν ἰδιοκτήτην τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ ἐδάφους, ἀσχέτως πρὸς τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐκβολάδων, αἵτινες εἰσὶν ὁμολογουμένως ἐθνικαί. Εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενον, προσέθηκε τελευταῖον, νὰ ἀνευρεθῶσιν ἐκβολάδες ἐπὶ ἐδάφους ἀναντιρρήτως ἰδιωτικοῦ καὶ νὰ προέλθωσιν ἐκ τούτου δικαστικαὶ διενέξεις, διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ περιληφθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἔδαφος ἰδιωτικὸν ὑπὸ τὰς ἐκβολάδας· ὥστε πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις αὕτη τοῦ νομοσχεδίου.

Ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι ἀναγνωρίζει ἰδιοκτησίαν ἐδάφους ὑπὸ τὰς ἐκβολάδας, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ δημευθῇ· ἀλλὰ δὲν πρέπει

νὰ τεθῇ ἡ διάταξις αὕτη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, διότι οἱ πολιτικοὶ νόμοι ἀρκούντως ἐξασφαλίζουσι τὴν ἰδιοκτησίαν.

Μετὰ ἔραξείαν ἔτι συζήτησιν, ὁ πρωθυπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι ἀμφισβήτησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπάρχει, ὡς δὲν ὑπάρχει ἀμφισβήτησις τοῦ δικαιώματος τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων. Τὸ δὲ συζητούμενον ἄρθρον, σεβόμενον τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας, λύει τὸ ζήτημα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀποζημιώσεως πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐργολάβων.

Ἕτερος ἀπήντησεν, ὅτι τὸ ἀνησυχοῦν εἶναι τὸ ἔδαφος τὸ ὑπὸ τὰς ἐκβολάδας, ὅπερ μάλιστα οὐδεμίαν θὰ ὑποστῇ ζημίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ὠφέλειαν.

Ἀντέλεξεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ λόγος τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δὲν εἶναι καθαρὰ δημοσία ἀνάγκη, ἀλλὰ δημόσιον συμφέρον, ὅτι αἱ ἐκβολάδες εἰσὶ χώματα ἔχοντα φυτικὴν δύναμιν καὶ δύνανται νὰ καταστεθῶσιν ἰδιοκτησία, ὅτι ἄνευ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου θέλουσι γεννηθῇ ζητήματα δικαστικά, ἐάν ποτε τὸ δικαστήριον ἀναγνωρίσῃ ἰδιοκτήτας τοῦ ὑπὸ τὰς ἐκβολάδας ἐδάφους, καὶ ὅτι βεβαίως ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου, ὧν τὸ ἔδαφος εἶναι πράγματι ἐθνικόν.

Ἄλλος εἶπε τελευταῖον, ὅτι ὁ λόγος, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ἡ Βουλὴ, κηρύξασα τὰς ἐκβολάδας ἐθνικάς, εἶναι τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα τῆς πολιτείας· ἀλλὰ δὲν δέχεται τὴν βάσιν τοῦ ἄρθρου, τὸ ὁποῖον ληφθὲν ἐκ τοῦ νόμου περὶ μεταλλείων ἐκφράζει διαταγμὸν εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου. Πρέπει λοιπὸν, ἀκολούθησε, νὰ τεθῇ ἁπλῆ ἀντὶ διπλῆς ἀποζημιώσεως, νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ προσθήκη τοῦ τετάρτου τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς, ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐδάφους ἀποκλείεται πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως, διότι ἄλλως τὸ ζήτημα δύναται νὰ καταντήσῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν μὲν τῶν φράσεων τοῦ ἄρθρου «προστιθεμένου εἰς αὐτὴν καὶ ἑνὸς τετάρτου τῆς αὐτῆς προσόδου» καὶ «εἰς τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας, ἣν εἶχε πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἐκβολάδων καὶ ἀσχέτως τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν», τὴν προσθήκην δὲ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου τῆς φράσεως «ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ ἐργολάβου ἢ τοῦ δημοσίου».

Οὕτω τροπολογηθὲν τὸ ἄρθρον 12, ἔχει ὡς ἑπιται·

«Ἄρθρον 12. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς

ἰδιοκτήτας, ὧν ἤθελε καταλάβει ἡ βλάψει τὰς γαίας διὰ τῶν ἐργασιῶν του· καὶ εἰ μὲν ἐξ αὐτῶν κωλύεται ἄνευ ἄλλης βλάβης ἡ ἐντὸς τοῦ ἔτους συνήθης καλλιέργεια, ἡ ἀποζημίωσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκ τῆς καλλιεργείας καθαρὰν πρόσοδον κατὰ τὴν γνωμοδότησιν ἐμπειροτεχνῶν· εἰ δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν βλάπτονται αἱ γαῖαι τοσοῦτον, ὥστε δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν, ἢ καταλαμβάνωνται ὑπὲρ τὸ ἔτος, ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις τῶν ἐκβολάδων ὑποχρεοῦται, ἐὰν θέλῃ ὁ ἰδιοκτήτης, νὰ ἀγοράσῃ τὴν γῆν, πληρόνων αὐτὴν κατ' ἐκτίμησιν ἐμπειροτεχνῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ ἐργολάβου ἢ τοῦ δημοσίου».

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπάλειψις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νομοσχεδίου. Τὸ δὲ ἄρθρον 13 ἐγένετο δεκτόν, ἀντικατασταθείσης μόνον τῆς λέξεως «τρεῖς» τοῦ 6'. ἐδαφίου διὰ τῆς λέξεως «πέντε». Ἔχει δὲ οὕτω·

«Ἄρθρον 13. Ὁ ἐργολάγος καθίσταται ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 συμβουλίου·

ά. Ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 Βασιλικοῦ Διατάγματος δὲν κάμῃ ἔναρξιν τῆς καμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων, ἢ

6'. Ἐὰν δὲν διατηρῇ εἰς ἀδιάλειπτον ἐνέργειαν πέντε τοὐλάχιστον καμίνους.

Ἡ ἔκπτωσις τοῦ ἐργολάβου ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν τῆς χρηματικῆς αὐτοῦ ἐγγυήσεως, περιερχομένης εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου».

Τὸ ἄρθρον 11 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως. Ἀπαλειφθέντος δὲ τοῦ 15 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νομοσχεδίου, ἀντὶ ἄρθρου 15.

Τελευταῖον ὑπεβλήθη ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν.

Ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Κ. Κοσμάκος.

Μ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.

τῆς 5 *Μαΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νομοσχέδιον περὶ τῆς τομῆς τοῦ Κορινθιακοῦ ἰσθμοῦ, παραπεμφθὲν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς·

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς πρὸς διώρυξιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου συμβάσεως.

Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ε. Γ. Πιάτ ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα σύμβασις, τὴν 28 Ἰανουαρίου (9 Φεβρουαρίου) 1870, συγκειμένη ἐξ ἄρθρων 27 καὶ ἓξ ἑτέρων 10 προσθέτων, ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου π. ε. Β. Δ. ἐγκριθεῖσα καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 8 τῆς 16 Μαρτίου π. ε. φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθεῖσα, ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται.

Ἄρθρον 2. Ἡ Κυβέρνησις δύναται, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ διὰ τῆς ἐγκρινομένης συμβάσεως ἐργολάβος κηρυχθῇ ἔκπτωτος, νὰ παραχωρήσῃ ἑτέρῳ ἐργολάβῳ τὰ ἀποκλειστικὰ προνόμια τῆς διωρύξεως τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τῆς 17 Νοεμβρίου 1869 καὶ τῶν ἐν τῇ ἐγκρινομένῃ συμβάσει ὅρων.

Οἱ ὑπουργοὶ

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν — Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Εἶτα ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ὠνίων τοῦ δήμου Πατρέων, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον μόνον.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1869 ὑπὸ στοιχ. ΤΚΕ'. Νόμου φορολογικὸς ὅρος τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων δασμοῦ τοῦ δήμου Πατρέων δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρις ἑνὸς τοῖς ἑκατόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Μαΐου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐν Ἄνδρῳ Καϊρείου Σχολῆς εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου, καὶ

2) Ἡ πρότασις περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Ἀλιβέριον ἀγούσης.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων ἠρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν Σουέζ, ἔνθα πάσχουσιν οἱ Ἕλληνες καὶ περιῦβρίσθη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία· διότι ἐνταῦθα ἦλθεν ἐπὶ τούτῳ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς ἀποικίας, κομίζων ἀναφορὰς πρός τε τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὸν Βασιλέα.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὰ λεγόμενα· γινώσκει δὲ μόνον ὅτι ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις ἐπέμεινε νὰ μὴ δεχθῇ τὸν ἐν Σουέζ Ἕλληνα πρόξενον, καὶ ἴσως ἡ Κυβέρνησις ἀναγκασθῇ πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀντικατάστασίν του. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἀφεθῇ ἐνέργεια τῶν δεόντων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου ἔγγραφον, ἀπευθυνθὲν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' οὗ οἱ Κύπριοι εὐχαριστοῦσι τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῇ προσφορᾷ τῶν 20 χιλιάδων δραχ., ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«Ἐν Λάρνακι Κύπρου τὴν 27|9 Μαΐου 1871.

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε,

Χρέος ἱερὸν ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν ὑπὸ ζωηροῦ αἰσθήματος εὐγνωμοσύνης ἐκτελοῦντες, ἀπευθύνομεν ὑμῖν τὴν παροῦσαν, πρῶτον μὲν ἵνα ἐκφράσωμεν τῇ τε Ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι καὶ τοῖς εὐγενέσι συναδέλφοις ὑμῶν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην ἡμῶν τε καὶ τῶν χιλιάδων πενήτων, οὓς ἀνεκούρισεν ἡ γενναιοτάτη ἐξ εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν βοήθεια, ἐφ' ἧς τόσῳ φιλανθρώπως ἐζητήσατε τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, τῇ αὐθορμήτῳ παρακλήσει τοῦ ἡμετέρου αὐτόθι ἀνταποκριτοῦ κυρίου Ν. Σαριπόλου· καὶ δεύτερον, ὅπως παρακαλέσωμεν ὑμᾶς νὰ χρησιμεύσητε ὡς διερμηνεῖς μεταξὺ τῶν εὐεργετηθέντων καὶ εὐεργετῶν. Ναί, εὐγενέστατοι κύριοι, ἀξιώσατε νὰ ἀντιπροσωπεύσητε ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τὴν ταπεινὴν ἐπιτροπὴν τῶν πενήτων τῆς Κύπρου, καὶ εἰπέτε Αὐτῇ, ὅτι ὁ λαὸς τῆς νήσου ταύτης, ὃν ἐμάστισεν ἡ συμφορά, ὅταν ἐν τῷ ἀπείρῳ μέλλοντι θὰ ἀναπαριστᾷ ἐν τῇ ἑαυτοῦ μνήμῃ

τὰς φρίκας τῆς πολυκλαύστου ταύτης ἐποχῆς, θέλει ἐνθυμεῖσθαι συγχρόνως, ὅτι ἐν τῇ δυστυχίᾳ του εὑρέθησαν γενναῖαι καὶ εὐγενεῖς ψυχαί, συγκινηθεῖσαι φιλαδέλφως ἐπὶ τοῖς παθήμασιν αὐτοῦ.

Διατελοῦμεν εὐσεβάστως
Εὐπειθέστατοι·

(*Ἕπονται αἱ ὑπογραφαί*).

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον
Κύριον Α. Κουμουνδοῦρον,
Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κτλ. κτλ.
Εἰς Ἀθήνας.»

Ἑπομένως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 16 ἄρθρου, 17 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, εἷς τῶν βουλευτῶν Κορινθίας ἐπρότεινεν ἀντὶ γενικοῦ ἐφόρου τὴν σύστασιν ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως μὲ καθήκοντα καὶ δικαιώματα Νομάρχου ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἀντέλεξεν, ὅτι ἐν Λαυρίῳ δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη διοικητικοῦ ὑπαλλήλου καὶ νομοῦ, ἀλλ' οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου. Διότι ἡ διοίκησις ὑπάγεται εἰς τὴν διοίκησιν καὶ ἡ σύστασις νέας νομαρχίας ὑπονοεῖ νέον νόμον πρὸς μεταρρύθμισιν τῆς διοικήσεως. Ὥστε περὶ τούτων πρέπει νὰ ὑποβληθῇ πρότασις. Ἐν Λαυρίῳ πρέπει νὰ συσταθῇ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ἰσχυρὰ καὶ οὐχὶ διοικητική, ἥτις ἔσται ἐπιβλαβής· ἄλλως δέ, ἐὰν ὑπάρξῃ ἀνάγκη, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ τμῆμα ἀστυνομικόν.

Ἕτερος ἐπέφερεν, ὅτι ἐν Λαυρίῳ συνεκεντρώθη καὶ θὰ συγκεντρωθῇ πληθυσμὸς ἑτερογενὴς σποραδαῖος, ὁ δὲ πληθυσμὸς οὗτος θὰ μισθοδοτῆται καὶ διευθύνεται ὑπὸ ἑταιριῶν ἐχουσῶν ἀντίθετα συμφέροντα· τούτου ἕνεκα δέον νὰ σκεφθῇ ἡ Βουλή, ὅπως ὁ μὲν πληθυσμὸς ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, τὰ δὲ συμφέροντα τοῦ δημοσίου μὴ πάσχωσι. Τὸ νομοσχέδιον μεριμνᾷ περὶ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἔχοντος ἐξουσίαν περιωρισμένην, ἀλλ' ἐν Λαυρίῳ ὑπάρχει ἀνάγκη ἐγκαταστάσεως ἐξαιρετικῆς ἀρχῆς.

Ἄλλος ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος, ἀλλ' ἐπὶ τῇ διαφορᾷ νὰ ὀνομάζηται ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη ἀρχὴ Γενικὸς Ἔφορος περιβεβλημένος καὶ τὴν δύναμιν διευθυντοῦ ἀστυνομίας.

Μετὰ ὀλιγοήμερον ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ὑπεστή-

ριξαν τὴν ἰδέαν τοῦ προλαλήσαντος, ἄλλοι δὲ τοὐναντίον ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ ἀστυνόμου θέλουσιν ἀπασχολεῖ μεγάλως τὸν γενικὸν ἔφορον ἀποτρέποντα αὐτὸν ἐκ τῆς κυρίας ἐντολῆς του, καὶ ἄλλος ἐπρότεινε νὰ συσταθῇ παρὰ τῷ ἐφόρῳ ἀξιωματικὸς ἔχων ἀρκοῦσαν δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ἐκτὸς τοῦ κύκλου τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου καθηκόντων, ἐγένετο ψηφοφορία, καθ' ἣν ἀπερρίφθη μὲν δι' ἀναστάσεως ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων τῇ συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Οὕτω δὲ τὸ 16 ἄρθρον ἐγένετο δεκτόν, ἔχον ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον 16.

Πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων, σκωριῶν καὶ μεταλλείων, καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου καθίσταται γενικὸς ἔφορος φέρων τὸν τίτλον «Γενικὸς Ἔφορος Λαυρίου», ἔχων βαθμὸν καὶ μισθὸν Νομάρχου καὶ καθήκοντα ἀστυνομίας, διοριζόμενος κατὰ πρότασιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Δι' ἐνοίκιον, γραφικὴν ὕλην καὶ ἔξοδα περιοδείας χορηγεῖται εἰς τὸν Γενικὸν ἔφορον Λαυρίου μηνιαία ἐπιχορήγησις ἐκ δραχ. 200 ἄνευ λογοδοσίας».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17, τάξιν ἔχοντος 18 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, προσετέθη μετὰ τὴν λέξιν «τοποθετοῦνται» ἡ φράσις «εἰς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν ἐπάρχου» καὶ ἐν τῷ τέλει δὲ τοῦ ἄρθρου ἡ περίοδος «Τὸν γενικὸν ἔφορον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ γραμματεύς». Οὕτω τροπολογηθὲν τὸ ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 17.

Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐφόρῳ τοποθετοῦνται εἰς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν Ἐπάρχου καὶ δέκα φύλακες, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἔχοντες μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ὀγδοήκοντα.

Τὸν Γενικὸν Ἔφορον κωλυόμενον ἢ ἀπόντα ἀναπληροῖ ὁ Γραμματεύς.»

Τὸ ἄρθρον 18, ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 19, ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν ὡς ἔχει, ἀντικατασταθείσης μόνον ἐν τέλει τῆς λέξεως «τῶν ἐκβολάδων» διὰ τῆς λέξεως «τοῦ Λαυρίου».

Ἐπομένως ἐπροτάθη νὰ τεθῇ ὡς 19 ἄρθρον ἡ ά. παράγραφος τοῦ 3 ἄρθρου τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν περὶ διαθέσεως τῶν ἀρχαίων ἐκβολάδων. Ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς

εἶπεν, ὅτι ὁ ποινικὸς νόμος εἶναι ἐπαρκὴς καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη ποινικῶν διατάξεων εἰς τὸν συζητούμενον νόμον, διότι ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἐκβολάδων θεωρεῖται κλοπὴ καὶ τιμωρεῖται μὲ τὰς εἰς τὴν κλοπὴν ἐπιβαλλομένας ποινάς, προκειμένου μάλιστα περὶ ἐθνικοῦ κτήματος καὶ οὐχὶ περὶ καθαρῶν νομισμάτων.

Ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι ὅπως ὑπάρχῃ κλοπὴ δέον νὰ ὑπάρχῃ πρᾶγμα κινητόν, ἀλλ' αἱ ἐκβολάδες δὲν εἶναι κινηταί, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ τεθῇ διάταξις ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπήντησεν, ὅτι καὶ τὸ ἀκίνητον καθίσταται κινητὸν καὶ ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ κλοπῆς ποινικὰς διατάξεις, ὅταν τις ἀφαιρῇ μέρος αὐτοῦ.

Γενομένης μετὰ ταῦτα ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Γιολδάση καὶ Μ. Παρίση ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 67 κατὰ 57 ἡ πρότασις τοῦ νὰ τεθῇ ἡ ά. § τοῦ 3 ἄρθρου τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν ὡς ἄρθρον 19 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κατὰ τὸ ἑξῆς πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

« Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ 3 ἄρθρον τῆς προτάσεως νόμου τῶν βουλευτῶν περὶ ἐπιβολῆς ποινῶν διὰ τὴν ἀπαγορευομένην χρῆσιν τῶν ἐκβολάδων· ναὶ ἢ ὄχι ;

Κ. Μ. Θεοδώρου. . . . . O	Δ. Γρίβας . . . . . N
Α. Κ. Μιχαλόπουλος . . . . . N	Π. Πετιμέζης. . . . . O
Ἀντ. Βεϊζέλος. . . . . N	Α. Μαγγίας. . . . . O
Ἀναγ. Γιαννουλίδης. . . . . O	Θ. Π. Δηλιγιάννης. . . . .
Ν. Π. Καΐρης	Κ. Πλαπούτας. . . . .
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανός. . . . N	Α. Α. Ἀντωνόπουλος. . . . O
Ν. Τζώκρης. . . . . O	Χ. Ῥηγόπουλος. . . . .
Λ. Ζαΐμης	Ἰω. Ῥοΐλός. . . . . O
Α. Δανόπουλος. . . . . O	Κ. Ἀμπρυνόπουλος . . . . .
Ἰω. Λέκας. . . . . N	Κ. Κοσμάκος. . . . . O
Δημ. Καλλιφρονᾶς. . . . . N	Θ. Τζανετάκης. . . . . O
Σκαρλ. Σούτσος. . . . . O	Ἰω. Σαφάκας. . . . . N
Περ. Λ. Πετράκης . . . . . O	Ν. Κατσικαπῆς. . . . . O
Στυλ. Κολιάτσος. . . . . N	Ἀριστ. Ἀϊδωρίκης . . . . .
Λ. Ἴσκος. . . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Ἰω. Καραγιαννόπουλος. . . . N	Ἰω. Καπισίνης. . . . .

Γ. Μίλησης ..... Ο
Α. Σ. Μήτσας ..... Ο
Δ. Τσιτσάρας ..... Ν
Κ. Γιολδάσης ..... Ν
Π. Μανωλίδης ..... Ν
Εὐθ. Γουβέλης ..... Ν
Κ. Λομβάρδος ..... Ο
Α. Γαΐτας Φωσκάρδης ..... Ο
Σπ. Λεονταράκης ..... Ο
Ἰω. Σούλης Βάρκας ..... Ο
Α. Γκούσκος ..... Ν
Ἀνδρ. Αὐγερινός ..... Ν
Α. Κρεστενίτης ..... Ν
Θ. Δαραλέξης ..... Ν
Ἐπ. Κρεστενίτης ..... Ν
Α. Πετραλιᾶς ..... Ν
Δ. Κλίμακας ..... Ν
Α. Κατσίνας ..... Ν
Ἀναγ. Δημητρίου ..... Ν
Γ. Δελένδας ..... Ν
Σπ. Μαλασπίνας ..... Ο
Γ. Μ. Βαλλιάνος ..... Ν
Κ. Δ. Πεταλᾶς ..... Ο
Μ. Παΐζης ..... Ο
Θρ. Ζαΐμης ..... Ν
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο
Α. Διαμαντόπουλος ..... Ο
Γ. Παπαδαῖος ..... Ν
Ἰω. Σοφιανόπουλος ..... Ο
Γ. Περρωτής ..... Ο
Κ. Δαγρές ..... Ν
Ἰω. Φλέσσας ..... Ν
Α. Κοντόσταυλος ..... Ο
Δ. Λένωσης ..... Ν
Γ. Παπανικολάου ..... Ο
Ἰω. Μπαλάφας ..... Ο
Ν. Μ. Κοζαβίνος ..... Ν
Ν. Λιγγλίδης ..... Ν
Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ο
Α. Παπαδάτος ..... Ν

Ἰω. Τοπάλης ..... Ν
Ἰω. Δεληγιάννης ..... Ν
Ἐπ. Καμπερόπουλος ..... Ν
Ἀνδρ. Νοταρᾶς ..... Ν
Σπ. Α. Νοταρᾶς ..... Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν
Α. Μεταξᾶς ..... Ν
Σ. Μονόπωλης ..... Ν
Ἁγ. Μαντζαβίνος ..... Ν
Γ. Δρακονταειδής ..... Ν
Δ. Ραπτάκης ..... Ο
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο
Κ. Πανάρετος ..... Ν
Α. Καρδαρᾶς ..... Ν
Θ. Θερμογιάννης ..... Ν
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν
Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ν
Ν. Βαρβιτζιώτης ..... Ο
Ἰω. Βαλασσόπουλος ..... Ν
Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ν
Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ο
Σπ. Κοπανίτσας ..... Ο
Γ. Λάπας ..... Ο
Φ. Ι. Φίλωνος ..... Ν
Γερ. Σέρβος ..... Ο
Σπυρ. Βαλαωρίτης ..... Ν
Α. Σταματόπουλος ..... Ν
Δ. Τσαμόπουλος ..... Ο
Θ. Γεωργίου ..... Ν
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος ..... Ν
Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ο
Χ. Α. Χρηστόπουλος ..... Ο
Δ. Ζέγγελης ..... Ν
Π. Κ. Μανέτας ..... Ν
Ἁλ. Φλέσσας ..... Ν
Ἀθ. Κατριβάνος ..... Ν
Ἰω. Πανούσης ..... Ν
Γ. Μαλέας ..... Ο
Ν. Παγκράτης ..... Ο
Κ. Κοκκινώρης ..... Ο

Ν. Καρύδης ..... Ο
Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν
Γ. Γουλιμῆς ..... Ν
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ο
Περ. Μπούτος ..... Ν
..... Ν
Ἰω. Προβελέγγιος ..... Ο
Ἰω. Ταταράκης ..... Ν
Α. Ῥαυτόπουλος ..... Ν
Μ. Δαμιράλης ..... Ν
Κ. Κρίσπης ..... Ν
Ν. Φαρμάκης ..... Ν
Ἀθ. Ῥοντήρης ..... Ν
Εὐθ. Πλαστήρας ..... Ν
Γρηγ. Δημητριάδης ..... Ν
Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ν
Α. Πετσάλης ..... Ο
Κίμων Χριστοδούλου ..... Ν
Δ. Σαράβας ..... Ν
Α. Καπετανάκης ..... Ν
Μιχ. Καπετανάκος ..... Ο
Ἰω. Κατσάκος ..... Ν
Χ. Χριστόπουλος ..... Ν
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος ..... Ν
Α. Παπαλέξης ..... Ο
Π. Κωνσταντᾶς ..... Ο
Θ. Ῥωμαῖος ..... Ο
Ν. Λούβρος ..... Ν
Γ. Ἰακωβάτος ..... Ν
Χ. Ἰακωβάτος ..... Ν
Μ. Χαριτάτος ..... Ν
Α. Μουρίκης ..... Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο
Α. Καραλίβανος ..... Ν
Π. Τζαμάλας ..... Ν
Περ. Καλαμογδάρτας ..... Ο
Θ. Κανακάρης ..... Ν
Γ. Ῥοῦφος ..... Ν

Γ. Πράτσικας ..... Ν
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο
Δ. Τριγγέτας ..... Ν
Γ. Δελλαπόρτας ..... Ν
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος ..... Ν
Ἰω. Διστούνης ..... Ο
Κ. Ἐπιφανίου ..... Ο
Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ν
Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ν
Γ. Κούτσης ..... Ο
Γ. Μπούμπουλης ..... Ο
Δ. Χρηστίδης ..... Ν
Π. Σεβαστόπουλος ..... Ν
Α. Βαριαδάκης ..... Ν
Ἰω. Ζαλιώνης ..... Ν
Μ. Ε. Παρίσης ..... Ο
Ἰάκ. Παξιμάδης ..... Ο
Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο
Δ. Ν. Πανηρόπουλος ..... Ν
Ἀθ. Γρηγοριάδης ..... Ο
Β. Σκαλτσοδήμος ..... Ν
Κ. Στεργιαλόπουλος ..... Ν
Στ. Κοριζῆς ..... Ο
Ν. Πιπῖνος ..... Ο
Α. Γ. Ῥούγκαρης ..... Ν
Ἰω. Καλογιάννης ..... Ν
Θ. Ν. Γλίκας ..... Ν
Δ. Χατζίσκος ..... Ν
Δ. Ταιριμῶκος ..... Ο
Γ. Δυοβουνιώτης ..... Ν
Γ. Κ. Ζουλούμης ..... Ο
Δ. Κριεζώτης ..... Ο
Ν. Οἰκονόμου ..... Ο
Κ. Πετσάλης ..... Ν
Μ. Ἀβέρωφ ..... Ν
Κ. Νικόδημος ..... Ν
Ἰω. Κοτσιᾶς ..... Ν

Ἐπίσης ἀπερρίφθη δι' ἀναστάσεως καὶ ἡ 6'. § τοῦ 3 ἄρθρου

τῆς περὶ ἐκβολάδων προτάσεως τῶν βουλευτῶν, προταθεῖσα ἀντὶ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου.

Ἑπομένως ἐγένετο δεκτὴ, ὡς ἄρθρον 19, ἡ ἐξῆς προσθήκη τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν·

«Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸν τελώνην Λαυρίου καὶ τὸν παρ' αὐτῷ ἐλεγκτὴν χορηγεῖται μηνιαῖον ἐπιμίσθιον.....δρ. 60

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Λαυρίῳ φρουρᾶς καὶ τοὺς ἐκεῖ τοποθετουμένους ἄνδρας τῆς τελωνοφυλακῆς δίδεται λόγῳ ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων τὸ ἑξῆς·

Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς.....δρ. 2

» » ὑπαξιωματικοὺς καὶ δεκάρχας..... » 1

» » στρατιώτας καὶ τελωνοφύλακας..... » 0,50»

Εἰς ἄρθρον δὲ ἀκροτελεύτιον ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων ἐν ᾗ προτείνεται μετὰ τὴν λέξιν «δύο» ἡ λέξις «εἰδικούς». Ἔχει δὲ ὡς ἑπεται·

«Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ ἐκ τῆς Εὐρώπης δύο εἰδικοὺς μεταλλουργοὺς καὶ ἕνα χημικὸν πρὸς ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν τῶν ἐκβολάδων. Ἐπὶ τούτῳ δὲ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δρ. 60,000, καταλογιζομένη ἐν τῷ κεφαλαίῳ ΙΒ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1871 ἐν ἐδαφίῳ 10 «ἐκβολάδες ἐν τῇ Λαυριωτικῇ».

Ἔπειτα ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἐκκρεμὲς 1 ἐδάφιον τοῦ 5 ἄρθρου εἰς ὃ ἀντικατάστῃ ὁ ἀριθμὸς «350» διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «300». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 5 ἐγένετο δεκτὸν, ἔχων ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 5.

Καθαρὰ πρόσοδος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει πληρώνει ὁ ἐργολάβος τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου, εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας τῶν παραγομένων μετάλλων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δραχμῶν 300 κατὰ τόνον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς, καμινεύσεως κλπ.

Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας προσδιορίζεται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ τοὺς προέδους τοῦ Λρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς πρὸς μὲν τὴν ἀξίαν τῶν μετάλλων θέλει λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ τιμολόγια τῆς Εὐρώπης, ὡς πρὸς δὲ τὴν περιεχομένην εἰς ἑκάστου εἴδους ποσότητα, τὰ ἐξαγόμενα τῶν χημικῶν ἀναλύσεων, αἵτινες θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι,

ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῆς ἐποπτείαν ἐπὶ δειγμάτων, λαμβανομένων παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἐκβολάδων ἐξ ἑκάστης χελώνης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρεσβεύων ἀντιπρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὠνόμασεν ἐπιτροπὴν τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοὺς βουλευτὰς Δ. Σαράβαν καὶ Λ. Δημητριάδην, ὅπως συναρμολογήσῃ τὸ ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ ἐκβολάδων, συνερχομένη κατὰ τὴν 10 π. μ. τῆς ἐπιούσης.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν εἷς μὲν συνέστησε τῇ Κυβερνήσει προσοχὴν ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων μεταλλείων, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ λαμβάνοντες παραχωρήσεις δὲν ἐκπληροῦσι τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἐπιβάλλει αὐτοῖς ὁ νόμος περὶ μεταλλείων, ἕτερος δὲ εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τοῦδε πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ πᾶσα παραχώρησις ἐπὶ τῆς Λαυριωτικῆς χώρας, ὁ πρωθυπουργὸς ᾐτήσατο νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὡς ἀντικείμενον τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας βοηθείας ἐκ δραχμῶν 290 χιλ. τῇ χήρᾳ Λούδ, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐδέξατο. Ἕτερος ἀπηύθυνεν ἐπερώτησιν πρὸς τὸν βουλευτὴν Θ. Ζαΐμην, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐγένετο πρότασις πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ προεδρευόμενον ὑπουργεῖον περὶ ἀμοιβῆς τῆς χήρας Λούδ, καὶ ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ὑπεσχέθη τι ὡς πρὸς τοῦτο. Ἡ πληροφορία αὕτη, προσέθηκεν, εἶναι ἀναγκαία, διότι θέλει κανονίσει τὴν πορείαν τῆς συζητήσεως κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τῇ 7 *Μαΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν,

1) ἀναφορὰ Δημ. Νεράντζη, ἐξιτουμένου τὴν εἰς αὐτὸν ἀπονομὴν συντάξεως διὰ τοὺς πρὸς τὸ ἔθνος ἀγῶνάς του, καὶ

Ἄρθρον 7. Ἡ παροῦσα σύμβασις ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν προσοχὴ αὐτῆς σύνοδον.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν σήμερον τὴν ἐνάτην Ἀπριλίου τοῦ 1370 ἔτος καὶ ὑπεγράφη παρά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Κ. Ι. Γ. Κλαδᾶ ὑπὸ τὴν μνησθεῖσαν αὐτοῦ ἰδιότητα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Θ. Λ. ΖΑΪΜΗΣ.

Ἰωάννης Γ. Κλαδᾶς
δι' ἐμὲ καὶ τὸν συνεταῖρόν μου
James Coape.

Συμπληρωτικὸν πρωτόκολλον.

Εἰς τὴν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1870 σύμβασιν περὶ ἀτμοπλοΐας συγκοινωνίας μεταξὺ Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου.

Ἄρθρον 1. Διὰ πᾶσαν ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας παράλειψιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. β'. τοῦ ἄρθρου 1 τῆς συμβάσεως ὁριζομένων ταξειδίων ἐπιβάλλεται εἰς τὸν Κ. Κλαδᾶν ὑπὸ τοῦ νομάρχου Κεφαλληνίας πρόστιμον 30 μέχρις 60 δραχμῶν.

Τὸ ἐκ τῶν προστίμων τούτων εἰσπραττόμενον ποσὸν διανέμεται μεταξὺ τῶν δήμων Ληξουρίων καὶ Κρανίων.

Ἄρθρον 2. Ὁ Κλαδᾶς δὲν δύναται οὔτε νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῆς συγκοινωνίας, οὔτε νὰ διατηρήσῃ τὸ χορηγούμενον αὐτῷ προνόμιον, ἐὰν δὲν ἔχῃ τοὐλάχιστον δύο ἀτμόπλοια εἰς τὴν νῆσον, προωρισμένα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΤΟΥΡΟΣ.

Ἰωάννης Γ. Κλαδᾶς.
δι' ἐμὲ καὶ τὸν συνεταῖρόν μου
James Coape.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ψήφισμα εὐγνωμοσύνης τῶν ἐν Δαμασκῷ ὑπηκόων Ἑλλήνων, πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὴν φιλανθρωπίαν ἣν εἰδείξαντο πρὸς τοὺς Κυπρίους. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀνέθετο εἰς τὸ προεδρεῖον τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν. Τὸ ψήφισμα ἔχει ὡς ἕπεται.

« Ἡ ἐν Δαμασκῷ τῆς Κύπρου ἑλληνικὴ παροικία μαθοῦσα ὅτι ἡ σεβαστὴ τῶν ἑλλήνων Βουλὴ πάνυ φιλοτίμως καὶ φιλανθρώπως ἐψηφίσατο ὑπὲρ τῶν πεινώντων Κυπρίων εἴκοσι χιλιάδας δραχμάς, συνελθοῦσα σήμερον τὴν 1 Ἀπριλίου ε. ε. ἵνα ἐκφράσῃ τὴν ζωηρὰν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην τῇ τε σεβαστῇ ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' οἷς ὑπὲρ τῶν Κυπρίων ἐπρονόησαν, καὶ τῆς προτάσεως ταύτης ὁμοθύμως καὶ μετ' ἀνευφημιῶν ἀσπαστῆς γενομένης,

Ψηφίζει

Α.) Ὀφείλεται παρὰ τῆς ἐν Δαμασκῷ τῆς Κύπρου ἑλληνικῆς παροικίας *αἰωνία καὶ ζωηρὰ εὐγνωμοσύνη τῇ τε σεβαστῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ τῇ τῶν Ἑλλήνων Βουλῇ*, ὅτι πληροφορηθεῖσαι τὴν ὑπὸ πείνης συμφορὰν τῶν ὁμογενῶν Κυπρίων ηὐδόκησαν ν' ἀνακουφίσωσι τοὺς πεινῶντας δι' ἀδρᾶς παραχωρήσεως δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων.

Β.) Κηρύττει πρὸς τούτοις διὰ τοῦ παρόντος *ψηφίσματος* αὐτῆς πρός τε τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν *ζωηράν, ἀπαραμείωτον καὶ αἰωνίαν τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς*, ὅτι οὐ μόνον ὑπὲρ ἀδελφῶν φιλανθρώπως καὶ φιλοτίμως ἐπρονόησαν, ἀλλ' ὅτι καὶ νέον προσέθεντο κρίκον συνδέοντα τὴν ἁρμονίαν καὶ παγιοῦντα τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα.

Γ.) Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ διαβιβασθῇ διὰ τοῦ σεβαστοῦ Ἑλληνικοῦ ὑποπροξενείου πρὸς τὸ Σ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργεῖον, παρακαλούμενον νὰ διαβιβάσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Σ. προεδρεῖον τῆς Βουλῆς.

Ἐν Δαμασκῷ (Κύπρου), τὴν 1 Ἀπριλίου 1871.

Δημήτριος Ν. Φραγκίδης, Ἰω. Γ. Καραγεωργάδης, Ἰω. Π. Μάλτας, Παναγιώτης Λιβέρτος, Βασίλειος Κυριάκου, Γ. Πλήκος, Κ. Ζαρῆς, Χ. Λιβάδιτης, Ν. Κοτύλας, Δημ. Νικολαΐδης, Γ. Βαγδατῆς, Γ. Π. Κωνσταντίνου, Λοΐζος Ν. Τζογκόρδης, Ἀνδρέας Φλουρῆ Κάρλος, Ἐπ. Λειβαδίτης, Κ. Νάννης, Γκίκας Λάμπρου, Δ. Νόννης, Χ. Λάμπρου, Χ. Μοδινός, Γ. Κωνσταντινίδης, Ι. Μ. Πυνδρίδης, Μ. Ν. Εὐθύβουλος, Γ. Νικολαΐδης, Σόλ. Α. Λοΐζου, Δ. Χ. Παύλου, Γ. Παπαδάκης, Ν. Γεωργίου, Ι. Δημητρίου, Θεοδ. Φραγκούρη, Ν. Θεοδοσίου, Π. Χατσηγεωργίου, Χρ. Ἰωάννου, Ν. Ι. Κουρῆς, Ἡρόδοτος Ν. Λανίτης, Παν. Λανίτης, Χατζηπλίας Στεράνου, Χ. Ἠλίας Ηιοκάκης, Γ. Λουκᾶς. »

Ἤρξατο τελευταῖον ἡ γ'. συζήτησις τοῦ ἀντικειμένου τῆ ἡμερησίας διατάξεως, ἤτοι τοῦ νομοσχ. περὶ χορηγίας βοηθείας ἐκ δρ. 290 χιλ. τῇ χήρᾳ Λόϋδ.

Ἀναβὰς τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων, πρίν

πρωθυπουργός, ἀπήντησεν ἐν πρώτοις εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Χαλκίνθου, ἥτις ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν. Ὁ ἐπερωτήσας, εἶπεν, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἂν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐγένετο πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Χαΐμη ἀπαίτησις περὶ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τῆς χήρας Λόϋδ. Τὸ ὑπουργεῖον Χαΐμη ἦλθεν εἰς ἐπικουρίαν τῆς δυστυχοῦς ἐκείνης γυναικὸς λόγῳ φιλανθρωπίας χορηγήσαν αὐτῇ χρηματικὸν ποσὸν χιλίων λιρῶν τῇ συγκαταθέσει μάλιστα τῶν κυριωτέρων μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Κατὰ δὲ τὴν 9 Ἰουνίου ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπέτισεν ὑπὲρ τῆς χήρας Λόϋδ σύνταξιν 400 λιρ. ἐτησίως, ἀλλὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπήντησεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀπορριφθῇ εἰς τὴν ἀπαίτησιν ταύτην ἀποστάζοντος τοῦ Βασιλέως. Τὴν 18 ὅμως Ἰουνίου ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Σπ. Βαλλαωρίτης ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ Ἀγγ. Κυβέρ. διὰ νεωτέρου τηλεγραφήματος ἀνεκάλεσε τὴν αἴτησιν τῆς ἀποζημιώσεως ἐκείνης. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ἐκεῖνο, ἠκολούθησεν, οὐδεμίαν ὑποσχεσιν ἢ ἀρνησιν ἔδωκεν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ δὲ τότε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς δὲν εἶχεν ἀναλάβει τοιαύτας ὑποχρεώσεις· ἀληθεύει μὲν, ὅτι ὁ πρεσβευτὴς κ. Ἕρστων εἶχεν ἀπαιτήσει 10 χιλ. λίρ. ὡς ἀποζημίωσιν, ἀλλ' ὁ κ. Βαλλαωρίτης ἠρνήθη, θεωρήσας τὸ ποσὸν ὑπέρογκον.

Τὸ νομοσχέδιον, ἐπέφερε, δὲν ἀποδεχόμαι κατ' ἀρχὴν ὡς μὴ στηριζόμενον εἰς τὸ δίκαιον. Διότι τὸ ἔθνος ὀφείλει μὲν τοῖς ξένοις ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐντοπίους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀποζημιώσεις. Δυστυχὲς ὅμως τὸ καλούμενον ἀληλεθὲς δίκαιον ὑποχωρεῖ εἰς τὴν βίαν καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ δὲν δύναται νὰ καταστῇ προστάτης τῶν ἀθώων ἰθνῶν· καὶ περ δὲ μὴ στηριζόμενον τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ δίκαιον, στηρίζεται εἰς τὴν φιλανθρωπίαν, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ σύνταξις ἀνάλογος πρὸς τὴν οἰκονομ. κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν δεκαπέντε χιλίων λιρῶν. Ἐν τούτοις μόνη ὑπολείπεται ἡμῖν ἡ φωνὴ τῆς διαμαρτυρήσεως, διότι διὰ τῆς ἀρνήσεως δίδομεν ἀφορμὰς ὑπομενείας εἰς ἔθνος μέγα καὶ μάλιστα εἰς πρωτάτιδα δύναμιν.

Ὑπὸ τέλους προσέθηκεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη ἔσχε βεβαίως σπουδαίους λόγους, ὅπως ἀναλάβῃ τοσαύτην εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τοι ἀναγνωρίζει τὸ ἄδικον τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ὅπως ἀπαλλάξῃ τὸ ἔθνος μελλόντων δεινοπαθημάτων.

Ἕτερος καταλαβὼν τὸ βῆμα ἀντέκρουσε τὸν προλαλήσαντα.

Ἡ πίστωσις εἶπε, ὅτι ἡ ἀπαίτησις ὑπὲρ τῆς χήρας Λόϋδ, ζητεῖται οὐχὶ χάριν τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ ἠθικοῦ καθήκοντος, ἀλλὰ χάριν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νομίμου ὡς ἀξιοῖ διὰ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ ὁ ἄγγλος πρεσβευτὴς, ὁρίζων τὸν νόμιμον λόγον τῆς χορηγίας καὶ κανονίζων τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως, δίδων τὸν νομικὸν χαρακτῆρα τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἀπαιτῶν τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ ποσοῦ διὰ τῆς ἀπειλῆς· ἀποκρούω λοιπὸν τοιαύτην αἴτησιν, ἣν μόνη ἡ βία ἐπιβάλλει· ὑπὲρ τῆς δυστυχοῦς χήρας Λόϋδ τὸ ἔθνος ἐξέφρασε ζωηρὰν συμπάθειαν χαρακτηρισθεῖσαν μάλιστα διὰ χρηματικῶν δωρεῶν, ἀλλ' ἡ ἀπαίτησις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐρείδεται ἐπὶ τῆς εὐθύνης τοῦ δημοσίου μὴ ὄντος ὑπευθύνου.

Δύο ἔχομεν ἀγωγὰς, ἠκολούθησε, πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος δικαιωμάτων τὴν δημοσίαν καὶ τὴν ἰδιωτικήν. Καὶ ἡ μὲν δημοσία ἀποσβέννυται ἐν τῷ ἀπαλείψει τοῦ προσώπου, ἡ δὲ ἰδιωτικὴ μεταβαίνει εἰς τοὺς κληρονόμους. Ἄπορον λοιπὸν πῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνον τὸ δημόσιον, ἀφοῦ ἀποζημίωσις δίδεται μόνον παρὰ τοῦ ἐνόχου καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ νομικὸν ἀξίωμα. Τὸ τοιοῦτον δίκαιον διατελεῖ ἀπρόσβλητον παρὰ πάσαις ταῖς πολιτείαις ἔνθα τὰ ἰδιωτικὰ ἐγκλήματα καὶ κατὰ ξένων καὶ κατὰ τῶν ἐντοπίων οὐδεμίαν παράγουσιν ἐνοχὴν ἡ ὑποχρέωσιν διὰ τὸ δημόσιον.

Προϊὼν ἐξιστόρησε διάφορα στυγερὰ κακουργήματα διαπραχθέντα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι καὶ παρ' ἄλλοις λαοῖς συμβαίνουσι στυγερώτερα κακουργήματα τοῦ ἐν Δηλίῳ διαπραχθέντος, καὶ ὅτι αἱ κυβερνήσεις οὐδεμίαν ἐκ τούτων λαμβάνουσιν εὐθύνην ἡ ὑποχρέωσιν. Ἀκολούθως δὲ ἀφηγήθη διὰ μακρῶν τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐν Ὡρωπῷ κακουργήματος, διακρίνας αὐτὴν εἰς τέσσαρα στάδια, ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἐξαιρετικὴ περίστασις ἡ ὑπαιτιότης κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἣν προσεπάθησε νὰ δημιουργήσῃ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ὅπως στηρίξῃ τὸν λόγον τῆς ἀποζημιώσεως. Τί πταίει, ἠκολούθησεν, ἡ Ἑλλὰς ἂν ἐκ τῆς Τουρκίας ἐξορμῶσιν ὡς θηρία αἱ λῃστρικαὶ συμμορίαι, ἂν ἡ μεθόριος γραμμὴ δὲν δύναται νὰ φυλαχθῇ δι' ὅλου τοῦ στρατοῦ ἡμῶν, ἂν αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνθῆκαι δὲν ἐκτελοῦνται εἰλικρινῶς ὑπὸ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας; Τί πταίει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἂν οἱ παθόντες, ἀδιαφορήσαντες εἰς πᾶσαν συμβουλὴν ἐπεζήτησαν τὸν κίνδυνον καὶ τὴν αἱμαλωσίαν ὡς τερπνήν τινα ἡδονήν; ποῦ ὑπάρχει ἡ εἰδικὴ περίπτωσις ἡ παρέχουσα τῇ Ἀγγλίᾳ δικαιώματα ἀπο-

ζημιώσεως, ἀφοῦ ὁ πρέσβυς αὐτῆς ὑπῆρξεν ἀπόλυτος κύριος τῶν μετὰ τῶν λῃστῶν διαπραγματεύσεων καταστήσας ὑποχείριον αὐτοῦ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν; Κατὰ τί πταίει ἡ ἑλληνικὴ εἰς τὸν φόνον τῶν αἰχμαλώτων, ἀφοῦ ὁ ἄγγλος πρεσβευτὴς ἀπεδέξατο τὴν ἐκπαλαίωσιν τῶν λῃστῶν καὶ τὴν ἀπόκρυσιν αὐτῶν, ἐὰν διενοοῦντο νὰ ἀποδράσωσιν; Ἐν συνόψει λέγω, ὅτι οὐδεμία κυβέρνησις ὡς ἡ ἑλληνικὴ εὑρέθη εἰς εὐνοϊκωτέρας περιστάσεις ἀπέναντι ξένης κυβερνήσεως, καὶ ὅτι τούτου ἕνεκεν ὁ φόνος τοῦ Λόϋδ δὲν παρέχει ἰδιαιτέρας περιστάσεις καθιστώσας νόμιμον καὶ δικαίαν τὴν ἀποζημίωσιν.

Ἐνταῦθα ὁ πρωθυπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἤδη ἡ Τουρκία ἐκπληροῖ πάσας τὰς ἐκ τῶν συνθηκῶν ἐπιβαλλομένας αὐτῇ ὑποχρεώσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς λῃστείας.

Ὁ δὲ ῥήτωρ συνεχίζων τὸν λόγον αὐτοῦ προσέθηκεν, ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας στηρίζει ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν αὐτοῦ εἰς ὑπόσχεσιν τοῦ Βασιλέως· ἀρνηθέντος δὲ τὴν τοιαύτην βασιλικὴν ὑπόσχεσιν τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ Καλαβρύτων, εἶπεν, ὅτι, καὶ τοιαύτη ὑπόσχεσις ἐὰν ὑπῆρχε, δὲν παρεῖχε δικαιώματα ἀποζημιώσεως, διότι ἡ ἀπονομὴ χρημάτων καὶ συντάξεων δὲν ἀνήκει εἰς τὴν σφαῖραν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας. Ὁ λόγος τῆς συμπαθείας οὐδεμίαν ἔχει ὑπόστασιν εἰς τὸ ζήτημα, διότι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις στηρίζει τὴν ἀποζημίωσιν εἰς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος καὶ εἰς ἀναγκαστικὸν δικαίωμα περιβεβλημένων μὲ ἐκνόμους ἀπαιτήσεις· ὥστε ἡ Βουλὴ ὀφείλει ἀποφεύγουσα πᾶσαν ἰδέαν συμπαθείας ἢ φιλανθρωπίας νὰ ἐξετάσῃ, ἂν ἡ ἀπαίτησις προσβάλλει τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Προσέθηκε τελευταῖον, ὅτι ὁ λόγος τῆς πολιτικῆς ἀνάγκης δὲν εἶναι τοσοῦτον ἰσχυρός. Διότι οὔτε ὁ κίνδυνος, οὔτε ἡ βία ἀπειλοῦσιν ἡμᾶς ἀναφανδόν, ὡς ἐν ἄλλαις περιστάσεσιν. Ἄλλως τε διὰ τῆς ὑποχωρήσεως, εἰς μὲν τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ἀφίνομεν ἀνοικτὸν τὸ στάδιον εἰς ἀπαιτήσεις, ἃς ἐπαπειλεῖ ἡμῖν, εἰς δὲ τὰ ἄλλα ἔθνη παρέχομεν ἐκ προκαταβολῆς δικαιώματα ἀποζημιώσεων ὁμοίων ἢ καὶ παραλογωτέρων. Συνεπέρανε δὲ καταλήγων, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει ν' ἀποκρούσῃ τὸ νομοσχέδιον διότι ἀντιστρατεύεται εἰς τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ προσάπτει ὄνειδος εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι οὐδέποτε παρ' οὐδενὶ ἔθνει ὑπῆρξε τοιοῦτον προνόμιον διὰ τοὺς ξένους, διότι ἡ Βουλὴ ἀνοίγουσα τὴν θύραν τῶν ἀποζημιώσεων θὰ περιαγάγῃ τὸ ἔθνος εἰς χρεωκοπίαν, καὶ διότι ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἔμμεσος ἐπιβράβευσις ἐνοχῆς.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 ὑ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Πετσάλης,
Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

Τῆς 8 *Μαΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 Μ. Μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα·

1) Ἀναφορὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἐλεήμονος Ἑταιρίας, ἐξαιτουμένου παρὰ τῆς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων 14 στρέμματα γῆς πρὸς ἀνέγερσιν πτωχοκομείου ἢ τὴν παραχώρησιν αὐτῆς τῆς Μονῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, ἥτις συνεστήθη στενῶς εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον.

2) Ἀναφορὰ Ἀναστασίου Γούδα προσφέροντος δωρεὰν εἰς ἕκαστον τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς ἓν σῶμα ἐκ τοῦ τετάρτου τόμου τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδεδομένων παραλλήλων βίων, καὶ

3) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Μπίμπη συμβάσεως, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, συνελθοῦσα σήμερον ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παραπεμφθὲν αὐτῇ νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐγκρίνεται ἡ μεταξὺ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Ἰωάννη Μπίμπη υἱοὶ καὶ Σα.» συνομολογηθεῖσα σύμβασις, ἐγκρίνει αὐτὴν καθ' ὁλοκληρίαν καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Μαΐου 1871.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Φ. Ι. Φίλωνος, Κ. Πανάρετος, Α. Σ. Δανόπουλος, Π. Ι. Πετιμέζης, Μ. Ε. Παρίσης, Ἐπ. Καμπερόπουλος, Ἰω. Δελιγιάννης.

Ἑπομένως ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας βοηθείας τῇ χήρᾳ Λόϋδ. Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων. Ἡ ἐποχή μας, εἶπε, δὲν εἶναι ἐποχὴ ἀλληλεγγύης καὶ ἐλευθερίας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· οἱ δυνατοὶ θλίβουσι τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀπόδειξις ἡ Ἑλλάς, ἥτις τοσαῦτα ὑπέστη κατ' ἐποχάς. Ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τοῦ κακουργήματος τοῦ Ὡρωποῦ ἡ τότε κυβέρνησις προετίμησε τὴν ταπείνωσιν, ὅπως σώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλλάδα διπλωματικῶν περιπλοκῶν. Ἀληθεύει ὅτι οἱ ἐνεργήσαντες τὴν ἐν Πικερμίῳ λῃστείαν δὲν ἦσαν Ἕλληνες καὶ ὅμως ἡ Ἑλλὰς ἐδέχθη ἄκουσα τὴν εὐθύνην τῆς πράξεώς των.

Προσκαλούμεθα, εἶπε, νὰ ψηφίσωμεν δαπάνην ἄδικον καὶ ὑπερβαίνουσαν τὰς δυνάμεις ἡμῶν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει, καίτοι ἀδύνατον, νὰ ὑποχωρήσωμεν τόσον εὐκόλως. Προτείνω διὰ τοῦτο, νὰ δώσωμεν σύνταξιν μηνιαίαν 500 δραχ. τῇ χήρᾳ Λόϋδ ἀντὶ τῶν δεκακισχιλίων λιρῶν.

Ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν φέρει τὴν εὐθύνην τοῦ ἐν Ὡρωπῷ κακουργήματος, διότι οἱ λῃσταὶ ἕνεκα τῆς ἀθλιότητος τῶν μεθορίων εἰσβάλλουσιν εὐκόλως εἰς τὰς ὁμόρους ἐπικρατείας καὶ καταφεύγουσι πάλιν εἰς αὐτὴν ὡς εἰς ἄσυλον ἐν ἐποχῇ καταδιώξεων, ὥστε διὰ νὰ καταστραφῇ ἡ λῃστεία ἀπαιτεῖται διόρθωσις ὁρίων, ὧν τὴν φυλακὴν ἀδυνατεῖ ἀκριβῶς νὰ τηρήσῃ ὁ ὀλιγάριθμος Ἑλληνικὸς στρατός.

Τοῦτον διεδέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ πρωθυπουργός. Κληθέντες, εἶπεν, εἰς τὰ πράγματα εὕρομεν ἀπαίτησιν ἐπιδιωκομένην μετ' ἐπιμονῆς, τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀνακρίσεως, ἥτις ἐθεωρήθη ἀνεπαρκὴς ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Ἀντετάξαμεν πρὸς τὴν ἀπαίτησιν ταύτην, ὅτι τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀνακρίσεως ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι καὶ ἐπετρέψαμεν τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀνακρίσεως οὐχὶ κατὰ τῶν ἀθωωθέντων διὰ τοῦ βουλεύματος, ἀλλὰ κατ' ἐκείνων οἵτινες περιείχοντο εἰς τὰς παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως παραλειφθείσας δύο ἐπιστολάς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐπιτήρησις τῶν Ἄγγλων δικανικῶν, ὅπερ ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις μετὰ ἐκτεταμένην ἀλληλεγραφίαν ἀπεδέξατο. Οὕτω λοιπὸν ἐστρέψαμεν εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀνακρίσεως πρὸς ἀποφυγὴν ἀσυγκρίτῳ λόγῳ μειζόνων διπλωματικῶν περιπλοκῶν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀπαίτησιν τῆς παύσεως τοῦ εἰσαγγελέως, ἡ κυβέρνησις οὐδόλως συνήνεσεν

εἰς αὐτὴν ἀλλ' ὁ ἴδιος εἰσαγγελεὺς ἐθεώρησεν ἀνάρμοστον νὰ λαμβάνῃ μέρος ἐπὶ πλέον εἰς τὰς ἀνακρίσεις τῶν Δηλιακῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐγκλήματος, ἠκολούθησεν, ἡ Ἑλλὰς παρεστάθη ὡς διωργανισμένη ἑστία κακουργήματος καὶ ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν τῆς Εὐρώπης. Εἰς τοῦτο δὲ συνετέλεσεν ἡ γνωστὴ παρεξήγησις μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου πρέσβεως καὶ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ καὶ πρέπει ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ ἤμεθα λίαν εὐχαριστημένοι, διότι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ ἀποτρέψῃ τοῦ σκοποῦ της τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ δημοσίου. Σύμπασα ἡ Ἑλλὰς ἠσθάνθη θλῖψιν βαθεῖαν ἐπὶ τῷ συμβάντι κακουργήματι, τὴν ὁποίαν ὅπως ἀποδιώξῃ ἐμπράκτως κατέφυγεν εἰς τὰς χρηματικὰς δωρεάς, οὐχὶ μόνον ἐκ φιλανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ ἐξ αἰσθήματος τιμῆς νὰ ἀπαλείψῃ τὰ ἴχνη τοῦ ἐγκλήματος. Συνέχεια λοιπὸν τοῦ ὑψηλοῦ ἐκείνου αἰσθήματος ὑπάρχει καὶ ἡ προτεινομένη βοήθεια, τὴν ὁποίαν ἐὰν ἀπορρίψῃ ἡ Βουλὴ ὁρμωμένη ἐκ δικανικῶν λεπτολογιῶν, θὰ ἀναλάβῃ ἄλλος ἐμφορούμενος ἐξ αἰσθήματος τιμῆς καὶ πατριωτισμοῦ. Οὔτε ὁ φόβος, οὔτε ἡ ζημία ἐπιβάλλουσιν ὑμῖν τὴν ἀποζημίωσιν, ἥτις ἀπάδει πρὸς τὸ δίκαιον, ἀλλ' ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ ὑψηλὸν αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, ὥστε ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἀποζημίωσιν χωρὶς νὰ ἀναμετρήσῃ πάσας τὰς συνεπείας, παρορῶσα τὴν ἀπαίτησιν εὐεργέτιδος δυνάμεως ὑπὲρ οἰκογενείας δυστυχοῦς, ἧς ἡ ἐλπὶς ἀπώλετο ἐν Ἑλλάδι.

Καταλήγων προσέθηκεν ὅτι τοιαῦται θυσίαι δὲν ὑποβιβάζουσιν, οὐδὲ ἐξευτελίζουσι τὰ ἔθνη, ἅτινα καταφεύγουσιν εἰς αὐτάς, ὅπως περισώσωσι μεγαλείτερα συμφέροντα· ἀπόδειξις δὲ τούτου ἡ Ἑλλάς, ἥτις ἐξῆλθεν ἐλευθέρα διὰ ὁμοίων θυσιῶν.

Ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι τὸ ζήτημα δέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ θέσιν, τὴν θέσιν τοῦ δικαίου, ἀφ' οὗ ἀπεμάκρυνεν αὐτὸ ἐπιτηδείως ὁ πρωθυπουργός, καταντήσας εἰς τὴν ἰδέαν τῆς φιλανθρωπίας.

Λίτιος τῆς σφαγῆς δὲν ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλὰς οὐδ' ἡ ἑλλὴν. Κυβέρνησις, ἀλλ' αὐτὸς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ὁ ἀναμιχθεὶς παραλόγως εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, ὁ συνάψας ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἀρχιληστοῦ, ὁ δημιουργήσας τέλος πάντων διὰ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ τὴν φοβερὰν ἐκείνην καταστροφήν. Ὁποίαν λοιπὸν εὐθύνην καὶ ὁποίαν ὑποχρέωσιν ἔχει ἡ Ἑλλὰς ὅπως ἐξαναγκασθῇ εἴτε ἐκ καθήκοντος, εἴτε ἐκ φιλανθρωπίας, νὰ διαθρέψῃ δι' ἁδρᾶς βοηθείας τὴν χήραν Λόϋδ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἀκολούθως ἀνέφερε διάφορα παραδείγματα ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἱστορίας, ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι οὐχὶ ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ὑπῆρξε, καὶ μάλιστα ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἑστία λῃστείας ὑποθαλπομένης καὶ τιμωμένης παρ' εὐϋπολήπτων προσώπων ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς κοινωνίας, καὶ παρεδέχθη, ὅτι ἡ χάριν φιλανθρωπίας βοήθεια βλάπτει τὴν Ἑλλάδα καθιεροῦσα ὑπὲρ τῶν ἄλλων δυνάμεων κακὸν προηγούμενον· προβαίνων, εἶπεν, ὅτι ἐὰν ἐδόθη ὑπόσχεσις ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἢ ἄλλου τινός, ἡ Βουλὴ δὲν ὑποχρεοῦται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ, διότι μόνον οἱ ὑπεύθυνοι ὑπουργοὶ ἔχουσι τοιαύτην ἐξουσίαν, ὁ δὲ κ. Ζαΐμης, πρώην πρωθυπουργός, βεβαιοῖ ὅτι τοιαύτη ὑπόσχεσις παρ' αὐτοῦ δὲν ἐδόθη.

Ἀγνοῶ δὲ, προσέθηκεν, ἐπὶ τέλους τὰ ἀναγκάσαντα τὸν πρωθυπουργὸν Δελιγεώργην νὰ ὑποσχεθῇ τὴν ἤδη ζητουμένην ἀποζημίωσιν· ἴσως πεπλανημένος πατριωτισμὸς καὶ ὑπόνοιαι καταναγκασμοῦ· ἀλλ' ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἀποζημίωσιν, καὶ ἐὰν ἐπέλθῃ ἡ βία, θέλει ἀτιμάσει οὐχὶ τὸν ἀδύνατον, ἀλλὰ τὸν ἰσχυρόν. Τοιαύτη ὅμως ἄδικος βία παρῆλθεν ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν διεθνῶν σχέσεων τῆς Μ. Βρεττανίας· ἐν δὲ τῇ ἀποδοχῇ τῆς ἀποζημιώσεως λανθάνει ἡ ἰδέα τῆς ἐνοχῆς.

Ἄλλος πρώην πρωθυπουργός, εἶπεν, ὅτι ἡ χηρεία τῆς Λούδ δὲν συνέβη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ, ὅτι αἱ συνέπειαι δὲν ἐρρυθμίσθησαν ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἀφέθησαν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ ἀπεδείχθη ἡ ἀθωότης τῆς Ἑλλάδος· τὸ ἔγγραφον τὸ φέρον τὴν ὑπογραφήν μου, ἐπέφερε, δὲν προῆλθεν ἐκ διαπραγματεύσεων τῆς Κυβερνήσεώς μου, ἀλλ' ἔσχε λόγους προγενεστέρους. Οὕτω, ὑπηγόρευσεν ἡ φρόνησις, ἡ δὲ Βουλὴ εἶναι ἐλευθέρα νὰ πράξῃ κατὰ τὸ δοκοῦν· εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι τὸ στάδιον τῆς πιέσεως καὶ βίας τὸ ἀπερύγαμεν ἐκ πεποιθήσεως καὶ φρονήσεως. Ὁ φόνος ὡς ἓν ἔγκλημα κοινὸν οὔτε εὐθύνην, οὔτε ἀποζημίωσιν γεννᾷ, ἀλλ' ἀγνοῶ διατί κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συνέβη ἄλλως. Ἐλθόντες ἐν τῇ ἐξουσίᾳ εὕρομεν τὰ γεγονότα καὶ διεχειρίσθημεν μόνον τὰς συνεπείας αὐτῶν. Ἔπρεπε δὲ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν προγεγραμμένην πορείαν, διότι ἱστάμεθα ἀπέναντι τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ Ἀγγλικὸν κοινοβούλιον ἠρεύνα ποία ἡ ἱκανοποίησις καὶ ἡ εὐθύνη ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας διεδήλου, ὅτι ἐκτὸς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τῆς Λούδ ἐγένετο σκέψις περὶ περιορισμοῦ τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν καὶ περὶ διεθνῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαρυγῆς διπλωματικοῦ πριεπασμοῦ. Τοσοῦτον, ἀκολούθησε, τὸ ἐν Δηλίῳ ἔγκλημα ἐξήγειρε τὴν καθ' ἡμῶν ὀργὴν καὶ ἐταπείνωσε τὸ ἀνεξάρτητον τοῦτο ἔθνος, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ φιλέλληνες ἐπεκαλοῦντο ἐπιτροπείαν πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς διοικήσεως καὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων ἐνομίσαμεν ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην φίλης δυνάμεως νὰ ἀποφύγωμεν πᾶσαν συζήτησιν καὶ νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἀγγλ. Κυβερνήσεως πρὸς ἀποσόβησιν καὶ αὐτῆς τῆς σκιᾶς τοῦ κινδύνου. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Λούδ ἔσχεν, ὡς εἶπον, ὕπαρξιν προγενεστέραν, διότι ἡ ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη ἀπαίτησις τοῦ Λόρδου Κλαρενδῶνος περὶ συντάξεως καταβαλλομένης δι' Ἀγγλικῶν χρεωγράφων περιεῖχε ποσὸν ἀνώτερον τοῦ ἤδη ἀπαιτουμένου· ἄλλως δὲ τὸ ἔγγραφόν μου πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας λαλεῖ περὶ βοηθείας καὶ συνδρομῆς προερχουένης ἐκ καθήκοντος τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας, καὶ δὲν ἀναγνωρίζει αὐτὴν ἐξ ὅσων ἀνεκάλυψεν εἰς τῶν προλαλησάντων εἰς τὴν διακοίνωσιν τοῦ πρέσβεως. Καὶ τέλος πάντων δὲν ἠθελήσαμεν νὰ περιρέρωσιν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν τὸν δίσκον τῆς ἐλεημοσύνης ὑπὲρ τῆς χήρας Λούδ πρὸς ἐξευτελισμὸν καὶ καταισχύνην τῆς Ἑλλάδος.

Τελευτῶν δὲ προσέθηκεν, ὅτι ἐράνημεν γενναίως, ὅπως ἀφοπλίσωμεν τὴν Ἀγγλίαν· δύνανται δὲ νὰ καταψηφίσωσι τῆς ἀποζημιώσεως οἱ πεισθέντες, ὅτι πράκειται περὶ ἀρχῆς ἀποζημιώσεως καὶ νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς οἱ φρονοῦντες, ὅτι οὐδόλως πρόκειται περὶ εὐθύνης ἢ καθιερώσεως ἀρχῆς.

Τελευταῖον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων πρώην πρωθυπουργὸς ἔδωκεν ἐξηγήσεις πρὸς δύο προαγορεύσαντας ἐπί τινων παρεννοήσεων τοῦ λόγου του καὶ ὑπερήσπισε τὸν ἐν Λονδίνῳ πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς αἰτιάσεως, ὅτι ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κατεμέμφθη τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν ὡς λίαν δημοκρατικοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 9 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.
Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Ν. Πονηρόπουλος.
Μιχ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'.

Τῆς 10 *Maΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 μ. μ., τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν.

1) Ἀναφορὰ τῆς χήρας Ἰωσὴφ Γραμματικοπούλου ἀντιστρατήγου περὶ ἀπονομῆς πρὸς αὐτὴν συντάξεως δι' εἰδικοῦ νόμου, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Κούτση περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ τοῦ προέδρου τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, καὶ

3) Νομοσχέδιον μετὰ δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως περὶ ναυτιλιακῶν διπλωμάτων.

Ἀμφότερα δὲ ἤ,τε πρότασις καὶ τὸ νομοσχέδιον, παραπεμφθέντα εἰς τύπωσιν, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

«1. Ὁ πρόεδρος τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου θέλει ἐκλέγεσθαι παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἴτε ἐξ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, εἴτε ἐξ ἁπλῶν πολιτῶν προσλαμβανόμενος· ἄλλα δὲ τέσσαρα μέλη θέλουν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἑκάστου τῶν τεσσάρων κεντρικῶν ναυτικῶν τόπων, ἤ οἱ τῆς Σύρου, Σπετσῶν, Ὕδρας καὶ Γαλαξειδίου. Τὰ μέλη ταῦτα εἰς ὡρισμένην ἐποχὴν ἑκάστου ἔτους, οὐχὶ ἔλαττον τῶν τριῶν μηνῶν θὰ συνεδριάζωσιν ἐν Ἀθήναις, καὶ θ' ἀποτελῶσι τὴν πενταμελῆ ἐπιτροπήν, ἔργον τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι ἡ γενικὴ ἐξέλεγξις τῶν διαφόρων αἰτήσεων συντάξεων, καὶ ἄλλων παρὰ τοῦ ταμείου ἀπαιτήσεων, ὡς καὶ ἡ ἐξέλεγξις τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου. Ἡ δὲ λοιπὴ ὑπηρεσία θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ προέδρου ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων κανονισμῶν.

2. Διὰ Β. Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡ ὑπηρεσία τοῦ ναυτικοῦ ταμείου ἥ τε κεντρικὴ καὶ ἡ κατ' ἐπαρχίας· ἐπίσης θέλει κανονισθῇ καὶ ἀνάλογος ἀμοιβὴ διὰ τὰ 4 μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ δὲ τὸν πρόεδρον κανονικὴ μισθοδοσία, ἐὰν ἦναι ἁπλοῦς πολίτης.

3. Σύνταξιν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου θέλουσι λαμβάνει ἅπαντες· 1) οἱ ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καθιστάμενοι ἀνίκανοι ἢ ἀπήρτοι ναυτικοί, ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρῶον τῆς θαλάσσης ἐργατῶν, 2) αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὁπωσδήποτε ἀποθνησκόντων ἐγγάμων ναυτικῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ

μὴ, 3) οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἀγάμων ναυτικῶν, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι παρ' αὐτοῦ ἐπροστατεύετο ἡ οἰκογένεια, 4) οἱ μετὰ 25 ἐτῶν πραγματικὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἀποκτῶντες τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1871.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩ. ΚΟΥΤΣΗΣ.»

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν κείμενα περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, εἰς πᾶν πλοῖον ἑλληνικὸν ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἓν ἔγγραφον καλούμενον δίπλωμα ναυτιλιακὸν, ἰσχύον ἓν ἔτος, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν προξένων τῆς Ἑλλάδος δύο παρατάσεις· ἔτι δὲ καὶ τρίτη παράτασις διὰ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρεθέντα πλοῖα μ' ἐκπρόθεσμα διπλώματα.

Αἱ παρατάσεις αὗται, ὧν ἑκάστη χορηγεῖται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπ' ἀόριστον χρόνον, ἐφ' ὅσον χρόνον δηλαδὴ ἤθελε διαρκέσει καὶ ἕκαστον τοῦ πλοίου ταξείδιον, συμπληροῦσιν ἓν ἕτερον ἔτος, πολλάκις δὲ καὶ πλέον τοῦ ἔτους. Ὅθεν μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν τὸ φέρον ἐκπρόθεσμον ναυτιλιακὸν δίπλωμα πλοῖον διατάττεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἵνα καταπλεύσῃ εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα πρὸς τακτοποίησιν τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεων τοῦ πλοιάρχου πρός τοὺς κυρίους τοῦ πλοίου καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον.

Τὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἐμπορικὸν γραφεῖον, παρ' οὗ ἐκδίδονται τῶν πλείστων ἑλληνικῶν πλοίων αἱ παρατάσεις, ὑπέβαλε πολλάκις παράπονα ἐμποροπλοιάρχων, ἅμα δὲ καὶ ἰδιοκτητῶν πλοίων, οἵτινες ἐν Κωνσταντινουπόλει προσορμιζόμενοι μὲ τὰ πλοῖα των καὶ ἐκπρόθεσμα φέροντες δίπλώματα, διαρυθμοῦσι καὶ γογγύζουν κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ὡς ζημιούσης, κατ' αὐτούς, τὰ συμφέροντα τῶν πλοίων, ὑποχρεουμένων ὑπὸ τῶν προξένων νὰ καταπλεύσωσιν εἰς λιμένας ἑλληνικοὺς πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐκπροθέσμων ἐγγράφων των.

Ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχουν καὶ πλεῖστοι ἰδιοκτῆται πλοίων, ζητοῦντες τἀναντία τῶν παραπονουμένων· ζητοῦσι δηλαδὴ ὅπως οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρόξενοι ἐκβιάζωσι τὸν πλοίαρχον νὰ ἐπανέρχηται τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ πλοίου, ἵνα δίδῃ λόγον τῆς διαχειρίσεώς του πρὸς τοὺς κυρίους τοῦ πλοίου· τοῦτο ἐζήτησαν δι' ὑπομνήματος μάλιστα πρὸς τριῶν ἐτῶν οἱ

ἐν Σύρῳ κύριοι τῶν πλοίων, ἐκφράσαντες καὶ τὴν γνώμην τὸν θεωρῆται ὡς ἔνοχος ναυταπάτης ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον πλοίαρχος.

Ἐν τοιαύτῃ πραγμάτων ἀντιφάσει, τῶν μὲν δηλαδὴ δυσανασχετούντων κατὰ τοῦ περὶ ναυτιλίας νόμου, τῶν δὲ τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐφαρμογὴν ἐπιζητούντων, ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ ἐκείτων ὄντων πλοιάρχων καὶ κυρίων πλοίων, καὶ τὰ αὐτὰ ἐχόντων συμφέροντα, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῶσι καὶ αἱ γνῶμαι τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, εἰς τὴν σκέψιν τῶν ὁποίων ὑποβαλὸν τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, συνώδευσεν αὐτὰ καὶ μετὰ τῶν ἑξῆς δύο ἐρωτήσεων.

α'. Συμφέρει ἢ οὔ εἰς τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν καὶ εἰς τοὺς κυρίους τῶν πλοίων νὰ πλέωσιν ἐλεύθεροι καὶ νὰ προσορμίζωνται εἰς λιμένας Ἑλληνικούς, ὅτε καὶ ὅπως οἱ πλοίαρχοι βούλονται πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἐγγράφων των καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των ; ἢ

β'. Πόση διάρκεια χρόνου εἶναι ἀρκοῦσα νὰ ὁρισθῇ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας νὰ καταπλέῃ ἀνυπερθέτως καὶ ἀπροφασίστως ὁ πλοίαρχος μὲ τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον εἰς ὃν εἶναι ἐγγεγραμμένον λιμένα.

Τὰ ἐπιμελητήρια ἀπήντησαν· ἅπαντα δὲ συμφωνοῦσι κατ' ἀρχήν, ὅτι ὁ νόμος δέον νὰ τηρηθῇ αὐστηρῶς, ὑποχρεουμένων τῶν πλοιάρχων νὰ προσεγγίζωσιν ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ εἰς τοὺς οἰκείους λιμένας· τὸ ἐπιμελητήριον μάλιστα τῶν Πατρῶν ἐπίσης καὶ τὸ τῆς Σύρου, τοῦ ἐμπορικοῦ τούτου καὶ πρώτου ναυτικοῦ λιμένος τῆς Ἑλλάδος, σφοδρότερον τῶν ἄλλων ἐπιμελητηρίων ἔγραψαν, ἐγνωμοδότησαν δὲ νὰ παύσωσιν αἱ παρατάσεις τῶν διπλωμάτων, ὡς διδοῦσαι χώραν εἰς καταχρήσεις.

Τῷ ὄντι καθ' ὃν τρόπον αἱ παρατάσεις ζητοῦνται καὶ χορηγοῦνται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμος προφανῶς παραβιάζεται· καὶ ἐπιτρέπει μὲν ὁ νόμος οὗτος (ἄρθρον 21) εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν νὰ παρατείνῃ τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀλλ' «ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσῃ ἀκριβῶς καὶ πεισθῇ, ὅτι ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ ἰδιοκτήτης πρὸ τῆς παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος εἶχε συνδέσει συμφωνίας ὑποχρεούσας αὐτὸν εἰς ἐπιχείρησιν νέου διάπλου.» Ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη τοῦ νόμου δυστυχῶς οὐδέποτε ἐτηρήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὁ πλοίαρχος προσπαθῶν νὰ δικαιολογήσῃ διὰ παντὸς τρόπου τὴν πρὸς τὸν νόμον ἀπείθειάν του καταθέτει περι-

στατικὰ καὶ κωλύματα μὴ στηριζόμενα εἰς τὴν ἀλήθειαν· ἀεί-ποτε δὲ ἰσχυρίζεται ὅτι ἄνεμοι ἐναντίοι κατέστησαν ἀνέφικτον τὴν εἰς ἑλληνικὸν λιμένα προσέγγισίν του· ἡ δὲ προξενικὴ ἀρχή, ἀρκουμένη εἰς διαβεβαιώσεις ἥκιστα συμβιβαζομένας μὲ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐνδίδει εἰς τὰς παρανόμους ἀπαιτήσεις, καὶ χορηγεῖ ἀλλεπαλλήλως πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην παράτασιν· ἐν ἑκάστῃ δὲ τῶν παρατάσεων ἐπιβάλλεται ῥητῶς ἡ ὑποχρέωσις εἰς τὸν πλοίαρχον «μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ταξειδίου του νὰ φέρῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν οἰκεῖον λιμένα διὰ τὴν κατὰ νόμον ἀνανέωσιν τῶν ἐκπροθέσμων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων του». Αἱ λέξεις ὅμως αὗται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τυπικῶς μόνον γράφονται ἐπὶ τοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου· ὁ πλοίαρχος παραβιάζων τὸν νόμον διέρχεται τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν, τρὶς καὶ τετράκις καταβαίνων καὶ ἀναβαίνων τὸν Ἑλλήσποντον, ἐνίοτε δὲ καὶ παραπλέει οὐ μακρὰν ἑλληνικῶν λιμένων, ἀλλὰ δὲν προσεγγίζει ἵνα λάβῃ νέα ἔγγραφα, καὶ τοι ὑποχρεωθεὶς νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐπειδὴ εἶναι βέβαιος, ὅτι ἀτυχήσας εἰς Κωνσταντινούπολιν θέλει κατορθώσει διὰ τῶν ἐκπροθέσμων ἐγγράφων του, προσάγων καὶ φορτωτικήν, μὴ συνταχθεῖσαν ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος ὥρισε, νὰ παρατείνῃ τὴν παρανομίαν.

Τοιαύτη ἔνομος κατάστασις, ζημιοῦσα τὰ συμφέροντα τῆς ναυτιλίας καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς ἐθνικῆς σημαίας, εἶναι ἐπάναγκες νὰ παύσῃ.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, δέον νὰ παύσῃ τῶν παρατάσεων ἡ ἔκδοσις, ἀντ' αὐτῶν δὲ νὰ νομοθετηθῇ μεγαλειτέρα διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου· ἀρκοῦσα δὲ διάρκεια καὶ πληρέστατα ἱκανοποιοῦσα τοὺς ναυτικοὺς καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, θεωρεῖται ἡ τῶν δεκαοκτὼ μηνῶν· ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μὴ εὐκολυνθῇ τὸ πλοῖον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λιμένα ἔνθα εἶναι ἐγγεγραμμένον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξοδιασθῇ μὲ νέον δίπλωμα καὶ νὰ δώσῃ λόγον τῆς διαχειρίσεώς του ὁ πλοίαρχος πρὸς τοὺς συμμετόχους τοῦ πλοίου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχουν ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἀτμόπλοια μικρὰ βομβυλοῦντα ἄνω καὶ κάτω τοῦ Βοσπόρου τὰ ἱστιοφόρα πλοῖα, ὅτε οἱ ἄνεμοι δὲν εἶναι βοηθητικοί. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα, δυνάμεως 50 ἕως 60 ἵππων, ἀνῆκον ἀπ' ἀρχῆς εἰς ξένους, ἰδίως δὲ εἰς Ἄγγλους· ἀλλὰ βαθμηδὸν διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτῶν καὶ τῆς λιτότητος ἐπεκράτησαν οἱ ἡμέ-

τεροι ναυτικοί, ὥστε ἐκ 57 ρωμουλκῶν ἀτμοπλοίων, ἐργαζομένων σήμερον ἐν Βοσπόρῳ, τὰ τεσσαρακοντα ἀνήκουσιν εἰς Ἕλληνας μὲ πληρώματα ναυτῶν Ἑλλήνων καὶ μὲ μηχανικοὺς Ἕλληνας, ὧν τινες προσῆλθον ἐκ τῶν ἐργοστασίων τῆς Σύρου, τινὲς δὲ καὶ ἐκ θερμαστῶν ἀνεδείχθησαν μηχανικοί. Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα τὰ ἀτμόπλοια φέρουν σημαίαν ξένην, διότι δὲν συμφέρει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως καὶ τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου, εἰς ὃν ἤθελον ἐκτεθῆ τὰ μικρὰ ταῦτα σκάφη, νὰ τὰ ἐξαποστείλωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐγγραφὴν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα καὶ ἀναγνώρισιν των ὡς ἐθνικῶν, καθὰ ὁ νόμος διατάττει, ἐπειδὴ διὰ τὸν ἀμφοτερόπλουν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται τοὐλάχιστον λίραι ἑκατὸν πεντήκοντα, δαπάνη ἐπιζήμιος, εἰς ἣν δὲν στέργουν νὰ ὑποβληθῶσι οἱ κύριοι τῶν ἀτμοπλοίων, ὑπολογίζοντες πρὸς τούτοις καὶ ἑτέραν ζημίαν, ἤτοι τὴν ἐκ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπουσίας τῶν ἀτμοπλοίων, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δυνατὸν νὰ παρουσιασθῶσιν ἐν Βοσπόρῳ ἐργασίαι ρωμουλκίας λίαν ἐπικερδεῖς.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐνδίδον εἰς τὰς δικαίας ἐν μέρει παραστάσεις ταύτας τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀτμοπλοίων, ὑποστηριζομένας καὶ παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἐπέτρεψε κατὰ διαρρόους περιστάσεις νὰ ὑφωθῇ μὲν προσωρινῶς ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἰς τινα τῶν ἐν λόγῳ ἀτμοπλοίων, νὰ ὑποχρεωθῶσι δὲ οἱ κύριοι αὐτῶν νὰ ἐξαποστείλωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐγγραφήν των καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ναυτιλιακοῦ νόμου· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐπραγματοποιήθη τὸ νὰ διακόψωσι τὰς ἐργασίας των ἐν Βοσπόρῳ καὶ νὰ κατέλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐν λόγῳ ἀτμόπλοια ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν λίαν ἐπιζήμιον εἰς τὰ συμφέροντά των.

Κατὰ τὸν περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμον (ἄρθρον 6.) «Πᾶς »Ἕλλην ἰδιοκτήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ »εἰς τὴν ναυτικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ καταταχθῇ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του »ὡς ἐθνικοῦ καὶ τὴν καταχώρισίν του εἰς τὸ νηολόγιον, παραδίδων »καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ »τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του κτλ.» Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 8, «ἄρθρου »αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραὶ »καὶ ἀρὸῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυ»τικῆς ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξε»τάζει ἀκριβῶς ποία ἡ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ »εἶναι καλὴ καὶ ἀσφαλὴς καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται·

»ἐνταυτῷ δὲ μετρᾶται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του. «Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου, «Δὲν »συγχωρεῖται εἰς κανὲν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικὸν καὶ »μὴ καταχωρηθὲν εἰς τὸ νηολόγιον ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, »νὰ φέρῃ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τού»του προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.»

Εἰ καὶ ὁ νομοθέτης δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του ρωμουλκὰ ἀτμόπλοια, ἀλλ' οὔτε καὶ δυνατὸν ἦτο νὰ προνοήσῃ περὶ ρωμουλκῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀτμοπλοίων νόμος ναυτιλιακὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοθεὶς πρὸ τριάκοντα τεσσάρων ἐτῶν (τὴν 15 Νοεμβρίου 1836), μολαταῦτα καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, ἃς ἀνωτέρω ἐσημείωσα, δὲν συνάγεται, κατ' ἐμὴν κρίσιν, ὅτι εἰς ὅλως ἔκτακτον καὶ ἐξαιρετικὴν περίστασιν, οἵα παρουσιάζεται ἡ τῶν ρωμουλκῶν ἐν Βοσπόρῳ ἀτμοπλοίων, δὲν δυνάμεθα ν' ἀναγνωρίσωμεν αὐτὰ ὡς ἑλληνικὰ καὶ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ καλυφθῶσι μὲ τὴν σημαίαν τὴν ἑλληνικὴν, ἀπαλλάττοντες τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν Ἕλληνας τῆς ἐπιζημίου μεταφορᾶς τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἡ ἀναγνώρισις αὐτῶν ὡς ἑλληνικῶν δὲν ἀντίκειται οὐσιωδῶς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου· δύναται δηλαδὴ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ λιμεναρχὴς νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6, 7 καὶ 9 τοῦ νόμου, ἀπαραλλάκτως καθ' ὃν τρόπον ἐνεργεῖ αὐτὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ ὁ λιμενάρχης· τοῦτέστι καὶ ἐν τῇ ἡμιδαπῇ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ νόμος ἀκριβῶς καὶ κατὰ γράμμα τηρεῖται, μένει δὲ μία μόνη τυπικὴ καὶ ἐπουσιώδης ἐκτέλεσις, τοῦτέστι νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει λιμενάρχου πάντα τὰ ἔγγραφα, ὅσα ὁ νόμος ὁρίζει διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ νομίμως ἀναγνωρισθὲν ρωμουλκὸν ἀτμόπλοιον ὡς ἑλληνικόν, πρὸς τὸν λιμενάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ λιμένος, ἔνθα ὁ κύριος τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπιθυμεῖ νὰ καταταχθῇ αὐτό· ἡ δὲ ἐν Ἑλλάδι λιμενικὴ ἀρχή, λαβοῦσα τὰ ἔγγραφα καὶ ἐγγράψασα εἰς τὸ νηολόγιον τὸ ρωμουλκὸν (ρωμουλκὸν πάντοτε) ἀτμόπλοιον, ἐκδίδει τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, τὰ δὲ ἔγγραφα ταῦτα λαμβάνει ὁ κύριος τοῦ ἀτμοπλοίου δι' ἐπιτρόπου του, πληρονομιῶν ἐν Ἑλλάδι τῶν νενομισμένων δικαιωμάτων. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος τοῦ οὕτως ἐκδοθέντος ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει λιμενάρχης ἐνεργεῖ καὶ τότε τὰ νόμιμα καὶ ἀποστέλλει τὸ ἐκπρόθεσμον ναυτιλιακὸν δίπλωμα πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ἔνθα ἐνεγράφη ἀπ' ἀρχῆς τὸ ἀτμόπλοιον ἵνα ἐκδοθῇ νέον δί-

πλωμα. Καὶ ταῦτα περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρυμουλκῶν ἀτμοπλοίων.

Ἀλλ' ὑπάρχουν ἐν τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ καὶ ἄλλα πλοῖα Σλέπια καὶ Κιρλάτσια καλούμενα, ὧν οὐ μικρὸς ἀριθμὸς ἀνήκει εἰς Ἕλληνας· τὰ πλοῖα ταῦτα μόνον διὰ τὸ μετακομιστικὸν ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν χρησιμεύοντα ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, εἶναι ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς ἰδιοτρόπου αὐτῶν κατασκευῆς νὰ πλεύσωσι τὸν Εὔξεινον καὶ νὰ ἔλθωσι καὶ ταῦτα καὶ ἐγγραφῶσιν εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας· οἱ τῶν πλοίων τούτων κύριοι ἐξέφρασαν πολλάκις τὴν ἐπιθυμίαν των διὰ τῶν ἐν Βραΐλᾳ καὶ Γαλατσίῳ προξένων τῆς Ἑλλάδος, ἵνα καλύψωσι τὰ πλοῖά των μὲ τὴν σημαίαν τῆς Ἑλλάδος ἧς εἶναι πολῖται. Καὶ εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα, ὅσα ὁμολογουμένως εἶναι ἰδιοκτησία πολιτῶν ἑλλήνων, φρονῶ ὅτι δυνάμεθα τὰ χορηγήσωμεν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, συμμορφουμένων τῶν κυρίων τῶν πλοίων μὲ τοὺς νόμους τοῦ κράτους καὶ ἐνεργουμένων καὶ ἐν τῷ Ἴστρῳ, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῶν διατάξεων τῶν περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμων ὑπὸ ἑνὸς λιμενάρχου, ἔχοντος τὴν ἕδραν του ἐν Γαλαστίῳ.

Ὅθεν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ διαρκείας τῆς ἰσχύος τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, καὶ περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς ἑλληνικῶν τῶν Κωνσταντινουπόλει ρυμουλκῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν ἐν Ἴστρῳ ποταμοπλοίων, ὧν οἱ κύριοί εἰσιν Ἕλληνες.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἰσχὺς τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος ὁρίζεται τοῦ λοιποῦ εἰς μῆνας δεκαοκτώ, ἕπεται ὅτι καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ διπλώματος πάγιον τέλος τοῦ χαρτοσήμου πρέπει κατ' ἀναλογίαν ν' αὐξήσῃ κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἀλλὰ τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῆς τάξεως, εἰς ὃ χαρτόσημον ὑπάγονται κατὰ τὸν νόμον τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα, δὲν ἐπιτρέπει νὰ τηρηθῇ ἀκριβὴς εἰς τὴν αὔξησιν ἀναλογία. Ὅθεν μὴ ὑπάρχοντος τέλους τοῦ χαρτοσήμου τάξεως δραχμῶν 1 1|2 διὰ τὰ μέχρι τοῦδε πληρόνοντα πλοῖα δραχμὴν μίαν κατ' ἔτος, οὔτε δραχμῶν 4 1|12 οὔτε δραχμῶν 9 διὰ τὰ πληρόνοντα 3 καὶ 6 δραχμὰς κατ' ἔτος, ἐσημείωσα δραχ. 2, 5 καὶ 10, τὸ ἀμέσως ἀνώτερον τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῆς τάξεως· τοῦ τέλους αὐτῆ ἡ διαφορὰ εἶναι μικρὰ καὶ εὐθύλως ἐπαισθητὴ εἰς τὴν ναυτιλίαν, ὠφελουμένην σπουδαίως ἐκ τοῦ νέου νόμου.

Ἐξέρεσα ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τὰ ἀπὸ 15 τόνων καὶ κατωτέρω πλοῖα, ἅτινα τὸ ἀκτοπλοϊκὸν μετεχόμενα ἐμπόριον καὶ τὴν ἀλιείαν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰ γειτνιάζοντα τῇ Ἑλλάδι παράλια τῆς Τουρκίας, ἀνάγκην μείζονος διαρκείας τοῦ διπλώματος δὲν ἔχουσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Δίπλωμα ναυτιλιακοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ἐλάσσονος τῶν 15 τόνων ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος· μείζονος δὲ ἐπὶ 18 μῆνας.

Ἄρθρ. 2. Τὰ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τέλη ὁρίζονται κατὰ χωρητικότητα τόνων ὡς ἑξῆς·

α) Μέχρι	15	τόνων δραχ.		1.
β) ἀπὸ	16—60	»	»	2.
γ) »	61—150	»	»	5.
δ) πλέον τῶν	151	»	»	10.

Ἄρθρ. 3. Παράτασις ἰσχύος ναυτιλιακοῦ διπλώματος δίδεται μόνον παρὰ τοῦ προξενείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου καταπλεύσει πλοῖον ὑπὸ φορτίον πρὸς ἐκφόρτωσιν, ἐὰν μετὰ τὴν φόρτωσιν ἤθελεν ἐκπνεύσει ἡ δεκαοκτάμηνος τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος ἰσχύς. Ἡ παράτασις αὕτη ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ πλοίου εἰς ὃν ἀνήκει λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων. Ὁ παραβάτης πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ζημιοῦται τοῦ διπλώματός του ἀπὸ ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἐὰν πρὸ τῆς δεκαοκταμήνου προθεσμίας πλοῖον ἤθελε καταπλεύσει εἰς τὸν οἰκεῖον ἑλληνικὸν λιμένα, δύναται νὰ λάβῃ νέα ναυτιλιακὰ ἔγγραφα δεκαοκταμήνου διαρκείας.

Ἄρθρ. 4. Τὰ παρ' Ἑλλήνων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγοραζόμενα καὶ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ὡς ρυμουλκὰ χρησιμεύοντα ἀτμόπλοια ἀναγνωρίζονται ἑλληνικά, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἐνεργήσῃ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 6, 7, 9 κλ. τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1836 νόμου ὁριζόμενα παρὰ τῷ λιμενάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ὑποβάλλει τὴν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Τοῦτο, ἐὰν παραδεχθῇ τὴν αἴτησιν, διατάττει τὴν οἰκείαν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ κράτους νὰ ἐγγράψῃ τὸ ρυμουλκὸν ἀτμόπλοιον ἐν τῷ νηολογίῳ καὶ ἐκδώσῃ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα. Ὁ λιμενάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐνεργεῖ καὶ τὰ περὶ χωρητικότητος τῶν ἀτμοπλοίων τούτων.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἐν τῷ Ἴστρῳ ρωμυνλκὰ καὶ Ἕλλησιν ἀνήκοντα ἀτμόπλοια. Ὁ οἰκεῖος λιμενάρχης ἐνεργεῖ τὰ δέοντα ὡς ἐν ἄρθρῳ 1.

Ἄρθρον 6. Τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἴστρῳ ρωμυνλκὰ ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἀναγνωρίσεως μὲν δραχμῶν 10, διπλώματος δὲ δραχμῶν 20. Ταῦτα εἰσπράττονται παρὰ τῆς ἐκδιδούσης τὰ ἔγγραφα ἐν τῷ Κράτει λιμενικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῇ βάσει διπλοτύπου τοῦ λιμενάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῶν ἐν Ἴστρῳ.

Ἄρθρον 7. Πᾶσα ἐναντία διάταξις τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται.

Οἱ ὑπουργοὶ

τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ·

τῶν Ναυτικῶν
ΠΕΡ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.»

Ἔπειτα ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου τῆς πρώην Καϊρείου Σχολῆς κατ' ἀρχήν, ἄρθρον καὶ σύνολον, ἔχει δὲ οὕτω·

«Ἄρθρον 1. Παραχωρεῖται δωρεὰν εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου τὸ ἐν Ἄνδρῳ κατάστημα τῆς πρώην Καϊρείου Σχολῆς μετὰ τῆς συνεχομένης περιοχῆς, ἵνα χρησιμεύσῃ μετὰ προηγουμένην δαπάνην τοῦ δήμου ἐπισκευὴν διὰ δημοτικὴν καὶ Ἑλληνικὸν σχολεῖον.

Ἄρθρον 2. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραχωρούμενα εἰς τὸν δῆμον ἐπανέρχονται ἄνευ δικαστικῆς ἐπιλαβήσεως καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐὰν πρὸς ἄλλον ἢ τὸν προσδιορισθέντα σκοπὸν χρησιμεύσωσιν, ὡς καὶ ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν δὲν ἐπισκευασθῇ ἡ οἰκοδομή.»

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ά. ἀνάγνωσιν·

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἑρμηνείας τοῦ νόμου περὶ παραχωρήσεως κτημάτων εἰς τὸν νεοφώτιστον Μέτον.

2) Τὸ περὶ ἀτελείας τῶν εἰσαγομένων πρὸς κατεργασίαν βάμβακος καὶ σιτηρῶν, καὶ

3) Ἡ πρότασις περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΥΞΘ'. νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τροπολογίαν, παραπεμφθεῖσαν εἰς τύπωσιν.

Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐτικυρώσεως τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἑταιρίας Μπίμπη συμβάσεως.

Ἑπομένως ἡ Βουλὴ προεβῆ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας βοηθείας δραχμῶν 290,000 τῇ χήρᾳ Λούδ.

Λαβών τις τὸν λόγον ἀνέγνω περικοπὰς πολλῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων καὶ ἐφημερίδων, ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθησαν τὴν πληρωμὴν τῆς συζητουμένης ἀποζημιώσεως, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ τὴν ἀποζημίωσιν ἔννομον καὶ ἀπαιτεῖ αὐτὴν ἐπιτακτικῶς καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, ὅτι σύμφωνος τῆς Εὐρώπης καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ παρόμοιαι περιστάσεις παρέσχον ἀφορμὰς διεθνῶν ἀπαιτήσεων, ὅτι ἡ ἀγανάκτησις τῆς Εὐρώπης διὰ τὸ κακούργημα τοῦ Ὠρωπιοῦ προῆλθεν ἐκ τῆς παρεξηγήσεως, ἥτις συνέβη μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ζαΐμη καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἀναμίξεως πολιτικῶν προσώπων ἐν τῷ κακουργήματι διατελεῖ ἔτι ζωηρὰ παρὰ τοῖς Ἄγγλοις, καὶ ὅτι ἡ συζητουμένη ἀποζημίωσις ἀντιστρατεύεται κατὰ τοῦ δικαίου καὶ τῶν διεθνῶν νομίμων, οὖσα ἀπόρροια παρανόμου βίας. Διὰ ταῦτα, προσέθηκεν, οὐδόλως ἐνεχόμενοι εἰς τὸ κακούργημα, πρέπει ν' ἀπορρίψωμεν τὸ νομοσχέδιον, ὅπως μὴ ἀποδοθῇ ἐνοχὴ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Αἱ προσχωρήσεις εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ξένων εἰσὶν ἐπιβλαβεῖς· ἡ ἰδέα τῆς φιλανθρωπίας, κατόπιν αὐστηρᾶς διακοινώσεως, ἄνευ ἐννοίας· ἡ δὲ ὑπόσχεσις τῆς Βασιλείας, ἐὰν καὶ αὕτη ὑπάρχῃ, οὖσα ἁπλῶς ἰδιωτικὴ, οὐδόλως πρέπει νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος.

Ἕτερος ἀντέλιξεν, ὅτι ἡ διαγωγὴ τῶν Ἄγγλων ὑπῆρξε σκληρά, ἀλλ' ἡμεῖς ἀντεπεξερχόμενοι δι' ὁμοίας διαγωγῆς δίδομεν ἀφορμὰς παραπόνων, καὶ τοιουτοτρόπως ἀποτυγχάνομεν τοῦ σκοποῦ. Οἱ Ἄγγλοι καταληφθέντες ὑπ' ἀγανακτήσεως ἕνεκα τοῦ κακουργήματος εἶχον ἐν μέρει δίκαιον καταφερόμενοι ἐναντίον ἡμῶν, δὲν πρέπει δὲ νὰ παροργίζωμεν διὰ μομφῶν κραταιὰν δύναμιν, ἐξασκοῦσαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης ἡμῶν διὰ τῆς γνώμης αὐτῆς.

Ἄλλος εἶπεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις οὐδόλως εὐθύνεται διὰ τὸ κακούργημα, διότι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἀνέλαβεν ἐπὶ τῶν περιπετειῶν αὐτοῦ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν εὐθύνην, καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπαιτεῖ τὴν ἀποζημίωσιν λόγῳ ἱκανοποιήσεως καὶ οὐχὶ φιλανθρωπίας· ὥστε, ἐὰν ἡ ἀποζημίωσις ἐπιψηφισθῇ, τὸ ἔθνος καθίσταται ὑπαίτιον τοῦ ἐν Ὠρωπῷ κακουργήματος. Καὶ δύναται μὲν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ χρηματικὴν βοήθειαν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ

καταστήσῃ αὐτὴν νομοθετικὸν ζήτημα, διότι τὰ κράτη τότε μόνον εἰσὶν ὑπεύθυνα, ὅταν ἀρνῶνται νὰ καταδιώξωσι τοὺς ἐγκληματίας. Ἐπέφερε δὲ καταλήγων, ὅτι ἡ Ἀγγλία δικαιοῦται νὰ τύχῃ ἀποζημιώσεως παρὰ τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἧς ἐξώρμησαν οἱ κακοῦργοι, καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ τόσον εὐκόλως εἰς παράνομον ἀπαίτησιν, διότι ἐπὶ τέλους ἡ Ἀγγλία ἤθελεν ὑποχωρήσει εἰς αἰσθήματα φιλοναμίας καὶ δικαιοσύνης.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι, κατὰ τὰς ἰδέας τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ νομοσχεδίου, ἡ ἀποζημίωσις ἀντιστρατεύεται πρὸς τοὺς νόμους ἡμῶν, οὖσα ἄδικος καὶ παράνομος· ὅτι ἀνωτέρα βία δὲν ὑπάρχει καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶδωκεν ὑπόσχεσιν· ὥστε κατὰ τὴν πεποίθησιν αὐτῶν τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀποζημιώσεως ὑπαγορεύουσιν ἡμῖν αἱ ἰδέαι τοῦ ἠθικοῦ καθήκοντος καὶ τῆς φιλανθρωπίας. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἐκ τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων τοῦ Κύρσκην καὶ τοῦ Κλαρενδώνος, ἐκ τῶν ἀγορεύσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἄλλων μελῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου δηλοῦται προφανῶς, ὅτι πρόκειται περὶ ἐννόμου ἀπαιτήσεως, ἤτοι περὶ ἱκανοποιήσεως καὶ οὐχὶ φιλανθρωπίας, διότι τὸ κακούργημα ἔλαβε τὸν χαρακτῆρα πολιτικοῦ ἐγκλήματος διὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περιστάσεις, ὡς βεβαιοῖ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας· τοῦτο προσέτι ἀποδεικνύει καὶ τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως αὐτῆς καὶ ἡ ἄνευ ἀναζολῆς ἀπειλή, ἣν διατυποῖ εἰς τὸ ἔγγραφον αὐτοῦ ὁ Ἄγγλος πρεσβευτής.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν εἷς τῶν προαγορευσάντων πρώην πρωθυπουργός· οἱ προαγορεύσαντες, εἶπε, προετράπησαν νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεως καὶ οὐχὶ φιλανθρωπίας. Ἀλλ' ὅμως δὲν ἐπαρουσίασαν καί τινα διέξοδον, σύστημά τι πολιτικῆς. Δὲν εἶναι δὲ πρέπον νὰ ἐνδώσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐπερχομένης τῆς βίας.

Αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τοῦ πρεσβευτοῦ, ἀκολούθησε, δι' οὗ προεκλήθη ἡ ἀπαίτησις, ἀποδεικνύει καθαρῶς, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἀπαιτήσεως· διότι βεβαίως τὴν ἀπαίτησιν δὲν ἤθελε συνοδεύσει ἔγγραφον τοσοῦτον ἐπιεικές. Ἡ Ἀγγλία ἀσχοληθεῖσα μεγάλως εἰς τὸ δράμα τοῦ Δηλίου καὶ πληγεῖσα σκληρῶς, ὑπ' αὐτοῦ ἤθελεν ἀπευθύνει διακοίνωσιν σφοδράν, περιέχουσαν τοὺς λόγους τῆς ἐννόμου ἀποζημιώσεως, ἐὰν ἐζήτει τὴν ἀποζημίωσιν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου, οὐδὲ θὰ περιέμενε τοσοῦτον χρόνον, ὅπως ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ,

οὐδὲ θὰ ἀπεδέχετο τὴν πρὸς τὸ ἔγγραφον αὐτῆς ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐστήριξε τὴν ἀποζημίωσιν εἰς φιλανθρωπικὸν αἴσθημα.

Ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι τὸ σύστημα τῶν ἀντιφερομένων σκοπεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν, νὰ ἀποκρούσῃ πᾶσαν ἰδέαν ἐνοχῆς καὶ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀποζημίωσιν, οὐχὶ διὰ νομοθετήματος, ἀλλ' ὡς βοήθημα, περιλαμβανόμενον εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν βοηθημάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἄλλος ἀπαντήσας διὰ παρεκβάσεων εἰς τινας ἰδέας τῶν προαγορευσάντων, προσέθηκεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὅτι ἡ ἀποζημίωσις δέον νὰ ἀπορριφθῇ ὅπως ἀποφύγωμεν τὴν ἰδέαν τῆς ἐνοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅτι οἱ Ἄγγλοι σέβονται οὐχὶ τοὺς ὑποχωροῦντας εἰς τὰς ἀδίκους ἀξιώσεις αὐτῶν, ἀλλὰ τοὺς ἀμυνομένους ὑπὲρ τοῦ δικαίου, καὶ ὅτι ἤδη τὸ ζήτημα ὑπάρχει μεταξὺ δύω ἐθνῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς τιμῆς των. Ἤθελε δὲ εἶσθαι προτιμότερον, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἀνελάμβανεν ἀμέσως τὴν εὐθύνην τῆς ἀποζημιώσεως, διότι οὕτω τὸ ζήτημα θὰ ἦτο ἁπλῶς ἐσωτερικὸν μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ Βουλῆς.

Μετὰ βραχεῖαν δὲ συζήτησιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ψηφοφορίας, ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἡ μυστικὴ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία, θεωρηθέντος τοῦ ζητήματος προσωπικοῦ.

Τοιουτοτρόπως γενομένης ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Νοταρᾶ καὶ Ἀλεξ. Πετσάλη, τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν εἰς τρίτην συζήτησιν διὰ ψήφων 92 κατὰ 51, καὶ ἔχει ὡς ἑπεται·

«Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1870, χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν διακοσίων ἐννενήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 290,000, πρὸς πληρωμὴν δέκα χιλιάδων λιρῶν εἰς τὴν χώραν Λοῦδ, καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «Βοήθεια τῆς χώρας Λοῦδ».

Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν ἄρχεται ὡς πρώτου ἀντικειμένου ἡμερησίας διατάξεως ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 9ην μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.
Μιχ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'.

Τῆς 11 *Μαΐου* 1871.

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 3 μ. μ. τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἔπειτα ἀνεκοινώθησαν

1) Ἀναφορὰ ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ἠλείας περὶ ἀδείας ἀπουσίας, ἣν ἡ Βουλὴ ἐδέξατο.

2) Ἔγγραφα διάφορα ἀφορῶντα εἰς τὰ βουλήματα τῶν προσφύγων Κρητῶν, ἅτινα κατετέθησαν εἰς τὸ γραφεῖον.

3) Ἀναφορὰ βουλευτῶν ἐξαιτουμένων νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἡ πρότασις περὶ τοῦ ἀκατασχέτου τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ βουλευτοῦ. Ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τοῦτο.

4) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Σαρωνικοῦ κόλπου μέχρι μεθορίων.

5) Νομοσχέδιον περὶ ἀντιβασιλείας καὶ

6) Πρότασις νόμου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἔκθεσις, ἡ πρότασις καὶ τὸ νομοσχέδιον παραπεμφθέντα εἰς τύπωσιν, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς συνελθοῦσα σήμερον καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παραπεμφθὲν αὐτῇ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου μέχρι τῶν μεθορίων, παρεδέχθη τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1 καὶ 2, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 3 ἄρθρου παρατηρεῖ, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρηματικὴν ἐγγύησιν τῶν 300,000 δραχ. πρέπει νὰ συνίσταται αὕτη ἐκ μετρητῶν ἢ ἐκ δημοσίων χρεωγράφων τοῦ δανείου τῶν 6 καὶ 28 ἑκατομμυρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ὡσαύτως ἡ ἐπιτροπὴ ἐγκρίνει τὰ ἄρθρα 4 μέχρι 11, ὡς ἔχουν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 12 § 2 ἐπιφέρει τὴν προσθήκην μετὰ τὴν φράσιν «δι' ἰδίων ὑπαλλήλων» τὸ «χαιρόντων τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν».

Ἐπίσης δέχεται ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τὰ ἄρθρα 13—19.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 § 1 προστίθησι μετὰ τὰς φράσεις «ἐπὶ

τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωρίων καταληφθησομένων ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου γηπέδων καὶ οἱωνδήποτε γαιῶν» τὴν φράσιν «καὶ ἐπὶ παντὸς εἴδους σπορῶν.»

Τὸ ἄρθρον 21 δέχεται ὡς ἔχει.

Ὡς ἄρθρον 22 προσθέτει τὸ ἑξῆς.

«Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς συμβάσεως χρῆσις τῆς ξυλεύσεως καὶ ὑλοτομίας τῶν δασῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων, θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰς τὰ μέρη καὶ κατὰ τὰς θέσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἤθελον προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ οἱ οἰκεῖοι ἔπαρχος καὶ δασονόμος μετὰ τοῦ ἐργολάβου».

Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ προσθέτου τούτου ἄρθρου ἐννοεῖ νὰ προστατεύσῃ τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὴν αὐτογνώμονα ἐκλογὴν τοῦ ἐργολάβου.

Ἐπίσης ὡς ἄρθρον 23 προσθέτει τὸ ἑξῆς.

«Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τοῦ αὐτοῦ τῆς συμβάσεως ἄρθρου 8 μεταλλείων, γαιανθράκων (Charbone) καὶ τορανθράκων (tourbe) ἐξαιροῦνται πάσης παραχωρήσεως τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Κωπαΐδος λίμνης. Ὡσαύτως ἐξαιροῦνται ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τῆς συμβάσεως παραχωρηθησομένων ἑκτάκτων 50,000 στρεμμάτων, αἱ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Κωπαΐδος λίμνης συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον περὶ τούτου διάγραμμα».

Δέχεται τέλος τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει, καὶ κατατάσσει αὐτὸ ὡς ἄρθρον 24.

Μετὰ τὰς τροποποιήσεις ταύτας, τὰς ὁποίας ὑποβάλλει εἰς τὸ Σῶμα, συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Μαΐου 1871.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Φ. Ι. Φίλωνος, Μιχ. Παρίσης, Κ. Παναρέτος, Α. Σ. Δανόπουλος, Π. Ι. Πετιμέζης, Κ. Κοσταλάκος, Ἐπ. Καμπερόπουλος, Ἰω. Δελιγιάννης.»

«Ἄρθρον 1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μελετωμένης ἀπουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ Ἀντιβασιλεία ἀνατίθεται διὰ Β. Διατάγματος εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Ὄλγαν.

Ἄρθρον 2. Πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς Ἀντιβασιλείας ἡ Βασίλισσα θέλει δώσει ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς, συνεδριαζούσης, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ τηρῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, νὰ προστατεύω

τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἡ Βασίλισσα θέλει δώσει τὸν ἀνωτέρω ὅρκον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἐν Ἀθήναις παρόντων βουλευτῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Τὰ ἄρθρα 1, 3, 5, 7, 15 καὶ 16 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ΡΟΗ΄. νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ καθιστᾷ τὸν ἀξιωματικὸν οὐδεὶς ὅμως βαθμὸς χορηγεῖται, ἐὰν μὴ ὑπάρχῃ κενὴ θέσις νενομοθετημένη. Ἐν τῷ περὶ ἀπονομῆς τοῦ βαθμοῦ Βασιλ. Διατάγματι ἀναφέρεται ῥητῶς ἡ ὑπάρχουσα κενὴ θέσις, εἰς ἣν γίνεται ὁ διορισμὸς ἢ ὁ προβιβασμός. Πᾶσα ἀπονομὴ βαθμοῦ γενομένη ἐναντίον τοῦ νόμου εἶναι ἄκυρος καὶ οἱ συνίπται αὐτῆς ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τὸν προσυπογράψαντα τὸ Β. διάταγμα ὑπουργόν.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἰς νενομοθετημένην θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, παρέχουσαν δικαίωμα εἰς τὴν πλήρη ἀπολαυὴν τῶν ἀποδοχῶν τῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ τοῦ μὴ κατέχοντος μὲν τοιαύτην θέσιν, διωρισμένου ὅμως εἰς διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἡ ειδικὴ κατάστασις τῶν στρατηγῶν, τῶν συνταγματαρχῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος τῶν Ἐπιτελῶν, τῶν μὴ διωρισμένων εἰς νενομοθετημένην θέσιν ἐνεργείας.

Ἄρθρον 5. Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν μόνον ἕνεκά τινος τῶν ἑξῆς αἰτιῶν·

Διαλύσεως σώματος.

Καταργήσεως ἢ ἐλλείψεως θέσεως κλπ. ὡς ἐν τῷ νόμῳ.

Ἄρθρον 7. Οἱ ἐν ἀργίᾳ ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως ἢ ἐλλείψεως θέσεως κλπ ὡς ἐν τῷ νόμῳ.

Ἄρθρον 15. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἄρθρον 16. Οἱ διαθέσιμοι ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ παυθέντες ἐκ

τῆς ἐνεργείας ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως ἢ ἐλλείψεως θέσεως κλπ. ὡς ἐν τῷ νόμῳ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπή.

Τὰ μέλη.

Ν. Ν. Τζώκρης	Ν. Ἀγγελίδης
Σ. Κολιάτσος	Ι. Παπαζαφειρόπουλος
Α. Κ. Μεταξᾶς	Κ. Θεοδώρου
Κ. Δ. Εὐθυμιόπουλος	Π. Μανωλίδης
Α. Γαΐτας Φωτκάρδης	Γρηγ. Δημητριάδης»
Κ. Δαγρές,	

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β΄. ἀνάγνωσιν.

1) Νομοσχεδίων περὶ ἑρμηνείας τοῦ ΣΚΖ΄. νόμου ἀφορῶντος τὴν παραχώρησιν κτημάτων εἰς τὸν ὀθωμανὸν Μέτον.

2) Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 50,000 διὰ τὸ ἀεροῦφως τῶν Ἀθηνῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1870 καὶ

3) Ἡ πρότασις περὶ παρατάσεως τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων.

Εἰς ἃ. δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἑπόμενα·

1) Πρότασις νόμου περὶ ἐντόκου καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῶν παραδιδομένων χρημάτων εἰς γραμματεῖς δικαστηρίων, εἰρηνοδικῶν καὶ συμβολαιογράφων.

2) Ὁμοία περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

3) Ὁμοία περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ νομίμου τόκου.

4) Νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 174,000 τοῦ 1870.

5) Ὅμοιον ἐκ δραχ. 100,060 τοῦ 1870.

6) Ὅμοιον ἐκ δραχ. 271,000 τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

7) Ὅμοιον ἐκ δραχ. 223,500 τῆς χρήσεως 1869.

8) Ὅμοιον ἐκ δραχ. 50,000 τοῦ 1870.

9) Ὅμοιον ἐκ δραχ. 324,241·43 τῆς αὐτῆς χρήσεως.

10) Ὅμοιον περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν εἰς Λαύριον ἀποσταλεισῶν ἐπιτροπῶν ἐκ δραχ. 12,000 τῆς χρήσεως 1870.

11) Νομοσχεδίων περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Κλαδᾶ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας.

11) Ὅμοιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 216,225 τοῦ 1870.

Ἑπομένως ἠτήσατό τις τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν, ὅπως συζητηθῶσ

νομοσχέδια τῶν ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ οἰκονομίας, ἀλλ' ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὰ πρὸς συζήτησιν ἐν τῇ συζητήσει τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διαφόρων ὑπουργείων.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ γενικοῦ μέρους τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶπεν, ὅτι ἐνῷ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ἀ. δυναστείας συμποσοῦνται εἰς **170,000,000** κατὰ τὴν προεισαγωγικὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, **4,000,000** μόλις ἐδαπανήθησαν εἰς δημόσια ἔργα, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἁπλοῦν μισθολόγιον, διότι καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου καὶ **300** θέσεων ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ὑπηρεσία διεξάγεται ἐπαρκῶς, ὅτι ἐπὶ τῆς παρελθούσης δυναστείας ἐδημιουργοῦντο θέσεις χάριν προσώπων, καὶ ὅτι ἤδη ἐξακολουθεῖ τὸ αὐτὸ σύστημα. Ὥστε, ἠκολούθησεν, ὁ προϋπολογισμὸς δέον νὰ ἐξετασθῇ μετ' ἐμβριθείας, καθὼς καὶ αἱ ἄπειροι πιστώσεις τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, διότι δυστυχῶς ἐν αὐτῷ δὲν ἐπικρατεῖ σύστημα οἰκονομίας καὶ καταλλήλου διαχειρίσεως.

Ἀλλ' ἐνταῦθα κατῆλθε τοῦ ῥήματος εἰπών, ὅτι παύεται τοῦ λόγου, διότι ἡ Βουλὴ θεωρεῖ ἴσως ἀνάξιον προσοχῆς τὸ ὀπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, ἀφοῦ πολλοὶ βουλευταὶ ἀπομακρύνονται τῆς συζητήσεως καταφεύγοντες εἰς τὰ γραφεῖα.

Ἑτέρου ἀπαντήσαντος, ὅτι οἱ βουλευταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκούωσι τοῦ ἀγορεύοντος, ἄλλος παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἐλάλησε διὰ μακρῶν ἐξετάσας τὸν προϋπολογισμὸν ἐν τοῖς καθέκαστα· καὶ αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, εἶπεν, ἀνομολογεῖ τὴν ἀβλιότητα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ κράτους, καὶ ὁ προκάτοχός του ἐπίσης διὰ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐκθέσεώς του. Δαπανῶντες πλεύτερα τῶν ὅσων ἔχομεν οὐχὶ εἰς δημόσια ἔργα, ἀλλ' εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν ἀφειδῶς, καταφεύγομεν ἔπειτα εἰς δάνεια καὶ ἀμελοῦμεν τὰς εἰσπράξεις· τούτου ἕνεκα, ῥοβοῦμαι, ὅτι κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, οἱ τόκοι καὶ τὰ χρεωλύσια θέλουσιν ἀναβῆ εἰς **11** ἑκατομμύρια, οὕτω δὲ βαίνοντες εἰς ὀλίγα ἔτη θέλομεν καταντήσει εἰς ἀληθῆ χρεωκοπίαν· τὸ ὑπουργεῖον ὑποσχεθὲν οἰκονομίας, προσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῶν νόμους, οἵτινες ἐπεψηφίσθησαν, ἀλλ' ὁ περὶ φρετείων νόμος ἄδικος ἐν πολλοῖς, θέλει ἐλαττώσει τὰς δημοσίας

προσόδους, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ νόμος περὶ διανομῆς τῆς γῆς, καθ' ὅσον ἡ ἀπ' αὐτοῦ εἴσπραξις ἔσται ἐλάσσων τῆς ἐπικαρπίας.

Τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους, ἠκολούθησεν, ἐξωγκώθησαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατὰ **2,000,000** περίπου, διότι τὰ μὲν σιτηρὰ καὶ τὸ ἔλαιον ἕνεκα τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, θέλουσιν ἐλαττώσει τὴν δημοσίαν πρόσοδον κατὰ **500** περίπου χιλιάδας δραχμῶν, αἱ δὲ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις ἀνεβιβάσθησαν εἰς **1,000,000** πλέον τοῦ ἀληθοῦς. Ἐπίσης τὸ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου εἰσόδημα κατὰ **200** ἴσως χιλιάδας πλέον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ, ἡ δὲ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων πρόσοδος θέλει ἐλαττωθῇ.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων, προσέθηκε, περιέχει μικρὰς καὶ εἰκονικὰς οἰκονομίας, ὥστε τὰ ἔξοδα θέλουσιν αὐξηθῇ διὰ πιστώσεων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ μέχρι τοῦδε ἐζητήθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Καὶ ἐν μὲν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπῆλθεν ἐλάττωσις **25,000** δραχ. ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν δημοσίων ἔργων· ἐτέρωθεν ὅμως δαπανῶνται **278,000** εἰς δημόσια ἔργα, ἐξ ὧν αἱ **200** χιλιάδες εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ. Εἰς τὸ τηλεγραφεῖον δαπανῶνται ἀσκόπως **100,000** δραχ. ἐπειδὴ ὑπάρχουσιν ὑπάλληλοι πολυπληθεῖς μὴ ἐργαζόμενοι· τὸ δὲ ποσὸν τὸ ὁρισθὲν διὰ τὴν δημοσίων ἀσφάλειαν δὲν εἶναι ἐπαρκές.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπαύθησαν ὀκτὼ καθηγηταί, πολλοὶ ἑλληνοδιδάσκαλοι καὶ καταργοῦνται πολλὰ δημοτικὰ σχολεῖα πρὸς βλάβην τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἥτις εἶναι τοὐναντίον ἀναγκαία.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπενέχθησαν μεγάλαι οἰκονομίαι, διότι κατηργήθησαν στρατιῶται καὶ διετηρήθησαν ἀξιωματικοὶ ὑπεράριθμοι.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ἐγένοντο οἰκονομίαι ἀληθεῖς κατὰ τὸ ἥμισυ, διότι ἤδη διατρέχομεν τὸν πέμπτον μῆνα.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν διετηρήθησαν αἱ πρεσβεῖαι, αἵτινες ὅσον δαπανηραὶ εἶσιν τοσοῦτον ἄσκοποι.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐπῆλθεν ἐλάττωσις **33** χιλιάδων δραχ. ἐνῷ ἐτέθησαν ἐξ πλοῖα εἰς ἀργίαν.

Καὶ ἐν τούτοις διετηρήθησαν ναυτοβιωτεῖα ἄνευ ναυτῶν καὶ στόλαρχοι ἄνευ στόλου· ἐγένετο δὲ οἰκονομία εἰς γαιάνθρακας, ὧν ἡ κατανάλωσις κατὰ τὸ παρὸν ἔτος προβλέπεται μειζων ἕνεκα τῶν ταξειδίων τοῦ Βασιλέως.

Ἐν δὲ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐτηρήθη ἡ προ-

ύκουσα ακρίβεια, διότι τὰ μὲν ὀράγκα ὑπελογίσθησαν εἰς δραχμὰς, ἠλαττώθησαν δὲ μόνον εἰς **120,000** δραχμὰς αἱ ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου. Καὶ ἐπίσης δὲν εἶναι οἰκονομία ἡ γενομένη εἰς τὸ διοικητικὸν καὶ εἰς τὰς συντάξεις.

Καταλήγων εἶπεν, ὅτι ἐν συνόλῳ τὸ ἔλλειμμα ἀνέρχεται εἰς **2,650,000** δραχ. χωρὶς νὰ προστεθῶσιν αἱ πιθαναὶ δαπάναι ὑπὲρ τοῦ Λαυρίου καὶ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, αἵτινες θὰ ἀνέλθωσιν εἰς **1,500,000**. Ὥστε τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀναβῇ βεβαίως εἰς **5,500,000**.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **7** μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μ. Σ. Παρίσης.
Κ. Κοσσονάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣΤ'.

Τῆς **12** *Μαΐου* **1871.**

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν **2** μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἶτα ἤρξατο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκβολάδων. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ 7. ἄρθρου, ἀντὶ τῶν λέξεων «τὰ δὺο ἑκατομμύρια» ἐτέθησαν αἱ λέξεις «τὰ δύο ἑκατομμύρια.» Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 12 εἷς μὲν ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ ὡς τελευταῖον ἐδάφιον ἡ ἑξῆς περίοδος: « Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως παραχωρητέαι εἰς τὸν ἐργολάβον γαῖαι, παραχωροῦνται διὰ Β. Διατάγματος, ἕνεκα δημοσίας ἀνάγκης· ἕτερος δὲ παρετήρησεν, ὅτι τὸ **12** ἄρθρον προνοεῖ περὶ τοῦ ὑπὸ τὰς ἐκβολάδας ἐδάφους, δι' ὃ παραχωρεῖται ἀποζημίωσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τῇ συγκαταθέσει αὐτοῦ. Ἀλλὰ περὶ ἄλλων τῷ ἐργολάβῳ ἀναγκαίων γαιῶν δι' ὁδοὺς καὶ καταστήματα οὐδαμῶς προνοεῖ, ὥστε πρέπει νὰ ὁρισθῇ σαφῶς πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῶν διενέξεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ ἐργολάβου.

Ἐγερθείσης συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ Προέδρου, ἀνέβαλε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ συν-

όλου τοῦ νομοσχεδίου ἀπὸ τοῦ **12** ἄρθρου καὶ κατωτέρω διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ά. ἀνάγνωσιν τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια.

1) Τὸ περὶ Ἀντιβασιλείας.

2) Τὸ περὶ αὐξήσεως τοῦ τόκου διὰ δάνεια ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς **14** Ὀκτωβρίου **1853**.

3) Τὸ περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων **69** καὶ **70** τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ὅπερ ἐστάλη ἅμα πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Δικαιοσύνης.

4) Τὸ περὶ συστάσεως ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἀττικῆς.

5) Τὸ περὶ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν κλητήρων, καὶ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν διατασσομένων, καὶ

6) Τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου **66** τῆς Ποινικῆς Διατιμήσεως.

Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένοντο δεκτὰ.

1) Τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. **223,500**. χορηγηθείσης εἰς διάφορα ὑπουργεῖα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1869**.

2) Ὁμοιον ἐκ δραχ. **271,000** τῆς χρήσεως τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

3) Ὁμοιον δραχ. **100,000** τῆς χρήσεως **1870**.

4) Ὁμοιον δραχ. **50,000** τοῦ **1870**.

5) Ὁμοιον δραχ. **174,000** τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

6) Ὁμοιον ἐκ δραχ. **216,225** τοῦ ἔτους **1870**.

7) Ὁμοιον πρὸς διάφορα ὑπουργεῖα ἐκ δραχ. **324,241,43** τῆς αὐτῆς χρήσεως, καὶ

8) Ὁμοιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. **12,000** ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ **1870**, πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν εἰς Λαύριον ἀποσταλεισῶν ἐπιτροπῶν.

Ἑπομένως ἐνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν πρότασις νόμου περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου. Ὡρίσθη δὲ ὡς ά. ἀντικειμένου συζητήσεως μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, καὶ ὑπεβλήθη πρότασις νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως παραχωρήσεως μεταλλείων ἀργυρούχου μολύβδου, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα οὕτω.

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαγ-

γορεύεται πᾶσα δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ 1861 παραχώρησις μεταλλείων ἀργυρούχου μολύβδου, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ.

Ἄρθρον 2. Οἱ λαβόντες παραχωρητήρια μεταλλείων ἢ ὀρυχείων, καὶ μὴ ἀρξάμενοι σπουδαίως τῆς ἐξορύξεως ἢ μεταλλεύσεως κατὰ τὰ διατάξεις τοῦ ἄνω εἰρημένου νόμου ἐκπίπτουσι παντὸς δικαιώματος.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἔκπτωσις ἀπαγγέλλεται, συνεπείᾳ πρωτοκόλλου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὀρυκτῶν, βεβαιοῦντος τὴν παράβασιν τῶν περὶ ἐρεύνης ἢ μεταλλεύσεως διατάξεων διὰ Β. Διατάγματος. Ἐξαιροῦνται τῆς ἐκπτώσεως ὅσοι, ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τοῦ 1861.

Δ. Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Μετὰ τοῦτο ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ γενικοῦ μέρους τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀναβὰς τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀντέκρουσε τὸν βουλευτὴν Λακεδαίμονος· ὁ προλαλήσας, εἶπεν, ὅπως ἀποδείξῃ τὸ ἐπισφαλὲς τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατέκρινε τὰ ἐπιψηφισθέντα κατὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδον εἰκονομικὰ νομοσχέδια. Ἀλλ' ἐν τούτοις παρεδέχθη, ὅτι διὰ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, θέλει εἰσπράττεσθαι τὸ ἥμισυ τῶν ἐτησίως καθυστερουμένων, ἤτοι 2 ἑκατομ. ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων ὀφείλει εἰς τὸν νόμον τοῦτον αὔξησιν δύο ἑκατομ. τοῦτέστι ὁλόκληρον τὸ ποσὸν, ὅπερ ὑπελόγισεν ὡς πλεονάζον ὁ προαγορεύσας βουλευτής. Ὁ νόμος περὶ ἐμφυτεύσεων, στηριχθεὶς ἐπὶ τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου καὶ οὐχὶ τοῦ συμφέροντος, δὲν συνετάχθη ὑπὸ πνεῦμα ταμιευτικὸν, ἀλλ' ὅμως καὶ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, θὰ φέρῃ πρόσοδον 800 χιλ. δραχ. ἤτοι 200 χιλ. δραχ. περιπλέον τῆς ἐπικαρπίας τῶν φυτειῶν. Θὰ αὐξήσῃ δὲ διὰ μείζονος καλλιεργείας καὶ τὴν πρόσοδον τοῦ ἐγγείου φόρου. Ἡ ἀξία τῆς γῆς ἔσται ἀνωτέρα τῆς ὑπ' αὐτοῦ προϋπολογισθείσης, καὶ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων ἀσυγκρίτως ἀνώτερον· ὁ δὲ νόμος περὶ διανομῆς τῆς γῆς μεθ' ὅλους τοὺς ὑπολογισμοὺς θέλει προσενέγκει εἰς τὸ δημόσιον ἐτησίως εἰσόδημα 1 ἑκατομ. θὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς γεωργικῆς τάξεως, καὶ θὰ διπλασιάσῃ ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου τὰς προσόδους τοῦ δημοσίου διὰ βελτίονος καλλιεργείας. Παρεκτὸς δὲ τούτων, αἱ μεταβολαὶ διατάξεών τινων τοῦ φορολογικοῦ νόμου, δηλαδὴ ἡ παῦσις τῶν εἰκονικῶν διπλοτύπων, καὶ ἄλλα μέτρα, θέλουσιν αὐξήσει τὰ

ἔσοδα τοῦ Κράτους. Ἡ πρόσοδος τῶν σιτηρῶν, ἐκολούθησεν, ὑπελογίσθη μετρίως· διὰ δὲ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀφορίαν, οὐδόλως πταίει τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν σιτηρῶν αὔξησις τῆς τιμῆς θὰ ἀποζημιώσῃ τὸ δημόσιον. Αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις εἰσὶν ἀκριβῶς ὑπολογισμέναι, ὡς πληροφορεῖ ἡμᾶς ἡ μέχρι τοῦδε γενικὴ αὔξησις αὐτῶν, ἐκ τῶν τελῶν ἰδίως τῆς εἰσαγωγῆς. Ἐπίσης καὶ ἡ πρόσοδος τοῦ χαρτοσήμου θέλει αὐξηθῇ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς α. τριμηνίας. Προσέτι δὲ ἡ ἐπαύξησις τοῦ κεφαλαίου τῆς Σμύρνης, προστεθησομένου ἀρκετὸν ποσὸν εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὥστε ἐκ τῶν εἰρημένων δηλοῦται, οὐχὶ μόνον ἀκριβὴς, ἀλλὰ καὶ μέτριος ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων.

Ὁ προλαλήσας κατακρίνει ἡμᾶς, προτεθήκειν, ὅτι ὑπεσχέθημεν νὰ διοικήσωμεν ἄνευ δανείων καὶ πιστώσεων, ἐνῷ ἐπράξαμεν τὸ ἐναντίον.

Ἀλλὰ δὲν ὑπεσχέθημεν ἄνευ πιστώσεων, διότι ἤθελεν εἶσθαι μωρὰ πᾶσα Κυβέρνησις, τοιαύτην δίδουσα ἀνεκτέλεστον ὑπόσχεσιν· οὐδὲν δὲ δάνειον μέχρι τοῦδε ἐνήργησεν ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ὅμως ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι θὰ διοικήσωμεν ἄνευ δανείων, ἐννοεῖ ὅτι δὲν θὰ ἀρκῇ ἔλλειμμα ὁ προϋπολογισμός. Δύναται δὲ νὰ προβῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς δάνειον, ὅπως καλύψῃ τὰ ἐλλείμματα τῶν παρελθόντων, ἀποτίσῃ τὰς δικαστικὰς ἀποζημιώσεις καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας.

Εἶπε τελευταῖον, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων εἶναι μέτριος, διότι ἐπενέβησαν ἐν αὐτῷ αἱ δυνατὰὶ οἰκονομίαι, δυνατὸν δὲ νὰ γίνωσι καὶ ἕτεραι ἐλαττώσεις, ἀλλὰ δι' ἐμβριθοῦς σκέψεως καὶ νέων ὀργανικῶν νόμων.

Μετὰ πολλὴν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν κατέκρινέ τις τὴν πληθώραν τῶν ὑπαλλήλων, τὴν ἀχρηστίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἐτησίου ἀπολογισμοῦ, τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν πολιτῶν διὰ τῆς ὑπαλληλίας καὶ ἀργίας, τὴν τάξιν τῆς διαθεσιμότητος παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς, καὶ τὴν μισθοδοσίαν πολλῶν ὑπαλλήλων διαφόρων κλάδων, οἵτινες ἀργοῦσιν ἐν Ἀθήναις, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ὁ γενικὸς πίναξ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον κεφάλ. «ἄμεσοι φόροι» ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἄρθρα, ἔχοντα οὕτω

«1	Ἔγγειος φόρος καὶ δικαιώματα ἐπικαρπίας	δρ.	8,576,000
2	Φόρος ἐπὶ τῶν μελισσίων	»	45,000
3	» » » βοσκῶν	»	35,000
4	» » » ζώων	»	1,450,000

5 » » » ἐπιτηδευμάτων..... » 850,000
6 » » » οἰκοδομῶν..... » 560,000

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν τὸ κεφ. Β. «ἔμμεσοι φόροι» κατ' ἄρθρα ἔχοντα οὕτω.

1 Τελωνεῖα..... δρ. 10,100,000
2 Χαρτόσημον..... » 3,100,000
3 Διάφορα δικαιώματα..... » 455,000

Ὡσαύτως ἐγένετο δεκτὸν τὸ κεφ. Γ. «δημόσια καταστήματα» κατ' ἄρθρα· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

1 Νομισματοκοπεῖον.....
2 Ταχυδρομεῖα..... δρ. 600,000
3 Τηλεγραφεῖα..... » 150,000
4 Τυπογραφεῖον..... » 4,000

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Δ. «δημόσια νομίσματα καὶ κτήματα» δεκτοῦ γενομένου κατ' ἄρθρον, ἀντικατέστη τὸ ἄρθρον 2 «ὕδατα θερμὰ» δὰ τοῦ «λουτρὰ Κύθνου» μεταβληθέντος καὶ τοῦ ὡρισμένου ποσοῦ τῶν 10,000 εἰς μηδέν. Οὕτω δὲ τὸ κεφ. Δ. ἔχει ὡς ἑξῆς.

1 Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ..... δραχ. 1,067,000
2 Λουτρὰ Κύθνου.....
3 Ἁλυκαὶ..... » 800,000
4 Ἰχθυοτροφεῖα..... » 215,000
5 Δάση..... » 370,000
6 Ἐλαιῶνες..... » 40,000
7 Σταφιδῶνες καὶ ἀμπελῶνες..... » 300,000
8 Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα..... » 280,000
9 Κτήματα διοικούμενα δι' ἐπιστασίας..... » 3,000
10 Δημόσια κτήματα καὶ ἐργοστάσια..... » 10,000

Τὸ κεφ. Ε. «ἐκποίησις ἐθνικῶν κτημάτων» ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἄρθρον, προστεθέντος μόνον καὶ ἄρθρου 7 «προκαταβολαὶ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ διαθέσεως ἐθν. γῆς» καὶ ἐθνικοῦ διοκτήτων φυτειῶν 1,000.000. Οὕτω δὲ ἔχει ὡς ἕπεται.

1/α Χρεωλύσια καὶ τόκοι προικοκτησιῶν
1/β Χρέη ἐκ προικοκ ἀνανεωθ. κατὰ τὸν ΣΗΕ'. νόμον. } δρ. 100,000
2 Δικαστεῖς πιστώσ.ις προικοκτησιῶν.....
3 » » φθαρτῶν κτημάτων..... » 900,000
4 Ὁλικὴ τιμὴ προικοκτησιῶν.....
5 Πεμπτημόριον καὶ ὁλικὴ τιμὴ φθαρτῶν κτημάτων..... » 300,000

6/α Ἐπαετεῖς δόσεις γηπέδων κατὰ τὸν ΣΠΞ'. νόμον..... « 20,000
6/β Τίμημα οἰκοπέδων Πατρῶν..... » 20,000
7 Προκαταβολαὶ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ ἐθνικοῦ διοκτήτων φυτειῶν..... » 1,000,000

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ'. «διάφορα εἰσοδήματα» μετεβλήθη τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου 8 εἰς 25 χιλ. καὶ προσετέθη εἰς ἄρθρον 11. «Ὑπερτίμησις πωληθεισῶν μετοχῶν» δραχ. 500,000.

Οὕτω δὲ γενόμενον δεκτὸν κατ' ἄρθρον ἔχει οὕτω.

1 Τόκοι ὑπερημερίας..... δραχ. 250,000
2 Πρόσοδοι κτημάτων κατακεκυρωμένων τῷ δημοσίῳ..... » 2,000
3 Χρέη ἀνανεωθέντα κατὰ τοὺς ΣΛΒ'. καὶ ΧΚΗ νόμους· 4 Ποινικὰ ἐργοστάσια..... » 2,000
5 Ἀπολεπτέα ἔξοδα δικαστ. ἐν γένει.. » 100,000
6 Ἀπάλειψις ἐξόδων προκαταβληθέντων εἰς πολιτ. δίκας..... » 15,000
7 Ἀπάλειψις ἐξόδ. καταμ. ἀμπέλων κτλ. » 10,000
8 Μερίσματα μετοχῶν τῆς τραπέζης.. » 25,000
9 Τυχηρά..... » 150,000
10 Ἐπιστροφαὶ χρημάτων.....
11 Ὑπερτίμησις πωληθεισῶν μετοχῶν.. » 500,000

Τὸ κεφ. Ζ. «ἐκκλ. εἰσοδήματα» ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἄρθρα ἄνευ ἀντιρρήσεως ἔχον ὡς ἀκολούθως.

1 Ἐκποίησις ἀκινήτων μον. κτημάτων.. δραχ. 50,000
2 Πολυετεῖς ἐνοικιάσεις..... » 140,000
3 Μονοετεῖς..... » 40,000
4 Ἐκκλ. τόκος ὑπερημερίας..... » 6,000
5 Διάφορα ἐκκλ. ἔσοδα..... » 1,000

Ἐπίσης τὸ κεφ. Η'. «ἔσοδα κεκλεισμένων χρήτεων» ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως κατ' ἄρθρον ἔχον οὕτω.

1 Δημόσια..... δραχ. 1,200,000
2 Ἐκκλησιαστικά..... » 20,000

Ὡσαύτως καὶ τὸ κεφ. Θ'. «καταστήματα τῶν μέχρι τοῦ 1858 χρήσεων» ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἄρθρον ἔχον ὡς ἑξῆς.

1 Καθυστεροῦντα ἔσοδα τῶν χρήσεων 1854—1858..... δραχ. 50,000
2 Ὁμ. τῆς χρήσεως 1853 καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς..... » 50,000

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1871· μεταβληθέντος τοῦ ποσοῦ τῶν 32, 577,000 εἰς 33, 991,000 ἔχει δὲ οὕτω.

Ἄρθρον 1

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1871, ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τριάκοντα τρία ἑκατομμύρια ἐννεακοσίας ἐννενήκοντα μίαν χιλ. ἀριφ. 33,991,000, κατὰ τὰ εἰδικῶς ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ προσηρτημένα ἀναλυτικὰ φύλλα.

Ἄρθρον 2

Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐσόδων θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τὴν χρῆσιν 1871 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων καὶ τῶν περί τινων ἐσόδων ἐκδοθησομένων.

Ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Κοσσονάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'.

Τῆς 13 *Maïou* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν.

1. Ἀναφορὰ Α. Μαυροκεφάλου, ἐξαιτουμένου σύνταξιν διὰ τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνάς του, συστηθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

2.) Πρότασις νόμου περὶ κατασκευῆς προκυμαίας εἰς τὸν ἐν Μάνῃ ὅρμον «Γερολιμένα».

3.) Νομοσχέδιον συμβάσεως μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιθερπούλ ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μὰκ Ἴβερ.

4.) Νομοσχέδιον περὶ μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐντὸς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους.

Ἡ πρότασις καὶ τὰ νομοσχέδια παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οὐδαμοῦ τοῦ Ταινάρου, κύριοι, ὑπάρχει λιμὴν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ναυτιλίας, εἰς ἣν οἱ Λάκωνες ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ τόπου των ἐτράπησαν, καὶ πρὸς διάσωσιν τῶν ἐν ὥρᾳ τρικυμίας διακινδυνευόντων πλοίων.

Ἡ κατασκευὴ προκυμαίας ἐν τῷ λιμένι «Γερολιμὴν» τῆς Μάνης, καὶ τὴν ἐγχώριον ναυτιλίαν δύναται νἀναπτύξῃ καὶ τὰ ἄλλων ἐθνικοτήτων ἐμπορικὰ πλοῖα θέλει ἐξασφαλίσει, κύριοι, διότι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ἐργασίας θέλει κατασταθῇ ὁ λιμὴν οὗτος ἀσφαλὴς καὶ θέλει ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου ὅ,τι συνετέλεσε μέχρι σήμερον εἰς τὸ νὰ μαρανθῇ ὁ ζῆλος τῶν εἰς τὴν ναυτιλίαν ἐπιδοθέντων Λακώνων καὶ παραγνωρισθῇ ἡ κυβερνητικὴ πρόνοια ὑπὲρ τῶν θαλασσοπορούντων.

Λίαν εὐτελὴς καὶ ἀσήμαντος δαπάνη ἀρκεῖ, κύριοι, νὰ συντελέσῃ πρὸς θεραπείαν τῶν καταλειχθέντων ἀνωτέρω δυστυχημάτων, διότι μόναν τριάκοντα χιλιάδες (30,000) δραχμαὶ θέλουσιν ἀποτελέσει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς καταβληθησομένης ὑπὸ τοῦ δημοσίου ποσότητος πρὸς κατασκευὴν τῆς ῥηθείσης προκυμαίας, καθ' ὅσον οἱ Λάκωνες προσφέρονται νὰ ἐργασθῶσι προσωπικῶς ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος εἴς τε τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου τούτου καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν πρὸς στερέωσιν αὐτοῦ ἀπαιτηθησομένων ὀγκολίθων· ἀλλὰ καὶ τὴν μικρὰν ταύτην δαπάνην τὸ δημόσιον θέλει ἀποζημιωθῇ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἐκ τοῦ ἐπιβληθησομένου λιμενικοῦ φόρου ἐφ' ὅλων τῶν προσορμιζομένων πλοίων ἐντὸς τοῦ λιμένος τούτου.

Ἀφίνων εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκτιμήσῃ κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας, πέποιθα, ὅτι αὐτὴ θέλει ἐπιψηφίσει τὸν ἑξῆς νόμον.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Θέλει κατασκευασθῇ προκυμαία ἐν τῷ λιμένι «Γερολιμὴν» τῆς Μάνης ἐκ πήχεων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος (80) χορηγουμένης πρὸς τοῦτο πιστώσεως ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (30, 000), ἐκ τοῦ ἁρμοδίου κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Maïou 1871.

Ὁ βουλευτὴς Οἰτύλου
Α. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπιψήφισιν σχέδιον νόμου, δι' οὗ ἐγκρίνεται ἡ μεταξὺ τοῦ γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ Ἴβερ συνομολογηθεῖσα θαλασσοπλοϊκὴ σύμβασις περὶ διατηρήσεως τακτικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Πατρῶν, Σύρου καὶ Κερκύρας ἀφ' ἑνὸς καὶ διαφόρων λιμένων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην παραχωροῦνται αἱ συνήθεις πρὸς τοιαύτας ἑταιρίας χορηγούμεναι ἀτέλειαι καὶ εὐκολίαι. Αὕτη, δὲ, ἐκτὸς τῆς συγκοινωνίας ἣν πρόκειται νὰ ἐκτελῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ὑποχρεοῦται κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τῆς Συμβάσεως νὰ παρέχῃ εἰς ἀντάλλαγμα εὐκολίας ἀξίας λόγου εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1871.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ συνομολογηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Μαΐου 1871 Σύμβασις μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐν Λίβερπουλ Ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ Ἴβερ ἀφ' ἑτέρου ἐξ ἄρθρων 10 ὡς εἰς τὸ κείμενον ἕπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἑταιρίας τῶν Μπάρνς καὶ τοῦ Μάρκ Ἴβερ.

Ὁ κ. Θ. Λεονάρδος, γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, δυνάμει πληρεξουσιότητος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὁ κύριος Π. Γ. Σκουζὲς ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Μπάρνς καὶ Μάκ Ἴβερ δυνάμει πληρεξουσιότητος αὐτῆς, λαβόντες ἐντολὴν νὰ προσδιορίσωσι τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης ἑταιρίας σχέσεις, καὶ ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία Μπάρνς καὶ Μάκ Ἴβερ ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐξαιρέσει ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, γραμμὰς συγκοινωνίας, τακτικὰς μὲν, α) μεταξὺ Λιβερπούλ, Γιβραλτὰρ, Παλέρμου, Μεσσήνης, Πατρῶν Κερκύρας, Ἀγκῶνος, Τεργέστης καὶ Βενετίας, ἅπαξ τοῦ μηνὸς, καὶ β) μεταξὺ Λιβερπούλ, Γιβραλτὰρ, Μελίττης, Σύρου, Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης ἑκάστην τρίτην ἑβδομάδα, ἔκτακτον δὲ μεταξὺ Πατρῶν καὶ ἄλλων ἐξωτερικῶν λιμένων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἑταιρία δύναται νὰ προσθέτῃ καὶ ἀφαιρῇ ἕνα ἢ πλείονας ἐξωτερικοὺς λιμένας· ὀφείλει ὅμως νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος 15 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως πάσης τοιαύτης μεταβολῆς.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἡμέραι τῆς ἀφίξεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῶν Πατρῶν, τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Σύρου, ὡς καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀπ' αὐτῶν ἀναχωρήσεως κανονίζονται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας, ἥτις ὅμως ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαίρως τὰ ταχυδρομεῖα Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Σύρου, καὶ νὰ δημοσιεύῃ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας, ἐκτελοῦντα ἃς διὰ τῆς παρούσης ἀναδέχονται συγκοινωνίας, ἀπολαμβάνουσι καταπλέοντα ἐν τοῖς λιμέσι Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Σύρου πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ καὶ λιμενικοῦ δικαιώματος, ὡς καὶ διαμετακομιστικοῦ καὶ τελωνειακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν, καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, μήτε τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν καὶ προσδιωρίσθησαν, ἥτις εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, μήτε τέλος νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, κωλυσιπλοΐαν, παρεμπόδισιν ἕνεκα χρεῶν ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Αἱ ἀνωτέρω ἀτέλειαι παραχωροῦνται καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς λιμένας Πατρῶν, Κερκύρας

καὶ Σύρου, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως, χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθόσον ἤτε εἰσαγωγὴ ἢ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἢ ἡ ἔξοδος εἶναι συγχεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τελωνειακὰς καὶ ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς εὐκολίας τὰς παρεχομένας εἰς ἄλλα ξένα ἀτμόπλοια τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνειακῶν, τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐργασίαις αὐτῶν, ὅπως γίνεται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ἡ εἰρημένη ἑταιρία ἤθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ἢ μετ' ἄλλης ξένης ἑταιρίας ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, σύμβασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῆται μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγὴ μεταφορᾶς χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν ἄνευ διακρίσεως τῆς προελεύσεως αὐτῶν ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς, συμφωνεῖται ἀπὸ τοῦδε ὅτι πᾶσα μεταβίβασις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τοῦ λιμένος Πατρῶν Κερκύρας καὶ Σύρου, ἐλευθέρα παντὸς διαμετακομιστικοῦ δικαιώματος, τῶν ἀτμοπλοίων δυναμένων νὰ συμπλησιάζωσιν ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτῶν· ἐν ἐναντίᾳ περιστάσει τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ προσδιωρισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου, θέλουσι μὲν φυλάττεσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας ἄνευ πληρωμῆς τινος διαμετακομιστικοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

α) Νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν τοὺς περιέχοντας παντὸς εἴδους ἀλληλογραφίας φακέλλους ἢ σάκκους, τοὺς παραδιδομένους εἰς τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια, εἴτε ὑπὸ τοῦ ταχυδρομείου Πατρῶν

πρὸς τὸ τῆς Κερκύρας καὶ τ' ἀνάπαλιν, εἴτε ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ταχυδρομείων τούτων καὶ τοῦ τῆς Σύρου πρὸς τὰ ξένα ταχυδρομεῖα καὶ τὰ Ἑλληνικὰ προξενεῖα τὰ εὑρεύοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς προσεγγίσεως τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τ' ἀνάπαλιν, τῶν φακέλλων καὶ τῶν σάκκων τούτων παραδιδομένων, ἐννοεῖται, εἰς τὸν ὅρον των ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸν λιμένα.

β) Νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν χρήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, προερχόμενα καὶ διευθυνόμενα εἴτε εἰς τοὺς λιμένας Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Σύρου, εἴτε εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς λιμένας τῶν προσεγγίσεων. Τὸ βάρος τῶν δωρεὰν μετακομιζομένων τούτων ἀντικειμένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο τόνους δι' ἕκαστον ταξείδιον, καὶ

γ) Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς γεν. διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων νὰ παραχωρῇ δωρεὰν θέσεις ἐπιβατῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς διατροφῆς κατ' ἔτος, τεσσαράκοντα μὲν α. καὶ β'. θέσεως μεταξὺ τῶν λιμένων Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ τεσσαράκοντα α. θέσεως μεταξὺ τῶν λιμένων Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Σύρου καὶ τῶν ξένων εἰς οὓς προσεγγίζουσι τὰ ἀτμόπλοια.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας, ὁσάκις προσορμίζονται εἰς Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Σύρον, νὰ δέχωνται γράμματα, ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως. Ληξάσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἓν ἕτερον ἔτος καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε γίνῃ ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐπιφυλασσομένης τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως αὐτῆς, ἐπικυρωθήσεται παρά τε τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς μνησθείσης ἑταιρίας, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται ἐν Ἀθήναις ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν. Οὕτως ἡ σύμβασις τεθήσεται ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο συμβαλλομέ-

νων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν ὀγδόην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.
ΠΑΥΛΟΣ Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σώματος σχέδιον νόμου περὶ τῆς μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν ἢ διδασκάλων ἀπὸ σχολείου εἰς σχολεῖον, διαρκοῦντος τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, ἐκτὸς ὡρισμένων περιστάσεων.

Ἡ τοιαύτη τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων ἄκαιρος μετάθεσις ἐκτὸς τῶν ἄλλων συνεπειῶν, αἵτινες ἐπὶ τέλους καταντοῦν εἰς ζημίαν προφανῆ τῶν μαθητευομένων, κινδυνεύει νὰ καταστήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου ἐπαχθές, καὶ ἐπομένως πολλὰ σχολεῖα μένουσιν ἤδη χωρὶς διδασκάλων, ἢ φέρουσιν ὄνομα μόνον σχολείου, καὶ ἰδίως ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἡ πλειοτέρα ἀνάγκη τοιούτων, εἰς τὰ ὀρεινὰ δηλονότι καὶ ἀπωκισμένα μέρη· διότι τίς αἰσθανόμενος ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀξίαν στέργει νὰ κατατρίβῃ τὴν νεότητά του εἰς τὸ ἐπίπονον τοῦτο ἔργον, χωρὶς νὰ ἦναι βέβαιος, ὅτι θὰ διαμείνῃ τοὐλάχιστον ἓν ἔτος εἰς τὸ αὐτὸ μέρος;

Ἐπικαλοῦμαι ἑπομένως τὴν σύντονον τοῦ σώματος προσοχὴν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου, πρὶν παραλύσῃ ἐντελῶς ἡ ἐκπαίδευσις, ὅπερ ἐπίκειται, ἐὰν ὁ νόμος δὲν ἀσφαλίσῃ τὴν τύχην τῶν εἰς αὐτὴν ἀφιερουμένων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαΐου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς
ΑΘ. Γ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων πάσης κατηγορίας, διαρκοῦντος τοῦ σχολειακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 1. Οὐδεὶς καθηγητὴς καὶ οὐδεὶς ἢ οὐδεμία διδάσκαλος μετατίθεται ἀπὸ σχολείου εἰς σχολεῖον, διαρκοῦντος τοῦ σχολειακοῦ ἔτους ἐκτὸς τῶν ἑπομένων περιστάσεων.

1) Λόγῳ νόσου, ἐνόρκως πιστοποιουμένης ὑπὸ δύω ἐπιστημόνων ἰατρῶν, χωρὶς ὅμως βλάβης τῶν συμφερόντων ἄλλου, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου.

2) Συνεπείᾳ δικαίας αἰτήσεως δύω τοιούτων, ὁσάκις εἰς τὴν ἀντιμετάθεσιν αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνει ὁ βαθμὸς καὶ ἑπομένως ἡ μισθοδοσία των.

3) Ὅταν, συνεπείᾳ γνωμοδοτήσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, πεισθῇ τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, ὅτι ἡ περαιτέρω διαμονὴ καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου ἐν τῷ σχολείῳ, ἐν ᾧ διδάσκει, εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς εὐλόγους ἀξιώσεις τῆς κοινότητος καὶ δύναται νὰ ἐχῃ δυσαρέστους συνεπείας. Πάντοτε ὅμως πρέπει νὰ ζητῆται προηγουμένως καὶ ἡ ἀπολογία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2. Πᾶσαι αἱ μὴ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων ἐπιζητούμεναι μεταθέσεις, εἴτε παρὰ τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων, εἴτε παρὰ τῶν ἐπιτοπίων διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν, ἐὰν ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, γίνονται εὐθὺς μετὰ τὰς θερινὰς ἐξετάσεις τῶν σχολείων. Αἱ περὶ τούτων δὲ αἰτήσεις πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀποχρώντως καὶ εὐκρινῶς αἰτιολογημέναι, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους.

Ἑπομένως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς α'. ἀνάγνωσιν.

1.) Πρότασις νόμου περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

2.) Ὁμοία περὶ ἀπαγορεύσεως παραχωρήσεως μεταλλείου ἀργυρολίχου μολύβδου, ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ.

3.) Ὁμοία περὶ μαιευτικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν, καὶ

4.) Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ὀξιωματικῶν.

Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένοντο δεκτά.

1.) Πρότασις νόμου περὶ μὴ κατασχέσεως τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως.

2.) Ὁμοία περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

3.) Νομοσχέδιον περὶ ἀντιβασιλείας.

4.) Ὁμοιον περὶ συστάσεως ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἀττικῆς.

5.) Ὁμοιον περὶ αὐξήσεως τοῦ τόκου εἰς δάνεια ἀναγόμενα εἰς τὸν ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1853 νόμον.

6.) Ὁμοιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Κλαδᾶ.

Εἰς γ'. δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀπαλειφθέντος τοῦ 2 ἄρθρου μετὰ μικρὰν συζήτησιν, κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· ἔχει δὲ οὕτω.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1864 ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρατείνεται καὶ δι' ὅλον τὸ 1871 ἔτος.»

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ τὰ μὲν ἄρθρα 1, 2, 3 τοῦ κεφ. 1. «χρέος ἐξωτερικὸν» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

1.) Ἀπόδοσις εἰς λογαριασμὸν προκαταβολῶν τῶν 3 Δυνάμεων δραχ. 1,025,000.

2.) «Προμήθεια καὶ τόκος κτλ. τοῦ δανείου Ροσχίλδ ..... δρ. 50,000.»

«3.) Χρέος πρὸς τὸν πρώην Βασιλ. Ὄθωνα» » 225,000.»

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. 2 «χρέος Ἐσωτερικὸν» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

«1.) Χορηγήματα ναυτικῶν νήσων .. δρ. 200,000.»

«2 » Ἀπέναντι παλαιῶν ἀπαιτήσεων » 20,370.»

«3.) Τόκος ἐγγυοδοσιῶν ὑπαλλήλων .... » 4,500.»

«4.) Ἐδαφονόμια κτλ. ἐν Ἑπτανήσῳ .... » 60,000.»

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 «Δάνεια χρεωλυτικὰ» ἐγένετο προσθήκη 181, 193 δραχ. διότι ἦσαν εἰς φράγκα καὶ μετετράπησαν εἰς δραχμάς. Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 5 ὡς ἕπεται.

5.) «Δάνεια χρεωλυτικὰ ..... δρ. 5,241,990.»

Τὰ δὲ ἄρθρα 6, 7 καὶ 8 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν.

6.) «Δάνεια προσωρινὰ ..... » 148,000.»

7.) «Τόκος ἐντόκων γραμματίων ..... » 450,000.»

8.) «Χρεῶν Ἑπτανήσου ..... » 290,000.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφ. 3. «Συντάξεις» ἐγένετο προσθήκη κατὰ δραχμὰς 65, 836, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποσύραντος τὴν περὶ ἐλαττώσεως τῶν συντάξεων πρότασίν του. Ἀνάλογοι προσθῆκαι, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἐγένοντο καὶ ἐπὶ τῶν ἄρθρων 2, 3, 4. Οὕτω τὰ ἄρθρ. 1, 2, 3, 4, γενόμενα δεκτά, ἔχουσιν ὡς ἑφεξῆς·

1.) «Στρατιωτικαὶ ..... δρ. 1,370,000.»

2.) «Ναυτικαὶ ..... » 445,000.»

3.) «Ἐκκλησιαστικαὶ ..... » 4,320.»

4.) «Πολιτικαὶ ..... » 215,000.»

Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 ηὐξήθη τὸ ποσὸν κατὰ 20 χιλ. δραχμῶν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν προταθεισῶν ἐλαττώσεων

τῶν μισθῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 κατὰ 120 χιλιάδας ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐτησίας προικίσεως. Οὕτω δὲ τὰ ἄρθρα 5, καὶ 6 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

5.) «Ἑπτανήσου ..... δρ. 496,000.»

6.) Συνδρομὴ ταμείου πολιτικῶν συντάξεων» 270,000.»

Τὸ κεφ. Δ'. Χορηγία πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα δραχμὰς 1,125,000» καθὼς καὶ τὸ κεφ. 5 «ἀποζημιώσεις βουλευτῶν καὶ ἔξοδα γραφείου δραχ. 400,000» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ τὸ κεφ. 6 α') «Προεδρεία ὑπουργικοῦ συμβουλίου δραχ. 8, 160» καθὼς καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 τοῦ κεφ. 6 β') «κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἔχοντα οὕτω·

1.) «Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου .... δρ. 100,000.»

2.) » Γεν. Λογιστηρίου ..... » 39,930.»

3.) » Οἰκ. Ἐπιθεωρητῶν ..... » 8,640.»

Τὸ ἄρθρον 4 «ἔξοδα ὑπηρ. ὑπουργείου» 18,000.»

ἐγένετο δεκτὸν μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν κατὰ δρ. 3,000 συμφώνως πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἄλλοι δὲ νὰ ἀφαιρεθῇ ἐξ αὐτοῦ τὸ ποσὸν 1,200 δραχ. τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ ἐδάφ. 6. «συνδρομὴ ἐφημερίδων καὶ καταχωρήσεις δημοσίων ἐγγράφων» ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι γίνεται χρῆσις αὐτῶν πρὸς διαφθορὰν ἐφημερίδων, καὶ ἄλλοι μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέμεναν εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὡς ἔχει, θεωρήσαντες τὸ ποσὸν ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον Τὰ δὲ ἄρθρα 5, 6, 7 καὶ 8 ἡ Βουλὴ ἐδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχοντα ὡς ἕπεται.

5.) «Ὁμ. Γεν. Λογιστηρίου ..... δρ. 3,000.»

6.) «Ὁμ. Οἰκ. ἐπιθεωρ. ..... » 2,500.»

7.) «Προσ. Ἐλεγ. Συνεδρίου ..... » 115,800.»

8.) «Ἔξοδα ὑπηρεσίας ..... » 11,900.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφ. 7 «Ταμεῖα» προσετέθησαν κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δραχ. 10,000, οὕτω δὲ τὸ ἄρθρ. 1 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς. «Προσωπικὸν δραχ. 365,800». Τὰ δὲ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχοντα οὕτω.

2 Ποσοστὰ εἰσπράξεων ..... δρ. 160,000

3 Ἔξοδ. ὑπηρ. ἐν γένει ..... » 39,000

4 Ἔξοδα μεταθέσεων κτλ. ..... » 6,000

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 8 Οἰκονομ. Ἔφοροι.

Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν.

1. Προσωπικὸν ..... δρ. 207,000
2. Ἔξοδ. ὑπηρεσίας ..... » 22,760

Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 9 «ἔξοδα κεκλεισμένων χρήσεων» ἐγένοντο δεκτά, μὴ περιέχοντα οὐδὲν ποσόν.

Ὡσαύτως δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Κεφ. 10 «ἄμεσοι φόροι» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχουσιν οὕτω.

1 Ἔξοδα εἰσπράξεως δεκάτων ..... δρ. 30,000
2 Βεβαιώσεως φόρου ζώων ..... » 18,000
3 φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ Οἰκοδομῶν .... » 130,000

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Κεφ. 11 «ἔμμεσοι φόροι» προσετέθησαν, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν 6 ἔτι χιλ. διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς. Προσωπικὸν τελωνείων ..... δρ. 556,000

Τὰ δὲ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχοντα οὕτω.

2 Ἔξοδα τελωνείων ..... δρ. 49,000
3 Ἐπισκευαὶ καὶ οἰκοδ. Τελωνειακῶν .....
καταστημάτων ..... » 15,000
4 Προσωπικὸν σφραγιστηρίου ..... » 13,754
5 Ἔξοδα ὑπηρ. χαρτοσήμου ..... » 48,000
6 ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου ..... » 600,000
7 Ποσοστὰ γραμματοσήμου ..... δρ. 30,000

Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ ὡς ἄρθρ. 8 τὸ ποσὸν 2 χιλ. δρ πρὸς κατασκευὴν πυριτιδαποθήκης ἐν Σύρῳ, ἐπίσης δὲ ὡς ἄρθρ. 9 τὸ ποσὸν 80 χιλ. δρ. πρὸς ἐπισκευὴν καὶ προσαύξησιν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων Πειραιῶς. Οὕτω δὲ, τῆς Βουλῆς παραδεχθείσης τὰς προτάσεις τοῦ ὑπουργοῦ, προσετέθησαν ἐν τῷ 11 Κεφ. ἄρθρα 8 καὶ 9, ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

8 Δι' ἀνέγερσιν πυριτιδαποθήκης ἐν Σύρῳ .. δρ. 2,000
9 Ἐπισκευὴ καὶ προσαύξησις τελωνειακῶν .....
καταστημάτων Πειραιῶς ..... » 80,000

Τὸ ἄρθ. 1 τοῦ Κεφ. 12 «Δημόσια καταστήματα» ἐγένετο δεκτὸν οὐδὲν περιέχον ποσὸν «Νομισματοποιεῖα» ἐπίσης δὲ τὸ ἄρθρον 2 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως ἔχον ὡς ἑξῆς προσωπικὸν τυπογραφείου καὶ λιθογρ. ..... δρ. 50160

Ἐπὶ δὲ τοῦ 3 ἄρθρ. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε προσθήκην δραχ. 2,000 πρὸς ἀγορὰν ἀτμοκινήτου πιεστηρίου, ἣν ἡ Βουλὴ ἐδέξατο. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑπεται.

Ὑλικὸν ..... δρ. 14,000

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 τοῦ Κεφ. 13 «Δημόσια νομίσματα» ἐγένοντο δεκτὰ μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου, καθ' ἣν εἷς μὲν ὑπεστήριξε τὴν κατάργησιν τῶν Δασονομείων, ἕτερος δὲ τὴν σύστασιν Δασονομείου ἐν Ξηροχωρίῳ, ἔχουσι δὲ οὕτω.

1 Προσωπικὸν δασῶν ..... δρ. 118,700
2 Ἔξοδα δασῶν ..... » 15,600
3 Προσωπικὸν μεταλλείων ..... » 14,370
4 Ἔξοδα » ..... » 4,500
5 Ἐξορύξεως ὀρυκτῶν ..... » 112,000
6 Καταστήματα ὀρυκτῶν ..... » 2,000
7 Προσωπικὸν ἁλυκῶν ..... » 20,710
8 Ἔξοδα ἁλυκῶν ..... » 8,000
9 Καλλιερ. καὶ μεταφ. ἁλάτων ..... » 110,000

Ἀκολούθως ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπρότεινε τὴν προσθήκην δραχ. 31,998 ἐπὶ τοῦ ἰδίου Κεφ. διὰ τὸ προσωπικὸν κλπ. τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων, τῆς δὲ Βουλῆς παραδεξαμένης τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ ἐτέθησαν 10 καὶ 11 ἄρθρον ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

10 Προσωπικὸν ἐν Λαυρίῳ ..... δρ. 10.458
11 Ἔξοδα ὑπηρεσίας ..... » 21,540

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ 14 Κεφ. «δημόσια κτήματα» ἔχον ὡς ἑξῆς.

«Προσωπικὸν Γεωμετρικοῦ κλάδου ..... δρ. 10,000

Εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 2 προσετέθησαν, κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, δραχ. 10,000, δι' ἔξοδα γεωμετρικῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν περὶ φυτειῶν καὶ ἐθνικῆς γῆς Νόμων. Οὕτω δὲ ἔχει ὡς ἑπεται.

«Ἔξοδα ὑπηρεσίας ἐν γένει ..... δρ. 35,000

Τὰ δὲ ἄρθρα 3 καὶ 4, γενόμενα δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως.

3 Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκ. κτιρίων ..... δρ. 14,000
4 Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα .....

Ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφ. 15 «ἐπιστροφαὶ χρημάτων» ἐγένετο κατὰ πρότασιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Λακεδαίμονος προσθήκη 40,000 δρ. εἰς τὸ ε'. ἔδαφ. «ἀπόδοσις εἰς λογαριασμὸν εἰσπραχθέντος τιμήματος οἰκοπέδου πλατείας Σπάρτης». Ἄλλος δέ τις βουλευτὴς συνέστησε τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐξετάσῃ, ἂν ἐκπληροῦται ὁ σκοπὸς τοῦ κληροδοτήματος Δημάκη, διότι ὡς

μανθάνει οἱ ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι τοῦ σχολείου παραμελοῦσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα. Μετὰ ταῦτα τὸ Κεφ. 15 ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον «ἐπιστροφαὶ χρημάτων δραχ. 65,000.»

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ 16 Κεφ. «ἀποζημιώσεις» ἤρξατο ἐκτεταμένη συζήτησις, περιστραφεῖσα εἰς ὑπόθεσιν δικαστικὴν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ βουλευτοῦ Χατζίσκου περὶ τῶν λουτρῶν τῆς Ὑπάτης καὶ τῶν πέριξ γαιῶν, καὶ εἰς τὸν δικαστικὸν Σύμβουλον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀκολούθως δὲ τὸ 1 ἄρθρ. καθὼς καὶ τὸ 2 ἐγένοντο δεκτὰ ἔχοντα οὕτω.

1 Ἐκτέλεσις δικαστ. ἀποφ. ..... δρ. 250,000
2 Ἀντιμισθία δικηγόρων ..... » 100,000

Τὸ κεφάλαιον 17 «πιστωτικὰ γραμμάτια κτλ. δρ. 150,000 Ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως. Εἰς δὲ τὸ Κεφ. 18 «Ἐπιτροπὴ ἀγῶνος δρ. 8,000» προσετέθησαν ἔτι 2,000 δραχ. μετὰ βραχεῖαν συζήτησιν περὶ ἀγωνιστῶν καὶ τῆς βραδύτητος τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Οὕτω δὲ τὸ κεφ. 18 ἔχει ὡς ἕπεται.

«Κεφ. 18 ἐπιτροπὴ ἀγῶνος ..... δρ. 10,000

Ἐνταῦθα κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων χρεῶν τοῦ δημοσίου, καὶ ἔχει ὡς ἕπεται.

«Δαπάναι, γενόμεναι καθ' ὑπέρβασιν τοῦ σχετικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ ἀνήκουσαι εἰς κεκλεισμένας χρήσεις, δὲν δύνανται νὰ καταβληθῶσιν ἐξ οἱουδήποτε κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὔτε ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ἐπιγραφομένου «ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων».

Ἐπὶ τοιούτων δαπανῶν ὁπόταν ἀναγνωρίζονται ὡς νόμιμοι ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ἀπαιτεῖται νὰ αἰτηθῇ εἰδικὴ πίστωσις πρὸς ἀπότισιν αὐτῶν κατά τε τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν, οἷον τόκους καὶ δικαστικὰ ἔξοδα.»

Τελευταίων δὲ ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ κεφάλαιον 19 «ἀπόδοσις κεφαλαίων ὑδροπλαστίας δρ. 1,150,000» ὡς καὶ τὸ Κεφ. 20 «ἀγορὰ ἅλατος» μηδὲν περιέχον. Οὕτω ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένετο δεκτὸς συμποσούμενος εἰς δραχ. 17,057,792

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Μ. Ε. Παρίσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Τῆς 14 *Μαΐου* 1871.

Συμπληρωθείσης ἀπαρτίας περὶ ὥραν τρίτην Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Λακεδαίμονος πρότασις περὶ παρατάσεως ἐπὶ πέντε ἔτη τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος περὶ συνοικισμοῦ Σπάρτης, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει οὕτω·

Εἶτα δὲ ἤρξατο ἡ εἰς παρελθοῦσαν συνεδρίασιν διακοπεῖσα συζήτησις ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκβολάδων.

Τὰ ἄρθρα 12, 13, 14, 15, 16, ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 17 μετὰ τὴν λέξιν «ἐπάρχου» προσετέθη ἡ φράσις «διοριζόμενος ὡς ἀνωτέρω» λόγῳ σαφηνείας.

Τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως. Εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 20 ἀφῃρέθησαν πρὸ τῆς λέξεως «Εὐρώπης» αἱ λέξεις «ἐκ τῆς» ἀντικατασταθεῖσαι διὰ τῆς λέξεως «ἐξ» καθὼς καὶ ὁ γραμματικὸς ἀριθμὸς «ΙΒ'.» ἀντικατασταθεὶς διὰ τοῦ «ΙΓ'.» ἐπίσης κατωτέρω ἡ λέξις «εἰδαφίῳ» ἀντικατέστη διὰ τοῦ «ἄρθρῳ 10, 11.»

Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ παρατήρησις, ἣν ἀπεδέξατο ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι οἱ ἐξ Εὐρώπης κληθησόμενοι μεταλλουργοὶ θέλουσι συνεργασθῇ μετ' ἐπιτροπῆς ἐξ Ἑλλήνων εἰδημόνων.

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἕπεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ παραχωρήσεως τῶν Ἐκβολάδων.

Ἄρθρον 1. Ἐκβολάδες εἶναι αἱ μεταλλοῦχοι ὕλαι, αἱ ἐξορυχθησόμεναι εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν καὶ εὑρισκόμεναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἢ ἐντὸς δεξαμενῶν, φρεάτων, σπηλαίων, στοῶν ἢ ἀλλαχοῦ.

Ἄρθρον 2. Αἱ ἐκβολάδες ὡς ἀνήκουσαι εἰς τὸ Κράτος διατίθενται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ δυνάμει πράξεως τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις χορηγεῖ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα διὰ πλειοτηριασμοῦ εἰς τὸν ἀναδεχθησόμενον νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ δημόσιον ἀνώτερον ποσοστὸν ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ὁρίζεται δὲ ὡς ἐλάχιστο; ὅρος 60 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ἄρθρον 4. Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ Βασιλ. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν συμβουλίου ἐπὶ τούτῳ συγκροτουμένου. Τὸ συμβούλιον τοῦτο καταρτίζεται ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου αὐτῆς, τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν Σύνοδον προεδρεύσαντος, τοῦ προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ παρ' αὐτῷ ἐπιτρόπου, τῶν εἰσαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐρετῶν, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, τοῦ καθηγητοῦ τῆς ὀρυκτολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἑνὸς τῶν ἐν αὐτῷ καθηγητῶν τῆς νομικῆς καὶ ἑνὸς τῶν καθηγητῶν τῆς χημείας. Οἱ τελευταῖοι δύω διορίζονται κατὰ τετραετίαν διὰ Β. Διατάγματος.

Τὸ συμβούλιον συγκαλεῖται καὶ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λογίζεται δὲ πλῆρες, ἐὰν παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις ἑννέα ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, πλὴν δὲν ἐνεργεῖ νομίμως ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ, τούτου κωλυομένου, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ προέδρου τῆς προηγουμένης Συνόδου.

Ἄρθρ. 5. Ἡ καθαρὰ πρόσοδος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει πληρόνει ὁ ἐργολάβος τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου, εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας τῶν παραγομένων μετάλλων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δραχμῶν 300 κατὰ τόνον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς, καμινεύσεως κλπ.

Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας προσδιορίζεται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τοὺς προέδρους τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ Πολυτεχνίου· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς πρὸς μὲν τὴν ἀξίαν τῶν μετάλλων θέλει λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ τιμολόγια τῆς Εὐρώπης, ὡς πρὸς δὲ τὴν περιεχομένην ἐξ ἑκάστου εἴδους ποσότητα, τὰ ἐξαγόμενα τῶν χημικῶν ἀναλύσεων, αἵτινες θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τὴν

ἄμεσον αὐτῆς ἐποπτείαν ἐπὶ δειγμάτων, λαμβανομένων παρὰ τοῦ Γεν. Ἐφόρου τοῦ Λαυρίου ἐξ ἑκάστης χελώνης.

Ἄρθρον 6. Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγήν.

Μέχρι δὲ τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον κανονισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου, ὁ ἐργολάβος καταβάλλει εἰς λογαριασμὸν διὰ πᾶσαν μεταφερομένην ἢ ἐξαγομένην ποσότητα τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν προηγουμένην τριμηνίαν καθαρᾶς προσόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν διὰ τὴν παραχώρησιν προαπαιτουμένων.

Ἄρθρον 7. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διορίζει ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ μηχανικῶν, ὀρυκτολόγων καὶ χημικῶν, ἡ ὁποία μεταβαίνουσα ἐπιτοπίως ὅπου ὑπάρχουσιν ἐκβολάδες, ἐνεργεῖ τὰς ἀπαιτουμένας καταμετρήσεις καὶ ἀναλύσεις, ὑποβάλλει δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν·

α'. Γενικὰ διαγράμματα ἐμφαίνοντα τὴν ἔκτασιν τῶν ἐκβολάδων καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν, σχετιζόμενα πρὸς σταθερὰ φυσικὰ ἢ τεχνητὰ ἀναλλοίωτα σημεῖα. Ἐὰν ὁ ὄγκος τῶν εἴς τινα θέσιν εὑρισκομένων ἐκβολάδων ὑπερβαίνῃ τὰ δύο ἑκατομμύρια τόνων, διαιρεῖ αὐτὴν διὰ σταθερῶν σημείων εἰς πλείονας μερίδας, εἰς τρόπον ὥστε ἑκάστη μερὶς νὰ περιέχῃ δύω περίπου ἑκατομμύρια τόνων.

β'. Ἐγκαρσίους τομὰς δεικνυούσας τὸ πάχος τῶν ἐκβολάδων.

γ'. Πίνακας τῶν γενομένων χημικῶν ἀναλύσεων.

δ'. Ὑπόμνημα γεγραμμένον ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ, καὶ διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὸν δῆμον, τὸ χωρίον, τὴν θέσιν καὶ τὰ ὅρια τῆς γῆς, ἔνθα κεῖνται αἱ ἐκβολάδες, τὴν κατ' ἐπιφάνειαν ἔκτασιν, τὸν ὄγκον καὶ τὸ εἰδικὸν καὶ ὁλικὸν βάρος αὐτῶν, τὰ ἐξαγόμενα τῶν χημικῶν ἀναλύσεων, τὰ ἔξοδα τῆς ἐξορύξεως καὶ καμινεύσεως κατὰ τόνον καὶ τὸν μέσον ὅρον τῆς ὡς ἔγγιστα καθαρᾶς προσόδου· καὶ

ε'. Δείγματα εἰλημμένα ἐκ τῶν διαφόρων στρωμάτων καὶ θέσεων τῶν ἐκβολάδων.

Τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐπιτροπῆς τυπόνεται καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρέσβεις καὶ προξένους τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς

τοὺς ἐργοστασιάρχας καὶ πάντας τοὺς δυναμένους νὰ ἀναλάβωσι τὴν καμίνευσιν.

Ἄρθρον 8. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ἀλλ' οὐδέποτε πρὸ τῆς παρελεύσεως ἓξ τοὐλάχιστον μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει δι' ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐφημερίδων τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ μερίδας.

Ἐν τῷ προγράμματι ὁρίζεται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, αἱ Ἀρχαὶ ἐνώπιον τῶν ὁποίων θέλει ἐνεργηθῇ, καὶ ἡ σειρά, καθ' ἣν θέλουσι πλειστηριασθῇ αἱ διάφοροι μερίδες.

Μεταξὺ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγράμματος καὶ τῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ μεσολαβῇ διάστημα χρονικὸν οὐχὶ βραχύτερον τῶν ἐννέα μηνῶν.

Ἄρθρον 9. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν πλειστηριασμόν, ἢ νὰ κάμῃ μετ' αὐτὸν ἔγγραφον προσφοράν, ἐὰν μὴ προηγουμένως καταθέσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐγγύησιν ἐκ δραχμῶν 90,000. Ἡ ἐγγύησις δίδεται εἴτε εἰς μετρητά, εἴτε εἰς μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς καὶ Ἰονικῆς Τραπέζης, εἴτε εἰς τίτλους δημοσίων δανείων, μετὰ τὸ 1862 συνομολογηθέντων.

Ἄρθρον 10. Ἐὰν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοπρασίας παρουσιασθῇ προσφορὰ κατὰ 3 0|0 ἀνωτέρα τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, ἐπιτρέπεται καὶ δευτέρα δημοπρασία, ἥτις κηρύσσεται μὲν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσφορᾶς, ἐνεργεῖται δὲ μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγράμματος. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶναι δεκταὶ ἀνώτεραι προσφοραί, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔγκρισις τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης δημοπρασίας.

Οἱ τελευταῖοι πλειοδόται εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των ἐπὶ τεσσαράκοντα μὲν ἡμέρας ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς δημοπρασίας, ἐὰν ἡ δημοπρασία ἦναι πρώτη, ἐπὶ δέκα δέ, ἐὰν ἡ δημοπρασία ἦναι δευτέρα.

Ἐὰν αἱ γενόμεναι προσφοραὶ δὲν θεωρηθῶσι συμφέρουσαι, διατάσσεται ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου καμίνευσις τῶν ἐκβολάδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ καμινεύῃ τὰς ἐκβολάδας ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 12. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας, ὧν ἤθελε καταλάβει ἢ βλάψει τὰς γαίας διὰ τῶν ἐργασιῶν του· καὶ εἰ μὲν ἐξ αὐτῶν κωλύεται ἄνευ ἄλλης βλάβης ἡ ἐντὸς τοῦ ἔτους συνήθης καλλιέργεια, ἡ ἀποζημίωσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκ τῆς καλλιεργείας καθαρὰν πρόσοδον κατὰ τὴν γνωμοδότησιν ἐμπειροτεχνῶν, εἰ δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν βλάπτονται αἱ γαῖαι τοσοῦτον, ὥστε δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν, ἢ καταλαμβάνονται ὑπὲρ τὸ ἔτος, ὁ πρὸς ὃν ἐγίνετο ἡ παραχώρησις τῶν ἐκβολάδων ὑποχρεοῦται, ἐὰν θέλῃ ὁ ἰδιοκτήτης, νὰ ἀγοράσῃ τὴν γῆν, πληρώνων αὐτὴν κατ' ἐκτίμησιν ἐμπειροτεχνῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ ἐργολάβου ἢ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 13. Ὁ ἐργολάβος καθίσταται ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 συμβουλίου·

α'. Ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 Βασιλικοῦ Διατάγματος δὲν κάμῃ ἔναρξιν τῆς καμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων, ἢ

β'. Ἐὰν δὲν διατηρῇ εἰς ἀδιάλειπτον ἐνέργειαν πέντε τοὐλάχιστον καμίνους.

Ἡ ἔκπτωσις τοῦ ἐργολάβου ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν τῆς χρηματικῆς αὐτοῦ ἐγγυήσεως, περιερχομένης εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 14. Αἱ μετὰ τὴν καμίνευσιν σκωρίαι ἀνήκουσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ τὰς τοποθετῇ κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 15. Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τοῦ ἐργολάβου, τὸ δημόσιον δύναται νὰ κρατήσῃ τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ ἄλλα ἀκίνητα ἔργα, τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου, ἐπὶ ἀποζημειώσει διὰ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῶν ἀξίαν, προσδιοριζομένην δι' ἐκτιμήσεως ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 16. Πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων, σκωριῶν καὶ μεταλλείων καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου καθίσταται ἐν Λαυρίῳ ἔφορος, φέρων τὸν τίτλον «Γενικὸς Ἔφορος Λαυρίου», ἔχων βαθμὸν καὶ μισθὸν

Νομάρχου, καὶ καθήκοντα ἀστυνομικὰ, διοριζόμενος κατὰ πρότασιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Δι' ἐνοίκιον γραφικὴν ὕλην καὶ ἔξοδα περιοδείας χορηγεῖται εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον Λαυρίου μηνιαία ἐπιχορήγησις ἐκ δραχμῶν διακοσίων ἄνευ λογοδοσίας.

Ἄρθρον 17. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐφόρῳ τοποθετοῦνται εἰς γραμματεὺς μὲ ἑκατὸν καὶ μισθὸν ἑπαρχου, διοριζόμενος ὡς ἀνωτέρω, καὶ δέκα φύλακες, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἔχοντες μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ὀγδοήκοντα.

Τὸν Γενικὸν Ἔφορον κωλυόμενον, ἢ ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ Γραμματεύς.

Ἄρθρον 18. Διὰ νὰ διορισθῇ τις φύλαξ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 25 ἕως 40 ἐτῶν καὶ νὰ ὑπηρέτησεν εἴτε ὡς δεκάρχης ἐν τῇ τελωνοφυλακῇ, εἴτε ὡς ὑπαξιωματικὸς ἐν τῷ βασιλικῷ στρατῷ· διὰ τοὺς τελευταίους τούτους ἀπαιτεῖται ἄφεσις ἐξαιρέτου διαγωγῆς.

Ὡς πρὸς τὴν θητείαν, τὴν ἀνακατάταξιν, τὰς πειθαρχικὰς περιπτώσεις κλπ, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ τελωνοφυλακῆς νόμου.

Αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἔφορον Λαυρίου.

Ἄρθρον 19. Εἰς τὸ τελωνεῖον Λαυρίου χορηγεῖται μηνιαῖον ἐπιμίσθιον..... δρ. 60

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν τῷ Λαυρίῳ ὁρυχείας καὶ τοὺς ἐκεῖ τοποθετουμένους ἄνδρας τῆς τελωνοφυλακῆς δίδεται λόγῳ ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων ἡ ἑξῆς ἡμερησία ἐπιχορήγησις.

Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς.....	δρ.	2
» » ὑπαξιωματικοὺς καὶ δεκάρχας....	»	1
» » στρατιώτας καὶ τελωνοφύλακας	»	0, 50

Ἀκροτελεύτιος διάταξις.

Ἄρθρον 20. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ ἐξ Εὐρώπης δύω εἰδικοὺς μεταλλουργοὺς καὶ ἕνα χημικὸν πρὸς ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν τῶν ἐλβολάδων· ἐπὶ τούτῳ δὲ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. 60,000, καταλογιζομένη ἐν τῷ κεφαλ. ΙΓ' τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1871, ἐν ἄρθροις 10, 11 «Ἐκβολάδες ἐν τῇ Λαυριωτικῇ».

Ἐπομένως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν·

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ

2) Ἡ πρότασις περὶ τῆς κατὰ προτίμησιν κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Σπάρτην ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ.

Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἑξῆς·

1) Πρότασις περὶ μὴ κατασχέσεως τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως.

2) Ὁμοία περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Βουρινικοῦ ποταμοῦ.

3) Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν.

4) Ὅμοιον περὶ διορισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως τῶν δικαστικῶν κλητήρων.

5) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως. καὶ

6) Πρότασις περὶ ἀπαγορεύσεως παραχωρήσεως μεταλλείων ἀργυρούχου μολύβδου, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον περὶ ἀντιβασιλείας ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μελετωμένης ἀπουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ ἀντιβασιλεία ἀνατίθεται διὰ Β. Διατάγματος εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Ὄλγαν.

Ἄρθρον 2. Πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς ἀντιβασιλείας, ἡ Βασίλισσα θέλει δώσει ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς συνεδριαζούσης τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ τηρῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, ἡ Βασίλισσα θέλει δώσει τὸν ἀνωτέρω ὅρκον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἐν Ἀθήναις παρόντων βουλευτῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Κατόπιν, τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος, ὅτι ἀφίκοντο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τὰ ἔγγραφα τῆς ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Ἰω. Παπατσώνη, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ

τμήματος πρὸς ἐξέλεγξιν αὐτῆς· γενομένης δὲ κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ψηφολέκτου Σπ. Νοταρᾶ ἔλαχε τοῦ κλήρου τὸ Τμῆμα Η΄.

Ἀκολούθως ἠγέρθη μακρὰ συζήτησις περιστραφεῖσα εἰς δικαστικὴν διαφοράν μεταξὺ δημοσίου καὶ Δημ. Χατσίσκου, ἀφορῶσαν εἰς τὰ ἐν Ὑπάτῃ λουτρά· μεθ'ἣν ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 κεφ. «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέσυρε τὴν ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου γνώμην της· ἔχουσι δὲ οὕτω·

1. Μισθὸς ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου.....	δρ.	47,871
2. Γραφικὰ ἔξοδα » »	»	14,000
2. Παράσημα	»	9,000
4. Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους.....	»	20,000
5. Ἐνοίκιον ἀμάξης	»	3,600

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Β΄. τὸ ἄρθρον 1 «Μισθὸς προσωπικοῦ πρεσβειῶν 164,733» ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως. Εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 2 προσετέθησαν κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν δραχ. 3000 δι'ἐνοίκιον καταστήματος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας· οὕτω τὸ ἄρθρον 2 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς·

2. Γραφικὰ ἔξοδα..... δρ. 39,000

Τὰ δὲ ἄρθρα 3 καὶ 4 ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἔχοντα οὕτω·

3. «Ἔξοδα ἀ. διασκευῆς».....
4. » ταξειδίου τῶν διπλωμ. ὑπαλλήλων δρ. 4,000

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ κεφ. Γ΄. «Προξενικὴ ὑπηρεσία», ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶπεν, ὅτι ὁ μισθὸς τῶν προξένων Χίου, Ἀνδριανουπόλεως καὶ Βιτωλίων, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀντιβαίνει εἰς τὸν ὑπάρχοντα περὶ τούτου νόμον, ἠτήσατο δὲ νὰ ὁρισθῇ κατὰ νόμον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὁ μισθὸς τοῦ μὲν προξένου Χίου εἰς δραχ. 600 ἀντὶ τετρακοσίων, τοῦ δὲ προξένου Ἀνδριανουπόλεως εἰς 800 ἀντὶ 500 καὶ τοῦ προξένου Βιτωλίων εἰς 500 ἀντὶ 700.

Ἕτερος ἐπέφερεν, ὅτι οἱ πρόξενοι δὲν ἐκπληροῦσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, ὅτι καθίστανται μάστιγες τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ὅτι αἱ πρεσβεῖαι πρέπει νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς ὁμογενεῖς καθιστάμενοι ἐπίτιμοι ἄνευ μισθοῦ. Ἐν τέλει δὲ ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τῶν προξενείων.

Ἄλλοι δὲ ἐπίσης ἐπρότειναν νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ προξενείου Βιτωλίων περιπλέον 2,500 δραχμῶν, καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ προξενείου Τραπεζοῦντος δραχμαὶ 2,000.

Μετὰ ταῦτα ἀπερρίφθη δι'ἀναστάσεως ἡ περὶ καταργήσεως τῶν προξενείων πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας· ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἀπεσύρθη ἡ ἑτέρα πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Σύρου.

Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

1. Μισθοὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων ..... δρ. 231,313

Τὸ ἄρθρον 2 «Γραφικὰ ἔξοδα» δραχ. 24,260 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. Δ΄. «Ἔξοδα μεταβλητέα» ἔχοντα ὡς ἕπεται·

1. Ἔξοδα διάφορα	δρ.	20,000
2. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα	»	30,000

Τὸ κεφ. Ε΄. ἐγένετο ὡσαύτως δεκτὸν ἔχον οὕτω· «Ἐκτέλεσις συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου .... δρ. 3,100

Ἀναγνωσθέντος τελευταῖον καὶ τοῦ κεφ. Γ΄. «Ἀποστολαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν» ..... δρ. 220,000

Ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς· εἶμαι ἐναντίος, εἶπε, τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις προτείνει τὴν κατάργησιν πασῶν τῶν πρεσβειῶν, πλὴν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐλαττώνει τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ποσὸν εἰς δραχμὰς 120,000, διότι ἡ νέα φάσις τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν τῶν πρέσβεων τῆς Ἑλλάδος παρὰ ταῖς αὐλαῖς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, διότι ἄλλως κινδυνεύουσι σπουδαῖα συμφέροντα ἡμῶν.

Αἱ σχέσεις καὶ αἱ γνωριμίαι ἀκμάζουσι πολὺ τῶν ἐθνῶν τὴν κατάστασιν. Ἄλλως δὲ πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀνθρώπους σπουδάζοντας τὸν ἔξω κόσμον, καὶ δυναμένους νὰ ὠφελήσωσιν ἡμᾶς διὰ τῶν πεφωτισμένων κρίσεών των.

Οὐκ ὀλίγον δὲ συντελοῦσιν, ἠκολούθησεν, οἱ πρέσβεις ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν εἰς τὸ συμφέρον τοῦ κράτους. Ἂν ἡ Ἰταλία δὲν ἠκολούθησε τὴν πορείαν τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῶν Δηλιακῶν ἀνακρίσεων, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν ἡμέτερον πρεσβευτήν· οὐκ ὀλίγον δὲ ὠφέλησε καὶ ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ πρεσβευτής, μεθ' ὅσα ἂν ἐλέχθησαν κατ' αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐπεδόθησαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον διακοινώσεις ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας

Ρού ἀπὸ μέρους τῶν πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας· ὥστε κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην πῶς ἠθέλαμεν ὑπερασπίσει τὰ δικαιώματα ἡμῶν ἄνευ πρέσβεων;

Συνελόντι εἰπεῖν, προτέθηκε, δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμεν ἑαυτοὺς δι' οἰκονομίαν 100,000 δραχ. ἄνευ ὑπερασπίσεως ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης.

Ἕτερος ἀπήντησεν, ὅτι οἱ ἔκτακτοι ἀπεσταλμένοι διατηροῦνται ἀπὸ τοῦ 1866 καὶ εἰς οὐδὲν συνετέλεσαν κατὰ τὰς διαφόρους διεθνεῖς περιπλοκὰς εἰς ἃς ἐνέπεσε τὸ ἔθνος· ὥστε τὰ ἔξοδα δαπανῶνται μόνον χάριν προσώπων, ἀφοῦ οἱ πρεσβευταὶ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἀποστολήν των. Καταλήγων δὲ ἐπρότεινε τὴν ὁλοσχερῆ ἀπάλειψιν τῆς πρὸς συντήρησιν τῶν πρεσβειῶν δαπάνης.

Μετὰ βραχείαν ἔτι συζήτησιν, ἀντέλιξεν ἄλλος, ὅτι καθόσον γινώσκει ἐκ πείρας, αἱ πρεσβεῖαι εἰσὶν ἀναγκαῖαι, ἡ δὲ σιγὴ τῆς Ἑλλάδος παρὰ ταῖς αὐλαῖς ὑπῆρξε πάντοτε ἐπιβλαβής, διότι τὸ ἔθνος λησμονεῖται πλησίον τῶν ἰσχυρῶν. Ὁσάκις ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη εἰς διπλωματικὰς περιπετείας, προσέφυγεν ἐπωφελῶς εἰς τὴν ἀποστολὴν πρέσβεων. Καὶ ἀληθεύει μὲν, ὅτι ἐπὶ τῶν Κρητικῶν ὀλίγον ὠφέλησαν, διότι ἀπεστάλησαν βραδέως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς συνθήκης τῆς παραδόσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χ. Τρικούπη ἐπέφερεν εὐάρεστα ἀποτελέσματα· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Δηλιακῶν ἡ διακοίνωσις τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ ἀνεκλήθη διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἐν Παρισίοις πρέσβεως ἡμῶν.

Ἡ Ἑλλὰς, πρισθήκειν ἐπὶ τέλους, ἕνεκεν τῆς ἐξαιρετικῆς θέσεώς της, τοῦ μέλλοντος αὐτῆς καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαγωνιζομένων στοιχείων, ἅτινα ἀργὰ ἢ ταχέως περιελεύσονται εἰς ὑλικὴν πάλην, ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀντιπροσωπεύηται πρὸς ταῖς Δυνάμεσι· διὰ τοῦτο καὶ ἤδη καὶ πάντοτε ἔσομαι ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν πρεσβειῶν.

Ἄλλος ἐπὶ τέλους ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ προέτεινε τὴν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης, ἀκολουθήσασα τὴν περὶ τούτου πεποίθησιν τῆς δημοσίας γνώμης. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπει τὴν διαχείρισιν πρεσβειῶν συντηρουμένων μάλιστα δι' εὐτελῶν δαπανῶν μὴ ἐπαρκουσῶν εἰς τὰς δαπάνας τῆς θέσεώς των. Καὶ ὑπάρχει μὲν ἀνάγκη ἐκτάκτων ἀποστολῶν, ἀλλ' οὐχὶ μονίμων πρεσβειῶν. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἠλάττωσε τὸ ποσὸν, φρονοῦσα, ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην μᾶλλον νὰ προπαρασκευάσῃ ἑαυτὸ ἐσωτερικῶς.

Μετὰ ταῦτα ἀπερρίφη ἡ περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου πρότασις, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ε'. κεφ. ὡς ἔχει.

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸς ὁλόκληρος ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, συμποσούμενος εἰς δραχμὰς 830,517

Ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'.

Τῆς 15 *Μαΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 μ. μ. τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπικυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἡ Βουλὴ μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῶσιν οἱ πιστώσεις τῶν δύο παρελθόντων ἐτῶν κατὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

Εἶτα δὲ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀναβὰς τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς, εἶπεν, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου μετὰ τὰ μέτρα ἅτινα ἐλήφθησαν, δὲν θὰ παρουσιάσῃ ὑπέρβασιν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος· ἄλλως ἡ ὑπέρβασις αὕτη ἔστι ἐλαχίστη· ὥστε δὲν ἔχονται ὑποστάσεως τὰ περὶ τούτου λεχθέντα ὑπό τινος προαγορεύσαντος, καὶ τοι ὁμολογεῖ, ὅτι αἱ ἐπενεχθησόμεναι οἰκονομίαι εἰσὶν ἐλάχισται, ἀφοῦ παρῆλθον ἤδη 5 μῆνες ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Προχωρῶν, ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τὸ κυβερνητικὸν πνεῦμα τὸ διέπον τὰ τῆς Δικαιοσύνης, προσθεὶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἐπιφέρῃ ἐν τῷ μέλλοντι μεταβολὰς ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὅπως διὰ τῆς ταχείας ἀπονομῆς ἡ δικαιοσύνη καθίσταται ὠφέλιμος καὶ σεβαστή. Πρὸ τοῦτο δὲ συνέστησεν ἐπιτροπὴν σοφῶν καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν περὶ τὰ νομικά. Ἐπίσης, ὅπως ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ ὀρκωτικοῦ συστήματος, θὰ συντάξῃ Νόμον περὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων καὶ θὰ εἰσαγάγῃ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον δύο νομοσχέδια, περὶ πτωχεύσεων καὶ περὶ ἑταιριῶν. Ἑπομένως ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ 1 Κεφ. « Προσωπικὸν »

καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ μεταβολῆς μετά τινα συζήτησιν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου· ἔχουσι δὲ οὕτω·

«1. Ὑπουργείου ..... δραχ. 35 163
2. Ἀρείου Πάγου ..... » 60,264
3. Ἐφετείων ..... » 242,351»

Ἐπὶ τοῦ **4** ἄρθρου «Πρωτοδικείων», ἔλαβέ τις τὸν λόγον καὶ ὑπεστήριξε τὴν σύστασιν Πρωτοδικείου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Εὐρυτανίας. Ἡ ἐπιτροπή, εἶπε, συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ μέτρον τοῦτο καθὼς καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικείου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καταδεικνύων δι' ἐκθέσεώς του, ὅτι τὰ ἤδη πληρονόμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Εὐρυτανίας καλύπτουσι τὰ ἔξοδα τῆς συστάσεως Πρωτοδικείου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ. Ἡ Εὐρυτανία ἀπέχουσα δεκαὲξ ὅλας ὥρας τοῦ Μεσολογγίου, διασχίζεται ἀπὸ ὀρέων καὶ ποταμῶν, οἵτινες καθιστῶσιν αὐτὴν ἄβατον ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον θέλει ἐδραιώσει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἥτις διαταράσσεται πολλάκις ὑπὸ τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, ὅσαι εἰσβάλλουσιν ἑκάστοτε ἐκ τῆς γείτονος ἐπικρατείας.

Ἕτερος ὑποστηρίξας τὸν προαγορεύσαντα συνέτεινε τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς· καὶ ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως Πρωτοδικείων εἰς πολλὰς ἐπαρχίας ἀνεγνωρίσθη διὰ Νόμου, ἐλλείπει δὲ μόνον ἡ ἀναγκαία πίστωσις· δέον ὅμως πρότερον νὰ ἐπιψηφισθῇ ὁ Νόμος περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης νὰ ἀποφανθῇ καταφατικῶς. Πρόκειται ὅμως νὰ ὑποβάλῃ πλῆρες σύστημα περὶ Πρωτοδικείων. Οὕτω δὲ ἀποῤῥιφθείσης τῆς προτάσεως περὶ συστάσεως Πρωτοδικείου ἐν Εὐρυτανίᾳ, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον ἀμετάβλητον ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Πρωτοδικείων ..... δραχ. 643,489»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 5 ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ μικρὰν συζήτησιν περὶ διατηρήσεως τῶν καταργουμένων διὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ 19 Εἰρηνοδικείων. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 6 ἔχει ὡς ἕπεται.

«6 Εἰρηνοδικείων ..... δραχ. 411.780»

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 τοῦ κεφ. 2 «Ἰκικὸν» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιῤῥήσεως, προστεθέντος μόνον ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ

ἀναλόγου ποσοῦ διὰ τὸ ὑλικὸν τῶν διατηρηθέντων Εἰρηνοδικείων· ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς·

«1 Ὑπουργείου ..... δραχ. 10,000
2 Ἀρείου Πάγου ..... » 7,000
3 Ἐφετείων ..... » 30,000
4 Πρωτοδικείων ..... » 107,160
5 Εἰρηνοδικείων ..... » 33,892»

Ἐπίσης τὰ ἄρθρ. 1, 2, 3, 4 τοῦ Κεφ. 3 «Φυλακαὶ Ὑποδίκων» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιῤῥήσεως· ἔχουσι δὲ οὕτω·

«1 Ἐνοίκια Φυλακῶν ..... δραχ. 13,280
2 Ἐπισκευαὶ » ..... » 6,000
3 Μισθοὶ Φυλάκων ..... » 19,000
4 Διαγραφὴ Ὑποδίκων ..... » 200,006»

Ὡσαύτως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4. 5, 6, 7, 8, 9 τοῦ κεφαλ. 4 «Ἔξοδα Ποινικῆς Διαδικασίας» ἐγένοντο δεκτά, προστεθειτῶν μόνον 2,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 7 ἐδάφ. γ', «διὰ ἔξοδα ποινολογίου»· ἔχουσι δὲ ὡς ἕπεται·

«1 Γραφείου καὶ ἀποσκ. ἔξοδα κακουργιοδικ. δρ. 12,000
2 Ἀποζημιώσεις Συνέδρων καὶ Ἐνόρκων .. » 100,000
3 Ἐπιμίσθια Ἀνακριτῶν ..... » .....
4 Μεταφορὰ ἀνακριτῶν ..... « 40.000
5 Ἐνοίκια Ἀνακριτηρίων ..... » 3,700
6 Ἀποζημιώσεις μαρτύρων ..... » 395,000
7 Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων ..... » 22,000
8 » δημοσιεύσεως δικαστ. ἀποφάσεων. « 2,300
9 » ἐκτελέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων » 10,140»

Τελευταῖον τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. 5 «Διάφορα» καθὼς καὶ τὸ ἄρθρον. 1 τοῦ κεφ' 6 «Κατασκευὴ δημοσίων δικαστικῶν καταστημάτων,» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιῤῥήσεως, καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

1) Ἐπισκευαὶ δικαστηρίων ..... δραχ. 2,000
2) Ἔξοδα μεταθέσεως κτλ. ὑπαλλήλων.. » 8,500
1) Διὰ τὴν κατασκευὴν δικαστικοῦ καταστήματος ἐν Ἀθήναις..

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸς ὁλόκληρος ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, συμποσούμενος εἰς δραχ. 2,416,680.

Ἀκολούθως ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ μισθοῦ προξένων τινῶν.

2) Ὅμοιον περὶ ἐγκρίσεως τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας συμβάσεως.

3) Νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀναγκαιουσῶν γαιῶν πρὸς σύστασιν ὁδῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων.

4) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων.

5) Ὅμοιον περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ.

6) Ὅμοιον περὶ ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεων ἐκ δραχ. 5 343,999 43|00 πρὸς πληρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν.

Ἅπαντα δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις, Ἀνδριανουπόλει, Βιτωλίοις καὶ Χίῳ Προξένων.

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ μὲν ἐν Ἰωαννίνοις Προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 800, τοῦ δὲ ἐν Ἀνδριανουπόλει εἰς δραχμὰς 600 καὶ τοῦ ἐν Βιτωλίοις ἐπίσης εἰς 600. Ὁ τοῦ προξένου Χίου προσδιορίζεται εἰς 500.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαΐου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας συμβάσεως.

Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κυρίου Ν. Α. Νάζου ὡς πληρεξουσίου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα τῇ 15 Μαΐου ε. ε. σύμβασις ἐξ ἄρθρων 28, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, ἐγκρίνεται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἰσχὺς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συμβάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς προσεχοῦς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τροποποιήσεως τῶν σχετικῶν περὶ διοικήσεως τῆς ἑταιρίας διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διοικῇ τὰ τῆς ἑταιρίας εἷς κατ' ἔτος ἐκ τῶν πέντε διευθυντῶν αὐτῆς, οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες ν' ἀποτελῶσι τὸ διοικητικὸν τῆς ἑταιρίας συμβούλιον.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τοῦ διευθυντοῦ καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς καὶ τὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου θέλουσι κανονισθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς συνελεύσεως.

Ἄρθρον 3. Ἐκ τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως τῶν δραχ. 650 χιλιάδων, δραχμαὶ μὲν 370 χιλιάδες θέλουσι καταβάλλεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιΐας, δραχμαὶ δὲ 380 χιλιάδες ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Οἱ ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας.

Μεταξὺ τῶν κυρίων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. Ν. Α. Νάζου, πληρεξουσίου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ἀφ' ἑτέρου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρον 1. Τὸ διὰ τοῦ νόμου τῆς 22 Ἀπριλίου 1855 εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας παραχωρηθὲν 12ετὲς ἀποκλειστικὸν προνόμιον ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος μερῶν, παρατείνεται δι' ὅλην τὴν κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας διάρκειαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2. Εἰς τὸ προνόμιον τοῦτο δὲν ὑπάγεται α) ἡ μεταξὺ τῶν διαφόρων λιμένων τῶν Ἰονίων νήσων συγκοινωνία, καὶ ἡ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λιμένων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. β) Ἡ μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς ἀφ' ἑνὸς καὶ Πατρῶν, Ν. Κορίνθου, Καλαμακίου καὶ Πειραιῶς ἀφ' ἑτέρου συγκοινωνία.

Ἄρθρον 3. Ἡ Ἑλλ. ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἰδιοκτήτων αὐτῆς ἀτμοπλοίων ὡς ἑρεξῆς.

α) Δὶς τῆς ἑβδομάδος μεταξὺ Σύρου, Πειραιῶς, Καλαμακίου Ν. Κορίνθου καὶ Πατρῶν. β) Κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα μεταξὺ Ν. Κορίνθου, Ἀμφίσσης, Γαλαξειδίου, Αἰγίου, Ναυπάκτου, Ἁγ. Σώστου, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Παξῶν καὶ Κερκύρας. γ) Κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα μεταξὺ Πατρῶν, Μύτικα Ἀστακοῦ, Ἰθάκης, Ζαβέρδας καὶ Ἁλαιοχαλικῆς. δ) Κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα μεταξὺ Πειραιῶς, Αἰγίνης, Πόρου, Ὕδρας, Σπετζῶν καὶ Ναυπλίου. ε) Κατὰ 15ημερίαν μεταξὺ Ναυπλίου, Κυθήρων, Γυθείου, Καλαμῶν, Πύλου, Μαράθου, Κατακώλου, Ζακύνθου, Κυλλήνης καὶ

Πατρῶν. ς) Κατὰ 15ημερίαν μεταξὺ Πειραιῶς, Ἁλιβερίου, Χαλκίδος, Αἰ.ννης, Ἀταλάντης, Λιδιψοῦ, Στυλίδος, Ὠρεοῦ, Ν. Μιζέλης, Σκιάθου καὶ Σκοπέλου. ζ) Κατὰ δεκαπενθημερίαν μεταξὺ Σύρου, Κύθνου, Κέας, Τήνου, Ἄνδρου, Μυκώνου, Νάξου, Ἴου, Θήρας, Σερίφου, Σίφνου καὶ Μήλου.

Ἡ συγκοινωνία τῆς Αἰγίνης, Κύθνου καὶ Αἰδιψοῦ θέλει διατηρεῖσθαι μόνον ἐν καιρῷ θέρους.

Ἄρθρον 4. Αἰτήσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ συναινέσει τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας ἡ συγκοινωνία τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων μερῶν δύναται νὰ γίνῃ πυκνοτέρα ἢ νὰ προσληφθῶσι καὶ ἄλλαι προσεγγίσεις τοῦ Κράτους εἰς τὸ δρομολόγιον τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας ἐπὶ ἀποζημιώσει δραχμῶν πέντε κατὰ πᾶν διανυθησόμενον ναυτικὸν μίλιον πλέον τοῦ δρομολογίου.

Ἄρθρον 5. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοΐα προσδιορίζει τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῶν ἀπόπλων καὶ κατάπλων, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς τῶν ἀτμοπλοίων της εἰς τὰς διαφόρους προσορμίσεις, συντάττουσα ὅπως ἤθελε κρίνει προσφορώτερον τὸ δρομολόγιον, ὅπερ δὲν δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γεν. διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 6. Ἡ ἑλλ. ἀτμοπλοΐα ὀφείλει νὰ διατηρῇ ἐν καλῇ καταστάσει πλοῦ τὰ ἀτμόπλοιά της, καὶ νὰ ἔχῃ ἐξ ὑπηκόων ἑλλήνων τὸ πλήρωμα, τοὺς πλοιάρχους κλπ. κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς § 6'. τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΣΠΗ'. νόμου.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἑλλ. ἀτμοπλοΐα δύναται νὰ ἐκτείνῃ τὰς γραμμὰς τῶν ἀτμοπλοίων της εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἄνευ βλάβης τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας, ἀπολαύουσα ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῆς ἐν τοῖς λιμέσι τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς συνωμολόγησεν ἢ συνομολογήσει ταχυδρομικὰς συμβάσεις, πάσας τὰς κατ' ἀμοιβαιότητα χορηγουμένας προνομίας καὶ ἀτελείας, καὶ ἐπικαλουμένη ἐν ἀνάγκῃ τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς συνομολόγησιν εἰδικῶν συμβάσεων μεταξὺ αὐτῆς καὶ ἄλλων ἀλλοδαπῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν, ἢ καὶ κυβερνήσεων, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς δὲν συνωμολόγησεν ἔτι ταχυδρομικὰς συμβάσεις.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας νὰ προσορμίζωνται εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς ὡρισμένους ἐν τῷ δρομολογίῳ λιμένας τῶν κατάπλων των, ἐκτὸς ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης, ὡς καὶ νὰ ἐπιβιβάζωσιν ἢ ἀποβιβάζωσιν ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα κλπ. εἰς ἄλλο μέρος ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ δρομολογίου ὡρισμένων.

Ἄρθρον 9. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ Πρακτορεῖα ἢ ὑποδιευθύνσεις, ὅπου ἤθελον προσορμίζεσθαι τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς.

Ἄρθρον 10. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα ἀναδέχεται νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν καθ' ὅλα τὰ μέρη, ὅπου προσορμίζονται τὰ ἀτμόπλοιά της α) τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν. β) Τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου καὶ τὸ χαρτόσημον· καὶ γ) Τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς δι' ὑπηρεσίαν στελλομένους· ἐπίσης ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἀναδέχεται νὰ μεταφέρῃ τοὺς μὲν δι' ὑπηρεσίαν στελλομένους στρατιωτικοὺς, ναυτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ἀποσπάσματα, καθὼς καὶ τοὺς καταδίκους καὶ ὑποδίκους μὲ ἔκπτωσιν 30 0|0 ἐπὶ τοῦ κανονισμένου ναύλου, τὰ δὲ ἀποστελλόμενα εἴδη ἢ ὑλικὸν τοῦ δημοσίου μὲ ἔκπτωσιν 50 0|0.

Ἄρθρον 11. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν, λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν δραχμῶν 650 χιλιάδων, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1871, καταργουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐγγυήσεως τόκου ὑπὲρ τῶν λοιπῶν μετόχων, οἵτινες ἐν τούτοις προτιμῶνται τοῦ δημοσίου ἐπὶ τοῦ διανεμητέου μερίσματος μέχρι τῆς συμπληρώσεως 5 ἐπὶ τοῖς 0|0 ἐτησίως ἐπὶ τῶν καταβληθέντων κεφαλαίων αὐτῶν. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιχορήγησις θέλει πληρόνεσθαι κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἑταιρίαν.

Ἄρθρον 12. Ἐν περιπτώσει, κατ' ἣν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ διοικητικῆς τινος ἀρχῆς, ἤθελε γίνει χρῆσις ἀτμοπλοίου εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, τὸ δημόσιον θέλει πληρόνει εἰς τὴν Ἑλλ. ἀτμοπλοΐαν ἀποζημίωσιν, ὁριζομένην ἑκάστοτε δι' εἰδικῆς συμφωνίας.

Ὁσάκις ἡ συμφωνία τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται καθ' ὥρας, ἡ βεβαίωσις τῶν ὡρῶν τῆς τε ἐνεργείας καὶ ἀργίας τῆς μηχανῆς γίνεται δι' ἐγγράφου ὁμολογίας τοῦ πλοιάρχου καὶ δι' ἀποσπάσματος τοῦ ἡμερολογίου τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου, προσέτι δὲ δι' ἐκθέσεως τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν τοιοῦτος ἐπιβῇ τοῦ ἀτμοπλοίου.

Ἄρθρον 13. Ὁσάκις ἤθελον ἐπιβιβασθῇ, τῇ αἰτήσει τῆς Κυβερνήσεως, πολεμοφόδια ἐπὶ ἀτμοπλοίου τῆς ἑταιρίας διὰ νὰ μετακομισθῶσιν εἰς ὡρισμένον τι μέρος, ἡ εὐθύνη τῶν ἐκ τούτων

τυχόν προελθουσῶν ζημιῶν ἢ δυστυχημάτων εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡς βάσις τῆς ἀποζημιώσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἑταιρίας ἐγγεγραμμένη ἀξία τῶν καταστραφέντων ἢ ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 14. Πᾶσα ὀφειλὴ τοῦ δημοσίου πρὸς τὴν ἑταιρίαν θέλει πληρώνεσθαι ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ σχετικοῦ λογαριασμοῦ, ἄλλως τὸ δημόσιον θέλει ἀποτίνει πρὸς τὴν ἑταιρίαν, λόγῳ καθυστερήσεως, τόκον 8 τοῖς 0|0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν 30 ἡμερῶν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15. Ἡ Ἑλλ. ἀτμοπλοΐα ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην τὸν ὡρισμένον χρόνον τῆς διαρκείας αὐτῆς ἀτέλειαν (τελωνιακὴν καὶ δημοτικὴν) τοῦ εἰσαγομένου καὶ καταναλισκομένου ὑλικοῦ, πρὸς οἰκοδομὴν, ἀπαρτισμόν, ἐπισκευὴν, ἐνέργειαν καὶ συντήρησιν τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν ἐργοστασίων καὶ τοῦ ναυπηγίου αὐτῆς.

Ἄρθρον 16. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας ἀφομοιοῦνται πρὸς τὰ πολεμικὰ, ἀπαλλασσόμενα τῆς πληρωμῆς τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λιμενικῶν τελῶν. Δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνανεώσωσι τὰ ναυτιλιακά των διπλώματα κατὰ τὴν ὡρισμένην ὑπὸ τοῦ νόμου ἐποχὴν, μήτε νὰ παρουσιάζωσι, καταπλέοντα εἰς λιμένα τινὰ, τὰ ναυτιλιακά των ἔγγραφα εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν. Οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὑπ' αὐτοὺς ἀνώτερον προσωπικὸν δύνανται νὰ φέρωσιν ἰδίαν στολὴν κανονιζομένην διὰ Β. διατάγματος, καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν διὰ τοὺς ἐμποροπλοιάρχους ὑγειονομικὴν ἐξομολόγησιν, ἀλλὰ τὴν ἔγγραφον ὁμολογίαν τοῦ διευθυντοῦ πολεμικοῦ πλοίου καὶ τοῦ ἰατροῦ (ἐὰν τοιοῦτος ἤθελεν εἶσθαι διωρισμένος ἐπὶ τοῦ πλοίου). Οἱ διευθυνταὶ ὅμως τῶν ἀτμοπλοίων ὀφείλουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς προσορμίσεώς των νὰ συμμορφῶνται πάντοτε μὲ τοὺς ὑγειονομικοὺς, τελωνιακοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ λ. π.

Ἄρθρον 17. Οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων ἰατροὶ, ἐὰν ἡ ἑταιρία θεωρήσῃ ἀναγκαίαν νὰ προσλάβῃ τοιούτους, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου προσόντα.

Ἄρθρον 18. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15 Δβρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν ἀτμο-

πλοίων τῆς ἑταιρίας, μέχρις οὗ ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰδικὸς ἀστυνομικὸς κανονισμός.

Ἄρθρον 19. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἑταιρίας Β. ἐπίτροπον, καὶ νὰ ἐξασκῇ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιτήρησιν, ὅπως ἐκτελῶνται ἀκριβῶς αἱ ὑποχρεώσεις, ἃς ὁ νόμος καὶ ἡ παροῦσα σύμβασις ἐπιβάλλουσι τῇ ἑταιρίᾳ. Αὕτη δὲ ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ἄρθρον 20. Οἱ περιέχοντες τὴν ταχυδρομικὴν ἀλληλογραφίαν σάκκοι, τὰ κιβώτια καὶ οἱ φάκελλοι παραδίδονται καὶ παραλαμβάνονται ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς μὲν τοὺς λιμένας τῆς ἀγκυροβολήσεως τῶν ἀτμοπλοίων ἐν τοῖς ταχ. γραφείοις διὰ τῶν λογιστῶν, εἰς δὲ τοὺς λιμένας τῆς ἐπὶ τοῦ ἀτμοῦ προσεγγίσεως αὐτῶν ἐν τοῖς πρακτορείοις διὰ τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας. Ἐν τοῖς αὐτοῖς πρακτορείοις παραδίδονται καὶ παραλαμβάνονται, ἐπίσης ἐπὶ ἀποδείξει, τὰ χρήματα καὶ τὸ χαρτόσημον τοῦ δημοσίου. Οἱ λογισταὶ καὶ οἱ πράκτορες εὐθύνονται διὰ τὴν ἐγκαίρον καὶ ἀσφαλῆ μεταβίβασιν τῶν μνημονευθέντων ἀνωτέρω εἰδῶν.

Ἄρθρον 21. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα ὑποχρεοῦται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Κυβερνήσεως, νὰ δεχθῇ ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις τοῖς ὑπηρετοῦσι μεταξὺ Σύρου καὶ Καλαμακίου, καὶ μεταξὺ Νέας Κορίνθου καὶ Κερκύρας, ὡς ἐπίσης καὶ μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν λιμένων καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνὰ ἕνα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισθησόμενον ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον, πρὸς ἐκτέλεσιν κινητῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, παραχωροῦσα αὐτῷ χωριστὸν πρὸς διαμονὴν καὶ ἐργασίαν δωμάτιον, παρέχουσα πάσας τὰς πρὸς ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων κλπ. εὐκολίας, διὰ τῶν λέμβων τῶν ἀτμοπλοίων, καὶ ἐξομοιοῦσα αὐτοὺς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροφὴν καὶ τὰς ἄλλας διακρίσεις, μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἀτμοπλοίων.

Ἄρθρον 22. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς διευθυντὰς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἀτμοπλοίων, ὡς καὶ τοὺς ὑποδιευθυντὰς καὶ τοὺς πράκτορας τῆς ἑταιρίας νὰ δέχωνται παντὸς εἴδους ἀλληλογραφίαν μὴ περιεχομένην ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς σάκκοις κτλ. Ἐπιτρέπεται δὲ τῇ ἑταιρίᾳ καὶ τοῖς πρακτορείοις ν' ἀνταποστέλλωσι τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν των ἀπ' εὐθείας.

Ἄρθρον 23. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἀτμοπλοίων ἐπαγρυπνοῦσιν, ἵνα μὴ τὰ πληρώματα αὐτῶν καὶ οἱ ἐπιβάται μεταφέρωσι δο-

λίως γράμματα, ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ τούτου διατάξεων τῶν κατὰ τὸ 1831 καὶ 1836 ἐκδοθέντων Β. διαταγμάτων.

Ἄρθρον 24. Ἡ Γεν. διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως, καθόσον ἀνάγεται εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίως δὲ α) εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ δρομολογίου τῶν ἀτμοπλοίων, β) εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν μετακομιζομένων ἀνταποκρίσεων καὶ γ) εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λαθραίας μετακομίσεως ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρον 25. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1871 καὶ λήγει μὲ τὸ τέλος τῆς κατὰ τὸ Καταστατικὸν εἰκοσαετοῦς διαρκείας τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρον 26. Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ἑλλ. ἀτμοπλοΐαν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τὸν τόκον 5 0/0 ἐτησίως ἐπὶ τῶν καταβληθέντων κεφαλαίων τῶν λοιπῶν μετόχων ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1869 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1870.

Ἄρθρον 27. Πᾶσα διάταξις, εἴτε τοῦ ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1857 ἐν ἰσχύϊ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας, εἴτε τῆς ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1857 συμβάσεως, εἴτε τῶν ἀφορώντων τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοΐας νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, ἀντιβαίνουσα εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν, θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχουσα καὶ οὐδὲν παρέχουσα ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας δικαίωμα.

Ἄρθρον 28. Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει κυρωθῆ διὰ νόμου καὶ δὲν θέλει ἰσχύει, εἰμὴ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων παραδοχὴν τῶν ὅρων αὐτῆς.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην πέμπτην Μαΐου 1871 καὶ ἀναγνωσθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Τῶν Ἐσωτερικῶν	Τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.	Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ πληρεξούσιος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου

Ν. Α. ΝΑΖΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀναγκαιουσῶν γαιῶν πρὸς σύστασιν ὁδῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἰδιοκτήτης μεταλλείου δικαιοῦται νὰ αἰτῇ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν γαιῶν ἰδιωτικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ ἐθνικῶν ἀναγκαιουσῶν πρὸς κατασκευὴν ἁμαξιτῶν ἢ σιδηρῶν ὁδῶν συνδεουσῶν τὸ μεταλλεῖον μετὰ τῶν ἐργοστασίων, τοῦ ἐγγυτέρου λιμένος, ποταμοῦ ἢ διώρυγος, ἢ καὶ ἑτέρας ἁμαξιτῆς ἢ σιδηρᾶς ὁδοῦ.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις ἀπευθύνεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 2. Τὸ πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν δικαίωμα παραχωρεῖται τῇ προηγουμένῃ ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων συμβουλίου, καὶ δυνάμει Β. διατάγματος κηρύσσοντος ἀπαλλοτριωσίμους τὰς ζητουμένας γαίας.

Ἄρθρον 3. Ὁσάκις ἕνεκα τῆς ἀπαλλοτριώσεως τὸ ἐναπομένον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μέρος τῆς γῆς εἶναι οὕτω πως κατακερματισμένον, ὥστε δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἴτε καλλιεργούμενον εἴτε ἄλλως πως διατιθέμενον, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλείου ὑποχρεοῦται, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς γῆς τὸ ἀπαιτήσῃ, ἢ νὰ προσλάβῃ ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν, ἢ νὰ πληρώνῃ αὐτῷ ἐτησίαν ἀποζημίωσιν κατὰ λόγον τῆς προξενουμένης εἰς τὰς ὑπολειφθείσας γαίας ζημίας.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλείου ἤθελεν ἀμφισβητήσει τὴν μὴ χρησιμοποίησιν τῶν κατακερματισμένων μερῶν, ἡ βεβαίωσις τούτου γίνεται ὑπὸ τριῶν πραγματογνωμόνων διοριζομένων τῶν μὲν δύο παρ' ἑκατέρου τῶν μερῶν, τοῦ δὲ τρίτου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Ἡ δ' ἀπόφασις αὐτῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς γῆς δὲν ἤθελε συμφωνήσει μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ μεταλλείου περὶ τοῦ ποσοῦ εἴτε τῆς ὀφειλομένης ἐπὶ τῇ ἀπαλλοτριώσει ἀποζημιώσεως, εἴτε τῆς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιβαλλομένης, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ΣΞΓ' νόμου περὶ ὁδοποιΐας.

Ἄρθρον 5. Ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν γαιῶν χαίρει δικαίωμα προτιμήσεως πρὸς ἀγορὰν αὐτῶν, ὀψέποτε αὗται δὲν ἤθελον χρησιμεύει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεταλλείων καὶ πρόκειται νὰ ἐκποιηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἰδιοκτήτης μεταλλείου ὑποχρεοῦται ν' ἀνέχηται τὴν διὰ τῆς περιοχῆς τοῦ μεταλλείου αὐτοῦ διέλευσιν πάσης ἁμαξιτῆς ἢ σιδηρᾶς ὁδοῦ. Ἡ διεύθυνσις ὅμως τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκουσθῇ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλείου, καὶ γνωμοδοτήσῃ ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπάλληλος.

Ἡ διὰ τὰς καταλαμβανομένας γαίας ἀποζημίωσις, ὡς καὶ ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ μεταλλείου, διὰ τὴν τυχὸν ἕνεκα τῆς συστάσεως τῆς ὁδοῦ, ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, προσγενομένην αὐτῷ ζημίαν ἀποφασίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 4 ἄρθρου.

Ἄρθρον 7. Ἡ διεύθυνσις καὶ τὸ πλάτος πάσης διὰ τὴν ὑπηρεσίαν μεταλλείου κατασκευαζομένης ὁδοῦ ἁμαξιτῆς ἢ σιδηρᾶς, ὑπόκειται πάντοτε εἰς τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὑποχρεουμένου τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ μεταλλείου νὰ ὑποβάλῃ αὐτῷ τὰ σχετικὰ τῆς ὁδοῦ διαγράμματα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαΐου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὰ χορηγήματα, τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ χορηγούμενα, κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τῶν ἀπὸ τοῦ δημοσίου περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμων. Νόμοι δὲ τοιοῦτοι ὑπάρχουσι δύο, ὁ κατὰ τὸ 1856 ἐκδοθείς, καὶ ὁ κατὰ τὸ 1861. Βεβαίως δὲ ὁ νέος περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμος, ὡς πρὸς τὰ χορηγήματα, τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν χορηγούμενα, σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ τάξῃ εἰς δύο τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τάξεις, καὶ εἰς μὲν τὰς μεταγενεστέρας νὰ δίδῃ μεγάλα χορηγήματα, εἰς δὲ τὰς παλαιὰς μικρά, χρημάτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων, ν' ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν χορηγημάτων τῶν παλαιῶν χηρῶν πρὸς αὔξησιν τῶν χορηγημάτων τῶν χηρῶν τῶν νεωτέρων.

Πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως καὶ πάσης ἐνδεχομένης ἀδικίας, ὑποβάλλω εἰς τῆς Βουλῆς τὴν ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον, ἐξ ἑνὸς μόνου συνισταμένου ἄρθρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ τροποποιηθεὶς καὶ προσαρτηθεὶς ἐν τῷ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμῳ πίναξ, ἰσχύει ὡς πρὸς τὰ χορηγήματα, τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν

καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ χορηγούμενα, δι' ὅλας τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά, ἅτινα ἔλαβον παρὰ τοῦ δημοσίου σύνταξιν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1856 περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου.

Πᾶσα ἐναντία διάταξις καταργεῖται.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐπιθυμοῦντες νὰ προνοήσωσι περὶ ἀνετωτέρας ἀποκαταστάσεως αὐτῶν, ὡς τοῦτο ἔπραξαν πρὸ ἐτῶν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, συνέταξαν σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστρατευτῶν ἀξιωματικῶν διὰ μονίμου συνεισφορᾶς μηνιαίας πενταδράχμου.

Τὸ σχέδιον αὐτὸ βασανίσατα εἰδικὴ παρ' ἐμοῦ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, συνέταξε τὸ συνημμένον σχέδιον νόμου, ὅπερ καθ' ὁλοκληρίαν συμμεριζόμενος, ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, παρακαλῶν αὐτὴν νὰ ψηφίσῃ αὐτό, ὅπως ἔχει, κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον.

Τὸ ταμεῖον αὐτὸ συνιστᾶται δι' ἐκουσίας συνεισφορᾶς τῶν ἰδίων ἀξιωματικῶν· μίαν δὲ μόνην συνδρομὴν τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται κατὰ τὸ νομοσχέδιον νὰ προσθέτῃ, ἤτοι τὴν διαφορὰν μισθοῦ τῶν ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπουσιαζόντων ἀξιωματικῶν. Ταύτην δὲ χορηγήσασα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1861 νόμου, πιστεύω ὅτι δὲν θέλει ἀρνηθῇ καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ.

Ἀθῆναι, τὴν 14 Μαΐου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ συστάσεως ταμείου ἀποστρατευτῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 1. Συνίσταται ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *ταμεῖον τῶν ἀποστρατευτῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ.*

Ἄρθρον 2. Πόροι τοῦ ταμείου ὁρίζονται οἱ ἑξῆς·

α.) Συνεισφορὰ σταθερὰ καὶ διηνεκὴς πάντων τῶν ἐνεργῶν, διαθεσίμων καὶ ἀργῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ.

6'.) Ἡ ἐκπτωσις μισθοδοσίας τῶν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ἀξιωματικῶν.

γ'.) Δωρήματα.

Ἄρθρον 3. Ἡ συνεισφορὰ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πέντε κατ' ἄτομον καὶ κατὰ μῆνα.

Κρατεῖται δ' ἐκ τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 4. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν ἀποστρατευτῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ διαχειρίζονται παραγωγικῶς, εἴτε τοκιζόμενα ἔν τινι τραπέζῃ ἀσφαλῶς, εἴτε διὰ καταλλήλου ἀγορᾶς ὁμολογιῶν τῶν ἐθνικῶν δανείων, εἴτε διὰ προσκτήσεως οἰκοδομημάτων λίαν προσοδοφόρων, ἐντὸς τῆς πρωτευούσης κειμένων.

Ἄρθρον 5. Οἱ τῶν κεφαλαίων ἐν γένει τόκοι, ἡ τῶν κινητῶν καθαρὰ πρόσοδος καὶ τὰ ἐκ τῶν συνεισφορῶν συναγόμενα χρήματα ὁρίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς περίθαλψιν ἰσόβιον, κατ' ἴσα ἐτήσια μερίσματα, πάντων τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποστρατευομένων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ ἄνευ διακρίσεως βαθμῶν ἢ κλάδων.

Ἄρθρον 6. Τὸ κατ' ἔτος μεριζόμενον ποσὸν συνίσταται ἐκ τῶν ἐννέα δεκατημορίων τῆς ὅλης προσόδου τοῦ λήξαντος ἔτους, τῆς προερχομένης·

ά.) Ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν κεφαλαίων ἐν γένει.

6'.) Ἐκ τῆς ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου τῶν ἀκινήτων κτημάτων.

γ'.) Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας συνεισφορᾶς.

Ἄρθρον 7. Τὰ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστρατευτῶν χορηγούμενα ἴσα μερίσματα ὑπολογίζονται μὲν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπαρχόντων ἀποστρατευτῶν ἀξιωματικῶν μεριδιούχων, ἀποτίονται δὲ αὐτοῖς εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, δηλαδὴ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας.

Ἄρθρον 8. Αἱ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστρατευτῶν συνεισφοραὶ καὶ εἰσπράξεις λογίζονται ἀρχόμεναι ἀπὸ ά. Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους· τὰ δὲ μερίσματα ἀπὸ ά. Ἰανουαρίου 1872.

Ἄρθρον 9. Οἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀποστρατευόμενοι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι τὸ ἐπιβάλλον τοῦ κανονισθέντος ἐπὶ τὸ ἔτος ἐκεῖνο μερίσματος, ὑπολογιζόμενον ἀφ' ἧς ἡμέρας μετετάχθησαν εἰς ἀποστρατείαν.

Ἄρθρον 10. Τὸ μέρισμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ κατὰ

τὰ πρῶτα πέντε ἔτη τὰς δραχμὰς ἑξήκοντα κατὰ μῆνα, οὔτε τὰς ἑκατὸν εἴκοσι κατὰ τὰ ἑπόμενα, χρημάτων ὑπαρχόντων.

Ἄρθρον 11. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐτησίου μερίσματος τῶν ἀποβιούντων ἀποστρατευτῶν δίδεται ὡς ὁρίζουσι τὰ ἐδάφια 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 12.

Ἄρθρον 12. Τὰ καταβληθέντα ποσὰ τῶν συνεισφορῶν ἐπιστρέφονται ἄνευ τόκων.

ά.) Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ἐνεργοῦ, διαθεσίμου ἢ ἀργοῦ ἀξιωματικοῦ.

1) Εἰς τοὺς ἐκ διαθήκης κληρονόμους του.

2) Ἐὰν ἀδιάθετος ἀπέθανεν, εἰς τὰ τέκνα καὶ τὴν χήραν αὐτοῦ· μὴ ὑπαρχόντων δὲ τοιούτων,

3) Εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους του.

4) Οὐδενὸς δὲ ὑπάρχοντος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐδαφίοις, 1, 2 καὶ 3, μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου.

6'.) Εἰς τοὺς παραιτουμένους ἐκ τοῦ βαθμοῦ των ἢ ἀποτασσομένους ἄνευ ἰσοβίου συντάξεως.

γ'.) Εἰς τοὺς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως στερουμένους τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς συντάξεως των.

Ἄρθρον 13. Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ ταμείου τῶν ἀποστρατευτῶν σχηματίζεται.

ά.) Ἐκ τοῦ ἑνὸς δεκατημορίου τῶν ἐτησίων ἐσόδων, ὡς ὁρίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 6.

6'.) Ἐξ ἐνδεχομένων περισσευμάτων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 διανεμηθησομένου ποσοῦ.

γ'.) Ἐκ τῶν ὠφελημάτων, ἃ προβλέπουσι τὸ ἐδάφιον γ'. τοῦ ἄρθρου 2, καὶ τὸ ἐδάφιον ἁ § ά. τοῦ ἄρθρου 12.

δ'.) Ἐκ τῆς καταβολῆς τῶν κατὰ πρῶτον βαθμολογουμένων ἀξιωματικῶν, ὡς ὁρίζει τὸ κατωτέρω ἄρθρον 21.

Ἄρθρον 14. Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ ἀποτίονται τὰ μερίσματα περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 9, καθὼς καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἐπιστρεφόμεναι συνεισφοραί.

Ἄρθρον 15. Τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστρατευτῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀξιωματικῶν, φερόντων τοὐλάχιστον βαθμὸν ὑποπλοιάρχου ἢ ἰσοβάθμου, πάντων δὲ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἐνεργῶν ἢ διαθεσίμων.

Ἄρθρον 16. Ὁ ἀνώτερος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διορίζεται ἐπὶ ἓν ἔτος πρόεδρος διὰ Β. Διατάγματος· οἱ δὲ ἄλλοι δύω

καλοῦνται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ταμείου δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς ἐπὶ ἓν ἔτος ἐπίσης.

Ἄρθρον 17. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματέα ἕνα τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐνεργῶν, διοριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 18. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν πράξεων τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τῶν ἀποστρατεύτων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν, ἐξασκεῖται δὲ ὑπὸ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, διοριζομένου διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἔχοντος γνώμην συμβουλευτικήν.

Ἄρθρον 19. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, εἶναι ἄμισθος.

Ἄρθρον 20. Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν ἀξιωματικοὶ εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ ὀλιγωρίας προξενηθεῖσαν ζημίαν· ὁ δὲ Β. ἐπίτροπος καθίσταται συνυπεύθυνος, ἐὰν δὲν ἔλαβε τὰ πρὸς περιστολὴν τῆς τοιαύτης ζημίας ἀναγκαῖα μέτρα.

Οὐδεμία τῆς ἐπιτροπῆς πρᾶξις ἔχει κῦρος ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 21. Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους, ἐξαιρουμένου τοῦ πρώτου ἔτους τῆς συστάσεως, ἡ διοικοῦσα τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστρατεύτων ἐπιτροπὴ παραδίδει τακτικῶς αὐτὸ εἰς τὴν διορισθησομένην νέαν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Δημοσιεύονται δὲ τότε ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ ἀπογραφὴ τοῦ ταμείου, ἰσοζύγιον τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων, ὅσοι ἔλαβον μερίσματα, καθὼς καὶ πίναξ τῶν ἐπιστραφεισῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 22. Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου τῶν ἀποστρατεύτων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ καθὼς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ μερίσματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν.

Ἄρθρον 23. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ λογιστικοῦ, τοῦ ἰατρικοῦ καὶ τοῦ ναυπηγικοῦ κλάδου, καθὼς καὶ εἰς τοὺς δοκίμους ἀ. τάξεως.

Ἄρθρον 24. Οἱ κατὰ πρῶτον βαθμολογούμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Βασ. ναυτικοῦ, παρεκτὸς τῆς τακτικῆς συνεισφορᾶς ἐκ δραχ. πέντε κατὰ μῆνα, θέλουν καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστρατεύτων, εἴτε ἐκ μιᾶς, ἂν εὐκολύνωνται, εἴτε διὰ κρατήσεως προσκαίρου ἐκ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, τὸ συμπροσούμενον τῆς

συνεισφορᾶς δι' ὅλον τὸν χρόνον, ὃν ἀριθμοῦσιν ἤδη πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας καθ' ὃν οὐδὲν ὑπὲρ τοῦ ταμείου συνεισέφεραν. Ὁ δὲ χρόνος οὗτος οὐδέποτε ἄρχεται μετρούμενος πρὸ τῆς ἀ. Ἰανουαρίου 1871.

Ἄρθρον 25. Διὰ Β. διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσόδων τοῦ ταμείου καὶ τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διατύπωσις ἀφορῶσα ἐν γένει τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, τὴν ἀπότισιν τῶν μερισμάτων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 26. Εἰς τὰ περὶ λογιστικοῦ καὶ διαχειρίσεως τοῦ ταμείου τηροῦνται ἀκριβῶς αἱ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις καὶ οἱ περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων ὁρισμοί.

Ἄρθρον 27. Οὐδεμία συγχωρεῖται χρῆσις τῶν κεφαλαίων, τῶν πόρων καὶ τῶν τόκων τοῦ ταμείου τῶν ἀποστρατεύτων ἄλλη τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων πρὸς πληρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Ἄρθρον 1. Πρὸς τακτοποίησιν διαφόρων καθυστερουσῶν δαπανῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν χορηγοῦνται ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1871 προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων αἱ ἑξῆς πιστώσεις·

Α'. Ἔκτακτος πίστωσις καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον ΙΑ'. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπόδοσις χρεῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοϊκὴν Ἑταιρίαν ἐκ δρ. 1,240,000

Β'. Ἔκτακτος πίστωσις καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ κεφάλαιον ΚΑ'. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐξαγορὰ τῶν ἐν τῷ Ταμείῳ τῶν Πολιτικῶν Συντάξεων εὑρισκομένων ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6,000,000» ἐκ δρ. 700,000

Γ'. Ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ΙΣ'. ἄρθρου 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου «Ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων» ἐκ δρ. 1,000,000

Δ'. Ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν διαφόρων ὑπουργείων, καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον «Κεκλεισμέναι χρήσεις» κατὰ τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακας· ἤτοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 86,912.66

»	»	Δικαιοσύνης	7,653.53	
»	»	Ἐξωτερικῶν	13,700.78	
»	»	Ἐσωτερικῶν	13,080.39	
»	»	Στρατιωτ.	212,885.84	
»	»	Ναυτικῶν	32,306.91	366,540.11

Ε'. Ἕκτακτος πίστωσις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν διαφόρων ὑπουργείων καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον «Ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων» κατὰ τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακας· ἤτοι

Τοῦ ὑπουργείου	τῶν	Οἰκονομικῶν	224,805.39	
»	»	Ἐξωτερικῶν	141,485 11	
»	τῆς	Δικαιοσύνης	98,030.70	
»	τῶν	Ἐσωτερικῶν	127,489.35	
»	»	Στρατιωτικ.	1,297,414.61	
»	»	Ναυτικῶν	148,234.16	2,037,459.32
		Τὸ ὅλον Δρ.		5.343,999.43

Ἄρθρον 2. Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1867 περὶ τοῦ δανείου τῶν 25,000,000 φράγκων νόμου νέον δάνειον, ἐκ φράγκων τετρακοσίων ἑκατομμυρίων, δραχμῶν (4,480,000) ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 0|0, ἐκδίδουσα ὁμολογίας, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιέχουσα ὀνομαστικὸν κεφάλαιον φράγκων 250 θέλει διατεθῆ ἀντὶ 225, ἤτοι πρὸς 90 τοῖς 0|0.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τακτικῆς πληρωμῆς τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυσίου τοῦ δανείου τούτου παραχωρεῖται τὸ 1|3 τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελωνείου Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαΐου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Κατάλογος τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐγκριθείσης ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δι' ἔξοδα κεκλεισμένων χρήσεων.

Κεφάλ.	Γενικοῦ προϋπολογισμοῦ — Ὀνομασίαι	Χρῆσις εἰς ἃς ἀνήκουσι τὰ ἔξοδα	Ποσὰ κατὰ κεφάλαια
Β'.	Χρέος ἐσωτερικὸν	1867—1869	327 48
Γ'.	Συντάξεις	» — »	38500 67
Ε'.	Βουλευτικὸν Σῶμα	» — »	90 24
Ϛ'.	Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν	» — »	13700 78
Ζ'.	» Δικαιοσύνης	» — »	7653 53
Η'.	» Ἐσωτερικῶν	» — »	13080 39
Ι'.	» Στρατιωτικῶν	» — »	212885 84
ΙΑ'.	» Ναυτικῶν	» — »	32306 91
ΙΒ'.	» Οἰκονομικῶν	» — »	2157 55
ΙΓ'.	Ἔξοδα διοικήσεως, ἐπισκασίας κλπ.	» — »	45636 72
		Τὸ ὅλον δραχ.	366540 11

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαΐου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Κατάλογος τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ζητουμένης ἐκτάκτου πιστώσεως δι' ἔξοδα διαταγραμμένων πιστώσεων.

Κεφ.	Ἀριθμὸς τοῦ παραρτήματος	Ὀνομασία.	Χρήσεις εἰς ἃς ἀνήκουσι τὰ ἔξοδα	Ποσὰ κατὰ κεφάλαιον γενικοῦ προϋπολογισμοῦ	
Β'.		Χρέος Ἐσωτερικόν	1855—1866	12,722	16
Γ'.		Συντάξεις	» — »	107,257	39
Ε'.		Βουλευτικὸν Σῶμα	1859—1862	912	..
Ζ'.		Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν	1851—1865	141,485	11
Η'.		» Δικαιοσύνης	1856—1866	98,030	70
Ι'.		» Ἐσωτερικῶν	1848	127,489	35
ΙΑ'.		» Στρατιωτικῶν	1842	1,297,414	61
ΙΒ'.		» Ναυτικῶν	1861—1865	148,234	16
ΙΘ'.		» Οἰκονομικῶν	1855—1866	10,875	01
ΙΓ'.		Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας	» — »	93,038	83
			Τὸ ὅλον δρ.	2,037,459	32

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαΐου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἔπειτα ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν, μετὰ ὁμιλίαν συζητηθὲν καὶ ἄρθρον, ἄρθρον, καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ προσωποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τῆς ποινικῆς διατυπώσεως διὰ ψήφων 62 κατὰ 15, ἀρνηθέντων 4, γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Δαμιανοπούλου καὶ Δ. Σαρδᾶ κατὰ τὸ ἑξῆς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ περὶ προσωποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τῆς ποιν. διατυπώσεως, ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου	.....	Ν	Ἰωάν. Σκράκας .....
Α. Κ. Μιχαλόπουλος	.....	ἀρν.	Ν. Κατσικαπῆς .....
Ἀντ. Βενιζέλος	.....	Ο	Ἀριστ. Λοιδωρίκης .....
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	.....		Ν. Παπαμιχαλόπουλος .....
Ν. Π. Καβρης	.....	Ο	Ἰω. Καπετάνης .....
Μ. Δ. Καβρης Ὀφρανὸς	.....	Ο	Γ. Μίλιτσης .....
Ν. Τζώρτζης	.....	Ο	Α. Σ. Μήτσας .....
Δ. Ζαΐμης	.....		Δ. Γαιτανάρας .....
Α. Δεληθανόπουλος	.....	Ν	Κ. Γιαλδάσης .....
Ἰω. Λέκας	.....	Ν	Π. Μανωλίδης .....
Δημ. Καλλιφρονᾶς	.....	Ν	Εὐθ. Γουδέλης .....
Σκαρλ. Σοῦτσος	.....	Ν	Κ. Λομβάρδος .....
Πηρ. Δ. Πετράκης	.....	Ν	Α. Γαΐτης Φωτεινόπουλος .....
Στυλ. Κολιάσης	.....	Ο	Σπ. Λεοντσάκης .....
Α. Ἴσκος	.....	Ο	Ἰωάννης Σούλης Πάτρας .....
Ἰω. Καρκαγιαννόπουλος	.....	Ο	Α. Γκούσκος .....
Δ. Γρίβας	.....		Ἀνδρ. Λύγερινὸς .....
Π. Πετμεζᾶς	.....	Ν	Ἀγγ. Κρεστενίτης .....
Α. Μαγγίνας	.....	Ν	Θ. Δαμαλᾶς .....
Θ. Π. Δηλιγιάννης	.....		Ἐπ. Κρεστενίτης .....
Κ. Πλακοῦτας	.....	Ο	Α. Πετράλιᾶς .....
Α. Ἀντωνόπουλος	.....	Ο	Δ. Κλίμακας .....
Χ. Ρηγόπουλος	.....	Ο	Α. Κατσίνας .....
Ἰω. Βοϊλᾶς	.....	Ο	Ἀναγν. Δημητρίου .....
Κ. Λαμπρόπουλος	.....		Γ. Δελιβάνης .....
Κωνστ. Κασσονάκος	.....	Ο	Σπ. Μαλαπάνης .....
Θεοδ. Ταξιάρχης	.....	Ν	Γ. Μ. Βαλλιάνος .....

Κ. Δ. Πεταλᾶς	Γ. Λάπας .....
Μ. Παΐζης ..... Ο	Φ. Ι. Φιλωνος .....
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ν	Γερ. Σέρβος ..... Ν
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ν	Σπυρ. Βαλαωρίτης .....
Α. Διαμαντόπουλος ..... Ο	Α. Σταματόπουλος ..... Ν
Γ. Παπαδαῖος ..... Ο	Δ. Τταμόπουλος ..... Ν
Ἰω. Σοφιανόπουλος	Θ. Γεωργίου .....
Γ. Περρῶτὸς ..... Ν	Ἰω. Παπαζαριρόπουλος .... Ο
Κ. Δαγρὲς	Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ν
Ἰω. Φλέσσας ..... Ο	Χ. Α. Χρηστόπουλος ..... Ν
Α. Κοντόσταυλος ..... Ν	Δ. Γ. Ζέγγελης ..... Ν
Δ. Λένωσης	Π. Κ. Μανέτας .....
Γ. Παπανικολάου ..... Ν	Πλ. Φλέσσας .....
Ἰω. Μπαλάφας ..... Ν	Ἀθ. Κατριβάνος ..... Ν
Ν. Μ. Κοζαδῖνος ..... Ν	Ἰω. Παυούσης .....
Ν. Ἀγγελίδης	Γ. Μαλέας .....
Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ο	Ν. Παγκράτης ..... Ν
Α. Παπαδάτος	Κ. Κολκινώρης ..... Ν
Ἰω. Τοπάλης ..... Ν	Ν. Καρύδης ..... Ν
Ἰω. Δεληγιάννης	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ο
Ἐπ. Καμπερόπουλος ..... Ο	Γ. Γουλιμῆς ..... ἀρν.
Ἀνδ. Νοταρᾶς	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ν
Σ. Α. Νοταρᾶς ..... ἀρν	Περ. Μπούτος ..... Ν
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ο	....
Α. Μεταξᾶς ..... Ο	Ἰω. Προβελέγιος ..... Ν
Σ. Μονόπωλης	Ἰω. Ταταράκης .....
Ἄγγ. Μαντζαβῖνος	Α. Ῥαυτόπουλος .....
Γ. Δρακονταειδὴς	Μ. Δαμιράλης .....
Δ. Ῥαπτάκης ..... Ο	Κ. Κρίσπης .....
Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ν	Ν. Φαρμάκης ..... Ν
Κ. Πανάρετος ..... ἀρν.	Ἀθ. Ῥαντόρης .....
Λ. Καρδαρᾶς	Εὐθ. Πλαστήρας .....
Θ. Θερμαγιάννης	Γρηγ. Δημητριάδης .....
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν	Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ο
Δ. Σαρρηγιάννης	Ἀλ. Πετσάλης ..... Ν
Ν. Βαρδιτζιώτης ..... Ν	Κίμων Χριστοδούλου .....
Ἰω. Βαλασσόπουλος ..... Ν	Δ. Σαράβας ..... Ο
Ν. Θ. Λεώπουλος ..... Ο	Α. Καπετανάκης .....
Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ν	Μιχ. Καπετανάκος .....
Σπ. Κοπανίτσας ..... Ο	Ἰω. Κατσάκος .....

....	Δ. Χρηστίδης ..... Ο
Ζαρ. Ζαριφόπουλος ..... Ο	Π. Σεβαστόπουλος .....
Α. Παπαλέξης ..... Ο	Α. Βαφιαδάκης ..... Ν
Π. Κωσταντᾶς ..... Ο	Ἰω. Ζαλώνης .....
Θ. Ῥωμαΐος ..... Ο	Μ. Ε. Παρίσης ..... Ν
Ν. Ασῦβρος	Ἰάκ. Παξιμάδης .....
Γ. Ἰακωβάτος	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ν
Χ. Ἰακωβάτος	Δ. Ν. Πανηρόπουλος .....
Μ. Χαριτάτος	Ἀθ. Γρηγοριαδης .....
Α. Μαυρίκης ..... Ν	Β. Σκαλτσοδήμος .....
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ν	Κ. Στεργιαλόπουλος .....
Α. Καραλίβανος ..... Ν	Στ. Καριζῆς ..... Ο
Π. Τζαμάλας	Ν. Πιπῖνος ..... Ν
Περ. Καλημογδάρτης ..... Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης .....
Θ. Κανακάρης ..... Ν	Ἰω. Καλογιάννης .....
....	Θ. Ν. Γκίκας ..... Ν
Γ. Πράτσικας ..... Ο	Δ. Χατζίσκος ..... Ν
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο	Δ. Ταιριμῶκος ..... Ν
Δ. Τριγγέτας	Γ. Δυοβουνιώτης .....
Γ. Δελλαπόρτας	Γ. Ζουλούμης ..... Ν
Ἰ. Ἄννινος Καβαλλιεράτος	Δ. Κριεζώτης .....
Ἰω. Δεστούνης ..... Ν	Δ. Οἰκονόμου ..... Ν
Κ. Ἐπιφανίου ..... Ν	Κ. Πετσάλης ..... Ο
Γ. Δ. Γεωργιάδης	Μ. Λβέρωφ .....
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Κ. Νικόδημος ..... Ο
Γ. Κούτζης ..... Ν	Ἰω. Κοτσιᾶς ..... Ο
Γ. Μπούμπουλης ..... Ν	

Ἔχει δὲ τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἕπεται.

Τὸ ἄρθρον 66 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Δι' ἕκαστον μυριόμετρον (δύω ὡρῶν δρόμον) τὸ ὁποῖον διατρέχουσιν ἐντὸς τοῦ δήμου τῆς κατοικίας των ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ, λαμβάνουσιν·

1) Οἱ ἰατροὶ ..... δραχ. 2
2) Οἱ χειροῦργοι, ἐμπειροτέχναι καὶ ἁρμενεῖς » 1
3) Αἱ μαῖαι καὶ αἱ μάρτυρες λεπτ. 50

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν κλητήρων καὶ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τασσομένων· ἔχει οὕτω.

Ἄρθρον 1. Ὅπως διορισθῇ τις δικαστικὸς κλητὴρ ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς διατεταγμένας ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διατάγματος ἐξετάσεις διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ τὸ συμβούλιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Τοιαύτη γνωμοδότησις ἀπαιτεῖται καὶ ὅπως ἀπολυθῇ τις τῆς θέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος· εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου προκαλεῖ ὁ εἰσαγγελεύς.

Ἄρθρον 2. Ἡ κοινοποίησις τῶν ποινικῶν διαγράφων καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐνταλμάτων καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 51 καὶ ἑπόμενα τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, γίνεται διὰ δικαστικῶν κλητήρων ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων καὶ λαμβανόντων, ἀντὶ τῶν διὰ τῆς ποινικῆς διατιμήσεως κανονιζομένων δικαιωμάτων, μηνιαίαν ἀποζημίωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἄρθρον 3. Παρ' ἑκάστῳ πλημμελειοδικείῳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακριτῶν, παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις τῶν πρωτοδικῶν, τῶν ἐφετῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, παρ' ἑκάστῳ εἰρηνοδικείῳ καὶ παρὰ τῷ πταισματοδικείῳ Ἀθηνῶν διορίζονται δικαστικοὶ κλητῆρες, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποινικῆς ὑπηρεσίας. Οἱ παρ' ἅπασι τοῖς εἰρηνοδικείοις καὶ τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν δικαστικοὶ κλητῆρες ἐκτελοῦσι καὶ τὰς εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγομένας παραγγελίας τῶν παρ' αὐτοῖς δημοσίων κατηγόρων.

Ἄρθρον 4. Παρ' ἑκάστῃ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων δικαστικῶν ἀρχῶν διορίζεται ἀνὰ εἷς δικαστικὸς κλητὴρ διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποινικὴν ὑπηρεσίαν, δύνανται ὅμως νὰ διορισθῶσι καὶ πλειότεροι, ἂν ἡ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη βεβαιωθῇ διὰ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, ἥτις προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰρημένων δικαστικῶν κλητήρων δύναται νὰ ὑπερβῇ·

Ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Ἀθηνῶν τὸν ἀριθ. τῶν **24**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Χαλκίδος τὸν ἀριθ. τῶν **15**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Λαμίας τὸν ἀριθ. τῶν **15**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Παρνασσίδος τὸν ἀριθ. τῶν **10**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Σύρου τὸν ἀριθ. τῶν **27**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ναυπλίου τὸν ἀριθ. τῶν **25**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Τριπόλεως τὸν ἀριθ. τῶν **25**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Σπάρτης τὸν ἀριθ. τῶν **20**.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Καλαμῶν τὸν ἀριθ. τῶν **29**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικ. Πατρῶν τὸν ἀριθ. τῶν **15**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Μεσολογγίου τὸν ἀριθ. τῶν **22**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικ. Ζακύνθου τὸν ἀριθ. τῶν **8**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Λευκάδος τὸν ἀριθ. τῶν **8**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικ. Ἠλείας τὸν ἀριθ. τῶν **10**.
Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικ. Κερκύρας τὸν ἀριθ. τῶν **10**.
Καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδ. Κεφαλλ. τὸν ἀριθ. τῶν **11**.

Ἄρθρον 5. Ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διοριζομένων κλητήρων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς· α') τῶν μὲν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς πλημμελειοδικείοις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακριτῶν, παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις, παρὰ τοῖς ἐν ταῖς ἕδραις τῶν νομῶν εἰρηνοδικείοις καὶ παρὰ τῷ πταισματοδικείῳ Ἀθηνῶν εἰς δραχμὰς πεντήκοντα· β') τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν εἰρηνοδικείοις, πλὴν τῶν Παξῶν, καὶ προσέτι παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις Πειραιῶς, Ληξουρίου, Φαρῶν, Λύμης, Πρόνων, Ἐρρύσου, Θουρίας, Παμίσου, Ἐράνης, Οἰνοῦντος, Γρικάλων, Καλαυρίας, Φαλάρου καὶ Μακρακώμης εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα· καὶ γ') τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς λοιποῖς εἰρηνοδικείοις εἰς δραχμὰς τριάκοντα, ἐκτὸς τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις Παξῶν, Μυκώνου, Κέας, Κύθνου, Σερίφου, Πάρου, Πανόρμου, Κορθίου, Γαυρίου, Σίφνου, Κιμώλου, Φολεγάνδρου, Σικίνου, Καλλίστης, Ἴου, Ἀμοργοῦ καὶ Ἀνάφης, ὧν ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσιν.

Ἄρθρον 6. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διωρισμένοι δικαστικοὶ κλητῆρες ὀφείλουσι, προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἐκτελῶσι, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰς παραγγελίας πάσης ἄλλης ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐδρευούσης δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς ἐκείνης παρ' ἣ εἰσὶν εἰδικῶς διωρισμένοι.

Ἄρθρον 7. Ἀσθενοῦντας ἢ ἄλλως πως κωλυομένους τοὺς εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τεταγμένους κλητῆρας, ἀναπληροῖ ἕτερος κλητήρ, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ἐδρεύει πρωτοδικεῖον, καὶ λαμβάνων τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀσθενοῦντος ἢ κωλυομένου κλητῆρος ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια ἢ τὸ κώλυμα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8. Τὰ ποινικὰ δικαιώματα, τὰ μέχρι τοῦδε πληρονόμενα εἰς τοὺς κλητῆρας, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 53 καὶ ἑπόμενα τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, ἐκκαθαρίζονται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 9. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τεταγμένων κλητήρων γίνεται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρον 1, ἀλλ' οἱ παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετῶν κλητῆρες διορίζονται καὶ παύονται μόνον ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 10. Πᾶσα διάταξις τοῦ τε ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς ποινικῆς διατιμήσεως ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ ἐπελάβετο τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, τοῦ κεφ. 1 «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν.

1) Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου..... δραχ. 70,863
2) Ἔξοδα ὑπηρεσίας..... » 12,200
3) Ἀντιμισθία δικηγορικῶν συμβουλῶν..... » 300

Προσετέθησαν δὲ μετὰ μακρὰν συζήτησιν καὶ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6 κατὰ πρότασιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων καὶ τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, ἔχοντα οὕτω, μὲ τὴν γενομένην διασάφισιν τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δέχεται τὸν προσδιορισμὸν τῶν κονδυλίων διὰ τὸ μέλλον.

4) Ἔξοδα ἐφημερίδων..... δραχ. 12,000
5) Ἕκτακτον προσωπικόν..... » 10,000
6) Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα..... » 12,000

Ἐγένετο δὲ δεκτὴ καὶ ἡ παρατήρησις, ὅτι τὸ ἐν τῷ ἄρθρ. 4 σημειούμενον ποσὸν θὰ χρησιμεύσῃ δι' ὅλα τὰ ὑπουργεῖα πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἔχουσιν ὡς ἕπεται·

1) Προσωπικὸν τῶν Νομαρχιῶν..... δραχ. 164,466
2) Ἔξοδα ὑπηρεσίας » » ..... » 37,980
3) Προσωπικὸν τῶν ἐπαρχείων..... » 228,462
4) Ἔξοδα ὑπηρεσίας » » ..... » 38,600
5) Ἕκτακτα ἔξοδα διοικήσεως..... » 14,000
6) Προσωπικὸν ἀρχειοφυλακίων..... » 22,491
7) Ἔξοδα ὑπηρεσίας » ..... » 1,800

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφ. 3 «Δημοσία ἀσφάλεια» ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τούτου ἕνεκα ἀφῃρέθησαν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 250 χιλ. δραχμῶν δραχμαὶ 34,000, καθὼς προστεθεῖσαι ἐν τοῖς ἄρθροις 4, 5 καὶ 6 τοῦ 1 κεφ. Τὸ δὲ ὑπολειφθὲν ποσὸν τῶν 216 χιλ. ἡ Βουλὴ ὥρισεν ἀποκλειστικῶς

διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἀποδοκιμάσασα οἱανδήποτε ἄλλην χρῆσιν αὐτοῦ· οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς·

1) Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας..... δραχ. 216,000

Τὰ δὲ ἄρθρα 2, 3, 4, 5 καὶ 6 ἐγένοντο δεκτὰ χωρὶς τινὸς μεταβολῆς, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

2) Προσωπικὸν διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς..... δραχ. 185,532
3) Ἔξοδα » » » 36,560
4) Καταστήματα φυλακῶν..... » 20,000
5) Προσωπικὸν φυλακῶν..... » 69,747
6) Διατήρησις καταδίκων..... » 450,000

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἄρθρ. 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ κεφ. 4 «Ἐθνοφυλακή», ἔχοντα οὕτω·

1) Ὁπλισμὸς καὶ ἀποσκευὴ ἐθνοφυλακῆς.
2) Ἀποζημιώσεις ἐθνοφυλάκων..... δραχ. 1,000
3) Ἔξοδα νοσηλίας..... » 500
Ἀποζημειώσεις προγυμναστῶν ἐθνοφυλακῆς » 10,000

Ὡσαύτως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. 5 «Δημοσία ὑγεία» ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἑξῆς·

1) Προσωπικὸν δημοσίων ἰατρῶν..... δραχ. 8,010.
2) Ἔξοδα..... » ..... » 500.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 ἀνέπτυξέ τις τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν αὐτοῦ περὶ μαιευτικῆς σχολῆς καὶ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ προσθέσῃ τὸ ποσὸν 3 χιλ. δραχ. πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς διὰ τῆς προτάσεως αὐτοῦ ἐπιδιωκομένης βελτιώσεως· ἀλλὰ τῆς Βουλῆς μὴ συναινεσάσης, τὸ ἄρθρον 3 ἔμεινεν ἀμετάβλητον, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρον 4, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

3) Προσωπικὸν τοῦ μαιευτηρίου..... δρχ. 3,072.
4) Ἔξοδα » » ..... » 3,820

Ἐκ δὲ τοῦ ἄρθ. 5 «προσωπικὸν δημοσίων λουτρῶν» καὶ 6 «ἔξοδα δημοσίων λουτρῶν» ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπάλειψις τοῦ ποσοῦ 3,458 καὶ 1,050 δραχμῶν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἄρθρα 7, 8, 9, 10, 11 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουσι.

7) Δημόσια θεραπευτήρια..... δραχ. 78,082.
8) Προσωπικὸν ὑγειονομίων..... » 6,980
9) Ἔξοδα » ..... » .....
10) Προσωπικὸν λοιμοκαθαρτηρίων..... » 6,720.
11) Ὑγειονομικὰ ἔξοδα ἐν γένει. ..... » 22,000.

Ἀναγνωσθέντος ἑπομένως τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 6 κεφ. «γεωργία,

βιομηχανία κτλ.», ὑπεστήριξεν εἰς τὴν περὶ ἀπαλείψεως γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ πλειονοψηφίαν, ἕτερος δὲ τὴν τῆς μειονοψηφίας περὶ διατηρήσεως τοῦ ποσοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ δενδροκομεῖον συμβάλλει πρὸς ἠθικὸν σκοπὸν καὶ πρὸς διάδοσιν τῶν ὠφελίμων δένδρων ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ δὲ Βουλή, ἀπορρίψασα δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ ἀπαλείψεως πρότασιν, ἐλέχθη τὸ ἄρθρον, ἔχον ὡς ἑξῆς·

1) Προσωπικὸν δενδροκομείου Ἀθηνῶν ....δραχ. 9,048

Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6, ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν.

2) Ἔξοδα τοῦ δενδροκομείου..... δραχ. 3,010.
3) Προσωπικὸν τοῦ γεωργικοῦ Σχολείου » 6,435.
4) Ἔξοδα » » » » 3,200.
5) Προσωπικὸν τοῦ Πολυτεχνείου..... » 33,459.
6) Ἔξοδα » » ..... » 11,420.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 7 ἐγένετο δεκτὴ ἡ προσθήκη 10 χιλ. δραχ. κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, μετὰ μικρὰν συζήτησιν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δίδωνται ὑποτροφίαι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς προσθήκης ταύτης ἀποκλειστικῶς εἰς μαθητὰς τῶν βαναύσων τεχνῶν, λαμβανομένους κατ' ἀναλογίαν ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας· οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 7 ἔχει ὡς ἑξῆς·

7) Ὑποτροφοι..... δραχ. 15,800.

Τὸ ἄρθρ. 8 ἐγένετο δεκτόν, μετὰ τὰς ἐξηγήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι τὸ ποσὸν θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς συλλογὴν λίαν ἀναγκαίων πληροφοριῶν καὶ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου, δεκτῆς γενομένης μόνον τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ κατὰ 5,000 δραχμάς, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρον 9, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

8) Ἔξοδα ἐπιτροπῆς βιομηχανίας κτλ. ..δραχ. 18,000.
9) Ἐθνικὴ τράπεζα..... » 4,320.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. 7 «Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

1) Προσωπικὸν τῆς γεν. διευθ. τῶν ταχυδρομείων δρ. 33,891
2) Ἔξοδα » » » » » » 14,100
3) Προσωπικὸν τῶν κατ' ἐπαρχίας ταχυδρομείων » 85,005
4) Ἔξοδα » » » » » 22,980
5) Προσωπικὸν ταχυδρ. γραφ. ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 10,347
6) Ἔξοδα » » » » » » 7,260

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 7 προσετέθησαν δραχμαὶ 660 διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων· οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 7, γενόμενον δεκτόν, ἔχει ὡς ἑξῆς·

7) Μεταφορὰ γραμμάτων..... .....δρ. 150,396

Τὸ ἄρθρον 8 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

8) Ἀπόδοσις διεθνῶν ταχυδρομικῶν τελῶν .... » 160,000

Ἐπίσης τὰ ἄρθ. 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλαίου 8 «τηλεγραφικὴ συγκοινωνία», γενόμενα δεκτὰ ἄνευ μεταβολῆς, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

1) Προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων δρ. 11,025
2) Ἔξοδα..... » 19,000
3) Προσωπικὸν τῶν κατ' ἐπαρχίας τηλεγραφείων » 206,870
4) Ἔξοδα..... » 37,500
5) Φύλαξις καὶ συντήρησις τηλεγραφικῶν γραμμῶν » 89,680

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 6 προσετέθησαν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τριάκοντα ἕτι χιλιάδες δραχμῶν πρὸς κατασκευὴν τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐν ταῖς διαφόραις ἐπαρχίαις κατὰ τὴν κρίσιν τῆς κυβερνήσεως. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτόν, ἔχον ὡς ἑπεται·

6) Σύστασις νέων τηλεγραφικῶν γραμμῶν.... δρ. 40,000

Τὸ δὲ 7 ἄρθρον «Ἀπόδοσις διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν δραχ. 70,000» παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ὡσαύτως δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, τοῦ 9 κεφαλαίου «δημόσια ἔργα» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἔχοντα οὕτω·

1) Προσωπικὸν τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων δρ. 19,239
2) Ἔξοδα ὑπηρεσίας.. » .... » ..... » .. » 7,050
3) Προσωπικὸν ἀρχιτεκτόνων..... » 12,246.

Τὸ ἄρθρον 4 κυξήθη κατὰ δρ. 22,000. Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 5 κατὰ 28,000 κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς. Οὕτω δὲ ἐγένοντο δεκτὰ καὶ ἔχουν ὡς ἑξῆς·

4) Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν ..... » 72,000
5) Κατασκευὴ.. » ..... » ..... » 78,000

Τὸ ἄρθρον 6 «ἔξοδα διαγραφῆς ὁδῶν..δραχ. 4,000» ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 προσετέθησαν ὡσαύτως κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς δραχ. 30,000 μετὰ μικρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν εἷς μὲν ἀνέπτυξε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποξηράνσεως ἑλῶν καὶ τελμάτων, ἕτερος δὲ ἐζήτησε τὴν προσθήκην τριάκοντα ἕτι χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς κοίτης τοῦ Βωρεϊκοῦ ποταμοῦ· ἀλλ' ὅμως ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν νέαν ταύτην προσθήκην.

Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 7 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς·

7) Ἀποξήρανσις ἑλῶν καὶ τελμάτων .....δρ. 60,000

Τὰ ἄρθρα 8 9 καὶ 10 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως.

8) Ἀνέγερσις φάρων..... δρ. 50,000
9) Κάθαρσις λιμένων ..... » 42,880

10) Σχέδια πόλεων ... . » 51,618

Ἐπὶ τέλους ἐκ τοῦ 10 κεφαλαίου τὸ ά. ἄρθρον. «Γενικαὶ βοήθειαι» ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ προσθήκης τινός. Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ 6'. ἄρθρου ηὐξήθη τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς εἰς 86,000 δραχμῶν, ἐπειδὴ ἀφηρέθησαν αἱ τοῦ 6'. ἐδαφ. 2000 δραχ. πρὸς συνδρομὴν ἐφημερίδων κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, προσετέθησαν δὲ εἰς τὸ ἐδαφ. γ'. δραχ. 30,000 χιλ. ὡς συνδρομὴ πρὸς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ ἁγίου Τάφου καὶ πολλοὺς πενυομένους οἰκογενειάρχας ἀγωνιστάς, ἤγουν 3,000 διὰ τὸν ἅγιον Τάφον καὶ 27,000 διὰ τοὺς ἀγωνιστάς.

Τοιουτοτρόπως τὸ ἄρθρ. 2 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἕπεται·

2) Ἰδιαίτεραι ..... δραχ. 86,000.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 προσετέθησαν ἔτι 30,000 δρ. χάριν γενναιοτέρας συνδρομῆς ὑπὲρ τῶν προσφύγων Κρητῶν. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς·

3) Συνδρομὴ διαφόρων προσφύγων ..... δρ. 130,000

Τὸ δὲ ἄρθρ. 4 «Μεγαλοδωρίας συντάξεις» δραχ. 36,000 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸς ὁλόκληρος ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ δραχμῶν ....3,455,464.

Μετὰ ταῦτα ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς Ι. Λέκας ὑπέβαλε κατάλογον διαφόρων ἠδικημένων ἀγωνιστῶν, ὅπως τεθῇ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Ε. Παρίσης.
Ἀγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.
τῆς 17 *Μαΐου* 1871.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ πρὸς ἀπαρτίαν, περὶ ὥραν 3 μ. μ., ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἐν πρώτοις ἀνεκοινώθησαν·

1) Ἀναφορὰ Γ. Σαριγιάννη ἐξαιτουμένου νὰ γείνῃ συνδρομητὴς ἡ Βουλὴ εἰς τὸ σύγγραμμά του, ἐπιγραφόμενον «Ἑλληνικὰ Ὄσρακα», ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2) Ὁμοία τῶν κατοίκων Τούλτσης, παραπονουμένων κατὰ τοῦ

ἐκεῖσε προξένου κ. Ἰω. Πηλείδου, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

3) Ὁμοία τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ἐδουάρδου Βόλτσ, ἐξαιτουμένου νὰ εἰσαχθῇ καὶ αὖθις τὸ καταργηθὲν ἐν τοῖς Γυμνασίοις μάθημα τῆς ἰχνογραφίας, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον.

4) Νομοσχέδιον περὶ ἀμοιβῆς δρ. 6,000 πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν σταφυλῶν σκώληκος.

5) Πρότασις διαφόρων βουλευτῶν περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ λῃστείας νόμου.

Ἤτε πρότασις καὶ τὸ νομοσχέδιον ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἀγάμου ὄντος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ΤΟΔ', περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νόμου φονευθέντος ἢ ἀποθανόντος, ἡ σύνταξις δίδεται εἰς τοὺς γονεῖς ἤ, ἐν ἐλλείψει τούτων, εἰς τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριζομένη ποινὴ τῆς εἰρκτῆς μεταβάλλεται εἰς φυλάκισιν, συνεπάγουσαν τὴν διὰ βίου στέρησιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 τοῦ Π. Ν. ὁριζομένων δικαιωμάτων. Ἐφαρμόζεται δὲ ἡ διάταξις τοῦ εἰρημένου ἄρθρ. καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ σύλληψις καὶ προσαγωγὴ ἢ ὁ φόνος ἀρχιληστοῦ ἢ ληστοῦ ἐνεργηθῇ τῇ συμπράξει μετὰ πολιτῶν ἢ στρατιωτικῆς δυνάμεως ἢ διὰ καταδείξεως.

Ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τῆς προκειμένης διατάξεως παρατείνεται ἐπὶ δύο ἔτη.

Ἄρθρον 3. Τὰ προηγούμενα ἄρθρα θεωροῦνται ἰσχύοντα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ΤΟΔ'. νόμου.

Ἀθῆναι, 17 Μαΐου 1871.

Οἱ βουλευταί

Ν. Κατσικαπῆς, Π. Ι. Πετιμέζης, Π. Ι. Μανωλίδης, Δ. Χρηστίδης, Μ. Λιβέρωφ, Σ. Σούτζος, Δ. Ι. Οἰκονόμου, Δ. Τσαμόπουλος, Κ. Δυοβουνιώτης, Δ. Κλίμακας, Ἰω. Βλασόπουλος, Θ. Καγκάρης, Γ. Δ. Ζουλούμης, Δ. Κριεζώτης, Δ. Τσιτσάρας, Κ. Στεργιαλόπουλος, Δ. Τζιριμῶκος, Α. Ῥοντήρης, Ἰω. Καραγιαννόπουλος, Κ. Εὐθυμιόπουλος, Χ. Χριστόπουλος, Ἀριστ. Λιδωρίκης, Δ. Ν. Πονηρόπουλος, Ι. Ν. Φλέσσας.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ
Περὶ ἀμοιβῆς δρ. 6,000 πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν σταφυλῶν σκώληκος.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν Γ. Κ. Χρύσανθον χρηματικὴν ἀμοιβὴν δραχμῶν ἓξ χιλιά-

δων, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ἐπιτύχει τὸ παρ' αὐτοῦ ἐφευρεθὲν μέσον καταστροφῆς τοῦ ἐπὶ τῶν σταφυλῶν τῶν ἀμπέλων καὶ σταριδαμπέλων σκώληκος.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη πληρωθήσεται, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπιτροπὴ ἐπιστημόνων καὶ κτηματιῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν βεβαιώσει τὴν ἐπιτυχίαν τῆς θεραπείας καὶ ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ἐφευρεθέντος μέσου θεραπείας δὲν ἦτο πρότερον γνωστὴ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1871.

Οἱ ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Εἶτα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν, 1) νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑλλ. ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας· 2) ὅμοιον περὶ ναυτιλιακοῦ διπλώματος· καὶ 3) πρότασις νόμου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ Σπάρτης Β. Διατάγματος.

Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένοντο δεκτά· 1) νομοσχέδ. περὶ μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους· 2) πρότασις νόμου περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Σπερχειοῦ καὶ 3) νομοσχέδιον περὶ ἀτελείας τῶν πρὸς κατεργασίαν εἰσαγωμένων ἐν Ἑλλάδι βάμβακος καὶ σιτηρῶν.

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν ἄνευ ἀντιρρήσεως κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον ἡ πρότασις νόμου περὶ μὴ κατασχέσεως τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, ἔχουσα οὕτω·

«Ἄρθρον μόνον.

Ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις καὶ πᾶν ἄλλο βουλευτικὸν ἐπίδομα οὔτε κατάσχεται οὔτε παραχωρεῖται.»

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Κλαδᾶ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Κ. Ι. Γ. Κλαδᾶ, ἐνεργοῦντος δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς πληρεξουσίου τοῦ Κ. James Cospe συνομολογηθεῖσα σύμβασις περὶ παραχωρήσεως προνομίου πρὸς σύστασιν ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου, ἐξ ἄρθρων 7 συγκειμένη, καὶ τὸ ἀπὸ 7 Μαΐου ε. ε. συμπληρωτικὸν πρωτόκολλον, καὶ ὧν τὰ κείμενα ἔπονται, θέλουσιν ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.»

Ἐπομένως ἤρξατο ἡ γ'. συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ τῆς κατὰ δήμους διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας Ζακύνθου.

Εἰπόντος τινὸς, ὅτι ἐν περιπτώσει κυριότητος ὁ νόμος εἶναι περιττὸς, διότι ἡ κοινότης εἶναι ἐλευθέρα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κτημάτων, ἄλλως δὲ, μὴ ὑπαρχούσης κυριότητος, ἀπαιτεῖται νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ ποσὸν τῆς διανεμητέας περιουσίας, ἄλλος ἀπήντησεν, ὅτι περὶ τούτου ἐγένετο νόμος κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ 1866, ὅστις ἤδη πρόκειται νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν χάριν δύο ἐν Ζακύνθῳ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑπάρχουσιν ἄνευ πόρων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἑνώσεως.

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ὁλόκληρον τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον ἀσυζητητεί, γενομένων δεκτῶν τῶν ἐφεξῆς μεταβολῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἄρθρων.

Ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἐτέθη ἀντὶ τῆς λέξεως «ἐπαρχίας» ἡ λέξις «νήσων» καὶ προσετέθη μετὰ τὴν λέξιν «ἀδιανέμητος» ἡ λέξις «ἐπιχώριος», ἀφαιρεθείσης τῆς λέξεως «τῶν δήμων».

Ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου προσετέθη ἡ φράσις «τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ζακύνθῳ πρωτοδικῶν» μετὰ τὴν λέξιν «Νομάρχου» ἀντὶ τῆς φράσεως «τοῦ δημάρχου Ζακυνθίων καὶ ἑνὸς τρίτου μέλους, ἀντιπροσωπεύοντος τοὺς δήμους τῆς ἐξοχῆς».

Εἰς τὸ 3 ἄρθρον μετὰ τὴν β'. παράγραφον προστέθη τὸ ἑφεξῆς· «Συνταχθέντος τοῦ καταλόγου, ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει ἀποσταλῆ εἰς ἕκαστον τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, τὰ ὁποῖα δίκαιοῦνται νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰς παρατηρήσεις των ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς ἕκαστον κοινοποιήσεώς του.»

Ἀντὶ τοῦ 4 ἄρθρου, ἀπαλειφθέντος, προστέθη ὡς ἄρθρον 4 τὸ ἑξῆς· «Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτροπὴ δύναται νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονας πρὸς πραγματοποίησιν τῆς διανομῆς.»

Τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 μετὰ τὰς λέξεις «οἰνοπνευματικῆς ἑταιρίας ὅπερ» ἐτέθη ἡ φράσις «κατὰ τὰ περὶ τούτου ὑπὸ τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασισθέντα θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἀνέγερσιν θεάτρου δαπάνῃ τοῦ δήμου Ζακυνθίων πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ τὸ εἰρημένον οἰκόπεδον παραχωρεῖται»· ἀφῃρέθη δὲ ἡ φράσις «θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἀνέγερσιν θεάτρου κατὰ τὰ περὶ τούτου ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς.»

Ἀντὶ τοῦ 8, ἀπαλειφθέντος, ἐτέθη τὸ ἑξῆς· «Κατὰ τῆς περὶ διανομῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ γείνῃ ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δημοτικῶν συμβουλίων, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς

πρὸς αὐτὰ ἐπιδόσεως, ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν.

Ἡ ἔφεσις αὕτη διεξάγεται ὡς αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁρίζουσιν ἐπὶ συνοπτικῶν καὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων.»

Ἐκ τοῦ 9 ἄρθρου ἀφῃρέθη ἡ φράσις «εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου ἀφορωμένην ἐπιτροπὴν, τὰ μέλη τῆς ὁποίας οὐδεμίαν ἀπολαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν», ἀντικατασταθεῖσα διὰ τῶν ἑξῆς· «Εἰς ἐπιτροπὴν συγκειμένην ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Δημάρχου Ζακυνθίων καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τῆς ὁποίας αἱ πράξεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐκ μέρους τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς του εἰς ἕκαστον δημοτικὸν συμβούλιον.

Ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ 2 ἄρθρον οὐδεμίαν θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀποζημίωσιν.»

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 10 ἀφῃρέθησαν αἱ λέξεις «ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ», ἀντικατασταθεῖσαι διὰ τῆς φράσεως «ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτροπή.» Ἐν τέλει δὲ τοῦ ἄρθρου προσετέθη ἡ φράσις «τῆς ὁποίας θέλει προηγηθῆ ἡ τῶν ὀφειλῶν αὐτῆς πληρωμή.»

Ἐπὶ τέλους δὲ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ· οὕτω δὲ τὸ σύνολον ἔχει ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 1. Ἡ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ΡΝ'. νόμου ἐν τῇ νήσῳ Ζακύνθῳ ἀδιανέμητος ἐπιχώριος περιουσία τῶν δήμων θέλει διανεμηθῆ κατὰ δήμους, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ διανομὴ θέλει ἐνεργηθῆ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ζακύνθῳ πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 3. Τῆς διανομῆς, περὶ ἧς πρόκειται, θέλει προηγηθῆ ἀκριβὴς κατάλογος τῶν ἐν τῇ νήσῳ Ζακύνθῳ ἐπαρχιακῶν κτημάτων, τῶν ὀφειλῶν καὶ τῶν πιστώσεων τῆς ἐπαρχίας.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων θέλει λάβει μέρος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὡς ἀντιπροσωπεύων τὸ δημόσιον.

Συνταχθέντος τοῦ καταλόγου, ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει ἀποσταλῆ εἰς ἕκαστον τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται ἵνα ἐπιφέρωσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰς παρατηρήσεις των ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς ἕκαστον κοινοποιήσεώς του.

Ἄρθρον 4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτροπὴ δύναται νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονας πρὸς πραγματοποίησιν τῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 5. Τῆς διανομῆς τῶν, περὶ ὧν πρόκειται, κτημάτων θέλει ἐξαιρεθῆ τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Ζακυνθίων κατάστημα τοῦ Νοσοκομείου καὶ ὀρφανοτροφείου, τὸ ὁποῖον θέλει μείνει κοινὸν μεταξὺ τῶν δήμων, δι' ὃν προώρισται σκοπὸν πρὸς χρῆσιν ἁπάσης τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 6. Ἡ διατήρησις τῶν εἰρημένων καταστημάτων ἀνατίθεται εἰς τὸν δῆμον Ζακυνθίων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἄρθρου ἀφορωμένη ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει διὰ τῆς πράξεως τῆς διανομῆς τὰ κτήματα, ἐξ ὧν θέλει παράγονται τὰ μέσα πρὸς διατήρησιν τῶν εἰρημένων καταστημάτων.

Ἄρθρον 7. Τῆς διανομῆς τῶν κτημάτων, περὶ ὧν ὁ λόγος, θέλει ἐξαιρεθῆ καὶ τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου Α'. οἰκόπεδον, ἐν ᾧ ἐν μέρει ἵδρυται τὸ κατάστημα τῆς διαλυθείσης οἰνοπνευματικῆς ἑταιρίας, ὅπερ, κατὰ τὰ περὶ τούτου ὑπὸ τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασισθέντα, θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἀνέγερσιν θεάτρου, δαπάνῃ τοῦ δήμου Ζακυνθίων, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ τὸ εἰρημένον οἰκόπεδον παραχωρεῖται.

Ἄρθρον 8. Κατὰ τῆς περὶ διανομῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ γίνῃ ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δημοτικῶν συμβουλίων, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὰ ἐπιδόσεως, ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν. Ἡ ἔφεσις αὕτη διεξάγεται ὡς αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁρίζουσιν ἐπὶ συνοπτικῶν καὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων.

Ἀκροτελεύταιαι διατάξεις.

Ἄρθρον 9. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου παύει ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ΡΝ'. νόμου ὁριζομένη ἐπιτροπή, ἡ δὲ διαχείρισις τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς διανομῆς αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπήν, συγκειμένην ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Δημάρχου Ζακυνθίων, καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τῆς ὁποίας αἱ πράξεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐκ μέρους τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς του εἰς ἕκαστον δημοτικὸν συμβούλιον.

Ἡ εἰρημένη ἐπιτροπή, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ 2 ἄρθρον, οὐδεμίαν θέλουσι λαμβάνει ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 10. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτροπή, ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, θέλει προσδιορίσει τὸν ἀριθμὸν προσοδοφόρων κτημάτων, ἵνα διὰ τῶν προσόδων αὐτῶν διατηρῶνται προσωρινῶς, κατὰ τὰ ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ ὁριζό-

μενα, τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα τοῦ νοσοκομείου καὶ ὀρφανοτροφείου μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας, τῆς ὁποίας θέλει προηγηθῆ ἡ τῶν ὀφειλῶν αὐτῆς πληρωμή.

Ἄρθρον 11. Αἱ πρόσοδοι τῶν λοιπῶν κτημάτων ὡς καὶ αἱ πιστώσεις τῆς ἐπαρχίας, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς διανομῆς, θέλουσι προσδιορισθῆ πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλῶν αὐτῆς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρον 12. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παύουσιν ἰσχύουσαι διὰ τὴν ἐπαρχίαν Ζακύνθου αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 11, 12, 13, 14, καὶ 15 τοῦ ΡΝ'. νόμου.»

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ἐπελάβετο τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἤτοι τῆς συζητήσεως τῶν διαφόρων πιστώσεων τῶν ἐτῶν 1869 καὶ 1870.

Ἀναβὰς τὸ βῆμα εἰς ἐνδιαφερόμενος πρώην πρωθυπουργὸς, εἶπεν, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν πιστώσεων προῆλθεν ἐξ εὐλόγων καὶ δικαίων αἰτιῶν· ἐπληρώθησαν ἐξ αὐτῶν 350,000 δραχμῶν τῇ ἀτμοπλοϊκῇ ἑταιρίᾳ πρὸς ἣν ὀφείλονται περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια καὶ ἥτις ὑπεσχέθη ἐγγράφως νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ποσὸν μετὰ τόκου 8 0|0. Ἂν ἡ Βουλὴ ἀρνηθῇ τὴν πίστωσιν. Ἑτέρα πίστωσις 50,000 δραχ., μείναντα ἐν μέρει ἀδιάθετος, ἐγένετο διὰ τοὺς παθόντας ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ Λευκαδίους καὶ τοὺς παθόντας ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς ὁμογενεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἄλλη πίστωσις ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Νέων Ψαρρῶν, καὶ ἄλλη δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων πρὸς οὓς τὸ κατόπιν ὑπουργεῖον ἀπέτισεν ἔτι 75000 δραχ. Ὅλαι δὲ αἱ πιστώσεις αὗται προῆλθον ἐξ ἀναμφισβητήτων ἀναγκῶν, ἡ δὲ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ, οὐχὶ τὸ ὑπέρογκον ποσὸν, ἀλλὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ δίκαιον.

Ἀλλὰ τὰς πιστώσεις, ἠκολούθησεν, αἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ διαδόχου μου ὑπουργείου, ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς νομίζω, ἔκρινε λίαν αὐστηρῶς, παρεδοῦσα τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀνάγκην ἐξ ἧς προεκλήθησαν. Ἡ πίστωσις τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἡ ἐξ 190 000 δραχ., ἥτις ἐγένετο καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι ἀπόρρητα ἀνάγκης, διότι τὸ ὑπουργεῖον εἶχεν εἰς ἐνέργειαν ἓξ πολεμικὰ πλοῖα χάριν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τῶν ἐκλογῶν, αἵτινες ἐνηργήθησαν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ἐγένετο τοιαύτη πίστωσις.

Πρώην, ἐδικαιολόγησε τὰς δαπάνας, ἃς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Δεληγεώργη ἐνήργησε δι' ἐρημερίδας καὶ δι' ἀγορὰν γαιανθράκων εὐθηνῶν, προσθεὶς, ὅτι ἐν αὐταῖς δὲν ὑπῆρξε κακὴ πρόθεσις. Ἐπὶ τέλους δὲ ἐπήνεσε τὴν διαγωγὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς μέλλουσαν νὰ ἐξασκήσῃ ἀγαθὴν ἐπιρροὴν ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ὑπεστήριζε τὴν παραδοχὴν τῶν πιστώσεων καὶ τὴν διατύπωσιν κανόνος ἀπαραβάτου διὰ τὸ μέλλον.

Ἕτερος ἐνδιαφερόμενος, πρώην πρωθυπουργὸς, ἀπέδειξε διὰ μακρῶν τὴν ἀνάγκην τῶν προκληθεισῶν πιστώσεων, προσθεὶς, ὅτι ἡ πίστωσις τῶν 190,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν δὲν ἐγένετο μὲν διὰ κανονικῆς πιστώσεως, ὡς ὁρίζει ὁ νόμος περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, διότι εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ περιέχον τοιοῦτον εἶδος δαπάνης δὲν ἐπιτρέπεται τακτικὴ πίστωσις, ἀλλ εἶναι ἀποτέλεσμα ἀναποδράστου ἀνάγκης καὶ συνήθως εἰς τὰς πράξεις τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργείων. Ἐν τούτοις ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 190,000 μόνον 17,000 ἐπληρώθησαν δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου πρὸς τοὺς διαθεσίμους ἀξιωματικούς. Πάντες δὲ γινώσκουσιν, ὅτι τὰ ὑπουργεῖα τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπογράφουσι πολλάκις ὁμοίου εἴδους ἐντάλματα δι' ὑπέρογκα ποσὰ, ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε τὴν πίστωσιν λίαν αὐστηρῶς, καταδικάσασα τὸν τύπον χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν. Αἱ ἄλλαι πιστώσεις, ἠκολούθησε, προεκλήθησαν πρὸς συνδρομὴν τῶν ἐκ πυρκαϊᾶς καὶ σεισμοῦ παθόντων, πρὸς ἀγορὰν ὅπλων ἐν Παρισσίοις, ὡς ἀντίτιμον καππῶν, πρὸς ἀγορὰν ἄλατος πάντως ἀναγκαίου διὰ τὴν τότε ἐποχὴν, πρὸς ἐκτέλεσιν θανατικῶν ἀποφάσεων, διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας, δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων καὶ δι' ἀγορὰν εὐθηνῶν γαιανθράκων. Παρατηρῶ δὲ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κόψησε τὸ ποσὸν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας κατὰ 50,000 δραχ. χωρὶς συνάμα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου κατασκευὴν τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐν τῇ Στερεᾷ, τὴν μισθοδότησιν πεντήκοντα κλητήρων τῆς ἀστυνομίας καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἐξ 112 000 δραχ. διὰ φόνους λῃστῶν. Ἐὰν ἐλάμβανε ταῦτα ὑπ' ὄψιν, ἤθελε παρατηρήσει, ὅτι δὲν ἐδαπανήθησαν πλειότερα τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Ἐπὶ τέλους ἐδικαιολόγησε διάφορα ποσὰ, δοθέντα πρὸς ἀμοιβὴν ὑπαλλήλων, ἐργασθέντων ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καθ', ὑπέρβασιν τῆς νομίμου ὑποχρεώσεως των, προσθεὶς ἅμα, ὅτι τὸ πρὸς τὰς ἐφημερίδας ἔξοδον δὲν ὑπῆρξεν ἀνώτερον τοῦ δοθέντος ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ.

Ἄλλος ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ὡρμήθη ἐκ μεροληψίας, ἐξελέγξασα τὰ ποσὰ τῶν διαφόρων πιστώσεων, διότι ἐπεδοκίμασε μὲν τὰς καλὰς καὶ νομίμως γενομένας πιστώσεις, ἀπεδοκίμασε δὲ ἰδίως τὸ ποσὸν τῶν 190,000 δραχ. διότι, ἡ δαπάνη ὑπῆρξεν αὐθαίρετος, μὴ προκληθεῖσα οὔτε δι' ἔκτακτου, οὔτε δι' ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως, ὁ δὲ τότε ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε διάταγμα ὑπὲρ τῆς πιστώσεως, ὅπερ ἐστήριξεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἐνῷ αὕτη ἐγένετο καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἐξοικονόμησιν προσώπων καὶ οὐχὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Πῶς ἠδύνησε δὲ οὕτω τὸ ποσὸν τῶν λιμενικῶν κατὰ 7000 δραχ. καὶ διετήρησε πλοῖα εἰς ἐνέργειαν ἄνευ ἀνάγκης διὰ τῆς προσθήκης πληρωμάτων· τοῦτο δὲ συνέβη κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν ᾧ ἐγένετο ὁμοία ὑπέρβασις 23,000 δραχ. πρὸς συμπλήρωσιν καταργηθεισῶν θέσεων ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ· ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεδοκίμασε τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων. Ὡς πρὸς δὲ, ἐπέφερε, τὴν διαχείρισιν τοῦ ποσοῦ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐν πολλοῖς ὑπέρογκον καὶ ἄνευ ἀνάγκης γενομένην πρὸς ὑπαλλήλους ὀφείλοντας ἐκ καθήκοντος νὰ ὑπηρετήσωσιν ἄνευ ἐπιδομάτων. Κατέκρινε δ' ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ δαπανηθὲν ποσὸν εἰς ἐφημερίδας, ἀποβλέψασα εἰς τὴν ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν τῆς δαπάνης ταύτης ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἠθῶν.

Ἄλλος ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐγράφη μετὰ χολῆς ἀδικαιολογήτου, ὅτι ἡ ὑπέρβασις, ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν, ἀναβαίνει μόνον εἰς 17,000 δραχ. καὶ διετέθη πρὸς μισθοδοσίαν τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν, ὅτι ἡ ὑπέρβασις αὕτη προῆλθεν ἕνεκα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἐν ᾧ σημειοῦται ἐλάχιστον ποσὸν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῶν διαθεσίμων, καὶ ὅτι αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐνέκρινεν ἄλλα ποσὰ δαπανηθέντα καθ' ὑπέρβασιν· ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει μὲν δίκαιον κατὰ τύπους, ἀλλ' οὐχὶ κατ' οὐσίαν.

Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν ἠτήσατό τις νὰ παρουσιάσῃ τὸ ὑπουργεῖον τὰς μισθοδοτικὰς καταστάσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅπως ἀποδειχθῇ ἐκ τίνος κεφαλαίου ἠγοράσθη ἡ ἡμιολία Αὔρᾳ καὶ διατί οἱ διαθέσιμοι ναυτικοὶ ἀξιωματικοὶ μετηνέχθησαν ἐκ τῆς ἐνεργείας εἰς διαθεσιμότητα καὶ ἐκ τούτου προῆλθεν ὑπέρβασις, ἀφοῦ ὁ μισθὸς τῆς ἐνεργείας ὑπῆρχεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἄλλος εἶπε τελευταῖον, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀφοῦ εἱ ὑπουργοὶ δύνανται ἐλευθέρως νὰ δαπανῶσι διὰ τοιούτων πιστώσεων. Ἡ ἐπιτροπή, ἠκολούθησεν, ἠθέλησε νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι παρεβιάσθη ὁ νόμος περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ ὅτι, διακείμενοι εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν, πρέπει νὰ δαπανῶμεν ἄνευ ὑπερβάσεων· πληροφορούμαι δὲ, ὅτι ἐκ προθέσεως ἐλαττοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὰ διάφορα ποσὰ ὅπως μὴ καταφαίνηται ἡ ἐξόγκωσις τῶν δαπανῶν καὶ κατόπιν αὐξάνονται διὰ τῶν πιστώσεων, ἀλλὰ τὸ ἄτοπον τοῦτο δέον νὰ παύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι, διότι δὲν πρέπει νὰ ἐξοπλίζωνται πλοῖα δαπανηρὰ καὶ νὰ ἐκδίδωνται διατάγματα πιστώσεων ἐν ὀνόματι προϋπολογισμένου ποσοῦ μὴ ὑπάρχοντος καὶ ἄνευ πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Μετὰ ταῦτα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τὰ νομοσχέδια·

α.) Περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ στρατολογίας διὰ τὸ 1871.

β.) Περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ α. α.
ΣΠ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Κοσσυράκος.
Μ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.

Τῆς 18 Μαΐου 1871.

Γενομένης ἀπαυτίας περὶ ὥραν 3 μ. μ. τὰ πρακτικὰ τῆς προπαρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν ἡ ἀναφορὰ Ζαχαριάδου ἐξαιτουμένου ν' ἀπαλλαγῇ τῶν δραχ. 16,000 τῶν καταλογισθεισῶν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἥτις παρεπέμφθεισα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

β.) Πρότασις νόμου περὶ γυμνασιαρχῶν καὶ καθηγητῶν γυμνασίων ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει οὕτω·

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Οἱ γυμνασιάρχαι καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ἔχουσι βαθμὸν ἐφέτου καὶ μηνιαῖον μισθὸν οἱ μὲν γυμνα-

σιάρχαι δραχμῶν διακοσίων, οἱ δὲ καθηγηταὶ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα, αὐξανόμεναι κατὰ πενταετίαν ἀνὰ δραχ. πεντήκοντα κατὰ μῆνα μέχρι τῆς συμπληρώσεως δραχ. 450 διὰ τοὺς γυμνασιάρχας καὶ δραχ. 400 διὰ τοὺς καθηγητάς.

Ἄρθρον 2. Τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας τῶν ἐν αὐτῷ διατελούντων ἤδη γυμνασιαρχῶν καὶ καθηγητῶν λογίζεται εἰς τὴν αὔξησιν τῆς μισθολογίας αὐτῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1871.

Οἱ Βουλευταὶ

Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Ἰω. Καπιτσίνης, Κ. Θεοδώρου, Γ. Μ. Βαλλιάνος, Σπ. Νοταρᾶς, Ἰω. Βαλασόπουλος.»

Ἐπομένως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β΄. ἀνάγνωσιν, ἀ. Νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς θαλάσσης διὰ τὸ 1871, β΄. Ὅμοιον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1871, γ΄. Πρότασις περὶ κατασκευῆς κατὰ προτίμησιν τῆς ἀπὸ Σπάρτης εἰς Τρίπολιν ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ, δ΄. ὁμοία περὶ κατασκευῆς προκυμαίας εἰς τὸν ἐν Μάνῃ ὅρμον Γερολιμένα, ε. Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, ς΄. Πρότασις περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ Σπάρτης Β. Διατάγματος. Τὸ δὲ νομοσχέδιον περὶ πραγματοποιήσεως δανείου 4,800,000 φράγ. πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν γενομένων κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη πιστώσεων, γενόμενον δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν, παρεπέμφθη ἅμα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπήν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἤτοι τὴν ἐξακολούθησιν τῆς γ΄. συζητήσεως τῶν διαφόρων πιστώσεων τοῦ 1869 καὶ 1870.

Ἐν πρώτοις ἀνέβη τὸ βῆμα ἐν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐξέλεγξις, εἶπε, τῶν πιστώσεων εἶναι καθῆκον τῆς Βουλῆς, διὸ δικαίως κατέκριναν ἡμᾶς τοὺς ψηφίζοντας τὰς πιστώσεις οἱ κατέχοντες συνήθως τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ὡς ὑπαιτίους τῶν γινομένων δαπανῶν διὰ τῆς κυρώσεως αὐτῶν. Ἡ ἐπιτροπή, ἐργασθεῖσα ἀμερολήπτως, κατέκρινεν ὀλίγας μόνον ἐκ τῶν ἀναριθμήτων πιστώσεων, αἵτινες ἀναβαίνουσιν εἰς 3,000,000. Ἡ δικαιολόγησις τῶν ὑπευθύνων εἶναι, ὅτι ἐδαπάνησαν παρὰ τοὺς νόμους, διότι καὶ οἱ πρόκατοχοι αὐτῶν ἐδαπάνησαν ὁμοίως· ἀλλ' εἰς τὴν τοιαύτην δικαιολόγησιν ἔγκειται ἡ ἀθλία κατάστασις τῶν δημοσίων, ἥτις αὐξάνει ὁσημέραι. Ἡ πίστωσις τῶν 120,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων νόμων, διότι κύζησε τὸ προϋπολογισμένον ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1870, εἰς τὰ κεφάλαια τῶν λιμενικῶν, τῶν πληρωμάτων, τῶν τροφῶν, τῶν φάρων καὶ τῶν ἐπισκευῶν τῶν πλοίων, ἐνῷ οὐδεμία ἀνάγκη ὑπῆρχε τοιαύτης καθ' ὑπέρβασιν δαπάνης. Αἱ συζητήσεις αὗται, προσέθηκε τελευταῖον, προκαλοῦσιν ἐξηγήσεις, αἵτινες γίνονται κανόνες εἰς τὸ μέλλον διὰ τοὺς πολιτευομένους· πρέπει δὲ ἡ Βουλὴ νὰ μὴ παρίδῃ τὴν κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου γενομένην δαπάνην, διότι οὕτω καθιεροῖ τὸ ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀτιμώρητον.

Ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Δεληγεώργη ἐνήργησε καθ' ὑπέρβασιν δαπάνην ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, χωρὶς ἡ πίστωσις αὐτῆς νὰ ὑπάγηται εἰς οὐδὲν τῶν τεσσάρων εἰδῶν τῶν πιστώσεων, ἃς ἀναγράφει ὁ νόμος περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Διὰ τὴν ἐξόπλισιν 4 πλοίων κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἔπρεπε νὰ ἀνοιχθῇ πίστωσις ἔκτακτος, ἐὰν ὑπῆρχεν ἀνάγκη ἐξοπλίσεως αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὑπέβαλε διάταγμα τῆς πιστώσεως ταύτης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, νομίσας ὅτι θὰ ἀναπληρώσῃ τὰ πληρώματα τῶν εἰς ἐνέργειαν τεθέντων πλοίων διὰ τῶν πληρωμάτων τῶν ἐν ἀργίᾳ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν κατωρθώθη καὶ οὕτω προῆλθεν ἡ ὑπέρβασις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Διὰ δὲ τὰ ἐντάλματα τὰ ἐκδιδόντα πρὸς πληρωμὴν τῆς ὑπερβάσεως, ἐγένετο κατάχρησις, μὴ ὑπογράψαντος τὰ ἐντάλματα ταῦτα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου.

Ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι ἀπήντησαν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Δεληγεώργη ἐνηργεῖτο ἡ ἀφόπλισις τῶν πλοίων, ἀλλὰ δὲν ἦτο κατορθωτὴ ἀμέσως, διότι πρὸς τοῦτο ἀπῃτοῦντο κατ' ἀνάγκην δύο μῆνες καὶ ὅτι ἡ ὑπέρβασις χρονολογεῖται κυρίως ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν τὰ πλοῖα κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ὥστε ἡ εὐθύνη τῆς ὑπερβάσεως τῆς δαπάνης ὀφείλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸν ἐνεργήσαντα τὴν ἐξόπλισιν.

Ἄλλος δὲ ἐπέφερεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν πιστώσεων εἶναι σπουδαῖον, σχέσιν ἔχον πρὸς τὰς βάσεις αὐτοῦ τοῦ πολιτεύματος, ὥστε ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψιν, διότι ἐντολὴ αὐτῆς εἶναι νὰ περιφρουρῇ κυρίως τὸν προϋπολογισμόν. Πολλάκις, εἶπεν, ἐγένοντο τοιαῦται παρανομίαι ἐξ ὑπερβάσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, χωρὶς οἱ πολιτευόμενοι νὰ διδαχθῶσιν ἐκ τῶν γενομένων κατ' ἐποχὰς συζητήσεων· ὥστε ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ προέλθῃ ἀπὸ τοῦδε εἰς αὐστηρὰν ἀ-

πάρασιν, ὅπως περιστείλῃ πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ὁμοίαν καταχρησιν· διότι ἄλλως πράττουσα καταστρέφει τὰς βάσεις τοῦ πολιτεύματος καὶ παρέχει εὐκολίας εἰς τὴν καθιέρωσιν τοῦ συστήματος τῆς προσωπικῆς κυβερνήσεως, ἐξ οὗ τοιαῦτα ὑπέστη τὸ ἔθνος δεινοπαθήματα κατὰ τὸ παρελθόν.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναβιβασθῇ εἰς τοιαύτην περιωπήν, ὅτι οἱ νόμοι καὶ τὸ Σύνταγμα δὲν παραβιάζονται διὰ τῆς κυρώσεως τῶν πιστώσεων, αἵτινες εἰσὶν ἀναπόφευκτοι διὰ τὰς κυβερνήσεις ὅλων τῶν ἐθνῶν· διότι αἱ κυβερνήσεις αἱ προκαλέσασαι τὰς πιστώσεις ταύτας ἐνέργησαν μὲ εἰλικρίνειαν ἄτυχεν πρὸς οἱονδήποτε ἐγκληματικῶν σκοπῶν· ὅτι ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς διὰ μικρὰν αἰτίαν δὲν εἶναι πρᾶγμα τυχαῖον, ἀλλὰ πρᾶξις ἔχουσα σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴς τύχης ἑνὸς ἀθώου κατ' οὐσίαν πολιτικοῦ, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπιψηφίζουσα τὰς πιστώσεις οὔτε παρανομεῖ, οὔτε ἐγκλήματα καλύπτει.

Μετὰ βραχείαν ἔτι συζήτησιν περιστραφεῖσαν εἰς ἀντικείμενα ἐκτὸς τοῦ θέματος, ἐτέθησαν εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἐγένοντο δεκταὶ ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ δι' ἀναστάσεως διάφοροι πιστώσεις κατὰ τὴν ὡ, ἑπόμενα τάξιν·

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δρ. 350,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1869.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται αἱ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσαι διὰ Βασ. Διαταγμάτων τῆς 9 καὶ 22 Δεκεμβρίου 1869 ἔκτακτοι πιστώσεις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 350,000, καταλογιζόμεναι ἐπὶ τῶν ἐξῆς κεφαλαίων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1869.

Κεφ. ΙΖ'. Ἀπόδοσις χρεῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν	δραχ.	300,000
Κεφ. ΙΙΙ'. συνδρομὴ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ σεισμῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἀκαρνανίᾳ.	»	50,000
		350,000

ΠΙΝΑΞ τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεισῶν ἐκτάκτων πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1869.

Χρονολογία τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος.		Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ἐγορηγήθη ἡ πίστωσις.	Κεφάλαια εἰς ἃ ἐγορηγήθησαν αἱ πιστώσεις.	Τίτλος.	Χορηγηθεῖσαι πιστώσεις.		
					Κατὰ κεφάλαια.	Κατὰ Βασ. διατάγματα.	Καθ' ὑπουργεῖον
1869	Νοεμβρίου. 9	Ἐσωτερικῶν	ΙΖ'.	Ἀπόδοσις χρεῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν	300000 ..	300000 ..	
»	» 22	»	ΙΙΙ'.	Βοήθεια ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμῶν παθόντων ἐν Λευκάδι καὶ Ἀκαρνανίᾳ ..	50000 ..	50000 ..	350000 ..

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δρ. 426,273 χορηγηθεισῶν εἰς διάφορα ὑπουργεῖα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπικυροῦνται αἱ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσαι κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα διὰ Β. Διαταγμάτων ἔκτατοι πιστώσεις δραχμῶν τετρακοσίων εἴκοσι ἓξ χιλιάδων διακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν, ἀριθ. 426,273 καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα ὑπὸ τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1870.

α') Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν δραχ.		14,942
β') » Ἐσωτερικῶν »		168,800
γ') » Στρατιωτικῶν »		142,531
δ') Ἀγαφὰ ἅλατος »		100,000
Τὸ ὅλον δραχ.		426,273

ΠΙΝΑΞ τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεισῶν ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς χρήσεως 1870.

Ἡμερομηνία τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος			Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ἐγορηγήθη ἡ πίστωσις	Κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ	Τίτλος	Χορηγηθεῖσαι πιστώσεις		
						Κατὰ κεφάλ.	Κατὰ Β. διατ.	Καθ' ὑπουργ.
1870	Μαΐου	24	Ὑπουργ. Ἐξωτερ.	Ζ'	Ἀποδοχαὶ ἐπιλεκτῶν χρηματικῶν πρακτόρων ἐν Βουκουρεστίῳ.....	2012	2012	
»	Νοεμβρίου ..	27	» »	Η'.	Συνδρομὴ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων ὑπηκόων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας	12000	12000	14942
»	Ἀπριλίου ...	15	Ἐσωτ.	12	Βοήθεια χήρας Λόϊδ	28800	28800	
»	Μαΐου	12	» »	13	Συνοικισμὸς Ψαρῶν ἐν Ἐρεσῷ	30000	30000	
»	Ἰουνίου	11	» »	14	Βοήθεια τῶν ὑπὲρ τῆς πυρκαϊᾶς ζημιωθέντων καὶ παθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει	30000	30000	
»	Ἰουλίου	28	» »	15	Βοήθεια τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.....	50000	50000	
»	Ὀκτωβρίου ..	27	» »	»	Ὁμοίως ὡς ἄνω	30000	30000	168800
»	Αὐγούστου ..	26	» Στρατ.	23	Ἀντίτιμον ὅπλων ἀγορασθέντων κατὰ τὸ 1861	130000	130000	
»	Νοεμβρίου ..	06	» »	24	Ἀμοιβὴ κατοπτῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ	11531	12531	142531
»	»	..	» »	25	Σύνταξις στρατιωτικοῦ χήρας τῆς Σταμάτ.	1000		
»	Ὀκτωβρίου ..	11	» Οἰκον.	20	Ἀγαφὰ ἅλατος	100000	100000	100000
								426273

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περί χορηγήσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δρ. 223,500, χορηγηθεισῶν εἰς διάφορα ὑπουργεῖα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1869.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπικυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ χορηγηθεῖσαι διὰ Β. διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δρ. διακοσίων εἴκοσι τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων, ἀριθμῷ 223,500, κατανεγζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα εἰς τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1869.

Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης	δραχ.	120,500
» Ἐσωτερικῶν	»	57,000
» Οἰκονομικῶν	»	14,000
Ἔξοδα δικαιώσεως, ἐπιστασίας κλπ.	»	32,000
Ἐν ὅλῳ δραχ.		223,500

ΠΙΝΑΞ ἀναπλήρ. πιστώσεων τῆς χρήσεως 1869 χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς

Χρονολογία τοῦ Β. Διατάγματος			Κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ			Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ		Πιστώσεις χορηγηθεῖσαι	
								Κατ' ἄρθρ. τοῦ εἰδικ. προϋπολ.	Κατὰ κεφ. τοῦ γενικ. προϋπολ.
1870	8 Φεβρ.	4	Β'.	Ὑπουργ. Δικαιοσύνης		3	5	Διατροφὴ ὑπαλλήλων	6000	
						4	1	Γραφ. καὶ ἔπιπλα, ἔξοδ. κακομεταχ. ἄλλα	2000	
							2	Μισθ. συμβ. καὶ ἐνάρκων	6000	
							6	Ἀποζημίωσις μαρτύρων	10300	
							7	Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων	1500	120500
						7	8	Μισθ. διερμ. ταχυδρομικῶν πλοίων	2000	
	Σεπτέμβρ.	8	ΙΑ'.	Ἐσωτερικῶν		8	7	» » τηλεγραφικῶν »	37000	57000
	Σεπτέμβρ.	17	ΙΒ'.	Οἰκονομικῶν		7	2	Ποσοστὰ εἰσπράξεων	14000	14000
	Δεκέμβριος	1	ΙΓ'.	Ἔξοδα διοικ. ἐπιστ. κλπ.		13	9	Ἔξοδα καλλιεργείας ἁλικῶν καὶ μεταφορᾶς ἁλάτων	20000	32000
	»	15	»	»		»	»	Ὁμοίως ὁμ.	12000	
								Τὸ ὅλον δραχ.		223500

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 174,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1870, χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τεσσάρων χιλιάδων, ἀριθ. 174,000, καταλογιζομένη ὡς ἑξῆς·

Κεφάλ.	3	ἄρθρ.	4.	Διατροφὴ ὑποδίκων .. δραχ.	30,000
»	4	»	1.	Ἔξοδα γραφείου καὶ ἀποσκευῆς κακουργιοδ .. »	5,000
»	4	»	2.	Ἀποζημιώσεις ἐνόρκων »	9,000
»	4	»	4.	Ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν ..... »	15,000
»	4	»	6.	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων »	110,000
»	4	»	7.	Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων..... »	5,000
				Ἐν ὅλῳ δραχ.	174,000

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 50,000, καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφ. 3 ἄρθρον 6. «Διατήρησις καταδίκων.»

Ἡ πίστωσις αὕτη ηὐξήθη ἐκ 50,000 εἰς 70,000 πρωτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 23,418 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. εἴκοσι τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων δέκα ὀκτώ, ἀριθ. 23,418, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. Β'. ἄρθρον 5 «Γαιάνθρακες.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως πιστώσεων ἀναπληρωτικῶν ἐκ δραχ. 271,000, ἐνεγνώσθη ἡ ἐπ' αὐτῆς ἔκ-

θεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἥτις διαρυθμοῦσα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἔγκρισιν τῆς πιστώσεως τῶν 180,000 δραχμῶν μόνον, τὸν καταψηφισμὸν δὲ εἰς βάρος τοῦ διατάξαντος τὴν πληρωμὴν τῶν δραχ. 6,000 τοῦ κεφ. 3 ἄρθρ. 1. «Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.»

Ἡ Βουλὴ ἀποῤῥίψασα δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη ὡς ἔχει τὴν πίστωσιν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 271,000 χορηγηθεισῶν εἰς διάφορα ὑπουργεῖα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Κυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, χορηγηθεῖσαι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δρ. διακοσίων ἑβδομήκοντα μιᾶς χιλιάδων, λεπτομερῶς ἀναφερόμεναι εἰς τὸν προστηρτημένον πίνακα καὶ καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1870.

Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.....δραχ.	5,000
» Ἐσωτερικῶν ..... »	186,000
Ἀποζημιώσεις.. .. .. »	80,000
Τὸ ὅλον δραχ.	271,000

Πίναξ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1870 χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀποστάσῃ τῆς Βουλῆς.

Χρονολογία τῶν Β. Διαταγμάτων			Κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ			Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ		Πιστώσεις χορηγηθεῖσαι	
								Κατ' ἄρθρον εἰδικοῦ προϋπολογ.	Κατὰ κεφάλ. γενικοῦ προϋπολογισμοῦ
1870	Ὀκτωβρίου	11	Δ'	Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης	4	9	Ἔξοδα ἐκτελ. δικαστ. ἀποφάσεων	5000	5000
»	Νοεμβρίου	6	Η'	» Ἐσωτερικ.	3	1	Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας	186000	186000
»	Μαΐου,	7	ΙΒ'	Ἀποζημιώσεις	16	2	Ἀντιμισθία δικηγόρων.....	25000	80000
»	Δεκεμβρίου	1	»		»	»	ὁμ.	55000	
							Ἐν ὅλῳ...		271000

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δρχ. τριακοσίων εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων διακοσίων τεσσαράκοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα τριῶν, ἀριθ. 324,241.43 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1870 γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, καταλογιζομένη κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα εἰς τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια·

Χρέος ἐξωτερικὸν.....	δρ.	9,908.40
» ἐσωτερικὸν	»	35,454.11
Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης	»	12.000
» Ναυτικῶν	»	191,500
» Οἰκονομικῶν	»	35,519.30
Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας..	»	1,359 62
Ἐπιτροφαὶ χρημάτων	»	1,359.62
		324,241.43

Κεφάλ.	Ἄρθρον	Ὑπηρεσία	Ποσότητες κατὰ τὴν ἔκθεσιν	Ποσότητες τροποποιήσεις
Α'.	9	Λιμενικὴ ὑπηρεσία	7,000	7000
»	11	Πληρώματα Β. πλοίου	90,000	113838,87
»	12	Προσωπικὸν φάρων καὶ φανῶν	4,000	4000
»	13	Ἀξιωματικοὶ διαθέσιμοι....	27,000	27809,17
»	14	» ἀργοὶ	.....	1371,58
Β'.	1	Τροφαὶ	38,000	59916,01
»	3	Ἐπισκευαὶ καὶ συντήρησι. πλοίων	20,000	20000
»	5	Γαιάνθρακες	.....	22901,69
»	6	Ἐπισκευαὶ καὶ συντήρησις φάρων καὶ φανῶν.....	.....	9183,83
Ε'.	4	Ἔξοδα ὁδοιπορικὰ	3,000	3268,63
»	5	» καταγίων	2.500	2500
			191.500	272120.08

Ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης τῶν 324, 241 13|00 ἀναγνώσθη καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις φρονεῖ, ὅτι δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐκ δραχ. 191, 500, πίστωσιν τοῦ ὑ-

πουλείου τῶν Ναυτικῶν, καταλογίζουσα αὐτὴν εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

Ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε τὴν προσθήκην δραχ. 3,000 εἰς τὸ κεφ. « ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας», ἣν εἰδέχθη ἡ Βουλή, ἀναβιβασθέντος τοῦ ποσοῦ τοῦ κεφ. τούτου εἰς δραχ. 41,500. Ἐπίσης δὲ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, παρεδέχθη τὴν αὔξησιν διαφόρων ποσῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, ἀναβιβασθέντος τοῦ ὅλου ποσοῦ τῆς πιστώσεως εἰς δραχ. 272,120. 8|00. Οὕτω δὲ τὸ νομοσχέδιον τροποποιηθὲν ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. τετρακοσίων ἑπτὰ χιλιάδων ὀκτακοσίων ἑξήκοντα μιᾶς καὶ 51|00 ἀριθμὸς 407,861,51|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸν χρῆσιν 1870 γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, καταλογιζομένη κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα εἰς τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια.

Χρέος ἐξωτερικόν	δραχ.	9,908,40.
» ἐσωτερικόν	»	35,454,11.
Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης	»	12,000
» Ναυτικῶν	»	272,120,08.
» Οἰκονομικῶν	»	35,519,30.
Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας	»	41,400
Ἐπιστροφὴ χρημάτων	»	1,359,52.
		407,861,11

Ἀναγνωσθείσης κατόπιν ἑτέρας πιστώσεως ἐκ δραχ. 216,225, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν διαφόρων κονδυλίων ἐπί τινων ἄρθρων τῆς ἐν λόγῳ πιστώσεως. Οὕτω δὲ τροποποιηθεῖσα ἡ πίστωσις καὶ γενομένη δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἔχει ὡς ἑξῆς.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 212,225 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. διακοσίων δώδεκα χιλιάδων διακοσίων εἴκοσι πέντε, ἀριθ. 212,225, καταλογιζομένη ὡς ἑξῆς·

Εἰς τὸ Κεφ. 8	ἄρθρ. 1		Στρατιωτικὴ Σχολὴ	δρ.	15,000
» »	»	2	Δαπάναι διδασκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	»	3,000
» »	14	1	Τροφαί	»	60,000
» »	»	8	Ὄργανα καὶ σάλπιγγες	»	225
» »	16	2	Συντήρησις οἰκοδομῶν	»	10,000
» »	»	3	Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν καὶ ὑδάτων	»	10,000
» »	17	2	Μετακομίσεις στρατοῦ	»	60,000
» »	18		Νοσηλεῖα	»	44,000
» «	21		Στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη	»	10,000
			Ἐν ὅλῳ	»	212,225

Εἶτα ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἑξῆς νομοσχέδιον.

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῶν εἰς Λαύριον ἀποσταλεισῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν δώδεκα χιλιάδων ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Π'. Ἄρθρου 4 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἔτος 1870.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν διανεμηθήσεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, λόγῳ ἀποζημιώσεως, εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀποσταλεισῶν εἰς Λαύριον ἐπιτροπῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκεῖ ἐκβολάδων.»

Ἐπίσης ἐγένετο ἀποδεκτὸν καὶ τὸ ἑξῆς Νομοσχέδιον.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1870.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1870 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἑξήκοντα, ἀριθ. 100,060

Κεφ. 2	ἄρθρ. 2.		Ἔξοδα ὑπηρεσίας Νομαρχῶν	δρ.	960
» 3	»	1	Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας	»	50,000
» 8	»	2	Ἔξοδα διευθ. τηλεγράφων.	»	2,600
» 8	»	5	Φύλαξις καὶ συντήρησις τηλεγραφικ. γραμμῶν	»	6,500
» 8	»	7	Ἀπόδοσις διεθνῶν τηλεγραφ. τελῶν	»	40,000
			Ἐν ὅλῳ	»	100,060

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πίναξ τῶν ἀπαιτουμένων ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῶν κατωτέρω σημειουμένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1870.

Κεφαλ.	Ἄρθρον	Ὑπηρεσίαι	Ποσὰ κατ' ἄρθρον
2	2	Δι' ἐνοίκιον τοῦ ἐν Τριπόλει Νομαρχ. καταστήματος ἀπὸ τῆς ἀ. Μαΐου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου	900
3		Δημόσια ἀσφάλεια.	
	1	Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.	
		Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν βεβαιωθησομένων μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἀμοιβῶν, ἐπὶ τῇ συλλήψει καὶ τῷ φόνῳ λῃστῶν ἀποκεκηρυγμένων καὶ πρὸς ἐξόρλησιν τῶν ἀπαιτουμένων μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἀπὸ Λαμίας μέχρι Ὑπάτης καὶ Καρπενησίου τηλεγραφικῶν γραμμῶν καὶ τῆς ἀπὸ Δεβάδειας μέχρι Ἀταλάντης, καὶ σύστασιν τῶν τηλεγραφείων	50000
	8	Τηλεγραφικὴ συγκοινωνία.	
	1		
	2	Ἔξοδα τῆς διευθύνσ. τοῦ τηλεγράφου. Πρὸς ἐξόρλησιν τῶν καθυστερουμένων πρὸς διαφόρους τηλεγραφικοὺς ὑπαλλήλους ὑποπεριττῶν ἐξόδων καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ἓξ χάρτου, χρησιμεύσαντος εἰς τύπωσιν τηλεγραφικῶν ἐντύπων	2600
	5	Φύλαξις καὶ συντήρησις ἡλεκτρικῶν γραμμῶν διὰ τὴν ἀξιόμενον ἐπισκευὴν τῆς ἀπὸ Λιμήσσας μέχρι Δεβάδειας γραμμῆς.	6500
	7	Ἀπόδοσις διεθ ῶν τηλεγραφικῶν τελῶν. Πρὸς ὁλοσχερῆ ἀπόδοσιν τῶν εἰσπραχθέντων καθ' ὅλον τὸ ἔτος διὰ λογαριασμὸν τῆς Τουρκίας, τῆς Ἀγγλικῆς ἑταιρίας τῆς Μεσογείου καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν ἐν Ἑλλάδι καλωδίων τηλεγραφικῶν τελῶν	40000
		Τὸ ὅλον δρ. ἑκατὸν χιλ. ἑξήκοντα...	100060

Ἐπὶ τέλους ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Πανηρσπούλου καὶ Δ. Σκράβα ἐπὶ τῆς ὀρθῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν δημοσίων θέσεων, ἥτις ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 51 κατὰ 37, ἀρνηθέντων 8, κατὰ τὸ ἐξῆς πρωτόκολλον·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλή, ὅτι οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τοῦ 1871 ἀποκλείονται ἀπὸ πάσης δημοσίου ὑπηρεσίας, ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου	Κωνστ. Κοτσονάκ.ς ..... Ο
Α. Κ. Μιχαλόπουλος	Θεόδ. Τσαλεταύης ..... Ν
Ἀντ. Βενιζέλος	Ἰωάν. Σφάκας .....
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ν. Κατσικαπῆς ..... Ο
Ν. Π. Καΐρης ..... Ν	Ἀριστ. Λιδωρίκης ..... Ν
Μι. Δ. Κοΐρης Ὀρφανός	Ν. Παπαμιχαλόπουλος ..... Ν
Ν. Τσώκρης	Ἰω. Καπετσίνης ..... Ν
Α. Ζαΐμης	Γ. Μίλιτσης .....
Δ. Δεληγιάννης ..... Ο	Α. Σ. Μήτσας ..... Ο
Ἰω. Λέκας	Δ. Τσιτσάρας .....
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Κ. Γκιολδάσης .....
Σκηλ. Σούτσος	Π. Μανωλιδάκης ..... Ν
Περ. Α. Πετράκης ..... Ν	Εὐθ. Γουδέλης ..... Ο
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ν	Κ. Λομβάρδος ..... Ν
Α. Ἴσκος	Α. Γαΐτας Φωτιάρδος .....
Ἰω. Καραγιαννόπουλος ..... Ο	Σπ. Λογαριάκης .....
Δ. Γρίβας	Ἰω. Στυλης Βάρκας .....
Π. Πετμεζᾶς	Α. Γκαῦσκος .....
Α. Μαγγίνας ..... Ο	Ἀνδρ. Λύγερινός .....
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Δ. Κρεττενίτης .....
Κ. Παπαϋάτας ..... Ο	Θ. Δερβελέζης .....
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ο	Ἐπ. Κρεστενίτης .....
Χ. Ρηγόπουλος ..... Ο	Α. Πετραλιᾶς ..... Ο
Ἰω. Ροΐλός ..... Ο	Δ. Κλίμακας .....
Κ. Λαμπρινόπουλος	Δ. Κατσίνας .....

Ἀναγν. Δημητρίου	Ἰω. Βαλασσόπουλος .. .. ..
Γ. Δελένδας ..... Ν	Ν. Θ. Δεώπουλος .....
Σπ. Μαλασπίνας ..... Ο	Ἀναστ. Κορριωτάκης .. .. Ο
Γ. Μ. Βαλλιάνος	Σπ. Κοπανίστας ..... Ο
Κ. Δ. Πεταλᾶς ..... Ο	Γ. Λάππας .....
Μ. Παΐζης	Φ. Ι. Φλῶνος ..... Ν
Θρ. Ζαΐμης	Γερ. Σέρβος .. .. Ο
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς	Σπυρ. Βαλαωρίτης .. ....
Α. Διαμαντόπουλος ..... Ν	Α. Σταματόπουλος .. .... Ο
Γ. Παπαδαῖος ..... Ο	Δ. Τσαμόπουλος ..... Ο
Ἰω. Σοφιανόπουλος .. .... Ο	Δ. Γεωργίου .....
Γ. Περρωτής ..... Ο	Ι. Παπαζαφειρόπουλος ....
Κ. Δαγρὲς ..... Ο	Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ο
Ἰω. Φλέσσας ..... Ο	Χ. Α. Χρηστόπουλος .. ..
Α. Κοντόσταυλος .. .. .. Ν	Δ. Ζέγγελης .. ..
Δ. Λένωσης	Π. Κ. Μανέτας .. ..
Γ. Παπανικολάου .. .. .. Ν	Ἡλ. Φλέσσας .....
Ἰω. Μπαλάφας .. .. Ν	Ἀθ. Κατριδάνος ..... Ο
Ν. Μ. Κοζαδίνος ..... Ν	Ἰω. Παιούτης ..... Ν
Ν. Ἀγγελίδης ..... Ν	Γ. Μαλέας ..... Ν
Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ο	Ν. Παγκράτης .. .. Ο
Α. Παπαδάκης	Κ. Κοκκινώρης .. .. Ο
Ἰω. Τοπάλης	Ν. Καρύδης .. .. Ο
Ἰω. Δηλιγιάννης	Ἐπ. Δεληγεώργης .. .. .. Ο
Ἐπ. Κομπερόπουλος ..... Ο	Γ. Γουλιμῆς ..... Ν
Ἀνδ. Νοταρᾶς	Ἀλεξ. Κουμουνδοῦρος .. ..
Σ. Α. Νοταρᾶς	Περ. Μποῦτος ..... Ν
Ἀνασ. Δημητριάδης	.....
Α. Μεταξᾶς	Ἰω. Προβελέγιος .. .. Ο
Σ. Μονόπωλης	Ἰω. Ταταράκης .....
Αγ. Μαντζαβῖνος ..... Ο	Α. Ῥαυτόπουλος .. ..
Γ. Δρακονταειδῆς	Μ. Δαμιράλης .....
Δ. Ῥαπτάκης ..... Ν	Κ. Κρίσπης .. ..
Γ. Ἀρών. Παναγιωτόπουλος Ν	Ν. Φαρμάκης ....
Κ. Παναρέτος	Ἀθ. Ῥοντήρης .. ..
Α. Καρδαρᾶς	Εὐθ. Πλαστήρας .. ..
Θ. Θερμογιάννης	Γρηγ. Δημητριάδης .. ....
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν	Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ο
Δ. Σαββιγιάννης	Α. Πετσάλης .. ..
Ν. Βαρβιτσιώτης ..... Ο	Κίμων Χρηστοδούλου .. ..

Δ. Σαράβας ..... Ν	Γ. Κούστης .....
Α. Καπετανάκης ..... Ο	Γ. Μπούμπουλης .. .. Ο
Μιχ. Καπετανάκης	Δ. Χρηστίδης .. .. Ο
Ἰω. Κατσάκος	Π. Σεβαστόπουλος .....
Χ. Χρηστόπουλος	Α. Βαφιαδάκης ..... Ν
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος .... .. Ο	Ἰω. Ζαλώνης .....
Α. Παπαλέξης	Μ. Ε. Παρίσης ..... Ν
Π. Κωνσταντᾶς	Ἰάκ. Παξιμαδᾶς .. .. Ν
Θ. Ῥωμαῖος	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ν
Ν. Λοῦβρος	Δ. Ν. Πανηρόπουλος .. .... Ο
Γ. Ἰακωβάτος	Ἀθ. Γρηγοριάδης ..... Ο
Χ. Ἰακωβάτος	Β. Σκαλτσοδήμος .....
Μ. Χαριτάτος	Κ. Στεργιαλόπουλος ..... Ν
Β. Μουρίκης	Στ. Κοριζῆς .....
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν. Πιπῖνος ....
Α. Καραλίβανος	Δ. Γ. Βούλγαρης .. ..
Π. Τζαμάλας	Ἰω. Καλογιάννης .. ..
Περ. Καλαμογδάρτης .. .. Ο	Θ. Ν. Γκίκας .... Ν
Θ. Κανακάρης .. .. Ο	Δ. Χατζίσκος .. .. Ν
Γ. Ῥοῦβρος	Δ. Τσιριμῶκος ..... Ν
Γ. Πράτσικας	Γ. Δουβουνιώτης .. ..
Ἀθ. Μισυρλῆς	Γ. Ζουλούμης .... Ν
Δ. Τριγγέτας .. .. Ο	Δ. Κριεζώτης .... Ο
Γ. Δελλαπόρτας	Δ. Οἰκονόμου .. .. Ν
Ι. Ἄννινος Καβαλλιεράτος .. Ο	Κ. Πετσάλης .. .. Ν
Ἰω. Δεστούνης	Μ. Ἀβέρωφ .....
Κ. Ἐπιφανίου	Κ. Νικόδημος ..... Ν
Γ. Α. Γεωργιάδης	Ἰω. Κοτσιᾶς ..... Ο
Δ. Ι. Κουσουπιώτης	

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀ γ γ. Μ α ν τ σ α β ῖ ν ο ς.
Ν. Β α ρ β ι τ σ ι ώ τ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'.

Τῆς 19 *Μαΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 μ. μ., τὰ πρακτικὰ τῆς προπαρελθούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς·

1) Πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προτείνοντος νὰ τεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ τροποποιήσεως τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων χρεῶν τοῦ δημοσίου ἡ ἑξῆς προσθήκη ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου, μετὰ τὴν λέξιν «ἔξοδα»·

« Ἐξαιροῦνται αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ δικαστικῶν συμβιβασμῶν ἀναγνωρισθεῖσαι τοιαῦται δαπάναι, αἵτινες δύνανται νὰ πληρωθῶσι καὶ ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν δικαστικῶν ἀποζημιώσεων.»

Τὴν πρότασιν δὲ ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ ἐδέξατο ἄνευ ἀντιρρήσεως.

2) Ἀναφορὰ Β. Ζώτου, ἐξαιτουμένου συνδρομὴν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματός του, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

3) Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς παρελθούσης Συνόδου, παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἐχουσα ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπή, ἐπεξεργασθεῖσα τὸν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ προεδρείου, ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ἐξόδων, καὶ παραβαλοῦσα ἁπάσας τὰς γενομένας δαπάνας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον, εὗρεν αὐτὰς γενομένας ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀκριβείᾳ, καὶ συνδεδεμένας μὲ τὰ ἀνήκοντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἐν πρὸς ἓν ἐπεθεώρησεν.

Ἡ ἐπιτροπή, ἔργον δικαιοσύνης πράττουσα, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀπονείμῃ τὸν προσήκοντα ἔπαινον πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τότε ὑπάλληλον τῆς Βουλῆς Καρασπῦρον διὰ τὴν ἀκρίβειαν, μεθ' ἧς διεξήγαγε τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου.

Ὁ ῥηθεὶς ὑπάλληλος διατείνεται, ὅτι ἐζημιώθη διακοσίας δέκα δραχμάς, ἕνεκα λάθους ἐπισυμβάντος κατὰ τὴν πληρωμήν, ἃς καὶ προκατέβαλεν ἐξ ἰδίων του. Ἐπειδὴ εἰς διαχείρισιν ἐκ 400 χιλιάδων δραχμῶν δύναται νὰ συνεύῃ τοιαύτη ζημία ἀπρόοπτος εἰς τὸν ὑπάλληλον, ὅστις, διὰ τοῦτο, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ζημιωθῇ, δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἰς τὴν

Βουλήν, ἁρμοδίαν οὖσαν νὰ ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἤθελεν ἐγκρίνει.

Τὰ τῆς διαχειρίσεως ἔγγραφα παρακατατίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς, ἵνα, ὅστις τῶν κ.κ. βουλευτῶν θελήσῃ, δύναται νὰ ἐρευνήσῃ ὅ,τι ἤθελεν.

Ἡ ἐπιτροπὴ — Ὁ πρόεδρος
Κ. Μ. Θεοδώρου, — Κ. Πεταλᾶς.
Μ. Ε. Παρίσης, Π. Μποῦτος.»

Ἑπομένως ἐγένοντο δεκτὰ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν· 1) τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ μισθοῦ νομοσχέδιον τῶν ἐν Ἰωαννίνοις, Ἀδριανουπόλει, Βιτωλίοις καὶ Χίῳ προξενείων· 2) Τὸ περὶ ἀμοιβῆς 6,000 δραχμῶν πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν σταφυλῶν σκώληκος· 3) Τὸ περὶ ναυτικῶν χορηγημάτων ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν· 4) Ἡ πρότασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ληστείας· 5) Ὁμοία περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου· 6) Ὁμοία περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πρώην χωροφυλάκων τῆς Ἑπτανήσου νόμου.

Εἰς δευτέραν δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπαρνσ καὶ Μακ-Ἴβερ.

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς τῆς ἐνεστώσης Συνόδου.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφαλαίου Α'. καὶ 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ κεφαλαίου Β'., ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ κεφ. «μισθὸς πέντε στενογράφων» ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ λαμβάνωσι καὶ οἱ πέντε στενογράφοι τὸν αὐτὸν μισθόν. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς·

7) μισθὸς πέντε στενογράφων..... δρ. 15,000.

Τὸ ἄρθρον 8 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἐπίσης δὲ καὶ τ' ἄρθρα 1, 2, 3, 4, τοῦ κεφαλ. γ'. καὶ 1 τοῦ κεφαλαίου δ'.

Τὸ δὲ ἄρθρον 2 «Δετικὰ πρακτικῶν» ἐτροποποιήθη οὕτω, αὐξηθέντος τοῦ ποσοῦ· «Ἄρθρ. 2. Δετικὰ πρακτικῶν.....δρ. 379 καὶ 50. Τὰ δὲ ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι. Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 1, 2 τοῦ ε. κεφαλ., 1 τοῦ ΣΤ'., 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6, τοῦ κεφ. Ζ'. παρεδέχθησαν ὡς ἔχουσι.

Τοιουτοτρόπως ἐγένετο δεκτὸς ὁλόκληρος ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς, ἔχων ὡς ἕπεται·

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Γ'. Περιόδου.

Κεφ.	Ἄρθρα			
Α'.	1	Δι' ἀποζημίωσιν τῶν κυρίων βουλευτῶν	331331	
	2	Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη εἰς τὸν ἀποθανόντα βουλευτὴν τῆς Α'. Συνόδου Εὐστράτιον Παρίσην, ὡς ἐλύθη τὸ ζήτημα καὶ δι' ἄλλους καὶ ἀρτίως διὰ τὸν Πετσάλην	1000	
	3	Δι' ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ προέδρου, ἤτοι ἔξοδα παραστάσεως κτλ	2000	
Β'.	1	Μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	3600	
	2	Μισθὸς τῶν δύο βοηθῶν τοῦ γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	5760	
	3	Μισθὸς τοῦ συντάκτου τῶν πρακτικῶν ἐπὶ ἓν ἔτος	3000	
	4	Μισθὸς τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας	900	
	5	Μισθὸς δύο γραφέων, τοῦ μὲν ἑτησίως τοῦ δὲ ἐπὶ ἓξ μῆνας	1800	
	6	Μισθὸς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στενογραφικοῦ γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	3600	
	7	Μισθὸς πέντε στενογράφων	15000	
	8	Μισθὸς ἀντιγραφέων τοῦ στενογραφικοῦ γραφείου	ξξ60	
Γ'.	1	Μισθὸς ἑνὸς εὐταξίου τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἓν ἔτος	1200	
	2	Μισθὸς ἑνὸς ἀρχικλητῆρος τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἓν ἔτος	900	
	3	Μισθὸς ἑνὸς κλητῆρος τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἓν ἔτος	720	
	4	Προσωπικὸν κλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας	5240	
Δ'.	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	500	

	2	Δετικὰ πρακτικῶν	379	50
	3	Φωτισμὸς βουλευτηρίου καὶ φρουρᾶς	100	
	4	Πλήρωμὴ φωτισμοῦ δι' ἀερίου	438	
	5	Ἀγορὰ καυσοξύλων	100	
	6	Χάρτης πρὸς ἐκτύπωσιν νομοσχεδίων	400	
	7	Ἔκτακτα ἔξοδα, οἷον ἀμάξας, ἐπιτροπῶν κτλ	400	
	8	Ἐπισκευὴ θερμαστρῶν καὶ ἔξοδα καθαριότητος τοῦ βουλευτηρίου	100	
	9	Διὰ μισθοδοσίαν 8 ἐργατῶν εἰς τὸ ἐθν. Τυπογραφεῖον ἐπὶ ἓξ μῆνας	1440	
	10	Ἀντιμισθία κηπουροῦ κατὰ τὸ 1871 ἀνὰ δραχ. 10 τὸν μῆνα	120	
Ε'.	1	Μισθοδοσία προσωπικοῦ βιβλιοθήκης	5520	
	2	Ἐνοίκιον τῆς βιβλιοθήκης	2400	
Ϛ'.	1	Ἔξοδα προσωρινοῦ προεδρείου	143	10
Ζ'.	1	Ἀντιμισθία καθυστερουμένη εἰς τὸν Ἀνδρέαν Σπυλιώτην γραφέα	316	65
	2	Ἀντιμισθία καθυστερουμένη τῶν ἐτῶν 1869 καὶ 1870 εἰς τὸν Ν. Κρομμυδόπουλον κηπουρόν	200	
	3	Ἀντιμισθία ὀφειλομένη εἰς τὸν γραφέα Δ. Σπηνέλλην	250	
	4	Ἀντιμισθία προσθέτου στενογράφου	600	
	6	Βοήθεια εἰς τὸν γέροντα κλητῆρα καὶ ἀνίκανον Γ. Πουλόπουλον	150	
	6	Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη εἰς τὸν πρώην βουλευτὴν Ζακύνθου Ι. Πλέσαν	300	
			393468	25

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς περὶ πληρωμῆς δραχμῶν 1500 πρὸς τὸν Βουλευτὴν Βονίτζης Δημήτριον Γρίβαν ὡς βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν αὐτοῦ διὰ τὴν ἔκτακτον σύνοδον τῆς Ϛ'. Περιόδου.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἐπελάβετο τῆς ἀναγνώσεως τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Λαβών τις τὸν λόγον μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου, εἶπεν, ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τὸ μέλλον· ἄλλως πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ, ἐὰν πρόκηται νὰ ἐφαρμοσθῇ, καὶ εἰς τὰ καθυστεροῦντα τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, προερχόμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ πλαστῶν διπλοτύπων, διότι ἐκ τούτου, ἐκ τῶν δρακοντείων δηλονότι διατάξεων τοῦ νέου νόμου θὰ καταστραφῶσι χιλιάδες πολιτῶν.

Ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι τὸ ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον ὠφελεῖ μόνον τοὺς ἐνοικιαστάς, καταστρέφον τοὺς τε πολίτας καὶ τὸ δημόσιον, διότι ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει ἡ διοικητικὴ ἐπίβλεψις ἡ δυναμένη νὰ περιστείλῃ τὰς καταχρήσεις τῶν ταμιῶν. Ἐὰν μάλιστα ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος εἰς παλαιὰ καθυστεροῦντα, πολλαὶ ἐπαρχίαι θὰ προβῶσιν εἰς στασιαστικὰ κτήματα.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἡ περὶ ἐργολάβων διάταξις εἶναι ὀλεθρία, διότι οἱ ἐργολάβοι θὰ καταχρασθῶσι τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου, καὶ ἄλλος, ὅτι αἱ μεγάλαι καθυστερήσεις πολλῶν ἐπαρχιῶν καθιστῶσι τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου λίαν ἀναγκαίας πρὸς σωτηρίαν τῆς δημοσίας περιουσίας.

Ἀπήντησε πρὸς τοὺς προλαλήσαντας ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου περιέχονται εἰς τοὺς προγενεστέρους νόμους, μόνη δὲ ἡ περὶ ἐργολάβων διάταξις εἶναι νέα καὶ θέλει ἐφαρμοσθῇ κατὰ βούλησιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐὰν κριθῇ συμφέρουσα· ὥστε δὲν ἐννοεῖ τὰς αἰτιάσεις τῶν προαγορευσάντων κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, ἀφ' οὗ μάλιστα συνομολογοῦσιν, ὅτι τὸ νέον νομοσχέδιον θὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερούντων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὸ παρελθόν, ἠκολούθησεν, αὕτη θὰ ἐφαρμοσθῇ, ὅταν τὰ χρέη ἐκκαθαρισθῶσι.

Μετὰ ταῦτα ἀπερρίφθη ἡ περὶ ἀναβολῆς τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου πρότασις ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν δι' ἀναστάσεως· ἐγένετο δὲ δεκτὸν ἐπίσης δι' ἀναστάσεως τὸ σύνολον, ἔχον ὡς ἕπεται·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ προσκλήσεως τῶν ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 1. Οἱ φορολογούμενοι προσκαλοῦνται εἰς ἀπότισιν τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας παρὰ τοῦ ταμίου ἢ τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος, διὰ γενικῆς προσκλήσεως, περιεχούσης τὸ εἶδος τοῦ χρέους καὶ τὴν χρῆσιν, εἰς ἣν ἀνήκει.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἀποστέλλεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν παραχρῆμα διὰ κηρύξεως, ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως καὶ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων χωρίων.

Ἄρθρον 2. Πάντες οἱ λοιποὶ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέται, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχηται τὸ χρέος των, προσκαλοῦνται ἐγγράφως ἰδίᾳ ἕκαστος, ἅμα καταστραθῇ ληξιπρόθεσμον τὸ χρέος των, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου ἵνα ἀποτίσωσιν αὐτό.

Ἡ πρόσκλησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην διὰ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου, τῶν δικαστικῶν κλητήρων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ἐν γένει· ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἦναι ἀπὼν, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ οἰκοῦντας συγγενεῖς ἢ ἄλλους συνοίκους.

Διὰ πᾶσαν ἐπίδοσιν συντάσσεται ἐπιδοτήριον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος.

Ἐὰν οὐδεὶς εὑρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἦναι ἀγράμματοι ἢ ἀρνῶνται τὴν παραλαβήν, ἡ πρόσκλησις τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς μάρτυρος προσυπογραφομένου εἰς τὸ ἐπιδοτήριον, ἐὰν γινώσκῃ γράφειν.

Τοῦ ὀφειλέτου ἀποσιάζοντος ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, ἔχοντος δὲ ἐν αὐτῇ πληρεξούσιον, ἡ πρόσκλησις δύναται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τοῦτον. Ἀγνώστου δὲ οὔσης τῆς διαμονῆς τοῦ ὀφειλέτου, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν δήμαρχον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3. Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῶν γενικῶν προσκλήσεων εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ 8 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῶν εἰδικῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς ὀφειλέτας δὲν ἐκτίσωσι τὸ χρέος των, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτῶν τὰ καταναγκαστικὰ μέσα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου.

Ἐὰν ὅμως ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκηται κίνδυνος, ὁ ταμίας, σκεπτόμενος μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ὅπου δὲν ἐδρεύει τοιαύτη, μετὰ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δύνα-

ται κατ' ἀπόφασιν, διὰ πλειονοψηφίας σχηματιζομένην, νὰ προβῇ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν καταναγκαστικῶν μέσων καὶ ἄνευ προηγουμένης προσκλήσεως ἢ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς νομίμου προθεσμίας· ἂν δὲ ὁ ὀφειλέτης δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητήν, ἐξαιρεῖται τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν διὰ τῆς γενομένης μετὰ τὴν πρόσκλησιν καταδιώξεως δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ τοῦ ὅλου χρέους εἴσπραξις, ἐπαναλαμβάνεται ἑκάστοτε ἡ καταδίωξις ἄνευ ἄλλης προσκλήσεως.

Ἄρθρον 5. Οἱ ἐκ ποινικῶν ἐξόδων ὀφειλέται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς των μεταφέρονται εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους των, ἐὰν δὲν ἀποδείξωσιν, ὅτι ἐπλήρωσαν ἤδη αὐτό.

Διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὀφειλετῶν δὲν ἀπαιτεῖται προηγουμένη πρόσκλησις κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἄρθρον 6. Πρὸς εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων τῷ δημοσίῳ ἐφαρμόζονται τὰ ἑξῆς καταναγκαστικὰ μέσα·

1. Κατάσχεσις κινητῶν·
2. Κατάσχεσις ἀκινήτων·
3. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτων·
4. Προσωπικὴ κράτησις.

Ἄρθρον 7. Ἡ χρῆσις τῶν καταναγκαστικῶν μέσων ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος ταμίου ἢ εἰσπράκτορος, δυναμένου νὰ ἐφαρμόσῃ εἴτε ὅλα ὁμοῦ, εἴτε ἓν ἕκαστον τούτων, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν κράτησιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 42.

α. Κατάσχεσις κινητῶν.

Ἄρθρον 8. Ἡ κατάσχεσις τῶν κινητῶν ἐνεργεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ ταμίου παρὰ τῶν εἰσπρακτόρων, τῶν δικαστικῶν κλητήρων, τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπηρετῶν ἢ παρ' εἰδικῶν κατασχετῶν, διοριζομένων παρὰ τοῦ ταμίου καὶ ὁρκιζομένων ἐνώπιον αὐτοῦ.

Προκειμένου περὶ φόρων ἢ ἄλλων ἐσόδων, ὧν ἡ εἴσπραξις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς εἰσπράκτορας, ἐνεργοῦσι τὴν κατάσχεσιν οὗτοι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων ὀργάνων, ἄνευ παραγγελίας τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 9. Ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως·

α) Τὰ ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας διὰ τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἀναγκαία διατροφή.

β) Ἐπὶ χειροτεχνῶν, τὰ πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.

γ) Ἐπὶ λογίων, τὰ βιβλία των, τὰ ἐργαλεῖα ἢ ἄλλα ἀφορῶντα τὴν ἀσχολίαν των σκεύη μέχρι τῆς τιμῆς 500 δραχμῶν κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.

δ) Ἐπὶ γεωργῶν, δύω ἀροτριῶντα ζῶα, δέκα πρόβατα ἢ δέκα αἶγας καὶ ἓν φορτηγὸν ζῶον, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου, καὶ πέντε κοιλὰ σπόρου.

ε) Ὅλος ὁ μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἐπιμισθίων παντὸς ἀπὸ τοῦ δημοσίου μισθοδοτουμένου ὑπαλλήλου καὶ τὰ τρία τέταρτα τῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 10. Ἡ κατάσχεσις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ἑνὸς μάρτυρος, συντάσσεται δὲ ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσις, ἥτις ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἐὰν ἦναι παρὼν καὶ θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 11. Ἐὰν ὁ κατασχετὴς εὕρῃ κεκλεισμένας τὰς θύρας ἢ τὰ ἀποδοχεῖα, τῶν ὁποίων τὸ ἄνοιγμα ἀρνοῦνται οἱ διακάτοχοι, δύναται νὰ τὰ ἐκβιάσῃ μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ ἀστυνόμου, ἢ δημάρχου, ἢ, ἐλλείψει τοιούτων, τοῦ δημαρχικοῦ ἢ εἰδικοῦ παρέδρου.

Ἄρθρον 12. Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ μεταφέρονται παραχρῆμα καὶ παραδίδονται εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου εἰς τὸν δήμαρχον.

Ἐὰν ὁ συμβολαιογράφος ἢ ὁ δήμαρχος ἀρνηθῶσι τὴν παραλαβήν, ὁ κατασχετὴς διορίζει εἰδικὸν φύλακα ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀρνηθέντων· ὁ φύλαξ διορίζεται καὶ ὅταν ἡ κατάσχεσις ἀφορᾷ ἀσυγκομίστους καρπούς, ἢ ὅταν τὸ κατασχεθὲν ἀντικείμενον δὲν δύναται ἄνευ βλάβης νὰ μετατοπισθῇ ἢ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συμβολαιογράφου ἢ τοῦ δημάρχου, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι ἀναλάβωσι τὴν φύλαξίν του ὑπ' εὐθύνην των.

Ἡ κατάσχεσις τῶν ἀσυγκομίστων καρπῶν δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ ἐντὸς ὀκτὼ ἑβδομάδων πρὸ τῆς συνήθους ὡριμάνσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 13. Ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὁ ταμίας ἢ ὁ κα-

τασχετὴς ἐκδίδει διακήρυξιν περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν κατασχεθέντων. Ἐν αὐτῇ σημειοῦται τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ὀφειλέτου, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν κατασχεθέντων, ὁ τόπος ἔνθα φυλάσσονται, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, ὁ τόπος καὶ ὁ ὑπάλληλος τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ διακήρυξις τοιχοκολλᾶται, διά τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 μνημονευομένων προσώπων, εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 14. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ταμίου ἢ ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ προσαχθῇ πρότερον, α') πιστοποιητικὸν τοῦ ταμίου, ὅτι ἀπεστάλη πρὸς τὸν δήμαρχον ἡ γενικὴ πρόσκλησις· β') τὸ ἐπιδοτήριον τῆς πρὸς πληρωμὴν προσκλήσεως τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὸ ἄρθρον 3· γ') ἡ περὶ τῆς κατασχέσεως συνταχθεῖσα ἔκθεσις· καὶ δ') ἡ περὶ τοιχοκολλήσεως τῆς διακηρύξεως ἀπόδειξις κατὰ τὸ ἄρθρον 13.

Ἄρθρον 15. Ἐὰν τὸ χρέος δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς ἑκατόν, ἡ κατακύρωσις γίνεται ἀμέσως παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν πλειστηριασμὸν ὑπαλλήλου εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικά, νὰ καταθέσῃ πάραυτα τὸ τίμημα καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ πρᾶγμα. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως γίνεται παραχρῆμα ἐπὶ τῶν ἰδίων πρακτικῶν ἀναπλειστηριασμός.

Ἄρθρον. 16. Ἐὰν τὸ χρέος εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατόν, τὰ πρακτικὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλονται παραχρῆμα παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὸν ὑπαλλήλου εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των ἢ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἢ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ· ἄλλως θεωρεῖται ὁ πλειστηριασμὸς ὡς μὴ ἐγκριθείς.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐὰν ὁ ὀφειλέτης τὸ ζητήσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριημέρου προθεσμίας.

Ἄρθρον 17. Πρὸς ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ταμίου διακήρυξις, ἥτις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ δημοσιεύεται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ δήμου ἔνθα ἐγένετο ὁ πρῶτος πλειστηριασμός.

Ὁ νέος πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἔνθα καὶ ὁ πρῶτος. Δύναται ὅμως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ταμίου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, νὰ ἐνεργηθῇ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας, ὅπου δύνανται, ἐὰν κριθῇ συμφερώτερον, νὰ μεταφερθῶσι καὶ τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἀντικείμενα.

Ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας τὸν ἐπαναληπτικὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ ὁ συμβολαιογράφος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 18. Ὁ ταμίας ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τούτου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν.

Ἀλλ' ἐὰν πρόκειται περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμίου ἀξίαν ἀνωτέραν τῶν χιλίων δραχμῶν, αἱ ἀρχαὶ αὗται δύνανται ν' ἀναβάλλωσι τὴν ἐκποίησιν.

Ἄρθρον 19. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ζημία διὰ τὴν ἀπότισιν αὐτῆς τε καὶ παντὸς ἐξόδου τοῦ πλειστηριασμοῦ, συντηρήσεως καὶ φυλάξεως τῶν πλειστηριαζομένων πραγμάτων, καταδιώκεται ὁ πρῶτος ἀγοραστὴς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 20. Ἐὰν τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἀντικείμενα ἦναι ἐπιδεκτικὰ διαιρέσεως, ἐκποιεῖται τόσον μόνον μέρος αὐτῶν, ὅσον ἀρκεῖ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων ἐν γένει, ἐκκαθαριζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 22. Ἐὰν ὅμως ἦναι ἀνεπίδεκτα διαιρέσεως, τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων πλεόνασμα ἀποδίδοται τῷ ὀφειλέτῃ.

Ἄρθρον 21. Πράγματα, ὑποκείμενα εἰς φθοράν, πλειστηριάζονται δημοσίως παραχρῆμα, ἢ ἐντὸς βραχείας κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου προσδιοριστέας προθεσμίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰρηνοδίκου, συμβολαιογράφου ἢ δημάρχου.

Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγεῖται πάντοτε κοινοποίησις διὰ κηρύξεως, καὶ, ἂν ὁ χρόνος τὸ ἐπιτρέπῃ, δημοσιεύεται αὕτη καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως.

Ἄρθρον 22. Τὰ ἔγγραφα τῶν κατασχέσεων, διακηρύξεων, πλειστηριασμῶν καὶ κοινοποιήσεων συντάσσονται ἐπ' ἀπλοῦ χάρτου.

Οἱ ἐνεργοῦντες τὸν πλειστηριασμὸν συμβολαιογράφοι ἢ δήμαρχοι λαμβάνουσι λεπτὰ 15 διὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα δραχμῶν ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος· οἱ δὲ ἐνεργοῦντες τὴν κατάσχεσιν δημόσιοι ὑπηρέται ἢ εἰδικοὶ κατασχεταὶ λαμβάνουσι δικαίωμα κατασχέσεως 50 μὲν λεπτά, ὅταν τὸ διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν κατασχεθέντων εἰδῶν πληρωθὲν ποσὸν χρέους ἦναι κατώ-

τερον τῶν δραχμῶν ἑκατόν, 25 δὲ λεπτὰ διὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα ὑπερβαίνουσαν τὴν ποσότητα ταύτην.

Τὰ δικαιώματα τῶν συμβολαιογράφων καὶ κατασχετῶν, ἡ ἀντιμισθία τῶν φυλάκων καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν κατασχεθέντων ἐκκαθαρίζονται εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου καὶ κρατοῦνται ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίασμα.

Κατὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου, οἵτινες ἀποφασίζουσιν ὁριστικῶς.

Ἐὰν δὲν λάβῃ χώραν ὁ πλειστηριασμός, τὰ δικαιώματα τῶν κατεσχετῶν ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως πληρωθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 23. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῆς κατασχέσεως κινητῶν δὲν εἶναι δεκτὴ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου, ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, εἰμὴ μόνον ἐὰν ὁ ἀνακόπτων ἰσχυρίζηται, ὅτι δὲν ὑπάρχει τὸ χρέος, δι' ὃ ἐπισπεύδεται ἡ ἐκτέλεσις, ἢ ὅτι ἐξωφλήθη, ὅτε τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Δ'. Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Ἄρθρον 24. Εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου ἢ τῶν εἰσπρακτόρων ἢ οἱοσδήποτε ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος, δυνάμει ῥητῆς παραγγελίας τοῦ ταμίου καὶ τῇ συμπράξει δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ δύω μαρτύρων, ἐνεργεῖ περιγραφὴν τῶν ἀκινήτων, τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐκποίησις. Ἡ περιγραφὴ θέλει περιλαμβάνει τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ εἶδος, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος, τὸν δῆμον, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα κεῖται, τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ δένδρα κατ' εἶδος, τὰ δικαιώματα, τὰ βάρη, τὰς δουλείας, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀκαθάριστον καὶ καθαρὰν αὐτοῦ πρόσοδον ὡς ἔγγιστα. Ἐὰν ἦναι οἰκοδομή, συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν συστατικῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 25. Ὁ νομάρχης ἢ ἔπαρχος, ὁ ταμίας καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, συνερχόμενοι, σημειοῦσι κάτωθι τῆς ἐκθέσεως τῆς περιγραφῆς πάντα ἐν γένει τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ προσδιορίζουσι τὴν πρώτην προσφοράν, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 969 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀφείλει νὰ κάμῃ ὁ ταμίας, ὡς καταδιώκων δανειστὴς δι' ἕκαστον τμῆμα.

Ἡ ἔκθεσις τῆς περιγραφῆς, οὕτω κατηρτισμένη, ἐγγράφεται

ἀμέσως εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολιτικῆς δικονομίας κρατούμενον παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος βιβλίον τῶν κατασχέσεων.

Ἄρθρον 26. Ὁ ταμίας ἐκδίδει πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ·

α.) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου.

β.) Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ χρέους αὐτοῦ.

γ.) Τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν τοῦ κτήματος.

δ.) Τὴν παρὰ τοῦ ταμίου, ὡς καταδιώκοντος δανειστοῦ, γενομένην πρώτην προσφοράν.

ε.) Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γίνει.

Ἄρθρον 27. Αἱ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος·

α.) Εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κτῆμα

β.) Εἰς τὴν θύραν τοῦ δημαρχείου τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδίδεται ἅπαξ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς τοὺς ἔχοντας ἐγγεγραμμένην ὑποθήκην μέχρι τῆς ἐγγραφῆς τῆς περιγραφῆς τοῦ κτήματος εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην, δημοσιεύεται δὲ καὶ διά τινος φύλλου ἐφημερίδος.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσεις ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἄρθρον 28. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς περιγραφῆς, ἦναι κατωτέρα τῶν 1000 δραχμῶν, γίνονται τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν δὲ ἦναι ἀνωτέρα, πέντε τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ.

Προσέτι ἡ τοῦ προγράμματος ἐπίδοσις εἰς τε τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην γίνεται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, εἴκοσι τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ.

Τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 966 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀναφερομέ-

νου δικαιώματος δύναται νὰ γενῇ χρῆσις ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ προγράμματος εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 29. Μὴ γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὸν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν δι' οἱονδήποτε λόγον, ἐπαναλαμβάνονται αἱ τοιχοκολλήσεις, δημοσιεύσεις καὶ ἐπιδόσεις τοῦ προγράμματος δι' ἁπλῆς περιλήψεως.

Ἄρθρον 30. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐγγραφῆς τῆς ἐκθέσεως περιγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων δὲν δύναται πλέον ὁ ὀφειλέτης ν' ἀπαλλοτριώσῃ ἢ ἄλλως πως ἐπιβαρύνῃ τὸ οὕτω κατασχεθὲν κτῆμα.

Ἄρθρον 31. Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἄλλων παρεπομένων αὐτῷ ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας, πρέπει νὰ γίνῃ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προσβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἀνακοπὴ δι' ἄλλας ἀταξίας ἢ μετὰ τὰς προθεσμίας ταύτας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὸ ἄρθρον 36, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἐὰν ἡ ἀξία αὐτοῦ κτήματος ἦναι κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

Ἄρθρον 32. Ἂν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς περιγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη κατάσχεσις προγενεστέρα, γενομένη ὑπ' ἄλλων δανειστῶν, ὁ ταμίας δύναται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς ἐν ὀνόματι τοῦ δημοσίου τὴν ἐκτέλεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν ὁ ταμίας παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμόν, ὁ ἐπισπεύδων δανειστὴς ἔχει δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἄρθρον 33. Εἴκοσι τέσσαρας ὥρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἐπισπεύδων ταμίας θέλει καταθέσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον·

α.) Τὴν ἔκθεσιν τῆς περιγραφῆς τῶν κτημάτων.

β'.) Τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν κοινοποιήσεων τοῦ πλειστηριασμοῦ· ἤτοι, ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ὡς καὶ ἀντίτυπον τοῦ φύλλου, ἐν ᾧ τοῦτο ἐδημοσιεύθη· προσέτι ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνεργήσαντος τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας τοιχοκολλήσεις

ὑπαλλήλου, πιστοποιοῦντος, ὅτι ἐγένοντο αἱ τοιχοκολλήσεις αὗται, καὶ τὰ ἐπιδοτήρια τῆς κοινοποιήσεως τοῦ προγράμματος εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 973—985 τῆς Πολ. δικονομίας.

Ἄρθρον 34. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἄνευ νεωτέρας πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ταμεῖον ἄνευ ἐλάττης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ τῆς κατασχέσεως, εἴτε δι' ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσόν, ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, τὸ διαφέρον τοῦτο ἀποδίδοται ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 35. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἀγοραστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ τίμημα εἰς τὸ ταμεῖον ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τασσομένης προθεσμίας, καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ.

Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατυπώσεις.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ζημία, ὁ καθ' οὗ ὁ ἀναπλειστηριασμὸς καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν, ὡσανεὶ ἦτον ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 36. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου πρὸς τὸ δημόσιον κτήματος οὐδόλως κωλύει τὸν ταμίαν νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαγεγραμμένα δικαιώματα καὶ κατὰ τοῦ τρίτου νομέως, ὡσανεὶ οὐδόλως ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκποίησις. Ἂν ὅμως αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἐγγραφῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 περιγραφῆς, ἀνάγκη νὰ προηγῆται καὶ εἰς τὸν τρίτον νομέα, ἂν οὗτος ἦ γνωστός, ἡ κοινοποίησις τῆς ἐκθέσεως τῆς περιγραφῆς.

γ'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτων.

Ἄρθρον 37. Ἡ κατάσχεσις τῶν ἀπὸ τρίτους ὀφειλομένων πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ τῶν εἰς χεῖρας τρίτων εὑρισκομένων καρπῶν καὶ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ γίνεται δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ ταμίου ἢ τοῦ εἰσ-

πράκτορος, ἐπιδιδομένης εἰς τοὺς τρίτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 38. Ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν τὴν πρόσκλησιν τοῦ ταμίου, παραδίδων τὰ μὲν χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, τὰ δὲ ἄλλα πράγματα εἰς τὸν συμβολαιογράφον ἢ ἐν ἐλλείψει εἰς τὸν δήμαρχον. Τὰ πράγματα ταῦτα πλειστηριάζονται κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν περιπτώσει δυστροπίας ἢ ἀναβολῆς ὑποχρεοῦται διὰ τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλ. ϐ'. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τὸν τρίτον ἐπὶ κατασχέσεως χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, εἰμὴ ὅταν καὶ ὁ πρωτοφειλέτης εἶχε τοιοῦτον δικαίωμα.

Ἄρθρον 39. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως δὲν δύναται πλέον οὔτε ὁ ὀφειλέτης νὰ διαθέσῃ, οὔτε ὁ τρίτος νὰ ἀποδώσῃ τὰ κατασχεθέντα εἰς τὸν δανειστήν του ἢ νὰ τὰ συμψηφίσῃ πρὸς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ μεταγενεστέρας τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 40. Ἐὰν ὁ τρίτος δὲν ὀφείλῃ ὅλα τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ταμίου ἢ τοῦ εἰσπράκτορος χρήματα καὶ ἄλλα πράγματα, ἢ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόδοσιν αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὁρισταμένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου συμφωνιῶν, ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως, προσφερόμενος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δήλωσίν του καὶ ἐνόρκως.

Ἡ δήλωσις γίνεται ἢ ἐγγράφως δι' ἀναφορᾶς, ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν πρόσκλησιν ταμίαν ἢ εἰσπράκτορα, ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου, οἵτινες συντάσσουσιν ἔκθεσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ διευθύνουσιν αὐτὴν εἰς τὸν ταμίαν ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἄρθρον 41. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν κατασχέσεων τούτων οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 929—932 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Τὴν ἀνακοπὴν τῆς δηλώσεως κάμνει ὁ ταμίας, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ἐπὶ δικαστηρίου τὸ δημόσιον.

δ') *Προσωπικὴ κράτησις.*

Ἄρθρον 42. Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται δι' ἐνταλματος, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ταμίου.

Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ἐκδίδεται ἔνταλμα, περιέχον τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ καὶ τὴν αἰτίαν, τὸ ποσὸν καὶ τὴν λῆξιν τοῦ χρέους του.

Ἄρθρον 43. Ὁ ταμίας ἐκτελεῖ τὰ ἐντάλματα διὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, τῶν δικαστικῶν κλητήρων, τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, τῶν εἰδικῶν κατασχετῶν, τῶν τελωνοφυλάκων καὶ τῶν δασοφυλάκων. Οἱ ὀφειλέται συλλαμβανόμενοι ὁδηγοῦνται εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐπιστάτην ἐπὶ ἀποδείξει. Κατὰ τῶν φορολογουμένων δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα, οἱ δὲ ἐν ταῖς φυλακαῖς εὑρισκόμενοι φορολογούμενοι προσωρινῶς ἀπολύονται.

Ἄρθρον 44. Ὀφειλέται ἐντελῶς ἀκτήμονες δὲν κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακὰς πέραν τῶν πέντε ἡμερῶν.

Ἡ ἀκτημοσύνη εἶναι ἀποδεδειγμένη, ὅταν ὁ δήμαρχος, ὁ εἰδικὸς πάρεδρος καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ μέρους, ὅπου κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης, πιστοποιήσωσι τοῦτο ἐγγράφως, ἐπικυρωθῶσι δὲ αἱ ὑπογραφαὶ των ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν. Ἡ πιστοποίησις αὕτη βεβαιοῦσα, ὅτι ὁ ὀφειλέτης οὐδαμοῦ τοῦ Κράτους κέκτηται κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν, ὡς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὸν ἐφημέριον θεωρεῖται ὡς ἐνόρκως γενομένη· ἑπομένως οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὴν ἐπιορκίαν ποινάς, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἐν γνώσει ἐβεβαίωσαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των πράγματα ψευδῆ ὡς ἀληθῆ.

Ἡ κατὰ τοῦ ἀκτήμονος ὀφειλέτου καταδίωξις ἐπαναλαμβάνεται, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Ἄρθρον 45. Τὸ δημόσιον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προκαταβολὴν ἐξόδων διατροφῆς τῶν προσωποκρατουμένων ὀφειλετῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ κρατούμενος ὀφειλέτης ζητήσῃ τοῦτο ἐγγράφως.

Ὁ ὀφειλέτης δὲν ἀποφυλακίζεται καὶ ἐὰν ἀποτίσῃ ὁλόκληρον τὸ χρέος, δι' ὃ ἐπροσωποκρατήθη, πρὶν ἢ πληρώσῃ καὶ τὰ καταβληθέντα δι' αὐτὸν ἔξοδα διατροφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Συνέπειαι τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 46. Οἱ μὴ κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρόνοντες τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των ὑπόκεινται εἰς τόκον ὑπερημερίας 12 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τόκον.

α) Τὰ ἐξ ἀμέσων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας χρέη τῶν φορολογουμένων.

β.) Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐν γένει.

γ.) Τὰ παντὸς εἴδους πρόστιμα καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναί.

δ.) Ὁ συμπεφωνημένος τόκος πιστώσεων διὰ τὸ τίμημα ἐκποιουμένων δημοσίων κτημάτων, πλὴν τοῦ προερχομένου ἀπὸ χρεωλυτικὰς δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας.

ε.) Τὰ προκαταβαλλόμενα ἔξοδα εἰς ἀναθεωρητικὰς καταμετρήσεις ἐλλιπῶς δηλουμένων ζώων, ἀμπέλων κλπ. κατὰ τοὺς φορολογικοὺς νόμους.

Ἄρθρον 47. Ὡς πρὸς τὴν ἐποχήν, ἀφ' ἧς ἄρχεται ἡ τοκοδοσία ἑκάστου χρέους, τηροῦνται οἱ ἑξῆς κανόνες.

α.) Ἐπὶ χρεῶν στηριζομένων εἰς πρακτικὰ δημοπρασίας ἢ ἄλλα ἔγγραφα, ἐὰν ὁ νόμος δὲν ὁρίζῃ ῥητῶς τὴν λῆξιν, ὁ τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου.

β.) Ἐπὶ διαχειρίσεως ὑπολόγων, ἐὰν τὸ χρέος προέρχεται ἐκ τῆς χρηματικῆς λιψοδοσίας αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τὸ ἔλλειμμα, ἢ ἀφ' ἧς παρέδωκεν ὁ ὑπόλογος τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν διάδοχόν του· ἐὰν δὲ προέρχεται ἐκ λογιστικῶν προσκομμάτων, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ βεβαιοῦσα ταῦτα ἀπόφασις.

γ.) Ἐπὶ παντὸς ἄλλου χρέους ἀπὸ τῆς προσκλήσεως

Ἄρθρον 48. Οἱ καθυστεροῦντες πρὸς τὸ δημόσιον χρέη ληξιπρόθεσμα καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτῶν δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς ἐπὶ πιστώσει δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν προσόδων καὶ κτημάτων, ὅταν τὰ χρέη των ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς τριακοσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 49. Ὅλαι αἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν κρατήσεως ἀναφυόμεναι ἔριδες εἰσάγονται ὡς κατεπείγουσαι καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ὑποστάσεως. Προτιμῶνται δὲ πάσης ἄλλης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν συζητητέας ὑποθέσεως.

Τὸ δημόσιον παριστῶσιν ἐπὶ δικαστηρίου οἱ ταμίαι, ἡ δὲ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία κατὰ τῶν ἐν ταῖς δίκαις ταύταις ἐκδιδομένων ἀποφάσεων εἶναι δεκαήμερος.

Ἄρθρον 50. Πλὴν ῥητῆς διατάξεως τοῦ νόμου, οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου δύναται ν' ἀντιτάξῃ συμψηφισμὸν ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἀπέναντι χρέους του πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 51. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων ἢ ἐπὶ προσωπικῆς κρατήσεως, εἶναι δεκτὴ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

1) Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἰσχυρίζηται ἢ ὅτι δὲν ὀφείλει, ἢ ὅτι ἐξώφλησε τὸ χρέος, δι' ὃ καταδιώκεται, ἢ περὶ ἐξοφλήσεως ἐνστασις πρέπει νὰ ἦναι ἐκκαθαρισμένη.

2) Ἐὰν ἰσχυρίζηται, ὅτι παρελείφθη ἐντελῶς πρᾶξίς τις ἐκτελέσεως, ἥτις κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ. Ἀκυρότης κατὰ τῶν τοιούτων πράξεων δύναται νὰ προταθῇ μόνον ἂν ἀποδεικνύηται ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως.

3) Ἐὰν ἐπὶ ἀκινήτων προτείνηται, ὅτι ἔλαβε χώραν ἀταξία τις ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν· ἀλλὰ προκειμένης ἐκτελέσεως ἐπὶ τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, δύναται τὸ δικαστήριον, γενομένης αἰτήσεως, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 52. Ὅσα ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει περὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐφαρμόζονται· 1) κατὰ τῶν ἐγγυητῶν καὶ 2) κατὰ τῶν κληρονόμων τῶν ὀφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν, ἐκτὸς ἂν οἱ κληρονόμοι ἦναι ἐξ ἀπογραφῆς.

Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν κληρονόμων εἰμὴ διὰ χρέη προερχόμενα ἀπὸ τὰς ἐνιαυσίους δόσεις τῶν ἐκποιουμένων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ὅσαι ἔληξαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κληρονομουμένου.

Ἄρθρον 53. Δι' ὅσα ἐπλήρωσαν οἱ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ ταμίου τὴν διὰ λογαριασμῶν αὐτῶν ἐξακολούθησιν τῆς καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν καὶ τὴν ὑπογρέωσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν πληρωθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 54. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δημοσίων προσόδων καὶ κτημάτων ὡς πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ τοὺς φορολογουμένους καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους ἔχουσι τὰ αὐτὰ μὲ τὸ δημόσιον δικαιώματα καὶ δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τὴν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν ἐν τῷ Κεφ. Β'. τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένων καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν γεννηθῶσι διενέξεις, ὅλαι αἱ ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης δικαστικαὶ ἀνακοπαί, προσκλήσεις καὶ ἀποφάσεις ἀπευθύνονται μόνον κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ

ὑπενοικιαστοῦ, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ καταδίωξις, ἄνευ τινὸς εὐθύνης τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 55. Οἱ ἐγγυηταὶ ὀφειλετῶν πρὸς τὸ δημόσιον δὲν ἔχουν τὸ τῆς διζήσεως εὐεργέτημα.

Ἐγγυηταὶ ὑπογράψαντες ὡς τοιοῦτοι εἰς πρακτικὰ δημοπρασίας δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἂν εἰς τὰς ὁμολογίας ὑπογράψωσιν ἄλλοι ὡς ἐγγυηταί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 56. Δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων ἤθελον δείξει ἀσύγγνωστον ῥᾳθυμίαν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ δραχμὰς 25 μέχρι 200. Οἱ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλοι ὑπόκεινται προσέτι εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 57. Οἱ δημόσιοι εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων ταμιῶν, ἐὰν δὲν εἰσπράξωσιν ἐμπροθέσμως ὅλους τοὺς φόρους, τὰ ποινικὰ ἔξοδα καὶ τὰ πρόστιμα τῶν ὁποίων ἀνετέθη αὐτοῖς ἡ εἴσπραξις.

Οἱ ταμίαι προσδιορίζουσιν ἑκάστοτε τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν οἱ εἰσπράκτορες νὰ ἀποπερατώσωσι τὴν εἴσπραξιν· ἐὰν δὲ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας μείνωσι καθυστερήματα, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν εἰσπρακτόρων, ἐκτὸς ἐὰν δυνηθῶσι νὰ τὰ δικαιολογήσωσι κατὰ τὰ ἄρθρα 153 καὶ 154 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου· ἐπὶ τῶν δικαιολογημάτων ἀποφασίζουσιν οἱ ταμίαι, ἐφαρμοζομένων κατὰ πάντα τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 ΥΚΑ'. νόμου.

Εἰσπράκτωρ μὴ πληρώσας τὰ καταλογισθέντα εἰς βάρος του ἐλλείμματα, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ καταδιώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἀπότισιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 58. Δεσμοφύλαξ πολιτικῆς φυλακῆς, ὅστις ἤθελεν ἀπολύσει ὀφειλέτην παραδοθέντα αὐτῷ καὶ κρατούμενον διὰ χρέος πρὸς τὸ δημόσιον, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχ. 100 —300, ὑπόκειται δὲ προσέτι καὶ εἰς ποινικὴν καταδίωξιν κατὰ τὸ ἄρθρον 181 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Περὶ τῆς διὰ τραπεζιτῶν ἢ ἐργολάβων εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 59. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παραχωρῇ διὰ δημοπρασίας καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ οὐχὶ ἀνωτέρᾳ τῶν 10 τοῖς 0|0 εἰς τραπεζίτας ἢ ἐργολάβους τὴν εἴσπραξιν.

α) Τῶν παρὰ τῶν φορολογουμένων ὀφειλομένων φόρων.

β) Τῶν ἐνιαυσίων δόσεων τῶν ἐκποιουμένων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων καὶ τῶν ἀνανεουμένων δημοσίων χρεῶν· καὶ

γ) Τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῶν προστίμων, ἐξόδων ἀπαριθμήσεως καὶ ἄλλων τοιούτων.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ χρεῶν ἀναγομένων εἰς τὰς πρὸ τοῦ 1871 χρήσεις.

Ἄρθρον 60. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἐργολάβου συνίσταται εἰς ποσοστὸν τῶν παραχωρουμένων πρὸς εἴσπραξιν φόρων καὶ χρεῶν.

Ἡ παραχώρησις τῆς εἰσπράξεως γίνεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε κατὰ τὴν δημοπρασίαν προσενεχθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εἴσπραξιν ἐπὶ μικροτέρᾳ ἀμοιβῇ.

Ἄρθρον 61. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν κανονισθήσονται διὰ Βασ. διατάγματος.

Ἄρθρον 62. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλλῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν παράδοσιν ἑκάστου καταλόγου, τὸ εἰκοστημόριον τοῦ ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένου εἰσπρακτέου ποσοῦ.

Ἄρθρον 63. Ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας προσδιορίζονται αἱ προθεσμίαι καὶ τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην προθεσμίαν ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρον 64. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσάγῃ τοὐλάχιστον κατὰ δεκαήμερον εἰς τὸ ταμεῖον τὰ εἰσπραττόμενα παρ' αὐτοῦ χρήματα.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν δὲν συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν, ὅπερ ὤφειλε νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἐξ ἰδίων του τὸ ἐλλεῖπον· ἐὰν δὲν πράξῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, χρεοῦται μὲ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν, ὅπερ ἀνεδέχθη νὰ εἰσπράξῃ, καὶ καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν αὐτοῦ ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, ὁ δὲ ταμίας μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς δύναται νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἔκπτωτον τῆς ἐργολαβίας καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν διὰ δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκπτώτου, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου

λογίζονται οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ποσοστὰ τῶν εἰσπρακτόρων ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 65. Οἱ ἐργολάβοι θεωρούμενοι ὡς δημόσιοι ὑπόλογοι ἔχουσι τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ὅσαι ἐπιβάλλονται κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας. Ὀφείλουσιν ἐπομένως· 1) νὰ δίδωσιν ἐγγύησιν ἢ τίτλους τῶν δύο ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἢ δημοσίων δανείων συνομολογηθέντων ἀπὸ τοῦ **1862** καὶ ἐντεῦθεν, ἀξίας ἴσης μὲ τὰ 9|10 τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ τοῦ περιεχομένου εἰς τοὺς παραδιδομένους πρὸς αὐτοὺς καταλόγους, 2) νὰ ὑποβάλλωσι τὰ βιβλία των καὶ λοιπὰ ἔγγραφά των ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ταμίου καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, 3) νὰ ἐνεργῶσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεών των τὰς πληρωμὰς, ὅσας ὁ ἁρμόδιος ταμίας ἤθελε παραγγείλει καὶ 4) νὰ παραδίδωσιν εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν τοῦ ταμίου τὰ ἀνὰ χεῖράς των χρήματα.

Ἐν περιπτώσει κατακρατήσεως δημοσίων χρημάτων ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν ἐργολάβων αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου **199** τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτῶν ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρον 66. Πρὸς εἴσπραξιν τῶν δημοσίων χρημάτων οἱ ἐργολάβοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ποιῶνται χρῆσιν πάντων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ὁ παρὼν νόμος χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον, δυνάμενοι νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοπροσώπως ὅσα καὶ οἱ εἰσπράκτορες δύνανται κατὰ τὸν παρόντα νόμον νὰ ἐνεργήσωσιν.

Οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν ἄνευ τινὸς ἀντιρρήσεως νὰ ἐκτελῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐργολάβων τὰ διὰ τῶν ἄρθρων **8**, **13**, **24**, **26**, **37** καὶ **42** ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα, ἰδίως δὲ, 1) νὰ διορίζωσιν ἐπὶ τῇ προτάσει παντὸς ἐργολάβου τοὺς ἀναγκαίους κατασχετάς, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνώτερος τῶν τριῶν κατὰ δῆμον· καὶ 2) νὰ ἐκδίδωσι καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν ἐργολάβον τὰ ζητούμενα παρ' αὐτοῦ ἐντάλματα προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἐπὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν, ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ πλειστηριάσῃ· ἡ δὲ ἐκποίησις καθίσταται ὁριστικὴ διὰ τῆς κατακυρώσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ζητήσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅτε ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ **17** διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 67. Ὁ ἐργολάβος δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸν εἰς αὐτὸν παραδοθέντα κατάλογον εἰσπρακτέων φόρων, ὅταν ἀποδείξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον **44** τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι εἷς ἢ καὶ πλείους ἐκ τῶν εἰς τὸν κατάλογον

συμπεριληφθέντων φορολογουμένων ἢ δὲν ὑπῆρξαν ἢ εἶναι ἐστερημένοι πάσης κινητῆς ἢ καὶ ἀκινήτου περιουσίας, εἰς τρόπον καθιστῶντα ματαίαν πᾶσαν κατ' αὐτῶν καταδίωξιν, ἢ ὅτι κατὰ τὰ ἄρθρα **23** καὶ **51** τοῦ παρόντος νόμου δὲν ὀφείλουσιν ἢ ἐπλήρωσαν.

Ἄρθρον 68. Ἡ διὰ τῆς ἐγκριθείσης δημοπρασίας ὁρισθεῖσα ἀμοιβὴ τοῦ ἐργολάβου ἐκπίπτεται κατ' ἀναλογίαν ἐκ τῶν παραδιδομένων ὑπ' αὐτοῦ ποσοτήτων ἀπέναντι τῆς ὑποχρεώσεώς του.

Ἄρθρον 69. Ἐπὶ χρεῶν, ὧν ἡ εἴσπραξις ἀνετέθη εἰς ἐργολάβους, πάντα τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως προκαταβάλλονται παρὰ τῶν ἐργολάβων, κατὰ τῶν ὁποίων ἀπευθύνονται καὶ πᾶσαι αἱ ἐκ μέρους τῶν ὀφειλετῶν ἀνακοπαί, προσκλήσεις καὶ ἀποφάσεις ἄνευ εὐθύνης τινὸς τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 70. Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουσι νὰ εἰσπράξωσι τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθέντα ἔσοδα ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἐτῶν, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτητά· μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης παραγράφεται τὸ κατὰ τῶν ὀφειλετῶν δικαίωμά των.

Ἡ παραγραφὴ αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ **1871** καὶ ἐντεῦθεν καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρον 71. Τὸ ἄρθρον **48** τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ χρεῶν ἀναγομένων εἰς τὰς πρὸ τοῦ **1867** χρήσεις.

Ἄρθρον 72. Ἀκυροῦνται πᾶσαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καὶ ἰδίως τὰ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου **1835**, 14 Ἰουνίου **1837**, 20 Ἰουλίου **1838** καὶ 1 Μαρτίου **1838** Βασ. Διατάγματος καὶ ὁ ἀπὸ 7 Μαΐου **1855** νόμος.

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ **1871**, ἔχον οὕτω.

Ἄρθρον 1. Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος **1871** εἰς χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἄνδρας, ἀριθ. **1137**, ἤτοι 159 ἀξιωματικοὺς, **201** ὑπαξιωματικοὺς, **25** μηχανικοὺς, **64** θερμαστὰς, **564** ναύτας καὶ παῖδας, **104** τεχνίτας καὶ μαθητεύοντας καὶ **20** βοηθοὺς λιμεναρχείων.

Ἄρθρον 2. Ἡ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος **1871** προσδιορίζεται εἰς πεντήκοντα, ἀριθ. 50, ἄνδρας.

Ἄρθρον 3. Αἱ κεναὶ τάξεις τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θέλουσι πληρωθῆ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ κληρούχων ναυτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς δια-

ταξεις των ἄρθρων 1 καὶ 8 τοῦ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867.»

Ἐπίσης ἐγένε ο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1871, ἔχον οὕτω.

«Ἄρθρον 1. Ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1871 εἰς δώδεκα χιλιάδας ἑβδομήκοντα τρεῖς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μουσικοὺς καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρον 2. Ἡ διὰ τὴν τακτικὴν δύναμιν στρατολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1871 ἔτος εἰς δισχιλίους καὶ πεντακοσίους ἄνδρας.

Οἱ κληροῦχοι διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τοῦ κράτους.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις μέχρι τοῦ 11, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυταλογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1871, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ΦΙΒ'. νόμον τῆς 19 Μαΐου 1860.

Ἰσχύουσι πρὸς τούτοις διὰ τὸ 1871 ἔτος αἱ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐκτάκτου δυνάμεως διατάξεις τοῦ ΡΟΑ'. νόμου τῆς 30 Ἰανουαρίου 1867 περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας.»

Ἔπειτα ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ προέδρου πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Καραγιαννοπούλου περὶ προνομίου εἰς τὸν Β. Βενδεβὴν ἐπὶ τῆς ἰλύος τῆς ῥητινώδους, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει οὕτω.

«Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ χορηγηθῇ πρὸς τὸν φαρμακοποιὸν Κ. Β. Βενδεβὴν προνόμιον ἐφευρέσεως, ἵνα μόνος κατεργάζηται τὴν ῥητινώδη ἰλὺν τῆς ἐξαγομένης ἀχωρίστως ὡς καθίζυμα τῶν κατ' ἔτος καθαριζομένων οἰνοδοχείων.

Ἄρθρον 2. Τὸ προνόμιον περιορίζεται εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαΐου 1871.

Ὁ βουλευτὴς Βάλτου

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.»

Μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, τοῦ κεφαλ. 1 «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἑξῆς.

«1. Προσωπικὸν ὑπουργείου ..... δρ. 41,181.»
«2. Ἔξοδα » » ..... » 12,500.»

Ἐπίσης τὸ ἄρθρον 1 τοῦ 2 Κεφ. Κλῆρος ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

«1. Ἐπιμίσθια συνοδικῶν ..... δρ. 29,169.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 προσετέθησαν ἔτι 1,200, δραχμαὶ δι' ἅμαξαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς.

Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον μετεβλήθη ὡς ἑπεται.

«2. Ἔξοδα Συνόδου ..... Δρ. 5,200.

Τὰ ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7 ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ τινὸς μεταβολῆς ἔχοντα οὕτω.

3. Ἐπίδομα Ἐπισκόπων ..... Δρ. 125,100.
4. Μισθοὶ ἱεροκηρύκων ..... » 28,860.
5. Ἐκκλησιαστ. καὶ ἐκπαιδ. ἐξωτερ. δαπάναι. » 15,000.
6. Τύπωσις βιβλίων διὰ τὰ Ἱερατικὰ Σχολεῖα. » .....
7. Ἐκκλησιαστικαὶ ἐσωτερικαὶ δαπάναι.... » 3,000.

Ἐπίσης τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. 3 «ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις,» ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ μεταβολῆς ὡς ἑξῆς.

1. Προσωπικὸν Πανεπιστημίου ..... Δρ. 234,455.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2, οὐδὲν περιέχον, προσετέθησαν δραχμαὶ 2400, τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δι' ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τῆς Ἀστυκλινικῆς.

Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἑπεται.

2. Ἔξοδα Πανεπιστημίου ..... Δρ. 2,400.

Τὰ ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, καὶ 10 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ μεταβολῆς τινος.

3. Προσωπικὸν Βιβλιοθήκης ..... Δρ. 22,275.
4. Ἔξοδα » ..... » 11,000.
5. Προσωπικὸν Ἀστεροσκοπείου ..... » 4,095.
6. Ἔξοδα » ..... » 800.
7. Προσωπικὸν Βοταν. κήπου ..... » 4,488.
8. Ἔξοδα » » ..... » 2,968.
9. Προσωπικὸν ἀρχαιολ. ὑπηρεσίας ..... » 6,822.
10. Ἔξοδα » » ..... » 58,038.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 11 προσωπικὸν Γυμνασίων ἡ Βουλὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη νὰ μείνῃ ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν καθηγητῶν ὡς εἶχεν ἐν τῷ

προϋπολογισμῷ τοῦ 1870. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 11. προσωπικὸν Γυμνασίων.... Δρ. 287,158.
Τὸ ἄρθρον 12. ἔξοδα Γυμνασίων..... » 43,093.
Ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 13 ἡ Βουλὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῆς ἐπιτροπῆς, προσέθηκεν ἐτι 30,000 πρὸς διατήρησιν τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καταργουμένων ἑλληνικῶν σχολείων· οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἕπεται.

13 «Προσωπικὸν Ἑλλ. Σχολείων..... Δρ. 464,910.»
Τὸ ἄρθρον 14 «ἔξοδα Ἑλλην. Σχολείων.. » 47,506.
Ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 15 «ἀγορὰ βιβλίων» ἐγένετο συζήτησις, καθ' ἣν τινὲς μὲν ἐπρότειναν τὴν αὔξησιν τῆς πρὸς τὸν Σάθαν διδομένης συνδρομῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἣν προσφέρει εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἱστορίαν, ἄλλος δὲ ἐπρότεινε τὴν ὁλοσχερῆ ἀπάλειψιν τοῦ ποσοῦ ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφ. περιεχομένην συνδρομὴν πρὸς τὸν Ἀναστάσιον Γούδαν.

Γενομένης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως τὸ μὲν πρῶτον ἐδάφιον «συνδρομὴ εἰς δύω τόμους τῶν παραλλήλων βίων ὑπὸ Α. Γούδα ἀπὸ 400 ἀντίτυπα δραχμαὶ 5 600» ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ μεταβολῆς. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἐδάφιον ασυνδρομὴ εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Σάθα «ἡ μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη» προστεθήσαν ἔτι 1,000 δρ. τὸ δὲ τρίτον ἐδάφ. ασυνδρομὴ εἰς ἄλλα ἄξια συνδρομῆς βιβλία» δραχ. 1800, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἑξῆς.

15. «Ἀγορὰ βιβλίων ..... Δρ. 13,400.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16 «συνδρομὴ εἰς τὴν φιλεκπαιδευτικὴν ἑταιρίαν δραχ. 3,000» προστεθήσαν ἔτι 7,000 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ σχολείου· ὥστε τὸ ἄρθρ. 16. μετεβλήθη οὕτω.

16. «Συνδρομὴ εἰς τὴν φιλεκπαιδ. ἑταιρίαν· Δρ. 10,000.»

Ἐντεῦθεν κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε μετά τινα συζήτησιν νὰ προστεθῇ ἄρθρ. 17. ὑπὸ τὸν τίτλον «συνδρομὴ εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν δραχ. 4,000» πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ διατήρησιν τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἀρχαιολογικῶν μνημείων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ Κεφαλ. 4 «δημοτικὴ ἐκπαίδευσις» ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνέκρινε, συναινοῦντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, νὰ προστεθῶσι 36,000 δραχμαὶ ὡς συνδρομὴ τοῦ δημοσίου διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς·

1. «Προσωπικὸν δημοτ. σχολείων δραχ. 118,000.»

Τὸ δὲ ἄρθρον 2. «Ἔξοδα δημοτικῶν σχολείων δραχ. 4,800» ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως. Ἐπὶ τέλους εἰς τὸ κεφ. 5 «βοηθήματα» προστεθήσαν 800 δραχ. ὡς συνδρομὴ πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ξάνθου.» Οὕτω δὲ τὸ Κεφαλ. 5 ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Βοηθήματα δραχ. 10,600.

Τοιουτοτρόπως ἐγένετο δεκτὸς ἐν συνόλῳ ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμποσούμενος εἰς δραχμὰς 1,640,810.

Εἶτα ὑπεβλήθη ἡ ἔκθεσις τοῦ 8ου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἕπεται.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ 8ον τμῆμα, εἰς ὃ ἐκληρώθη ἡ ἐνεργηθεῖσα ἐκλογὴ Μεσσήνης, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Ἰωάννου Παπατσώνη, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ τὰς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας ἐνστάσεις κοινοποιηθείσας πρὸς τὸν Νομάρχην Μεσσηνίας κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἐκλογή, προκηρυχθεῖσα νομίμως, ἔμελλε νὰ ἀρχίσῃ τὴν 22αν Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, τηρηθεισῶν ὅλων τῶν νομίμων προθεσμιῶν καὶ διατυπώσεων. Ἐκ τῶν ὑπὸ δὲ ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων μόνον οἱ τέσσαρες κατέβαλον τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν, ἤτοι·

1) Σπύλιος Ἀντωνόπουλος.
2) Ἰωάννης Καραντζᾶς.
3) Παναγ. Παπατσώνης, καὶ
4) Γεώργ. Φεσᾶς.

Ἐνῷ δὲ ἡ ἐκλογὴ ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσῃ, ἐγεννήθη λόγος ἀναβολῆς ὁ ἑξῆς.

Ἡ ἐπαρχία Μεσσήνης σύγκειται ἀπὸ ἓξ δήμους τὸν τοῦ Παμισοῦ, Ἰθώμης, Οἰχαλίας, Ἀνδανείας, Εὔας καὶ Ἀριστομένους, καὶ εἰς μὲν τοὺς δύο πρώτους δήμους εἶχον κληρωθῇ αἱ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐπιτροπαὶ περὶ ὧν προβλέπουσι τὰ ἄρθρα 11, 16 καὶ 37 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, εἰς δὲ τοὺς τέσσαρας ἄλλους δήμους οὐχί· τούτου ἕνεκεν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἀνέβαλε τὴν ἐκλογήν, προκαλέσασα τὴν κλήρωσιν νέων ἐπιτροπῶν καὶ

εἰς τοὺς δήμους τούτους· καὶ δὴ κληρωθεισῶν καὶ τούτων προσδιώρισε τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκλογῆς, ὁρίσασα ἡμέραν τὴν 2 τρέχοντος μηνὸς Μαΐου καθ' ἣν ἀρξαμένη ἐπερατώθη ἄνευ διακοπῆς τὴν 5 ἰδίου κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς, πολῖται τινὲς ἐπέδωκαν πρὸς τὴν Νομαρχίαν ἐνστάσεις δι' ὧν προσβάλλουσι τὸ ἔγκυρον αὐτῆς διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους. Ἐν γένει μὲν

ά. Διότι ἡ κατὰ τοὺς διαφόρους δήμους τῆς ἐπαρχίας ὑπάρχουσα στρατιωτικὴ δύναμις μεροληπτοῦσα καὶ φατριάζουσα ἐπηρέασε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς πρὸς βλάβην τῶν ἐνιστομένων.

β'. Διότι εἰς τοὺς δήμους Οἰχαλίας καὶ Ἀριστομένους ἐψηφοφόρησαν ἀνήλικοι, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀναβιβάζεται ἐν μὲν τῷ πρώτῳ εἰς 106, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ δὲν προσδιορίζεται. — Εἰδικώτερον δὲ

γ'. Διότι ἐν μὲν τῷ δήμῳ Ἰθώμης παρευρίσκοντο ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς ἐναντίον τοῦ νόμου ὁ γραμματεὺς τῆς ἐφορίας Καλαμῶν, ὁ συμβολαιογράφος Μελιγαλᾶ καὶ ὁ δημόσιος εἰσπράκτωρ καὶ ἐπηρέαζον τοὺς ἐκλογεῖς.

Διότι ἐν τῷ τοῦ Ἀριστομένους ἐπίσης παρανόμως ἐπετράπη ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸν ἐπιτυχόντα ὁ δημαστυνόμος τοῦ δήμου, ὅστις μετὰ τοῦ δημάρχου παρευρισκομένου καὶ τούτου ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας, καθὸ μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπηρέαζον τοὺς ἐκλογεῖς διὰ τῆς παρουσίας των· ὅτι ὁ δήμαρχος εἶχεν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου ἐνόπλους δύω φυγοδίκους. Ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέκλεισε 100 περίπου ἐκλογεῖς, δι' ὃ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς δημοδιδάσκαλος Γ'εννηματᾶς φοβηθεὶς ἀπέσχε ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας νὰ ὑπηρετῇ ὡς τοιοῦτος.

Διότι ἐν τῷ δήμῳ Οἰχαλίας ἐναντίον τοῦ νόμου διωρίσθησαν σφαιριοδόται ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης καὶ ὁ γραμματεύς, οἵτινες μετὰ τοῦ εἰρηνοδ. παρέδρου, παρευρισκομένου καὶ τούτου ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς ἐπηρέαζον τοὺς προσερχομένους ὅπως ψηφοροφορήσωσι.

Διότι ἐν τῷ δήμῳ Παμίσου αἱ κάλπαι δὲν συνεδέθησαν διὰ σιδηρᾶς ῥάβδου, οἱ δ' ἐκλογεῖς δὲν ὡδηγοῦντο ἀπὸ διωρισμένους σφαιριοδότας, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ἐπιρροὴν ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν.

Δι' ἑτέρας δ' ἐνστάσεως προσβάλλουσι τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, διότι ἀναβληθείσης τῆς ἐκλογῆς δὲν ἐτηρήθησαν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς αἱ νόμιμοι προθεσμίαι.

Τὸ τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, παρατηρεῖ ὅτι, ἡ μὲν κατὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως αἰτίασις δὲν φαίνεται βάσιμος, καθ' ὅσον ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 πράξεως τοῦ δήμου Ἀριστομένους, τῶν ὑπ' ἀριθ. 4, 7 12 καὶ 18 τοῦ δήμου Εὔας, τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 τοῦ δήμου Οἰχαλίας καὶ 14 τοῦ δήμου Ἀνδανείας, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐπιλαχόντος Νικόλαος Λαμπρυνόπουλος, Κ. Γαζούλης, Ν. Μαράκας καὶ τὰ μειονοψηφοῦντα μέλη τοῦ δήμου Ἀνδανείας Κωνσταντ. Οἰκονομόπουλος καὶ Δημήτριος Φίλος ποῦ μὲν ἀμέσως ἐκφράζοντες εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἐπιτεταγμένους τὴν τήρησιν τῆς τάξεως διὰ τὴν ἀμεροληψίαν των, ποῦ δὲ προσεπιβεβαιοῦντες τὴν τακτικὴν καὶ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς ἐνέργειαν, καθιστῶσι ἀπίστευτον τὴν αἰτίασιν ταύτην· διὰ τῶν ἰδίων δ' ἐνστάσεων, ὁμολογεῖται ὅτι καὶ ὁ διοικῶν τὴν ὑπομοιραρχίαν Μεσσήνης ὑπομοίραρχος, δὲν ἐξεδήλωσε παντάπασι μεροληπτικὰς διαθέσεις.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ψηφοφορήσαντας ἀνηλίκους, τὸ τμῆμα παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἀληθὲς ἂν ὑποτεθῇ τοῦτο, καὶ τὴν ἀμοδιότητα τῆς Βουλῆς ἴσως διαφεύγει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὁμολογουμένως δὲν ἐπηρεάζει.

Ὡς πρὸς τὸ ἀνυπόστατον ἐπίσης ἐξελέγχεται ἐκ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τὸ περὶ μὴ τηρήσεως τῶν νομίμων προθεσμιῶν κατὰ τὸν νέον προσδιορισμὸν τῆς ἐκλογῆς.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐνστάσεις, αἵτινες πᾶσαι σχεδὸν εἰς τοῦτο ἀπολήγουσιν, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς δὲν ἐκφράζει τὴν ἀληθῆ καὶ ἀνεπηρέαστον τῶν ἐκλογέων θέλησιν, διαφοροτρόπως παραβλαβεῖσαν, τὸ τμῆμα προτείνει καὶ τούτων τὴν ἀπόρριψιν ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας ἐκθέσεις, δι' ὧν βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη τακτικῶς καὶ νομίμως, καὶ γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσσήνης ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Ἰω. Παππατζώνη καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς νομίμου βουλευτοῦ τοῦ ἐπιτυχόντος Ἰωάννου Καραντζῆ λαβόντος ψήφους ἐν ὅλῳ 3,509, τοῦ πρώ-

του ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων Σπ. Κ. Ἀντωνοπούλου λαβόντος μόνον 3,211, καὶ ἔχοντος ἅπαντα τὰ τοῦ νόμου προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαΐου 1871.

Ὁ πρόεδρος
ΣΚ. ΣΟΥΤΖΟΣ.

Τὰ μέλη
Γ. Α. Βακαλόπουλος, Γ. Παππαδάκος, Π. Κ. Μανέτας, Ἰω. Ῥοΐλος, Θ. Ῥωμαΐος, Α. Κ. Μεταξᾶς, Α. Μαγκίνας, Κίμων Χριστοδούλου, Γ. Γουλιμᾶς, Σπ. Λεονταράκης, Α. Δανόπουλος

Ὁ εἰσηγητὴς
Ν. Μπαρμπιτζιώτης.

Κατόπιν δὲ ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς Γ'. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους, μετὰ συζήτησιν, καθ' ἣν ἀπεκλείφθη μόνον ἡ λέξις «τῶν σχολείων» καὶ προσετέθη ἡ φράσις «τῶν μὲν καθηγητῶν καὶ ἑλληνοδιδασκάλων ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου, τῶν δὲ δημοδιδασκάλων» μετὰ τὴν λέξιν «αἰτιολογημέναι» ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου, οὕτω δὲ ἔχει ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 1. «Οὐδεὶς καθηγητὴς καὶ οὐδεὶς ἡ οὐδεμία διδάσκαλος μετατίθεται ἀπὸ σχολείου εἰς σχολεῖον, διαρκοῦντος τοῦ σχολειακοῦ ἔτους ἐντὸς τῶν ἑπομένων περιστάσεων.

1) Λόγῳ νόσου, ἐνόρκως πιστοποιουμένης ὑπὸ δύω ἐπιστημόνων ἰατρῶν, χωρὶς ὅμως βλάβης τῶν συμφερόντων ἄλλου, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου.

2) Συνεπείᾳ ἀμοιβαίας αἰτήσεως δύω τοιούτων, ὁσάκις εἰς τὴν ἀντιμετάθεσιν αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνει ὁ βαθμὸς καὶ ἑπομένως ἡ μισθοδοσία των.

3) Ὅταν, συνεπείᾳ γνωμοδοτήσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, πεισθῇ τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, ὅτι ἡ περαιτέρω διαμονὴ τοῦ καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου ἐν τῷ σχολείῳ, ἐν ᾧ διδάσκει, εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς εὐλόγους ἀξιώσεις τῆς κοινότητος καὶ δύναται νὰ ἔχῃ δυσαρέστους συνεπείας. Πάντοτε ὅμως πρέπει νὰ ζητῆται προηγουμένως καὶ ἡ ἀπολογία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2. Πᾶσαι αἱ μὴ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων ἐπιζητούμεναι μεταθέσεις, εἴτε παρὰ τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων, εἴτε παρὰ τῶν ἐπιτοπίων διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν, ἐὰν ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, γίνονται εὐθὺς μετὰ τὰς θερινὰς ἐξετάσεις τῶν σχολείων. Αἱ περὶ τούτων δὲ αἰτήσεις πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀποχρώντως καὶ εὐκρινῶς αἰτιολογημέναι, τῶν μὲν καθηγητῶν καὶ ἑλληνοδιδασκάλων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τῶν δὲ δημοδιδασκάλων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους.

Εἶτα ἐγένετο δεκτὸν εἰς δ'. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀγγ. Μαντσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.

Τῇ 20 *Maΐου* 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 3 μ. μ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν 2 παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἶτα ἀνεκοινώθη ἀναφορὰ τοῦ Μιλτ. Παπαγγέλου παραπονουμένου, ὅτι ἡ ἑταιρία Σμύρνης ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων τοῦ δήμου Λαυρίου φόρων ἥτις παρεπέμφθη εἰς ἐνέργειαν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἀκολούθως λαβών τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς προπαρελθούσης συνεδριάσεως σημειοῦται ἀνακριβῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίας, ἥτις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν δημοσίων θέσεων. Διότι δὲν εἶναι ὀκτὼ οἱ ἀρνηθέντες ψῆφον ὡς βεβαιοῖ, ἀλλὰ δύο μόνον· οἱ δὲ ἓξ ἄλλοι ὑπῆρχον ἐν τοῖς δωματίοις καὶ ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι μόνον ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν συγκρότησιν ἀπαρτίας· ὁ κανονισμὸς λέγει, ὅτι οἱ ἐν τοῖς δωματίοις θεωροῦνται μόνον παρόντες χάριν ἀπαρτίας, ἀλλὰ δὲν θεωροῦνται ὡς ψηφοφορήσαντες· ὥστε ὁ καταλογισμὸς τῶν ἐν τοῖς δωματίοις εἰς τοὺς ἀρνηθέντας ψῆφον ἀντιβαίνει εἰς τὸν κανονισμὸν καὶ δύναται νὰ ἔχῃ εἰς τὸ μέλλον συνεπείας· προτείνω λοιπὸν τὴν διόρθωσιν ἀτλῶς εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅτι δύο εἶσιν οἱ ἀρνηθέντες καὶ ἓξ οἱ μὴ ψηφοφορήσαντες· διότι δὲν προτίθεμαι νὰ ἐπαναφέρω τὴν συζήτησιν.

Τοῦ προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι διὰ τῆς παρατηρήσεως ταύτης δὲν ματαιοῦται ἡ γενομένη ψηφοφορία, ἄλλος προσέθηκεν ὅτι ἡ ψηφοφορία εἶναι ἄκυρος, διότι ὁ κανονισμὸς ἀπαιτεῖ ἐν

τῇ ψηφοφορίᾳ νὰ λαμβάνῃ μέρος τὸ ἥμισυ τῶν βουλευτῶν πλέον ἑνός, ἤτοι νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος πλειοψηφία. Καὶ δύνανται μὲν οἱ ἐν τοῖς δωματίοις νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παρόντες, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τοὺς ἀρνηθέντας ψῆφον.

Βραχείας ἔτι γενομένης συζητήσεως, καθ' ἣν εἷς μὲν εἶπεν ὅτι διὰ τῆς ψηφοφορίας ταύτης παραβιάζεται τὸ 50 ἄρθρον τοῦ συντάγματος, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οἱ ἔχοντες γνώμην ἐναντίαν τῇ ψηφοφορίᾳ δύνανται νὰ φέρωσι πρότασιν περὶ μεταβολῆς τοῦ κανονισμοῦ συζητηθησομένην ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν, ἀκούσασα τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῶν λόγων τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν συνεδρίασιν νὰ γείνῃ ῥητὴ μνεία ἐν τοῖς παροῦσι πρακτικοῖς, ὅτι κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ψηφοφορίαν 51 ἐψηφοφόρησαν κατὰ τῆς προτάσεως, 37 ὑπὲρ, 2 ἠρνήθησαν καὶ ἓξ δὲν ἐψηφοφόρησαν ὡς εὑρισκόμενοι ἐν τοῖς δωματίοις.

Ἐνταῦθα καταλιπόντος τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ἀνήγγειλεν ὅτι ἄρχεται ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς δι' ἣν χορηγεῖται πίστωσις τις πρὸς πληρωμὴν ἐπιδόματος τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔκτακτον σύνοδον τοῦ 1866.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ἐκτάκτου συνόδου τοῦ 1866 καθ' ἣν ἐπεψηφίσθη μὲν ὡς ἀποζημίωσις δι' ἕκαστον βουλευτὴν τὸ ποσὸν 1500 δρ. ἀλλ' ἀπέναντι τούτων ἐδόθησαν μόνον ἀνὰ πεντακοσίας δραχμὰς εἰς ἕκαστον βουλευτήν. Φρονῶ ἑπομένως ὅτι ἡ παροῦσα Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου.

Ἕτερος ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἀποζημίωσις τῶν 1500 δρ. εἶναι ἀνεγνωρισμένη δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, ὅτι πολλοὶ ἤδη ἔλαβον αὐτὴν, ὅτι ἤδη δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις, ἀλλὰ μόνον πίστωσις, ὅτι τὸ ποσὸν δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ἐντελοῦς ἀποζημιώσεως, ἥτις δίδεται εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον διὰ πᾶσαν βουλευτικὴν σύνοδον καὶ ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος εἶναι δικαίωμα τῆς Βουλῆς καὶ οὐχὶ τῆς κυβερνήσεως. Μετὰ βραχεῖαν ἔτι συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν ὑποβληθέντα ἤδη προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς δὲν προεβλέφθησαν ποσὰ δι' ἀποζημιώσεις βουλευτῶν ἀναπληρωσάντων ἀποβιώσαντας, καὶ τινων, οἵτινες θέλουσιν ἀναπληρώσει, ὧν ἡ ἐκλογὴ εἶναι ἐκκρεμὴς· ἐπειδὴ ἐπίσης ζήτημά τι ἀφορῶν βουλευτικὰς ἀποζημιώσεις ὡς ἐπιδόματα μένει ἐκκρεμὲς, καθυστερουμένων αὐτῶν ἐναντίον παντὸς δικαίου καὶ τοῦ Νόμου, ὡς ἐψηφισμένων ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἄλλοτε, τὸ δὲ δημόσιον θέλει ἐπιβαρυνθῇ μὲ τόκους καὶ ἔξοδα ἀφεύκτως, καὶ τοιαῦται αἰτήσεις ἀπηυθύνθησαν ἤδη πλείσται δικαστικῶς καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν· ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν τεσσαράκοντα τριῶν χιλιάδων δραχμῶν πρὸς πληρωμὴν ὡρισμένων ποσῶν λίαν δικαιολογημένων καὶ ἀναμφιβήτητων, ἐξ ὧν πληρωθήσονται καὶ βουλευταὶ δικαιούμενοι κατὰ τὸ 1866.

Τὰ μέλη
Π. Μπούτος,
Ν. Φαρμάκης,
Κ. Θεοδώρου,
Μ. Ε. Παρίσης,
Μ. Ἀβέρωφ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. Χ Πεταλᾶς.

Ἑπομένως ἀναβὰς τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Λακεδαίμονος, εἶπεν, ὅτι σήμερον πρὸ τῆς συνεδριάσεως προσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς αἱματόφυρτος ὁ συντάκτης τοῦ Μελλοντος τραυματισθεὶς ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ὑπό τινος φοιτητοῦ διατελοῦντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀστυνομίας. Ἡ Βουλὴ, προσέθηκε, πρέπει νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ νὰ συστήσῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου, ὅπου δεῖ, καθότι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐπιτίθενται κατὰ πολιτῶν καὶ ἰδίως δημοσιογράφων.

Ἀρνηθέντων τινῶν, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ φοιτητὴς εἶναι ἀστυνομικὸς κλητὴρ, ὁ πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἔμαθε μετ' ἀγανακτήσεως τὸ γεγονὸς, καὶ ἐκάλεσεν ἐπὶ τούτῳ τὸν Διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, διατάξας αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Ἑπομένως εἶπεν, ὅτι ἡ ἀρχὴ θὰ ἐνεργήσῃ τὸ καθῆκόν της τιμωροῦσα τὸν πταίστην, ἀλλὰ πρέπει καὶ οἱ δημοσιογράφοι νὰ μὴ δίδωσιν ἀφορμὰς δικαίων διαπληκτισμῶν.

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β'. ἀνάγνωσιν.

1) Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως ἄρθρου τοῦ περὶ συνεισφορᾶς τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμου.

2) Ὁμοιον περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων.

4) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῆς Ποιν. νομοθεσίας.

5) Ὅμοιον περὶ τῶν σωματικῶς ἀνικάνων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον.

Ἄρθρον 1.

Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΨΚΣΤ'. Νόμου τῆς 3 Μαρτίου 1862 ὁριζόμενος ἀριθμὸς τῶν τμηματαρχῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου ὁρίζεται εἰς τέσσαρας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου ὁρίζεται εἰς τέσσαρας ἀνωτέρους καὶ εἴκοσιν ὑποδεεστέρους ἀξιωματικούς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΨΚΣΤ'. Νόμου τῆς 3 Μαρτίου 1362 καταργεῖται.

Ἑπομένως ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ μετά τινα συζήτησιν, καθὼς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τὸν ὑποβληθέντα ὑπ' αὐτοῦ πίνακα. Ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρον μόνον. Οἱ διὰ τῶν ΧΟΓ'. νόμων τῆς 8 Αὐγούστου 1861 καὶ τῆς 29 Ἀπριλίου 1867 ὁρισθέντες ἀριθμοὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ μεταβάλλονται ὡς ἑξῆς·

Στρατηγὸς	1
Ἀντιστράτηγοι	2
Ὑποστράτηγοι	5
Συνταγματάρχαι	10
Ἀντισυνταγματάρχαι	33
Ταγματάρχαι	46
Λοχαγοί	191
Ὑπολοχαγοί	219
Ἀνθυπολοχαγοί	195

Ἀριθμοὶ Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ὅπλα καὶ Κλάδοι.	Στρατηγοί.	Ἀντιστράτηγοι.	Ὑποστράτηγοι.	Συνταγματάρχαι.	Ἀντισυνταγματάρχ.	Ταγματάρχαι.	Λοχαγοί.	Ὑπολοχαγοί.	Ἀνθυπολοχαγοί.	Ὁλικῶς.	Παρατηρήσεις.
Στρατηγοί	1									1	
Γενικοὶ ἐπιτελεῖς		2		1	2	4	6	4		8	
Μηχανικόν			5		6	3	24	16	16	65	
Πυροβολικὸν ὁπλοστ.				3	4	5	11	19	13	57	
Ἱππικόν											
Πεζικὸν καὶ Ἐξ/κοὶ				5	15	19	90	110	100	339	
Σκαπανεῖς				1	1	3	8	6	8	25	
Χωροφυλακή					2	3	24	22	35	87	
Οἰκονομικὸς Κλάδος					2	4	11	19	4	36	
Ὑγειονομικὸς						3	10	16	15	44	
Φαρμακευτικὸς							2	4	2	8	
Ἄθροισις	1	2	5	10	32	44	189	219	195	697	
Διαθεσιμοι					1	2	2			5	

Τῶν Γενικῶν ἐπιτελεῖων.

Ἤρξατο κατόπιν ἡ γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον σκοπεῖ τὴν περιστολὴν τῶν δαπανῶν καὶ τὴν τάξιν τοῦ στρατοῦ. Καὶ τὸ μὲν ἁ. εἶναι ἀναγκαῖον, ἐξαλειφθείσης τῆς πιστώσεως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ δὲ β'. ἔτι πλέον

ἀναγκαῖον, διότι ἡ μεταπολίτευσις προήγαγεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ 470 ὑπαξιωματικούς· ἐκ τούτου δὲ προῆλθε μεγάλη δυσχέρεια· εἰ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ἐδημιούργησαν θέσεις καὶ κατέφυγον εἰς μέσα ἔκνομα πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ· ἀλλ' ἐν τούτοις 127 ἔτι ἀνθυπασπισταὶ μένουσιν ἄνευ θέσεως· ἡ δὲ περαιτέρω διατήρησις τοιαύτης καταστάσεως ἀποβαίνει ἐπιβλαβὴς εἰς τὸν στρατὸν χαλαροῦσα τὴν πειθαρχίαν· διότι πολλοὶ λοχίαι καὶ ἐπιλοχίαι ἱκανοὶ καὶ παρασχόντες πολλὰς ὑπηρεσίας στεροῦνται προαγωγῆς, οἱ δὲ προϊσταμένοι των συναισθανόμενοι τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀδικίαν δὲν ποιοῦνται χρῆσιν ἐπανορθωτικῶν μέσων, ὅταν οὗτοι παρεκτρέπωνται. Θέλων, προσέθηκε, τελευταῖον νὰ προλάβω τὰς συνεπείας τῆς ἀταξίας, ὑπέβαλον τὸ παρὸν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ῥυθμίζεται ὁ τρόπος τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀνθυπασπιστῶν, ἀπαλλάσσεται ὁ στρατὸς ὑπεραριθμων καὶ ἀέργων, καὶ τὸ δημόσιον δαπάνης 200 περίπου χιλιάδων δραχμῶν.

Ἕτερος ἐπέφερεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς 10 Ὀκτωβρίου ἐξ ἀνάγκης προήγαγε μέγαν ἀριθμὸν ὑπαξιωματικῶν, ἀλλὰ σήμερον μέγα μέρος αὐτῶν πρόκειται νὰ τεθῇ εἰς ἀπιστρατείαν, καὶ ἐννοῶ, εἶπε, τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ, διότι πρόκειται ἰδίως οὐχὶ περὶ οἰκονομίας, ἀλλὰ περὶ εἰσαγωγῆς τῆς τάξεως ἐν τῷ στρατῷ. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ βεβαίως εἰσὶν ἄξιοι πολλῶν ἐπαίνων, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἐννοῶ καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀνθυπασπιστῶν· καλὸν εἶναι νὰ παραπεμφθῶσιν οὗτοι εἰς ἀόριστον ἄδειαν, καὶ νὰ ἀρεθῇ μέρος θέσεων καὶ διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστάς.

Γενομένης ἔτι συζητήσεως, καθ' ἣν εἷς ἐπρότεινε νὰ δοθῇ ἀπεριόριστος ἄδεια εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας θέσιν, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς· ὅτι, ἐὰν μείνωσιν ἅπαντες οἱ ἀνθυπασπισταὶ ἐν τῷ στρατῷ, θὰ παρέλθωσιν 20 ἔτη διὰ νὰ προβιβασθῶσιν, ὅπερ θὰ φέρῃ τὴν ἰδίαν αὐτῶν καταστροφήν, καὶ ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου ὠφελοῦνται οἱ ὑπαξιωματικοί, οἵτινες ἔχουσι δικαιώματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ἀρχὴ ἐμένετο δεκτή.

Ἐπίσης τὸ **1** ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως. Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ **2** ἄρθρου μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἐπρότεινέ τις νὰ τεθῶσιν οἱ περισσεύοντες ἀνθυπασπισταὶ εἰς ἀπεριόριστον ἄδειαν, καὶ ἐν περιπτώσει κενῶν θέσεων, νὰ λαμβάνωνται ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ ἓν τρίτον· ἀπορριφθείσης δὲ τῆς προτάσεως ταύτης, τὸ ἄρθρον **2** ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **3** ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἡ τροπο-

λογία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον **3** ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον **3**. Ἐκ τῶν εἰς ἀποστρατείαν μετατιθεμένων, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, οἱ μὲν κτησάμενοι τὸ πρὸς μετάθεσιν εἰς ἀποστρατείαν δικαίωμα, δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας, ἀπολαύουσι συντάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἀπὸ **13** Νοεμβρίου **1864** ΥΙΑ'. νόμου· εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν ἢ ἔλαττον αὐτῆς ἀπονέμεται τεσσαρακοντάδραχμος μηνιαία συνταξις, προστιθεμένου εἰς αὐτὴν, δι' ἕκαστον ἔτος πλέον τοῦ εἰκοστοῦ μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου συμπεριλαμβανομένου, τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου τοῦ παρὰ τοῦ ἰδίου νόμου ὁριζομένου ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀνθυπολοχαγοῦ.

Τὰ ἄρθρα **4**, **5** καὶ **6** ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως. Οὕτω τὸ σύνολον γενόμενον δεκτὸν ἔχει ὡς ἕπεται.

Ἄρθρον **1**. Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἀνθυπασπιστῶν τοῦ πεζικοῦ, ἱππικοῦ καὶ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, ἐκλέγονται καὶ τοποθετοῦνται εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐδοκιμήσαντες καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **2** τοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος τῆς **22** Ἀπριλίου **1867** ὁριζόμενα προσόντα· ἡ τοποθέτησις ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν καὶ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν· ἐξαιρετικῶς δὲ τοποθετοῦνται ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ οἱ ἀποδεδειγμένως ἐκ τῶν ἀνθυπασπιστῶν διαπρέψαντες εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας.

Ἄρθρον **2**. Μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἀναγκαίων ἀνθυπασπιστῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ σχολαρχείοις ἐκπαιδευομένων νέων, οἱ μένοντες ἄνευ θέσεως ἀνθυπασπισταὶ μετατίθενται εἰς ἀποστρατείαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ὁσοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἡ εἰς ἀποστρατείαν μετάθεσις αὐτῶν ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον **3**. Ἐκ τῶν εἰς ἀποστρατείαν μετατιθεμένων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, οἱ μὲν κτησάμενοι τὸ πρὸς μετάθεσιν εἰς ἀποστρατείαν δικαίωμα, δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας ἀπολαύουσι συντάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἀπὸ **13** Νοεμβρίου **1864** ΥΙΑ'. Νόμου, εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας εἰκοσαετῆ ὑπη-

ρεσίαν ἡ ἐλαττον αὐτῆς ἀπονέμεται τεσσαρακοντάδραχμος μηνιαία σύνταξις προστιθεμένου εἰς αὐτὴν δι' ἕκαστον ἔτος πλέον τοῦ εἰκοστοῦ μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου, τοῦ παρὰ τοῦ ἰδίου Νόμου ὁριζομένου ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 4. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου μετατιθέμενοι εἰς ἀποστρατείαν ἀνθυπασπισταὶ δὲν μετέχουσι τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἅτινα παρέχονται τοῖς ἀποστράτοις ἀξιωματικοῖς, ταῖς οἰκογενείαις καὶ τοῖς ὀρφανοῖς αὐτῶν. Τυγχάνουσιν ὅμως ἀκέραιον τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολαυῆς τῶν βοηθημάτων τῶν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ὑπαξιωματικῶν χορηγουμένων δυνάμει τοῦ νόμου ΣΕ'. τῆς 7 Ἀπριλίου 1867.

Ἄρθρον 5. Ἐκ τῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ τοποθετοῦνται εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῆς ἐν τοῖς σώμασι τούτοις στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας οἱ ἀρχαιότεροι.

Οἱ μετὰ τὴν, ὡς ἀνωτέρω, τοποθέτησιν μένοντες ἄνευ θέσεως τίθενται εἰς ἀόριστον ἄδειαν, λαμβάνοντες μηνιαῖον μισθὸν δραχμὰς τεσσαράκοντα.

Οἱ εἰς ἀόριστον ἄδειαν διατελοῦντες ἀνακαλοῦνται κατ' ἀρχαιότητα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς σώμασι κενουμένων θέσεων.

Ἄρθρον 6 Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐν ταῖς ἀπολυτηρίοις ἐξετάσεσι μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, οἱ μᾶλλον εὐδοκιμήσαντες κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν πρὸς πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἀνθυπασπιστῶν. Οἱ δὲ τυχὸν πλεονάζοντες ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον κέκτηνται τὸ δικαίωμα, ἅμα κατωθῶσι θέσεις ἀνθυπασπιστῶν, νὰ καταταχθῶσιν ἐν τῷ στρατῷ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς σχολῆς καὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν ἐν ταῖς ἀπολυτηρίοις ἐξετάσεσι.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς σχολῆς.

Πᾶσα διάταξις περὶ ἀνθυπασπιστῶν ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ἤρξατο τελευταῖον ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΡΟΙΓ'. νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπέβαλε διαφόρους τροπολογίας. Ἀλλὰ μετὰ μικρὰν συζήτησιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἐδέξατο.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μιχ. Παρίσης
Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'.

Τῆς 21 *Μαΐου* 1871.

Συμπληρωθείσης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν·

1) Νομοσχέδιον εἰκοσαετοῦς προνομίου πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἁτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου, ὅπερ ἐστάλη εἰς τύπωσιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν· ἔχει δὲ οὕτω.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ παραχωρήσεως εἰκοσαετοῦς προνομίου πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἁτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου.

Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν κυρίων Γεωργίου Ι. Παππᾶ καὶ Γουλιέλμου Μόρφυ ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα τὴν 20 Μαΐου 1871 σύμβασις, ἐξ ἄρθρων 18 συγκειμένη, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, πρὸς παραχώρησιν εἰκοσαετοῦς προνομίου πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἁτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου, ἐπικυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἐργολάβοι ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφῶνται πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐκδοθησομένους νόμους, γενικοὺς κανονισμοὺς ἢ διατάξεις περὶ τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀσφαλείας, τῆς χρήσεως καὶ διατηρήσεως τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν διαμετακομιστικῶν μέσων·

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν
Λ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ παραχωρήσεως εἰκοσαετοῦς προνομίου πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἁτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου.

Μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν κυρίων Γεωργίου Ι. Παππᾶ καὶ Γουλιέλμου Μόρρυ ἀφ' ἑτέρου συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρον 1. Οἱ Γεώργιος Ι. Παππᾶς καὶ Γουλιέλμος Μόρρυ ἀναδέχονται νὰ συστήσωσι μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου συγκοινωνίαν δι' ἁτμαμαξῶν κινουμένων ἄνευ τῆς βοηθείας σιδηρῶν ῥάβδων (rails).

Ἄρθρον 2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραχωρεῖται τοῖς εἰρημένοις κυρίοις, α') τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς τοιαύτης συγκοινωνίας ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ἀρχόμενα ἐφ' ἧς γίνῃ ἔναρξις αὐτῆς, β') ἀτέλεια παντὸς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ φόρου, ἢ ἄλλης εἰσοδήποτε εἰσφορᾶς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὧν διὰ τὴν συγκοινωνίαν ταύτην χρησίμων ἁμαξῶν (Waggons), ὧν διὰ τὴν κίνησιν αὐτῶν μηχανῶν καὶ πάσης ἄλλης ὕλης χρησίμου διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ, ὧν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ἀναγκαίων καταστημάτων καὶ τῶν ἀναγκαίων γαιανθράκων διὰ τὴν κίνησιν τῆς ἁμαξοστοιχίας.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἑταιρία θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν καθ' ὃν τρόπον ἤθελε θεωρήσει καταλληλότερον, ἀρκεῖ νὰ ἦναι χρήσιμος καὶ στερεὰ διὰ τὴν διάβασιν τῆς τε ἐν λόγῳ μηχανῆς καὶ τῶν κοινῶν ἁμαξῶν. Τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ δὲν δύναται νὰ ἦναι μικρότερον τῶν ὀκτὼ μέτρων. Μετὰ δὲ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς δὲν δύναται νὰ παραδοθῇ αὕτη εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ πρὶν ἐπιθεωρηθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπιτραπῇ τοῦτο δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις ἔχει δικαίωμα καὶ κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁδοῦ καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ παράδοσιν αὐτῆς νὰ ἐξετάζῃ καὶ ἐπιθεωρῇ τὴν ὁδὸν δι' ἰδίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 4. Πᾶσα κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὴν στερεότητα τῶν τεχνικῶν ἔργων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας, λύεται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης ἐξ ἑνὸς μέλους, διοριζομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἑταιρίας, καὶ τοῦ τρίτου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐκ Πάτρας ἐφετῶν.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἑταιρία θέλει προκαταβάλει διὰ λογαριασμὸν

τῆς Κυβερνήσεως τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀνωτέρω ὁδοῦ ἀναγκαῖα δαπάνια πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει δώσει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν τακτικὴν λογοδοσίαν τῆς γενομένης δαπάνης συνοδευομένην μετὰ τῶν ἀναγκαίων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Καὶ ἂν μὲν αἱ δαπάναι ὦσιν ἀνώτεραι τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν κατὰ χιλιόμετρον, ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως διὰ τὴν ὑπέρβασιν, ἐὰν δὲ κατώτεραι τοῦ ὁρισθέντος, ὡς εἴρηται, ποσοῦ τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν, εὐθύνεται διὰ μόνον τὰ δαπανηθέντα, ἐφαρμοζομένης ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 6. Ἡ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Κατάκωλον ὁδὸς θέλει διαιρεθῆ εἰς 4 τμήματα, τὰ ἑξῆς· α') ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀχαΐαν, β') ἀπὸ Ἀχαΐας εἰς Μανωλάδα, γ') ἀπὸ Μανωλάδος εἰς Γαστούνην, δ') ἀπὸ Γαστούνης εἰς Κατάκωλον διὰ Πύργου.

Ἄρθρον 7. Τὸ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ τῶν ἀναγκαίων γεφυρῶν καταβληθὲν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ποσὸν θέλει ἀποδοθῆ αὐτῇ ἀτόκως ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιίας ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐναρξέως τῆς δι' ἁτμαμαξῶν συγκοινωνίας εἰς τρεῖς ἴσας ἐναυσίους δόσεις.

Ἄρθρον 8. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ν' ἀποπερατώσῃ ὁλόκληρον τὴν ὁδόν.

Ἄρθρον 9. Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ τὴν δι' ἁτμαμαξῶν συγκοινωνίαν χωρὶς νὰ παρεμποδίζηται ἡ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ διὰ ἀλλοίων ἁμαξῶν ἢ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας χρῆσις τῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 10. Ἡ κατασκευασθησομένη ὁδὸς θέλει ἀκολουθήσει τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν, ἐκτὸς ἂν εἰς τινα σημεῖα ἤθελε θεωρηθῆ ἀναγκαῖον νὰ διαπλατυνθῇ ἢ νὰ παρεκκλίνῃ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον· θέλει δὲ διέλθει καὶ διὰ τῶν ἤδη κατεσκευασμένων ἢ κατασκευασθησομένων πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ὅλου ἔργου ἁμαξιτῶν τεμαχίων τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 11. Ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὰς τυχὸν καταληφθησομένας γαίας των θέλει γίνεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιίας νόμον· ὀφείλει ὅμως ἡ ἑταιρία, προσκαλουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ προκαταβάλλῃ τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 7 ὁρισθέντα.

Ἄρθρον 12. Ἡ ἑταιρία δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ δικαίωμα με-

ταφορᾶς διὰ τὰ ἐμπορεύματα καὶ οἱονδήποτε ἄλλο φορτίον, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐπιβάτας, ἀνώτερον τῶν ἐν τῇ ἑπομένῃ διατιμήσει σημειουμένων ποσῶν.

α) Ἐμπορεύματα βάρους.

Δι' ἀπόστασιν μὴ ὑπερτέραν τῶν 25 χιλιομέτρων λεπτὰ ἑβδομήκοντα πέντε κατὰ χιλιόμετρον καὶ τόνον.

Δι' ἀπόστασιν δὲ ὄχι μικροτέραν τῶν 25 χιλιομέτρων καὶ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 50 χιλιόμετρα, λεπτὰ ἑξήκοντα κατὰ χιλιόμετρον καὶ τόνον.

β') Δι' ἐπιβάτας

Δι' ἀπόστασιν μὴ ὑπερτέραν τῶν 25 χιλιομέτρων λεπτὰ τριάκοντα διὰ τὴν πρώτην θέσιν καὶ λεπτὰ δεκαπέντε διὰ τὴν τρίτην θέσιν δι' ἕκαστον ἄτομον κατὰ χιλιόμετρον.

Δι' ἀπόστασιν δὲ ὄχι μακροτέραν τῶν 25 χιλιομέτρων καὶ μὴ ὑπερτέραν τῶν 50 χιλιομέτρων λεπτὰ εἴκοσι πέντε διὰ τὴν πρώτην θέσιν καὶ λεπτὰ δώδεκα διὰ τὴν τρίτην θεσιν δι' ἕκαστον ἄτομον κατὰ χιλιόμετρον.

Δι' ἀπόστασιν ἄνω τῶν 50 χιλιομέτρων λεπτὰ εἴκοσι διὰ τὴν πρώτην θέσιν καὶ λεπτὰ δέκα διὰ τὴν τρίτην θεσιν δ' ἕκαστον ἄτομον κατὰ χιλιόμετρον.

Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συγκοινωνίας, ἡ ἑταιρία ὀφείλει, προσκαλουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ δεχθῇ ἐλάττωσιν μέχρι τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένου ἀνωτέρου ὅρου.

Εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῆς μὲν πρώτης θέσεως παραχωρεῖται τὸ δικαίωμα νὰ κομίζωσι μεθ' ἑαυτῶν πράγματα βάρους μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς 15 ὀκάδας, τῆς δὲ τρίτης θέσεως οὐχὶ ἀνωτέρου βάρους τῶν 10 ὀκάδων.

Ἄρθρον 13. Διὰ τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων ἐλαττρῶν καὶ ὀγκωδῶν, ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ διατίμησιν, ἥτις θέλει κανονισθῇ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 4.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους δωρεὰν εἰς ὅσα μέρη διέρχονται αἱ ἁμάξαι της· τοὺς δὲ ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, πολιτικοὺς τε καὶ στρατιωτικούς, τοὺς δι' ὑπηρεσίαν ταξειδεύοντας, καθὼς καὶ τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους μὲ ἔκπτωσιν 30 0|0.

Ἄρθρον 15. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν τὴν ὁδὸν ἐν ἰδίᾳ αὐτῆς δαπάνῃ· πρὸς ἀποζημίωσιν δὲ τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεώς της θέλει εἰσπράττει μετὰ τὴν ἀποπερά-

τωσιν ὁλοκλήρου τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ παράδοσιν αὐτῆς τὰ κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιίας νόμον διόδια, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προσδιοριζομένης διατιμήσεως, ἀναλόγως τῶν διὰ τὰς λοιπὰς ἐθνικὰς ὁδοὺς ἐπιβεβλημένων διοδίων.

Ἄρθρον 16. Ἡ ἑταιρία χαίρει δικαιώματα προτιμήσεως ἐπὶ ἴσοις ἄρθροις διὰ τὴν κατασκευὴν πάσης ἄλλης τοῦ Κράτους ὁδοῦ πρὸς σύστασιν τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ συστήματος τῶν ἁμαξοστοιχιῶν συγκοινωνίας.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς προσκληθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δηλώσῃ τὴν ἀποδοχὴν τῶν προταθέντων ὅρων καὶ δὲν ὑπογράψῃ τὴν περὶ τούτου σύμβασιν, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθεῖσα τοῦ τῆς προτιμήσεως δικαιώματος.

Ἄρθρον 17. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς εἰκοσαετίας ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὁδὸν ἐν καλῇ καταστάσει.

Ἄρθρον 18. Ἂν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ προνομίου κατασκευασθῇ σιδηρόδρομος ἑνώνων δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁριζομένων σημείων, ἡ ἑταιρία δύναται ν' ἀπαλλαχθῇ διὰ τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τῆς ὑποχρεώτεως, ἣν ἀναλαμβάνει διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Μαΐου 1871, καὶ ὑπεγράφη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΓΕΩΡ. Ι. ΠΑΠΠΑΣ,

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΜΟΡΦΥΣ.

2) Ἀναφορὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἑταιρίας τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς, ἐξαιτουμένης συνδρομήν, ἥτις συνεστήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

3) Ἀναφορὰ τῆς χήρας Μέτου παρακαλούσης τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ καὶ εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ περὶ αὐτῆς νομοσχέδιον. Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ' ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἑρμηνείας τοῦ ΣΚΖ'. νόμου. Ἀμφότερα ἐχουσιν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Τὰ κατὰ τὸν ΣΚΖ'. τῆς 18 Ἀπριλίου 1853 νόμον παραχωρητέα εἰς τὸν ὁλωμα ὁ Μέτον Οστᾶ Μπραχόπουλον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ξηλινὰ (νῦν Ἀναστασίαν) Σκλῆ Μπερτσελιώτου κτήματα θέλουσι παραχωρηθῆ πρὸς αὐτούς, ἐφόσον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀνῆκον ἀτομικῶς εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Ἐάν τι τῶν κτημάτων τούτων διατέθῃ ἤδη, τὸ δημόσιον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἄλλην ἀποζημίωσιν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω εἰμὴ μόνον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ εἰσπραχθέντος τιμήματος.

Ἑπομένως ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ Η'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης ἀποδεχομένου τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς.

Γενομένης μακρᾶς συζητήσεως εἷς μὲν εἶπεν, ὅτι ὑπάλληλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ὅτι ἀπελύθησαν κατάδικοι, ἕτερος ὅτι αἱ κατηγορίαι τοῦ προλαλήσαντος εἰσὶν ἀνυπόστατοι, καὶ ἄλλος ὅτι προεδρεύων τοῦ Η'. τμήματος οὐδεμίαν εἶδεν ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐκτὸς δύο, ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἀνήλικες καὶ ὅτι ἐγένοντο διαιωπραγίαι ἐκ μέρους στρατιωτικῶν, ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη ἔνστασις οὐδεμίαν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς, ἡ δὲ ἄλλη ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν εὐχαριστηρίων, τὰ ὁποῖα πρὸς τοὺς κατηγορουμένους ἐπέδωκαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀποτυχόντος. Ὁ δὲ πρωθυπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἴσως ὑπάλληλοι Μεσσήνιοι ἔλαβον ἄδειαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν πατρίδα των καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦτο, καὶ ὅτι κατ' αὐτῶν οὐδὲν ἐγένετο παράπονον.

Οὕτως ἡ Βουλὴ δεχθεῖσα τὸ συμπέρασμα τῆς ἐκθέσεως τοῦ Η'. τμήματος, ἤτοι τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, ἀνεγνώρισε νόμιμον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης τὸν Ἰω. Καρατζᾶν, ὅστις αὐθωρεὶ ἔδωκεν ἐνώπιον τοῦ ἱερέως τὸν νενομισμένον ὅρκον κατὰ τὸ ὡς ἑπεται πρωτόκολλον.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαΐου τοῦ 1871 ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δημοσίᾳ συνεδριαζούσης ἐμφανισθεὶς ὁ κάτωθι βουλευτὴς Μεσσήνης Ἰωάν. Καρατζᾶς ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἑξῆς.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς — Ὁ Ἱερεύς — Οἱ Γραμματεῖς

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. — Ἰω. Κυριαζῆς. — Ἄγγ. Μαντσαβῖνος.

Ὁ Ὁρκισθείς

Ι. ΚΑΡΑΤΖΑΣ.

Εἶτα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β'. ἀνάγνωσιν 1) τὸ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἐν Ἰωαννίνοις, Ἀδριανουπόλει, Βιτωλίοις καὶ Χίῳ προξένων νομοσχέδιον καὶ 2) πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ληστείας.

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἑξῆς.

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἀτελείας εἰς τὰ πρὸς κατεργασίαν εἰσαγόμενα ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς βαμβάκια καὶ σιτηρά, μετὰ τῆς ἑξῆς προσθήκης γενομένης β'. ἀφαιρουμένων ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου δημοτικοῦ, μωλικοῦ καὶ πορθμοῦ καὶ ὅσα ἐκ τῶν εἰρημένων προϊόντων μεταφέρονται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ κατεργάζονται ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τούτοις, ἀλλὰ δὲν καταναλίσκονται ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα ὑπάρχουσι τὰ ἐργοστάσια». Οὕτω τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἑρεξῆς·

Ἄρθρον μόνον.

Ὅπου ὑπάρχουν ἀτμοκίνητοι ἐκκοκιστικαὶ μηχαναὶ καὶ ἀτμοκίνητοι ἀλευρόμυλοι, ἀπαλλάσσονται κατά τε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους καὶ παντὸς ἄλλου δημοσίου ἢ ἐγχωρίου φόρου, ὁ βάμβαξ καὶ ὁ σῖτος, ἅτινα εἰσάγονται προσωρινῶς πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐκκοκισθῶσιν ἢ νὰ ἀλεσθῶσι καὶ νὰ ἐξαχθῶσι πάλιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ὡσαύτως ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου δημοτικοῦ, μωλικοῦ καὶ πορθμοῦ καὶ ὅσα ἐκ τῶν εἰρημένων προϊόντων μεταφέρονται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ κατεργάζονται ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τούτοις, ἀλλὰ δὲν καταναλίσκονται ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα ὑπάρχουσι τὰ ἐργοστάσια.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῆ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς θέλει ἐπιτρέπεσθαι ἡ τε εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τῶν εἰδῶν αὐτῶν, αἱ ἐγγυήσεις, εἰς ἃς θέλουν ὑποβάλλεσθαι οἱ εἰσάγοντες αὐτὰ καὶ ἡ ἀναλογία μεταξὺ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων.

2) Ἡ πρότασις περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ Σπάρτης Β. Διατάγματος, ἔχουσα οὕτω.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπεκτείνεται ἐπὶ πέντε ἔτι ἐνιαυτοὺς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἡ ἰσχὺς τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ κανονίζοντος τὰ τοῦ συνοικισμοῦ Σπάρτης.

3) Νόμος περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Χαλκιδέων εἰς τὸν λιμένα Λιβεριοῦ, ἔχων ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Χαλκιδέων μέχρι τοῦ λιμένος Αἰδεψίου ὁδὸς χαρακτηρίζεται ὡς ἐθνικὴ καὶ ἐγκρίνεται ἡ κατασκευὴ αὐτῆς κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιίας νόμον.

Τελευταῖον ἤρξατο ἡ γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας συμβάσεως.

Εἰπόντος τινός, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου, διότι οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως εἰσὶ σπουδαῖοι καὶ πρέπει νὰ μελετηθῶσιν, ἕτερος ἀπήντησεν, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ὥριμον πρὸς λύσιν, διότι ἐπαρουσιάσθη ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παρελθούσης συνόδου. Εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἐπῆλθε πρόσθε, διότι ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ὑπάρχῃ εἷς διευθυντὴς καὶ εἷς Β. ἐπίτροπος ἐξελεγχων τὰ τῆς ἑταιρίας. Ἡ δὲ συνδρομὴ τῶν 650 χιλ. δραχμῶν δὲν εἶναι βαρεῖα, διότι ἡ ἑταιρία ὑφίσταται ζημίας ἐκ τοῦ δρομολογίου, καὶ διότι ἡ Κυβέρνησις ἀπαλλάσσεται τοῦ τόκου ὃν ὤφειλε νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς μετόχους ἐτησίως, ἐπίσης περιωρίσθη τὸ προνόμιον τῆς ἑταιρίας χάριν τοῦ ἐμπορίου τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν παραίτησιν δύο γραμμῶν ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησε τῇ ἑταιρίᾳ 150 χιλ. δραχ. Καταλήγων προσέθηκεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ παραχώρησις ἀκτοπλοΐας πρὸς ξένας ἑταιρίας νὰ γίνεται διὰ Β. διατάγματος.

Ἑτέρου κατακρίνοντος τὸ προνόμιον τῆς ἑταιρίας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὰ προνόμια καὶ μονοπώλεια εἰσὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸν λαόν, ὡς ἀποδεικνύει ἡ κατάργησις αὐτῶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι ἡ ἑταιρία δὲν ἐπιθυμεῖ προνόμιον, ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἀπαιτεῖ συγκοινωνίαν, ὅτι αἱ 650 δραχ. δίδονται τῇ ἑταιρίᾳ οὐχὶ ὡς συνδρομὴ, ἀλλ' ὡς ἀποζημίωσις· ὅτι ἀποζημιώσεις τοιαῦται δίδονται παρ' ὅλων τῶν ἐθνῶν εἰς ἑταιρίας ἐκτελούσας τακτικὸν δρομολόγιον καὶ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἑταιρία ἔχει μείζονα οἰκονομίαν εἰς τὰς δαπάνας αὐτῆς· ἐνῷ ἡ ἑλληνικὴ ἑταιρία, ἠκολούθησε, δαπανᾷ, καθ' ὥραν μόλις 110 δραχμὰς ἡ ἑταιρία Λόϋδ δαπανᾷ 110 φιορίνια καὶ ἡ Γαλλικὴ ἑταιρία 195 φράγκα. Ἴσως ὅμως συμβαίνουσι μικραί τινες καταχρήσεις συνήθεις εἰς τοιαύτας ἑταιρίας, ἀλλ' ἡ ἑταιρία τὰς τιμωρεῖ ἀνακαλυπτομένας.

Μετὰ μακρὰν ἔτι συζήτησιν ἀνέβη τὸ βῆμα ἄλλος βουλευτής. Κατακρίνω, εἶπε, τὴν σπουδὴν μεθ' ἧς συζητεῖται τὸ σπουδαῖον τοῦτο νομοσχέδιον, δι' οὗ παραχωρεῖται προνόμιον, ἀντιβαῖνον εἰς τὰ ἤθη τοῦ αἰῶνος, ἀναβιβάζεται τὸ ποσὸν τῆς

ἀποζημιώσεως πρὸς τὴν ἑταιρίαν, ἀναγνωρίζεται ποσὸν πρὸς πληρωμὴν παλαιῶν, ἀνεξελέγκτων ἐκ μέρους ἡμῶν, καὶ χορηγεῖται δικαίωμα ἀκτοπλοΐας εἰς ἀλλοεθνεῖς.

Ἐνῷ ἡ ἑταιρία, ἠκολούθησε, δὲν ἠδυνήθη νὰ προοδεύσῃ, ὡς ἠὐχόμεθα, ἐνῷ πολλαὶ αἰτήσεις κατευθύνονται κατὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ἡ Βουλὴ σπεύδει εἰς κύρωσιν συμβάσεως, ἐν ᾗ οὐδεμία ἄλλη τάξις παρέχει παρηγορίαν διὰ τὸ μέλλον. Ἡ καινοτομία τῆς ἐκλογῆς τοῦ διευθυντοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου εἶναι πλουσιοτέρα. Ὁ ἀναβιβασμὸς τῶν 370 χιλ. εἰς 650 χιλ. δυσχεραίνει ἔτι μᾶλλον τὴν ἄλλως αἰθρίαν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους. Καὶ ἀπαλλάσσει μὲν τὸ δημόσιον τῆς πληρωμῆς τοῦ τόκου πρὸς τοὺς μετόχους, ἀλλ' ἡ ἐπαύξησις τοῦ ποσοῦ εἶναι ὑπέρογκος. Ἄλλως δὲ ἡ ἐπιχορήγησις καθίσταται σταθερὰ δαπάνη, ἐνῷ ἐκ τοῦ τόκου ἠδύνατο νὰ ἀπαλλαγῇ τὸ δημόσιον, βελτιουμένων τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἑταιρίας. Προσέτι δὲ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ἐλευθέρου διαγωνισμοῦ θὰ ὠφέλῃ πολὺ τὴν ἑταιρίαν καὶ ἐν γένει τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν τοῦ ἀτμοῦ, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ μεριμνῶμεν.

Φρονῶ, προσέθηκεν, ἐπὶ τέλους, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου δὲν διέπουσι γενικοὶ κανόνες, καὶ τὸ προστατευτικὸν σύστημα ἰσχύει ἔτι ἐν πολλοῖς πανταχοῦ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ.

Ἀντέλεξεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι σήμερον δὲν πρόκειται περὶ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, καὶ τοι ἠδυνάμην νὰ ἀποδείξω, ὅτι πᾶσαι αἱ προστατευόμεναι ἐπιχειρήσεις ἀπέτυχον παρ' ἡμῖν. Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας πανταχοῦ προστατεύοντες, τοῦτο δὲ πράττομεν καὶ ἡμεῖς· ὥστε ἤδη, ἢ παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ νομοσχέδιον, ἢ τὸ ἀπορρίπτει, καὶ οὕτω ἡ ἑταιρία καταστρέφεται.

Ἡ παραχώρησις ἀκτοπλοΐας, ἠκολούθησεν, εἰς ξένους, ἐγένετο πρὸς ὑπεράσπισιν ἐμπορικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, καὶ ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς ἑταιρίας, ἥτις ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ προνομίου ἀποζημίωσιν μεγαλητέραν. Ἡ Κυβέρνησις ἐπίσης οὖσα ἁπλοῦς μέτοχος, δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις διευθύνσεως τῆς ἑταιρίας, διὰ τοῦτο ἀφῆκεν ἐλευθέραν τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἑταιρίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Οἱ Γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβίνος,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'.

Τῆς 22 *Μαΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνεκοινώθη ἀναφορὰ ἀπομάχων ὑπαξιωματικῶν, παραπονουμένων κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ αὐτῶν νομοσχεδίου, ἥτις παρεπέμφθη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπομάχων.

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκταὶ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ ἑξῆς·

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐν Ἰωαννίνοις, Ἀδριανουπόλει, Βιτωλίοις καὶ Χίῳ προξένων, ἔχον ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον μόνον.

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ μὲν ἐν Ἰωαννίνοις προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 800, τοῦ δὲ ἐν Ἀδριανουπόλει εἰς δραχμὰς 600 καὶ τοῦ ἐν Βιτωλίοις ἐπίσης εἰς 600. Ὁ τοῦ προξένου Χίου εἰς 500.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται. »

2) Ἡ πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ληστείας, ἔχουσα οὕτω·

« Ἄρθρ. 1. Ἀγάμου ὄντος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ΤΟΔ'. περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νόμου φονευθέντος ἢ ἀποθανόντος, ἡ σύνταξις δίδεται εἰς τοὺς γονεῖς ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτων, εἰς τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριζομένη ποινὴ τῆς εἱρκτῆς μεταβάλλεται εἰς φυλάκισιν, συνεπαγομένην τὴν διὰ βίου στέρησιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 τοῦ Π. Ν. ὁριζομένων δικαιωμάτων. Ἐφαρμόζεται δὲ ἡ διάταξις τοῦ εἰρημένου ἄρθρου καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ σύλληψις καὶ προσαγωγὴ ἢ ὁ φόνος ἀρχιληστοῦ ἢ ληστοῦ ἐνεργηθῇ ἢ συμπράξει μετὰ πολιτῶν ἢ στρατιωτικῆς δυνάμεως ἢ διὰ καταδείξεως.

Ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τῆς προκειμένης διατάξεως παρατείνεται ἐπὶ δύω ἔτη.

Ἄρθρον 3. Τὰ προηγούμενα ἄρθρα θεωροῦνται ἰσχύοντα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ΤΟΔ'. νόμου. »

3) Ἡ πρότασις νόμου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ Κορινθίων μετὰ τῆς τροπολογίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα ὡς ἑπεται·

« Ἄρθρον 1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1858 ΥΞΘ'. νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων κάτοικοι Π. Κορίνθου καὶ Ἐξαμιλίων λαβόντες ἐν τῷ συνοικισμῷ τῆς Ν. Κορίνθου πλειότερα τοῦ ἑνὸς οἰκόπεδα, καὶ κατασκευάσαντες εἰς ἓν τούτων τελείαν οἰκοδομὴν, θεωροῦνται ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὰς παρὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Β. διατάγματος ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις, καὶ δύνανται νὰ διαθέσωσι κατ' ἰδίαν βούλησιν τὰ δοθέντα αὐτοῖς ἕτερα οἰκόπεδα.

Ἄρθρον 2. Εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Π. Κορίνθου καὶ τῶν Ἐξαμιλίων, ὅσοι δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων πρὸς αὐτοὺς οἰκοπέδων, χορηγεῖται τριετὴς προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντα. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ οἰκόπεδα ἐπανέρχονται διοικητικῶς καὶ ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως εἰς τὴν κατοχὴν καὶ τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, καὶ διατίθενται κατὰ τὰ περὶ φθαρτῶν κτημάτων νόμιμα.

Ἄρθρον 3. Εἰς πάντα μὴ κάτοικον Π. Κορίνθου καὶ Ἐξαμιλίων ἐπιθυμοῦντα νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Ν. Κορίνθου, δύναται νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν ἓν ἐθνικὸν οἰκόπεδον ἐκτάσεως 500 μέτρων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὀφείλει νὰ ἐγείρῃ τελείαν οἰκοδομὴν ἀξίας δισχιλίων δραχμῶν κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ταχθείσης προθεσμίας, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐνταῦθα τῶν διατάξεων τοῦ ἰδίου ἄρθρου κατ' ἐκείνου, ὅστις δὲν ἤθελεν ἐκπληρώσει ἐμπροθέσμως τὰς ὑποχρεώσεις του.

Αἱ εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἀναφερόμεναι παραχωρήσεις θέλουν ἐξακολουθήσει ἐπὶ δύω ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. »

4) Ἡ πρότασις νόμου περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων μισθωτῶν κατὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Ἀττικῆς τροπολογίαν, ἔχουσα οὕτω·

« Ἄρθρον 1. Ἀγωγαὶ περὶ ἐξώσεως τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ τοῦ μισθωθέντος κτήματος δύνανται νὰ εἰσαχθῶσι καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 634—637 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἐκτελεῖται κατὰ τὸ

ἄρθρον 639 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ ἡ ἔφεσις, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἀπόφασις εἶναι μόνον προσωρινὴ καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, ἥτις εἰσάγεται ἐπιμελείᾳ τινὸς τῶν διαδίκων εἰς ὁλόκληρον τὸ δικαστήριον, κατὰ τὰ ἄρθρα 618 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας εἰς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. »

5) Τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25, ἐδαφίου 2, τοῦ νόμου ΦΞΒ'. τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, ἀντικατασταθεισῶν μόνον τῶν λέξεων «ὑπὸ τοῦ Βασιλέως» διὰ τῶν λέξεων «διὰ Βασ. διατάγματος», ἔχον ὡς ἑφεξῆς·

« Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 25, ἐδάφ. 2, τοῦ νόμου ΦΞΒ'. περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, ἀπὸ 19 Μαΐου 1860 τροποποιεῖται ὡς ἑπεται·

Ὁ πρόεδρος, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Οἱ δικασταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν τῇ φρουρᾷ τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, δύνανται δὲ νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων μετὰ ἐνιαύσιον δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν παύσωσι νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ φρουρᾷ ταύτῃ. »

6) Τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ συνενώσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμου, ἔχον οὕτω·

« Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 8 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΣΕ'. νόμου τῆς 7ης Ἀπριλίου 1867 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 4. Ὁ ἔλεγχος τῶν πράξεων τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξασκούμενος παρ' ἑνὸς τῶν παρὰ τῷ στρατιωτικῷ λογιστηρίῳ ἐπεξεργαστῶν, ἐκπληροῦντος συνάμα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8. Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου πληρόνονται κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἀναλογίαν ἐν τοῖς ἐδαφίοις ά., β'. καὶ γ'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὰ μερίσματα τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς ἀποστρατείαν μεταβαινόντων ἀξιωματικῶν, τὰ βοηθήματα τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους χηρευουσῶν οἰκογενειῶν μετόχων ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, τὸ εἰς τὰ ἐπιζημιούμενα μετοχικὰ κεφάλαια ἀναλογοῦν προσαύξημα, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς

τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ ΧΟΔ'. νόμου καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ταμείου ἐκτὸς τῆς τοῦ γραμματέως. »

7) Τὸ περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων νομοσχέδιον, ἔχον ὡς ἕπεται·

« Ἄρθρον μόνον.

Καταργοῦνται αἱ ὑπὸ τὰ ἐδάφια ά. καὶ δ'. διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 νόμου ΦΝ'., προσδιοριζομένων τῶν γραφικῶν ἐξόδων διὰ μὲν τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα κατὰ μῆνα, διὰ δὲ τοὺς ἀντισυνταγματάρχας ἐπιθεωρητὰς εἰς δραχμὰς δέκα κατὰ μῆνα καθ' ὃν καιρὸν ἐνεργοῦσι τὰς ἐπιθεωρήσεις.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1871. »

8) Τὸ περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων, ἔχον ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον μόνον.

Καταργοῦνται αἱ ὑπὸ τὰ ἐδάφια ά., β'., γ'., δ'., ε. καὶ ή. διατάξεις τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 νόμου ΦΑΣ'. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ ὑπὸ τὸ ἐδάφιον ζ'. διάταξις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μηνιαίαν χορηγίαν δραχμῶν 20 εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς κοπῆς τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν τῷ στρατιωτικῷ σχολείῳ ἐξαιρουμένων τῶν ὑφηγητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1871. »

9) Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπομάχων καθ' ὅλα τὰ ἄρθρα, ἐκτὸς τοῦ 8, ὅπερ ἀφέθη νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν.

10) Τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἑταιρίας Ἰ. Μπίμπη μετὰ τῆς τροπολογίας τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ἔχει δὲ ὡς ἕπεται·

« Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Ἰωάννου Μπίμπη υἱῶν καὶ συντροφίας συνομολογηθεῖσα ἀτμοπλοϊκὴ σύμβασις ἐξ ἄρθρων 10, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας καταπλέοντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ Βασιλείου, ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν ἀτελειῶν, ὧν ἀπολαύουσι καταπλέοντα εἰς τοὺς λιμένας Πατρῶν καὶ Κερκύρας. »

Ἑπομένως ἐγένετο δεκτὸν εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ νομο-

σχέδιον περὶ παραχωρήσεως εἰκοσαετοῦς προνομίου πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἀτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου.

Ἐπὶ τέλους ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς τρίτης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας.

Λαβών τις τὸν λόγον ἐλάλησε διὰ μακρῶν. Διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου, εἶπε, πρῶτον μὲν ἀναγνωρίζομεν τοὺς παλαιοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἑταιρίας, ἐπιβαρύνοντες οὕτω τὸ δημόσιον μὲ ἑπτὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν, δεύτερον δὲ ἀναγράφομεν νέαν δαπάνην ἑτησίαν ἑπτακοσίων χιλιάδων εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Ἡ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία κατόπιν τοσαύτης προστασίας καὶ τοιούτων θυσιῶν διατελεῖ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, ἑπομένως ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ νέαν δαπάνην ὑπὲρ ἑταιρίας διατελούσης ἐν χρεωκοπίᾳ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς συμβάσεως, ὅπως δι' ἐπιτροπῆς μελετήσῃ καὶ ἐξετάσῃ ἐμβριθῶς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, κανονίζουσα τοιουτοτρόπως ἐπακριβῶς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

Ὀφείλω ὅμως νὰ ὁμολογήσω, προσέθηκε τελευταῖον, ὅτι ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐπικρατείαις αἱ ἀποζημιώσεις χορηγοῦνται εἰς ἑταιρίας, διατηρούσας ἐξωτερικὰς γραμμάς, χάριν ὑψηλοτέρων σκοπῶν καὶ οὐχὶ τῆς συγκοινωνίας, καὶ ὅτι ὁ ἐλεύθερος διαγωνισμὸς καθιερούμενος εἰς τὰ μικρὰ ἔθνη εἶναι ἐπωφελής.

Μετὰ συζήτησίν τινα εἷς μὲν εἶπεν, ὅτι οἱ μέτοχοι καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιόν εἰσιν οἱ κύριοι νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἑταιρίας, ὅτι ἡ κυβέρνησις καθυστερεῖ τῇ Ἑταιρίᾳ δύω περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, καθιστῶσα τοιουτοτρόπως ἀδύνατον πᾶσαν πρόοδον τῆς ἑταιρίας, καὶ ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας δὲν δυσαρεστεῖ τοὺς μετόχους. Ἕτερος δέ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἁπλοῦς συνδρομητὴς τῆς ἑταιρίας, ὅτι ἡ ἑταιρία ὑπεβλήθη εἰς μεγάλας δαπάνας δι' ἐθνικοὺς σκοποὺς καὶ πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ χάριν μεγάλου ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ εἰς προαγωγὴν τῆς Σύρου, ἐν ᾗ ὑπάρχει τὸ γενικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ὅτι οἱ διοικηταὶ τῆς Ἑταιρίας διεξάγουσι μετὰ συνέσεως καὶ τιμιότητος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀτμοπλοΐας, καὶ ὅτι τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ ἀποκρούσωμεν τὰς ξένας ἑταιρίας. Ἄλλοι δέ, ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἀναβληθῇ, καθόσον δὲν εἶναι ὥριμος ἡ λύσις αὐτοῦ, ὅτι πρέπει νὰ διατηρηθῇ τὸ προνόμιον ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας, ὅτι αἱ ζημίαι τῆς ἑταιρίας προέρχονται ἐκ τοῦ καταστατικοῦ,

ὅπερ δέον νὰ μεταβληθῇ, καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις δύναται μὲν νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν 650 χιλιάδων, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως ἄνευ μελέτης μακρᾶς καὶ προεξελέγξεως.

Μετὰ τοὺς ἀνωτέρω παρῆλθεν εἰς τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου. Εἶπε δέ, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν ἀναβολήν, διότι ἡ Βουλή, κυροῦσα τὴν σύμβασιν, προαποφασίζει ἐμμέσως καὶ περὶ τῶν ἀκαθαρίστων χρεῶν τῶν ὀφειλομένων τῇ ἑταιρίᾳ ὑπὸ τοῦ δημοσίου· διότι παραχωρεῖται ἡ ἀκτοπλοΐα εἰς ξένας ἑταιρίας διὰ τῆς συμβάσεως καὶ διότι ἐπαυξάνεται τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ διπλάσιον χωρὶς νὰ γινώσκῃ ἡ Βουλὴ καθαρῶς τὰς αἰτίας τῆς τοιαύτης αὐξήσεως τῶν δημοσίων δαπανῶν. Ἄλλως δὲ τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ συνομολογῆσαν τὴν σύμβασιν, ἐμερίμνησε κατὰ φυσικὸν λόγον διὰ τὸ παριλθόν, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς εὐθύνης αὐτοῦ καὶ οὐδεμίαν προσέθηκεν ἐν τῇ συμβάσει διάταξιν ἀφορῶσαν εἰς τὸ μέλλον· ὥστε ἐὰν τὸ νομοθετικὸν Σῶμα νομίζῃ τὴν σύμβασιν ἂν ὄχι βλαβερὰν, τοὐλάχιστον ἀνεπαρκῆ, πρέπει νὰ ἀναβάλῃ τὴν κύρωσιν αὐτῆς. Ἔπρεπεν, ἠκολούθησε, νὰ ὑπάρξῃ προεξήγησις μετὰ τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων. Ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως δὲν ἐξασφαλίζει τὰ ἑταιρικὰ συμφέροντα, ἡ δὲ κατάργησις τοῦ προνομίου τῆς ἀκτοπλοΐας βλάπτει τήν τε ἑταιρίαν καὶ τὴν ἐν γένει Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, εἰσάγουσα τὸν ἐλεύθερον διαγωνισμόν. Ἐπὶ τούτοις ἡ χρησιμότης τοῦ Β. Ἐπιτρόπου εἶναι μικρὰ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς συμβάσεως καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου ἐν τῇ συνελεύσει τῶν μετόχων ἐλάχιστον, διότι ἓξ μόνον ψῆφοι ἀντιπροσωπεύουσι τὰς μετοχὰς τοῦ δημοσίου.

Ἀλλὰ ζήτημα ζητημάτων, προσέθηκε τελευταῖον, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, τὴν ὁποίαν θὰ βλάψῃ σπουδαίως ἡ διάταξις τοῦ 2 ἄρθρου, ἡ ἐπιτρέπουσα τὴν ἀκτοπλοΐαν εἰς ξένας ἑταιρίας. Ἡ πρόοδος τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῶν σιδηροδρόμων ἐν τῇ ἀνατολῇ, καθὼς καὶ ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ, καθιστῶσι προβληματικὸν τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας. Διὰ τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις πρέπει νὰ σκέπτηται σπουδαίως, ἀφοῦ ἕκαστον ἔθνος τοσοῦτον μεριμνᾷ πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ προνομίου τῆς ἀκτοπλοΐας ἐν Ἑλλάδι, ἥτις ἔχει μεγάλην σημασίαν μετὰ τὴν τομὴν τοῦ Ἀρσινοϊκοῦ Ἰσθμοῦ.

Ἀνακεφαλαιῶν εἶπεν, ὅτι ἡ σύμβασις δὲν εἶναι συμφέρουσα, ὅτι ὁ Β. ἐπίτροπος δέον νὰ ἔχῃ μείζονα δικαιοδοσίαν, ὅτι ἡ

διάταξις τοῦ 2 ἄρθρου πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως νὰ ἐλαττωθῇ.

Ἀπήντησιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου δὲν πρόκειται νὰ ἀναγνωρισθῶσι τὰ πρὸς τὴν ἑταιρίαν παλαιὰ χρέη, περὶ ὧν προνοεῖ ἑτέρα πίστωσις, ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν, οὐδὲ νὰ παραχωρηθῶσι δικαιώματα ἀκτοπλοΐας εἰς ξένας ἑταιρίας, διότι τὰ δικαιώματα ταῦτα τὰ ἀναλαμβάνει μόνον ἡ Κυβέρνησις καὶ δύναται νὰ τὰ παραχωρήσῃ δι' εἰδικοῦ νόμου, ψηφισθησομένου ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὅταν τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. Ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἡ κυβέρνησις ἐχορήγει τῇ ἑταιρίᾳ πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, τριακοσίας ἑβδομήκοντα μὲν δι' ἀποζημίωσιν, ἑκατὸν τριάκοντα δὲ διὰ τόκον, χορηγούμενον καθ' ὑποχρέωσιν ἐτησίως εἰς τοὺς μετόχους τῆς ἑταιρίας. Ὥστε ἤδη προσετέθησαν ἔτι ἑκατὸν μὲν χιλιάδες δραχμῶν ὡς βοήθεια ἐτησία διὰ τὴν προκύπτουσαν τῇ ἑταιρίᾳ ζημίαν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ δρομολογίου, πεντήκοντα δὲ χιλιάδες διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ προνομίου τῆς ἀκτοπλοΐας ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο δὲ ἐγένετο πρὸς σωτηρίαν τῆς κινδυνευούσης ἑταιρίας, ἧς ἡ διατήρησις ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα τὴν ἐπικράτειαν.

Ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ προνομίου ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἀντὶ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ἠκολούθησεν, ἐννοεῖ ἕκαστος, ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ προνομίου τῆς ἀκτοπλοΐας ὀλίγην βλάβην θέλει ἐπιφέρει εἰς τὴν ἑταιρίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν. Ἐπίσης τὰ καθήκοντα τοῦ Β. ἐπιτρόπου δὲν περιστέλλονται ὑπὸ τοῦ 19 ἄρθρου τῆς συμβάσεως, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας· διότι ὁ Β. ἐπίτροπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτηρῇ οὐ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως, ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων. Ὁ δὲ ὅρος τῆς ἐκλογῆς ἑνὸς διευθυντοῦ ἀντὶ τοῦ πενταμελοῦς συμβουλίου δὲν σκοπεῖ νὰ ἀποκλείσῃ τοὺς συμβούλους ἐκ τῆς διευθύνσεως, ἀλλὰ νὰ καταστήσῃ τὴν εὐθύνην πραγματικωτέραν.

Ἄλλος τελευταῖον εἶπεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον, οὔτε ἔκθεσις κυβερνητικὴ συνοδεύει, οὔτε ἐπεξεργασία τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως ἐξετάσῃ ἡ Βουλὴ τί ἐγένοντο τὰ δοθέντα τῇ ἑταιρίᾳ ποσὰ κατὰ τὸ παρελθὸν, καὶ διατί ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων αἱ προτάσεις τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη, αἵτινες εἰσὶν ἀναγκαῖαι διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

Ἡ αὔξησις τῶν ὅρων τῆς κυβερνήσεως, προσέθηκεν, ἐν τῇ Συνελεύσει τῶν μετόχων, ἡ προσθήκη συμβούλου τῆς Κυβερνήσεως ἐξελέγχοντος τὴν διαχείρισιν τῆς ἑταιρίας καὶ ὁ διορισμὸς διευθυντοῦ κατὰ πᾶν ἔτος, ἦσαν μέτρα λίαν σωστικά· διότι δὲν ἐννοῶ ἀληθῶς πῶς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ συγκεντρόνον ἁπάσας τὰς ψήφους τῶν μετόχων, δύναται νὰ ἐκπληροῖ καὶ καθήκοντα ἐλεγκτοῦ τῶν λογαριασμῶν τῆς ἑταιρίας. Συμπεραίνων δὲ, ὑπεστήριξε τὴν ἀναβολὴν διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

Μετὰ ταῦτα γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Καΐρη καὶ Σπ. Νοταρᾶ, ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 82 κατὰ 16, κατὰ τὸ ἐξῆς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς συμβάσεως πρότασιν, ναὶ ἢ ὄχι;

Κ. Μ. Θεοδώρου ..... Ο	Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ο
Α. Κ. Μιχαλόπουλος	Χ. Ῥηγόπουλος .....
Ἀντ. Βενιζέλος	Ἰω. Ῥοΐλὸς ..... Ο
Ἀναγ. Γιαννουλίδης ..... Ο	Κ. Λαμπρυνόπουλος .....
Ν. Π. Καΐρης ..... Ο	Κωνστ. Κοσσονάκος ..... Ο
Μ. Δ. Καΐρης Ὀρφανὸς ... Ν	Θεόδ. Τσανετάκης ..... Ο
Ν. Τζώκρης ..... Ο	Ἰωάν. Σαφάκας .....
Α. Ζαΐμης ..... Ο	Ν. Κατσικαπῆς ..... Ο
Α. Δανόπουλος ..... Ο	Ἀριστ. Δοιδωρίκης .....
Ἰωάν. Λέκκας	Ν. Παπαμιχαλόπουλος .... Ο
Δημ. Καλλιῤῥονᾶς ..... Ν	Ἰω. Καπιτσίνης ..... Ο
Σκαρλ. Σοῦτζος ..... Ο	Γ. Μίλησης ..... Ο
Περ. Α. Πετράκης ..... Ο	Ἀντ. Σ. Μήτσας ..... Ο
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο	Δ. Τσιτσάρας .....
Α. Ἴσκος	Κ. Γιολδάσης ..... Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος ... Ν	Π. Μανωλίδης ..... Ν
Δ. Γρίβας	Εὐθ. Γουδέλης ..... Ο
Π. Πετιμέζης ..... Ο	Κ. Λομβάρδος ..... Ο
Α. Μαγγίνας ..... Ο	Α. Γαΐτας Φοσκάρδης .... Ο
Θ. Π. Δηλιγιάννης	Σπ. Λεονταράκης ..... Ο
Κ. Πλαπούτας	Ἰω. Σούλης Βάρκας .....

Α. Γκοῦσκος	Δ. Ῥαπτάκης .....
Ἀνδρ. Αὐγερινός	Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος Ο
Λυκ. Κρεστενίτης	Κ. Πανάρετος .....
Θ. Δαραλέξης	Α. Καρδαρᾶς .....
Ἐπ. Κρεστενίτης	Θ. Θερμογιάννης .....
Α. Πετραλιᾶς	Γ. Βακαλόπουλος .....
Δ. Κλίμακας	Δ. Σαββιγιάννης ..... Ν
Α. Κατσίνας	Ν. Βαρβιτζιώτης ..... Ο
Ἀναγν. Δημητρίου	Ἰω. Βλασόπουλος .....
Γ. Δελένδας ..... Ο	Ν. Θ. Λεώπουλος .....
Σπ. Μαλατπίνας ..... Ο	Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ο
Γ. Μ. Βαλλιάνος ..... Ο	Σπ. Κοπανίτσας ..... Ο
Κ. Δ. Πεταλᾶς ..... Ο	Γ. Λάπας .....
Μ. Παΐζης	Φ. Ι. Φίλωνος .....
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ο	Γερ. Σέρβος ..... Ο
Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Σπυρ. Βαλαωρίτης .....
Α. Διαμαντόπουλος	Α. Στεματόπουλος ..... Ο
Γ. Παπαδαῖος	Δ. Τσαμόπουλος ..... Ο
Ἰω. Σοφιανόπουλος ..... Ο	Θ. Γεωργίου .....
Γ. Πέρρωτης	Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος ....
Κ. Δαγρὲς	Ἰω. Ταμπακόπουλος ..... Ο
Ἰω. Φλέσσας	Χ. Α. Χρηστόπουλος ..... Ο
Α. Κοντόσταυλος ..... Ο	Δ. Γ. Ζέγγελης ..... Ν
Δ. Λένωτης	Π. Κ. Μανέτας ..... Ν
Γ. Παπανικολάου	Ἠλ. Φλέσσας ..... Ν
Ἰω. Μπαλάφας ..... Ο	Ἀθ. Κατρβάνος ..... Ο
Ν. Μ. Κοζαδῖνος	Ἰω. Πανούσης .....
Ν. Ἀγγελίδης ..... Ο	Γ. Μαλέας .....
Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ο	Ν. Παγκράτης ..... Ο
Α. Παπαδάτος	Κ. Κοκκινώρης .....
Ἰω. Τοπάλης	Ν. Καρύδης ..... Ο
Ἰω. Δεληγιάννης	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν
Ἐπ. Καμπερόπουλος ..... Ο	Γ. Γουλιμῆς ..... Ο
Ἀνδρ. Νοταρᾶς ..... Ο	Αλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ο
Σπ. Νοταρᾶς ..... Ο	Περ. Μποῦτος .....
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ἰω. Καρατζᾶς ..... Ο
Α. Μεταξᾶς ..... Ο	Ἰω. Προβελέγιος ..... Ο
Σ. Μονόπωλης	Ἰω. Ταταράκης .....
Ἄγγ. Μαντζαβῖνος ..... Ο	Α. Ῥαυτόπουλος .....
Γ. Δρακονταειδὴς	Μ. Δαμιράλης ..... Ο

Κ. Κρίσπης ..... Ο	Ἰω. Δεστούνης ..... Ο
Ν. Φαρμάκης ..... Ο	Κ. Ἐπιφανίου .....
Ἀθ. Ῥοντήρης ..... Ν	Γ. Α. Γεωργιάδης ..... Ν
Εὐθ. Πλαστήρας	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .....
Γρηγ. Δημητριάδης	Γ. Κούτζης ..... Ο
Κ. Εὐθυμιόπουλος	Γ. Μπούμπουλης ..... Ο
Ἀλ. Πετσάλης ..... Ν	Δ. Χρηστίδης ..... Ο
Κίμων Χριστοδούλου ..... Ο	Η. Σεβαστόπουλος .....
Δ. Σαράβας ..... Ο	Α. Βαφιαδάκης .....
Α. Καπετανάκης ..... Ο	Ἰω. Ζαλώνης .....
Μιχ. Καπετανάκος	Μ. Ε. Παρίσης ..... Ο
Ἰω. Κατσάκος	Ἰάκ. Παξιμάδης .....
.....	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο
Ζαρ. Ζαρειφόπουλος	Δ. Ν. Πονηρόπουλος .....
Α. Παπαλέξης ..... Ο	Ἀθ. Γρηγοριάδης ..... Ο
Π. Κωσταντᾶς	Β. Σκαλτσοδήμος .....
Θ. Ῥωμαῖος ..... Ο	Κ. Στεργιαλόπουλος ..... Ο
Ν. Λοῦβρος	Στ. Κοριζῆς .....
Γ. Ἰακωβάτος	Ν. Πιπῖνος .....
Χ. Ἰακωβάτος	Δ. Γ. Βούλγαρης .....
Μ. Χαριτάτος ..... Ν	Ἰω. Καλογιάννης .....
Α. Μουρίκης	Θ. Ν. Γκίκας ..... Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο	Δ. Χατζῖσκος ..... Ο
Α. Καραλίβανος	Δ. Ταιριμώκος ..... Ο
Π. Τζαμάλας ..... Ν	Γ. Δυοβουνιώτης .....
Περ. Καλαμογδάρτης .... Ο	Γ. Ζουλούμης .....
Θ. Κανακάρης	Δ. Κριεζώτης ..... Ο
.....	Δ. Οἰκονόμου ..... Ο
Γ. Πράτσικας	Κωνστ. Πετσάλης ..... Ν
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο	Μ. Ἀβέρωφ .....
Δ. Τριγγέτας	Κ. Νικόδημος ..... Ο
Γ. Δελλαπόρτας	Ἰω. Κοτσιᾶς .....
Ἰ. Ἄννινος Κοβαλλιεράτος .. Ο	

Ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον δι' ἀναστάσεως, προστεθεισῶν μόνον ἐν τῷ ἀ. ἐδαφίῳ τοῦ 3 ἄρθρου τῆς συμβάσεως μετὰ τὴν λέξιν «Σπετσῶν» τῆς λέξεως «Χελίου», μετὰ δὲ τὴν λέξιν «Ναυπλίου» τῆς λέξεως «Μονεμβασίας» καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ταύτην» τῆς λέξεως «Δι-μενίου».

Οὕτω δὲ τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κυρίου Ν. Α. Νάζου, ὡς πληρεξουσίου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ἀφ' ἑτέρου, συνομολογηθεῖσα τῇ 15 Μαΐου ε. ε. σύμβασις ἐξ ἄρθρων 28, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, ἐγκρίνεται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

«Ἄρθρον 2. Ἡ ἰσχὺς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συμβάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς προσεχοῦς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τροποποιήσεως τῶν σχετικῶν περὶ διοικήσεως τῆς ἑταιρίας διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διοικῇ τὰ τῆς ἑταιρίας εἷς κατ' ἔτος ἐκ τῶν πέντε διευθυντῶν αὐτῆς, οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες ν' ἀποτελῶσι τὸ διοικητικὸν τῆς ἑταιρίας συμβούλιον.

«Ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τοῦ διευθυντοῦ καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς καὶ τὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου θέλουσι κανονισθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Συνελεύσεως.

«Ἄρθρον 3. Ἐκ τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως τῶν δραχμῶν 650,000, δραχμαὶ μὲν 370,000 θέλουσι καταβάλλεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιΐας, δραχμαὶ δὲ 280,000 ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου».

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 9 καὶ 1|2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀγ. Μαντζαβῖνος
Μ. Γ. Καπετανάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΣΤ'.

τῆς 23 *Μαΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 μ. μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἤρξατο ἡ γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου, ἐπρότεινεν εἷς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ φράσις «ἀπό τινος σημείου τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου» διὰ τῶν λέξεων «ἀπὸ Πειραιῶς». Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεχθείσης τὴν πρότασιν ταύτην, τὸ ἄρθρον 1. ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Γάλλου Μηχανικοῦ (ingénieur) Ε. Γ. Πιάτ ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1870 Σύμβασις ἐξ ἄρθρων 18, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, περὶ παραχωρήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως σιδηροδρόμου, ἀρχομένου ἀπὸ Πειραιῶς καὶ λήγοντος ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς πρὰ τὴν Λαμίαν, ἐπικυροῦται, ὑποχρεουμένου τοῦ ἐργολάβου νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιεχομένας διατάξεις.»

Τὸ ἄρθρον 2, ἀναγνωσθέν, ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 3. ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι δηλ. ἡ χρηματικὴ ἐγγύησις πρέπει νὰ συνίσταται ἐκ μετρητῶν ἢ ἐκ δημοσίων χρεωγράφων τοῦ δανείου τῶν 6 καὶ 28 ἑκατομμυρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 3 ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 3. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀποπερατώσῃ καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸν σιδηρόδρομον ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, δύναται νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως παράτασις μέχρις ἑνὸς ἔτους ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου προέβησαν μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων τῆς ὁδοῦ.

Ἐὰν καὶ ἡ προθεσμία αὕτη παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ, ὁ ἐργολάβος κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔκπτωτος τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ δικαιώματος, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου διὰ τῆς προκειμένης Συμβάσεως παραχωρηθέντος, ἀναγνωρισθέντος ἢ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντος δικαιώματος. Ἡ δὲ χρηματικὴ ἐγγύησις τῶν 300,000 δραχμῶν, συνισταμένη ἐκ μετρητῶν ἢ ἐκ δημοσίων χρεωγράφων τοῦ δανείου τῶν 6 καὶ 28 ἑκατομμυρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διατυπώσεώς τινος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου νέος ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ τὸν προκάτοχον αὐτοῦ δι' ἅπαντα τὰ τυχὸν παρ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντα ἔργα, ἐπὶ ἐκτιμήσει, ἐνεργουμένῃ ὑπὸ τριῶν ἐκτιμητῶν, διοριζομένων ὑπὸ ἑκατέρου τῶν ἐργολάβων καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Τὰ ἄρθρα 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 12 ἐγένετο δεκτὴ ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ τεθῇ μετὰ τὴν φράσιν «δι' ἰδίων ὑπαλλήλων» ἡ φράσις «χαιρόντων τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 12, γενόμενον δεκτόν, ἔχει ὡς ἕπεται·

Ἄρθρον 12. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει, α) νὰ διατηρῇ διηνεκῶς τὸν σιδηρόδρομον, τὰ διαμετακομιστικὰ μέσα καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ ὑπηρεσία νὰ ἐνεργῶνται ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ προσκομμάτων· β) νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς κυβερνήσεως τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὁδοῦ δ' ἰδίων ὑπαλλήλων, χαιρόντων τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ὧν τὰ καθήκοντα θέλουσι κανονισθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἵτινες ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα ταῦτα πρὸς τὰ δημόσια ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ὁ ἐργολάβος θέλει ὑποβάλει κατάλογον τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὀφείλει δὲ νὰ γνωστοποιῇ εἰς αὐτὸ πᾶσαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτου μεταγενεστέραν μεταβολήν.»

Τὰ ἄρθρα 13, 14, 15, 16, 17, 18 καὶ 19 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 20, ἀπορριφθείσης τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προσετέθη μετὰ τὴν φράσιν «ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν» ἡ λέξις «ἐντὸς» κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Οὕτω δὲ τροπολογηθὲν τὸ 20 ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καθὼς καὶ τὸ 21, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Εἰς ἄρθρον 22 ἐγένετο δεκτὴ ἡ προσθήκη τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ὑποπροσθήκης τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τεθείσης ἐν τέλει καὶ ἐχούσης οὕτω· «Ἡ ἀπόφασις αὐτῶν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν»· οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 22. «Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς συμβάσεως χρῆσις τῆς ξυλεύσεως καὶ ὑλοτομίας τῶν δασῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰς τὰ μέρη καὶ κατὰ τὰς θέσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἤθελον προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ οἱ οἰκεῖοι Ἔπαρχος καὶ δασονόμος μετὰ τοῦ ἐργολάβου.

Ἡ ἀπόφασις αὐτῶν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Εἰς ἄρθρον δὲ 23 ἐγένετο δεκτὴ ἐπίσης ἡ προσθήκη τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω·

«Ἄρθρον 23. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τοῦ αὐτοῦ τῆς συμβάσεως ἄρθρου 8 περὶ μεταλλείων, γαιανθράκων (Charbone) καὶ τορφανθράκων (tourbe) ἐξαιροῦνται πάσης παραχωρήσεως τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Κωπαΐδος λίμνης. Ἰσαύτως ἐξαιροῦνται ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τῆς συμβάσεως παραχωρηθεισῶν ἐκτάσεως 50,000 στρεμμάτων αἱ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Κωπαΐδος λίμνης, συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμμένον περὶ τούτου διάγραμμα».

Ἐπὶ τέλους δὲ ὡς ἄρθρον 24 ἐγένετο δεκτὸν τὸ 22 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου. Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ (ingénieur) Ε. Γ. Πιάτ ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1870 σύμβασις, ἐξ ἄρθρων 18, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, περὶ παραχωρήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως σιδηροδρόμου, ἀρχομένου ἀπὸ Πειραιῶς καὶ λήγοντος ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς παρὰ τὴν Λαμίαν, ἐπικυροῦται, ὑποχρεουμένου τοῦ ἐργολάβου νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιεχομένας διατάξεις.

Ἄρθρον 2. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀποπερατώσῃ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς συμβάσεως πρὸς σχεδιαγράφησιν τοῦ σιδηροδρόμου μελέτας ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ νὰ καταθέσῃ ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τῆς συμβάσεως συνομολογηθεῖσαν χρηματικὴν ἐγγύησιν.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔκπτωτος τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ δικαιώματος. Ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ προβῇ ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου εἰς ἄλλον ἐργολάβον.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀποπερατώσῃ καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸν σιδηρόδρομον ἐντὸς 4 ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, δύναται νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως παράτασις μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου προέβησαν μέχρι τῶν 3/4 τῆς ὁδοῦ.

Ἐὰν καὶ ἡ προθεσμία αὕτη παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ, ὁ ἐργολάβος

κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκπτωτος τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ δικαιώματος ὡς καὶ παντὸς ἄλλου διὰ τῆς προκειμένης συμβάσεως παραχωρηθέντος, ἀναγνωρισθέντος, ἢ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντος δικαιώματος. Ἡ δὲ χρηματικὴ ἐγγύησις τῶν 300 χιλιάδων δραχμῶν, συνισταμένη ἐκ μετρητῶν ἢ ἐκ δημοσίων γρεωγράφων τοῦ δανείου τῶν 6 καὶ 28 ἑκατομμυρίων τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διατυπώσεώς τινος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου νέος ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ τὸν προκάτοχον αὐτοῦ δι' ἅπαντα τὰ τυχὸν παρ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντα ἔργα, ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐνεργουμένῃ ὑπὸ τριῶν ἐκτιμητῶν, διοριζομένων ὑπὸ ἑκατέρου τῶν ἐργολάβων καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 4. Πᾶσα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐργολάβου διαφορά, πηγάζουσα ἐκ τῶν διατάξεων τῆς τε συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἐκ τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου (Cahier des charges), ἢ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σιδηροδρόμου, λύεται ὑπὸ τριῶν διαιτητῶν, ἐξ ὧν ἕνα διορίζει ἡ Κυβέρνησις, ἕνα ὁ ἐργολάβος καὶ τὸν τρίτον ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐὰν ἓν τῶν διαφερομένων μερῶν δὲν διορίσῃ τὸν ἑαυτοῦ διαιτητὴν ἐντὸς ἡμερῶν δεκαπέντε, ἀφ' ἧς προσκληθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, διορίζει τοῦτον ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου.

Ἄρθρον 5. Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλει ὁ ἐργολάβος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον σχέδιον τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ (Cahier des charges), τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἔγκρισιν καθίσταται ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸν ἐργολάβον.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν πράξῃ τοῦτο ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐργολαβον τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων, ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καθίσταται ὑποχρεωτικὸν εἰς τὸν ἐργολάβον.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπόν του, πρὸς ὃν ν' ἀπευθύνωνται αἱ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τῆς συμβάσεως κοινοποιήσεις. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ εἰρημένον ἄρθρον τῆς συμβάσεως θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον, εἴτε ἐγκατεστήσῃ, εἴτε μή, τὸν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, πᾶσα κοινοποίησις ἐπιδίδοται πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἡ δ' ἐπ' αὐτῆς προθεσμία ἄρχεται τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 7. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς συμβάσεως συσταθησομένη ἀνώνυμος ἑταιρία θέλει ἔχει τὴν ἕδραν καὶ τὴν νόμιμον αὐτῆς κατοικίαν ἐν Ἀθήναις.

Ἄρθρον 8. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταφατικῆς δηλώσεως τοῦ ἐργολάβου ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τῆς συμβάσεως δικαιώματος προτιμήσεως ἀρνηθῇ νὰ συναμολογήσῃ οὗτος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν περὶ κατασκευῆς τοῦ νέου σιδηροδρόμου σύμβασιν, ἢ δὲν δεχθῇ τοὺς ὑπὸ ἑτέρων ἐργολάβων προταθέντας ὅρους, θεωρεῖται παραιτηθεὶς αὐτοδικαίως τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως ἐπὶ τῆς προκειμένης διακηρύξεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς κατασκευῆς τοῦ νέου σιδηροδρόμου εἰς τὸν αἰτήσαντα ἢ καὶ εἰς ἕτερον ἐργολάβον, ἢ καὶ νὰ τὴν ἐπιχειρήσῃ αὐτὴ ἡ ἰδία.

Ἄρθρον 9. Ἐὰν, ἐν περιπτώσει πολέμου, ἡ Κυβέρνησις καταστρέψῃ τὰς σιδηρὰς ῥάβδους τῆς ὁδοῦ πρὸς διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας ἢ ὁπωσδήποτε διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ σιδηροδρόμου, ὁ ἐργολάβος δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ εἰς τοῦτο καὶ δὲν δικαιοῦται εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν, ὑποχρεουμένης μόνον τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποκαταστήσῃ μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ προκαλέσαντος τὴν καταστροφὴν λόγου, ἰδίαις δαπάναις, τὴν συγκοινωνίαν, ἐπισκευάζουσα τὰ κατεστραμμένα παρ' αὐτῆς μέρη τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἄρθρον 10. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀνέχηται πᾶσαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου διέλευσιν νέας ὁδοῦ ἐθνικῆς, ἐπαρχιακῆς, ἢ δημοτικῆς, λαμβανομένης ὅμως πάντοτε τῆς ἀναγκαίας φροντίδος, ὅπως μὴ ἐκ τούτου ὑποστῇ βλάβην τινὰ ὁ σιδηρόδρομος, ἢ ἡ δι' αὐτοῦ συγκοινωνία.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται μὲ τοὺς ἐκδοθησομένους νόμους, γενικοὺς κανονισμοὺς ἢ διατάξεις περὶ τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀσφαλείας, τῆς χρήσεως καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει, α.) νὰ διατηρῇ διηνεκῶς τὸν σιδηρόδρομον, τὰ μετακομιστικὰ μέσα καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ ὑπηρεσία νὰ ἐνεργῶνται ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ προσκομμάτων

δ΄.) νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὁδοῦ δι' ἰδίων ὑπαλλήλων, χαιρόντων τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ὧν τὰ καθήκοντα θέλουσι κανονισθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἵτινες ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα ταῦτα πρὸς τὰ δημόσια ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ὁ ἐργολάβος θέλει ὑποβάλει κατάλογον τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὀφείλει δὲ νὰ γνωστοποιῇ εἰς αὐτὸ πᾶσαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτου μεταγενεστέραν μεταβολήν.

Ἄρθρον 13. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διαπραγματευθῆ μετὰ τοῦ ἐργολάβου καὶ προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτοῦ, α΄.) τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τ' ἀφορῶντα τὰ διαμετακομιστικὰ μέσα· β΄.) τὸ τιμολόγιον· γ΄.) τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν καθ' ἑκάστην ἀναχωρήσεων καὶ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως· δ΄.) τὰς σχέσεις τῆς ἐργολαβίας πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων καὶ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 16 τῆς συμβάσεως· καὶ ε.) τ' ἀφορῶντα εἰς τὸ ἐφοδιαστικὸν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα.

Ἄρθρον 14. Ὁ σιδηρόδρομος καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ καὶ αἱ πρὸς αὐτὸν φέρουσαι πλάγιαι ἁμαξιτοὶ ὁδοί, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 6 τῆς συμβάσεως, χαρακτηρίζονται ἔργα δημοσίας ἀνάγκης, ἑπομένως τὸ δημόσιον ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις αὐτοῦ καὶ ὁ ἐργολάβος ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν γηπέδων, οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν κτημάτων· α΄.) διὰ τὸ κατάστρωμα τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τῆς συμβάσεως κατασκευασθησομένων ὁδῶν· β΄.) διὰ τὰς ἑκατέρωθεν τάφρους μέχρις ἑνὸς μέτρου πέραν τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῶν χείλους, ἢ, ἐν ἐλλείψει τάφρων, πέραν τῆς κλιτύος τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ· γ΄.) διὰ τοὺς οἰκίσκους τῶν ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων· δ΄.) διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν σταθμῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, ἤτοι ἀποθηκῶν, ἐργοστασίων.

Ἄρθρον 15. Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὰς περιπτώσεις τὰς ἐνδιαλαμβανομένας ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἀποφασίζει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς αὐτὸν ὑποβληθησομένων διαγραμμάτων, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 16. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου προθεσμίας, ὁ ἐργολάβος ὀφείλει

νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν τὸ γενικὸν διάγραμμα τοῦ σιδηροδρόμου, ἐμφαῖνον τὰς καταλαμβανομένας ἰδιοκτησίας, ἀποσπάσματα δὲ τοῦ διαγράμματος τούτου εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν Πρωτοδικῶν.

Τῶν διαγραμμάτων τούτων πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ ἐκωλύτως γνῶσιν καὶ ἀντίγραφα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιήσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐργολάβου καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς τέχνης τὰ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ὑποβληθέντα διαγράμματα. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως δὲν κοινοποιηθῇ τῷ ἐργολάβῳ ἡ ἔγκρισις αὐτῶν, ἢ ἡ ἀπὸ κοινοῦ γενομένη τροποποίησις ἐπ' αὐτῶν, θεωροῦνται τὰ παραδοθέντα διαγράμματα ὡς ἐγκριθέντα καὶ δύναται ὁ ἐργολάβος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν περὶ δικαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεων τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἄρθρον 17. Τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν προηγεῖται πάντοτε ἀποζημίωσις, προσδιοριζομένη δι' ἐκουσίου συμβιβασμοῦ. Ὁ συμβιβασμὸς ἐνεργεῖται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ τὴν πρὸς τοῦτο πρόσκλησίν του πρός τε τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἀπαλλοτριωτέου κτήματος καὶ πρὸς τὸν εἰς ἀποζημίωσιν ὑπόχρεων ἐντὸς μὲν ἡμερῶν ὀκτὼ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐγκρίσεως τοῦ διαγράμματος ἀποράσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ ἐντὸς ἡμερῶν δεκαπέντε ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἐδ. β΄. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 18. Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκδοθείσης προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου δὲν ἐπιτευχθῇ ὁ συμβιβασμός, βεβαιοῦται τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου καὶ ἐμφαίνοντος τὰ ποσὰ τῆς τε ἀπαιτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῆς γενομένης προσφορᾶς. Τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν μερῶν, ἂν ἐμφανισθῶσιν, ἄλλως βεβαιοῦται ἐν αὐτῷ ἡ μὴ παράστασις τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅσοι, προσκληθέντες, δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Ἄρθρον 19. Μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ συμβιβασμοῦ, ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

Ἕκαστος τῶν διαφερομένων διορίζει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ

Νομάρχου, ἢ Ἐπάρχου, γενησομένη ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀνὰ ἕνα ἐκτιμητήν.

Ἐὰν οἱ διαφερόμενοι δὲν διορίσωσι τοὺς ἐκτιμητὰς αὐτῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἢ οἱ διορισθέντες δὲν καταθέσωσι τὴν γνωμοδότησιν αὐτῶν ἐντὸς 15 ἐπίσης ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των, τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τῶν διαφερομένων καὶ ἀφοῦ ἀκροασθῇ καὶ τὸν ἕτερον, διορίζει τρεῖς ἐκτιμητάς, οἵτινες ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των θέλουσι καταθέσει τὴν γνωμοδότησίν των.

Ἐὰν οἱ ὑπὸ τῶν διαφερομένων διορισθέντες ἐκτιμηταὶ διαφωνήσωσι, τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων, καὶ ἀφοῦ ἀκούσῃ αὐτούς, τὸν τρίτον ἐκτιμητήν· τὸ δικαστήριον ἐπίσης διορίζει τὸν ἐκτιμητὴν τοῦ ἀμελήσαντος ἐντὸς τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν.

Ἡ περὶ διορισμοῦ ἐκτιμητῶν συζήτησις γίνεται τὴν πρώτην δικάσιμον συνοπτικῶν δικῶν μετὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν διαφερομένων.

Ἡ αὐτὴ προθεσμία ἰσχύει καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν, ὥστε ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται πάντοτε ὡς κατεπείγουσαι χωρὶς νὰ κηρυχθῶσιν ὡς τοιαῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ δικαστικῶν διακοπῶν νόμου ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως· αἱ περὶ διορισμοῦ ἐκτιμητῶν ἀποφάσεις ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, κοινοποιουμένης ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, ἢ Ἐπάρχου, ὅστις προσδιορίζει καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ κοινοποιεῖ τοῦτο πρός τε τοὺς ἐκτιμητὰς καὶ τοὺς διαφερομένους.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου καταλαμβανομένων ἰδιοκτησιῶν οὐχὶ τὴν ἀξίαν ἣν ἔλαβε τὸ κτῆμα ἕνεκα τοῦ σιδηροδρόμου, ἢ παραρτήματος αὐτοῦ, ἀλλ' ἣν εἶχε πρὶν ἢ κοινοποιηθῇ ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ τοῦ παραρτήματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσοδήματος τοῦ κτήματος, ὑπολογιζομένου πρὸς 5 τοῖς 0|0· οὐδέποτε ὅμως τὸ τίμημα θέλει εἶσθαι κατώτερον τῆς προσφορᾶς, οὐδ' ἀνώτερον τῆς ἀπαιτήσεως, ὅπως ἐβεβαιώθησαν κατὰ τὸ ἐδ. Β'. τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ὑπὸ τῶν πλαγίων ἀμαξιτῶν ὁδῶν καταλαμβανομένων ἰδιοκτησιῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀξίας, ἣν εἶχε τὸ κτῆμα πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασκευῆς ἑκάστης τῶν ὁδῶν τούτων.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν ἐκτιμητῶν, καθ' ἣν οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται, ἐκτελεῖται ἀφοῦ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μετὰ τὴν δεύτερον ἐκτίμησιν ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἀποζημιωθῇ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐκτιμητῶν ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπιταγῆς, δύναται νὰ κάμῃ ἀκωλύτως χρῆσιν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, ὁ δὲ καθυστερήσας τὴν ἀποζημίωσιν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἁπάντων τῶν γενομένων ἐξόδων.

Ἄρθρον 20. Τὸ προηγούμενον ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐντὸς πόλεων, κωμῶν καὶ χωρίων καταλογογραφουμένων ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου γηπέδων καὶ οἱωνδήποτε γαιῶν. Περὶ αὐτῶν ἰσχύει τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ προσθήκης εἰς τὸ περὶ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Β. Διάταγμα, ἀλλ' αἱ ἐπ' αὐτῶν εὑρισκόμεναι τυχὸν φυτεῖαι καὶ οἰκοδομαὶ ἀποζημιοῦνται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 21. Τὰ ἄρθρα 35, 36, καὶ 37, ἐδάφ. σ'. τοῦ περὶ ὁδοποιίας νόμου τῆς 16 Δεκεμβρίου 1867, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν πρόκειται σιδηροδρόμων καὶ ὁδῶν.

Ἄρθρον 22. Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς συμβάσεως χρῆσις τῆς ξυλεύσεως καὶ ὑλοτομίας τῶν δασῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰς τὰ μέρη καὶ κατὰ τὰς θέσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἤθελον προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ οἱ οἰκεῖοι ἔπαρχος καὶ δασονόμος μετὰ τοῦ ἐργολάβου. Ἡ ἀπόφασις αὐτῶν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 23. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τοῦ αὐτοῦ τῆς συμβάσεως ἄρθρου 8 μεταλλείων, γαιανθράκων (charbone) καὶ τορφανθράκων (tourbe) ἐξαιροῦνται πάσης παραχωρήσεως τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Κωπαΐδος λίμνης. Ὡσαύτως ἐξαιροῦνται ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τῆς συμβάσεως παραχωρηθησομένων ἐκτάσεων 50,000 στρεμμάτων αἱ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Κωπαΐδος λίμνης συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον περὶ τούτου διάγραμμα.

Ἄρθρον 24. Λῆξάσης τῆς διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, παύουσιν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματα τοῦ ἐργολάβου, ὁ δὲ σιδηρόδρομος μεθ'

ὅλων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων παραρτημάτων αὐτοῦ μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, πρὸς ἣν ὀφείλει νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς καλὴν κατάστασιν ὁ ἐργολάβος».

Κατόπιν ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 1. Κεφ, «προσωπικὸν ὑπουργείου», εἶπεν ὅτι πρέπει ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ δημιουργηθῇ τμῆμα πρὸς διεύθυνσιν τοῦ πυροβολικοῦ. Ἡ τοιαύτη δαπάνη, προσέθηκε, δὲν εἶναι σπατάλη, διότι σώζει τὸ σῶμα τοῦ πυροβολικοῦ, τὸ ὁποῖον οὕτω διακείμενον καταστρέφεται.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ τοιαύτην δαπάνην, διότι πρὸς δημιουργίαν θέσεως ἀπαιτεῖται νόμος εἰδικός· ἀλλὰ δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν ἄνευ δαπάνης ἓν ἐκ τῶν 4 τμημάτων. Καταλήγων ἠτήσατο νὰ προστεθῶσιν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ δραχ. 10345. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Μισθὸς ἀξιωματικῶν.....Δραχ. 93,745.
Τὸ ἄρθρον 2. «Μισθὸς ὑπαξιωματικῶν».. » 6,930.
Ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως,

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 2. «Σῶμα Μηχανικοῦ» ἀφῃρέθησαν κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δραχ. 2173. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. «Μισθὸς ἀξιωματικῶν.....Δρ. 104,827.
Τὸ δὲ ἄρθρον 2. «Μισθὸς ἀξιωματικῶν ..» 27,241.
Ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ Κεφ. 3. «Πυροβολικὸν καὶ ὁπλοστάσιν προσετέθησαν δραχ. 6,128. Συνεπῶς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔπεται.

1. Μισθὸς ἀξιωματικῶν.....Δρ. 114,628.
Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι.
2. Μισθὸς ἀξιωματικῶν..... » 61,400.
3. » στρατιωτῶν ..... » 84,000.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ Κεφ. 4. «Ἱππικὸν» προσετέθησαν δραχ. 3710 κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. τούτου ἕνεκα ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς.

1. Μισθὸς ἀξιωματικῶν.....Δρ. 39,110.
Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως οὕτω.
2. Μισθὸς ὑπαξιωματικῶν .....Δρ. 25,300.

3. » στρατιωτῶν..... » 39,800.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ Κεφ. 5. «Πεζικὸν» προσετέθησαν τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δρ. 9,200 διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔπεται.

Ἀριθ. 1 Μισθὸς ἀξιωματικῶν δραχ. ..... 762,200.

Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἔχοντα οὕτω,

2 Μισθὸς ὑπαξιωματικῶν δραχ..... 449,000
3 » Στρατιωτῶν » 1130,100

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. 6 προσετέθησαν δρ. 100 τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Κατὰ συνέπειαν καὶ τὸ Κεφ. τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς.

Κεφ. 6 Σκαπανεῖς· δαπάναι ἐν γένει δραχ. 73,000

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 7 «κλάδοι ὑπηρεσίας» προσετέθησαν ἐπίσης τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δραχ. 14.360· Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1 Μισθὸς ἀξιωματικῶν δρ..... 314,360

Τὸ δὲ ἄρθρον 2 «Μισθὸς ὑπαξιωματικῶν δραχ. 45,600» ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 τοῦ Κεφ. 8 «Στρατιωτικὴ Ἐκπαίδευσις» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ μεταβολῆς, ἔχοντα οὕτω.

1. Στρατ. σχολείων Εὐελπίδων δρ..... 121,065
2. Δαπάναι διδασκομένων ἐν ἀλλοδαπῇ δρ 2,000
3. Σχολεῖα στρατοῦ.

Τὰ Κεφ. 9, 10, 11, 12, καὶ 13 μετὰ τῶν σχετικῶν ἄρθρων ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἔχοντα οὕτω.

Κεφ. 9 Χωροφυλακὴ .....δραχ. 1,010,000
Κεφ, 10 Ὑπαξιωματικοὶ ὑπεράριθμοι » 90,000
Κεφ. 11 Ἀπόμαχοι..... » 60,000
Κεφ. 12 «Διαθέσιμοι καὶ ἄργοι»
Ἄρθρ. 1 Μισθὸς διαθεσίμων..... 85,000
» 2 » Ἀργῶν 40,000
Κεφ. 13 «Κεκλεισμέναι χρήσεις»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 14 «ὑλικὸν» προσετέθησαν τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δραχ. 200,000

Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἔπεται.

1 «Τροφαὶ» ..... » 1,054,940

Τὰ δὲ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 τοῦ αὐτοῦ Κεφ. καὶ τὸ Κεφ. 15 ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ μεταβολῆς ἔχοντα οὕτω.

2 «Ἱπποφορβὴ» δραχ. 203,232

3 «Ἱματισμός»	»		510,000
4 «Ὁπλισμός»	»		50,000
5 «Στρατεύσιμοι»	»		42,000
6 «Ἱππασκευή»	»		4,000
7 «Ἀποσκευή»	»		62,600
8 «Ὄργανα καὶ σάλπιγγες»	»		2000
9 Κεφ. 15 «Στερ. χορηγήσεις»	»		60,560

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐγένοντο ὡσαύτως δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

1 «Νέαι οἰκοδομαὶ»	δραχ.		60,000
2 «Συντήρησις Οἰκοδομῶν.»	»		60,000

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 προσετέθησαν τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δραχ. 10,000. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἕπεται.

3 «Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν καὶ ὑλάτων»	δρ.		75,000

Τὸ δὲ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου καὶ τὰ κεφάλαια 17, 18, 19, 20, καὶ 21 μετὰ τῶν σχετικῶν ἄρθρων ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἔχοντα οὕτω.

Ἄρθρ. 4 «Συντήρησις φυλακείων»	δρ.		15,000
Κεφ. 19 «Μετακομίσεις καὶ ὁδοιπορίαι»			
Ἄρθρ. 1 «Τῶν κληρούχων»	δρ.		12,000
» 2 «Στρατοῦ»	»		148,000
Κεφ. 18 «Νοσηλεία»	»		120,000
Κεφ. 19 «Ἱππωνεία»			
Κεφ. 20 «Ἔξοδα γραφείου	»		41,220
Κεφ. 21 «Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη»	»		20,000

Ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφ. 22 κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προσετέθησαν δραχ. 6694 διὰ μισθοδοσίαν τῶν τιθεμένων εἰς ἀργίαν ἀνθυπασπιστῶν μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐποχῆς μέχρι τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ ἀρτίως περὶ αὐτῶν ἐπιψηφισθεὶς νόμος.

Οὕτω δὲ τὸ Κεφάλαιον 22 γενόμενον δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἔχει ὡς ἑξῆς.

Κεφ. 22 Ἀνθυπασπισταὶ ὑπεράριθμοι	δρ.		66,214

Μετὰ ταῦτα δὲ ἐγένετο δεκτὸς ὁλόκληρος ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου συμποσούμενος μετὰ τὰς γενομένας προσθαφαιρέσεις εἰς δραχμὰς ἑπτὰ ἑκατομμύρια τετρακοσίας δεκαεξ χιλιάδας ἑβδομήκοντα δύο ἤτοι δραχ. 7,416,072.

Εἶτα ἐγένετο δεκτὴ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Καραγιανοπούλου περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἐπὶ τῆς ῥητινώδους ὕλης τῷ κ. Β. Βενδεβῇ.

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἐκτεθὲν 8 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπομάχων τροποποιηθὲν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 8.

«Ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων διαλύεται. Ἅπαντες δὲ οἱ εἰς τοῦτον νῦν κατατεταγμένοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς μίαν τῶν κατηγοριῶν τοῦ παρόντος νόμου ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ σὺν μόνῃ τῇ διαφορᾷ, ὅτι εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξ αὐτῶν συμπεπληρωμένην δεκαεξαετῆ ὑπηρεσίαν θέλει προστίθεσθαι εἰς τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1 χορηγητέα 2/3 τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, καὶ τὸ 1|25 τοῦ ἐλαχίστου ὅρου ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας πλέον τοῦ 16 συμπεπληρωμένου.

Κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τούτων τὸ πλέον τῶν ἀκεραίων ἐτῶν χρονικὸν διάστημα, ἐὰν μὲν ᾖ μεῖζον τῶν 7 μηνῶν, λογίζεται ὡς ἔτος ἀκέραιον· ἐὰν δὲ ἔλαττον τῶν 7 μηνῶν, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἔχον ὡς ἕπεται.

Περὶ τῶν σωματικῶς ἀνικάνων ὁπλιτῶν.

Οἱ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ καθιζάμενοι σωματικῶς ἀνίκανοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, εἴτε ἕνεκα γήρατος, εἴτε ἕνεκα βλάβης, ἐπισυμβάσης αὐτοῖς ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ, ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, μὴ κεκτημένοι δὲ τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατίας δικαίωμα, οὔτε δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ΣΛ'. νόμου, οὔτε ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων κατὰ τὸ ἐδάφιον Ε'. τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΣΕ'. νόμου, τίθενται εἰς ἀπόταξιν, ἢ ἀπολύονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Περὶ τῶν ἐκ γήρατος ἀνικάνων,

Ἄρθρον 1. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ὅσοι, ἔχοντες συμπεπληρωμένην δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, ὑπερέβησαν τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, κατέστησαν δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ γήρως ἐξαντλήσεως τῶν σωματικῶν αὐτῶν δυνάμεων ἀνίκανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τίθενται εἰς ἀπόταξιν, λαμβάνοντες ἰσοβίως τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, ἂν δὲν προτιμῶσι

τὴν ἀπόλυσίν των, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ 6'. ἐδαφίου τοῦ κατωτέρω 2ου ἄρθρου.

Περὶ τῶν ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ καθισταμένων ἀνικάνων.

Ἄρθρον 2. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, παθόντες ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ βλάβην, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

α'.) Ἐὰν μὲν ἔχωσι συμπεπληρωμένην δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, τίθενται εἰς ἀπόταξιν, λαμβάνοντες ἰσοβίως τὰ δύω τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, ἐὰν δὲν προτιμῶσι τὴν ἀπόλυσίν των ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀμέσως ἑπομένου 6'. ἐδαφίου.

β'.) Ἐὰν δὲ ἔχωσιν ὑπηρεσίαν ἐλάσσονα τῶν δώδεκα ἐτῶν, ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, λαμβάνοντες ἐφάπαξ κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των τὸ ἐν τῷ συνημμένῳ εἰς τὸν παρόντα νόμον πίνακι ὁριζόμενον χρηματικὸν χορήγημα, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔχουσιν, ἵνα δι' αὐτοῦ ἐπιδοθῶσιν εἰς βιοποριστικόν τι ἔργον.

Περὶ τῶν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος καθισταμένων ἀνικάνων.

Ἄρθρον 3. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἱ παθόντες ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος βλάβην, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν, οἱοσδήποτε ἂν ᾖ ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας αὐτῶν, τίθενται εἰς ἀπόταξιν, λαμβάνοντες ἰσοβίως τὰ δύω τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, ἐὰν δὲν προτιμῶσι τὴν ἀπόλυσίν των ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀμέσως προηγουμένου 6'. ἐδαφίου τοῦ 2ου ἄρθρου.

Ἄρθρον 4. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται παθόντες ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος βλάβην, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

α'.) Ἐὰν μὲν ἔχωσι συμπεπληρωμένην δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, ἀπολύονται λαμβάνοντες κατὰ τὴν μείζονα ἢ ἐλάσσονα βαρύτητα τῆς βλάβης τὸ εἰς τὸν βαθμὸν των ἀντιστοιχοῦν μεῖζον ἢ ἔλαττον χρηματικὸν χορήγημα ἐκ τῶν ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι σημειουμένων.

β'.) Ἐὰν δὲ ἔχωσιν ὑπηρεσίαν ἐλάσσονα τῶν δώδεκα ἐτῶν, ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

Περὶ τῶν ἐξ οἰκείας βουλήσεως καθισταμένων ἀνικάνων.

Ἄρθρον 5. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἵτινες ἐξ οἰκείας βουλήσεως ἐπήνεγκον εἰς ἑαυτοὺς οἱανδήποτε βλάβην, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἐπασχολοῦνται εἰς ἐλαφρὰ στρατιωτικὰ ἔργα, συμβιβαζόμενα μὲ τὴν σωματικὴν αὐτῶν κατάστασιν, μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 6. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω 1, 2 καὶ 3 ἄρθρα εἰς ἀπόταξιν τιθέμενοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τίθενται εἰς ἀπόταξιν μὲ τὸν βαθμόν, ὃν εἶχον καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἡ ἐπαγαγοῦσα τὴν σωματικὴν ἀνικανότητα βλάβη, ἢ ἀναγνωρίσθη ἐκ τοῦ γήρους ἀνικανότης· χρηματικὸν δὲ χορήγημα δίδεται εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 ἀπολυομένους, τὸ ἀντιστοιχοῦν ἐπίσης πρὸς τὸν βαθμόν, ὃν ἐκέκτητο ὁ ἀνὴρ, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπῆλθεν αὐτῷ ἡ ἐπεγκοῦσα τὴν ἀνικανότητα βλάβη.

Ἄρθρον 7. Ἡ σύνταξις ὑποτάξεως πληρώνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ χρηματικὸν χορήγημα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 8. Ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων διαλύεται· ἅπαντες δ' οἱ εἰς τοῦτον νῦν κατατεταγμένοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς μίαν τῶν κατηγοριῶν τοῦ παρόντος νόμου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, σὺν μόνῃ τῇ διαφορᾷ, ὅτι εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξ αὐτῶν συμπεπληρωμένην δεκαετῆ ὑπηρεσίαν θέλει προστεθῆναι εἰς τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 2, ἐδάφιον 1, χορηγήματα 2|3 τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των, καὶ τὸ 1|25 τοῦ ἐλαχίστου ὅρου ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ των δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας πλέον τοῦ 16ου συμπεπληρωμένου.

Κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τούτων τὸ πλέον τῶν ἀκεραίων ἐτῶν χρονικὸν διάστημα, ἐὰν μὲν ᾖ μεῖζον τῶν 7 μηνῶν, λογίζεται ὡς ἔτος ἀκέραιον, ἐὰν δὲ ἐλάττον τῶν 7 μηνῶν, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 9. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῆ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ αἱ βλάβαι αἱ εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 2—4 ἀναγόμεναι.

Ἄρθρον 10. Ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον προγενέστεραι διατάξεις καταργοῦνται.

Ἐπομένως ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφαλ. Α'. «μισθοὶ» διηρέθησαν κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν εἰς ἄρθρα 14, τὰ ὁποῖα μετὰ γενομένας προσθήκας ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1	«Προσωπικὸν ὑπουργείου»	δραχ.	31,053
» 2	«Ναυτοδικεῖον»	»	18,249
» 3	Ἐπιτροπὴ τῶν Ναυτ. Συντάξ.»	»	26,451
» 4	«Διευθυντήριον Ναυστάθμου» ..	»	39,204
» 5	«Πλήρωμα Ναυστάθμου»	»	18,392
» 6	«Ἐργοστάσιο Ναυστάθμου	»	87,759
» 7	«Θεραπευτήριον Ναυστάθμου» ..	»	1,872
» 8	«Ἀτμενικὴ ὑπηρεσία»	»	143,004

Ἐνταῦθα παρετήρησάν τινες, ὅτι πρέπει νὰ διατηρηθῇ τὸ ὑπολιμεναρχεῖον Ζακύνθου· ἡ δὲ Βουλὴ ἐπένευσεν.

Ἄρθρον 9	«Λόχος Πετσόυτῶ»	δραχ.	17,491
» 10	«Πληρώματα Β. Πλοίων»	»	480,934
» 11	«Φάροι καὶ φανοὶ»	»	44,682
» 12	Διαθέσιμοι ἀξιωματικοὶ»	»	87,459
» 13	«Μισθὸς ἀργίας»	»	35,396
» 14	«Ὑπασπισταὶ καὶ διαγγελεῖς τῆς Α. Μεγαλειότητος»	»	1,200

Ἐπίσης τοῦ Κεφαλ. Β'. ἐπιγραφομένου «Τροφαὶ» μετεβλήθη ἡ ὀνομασία καὶ ἐνεγράφη «Γλικόν.» Προσετέθησαν δὲ εἰς αὐτὸ 7 ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1	«Ἱματισμὸς»	δραχ.	17,682
» 2	«Τροφαὶ»	»	200,166
» 3	«Ἐπισκευὴ καὶ συντήρησ. πλοίων»	»	150,000
» 4	«Ὁπλισμὸς»	»	5,000
» 5	«Γαιάνθρακες»	»	120,000
» 6	«Συντήρησις φάρων καὶ φανῶν»	»	35,000
» 7	«Ἡμερομίσθια»	»	10,000

Τοῦ Κεφαλ. Γ'. μετεβλήθη ἐπίσης ἡ ἐπιγραφὴ «Γλικὸν» καὶ ἐτέθη ἀντ' αὐτῆς «Ναυπηγία», ἔμεινε δὲ ἄνευ ποσοῦ.

Τὸ Κεφαλ. Δ'. ἐπιγραφὴ «Καταστήματα» καὶ περιλαμβάνει δύο ἄρθρα τὰ ὁποῖα παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1	«Ἐπισκευαὶ καὶ συντήρησις» ...	δραχ.	10,000
» 2	«Ἐνοίκια»	»	12,600

Εἰς τὸ Κεφάλ. Ε'. ἐπιγραφὲν «Ἔξοδα διάφορα» συμπεριελήφθησαν ἓξ ἄρθρα ἀντὶ τῶν κεφαλαίων ΣΤ'. Ζ'. Η'. Θ'. Ι'. καὶ ΙΑ'. Ταῦτα δὲ παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1	«Νοσηλεία»	δραχ.	3,333
» 2	«Ἐκπαίδευσις»	»	44,000
» 3	«Ἔξοδα γραφείων»	»	19,000
» 4	Ἔξοδα ὁδοιπορίων	»	12,000
» 5	«Ἔξοδα ναυτηγίας»	»	2,000
» 6	«Ἔξοδα ναυτολογίας»	»	1,000

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν **Ναυτικῶν** συμποσούμενον εἰς δραχ. **1,677,927** ἐγένετο δεκτόν.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο μικρὰ συζήτησις, καθ' ἣν εἷς μὲν παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ τὴν μέλλουσαν σύνοδον νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος περὶ δημοσίου λογιστικοῦ εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, ἵνα νὰ παρουσιάσωσιν οἱ ὑπουργοὶ αὐτῶν ἀκριβῆ λογαριασμοὺς τῶν δαπανῶν. Ἕτερος δὲ ὅτι τὰ εἰρημένα ὑπουργεῖα ἐξαιρημένα ὑπὸ τοῦ νόμου τῶν πιστώσεων ἀναγκάζονται νὰ κάμωσιν ἀπροβλέπτους δαπάνας, ἃς ἡ Βουλὴ ὀφείλει μόνον νὰ ἐξελέγχῃ αὐστηρῶς, καὶ ὅτι ἡ ἀπαίτησις τοῦ προλαλήσαντος ἐξεπληρώθη διὰ Β. Διατάγματος, καθ' ὃ συνεστήθη ἐπιτροπὴ ὑποβαλοῦσα τὴν ἔκθεσίν της πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀπήντησε δὲ ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἐλήφθη ἀληθῶς ταυτὴ ἔκθεσις, ἀλλ' ὅτι δὲν παρέχει αὕτη πολλὰς ἐγγυήσεις. Ὁ δὲ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι, ἐὰν μὴ κατὰ τὴν παροῦσαν συνόδου ψηφισθῇ ὁ περὶ προσόντων τῶν δικαστῶν νόμος, ἔχει ἀπόφασιν νὰ τηρήσῃ αὐτὸν ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων δικαστῶν.

Κατόπιν ἐγένετο μυστικὴ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Γαμβουλοῦ καὶ Α. Πετσάλη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ ζωῆς τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸν Φ. Ἰωάννου. Ἀλλὰ τῆς Βουλῆς μὴ εὑρεθείσης πλήρους, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἄγγελος Μαντσαβίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.

Τῆς 24 Μαΐου 1871.

Συμπληρωθείσης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 4. μ. μ. ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Εἶτα ἀνεκοινώθησαν

1) Ἀναφορὰ Ἐλένης Βύμπραφοπούλου ἐξαιτουμένης σύνταξιν, ἥτις συνεστήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

2) Ἀναφορὰ χήρας Σ. Ψαρουδάκη, ἐξαιτουμένης ἐπίσης σύνταξιν, ἥτις συνεστήθη εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

3) Νομοσχέδιον περὶ πτωχεύσεως παραπεμφθὲν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχον οὕτω·

«ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

αἰτιολογικὴ τοῦ περὶ πτωχεύσεως νομοσχεδίου.

Τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ὁρίζει κατὰ πρῶτον τοὺς χαρακτῆρας τῆς πτωχεύσεως. Ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμπορικῶν ὑποχρεώσεων ἀκρίβεια εἶναι τοσοῦτον οὐσιώδης, ὥστε δὲν δύναται ὁ ἔμπορος νὰ παύσῃ τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ, χωρὶς νὰ διακοπῇ ἀμέσως ἡ ἐμπορικὴ αὐτοῦ ὕπαρξις, διὰ τὴν στέρησιν τῆς ὑποστηριζούσης αὐτὴν πίστεως.

Μεμονωμέναι τινὲς διαμαρτυρήσεις δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ἐπιφέρωσι συνέπειαν τοσαύτην σπουδαίαν ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτου. Τὸ δὲ ἄρθρον 441 τοῦ μέχρι τοῦδε διέποντος ἡμᾶς ἐμπορικοῦ νόμου, καθεροῦν ὡς συμπτώματα τῆς πτωχεύσεως ἐξωτερικά τινα φαινόμενα, καὶ ἀναλύον εἰς τὰ στοιχεῖά του τὸ σύνθετον γεγονὸς τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἀποπλανᾷ πολλάκις τὸν δικαστὴν εἰς τὴν ἀπόφασίν του. Προτιμότερον ὄθεν ἦτο ν' ἀρήσῃ εἰς τὴν πεῖραν τοῦ δικαστοῦ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἐκτιμᾷ τὰς περιστάσεις, καὶ οὕτω ν' ἀποφαίνηται πότε ὑπάρχει παῦσις πληρωμῶν καὶ ἐπομένως πτώχευσις.

Ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 437 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν χαρακτηρίζει τὴν πτώχευσιν, ἀποκρούεται προδήλως πᾶν ἀντίθετον σύστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀναστολὴ τῶν πληρωμῶν δὲν ἐπάγει τὰς αὐτὰς μὲ τὴν παῦσιν αὐτῶν συνεπείας. Πῶς ἤθελε τοιούτοτρόπως δυνηθῇ ὁ δικαστὴς νὰ διακρίνῃ τὴν παῦσιν ἀπὸ τῆς ἁπλῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν;

Οἱ ὑποβολεῖς τῆς διακρίσεως ταύτης θέλουσι νὰ χαρακτηρίσωσι δι' αὐτῆς τὴν κατάστασιν τοῦ φερεγγύου ἐμπόρου· ἀλλὰ διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ φερεγγυότης ἢ ἡ ἀφερεγγυότης αὐτοῦ ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῶσι καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πτωχεύσεως προαπαιτούμεναι ἔρευναι, πολλάκις δὲ νὰ προβῶσι καὶ μέχρι τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου, ἐξ ἧς μόνης θέλει προκύψει ἀκριβῶς ἡ ἀξία των, ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ φερεγγυότης τοῦ ἐμπόρου εἰμὴ διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἧς μέτρον εἶναι ἡ πίστις τοῦ κοινοῦ. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀφεθῶσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν τῶν δανειστῶν ἐκτίμησιν τοιαῦτα συμβιβαστικὰ μέτρα, προϋποθέτοντα τὴν πίστιν καὶ τὸ ἀξιόχρεων τοῦ ὀφειλέτου. Ἐὰν τινες τῶν δανειστῶν δὲν συγκατατίθενται, οὐδεμία δύναται νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ θυσία εἰμὴ μετὰ τὰς ἀποδεικνυούσας τὴν ἀνάγκην αὐτῆς δοκιμασίας.

Ὁ **2 §** τοῦ ἄρθρου **437**, ἀρυσθεὶς ἐκ τοῦ Βελγικοῦ νόμου, στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ ἀναστὰς ἐπί τινα χρόνον τὴν ἐμπορίαν δὲν δύναται, παραιτούμενος αὐτῆς μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν του, νὰ στερήσῃ τοὺς πιστωτὰς τοῦ κεκτημένου δι' αὐτοὺς δικαιώματος νὰ τὸν κηρύξωσιν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, διὰ νὰ παραχθῶσιν ἐντεῦθεν αἱ νόμιμοι συνέπειαι.

Ἐν τῷ μέχρι τοῦδε περὶ πτωχεύσεως νόμῳ οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὁρισμὸς περὶ τοῦ ζητήματος, ἐὰν ἡ πτώχευσις τοῦ ἐμπόρου ἠδύνατο νὰ κηρυχθῇ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του. Ἡ νομολογία εἶχε καθιερώσει τὴν διάκρισιν ἣν παρεδέχθησαν ὅ τε περὶ πτωχεύσεως Γαλλικὸς νόμος τοῦ **1838**, ὁ Ἰσπανικὸς, καὶ ὁ Βελγικὸς, ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος ἐμπόρου δύναται νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις, ἐὰν ζῶν εἶχε παύσει τὰς πληρωμάς του, οὐχὶ δὲ ἐὰν ἀπεβίωσεν ἐν ἀκεραίᾳ καταστάσει. Τὴν ἀρχὴν ταύτην καθιεροῖ τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου, περιορίζον τὴν ἐνάσκησιν αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς εὐλόγου ἐτησίας προθεσμίας.

Τὸ ἄρθρ. **448** ὑποχρεοῖ τὸν παύσαντα τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ ἔμπορον νὰ τὸ δηλώσῃ συντόμως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἁρμοδίου ἐμποροδικείου. Ἐπὶ πτωχεύσεως δὲ ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρίας ἐν τῇ δηλώσει πρέπει ν' ἀναφέρωνται τὰ ὀνόματα καὶ ἀπάντων τῶν ὑπευθύνων συνεταίρων, τῶν ὁποίων διευθύνεται ἡ διαδικασία τῆς πτωχεύσεως. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας, μὴ ὑπαρχόντων ὑπευθύνων ἑταίρων, ἐξ ἑκάστου μέρους ἡ διαδικασία διευθύνεται κατὰ τῶν διευθυντῶν αὐτῆς.

Ἂν καὶ ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν ἐπιφέρει σπουδαίας συνεπείας, δὲν ταυτίζονται ὅμως αὐταὶ πρὸς τὰς τῆς κηρύξεως τῆς πτω-

χεύσεως. Ἐντεῦθεν γεννᾶται τὸ ζήτημα τίς θέλει εἶναι ἡ τύχη τῶν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου γενομένων πράξεων ἢ πληρωμῶν καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ τῆς παύσεως αὐτῶν καὶ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως χρονικὸν διάστημα. Κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε διέποντα ἡμᾶς νόμον, ὁ πτωχεύσας λογίζεται ἀπαλλοτριούμενος τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ δικαστήριον ἤθελεν ἀναβιβάσει ἀναδρομικῶς τὴν ἔναρξιν αὐτῆς καὶ δέκα ἡμέρας πρότερον. Ἐπομένως κατ' αὐτὴν δίκαιον ἔπρεπε νὰ λογίζεται ἄκυρος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης πᾶσα πρᾶξις τοῦ πτωχεύσαντος. Οὐχ ἧττον πρὸς τὸ συμφέρον τῶν καλῆς πίστεως τρίτων ὁ νομοθέτης ἀναγκάζεται νὰ καθιερώσῃ ἐξαίρεσιν ὑπὲρ τῶν πλείστων πράξεων τοῦ ἐμπόρου, ἀποδεικνύουσαν τὸ ἄτοπον τῆς ἀρχῆς. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρ. 445 τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζει ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς διαχειρίσεως ἐπέρχεται μόνον ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτῶχευσιν ἀποφάσεως. Καὶ μολονταῦτα ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν ἐπέχει καὶ κατὰ τὸ ἤδη εἰσαγόμενον σύστημα συνεπείας προηγουμένης τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ δέκα ἡμέρας πρὸ αὐτῆς διάφοροι πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος λογίζονται αὐτοδικαίως ἄκυροι. Δὲν ἀπαιτεῖται δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐξ αὐτῶν ὠφεληθέντων γνῶσις τῆς κατασάσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἀρκεῖ νὰ ἐγένοντο εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης, μὴ ὢν πλέον εἰς κατάστασιν νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς δανειστάς του, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαντλήσῃ δι' ἐλευθεριοτήτων ἢ ἀκαίρων πρατιμήσεων τὴν περιουσίαν, ἥτις ἦν τὸ ἐγγύησον ἐκείνων. Τὴν ἀρχὴν ταύτην τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου, καθ' ἣν ἀκυροῦται πᾶσα πρᾶξις γενομένη πρὸς καταβολίευσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν δανειστῶν, πρέπει αὐστηρότερον νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, καθόσον ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ ναυαγίῳ ἀναφαίνεται ἡ ἀνάγκη τῆς καθιερώσεως καὶ ἄλλης σωτηρίου ἀρχῆς, τῆς ἰσότητος τῆς τύχης τῶν δανειστῶν. Ἐντεῦθεν κηρύττεται ἄκυρος πᾶσα ἑτεροβαρὴς πρᾶξις ἢ ἐξόφλησις μὴ ἐμπροθέσμων χρεῶν εἴτε τοῖς μετρητοῖς, εἴτε δι' ἐγχωρήσεως, πωλήσεως, συμψηφισμοῦ ἢ ἄλλως. Ἀλλ' ἐπίσης αὐτοδικαίως ἄκυρος κηρύττεται ἡ πρὸς ἐξόφλησιν καὶ ληξιπροθέσμων χρεῶν πληρωμή, γενομένη ἄλλως ἢ ἐπὶ μετρητοῖς ἢ δι' ἐμπορικῶν γραμματίων, τοῦτο δὲ διὰ τὸ λίαν ὕποπτον αὐτῆς, ἔτι δὲ καὶ ἡ παραχώρησις ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου γενομένη κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν διὰ χρέη προγενέστερα καὶ ἄνευ ἐνεχύρου καταβολῆς χρημάτων. Τοιαῦται πράξεις ἐκτὸς ὅτι προσβάλ-

λουσι τὴν μεταξὺ τῶν δανειστῶν ἰσότητα, ἐμφαίνουσι περιπλέον ὅτι ὁ ζητῶν ὑποθήκην διὰ προϋπάρχον χρέος σύνοιδε τὴν κατάστασιν τῆς πτωχεύσεως καὶ τελεῖ ἐν κακῇ πίστει.

Ἐκτὸς τούτου κηρύττεται ἄκυρος αὐτοδικαίως πᾶσα προσημείωσις εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ὅπερ ὡς ἤδη ἰσχυον δίκαιον καθίστησι περιττὴν πᾶσαν περαιτέρω αἰτιολογίαν. Ἀλλὰ, κατὰ τὸ ἄρθρον 451, οἱ ἐγκύρως ἀποκτηθέντες τίτλοι πρὸς ὑποθήκην, ἑπομένως οἱ μὲν ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως ἢ ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως, καθόσον οὗτοι ἀπεκτήθησαν δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, οἱ δ' ἐκ τοῦ νόμου, καὶ ἂν ἀπεκτήθησαν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως. Οὐχ' ἧττον τοιαῦται ὑποθῆκαι δύνανται ν' ἀκυρωθῶσιν, ἐὰν παρέλθῃ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ τίτλου τῆς ὑποθήκης μέχρι τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς πλέον τῶν 15 ἡμερῶν. Διὰ τῆς διακηρύξεως ταύτης σκοπεῖ τὸ νομοσχέδιον νὰ προλάβῃ πάντα δόλον ἐκ μέρους τοῦ πτωχεύσαντος πρὸς βλάβην τῶν ἑαυτοῦ δανειστῶν. Τωόντι οἱ τρίτοι μὴ βλέποντες τὰ κτήματα αὐτοῦ βεβαρυμένα μὲ ὑποθήκας, θέλουν τῷ χορηγήσει πίστιν ἀναλόγως τῆς φαινομένης ἐλευθέρας ἀκινήτου περιουσίας του, ἐνῷ αὕτη διὰ τῆς μεταγενεστέρας ἐγγραφῆς ὑποθήκης στηριζομένης εἰς προηγούμενον τίτλον, θέλει διαφύγει πᾶσαν καταδίωξιν.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ μετρητοῖς πληρωμὰς ληξιπροθέσμων χρεῶν καὶ ἁπάσας τὰς ἀμφοτεροβαρεῖς πράξεις, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ 449 διαλαμβανομένων ἐξαιρέσεων, τότε μόνον αὗται ἀκυροῦνται, ὅταν οἱ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου πληρωθέντες ἢ μετ' αὐτοῦ συναλλαξάμενοι ἐνήργησαν ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν (450). Ἡ ἀκύρωσις τῶν πράξεων τούτων ματαιοῖ εὐλόγως τὸ πρὸς βλάβην τῆς μεταξὺ ἁπάντων τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἀναγκαίας ἰσότητος ἐπιδιωχθὲν κέρδος.

Ἀλλ' ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 450, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξέλεγξις τῶν πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως γενομένων ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος πληρωμῶν, ὑπόκειται εἰς ἐξαίρεσιν ὑπὲρ τῶν τρίτων κομιστῶν ἐμπορευσίμων γραμματίων, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἀπέναντι τῆς γενομένης πρὸς αὐτοὺς πληρωμῆς, μήτε ἐτοιμένως νὰ ἐνασκήτωσι τὰς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συντάξεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ χορηγουμένας αὐτοῖς ἀναγωγὰς, ἤθελον ἀδικηθῆ ἀναγκαόμενοι νὰ ἔχθωσιν. Ὁ νόμος ὑποχρεοῖ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ληφθέντος μόνον τὸν ἐκδότην τῆς συναλλα-

γματικῆς ἢ τὸν διατάκτην, οἵτινες ὠφελοῦνται ὁριστικῶς ἐκ τῆς πληρωμῆς, καὶ μόνον καθόσον διστέλλουν ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου, μὴ δυνάμενοι νὰ ὦσιν ὑπεύθυνοι περὶ μεταγενεστέρου γεγονότος.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρ. 447, καθ' ἣν ἡ κηρύττουσα τὴν πτώχευσιν ἀπόφασις, καθίστησι τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα χρέη τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαιτητὰ δὲν ἐκτείνεται ἐν γένει εἰς τοὺς μὴ ἐν πτωχεύσει διατελοῦντας συνοφειλέτας τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐὰν ὅμως ὁ πτωχεύσας ἦναι ἐκδότης γραμματίου εἰς διαταγήν, ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἀποδοχῆς, ἐκδότης αὐτῆς, ἡ πτώχευσις ἐπηρεάζει καὶ τῶν λοιπῶν ἐνεχομένων τὴν θέσιν, ὑποχρεουμένων εἰς τὴν περὶ τῆς ἐμπροθέσμου πληρωμῆς ἐγγύησιν ἢ τὴν ἄμεσον πληρωμήν. Οὕτω ρυθμίζεται συμφωνότερον πρὸς τὰς διεπούσας τὴν ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέωσιν ἀρχὰς τὸ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου διαφερόντως, πολλάκις δὲ καὶ ἀντιθέτως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων λυθὲν τοῦτο ζήτημα. Εἶναι τῳόντι ἀναμφισβήτητον ὅτι διὰ τῆς πτωχεύσεως ἑνὸς τῶν ὑπογραφέων ἢ τῶν ὀπισθογράφων αἱ ἐγγυήσεις τοῦ δανειστοῦ ἐλαττοῦνται, ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ περιορισμοῦ τούτου τῶν ἐγγυήσεων τοῦ κομιστοῦ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὑπαίτιοι οἱ συνυπόχρεοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ἐὰν ἤθελον ὑποχρεῶνται ἀδιακρίτως, ἅπαντες οἱ συνοφειλέται εἰς τὸ νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν ἢ νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως, ἠδύναντο ἐντεῦθεν νὰ διαταραχθῶσι σπουδαίως τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου. Ὁ ἔμπορος τῳόντι ῥυθμίζει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν εἰκαζομένων εἰσπράξεών του· ἐὰν τὸν ὑποχρεώσωμεν νὰ πληρώσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας, θέλομεν διαταράξει ἅπασαν τὴν οἰκονομίαν τῶν ὑπολογισμῶν του. Ἐντεῦθεν ἐδέησε νὰ τροποποιηθῇ ἡ διάταξις τοῦ 2 ἐδ. τοῦ ἄρθρου 418 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ οὕτω περιωρίσθη ἐντὸς εὐλογωτέρων ὁρίων τὸ κατὰ τῶν λοιπῶν συνυποχέρων δικαίωμα τοῦ κομιστοῦ, καὶ ἡ ἐκ τῆς συνωμολογημένης προθεσμίας ἔκπτωσις ἐπέρχεται μόνον ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ κυρίου ὀφειλέτου.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προσετέθησαν δύο διατάξεις ληφθεῖσαι ἐκ τοῦ Βελγικοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου. Κατὰ τὴν πρώτην ὁ δανειστὴς, ὅστις κατὰ τὴν συνωμολογουμένην προθεσμίαν δὲν ἤθελε πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησίν του εἰμὴ μετὰ ἓν ἔτος ἢ πλέον, ὀφείλει πληρονόμειος ἤδη πολὺ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ ὑποστῇ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου διὰ τὸν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνωμολογημένης προθεσμίας χρόνον, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἐν τῷ οὕτω πως μετὰ προθεσμίαν ὀφειλομένῳ κεφαλαίῳ ὑπατίθεται ἐν γένει συνυπολογισθεὶς καὶ ὁ ἀνάλογος τόκος. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ περιπλέκωνται αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως καὶ ἀπασχολῶνται οἱ σύνδικοι εἰς ὑπολογισμούς, οἵτινες θέλουσιν ἀπολήγει εἰς ἐλαχίστων ποσῶν οἰκονομίαν, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ τόκου δὲν ἐθεωρήθη εὔλογος εἰμὴ ὁσάκις ἤθελεν ὑπολείπεται ἓν ἔτος τοὐλάχιστον μέχρι τῆς λήξεως τῆς ὀφειλῆς.

Ἐὰν συνοφειλέτης τις πληρώσῃ ἀμέσως τὴν μὴ ληξιπρόθεσμον συναλλαγματικὴν ἢ τὸ γραμμάτιον, προαφαιρεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ νόμιμος τόκος ἕως τῆς λήξεως. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑφίστανται ἐνταῦθα αἱ ὡς πρὸς τὴν πτώχευσιν προεκτεθεῖσαι παρατηρήσεις, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ τόκου γίνεται ὅσον ἐλάχιστος καὶ ἂν ἦ ὁ μέχρι τῆς λήξεως χρόνος.

Ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως παύουσιν οἱ τόκοι τῶν ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλομένων ποσοτήτων. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης σκοπεῖται ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἰσότητος μεταξὺ τῶν πιστωτῶν, πρὸς δὲ ἡ παρεμπόδισις τῆς ἀπορροφήσεως τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως διὰ τῶν τόκων μεγάλων πιστώσεων, πρὸς βλάβην τῶν μικρῶν πιστωτῶν. Ἀλλ' ἡ συνέπεια αὕτη ἀφορᾷ μόνην τὴν ὁμάδα, ὥστε ὁ πτωχεύσας ζητῶν τὴν ἀποκατάστασίν του ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐξώφλησε τοὺς ὀφειλομένους τόκους. Ἐπὶ πιστώσεων δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένων, τὰ ὑπέγγυα πράγματα τελοῦσι τρόπον τινὰ ἐκτὸς τῆς κοινῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως καὶ ὑπόκεινται μέχρι παντελοῦς ἐξαντλήσεως εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ τε κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων τῆς εἰς ἣν εἰσὶν ὑπέγγυα πιστώσεως.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 453, καθ' ἣν καὶ αὐταὶ αἱ καταδιώξεις τῶν προνομιούχων πιστωτῶν ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος ἀναστέλλονται μέχρι τῆς περατώσεως τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν δανείων ἐκθέσεως, ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἄρθρου 453 τοῦ Βελγικοῦ νόμου, στηρίζεται δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβωσιν οἱ σύνδικοι τὸν ἀναγκαῖον καιρὸν, ὅπως γνωρίσωσι τὴν κατάστασιν τῆς πτωχεύσεως καὶ προμηθευθῶσι τυχὸν τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν προνομιούχων πιστώσεων ἐὰν τὸ συμφέρον τῆς ὁμάδος ἀντίκειται εἰς τὴν πρὸς τοῦτο ἐκποίησιν τῆς κινητῆς περιουσίας. Βεβαίως διὰ τοῦ μέτρου τούτου περιορίζονται ἐπί τινα τοὐλάχιστον χρόνον τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν προνομιούχων πιστωτῶν, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς ὁμάδος ἀπαιτεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτὴν τὴν θυσίαν, ἥτις ἀλ.

λως συνίσταται εἰς μίαν ἁπλῆν ἀναβολὴν τῆς ἐνασκήσεως τῶν τοιούτων ἀγωγῶν, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τοὺς προνομιούχους δανειστὰς πραγματικὴν βλάβην, καθόσον θέλουσι πάντοτε πληρωθῆ τὰς πιστώσεις των ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκποιήσεως τῶν κινητῶν μετὰ τῶν ὡς πρὸς αὐτοὺς μὴ διακοπτομένων τόκων, ἐνῷ καταδιώξεις ἐσπευσμέναι δύνανται νὰ φέρωσιν εἰς τὴν ὁμάδα λίαν ἐπιζημίους συνεπείας.

Οἱ προνομιούχοι πιστωταὶ δύνανται ἐν τούτοις νὰ λάβωσι πᾶν συντηρητικὸν μέτρον, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐκμισθωμένου κτήματος δύναται ἐπίσης νὰ ἐνασκήσῃ τὸ τυχὸν κεκτημένον ἤδη δικαίωμα τοῦ ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ, καὶ τότε παύει ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁριζομένη ἀναστολὴ παντὸς καταναγκαστικοῦ μέτρου. Δὲν δύνανται τῳόντι νὰ ἐξέλθωσι τὰ κινητὰ ἐκ τοῦ μισθωμένου κτήματος χωρὶς νὰ ἐπιτραπῇ συγχρόνως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ δικαίωμα νὰ τὰ μεσεγγυήσῃ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ προνομίου του.

Τὸ κεφάλαιον 2ον πραγματεύεται περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις διοριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 440 διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἐπιφορτίζεται νὰ ἐπιτηρῇ τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐκκαθάρισίν της. Εἰς αὐτὸν ἀπονέμεται ὡσαύτως ἡ ἐξουσία νὰ διατάσσῃ τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας μέτρα. Πᾶσα δὲ διάταξις αὐτοῦ εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστὴ ἐπιφυλασσομένης τῆς εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον προσφυγῆς. Τὸ δικαστήριον δύναται, δοθείσης περιπτώσεως, νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλου.

Τὸ κεφ. 3ον πραγματεύεται περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀναγκαίων μέτρων, ταυτιζόμενον διὰ διατάξεων μὴ ἀπομακρυνομένων τοῦ ἐν ἰσχύϊ δικαίου, εἰμὴ καθ' ὅσον διὰ τοῦ ἄρθρου 460 αἴρονται αἱ μέχρι τοῦδε ὑφισταμέναι ἀνυπερβλήπτου δυσχέρειαι τῆς περὶ τὴν πτώχευσιν διαδικασίας, ὅταν δὲν ὑπάρχωσι πρὸς τοῦτο ἐν τῷ ταμείῳ τῆς πτωχεύσεως τὰ ἀναγκαῖα χρήματα, ἐπεκτεινομένης τῆς καὶ ἤδη ἐν ἰσχύϊ ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας πρὸς τοὺς ταμίας τοῦ Βασιλείου περὶ προκαταβολῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ ἀναγκαίου σφραγιστοῦ χάρτου καὶ εἰς τὴν λοιπὴν δαπάνην τὴν ἀπολύτως ἀπαιτουμένην διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως, τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἢ τῆς φυλάξεως τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐξασφαλίζεται δὲ ἡ ἀπόληψις τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου

προκαταβαλλομένης ταύτης δαπάνης διὰ προνομίου ἐνεργουμένου ἐπὶ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τῆς πτωχεύσεως. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐνοικιασμένου κτήματος προηγεῖται πάντοτε κατὰ τὸν νόμον.

Κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα, ἅμα τῇ κηρύξει τῆς πτωχεύσεως, ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος ἀνατίθεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς ἕνα ἢ πλείονας πράκτορας, διοριζομένους ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἐξουσία αὐτῶν ὅλως ἐφήμερος μεταβαίνει ἐντὸς τῆς βραχυτάτης προθεσμίας 15 ἢ τὸ πολὺ 30 ἡμερῶν εἰς τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους, διοριζομένους πάλιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ κατὰ πρότασιν τῶν εἰκαζομένων δανειστῶν. Ἐὰν δὲ μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν δανείων δὲν κατορθωθῇ ὁ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων δανειστῶν αὐτοῦ συμβιβασμός, διορίζονται ὑπὸ τῶν τελευταίων οἱ ὁριστικοὶ σύνδικοι ἄνευ συμπράξεως τοῦ δικαστηρίου. Τὴν τριπλῆν ταύτην διαδοχὴν τῶν ἀναδεχομένων νὰ διοικήσωσι καὶ νὰ ἐκκαθαρίσωσι τὴν περιουσίαν τῆς πτωχεύσεως κατέκριναν ὡς πολλαπλασιάζουσαν τὰς διατυπώσεις ἀσκόπως, καὶ ὡς ἀντικαθιστῶσαν ὑποχρεωτικῶς καὶ μετ' ὡρισμένην τινὰ περίοδον χρόνου διαχειριστὰς οἵτινες, συνοικειωθέντες ἤδη μὲ τὴν κατάστασιν τῆς πτωχεύσεως, ἠδύναντο ἀκριβέστερον καὶ ταχύτερον νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὴν ἐντολήν των. Ἐντεῦθεν ὁ νέος Γαλλ. νόμος κατήργησε τοὺς πράκτορας καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τὸν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως ἄμεσον διορισμὸν τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

Μολαταῦτα οἱ οὕτω διοριζόμενοι σύνδικοι εἶναι ὅλως προσωρινοί· ἐπιφορτίζονται τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν εἶναι ἀδύνατον εἴτέτι νὰ γνωρισθῶσιν οἱ δανεισταὶ ὧν οἱ σύνδικοι θέλουσι θεωρηθῶσιν ἐντολοδόχοι, ὅθεν ἐξ ἀνάγκης ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ δικαστηρίου καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως δανειστῶν. Ἐντεῦθεν ἡ διαχείρισις αὐτῶν περιορίζεται εἰς ὅλως προσωρινὰ ἢ κατεπείγοντα μέτρα, ἕως οὗ οἱ δανεισταὶ συγκαλούμενοι ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁριζομένης βραχείας προθεσμίας, ἀποφασίσωσι περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως ἢ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν.

Οἱ δανεσταί, συνερχόμενοι κατὰ τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, γνωμοδοτοῦσιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν μέχρι τοῦδε συνδίκων ἢ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν, συντάσσοντες περὶ τούτου ἔκθεσιν· τὸ δὲ δικαστήριον διορίζει αὐτοὺς ἢ πικυροῖ τοὺς πρώτους, καὶ οὗτοι εἶναι οἱ ὁριστικοὶ σύνδικοι.

Μολαταῦτα διατηροῦσιν οἱ δανεισταὶ τὸ δικαίωμα νὰ προτείνωσι ἐρυθρότερον εἴτε τὴν μερικὴν ἢ ὁλικὴν αὐτῶν ἀντικατάστασιν (ἄρθρον 465), ἢ τὴν προσθήκην νέων· ἅμα δὲ ἀποτύχῃ ὁ συμβιβασμός, συγκαλούμενοι ἐπὶ τούτῳ προτείνουσι τὴν ἀντικατάστασιν ἢ τὴν διατήρησιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 534.

Οἱ σύνδικοι διαχειρίζονται ἀπὸ κοινοῦ τὰς ὑποθέσεις τῆς ὁμάδος, ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν τὴν ἐνέργειαν ὡρισμένης τινὸς πράξεως, περὶ ἧς αὐτὸς μόνος εὐθύνεται.

Ἐν γένει τὸ σύστημα τοῦ μέχρι τοῦδε διέποντος ἡμᾶς ἐμπορικοῦ νόμου ὀλιγίστας λαμβάνει τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὴν λεπτομέρειαν τῶν εἰς τοὺς συνδίκους ἀνατιθεμένων πράξεων.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐνεργητέων μέτρων ἀφορᾷ τὴν συγκάλεσιν τῶν δανειστῶν καὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν πιστώσεων αὐτῶν. Τὸ νομοσχέδιον εἰσάγει διαφόρους εἰς τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον σύστημα τροποποιήσεις πρὸς τὸν σκοπὸν μείζονος αὐτοῦ τελειοποιήσεως καὶ ταχύτητος τῶν ἐργασιῶν. Καὶ πρῶτον κατὰ τὸ ἄρθρον 494 τὰ παραστατικὰ τῶν πιστώσεων ἔγγραφα δύνανται ἀμέσως μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον ἐπὶ ἀποδείξει. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδέχεται δανεισταί τινες νὰ μὴ προφθάσωσι νὰ παραδώσωσι τὰ ἔγγραφά των μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν συνέρχονται διὰ ν' ἀποφανθῶσι περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν προσωρινῶν συνδίκων, τοῖς δίδεται προθεσμία εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, παρεκτεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 495 ὁριζομένων προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτὰς ἄρχεται ἡ ἐξέλεγξις. Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς, πρὸς οὓς χορηγεῖται μακροτέρα προθεσμία, ἐπειδὴ τὰ συμφέροντα τῶν ἐν τῷ βασιλείῳ πιστωτῶν ἤθελον πάθει ἐὰν πρὸς σχηματισμὸν τῆς συνελεύσεως, ἥτις μέλλει ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς πτωχεύσεως, ἀπῃτεῖτο νὰ παρέλθωσιν αἱ μέχρις ἓξ μηνῶν δυνάμεναι νὰ παραταθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμενόντων πιστωτῶν, ἐπενοήθη τὸ ἑπόμενον μέτρον· κατὰ τὸ ἄρθρον 573 ἐπιφυλάσσεται τὰ εἰς τὰς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένας πιστώσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δανειστῶν ἀναλογοῦν μέρισμα ἐκ τῶν διανεμητέων χρημάτων, μεθ' ἃ δύνανται οἱ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δανεισταὶ νὰ προβῶσι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν

ὑπὲρ αὐτῶν χορηγουμένων προθεσμιῶν εἰς τὰς περὶ καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ διασκέψεις ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως. Ἐὰν οἱ ἀπόντες δανεισταὶ στεροῦνται οὕτω τοῦ πλεονεκτήματος νὰ μετάσχωσι τῶν διασκέψεων, ἀλλ' αἱ εἰς αὐτοὺς ἀνήκουσαι πιστώσεις σταθμίζονται οὐχ ἧττον κατὰ τὸ ἄρθρον 503 τοῦ νομοσχεδίου. Τοιουτοτρόπως ἐκλείπει ὁ κυριώτερος λόγος δι' ὃν συνήθως παρατείνονται αἱ κατὰ τὴν πτώχευσιν προθεσμίαι. Ἀνάλογον μέτρον λαμβάνεται ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητουμένας πιστώσεις περὶ ὧν πρόκειται ν' ἀποφασίσῃ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον. Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι ἐὰν ἀφ' ἑνὸς χάριν ταχύτητος ἐπιτρέπεται ἡ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἄνευ τῆς συμπράξεώς τινων δανειστῶν, ἀφ' ἑτέρου διατηρεῖται ἀπέραντον τὸ δικαίωμα τῶν ὑπερημέρων δανειστῶν ὡς πρὸς τὴν εἰς τὰς διανομὰς μετοχήν των, καθόσον κατὰ τὸ ἄρθ. 508 ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ τὰς τελευταίας διανομὰς ἐμφανιζομένους δανειστὰς νὰ προαφαιρέσωσιν ἐκ τοῦ μήπω διανεμηθέντος ἐνεργητικοῦ τὰ ἐπὶ τῶν προγενομένων διανομῶν ἀναλογοῦντα εἰς τὰς πιστώσεις αὐτῶν μερίσματα.

Ὀλίγας τροποποιήσεις ἔχομεν νὰ ὑποδείξωμεν ὡς πρὸς τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον δίκαιον περὶ τῶν ὅρων τῆς καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ. Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι ὅτι τὸ νομοσχέδιον, εὐκολύνον τὴν τοσοῦτον εὐκτέαν ἀποπεράτωσιν τῆς πτωχεύσεως διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, δὲν ἀποκλείει αὐτοῦ τὸν ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδικασθέντα ἔμπορον, χορηγεῖ δὲ μόνον εἰς τοὺς δανειστὰς τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλωσι τὰς περὶ τῆς καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ διασκέψεις των μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἀνακρίσεως.

Ὁ ἐπικυρωθεὶς συμβιβασμὸς καθίσταται ὑποχρεωτικὸς ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς δανειστάς, εἴτε ἀναφέρονται ἢ μὴ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, εἴτε αἱ πιστώσεις αὐτῶν ἐξηλέγχθησαν ἢ οὔ. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀβεβαιότης τῶν συνεπειῶν τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ τῆς ἀκυρώσεως αὐτοῦ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς δανειστὰς ἢ πρὸς μόνους τοὺς αἰτησαμένους αὐτὴν, ἐπέφερεν ἀποτελέσματα παράλογα, καθόσον ὁ πτωχεύσας ἐλογίζετο συμβιβασθεὶς ὡς πρός τινας τῶν δανειστῶν αὐτοῦ, ὑπεβάλλετο δὲ εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἑνώσεως ὡς πρὸς ἄλλους. Ἄλλως τε τοιαύτη διαίρεσις τῆς καταστάσεως τοῦ πτωχεύσαντος δὲν δύναται εἰμὴ νὰ φέρῃ σύγχυσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπολογισμούς, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ὁ συμβιβασμός.

Ὁ συμβιβασμός, καθὸ ἀφορᾷ τὸ γενικὸν συμφέρον, καθίσταται ὑποχρεωτικὸς δι' ὅλους, ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ ἀμετακλήτου αὐτοῦ

ὑποχωρεῖ μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ συμφέρον τῆς ὁμάδος προσεβλήθη διὰ δόλου τοῦ πτωχεύσαντος, ὡς ὅταν ἀνακαλύπτωνται περιπτώσεις δολίας χρεωκοπίας μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ. Πλήρης ἀβεβαιότης ἐπικράτει μέχρι τοῦδε, διὰ τὴν ἀπόλυτον τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου σιωπήν, ὡς πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ καταρτισθέντος συμβιβασμοῦ συνεπείας τῆς μετ' αὐτὸν καταδίκης τοῦ πτωχεύσαντος ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. Τὸ ἄρθρον 527 τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζει ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ συμβιβασμὸς εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος. Κατὰ δὲ τὸ 2ον αὐτοῦ ἐδάφιον δύναται ν' ἀκυρωθῇ ἕνεκα δόλου ἀνακαλυφθέντος μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν χάριν ἀποκρύψεως τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, πᾶσα δὲ ἄλλη ἀγωγὴ πρὸς ἀκύρωσιν αὐτοῦ κηρύττεται ἀπαράδεκτος. Ἐκτὸς τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης περιπτώσεως οὐδεμία περὶ ἀκυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀγωγὴ χωρεῖ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, καθόσον διὰ τοῦ μέσου τούτου ἤθελον ἀνανεοῦνται μεταξὺ τῶν πλειονοψηφούντων καὶ μειοψηφούντων δανειστῶν, διενέξεις διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων καὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δικαστηρίου ἀποπερατωθεῖσαι.

Ἀλλ' ἡ διατήρησις τοῦ συμβιβασμοῦ προϋποτίθησι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐφ' οἷς οὗτος συνήφθη ὅρων. Πᾶσα τῶν συνωμολογημένων παράβασις παρέχει ἀγωγὴν πρὸς διάρρηξιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ἕκαστος δανειστὴς δὲν σχηματίζει ἰδίαν ἀτομικότητα, ἀλλ' ὑπάρχουσι δύο μόνον συμβαλλόμενα μέρη, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ πλειονότης τῶν δανειστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ πτωχεύσας, τὸ ἄρθρ. 528 ὁρίζει ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων τοῦ συμβιβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ πτωχεύσαντος, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ διάρρηξις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν δανειστῶν, σχηματιζομένης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 512. Βεβαίως ἡ ἀνεύρεσις τῶν ἀποτελεσάντων τὴν πρὸς καταρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συνέλευσιν ἀναγκαίων στοιχείων δὲν εἶναι εὔκολος μετὰ παρέλευσίν τινος χρόνου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διάρρηξις τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι, ὡς καὶ ἡ διατήρησις αὐτοῦ, ἀδιαίρετος, δὲν ἠδύνατο ὁ νόμος νὰ καταστήσῃ ἕκαστον δανειστὴν κύριον τῆς τύχης τῶν λοιπῶν, χορηγῶν αὐτῷ ἀγωγὴν δυναμένην νὰ μεταβάλλῃ τὴν θέσιν καὶ τὰ δικαιώματα τῆς ὁμάδος.

Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἕνεκα δολίας χρεωκοπίας, καὶ ἡ διάρρηξις αὐτοῦ διὰ μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν συνωμολογηθέντων δὲν ἐπάγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τοὺς ἐγγυητάς· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ἀκυρότης τῆς κυρίας συμ-

βάσεως συνεπάγει καὶ τὴν τῆς ἐγγυήσεως· ὅταν δὲ ὁ συμβιβασμὸς διαρρήγνυται διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν συνωμολογημένων, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀπαλλαχθῶσιν οἱ ἐγγυηταὶ τῆς ἣν ἀνεδέχθησαν ἐνοχῆς δι' αὐτὴν ταύτην τὴν περίπτωσιν, τῆς ὑπὸ τοῦ κυρίου ὀφειλέτου μὴ ἐκπληρώσεως τῶν συνομολογηθέντων.

Αἱ περὶ τῆς ἀκυρώσεως καὶ τῆς διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ νέαι τοῦ νομοσχεδίου διατάξεις εἰσήχθησαν πρὸ πάντων πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συναλλαχθέντων πιστωτῶν. Κατὰ τὸ σήμερον διέπον ἡμᾶς δίκαιον δὲν ἀμφισβητεῖται μὲν ἀπολύτως ἡ ἀρχὴ τῆς ἀκυρώσεως καὶ τῆς διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀλλ' οὐδεμία τοῦ νόμου διάταξις εὑρηται καθιεροῦσα τὴν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναδίωσιν τῆς πτωχεύσεως. Εἰς τοὺς ἐκ τῆς μὴ πληρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ βλαπτομένους δανειστὰς οὐδὲν ἄλλο μέσον θεραπείας χορηγεῖται ἢ τὸ νὰ προκαλέσωσι νέαν πτώχευσιν, συνεπάγουσαν ἁπάσας τὰς διατυπώσεις καὶ τὴν βραδύτητα ὁλοκλήρου τῆς διαδικασίας. Τέλος οἱ ἀρχικοὶ δανεισταὶ γίνονται δεκτοὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ἐπιφυλαχθὲν αὐτοῖς μέρισμα, ὅπερ ὑποβαλλόμενον εἰς νέαν ἀνάλογον μείωσιν μηδενίζεται ὁλοσχερῶς. Τὸ νομοσχέδιον θεραπεύει τὰ ἀτοπήματα ταῦτα, συμβιβάζον τὰ δικαιώματα τῶν ἀρχαίων δανειστῶν μὲ τὰ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποκτησάντων τοιαῦτα· τέλος διατηροῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης διαδικασίας τῆς πτωχεύσεως, προλαμβάνει τὴν ἐπανάληψιν νέων καὶ ἀνωφελῶν διατυπώσεων.

Ἐὰν δὲν καταρτισθῇ συμβιβασμός, οἱ δανεισταὶ τελοῦσιν αὐτοδικαίως ἐν καταστάσει ἑνώσεως. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ μετὰ τὴν ἕνωσιν διορισμὸς τῶν συνδίκων δὲν εἶναι πλέον ἔργον καθαρὸν τῶν δανειστῶν, οἵτινες διορίζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὡς καὶ οἱ προσωρινοί, ἀφοῦ ὁ εἰσηγητὴς λάβῃ τὴν περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων γνώμην τῶν δανειστῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 537. Ἡ καινοτομία αὕτη ἐθεωρήθη ἀναγκαία πρὸς τὸ συμφέρον ἰδίως τῶν μὴ παρόντων δανειστῶν, καὶ ἵνα τὸ δικαστήριον ἐξακολουθῇ καὶ κατὰ ταύτην τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς διαδικασίας τῆς πτωχεύσεως νὰ ἐνασκῇ τὴν ἀνωτέραν αὐτοῦ ἐποπτείαν ἐπὶ πράξεων ἐνδιαφερουσῶν ἅπαντας τοὺς δανειστὰς τούς τε παρόντας καὶ τοὺς ἀπόντας. Τοιουτοτρόπως προλαμβάνονται ἐπικίνδυνοι καταχρηστικαὶ συνεννοήσεις μεταξύ τινων ἐκ τῶν τολμηροτέρων δανειστῶν καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων συνδίκων, ἡ δὲ διατήρησις ἢ ἀντικατάστασις αὐτῶν δὲν εἶναι

πλέον ἔργον εὐνοίας, ἀλλὰ τῆς τὰ συμφέροντα ἁπάντων ἐν γένει τῶν δανειστῶν ἐφορευούσης δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ ἐκποίησις τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος ἐνεργοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἁπάντων τῶν πιστωτῶν· ἐπειδὴ δὲ ἡ περιουσία αὕτη εἶναι ἀνεπαρκὴς πρὸς ἱκανοποίησιν πασῶν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν πιστωτῶν, οὐδεμία ποσότης δύναται νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 538 ἀποφάσεως τῶν πιστωτῶν. Ἡ διαχείρισις τῶν συνδίκων ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πιστωτῶν, συγκαλουμένων ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ ν' ἀκούσωσι τὴν λογοδοσίαν αὐτῶν καὶ ν' ἀποφανθῶσι περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀντικαταστάσεώς των.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 540 δύνανται οἱ πιστωταὶ νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς συνδίκους τὸ ἔκτακτον δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πτωχεύσαντος. Ἡ ἐντολὴ αὕτη ὑπερβαίνει βεβαίως τὰ ὅρια τῆς διὰ τῆς καταστάσεως τῆς ἐνώσεως σκοπουμένης ἐκκαθαρίσεως, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς ὁμάδος, ὅπερ ἠδύνατο νὰ καταστρέψῃ ἐσπευσμένη τις ἀθρόα ἐκποίησις τοῦ ἐργοστασίου ἢ τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ πτωχεύσαντος, ἀπῄτει τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην ἐνέργειαν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ ἐν συνόλῳ ἐκποίησις ἀναφανῇ συμφέρουσα.

Κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον δὲν ὁρίζεται ἡ ἐποχὴ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἑνώσεως, οὔτε ἡ τύχη τοῦ πτωχεύσαντος· ἤδη κατὰ τὰ ἄρθρα 544 καὶ 545 τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἐπὶ τούτῳ συγκαλεσθέντων δανειστῶν καὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποφαίνεται ἂν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός, ὅτε παύει αὐτοδικαίως καὶ ἡ ἕνωσις. Καὶ ἂν μὲν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῇ συγγνωστός, ἕκαστος δανειστὴς ἐνάκτᾳ τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ ἀγωγῶν κατά τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος. Ἂν τοὐναντίον κηρυχθῇ συγγνωστός, ὁ πτωχεύσας ἀπαλλάσσεται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεως, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ τὸν καταδιώξωσιν εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἡ καθιέρωσις τῶν ἀρχῶν τούτων ἐπέτρεψε τὴν κατάργησιν τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας, ἥτις ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἐχρησίμευε μόνον πρὸς ἀποφυγὴν ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος εἰδικῶν διατάξεων, συνεπῆγε καὶ τὸ ἀτόπημα νὰ καταστήσῃ ἁρμόδιον δικαστὴν τῆς ἠθικότητος τοῦ ἐμπόρου ὀφειλέτου τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ὅπερ, ὅλως ξένον εἰς τὰς

περιστάσεις τῆς πτωχεύσεως, στερεῖται καὶ τῶν ἀπαιτουμένων πληροφοριῶν ὅπως ἐκτιμήσῃ τὸν χαρακτῆρά της.

Κατὰ τὸ ἰσχύον δίκαιον ἡ τῆς πτωχεύσεως διαδικασία ἀποπερατοῦται εἴτε διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, εἴτε διὰ τῆς ἑνώσεως. Συμβαίνει ὅμως πολλάκις ν' ἀναστέλληται ἡ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως δι' ἔλλειψιν περιουσίας· ἡ ἀνώμαλος αὕτη κατάστασις παρατείνεται ἐπ' ἄπειρον, καὶ ἡ μηδένα οὕτως ἐνδιαφέρουσα πτώχευσις λησμονεῖται, μέχρις οὗ ὁ νέας ἐμπορικὰς ὑποχρεώσεις ἀναδεξάμενος πτωχεύσας ἐπικαλεσθῇ τὴν κηρύξασαν τὴν πτώχευσιν αὐτοῦ ἀπόφασιν πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Καὶ ἄλλαι δὲ καταχρήσεις προκύπτουσιν ἐκ τῆς νόθου ταύτης καταστάσεως τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη νὰ κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἡ παῦσις τῆς ὅλως ἀσκόπου ταύτης διαδικασίας. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἕκαστος δανειστὴς ἀναλαμβάνει τὰς προσωπικὰς αὐτοῦ ἀγωγὰς καὶ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐὰν ὁ ἔμπορος ἐξήντλησεν ὁλοσχερῶς τὴν περιουσίαν του πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ νὰ δηλώσῃ τὴν πτώχευσίν του, εἶναι ἀνάξιος προστασίας, ἐὰν δὲ διετήρησεν ἄγνωστόν τινα εἰς τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ περιουσίαν, τὸ συμφέρον τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας θέλει τὸν ἀναγκάσει νὰ τὴν καταστήσῃ γνωστήν, ὅπως δι' αὐτῆς ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως.

Εἰς τὰς περὶ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν δανειστῶν διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος νόμου, ὀλιγίστας ἐπιφέρει τὸ νομοσχέδιον τροποποιήσεις καθιερούσας νομοθετικῶς τὴν λύσιν τῶν ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης ἀναφυομένων πολλαπλῶν ζητημάτων, σύμφωνα μὲ τὴν μέχρι τοῦδε σχηματισθεῖσαν περὶ αὐτῶν νομολογίαν.

Τὰ δικαιώματα τῶν ὑπάνδρων γυναικῶν, παραγνωρισθέντα ἐν πολλοῖς ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος δικαίου, ἐρρυθμίσθησαν εἰς τρόπον ἐπιεικέστερον, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ παραλειφθῶσι τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν δανειστῶν ἀναγκαῖα μέτρα.

Τὸ πρὸς διεκδίκησιν δικαίωμα τῶν αὐτουσίως σωζομένων ἐμπορευμάτων ἢ γραμματίων διετηρήθη ὡσαύτως κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε αὐτοῦ κατάστασιν, ῥυθμισθὲν συνεπέστερον ὡς πρός τινας πρακτικὰς λεπτομερείας. Εἶναι δίκαιον νὰ μὴ καθίστανται ἀντικείμενον διανομῆς τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἀλλότρια περιουσία ἀνευρισκομένη αὐτουσίως.

Ἡ εἰς τὸ πρόσωπον τῶν συνδίκων συγκέντρωσις παντὸς μέ-

σου ἐκτελέσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως ἤθελε διασπᾶται μὲ ματαίαν αὔξησιν τῶν ἐξόδων, ἂν ἐπετρέπετο εἰς πάντα δανειστήν, φέροντα τίτλον ἐκτελεστόν, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, ἐκ δὲ τῆς ἀκαίρου ταύτης καὶ ἐσπευσμένης καταδιώξεως δύνανται καὶ ἄλλως νὰ προσβληθῶσι τὰ συμφέροντα τῆς ὁμάδος ὑποτιμωμένων τῶν ἀκινήτων. Ἀλλὰ τοῦ κανόνος τούτου ἐξηρέθησαν οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ ὡς πρὸς τὰ ὑπέγγυα αὐτοῖς ἀκίνητα, ὧν τὴν ἐκποίησιν δύνανται κατὰ τὸ ἄρθρον 577 νὰ ἐπιδιώξωσιν ἀτομικῶς, ἐὰν ἡ πίστωσις αὐτῶν εἶναι ληξιπρόθεσμος καὶ ἤρξαντο τῆς ἀναγκαστικῆς διαδικασίας πρὸ τῆς ἐνώσεως· ἄλλως ἡ ἐκποίησις αὕτη ἐπιδιώκεται μόνον ὑπὸ τῶν συνδίκων ὀφειλόντων μάλιστα νὰ προβῶσιν εἰς αὐτὴν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνώσεως. Πρὸς αὔξησιν δὲ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐπετράπη καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ ὑπερθεματίσωσιν.

Διὰ τῶν ἄρθρων 587—590 ἐρρυθμίσθη θετικώτερον ἡ χρῆσις τῶν κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐνδίκων μέσων. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ματαίας ἀπωλείας χρόνου καὶ περιορισμὸν στρεψοδίκου διαθέσεως ὡρίσθησαν τὰ εἴδη τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες, εἴτε διὰ τὸν καθαρῶς προδικαστικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα, εἴτε διότι ὑπέστησαν ἤδη τρόπον τινὰ τοὺς δύο βαθμοὺς τῆς διαδικασίας, καθ' ὅσον ἐπ' αὐτῶν ἐξεδόθη πρῶτον ἀπόφασις τοῦ εἰσηγητοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητός του, δεύτερον ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου, δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀνακοπή, οὔτε ἔφεσις, οὔτε ἀναίρεσις.

Περὶ χρεωκοπίας.

Τὸ εἰς τὴν χρεωκοπίαν ἀναγόμενον μέρος τοῦ νομοσχεδίου περιέχει λεπτομερεστέραν καὶ εὐλογωτέραν κατάταξιν τῶν περιπτώσεων τῆς ἁπλῆς καὶ δολίας χρεωκοπίας. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 589 τοῦ ἰσχύοντος νόμου, καθ' ἣν τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεως ἐπιβάλλονται εἰς τὴν ὁμάδα, ὁσάκις ἡ καταδίωξις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων, ἐπέφερεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν ἀτιμωρησίαν τοῦ τοιούτου πλημμελήματος, καθόσον οἱ σύνδικοι, πρὸς ἀποφυγὴν νέας δαπάνης, ἀπεσιώπων τὰς περιπτώσεις τῆς ποινικῆς καταδιώξεως. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τὰ ἔξοδα ταῦτα ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, καὶ οὕτω παύει πᾶσα ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ συμφέροντος τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τοῦ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν.

Ἰδιαίτερον κεφάλαιον ὅλως νέον ὁρίζει περὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ἐπὶ ἁπλῇ ἢ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ συνεργῶν καὶ συναιτίων. Πρὸ πολλοῦ τὸ συμφέρον τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν ἐντίμων δανειστῶν ἐ-

ξηγείρετο κατὰ τῆς ἀτιμωρησίας τῶν ἀντὶ ἰδιαιτέρων πλεονεκτημάτων καὶ πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς ὁμάδος συγκατατιθεμένων εἰς συμβιβασμὸν μὴ δαρύνοντα αὐτούς. Διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς τοιαύτης καταχρήσεως τὸ νομοσχέδιον θέλει συντελέσει εἰς τὴν θεραπείαν τῆς αἰσχροτέρας πληγῆς τῶν πτωχεύσεων.

Περὶ ἀποκαταστάσεως.

Μετὰ τὰς ποινικὰς διατάξεις, σκοπούσας τὴν τιμώρησιν τῶν κατὰ τὰς πτωχεύσεις λαβουσῶν χώραν ἀξιοποίνων πράξεων, ὁ νόμος ἐπάγει τὴν ἀποκατάστασιν πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ πτωχεύσαντος ἐμπόρου, ἀναζητοῦντος διὰ παντοίων θυσιῶν τὴν ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ τῆς καλῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἡ κατάστασις τῆς πτωχεύσεως βελτιοῦται μὲν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ, ἐν περιπτώσει ἑνώσεως, διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυττούσης τὸν πτωχεύσαντα συγγνωστόν, ἀπαλλαττόμενον οὕτω τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ἀλλὰ δὲν ἀπαλείφεται εἰμὴ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως, δι' ἧς μόνης παύουσιν αἱ πολιτικαὶ ἢ ἐμπορικαὶ ἀνικανότητες τοῦ πτωχεύσαντος. Τὸν διὰ τοῦ αἰσθήματος τῆς τιμῆς ἐπενεργοῦντα τοῦτον θεσμὸν καθιστᾷ μᾶλλον εὐπρόσιτον τὸ νομοσχέδιον καθόσον, ἐναντίον τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος δικαίου, ἐπιτρέπει τὴν μετὰ ἓν ἔτος ἐπανάληψιν τῆς ἅπαξ ἀπορριφθείσης περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεως. Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 619 ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς μνήμης τοῦ ἐν πτωχεύσει ἀποβιώσαντος ἐμπόρου.

Ἐκ τῆς συνοπτικῆς ταύτης ἐκθέσεως, δι' ἧς διεξήλθομεν τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ νέου νομοσχεδίου, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει πεισθῇ περὶ τῆς ὑπεροχῆς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ νόμου, καὶ περὶ τῶν βελτιώσεων, ὡς καὶ τῆς πρακτικῆς ὠφελείας, ἃς ὑποσχεται διὰ τὸ ἐμπόριον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀναβάλει νὰ χορηγήσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῆς νέας ταύτης νομοθεσίας, πρὸ πολλοῦ παρὰ τε τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἀναζητουμένης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Νοεμβρίου 1868.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Σ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν ὁρισμῶν τοῦ περὶ πτωχεύσεως νομοσχεδίου, ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀστυκοῦ Κώδικος ἐπιτροπῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.

Ἡ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἀστυκοῦ νόμου ἐπιτροπὴ, ἔχουσα δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9851 ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργείου τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν νὰ συντάξῃ νέον περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας Νομοσχέδιον, καὶ ἀποπερατώσασα τὸ ἔργον της τοῦτο, σπεύδει νὰ τὸ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως. Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὡς βάσιν τὸν ἀπὸ 28 Μαΐου 1838 περὶ πτωχεύσεων Γαλλικὸν νόμον, παρεδέχθη δὲ ὡς πρὸς τὰς καθ' ἕκαστα λεπτομερείας καὶ πολλὰς νεωτέρας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1851 περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπιῶν καὶ ἀποστολῶν Βελγικοῦ νόμου, ὡς καὶ τοῦ ἁπάντων νεωτάτου ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1865 περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας Νόμου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας.

Ἐπειδὴ δὲ πλεῖσται διατάξεις τοῦ μέχρι τοῦδε διέποντος παρ' ἡμῖν τὰ περὶ πτωχεύσεως νόμου ἐπαναλαμβάνονται ἄνευ τροποποιήσεως ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ, ἐκρίθη περιττὸν νὰ ἐκτεθῶσιν ἰδίαι καὶ περὶ τῶν πρὸ πολλοῦ τοῖς πᾶσι γνωστῶν τούτων διατάξεων αἰτιολογίαι· ὅθεν ὁπόσαι οἱ ἤδη ἰσχύοντες ὁρισμοὶ διατηροῦνται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, γίνεται ἁπλῶς μνεία περὶ τῆς ταυτότητος τῆς διατάξεως.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ πτωχεύσεως.

Ἄρθρον 437. Τὸ παλαιὸν ἄρθρον 437 ἀποτελεῖ τὴν πρώτην § τοῦ παρόντος ἄρθρου, καθιερουμένης καὶ ἤδη τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν τοῦ ἐμπόρου ἀποτελεῖ τὴν πτώχευσιν.

Διὰ τῆς δευτέρας § λύεται, ὡς καὶ ἐν τῷ Βελγ. νόμῳ, καταφατικῶς τὸ ἐκάστοτε ἐγερθὲν ζήτημα, ἐὰν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις τοῦ μὴ μετερχομένου πλέον τὴν ἐμπορίαν, ἀρκεῖ νὰ εἶχε παύσει τὰς πληρωμάς του ὅτε τὴν μετήρχετο.

Διὰ δὲ τῆς τρίτης § λύεται ἐπίσης καταφατικῶς, ὡς καὶ ἐν τῷ γαλλ. νόμῳ, τὸ ζήτημα, ἂν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις ἀποβιώσαντος ἐμπόρου· οὐχ ἧττον, πρὸς ἀποφυγὴν διαταράξεως τῶν κληρονομικῶν σχέσεων, περιωρίσθη τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προκληθῇ ἡ κήρυξις τῆς πτωχεύσεως αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς ἀποβιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθρον 438. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἀπαράλλακτον πρὸς τὸ 440 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁρίζει τὸ ἐμποροδικεῖον τοῦ τόπου ἔνθα ὑπάρχει τὸ κύριον κατάστημα τοῦ πτωχεύσαντος ἀτόμου, ἢ τῆς πτωχευσάσης ἑταιρίας ὡς ἁρμόδιον νὰ δεχθῇ τὴν δήλωσιν, ὡς καὶ ἤδη ἄλλως ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐν γένει δικονομικὰς ἀρχὰς, καὶ ὅτι ἐπὶ πτωχεύσεως οὐ μόνον τῆς ὁμορρύθμου ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρίας ὀφείλουν, διὰ τὴν ταυτότητα τῶν λόγων, νὰ περιέχωνται ἐν τῇ δηλώσει τὰ ὀνόματα, ἡ κατοικία κλπ. ἁπάντων τῶν ὑπευθύνων ἀλληλεγγύων συνεταίρων, ἐπὶ δὲ πτωχεύσεως ἀνωνύμου ἑταιρίας, μὴ ὑπαρχόντων ὑπευθύνων συνεταίρων, ἡ δισδικασία ἀπευθύνεται κατὰ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς, χωρὶς οὗτοι νὰ τελῶσι προσωπικῶς ἐν πτωχεύσει.

Ἄρθρον 439. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ πτωχεύσας ὀφείλει μετὰ τὴν δηλώσεως αὐτοῦ νὰ καταθέσῃ τὸν ἰσολογισμὸν, ἐνῷ κατὰ τὸ ἄρθρ. 470 τοῦ παλαιοῦ νόμου ἡ παράδοσις τοῦ ἰσολογισμοῦ δὲν ἦτο ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πτωχεύσαντα εἰμὴ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν πρακτόρων.

Ἄρθρον 440. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τὸ ἐμποροδικεῖον κηρύττει τὴν πτώχευσιν ἐπὶ τῇ βάσει εἴτε τῆς δηλώσεως τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε ἀναφορᾶς τινος τῶν δανειστῶν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος σύμφωνα μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρ. 449. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διορίζεται ὁ εἰσηγητὴς κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 454, διατάσσεται δὲ ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων, καὶ διορίζονται εἷς ἢ πλείονες προσωρινοὶ σύνδικοι, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε πρακτόρων. Διὰ τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως σκοπεῖται ἡ ἁπλοποίησις τῆς διοικήσεως τῶν ὑποθέσεων τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἡ ἀποφυγὴ τριπλῆς ἀλλεπαλλήλου καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιζημίου μεταβολῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται συντομωτάτη προθεσμία ἐντὸς τὸ πολὺ 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς,

καθ' ἣν ὀφείλουν νὰ συνέλθωσιν οἱ δανεισταὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν συνδίκων. Ἡ διάταξις αὕτη ληφθεῖσα ἐκ τοῦ ἄρθρου 546 τοῦ ἰταλικοῦ νόμου συντέμνει κατὰ πολὺ τὴν πρὸς κατάρτισιν τῆς συνελεύσεως ταύτης προθεσμίαν καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθρον 441. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφίησεν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δικαστοῦ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, καὶ δὲν ὑποχρεοῖ τὸ δικαστήριον, ὡς τὸ μέχρι τοῦδε 441, νὰ λάβῃ ὡς βάσιν τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου ὡρισμένα τινὰ γεγονότα. Ἐν ἐλλείψει εἰδικοῦ προσδιορισμοῦ, ἡ ἡμέρα τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ταυτίζεται μὲ τὴν τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τοῦ ἀποβιώσαντος, ἐφ' οὗ ταυτὸν λογίζεται ἡ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ. Ἡ τελευταία § τοῦ ἄρθρου τούτου ταυτίζεται μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 457, καθ' ἣν οὐδεμία αἴτησις περὶ προσδιορισμοῦ ἄλλης ἐποχῆς παύσεως πληρωμῶν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν δανείων ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 442. Κατὰ τὸ σήμερον ἰσχύον ἄρθρον 455 ἡ κήρυξις τῆς πτωχεύσεως ἐπιφέρει ὑποχρεωτικῶς τὴν κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τὴν κατ' οἶκον φύλαξιν αὐτοῦ. Ἡ διάταξις αὕτη προσβάλλουσα πολλάκις ἀδίκως τὴν φιλοτιμίαν εὐϋπολήπτων ἐμπόρων ὧν ὁ πτωχεύσας δὲν εἶναι συνήθως εἰμὴ ἀνυπερβλήτως συνέπεια ἀτυχῶν περιπετειῶν ἢ ἐμπορικῆς κρίσεως, ἐθεωρήθη πάντοτε ὡς αὐστηρότης ἀναιτιολόγητος κατὰ τοῦ δυστυχοῦς ἀλλ' ἐντίμου ἐμπόρου, ἀνωφελὴς δὲ ὡς πρὸς τὸν δόλιον, ὅστις, προπαρασκευάζων τὴν πτώχευσίν του, δὲν θέλει λείψει ν' ἀπαφύγῃ διὰ τῆς βραπετεύσεως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ταπεινωτικοῦ τούτου μέτρου, ἐντεῦθεν δὲ προέρχεται καὶ τὸ ἀτόπημα νὰ στερῶνται οἱ σύνδικοι τῶν πληροφοριῶν, ἃς μόνος ὁ πτωχεύσας εἶναι συνήθως εἰς θέσιν νὰ τοὺς χορηγήσῃ ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν ὑποθέσεών του· οὕτω δὲ ἐπέρχεται ἀθεράπευτος ζημία εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ὁμάδος. Τὸ ἄρθρον 442 ἀφῆκεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου νὰ διατάξῃ ἢ μή, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὴν κράτησιν ἢ κατ' οἶκον φύλαξιν τοῦ πτωχεύσαντος, ἀνέθηκε δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου εἰς τοὺς συνδίκους ἢ τὸν εἰσαγγελέα, ὅπερ διὰ τὴν σιωπὴν τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου ἔμενε πολλάκις σκανδαλωδῶς ἀνεκτέλεστον.

Ἄρθρον 443 καὶ 444. Ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τοὺς συνδίκους

παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ οὕτω πληροῦται τὸ κενὸν τοῦ μέχρι τοῦδε 449 ἄρθρου, καθ' ὃ τοιαύτη κοινοποίησις ἐγίνετο πρὸς μόνον τὸν εἰρηνοδίκην, ἐντεῦθεν δὲ μὴ εἰδοποιούμενοι ἐγκαίρως οἱ σύνδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεύς, δὲν ἐλάμβανον τ' ἀπαιτούμενα μέτρα. Τὸ δὲ 444 ὁρίζει ἀκριβέστερον τὸν τρόπον τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 445 καὶ 446. Μία τῶν σπουδαιοτέρων τῆς πτωχεύσεως συνεπειῶν εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ ἄρθρον 442 αὕτη ἐλογίζετο ὡς συνέπεια ἀνατρέχουσα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, μολονότι ἡ κηρύττουσα τὴν πτώχευσιν ἀπόφασις ἐκδίδεται πολὺ μεταγενεστέρως. Ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης ἐπέρχεται πολλάκις ἀβεβαιότης ἐπιζήμιος ὡς πρὸς τὸ κῦρος τῶν ἐντοσούτῳ πράξεων τοῦ πτωχεύσαντος, καθόσον, ἐνῷ πράγματι ἐξηκολούθει οὗτος νὰ ἔχῃ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, κατὰ τὸν διαληφθέντα νόμον λογίζεται στερηθεὶς αὐτῆς. Ἡ μικτὴ αὕτη κατάστασις παύει δυνάμει τῆς παρούσης τοῦ νομοσχεδίου διατάξεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε σκόπιμον τὴν παραδοχὴν νέας τινὸς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 451 τοῦ ἰταλικοῦ νόμου, καθ' ἣν ὁ πτωχεύσας στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ν' ἀναλάβῃ τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα, ἐκτὸς ἐὰν ἀποκατασταθῇ ἡ συμβιβασθῇ. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ἐγγράφεται ἐν πίνακι τοιχοκολλημένῳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἐμποροδικείου καὶ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ· τὰ μέτρα ταῦτα ἐνεργοῦντα διὰ τοῦ αἰσθήματος τῆς τιμῆς θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν περιστολὴν τῶν καθ' ἡμέραν διαταραττουσῶν τὴν ἐμπορικὴν πίστιν καταχρηστικῶν πτωχεύσεων, δι' ὧν σκοπεύεται καὶ καταρτοῦται ἡ λήστευσις τῆς ἀλλοτρίας περιουσίας. Τέλος, πᾶσα πληρωμὴ ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη νομικὴ τοῦ πτωχεύσαντος πρᾶξιν ὡς καὶ πᾶσα πρὸς αὐτὸν καταβολὴ λογίζεται ἄκυρος πρὸς τὴν ὁμάδα. Ἑτέρα συνέπεια τῆς προμνησθείσης ἀρχῆς εἶναι ὅτι ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως πᾶσα ἀγωγὴ ἢ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ νὰ ἐγερθῇ εἰμὴ μόνον κατὰ τῶν συνδίκων. Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον νὰ δεχθῇ τὸν πτωχεύσαντα εἰς παρέμβασιν, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐνδέχεται ἄλλως νὰ παραμεληθῶσι τὰ συμφέροντά του.

Ἄρθρον 447. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναπτύσσεται ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 448 τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου ἀρχή, ὅτι τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα χρέη τοῦ πτωχεύσαντος καθίστανται ἀπαιτητὰ ὡς πρὸς

αὐτόν. Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς συνοφειλέτας, αὐτοὶ διατηροῦσι τὸ πλεονέκτημα τῆς συνωμολογημένης προθεσμίας· ἀλλὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐξαίρεσιν καθιεροῖ τὸ ἄρθρον **448** τοῦ ἰσχύοντος νόμου ὡς πρὸς τοὺς ὑπογραφεῖς συναλλαγματικῆς ἢ εἰς διαταγὴν γραμματίου, καθόσον ἡ πτώχευσις ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ὑποχρεοῖ τοὺς λοιποὺς νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν. περὶ τῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρωμῆς, ἢ νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως. Ἕνεκα τῆς γενικότητος ταύτης συνάγουσιν ὅτι ἡ πτώχευσις καὶ ἑνὸς ὁποιουδήποτε ὀπισθογράφου χορηγεῖ εἰς τὸν κομιστὴν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν λοιπῶν συνυποχρέων ἐγγύησιν ἢ ἄμεσον πληρωμήν. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπέρχεται διατάραξις εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ὑπολογισμούς, καθόσον ὁ ἔμπορος ὑπολογίζων ὅτι δὲν θέλει πληρώσει τὸ παρ' αὐτοῦ ὑπογραφὲν γραμμάτιον εἰμὴ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὡρισμένην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μακρὰν προθεσμίαν, ὑποχρεοῦται εἰρήνης εἰς τὴν ἄμεσον αὐτοῦ πληρωμήν, ἡ δὲ αὐστηρότης αὕτη εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀναιτιολόγητος, καθόσον ὁ κύριος ὀφειλέτης, ὁ ὑπογραφεὺς δηλ. τοῦ εἰς τὴν διαταγὴν γραμματίου, ὁ ἐκδότης τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ ὁ ἀποδέκτης αὐτῆς μὴ πτωχεύσαντες, εἰσὶν ὑπόχρεοι καὶ πρόθυμοι εἰς τὴν ἔγκαιρον πληρωμήν. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον, μόνον ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τῶν κυρίων ὀφειλετῶν, τουτέστι τοῦ ὑπογραφέως τοῦ γραμματίου, τοῦ ἀποδέκτου τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τοῦ ἐκδότου ἐλλείψει ἀποδοχῆς, ὑποχρεοῦνται οἱ λοιποὶ συνυπόχρεοι νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν, ἂν δὲν προτιμῶσι νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως.

Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ 1ου ἐδ. τοῦ ἄρθρου τούτου προέκυψαν δύο ζητήματα, α') ἐὰν ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ἀπαίτησις, καθισταμένη ληξιπρόθεσμος δυνάμει τῆς πτωχεύσεως, ὀφείλῃ νὰ γείνῃ δεκτὴ εἰς τὰ χρέη τῆς ὁμάδος προαφαιρουμένου τοῦ νομίμου τόκου· β') ἐὰν ὁ πληρόνων συνοφειλέτης δὲν δικαιοῦται νὰ προαφαιρέσῃ τὸν προεξοφλητικὸν τόκον. Οὕτω δανειστής τις ἔχει κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαίτησιν 1,000 δραχ., ἥτις δὲν θέλει κατασταθῇ ληξιπρόθεσμος εἰμὴ μετὰ δύο ἔτη· θέλει ἄρα γίνει δεκτὸς εἰς τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 1000 δρ., ἢ, δυνάμει τῆς ἀρχῆς ὅτι ὁ τόκος περιελήφθη ἐν τῷ κεφαλαίῳ, θέλει ἀφαιρεθῇ ποσότης ἴση πρὸς τὸν νόμιμον τόκον; Τὸ νομοσχέδιον στηριζόμενον εἰς τὸ προμνηθὲν τεκμήριον, καὶ περιπλέον εἰς τὸ ἄρθρ. **448**, καθ' ὃ οἱ τόκοι παύουσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, ὁρίζει, ὅτι θέλει γίνει ἡ ἔκπτωσις τοῦ νομίμου τόκου διὰ τὸ ἀπὸ

τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως μέχρι τῆς φυσικῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χρονικὸν διάστημα.

Μόλα ταῦτα διὰ νὰ μὴ περιπλέωνται αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως καὶ ὑποβάλλωνται οἱ σύνδικοι εἰς περιπλόκους ὑπολογισμούς, ἐξ οὗ δὲν θέλει προκύψει εἰμὴ ἔκπτωσις ἐλαχίστων ποσῶν, δὲν θέλει γίνεται ἡ ἀφαίρεσις τῶν τόκων, εἰμὴ καθόσον ἤθελεν ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον ἓν ἔτος μέχρι τῆς φυσικῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.

Τὸν περιορισμὸν τοῦτον δὲν ἐκτείνει τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν εἷς τῶν συνοφειλετῶν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχουσι πλέον οἱ αὐτοὶ λόγοι οἱ ὑφιστάμενοι ὅτε ἡ ὁμὰς πληρόνῃ, καὶ ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν προτιμῶντα τὴν ἄμεσον πληρωμὴν συνοφειλέτην νὰ κρατήσῃ τὸν νόμιμον τόκον τῶν πρὸ τῆς προθεσμίας παρ' αὐτοῦ καταβαλλομένων ποσῶν, ὅσον βραχὺς καὶ ἂν ἦναι ὁ μέχρι τῆς φυσικῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χρόνος. Ἄλλως ἤθελεν ὠφελεῖται ὁ τρίτος κομιστὴς τοῦ τοιούτου γραμματίου, λαμβάνων ὁλόκληρον τὸ ποσόν, εἰς οὗ τὴν ἀπόλαυσιν δὲν ἐδικαιοῦτο εἰμὴ πολὺ βραδύτερον, καὶ τὸ ὁποῖον δύναται ἐν τῷ διατήματι τούτῳ νὰ καταστήσῃ τοκοφόρον.

Ἄρθρον **448**. Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως οἱ τόκοι τῶν χρεῶν τοῦ πτωχεύσαντος παύουσιν ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν, α') διότι ὁ πτωχεύσας καθίσταται τοὐντεῦθεν ἀνίκανος νὰ πληρώσῃ, καὶ β') καθόσον, ἐὰν οἱ τόκοι ἐξηκολούθουν, οἱ τῶν μεγάλων ποσοτήτων ἤθελον ἀπορροφᾷ ἐν σπουδαῖον μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ πρὸς βλάβην τῶν μικρῶν πιστωτῶν καὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἰσότητος. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς διενεχύρου, δι' ὑποθήκης, ἢ ἄλλου προνομίου ἐξησφαλισμένας πιστώσεις, καθόσον αὗται λογίζονται τελοῦσαι ἐκτὸς τῆς πτωχεύσεως καὶ ἐξαιροῦνται τοῦ διὰ τῆς πτωχεύσεως παραγομένου νόμου τῆς ἰσότητος. Ἀλλὰ δὲν ὀφείλονται εἰμὴ καθόσον πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ἡ ἀξία τοῦ εἰς τὸ προνόμιον, τὸ ἐνέχυρον, ἢ τὴν ὑποθήκην ὑπεγγύου πράγματος.

Ἄρθρον **449**. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπαναλαμβάνονται τελειούμεναι αἱ ἀτελεῖς διατάξεις τῶν ἄρθρ. **444** καὶ **446** τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος νόμου.

Καὶ δυνάμει μὲν τοῦ 2ου ἐδαφ. λογίζεται ἄκυρος πᾶσα ἑτεροβαρὴς μεταβίβασις εἴτε κινητῆς εἴτε ἀκινήτου περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, διότι πράξεις ἐλευθεριότητος δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπωνται ἐπὶ βλάβῃ τῶν δανειστῶν, οὐδεὶς δὲ λόγος ὑπάρ-

χει ἐξαιρέσεως τῆς κινητῆς περιουσίας ἀπὸ τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος τῶν ἀκυροτήτων. Καὶ ἐὰν δὲ ἡ μεταβίβασις γίνεται ὑπὸ τύπον ἀμφοτεροβαρῶς πράξεως, δὲν πρέπει νὰ διαφεύγῃ τὴν προμνησθεῖσαν ἀκυρότητα, ὁσάκις ἡ ἀξία τοῦ ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος δοθέντος ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν τοῦ ληφθέντος.

Διὰ τοῦ 3ου ἐδαφ. κηρύττονται ἄκυροι αἱ ἐπὶ μετρητοῖς ἢ ἄλλως ἐνεργούμεναι πληρωμαὶ χρεῶν μὴ ληξιπροθέσμων, διότι λογίζονται γενόμεναι χάριν προστασίας τινῶν δανειστῶν καὶ πρὸς βλάβην τῶν λοιπῶν.

Ἡ δὲ διάταξις ἰσχύει διὰ πᾶσαν προπληρωμὴν εἴτε ἐμπορικοῦ εἴτε ἀστικοῦ χρέους, καθόσον οὐδὲν δικαιολογεῖ τὸν διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἄρθρου 446 περιορισμὸν αὐτῆς εἰς μόνα τὰ ἐμπορικὰ χρέη.

Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ληξιπροθέσμων χρεῶν ἡ πληρωμὴ λογίζεται ἄκυρος, ἐὰν γίνῃ ἄλλως ἢ τοῖς μετρητοῖς ἢ δι' ἐμπορικῶν γραμματίων, καθόσον εἰς τὸ ἐμπόριον ἡ δόσις πρὸς πληρωμὴν εἶναι μέσον λίαν σπάνιον τῆς ἀπαλείψεως τῶν ἐνοχῶν, καὶ ἐπομένως λίαν ὕποπτον.

Διὰ τοῦ 4ου ἐδαφ. κηρύττεται ἄκυρος πᾶσα ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως δικαστικὴ ὑποθήκη, ἀποκτηθεῖσα ἐντὸς τῶν 10 ἡμερῶν πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἐὰν ὁ πρὸς ἐγγραφὴν αὐτῶν τίτλος δὲν ἀπεκτήθη πρὸ τῆς διαληφθείσης ἐποχῆς, ἢ σκοπῷ τὴν ἐξασφάλισιν προϋπαρχούσης ἤδη ἀπαιτήσεως.

Διὰ τοῦ 5ου τέλος ἐδαφίου κηρύττεται ἄκυρος ἡ προσημείωσις ὑποθήκης, καθόσον ἔλαβε χώραν δυνάμει ἐγγράφων ἀποκτηθέντων ἐντὸς τῶν 10 ἡμερῶν πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ὁσάκις στηρίζεται εἰς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 § 1 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου διαλαμβανόμενα ἔγγραφα, ἡ δὲ προσημείωσις ἡ στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2ῳ καὶ 3ῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τίτλους, καί τοι προγενεστέρους τῶν 10 ἡμερῶν, λογίζεται ἄκυρος, ἐὰν δὲν ἐνεγράφη πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἄρθρ. 450. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἐπανάληψις τελειοτέρα τοῦ ἄρθρου 445 τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος νόμου, καθόσον παραλείπεται ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ γινομένη διάκρισις ἐμπορικῶν πράξεων καὶ ὑποχρεώσεων, ὥστε ἐν γένει δύναται ν' ἀκυρωθῇ πᾶσα πρᾶξις τοῦ πτωχεύσαντος, μηδ' αὐτῶν τῶν ἀστικῶν ἐξαιρουμένων, λαβοῦσα χώραν μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ μετ' αὐτοῦ συναλλαξάμενοι τὴν ἐγνώριζον.

Ἄρθρ. 451. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου σχετίζεται πρὸς τὴν

τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 449 καὶ ὁρίζει τὸν χρόνον μέχρις οὗ δύναται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη ἐπὶ τῇ βάσει τίτλου, ἐγκαίρως ἀποκτηθέντος, δηλονότι πρὸ τῶν 10 ἡμερῶν πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν. Ἀλλὰ καὶ τὴν μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν ἢ ἐντὸς 10 ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς ἐγγραφὴν τῶν ἐγκύρως ἀποκτηθέντων ταιούτων τίτλων δύναται τὸ δικαστήριον νὰ κηρύξῃ ἄκυρον, ἂν παρῆλθον πλέον τῶν 15 ἡμερῶν, παρατεινομένων κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ τίτλου τῆς ὑποθήκης μέχρι τῆς ἐγγραφῆς. Διὰ δὲ τῆς διατάξεως ταύτης τὸ νομοσχέδιον σκοπεῖ νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ δανειστοῦ δολίαν συνεννόησιν πρὸς ἀναβολὴν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης, ἵνα ἐν τοσούτῳ ἀπολαύῃ ὁ ὀφειλέτης φαινομένην τινὰ πίστιν ἀξιοχρεότητος, δυναμένην ν' ἀπατήσῃ τοὺς τρίτους ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ τοῦ ὀφειλέτου κατάστασιν.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐκτείνεται εἰς τὰς δυνάμει τοῦ νόμου ἐγγραφομένας ὑποθήκας, ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῶν εἶναι ἀδύνατος ἡ συμπαιγνία.

Ἄρθρον 452. Ἡ ἀρχή, ὅτι ἡ πληρωμὴ καὶ αὐτῶν τῶν ἐμπροθέσμων χρεῶν, γενομένη ἐπὶ μετρητοῖς ἢ ἐμπορευσίμοις γραμματίοις μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, δύναται ν' ἀκυρωθῇ, ἐὰν ὁ πληρωθεὶς πιστὸς ἐγνώριζε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, ὑπόκειται εἰς ἐξαίρεσιν ὑπὲρ τοῦ τρίτου κομιστοῦ συναλλαγματικῆς ἢ εἰς διαταγὴν γραμματίου. Ὅταν τοιαῦτα γραμμάτια ἢ συναλλαγματικαὶ πληρόνωνται μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, ἀλλὰ πρὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ὁ κομιστὴς αὐτῶν, καὶ τοι ἐν γνώσει τῆς παύσεως ταύτης τῶν πληρωμῶν, δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ληφθέντος.

Τοιαῦτα δικαιόγραφα κυκλοφοροῦσιν ἀντὶ μετρητῶν, καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἐπικίνδυνος πᾶσα παρεμπόδισις τῆς ἀπροσκόπτου κυκλοφορίας των. Τίς ἤθελε τῷόντι νὰ δέχεται ἀντὶ πληρωμῆς, δυνάμενος νὰ προϊδῃ τοιαύτην ἐνδεχομένην ἀνάκλησιν; Ἄλλως τε, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ δέκτης ἢ ὁ ἐκδότης τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου ἐπιώχευσεν, ἤθελεν εἶσθαι ἄδικον νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν κομιστὴν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, ἅτινα ἔλαβε παρὰ τοῦ δέκτου ἢ τοῦ ἐκδότου τῶν γραμματίων, καθότι, ἐάν, ὅταν ὁ κομιστὴς παρουσιάσθη διὰ νὰ πληρωθῇ τὴν συναλλαγματικὴν ἢ τὸ γραμμάτιον, δὲν ἐπληρόνετο, ἤθελε διαμαρτυρηθῇ καὶ ἐνασκήσει πᾶσαν ἀγωγὴν του· ἀλλ' ἐὰν ἐπληρώθη, δὲν ἠδύνατο νὰ διαμαρτυρηθῇ οὐδὲ νὰ ἀποποιηθῇ κἂν

τὴν προσφερομένην αὐτῷ πληρωμήν. Ἰδοὺ οἱ λόγοι δι' οὓς ὁ τρίτος κομιστὴς δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ τὸ ληφθὲν εἰς τὴν ὁμάδα καὶ ἂν ἦτο ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

Ὁ νόμος ὑποχρεοῖ εἰς τὴν ἀπόδοσιν μόνον τὸν ἐκδότην ἢ τὸν τρίτον διατάκτην, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ ἐξεδόθη, ὡς καὶ τὸν πρῶτον ὀπισθογράφον ἐπὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων, καὶ μόνον καθόσον εἶναι ἀποδειγμένον, ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶχε γνῶσιν τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου ἢ τῆς συναλλαγματικῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

Ἄρθρον **453**. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπαγορευομένη ἀναστολὴ πάσης ἐκτελέσεως πρὸς πληρωμὴν προνομιούχων πιστώσεων ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος μέχρι τῆς περατώσεως τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν δανείων ἐκθέσεως σκοπὸν ἔχει νὰ δώσῃ εἰς τοὺς συνδίκους τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ὅπως δυνηθῶσιν, ἐξετάζοντες τὴν κατάστασιν τῆς πτωχεύσεως, ν' ἀποφασίσωσιν ἂν ἦναι συμφερώτερον εἰς τὴν ὁμάδα νὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐκποίησις τῶν ὑπεγγύων κινητῶν, ἢ νὰ ἱκανοποιηθῶσιν ἄλλως οἱ ἐνεχυροῦχοι δανεισταί. Βεβαίως διὰ τῆς ἀναβολῆς ταύτης τὰ δικαιώματα τῶν προνομιούχων δανειστῶν προσβάλλονται, ἀλλὰ τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς ὁμάδος. Ἄλλως ἐκ τοῦ μέτρου τούτου οὐδὲν ἄλλο πάσχουσιν οἱ προνομιοῦχοι δανεισταὶ ἢ μικράν τινα ἀργοπορίαν, ἐνῷ, δι' ἐσπευσμένης ἐκποιήσεως τῶν ὑπεγγύων κινητῶν, ἠδύνατο νὰ προκύψῃ σπουδαία βλάβη διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ὁμάδος.

Οὐχ ἧττον οἱ προνομιοῦχοι δανεισταὶ δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι πᾶν συντηρητικὸν μέτρον, ἐκτὸς δὲ τούτου, ὁ κύριος τοῦ ἐνοικιασμένου κτήματος δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ, ἅμα λήξαντος τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως παύει αὐτοδικαίως ὡς πρὸς τὸν κύριον τοῦ ἐνοικιασμένου κτήματος, καὶ τοῦτο, διότι, ἕνεκα τῆς ἀλλαχόσε μετακομίσεως τῶν κινητῶν, αἱ ἀσφάλειαι αἱ προκύπτουσαι ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτῶν προνομίου του δυνατὸν νὰ ἐλαττωθῶσιν.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. **454** καὶ **455**. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ὁρίζονται, ὡς ἐν τοῖς μέχρι τοῦδε ἰσχύουσιν ἄρθροις **454** καὶ **458**, τὰ περὶ διορισμοῦ, ἀντικαταστάσεως, καὶ ἀμοιβαιότητος τοῦ εἰσηγητοῦ, οὗτινος αἱ διατάξεις κηρύττονται προσωρινῶς ἐκτελεσταί, καθιεροῦται δὲ κατ' αὐτῶν δικαίωμα προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.

Ἄρθρ. **456**—**460**. Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου ὁρίζουσιν ἀκριβέστερον τὰ διὰ τῶν ἄρθρ. **449**—**453** τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ὑπαγορευόμενα ὡς πρὸς τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων μέτρα, καθίστανται δὲ ταῦτα κοινὰ εἴς τε τοὺς μετόχους τῆς ὁμορρύθμου ἑταιρίας καὶ εἰς τὰ ὑπεύθυνα μέλη τῆς ἑτερορρύθμου ἐπελθούσης πτωχεύσεως αὐτῶν.

Τέλος, τὸ ἄρθρ. **460** ὁρίζει, ὅτι τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἔξοδα, ὅταν δὲν ὑπάρχωσι πρόχειρα κτήματα τῆς πτωχεύσεως, προκαταβάλλόμενα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, κατ' ἀπόφασιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποδίδονται εἰς αὐτὸ προνομιακῶς ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων. Ἡ διάταξις αὕτη ἐπεκτείνει, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως, τὴν ἤδη ἐν ἰσχύϊ ἐγκύκλιον τῆς Γραμματείας τῶν οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς ταμίας τοῦ Βασιλείου ἐκδεδομένην ἐν τοῖς ἑλλ. Κώδιξιν ἐν ὑποσημειώσει ὑπὸ τὸ ἄρθ. **476** τοῦ ἐμπορ. Νόμου. Ἡ διάταξις αὕτη, συνδυαζομένη μὲ τὴν τοῦ ἄρθρ. **519** τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ μὲ τὸ διὰ τὰς προκαταβολὰς τοῦ δημοσίου διδόμενον αὐτῷ προνόμιον, ἀσφαλίζει μὲν ἀφ' ἑνὸς κινδυνεύοντα συμφέροντα τῶν τρίτων, ὡς καὶ τὸ τῆς δημοσίας τάξεως, προφυλάττει δ' ἀφ' ἑτέρου ἀποχρώντως τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν συνδίκων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. **461**—**468**. Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ νομοσχεδίου τροποποιεῖ τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα τῆς διοικήσεως τῆς πτωχεύσεως. Οὕτω περιορίζονται εἰς δύο περιόδους ἐκλογῆς τοῦ χάριν τῆς διοικήσεως ἀναγκαίου προσωπικοῦ αἱ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον δίκαιον τρεῖς ἀλληλοδιάδοχοι τοιαῦται. Ἡ συνεχὴς μεταβολὴ τοῦ εἰς τὴν διοίκησιν ταύτην καλουμένου προσωπικοῦ ἀπεδείχθη ἐν τῇ πράξει ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ὁμάδος, καὶ παραίτιος οὐ μικρᾶς ἀπωλείας χρόνου.

Ἐντεῦθεν, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε πραχτόρων, προσωρινῶν καὶ ὁριστικῶν συνδίκων, ἡ διοίκησις τῆς πτωχεύσεως ἀνατίθεται ἤδη ἀμέσως μὲν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως εἰς προσωρινοὺς συνδίκους, διοριζομένους ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἄνευ συμπράξεως τῶν εἰσέτι ἀγνώστων δανειστῶν, εἶτα δὲ εἰς τοὺς ὁριστικούς, τῇ συμπράξει τῶν ἤδη ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων δανειστῶν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ τελευταῖοι ἐκλέγονται ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ὑπὸ τῶν εἰσέτι εἰκαζομένων δανειστῶν, μετὰ τὴν ὁριστικὴν αὐτῶν ἐξέλεγξιν τοῖς δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ διασκεφθῶσιν ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένῃ συνελεύσει, ἂν συμφέρῃ νὰ διατηρήσωσι τὸ αὐτὸ προσωπικὸν ἢ νὰ τὸ ἀντικαταστήσωσιν. Οὐχ ἧττον εἰθεωρήθη συντελεστικώτερον εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς διοικήσεως τῶν πραγμάτων τῆς πτωχεύσεως, καὶ αὐτῶν τῶν ὁριστικῶν συνδίκων ὁ διορισμὸς ἢ ἡ ἐπικύρωσις νὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ δικαστηρίου. Τοιουτοτρόπως κατορθοῦται ἀσφαλέστερον ἡ ἐπίβλεψις τῆς διαγωγῆς αὐτῶν, ἐνδιαφερούσης οὐ μόνον τοὺς παρόντας καὶ διὰ τοῦτο δυναμένους εὐκόλως νὰ συνεννοηθῶσι δανειστάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπόντας καὶ ἀπομεμακρυσμένους.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν ἔργων τῶν συνδίκων.

Ἄρθρ. 469—480. Τὸ ἄρθρον 469 ἀπονέμει εἰς τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους τὰ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε 462 εἰς τοὺς πράκτορας ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα.

Τὰ ἄρθρα 470—472 ὁρίζουσι τ' ἀντικείμενα, ἅτινα δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ νὰ μὴ σφραγισθῶσιν, ἢ, σφραγισθέντα, νὰ ἐξαιρεθῶσι μετέπειτα τῶν σφραγίδων διὰ τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου αὐτῶν χρήσεως, ἢ ἄλλης ἐνεργείας, ὀλίγον δὲ μεταβάλλονται δι' αὐτῶν τ' ἄρθρα 463 καὶ 464 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 471 ἰδίως δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ προσωρινὴ ἐξακολούθησις τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ὅταν τὸ συμφέρον τῆς ὁμάδος τὸ ἀπαιτῇ· ἀλλ' ἡ ἐκποίησις ἐν γένει τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ πρὸ τῆς ἀποῤῥίψεως τοῦ συμβιβασμοῦ, καθόσον εἶναι πάντοτε εὐκταία ἡ διὰ συμβιβασμοῦ ἀποπεράτωσις τῆς πτωχεύσεως, καθίσταται δὲ οὗτος ἄσκοπος, ἐὰν προηγουμένως ἐκποιηθῇ ἡ περιουσία τοῦ πτωχεύσαντος. Μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περι-

στάσεις δύναται ἡ τοιαύτη ἐκποίησις νὰ λάβῃ χώραν, ἀδείᾳ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀκουσθέντος προηγουμένως τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 473 καθιεροῖ τὴν καὶ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρ. 463 ἀρχὴν τῆς ὑπὸ τῶν συνδίκων ἐξελέγξεως τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ πτωχεύσαντος, καθόσον αὕτη λογίζεται τοὐντεῦθεν, ὅτι ἀφορᾷ μᾶλλον τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν ἢ τὸ ἄτομον τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἰδέας ταύτης, τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς συνδίκους τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀποδίδωσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὰς ξένας τῆς ἐμπορίας αὐτοῦ ἐπιστολὰς καὶ νὰ τηρῶσιν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν αὐστηροτάτην ἐχεμύθειαν.

Ὅμοια σχεδὸν μὲ τὰ ἄρθρ. 466 καὶ 467 τὰ νέα ἄρθρ. 474 καὶ 475. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν ἢ ὑπὸ φύλαξιν, δύναται ὁ εἰσηγητὴς νὰ προκαλέσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκδοσιν προπεμπτηρίου, ἢ, ἂν αὐτὸς δὲν πράξῃ τοῦτο, τοιαύτην αἴτησιν δύναται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἀπ' εὐθείας ὁ πτωχεύσας αὐτός. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον νὰ ἐγκρίνῃ τὸ μέτρον ἢ ἐπὶ ὑποχρεώσει ἐγγυήσεως ἢ καὶ ἄνευ τοιαύτης.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 476 δύναται νὰ δοθῇ τὸ πρὸς διατροφὴν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐμποροδικείου. Τοιοῦτο βοήθημα δὲν χορηγεῖται κατὰ τὸν σήμερον ἰσχύοντα νόμον, εἰμὴ μετὰ τὴν ἕνωσιν τῶν δανειστῶν, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας.

Τὸ ἄρθρον 477 προβλέπει περὶ τῆς συμπράξεως τοῦ πτωχεύσαντος πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἔργων τῶν συνδίκων ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῶν βιβλίων αὐτοῦ, ὅμοιον κατὰ τοῦτο μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρ. 468.

Αἱ δὲ διατάξεις τῶν ἄρθρων 478, 479 καὶ 480 ὀλίγον διαφέρουσι τῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων τῶν ἄρθρων 472, 473, 474, καὶ 475 τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων καὶ ἀπογραφῆς

481—485

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων, δι' ὧν κανονίζονται αἱ διατυπώσεις τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ τῆς συντάξεως τῆς ἀπογραφῆς, ὀλίγον διαφέρουσι τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν κατὰ τ' ἄρθρα 486—490.

Πρὸς ἀσφαλῆ διατήρησιν τῆς ἀπογραφῆς, τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ 482 ἄρθρου διατάσσει νὰ γίνηται ἡ ἀπογραφὴ εἰς διπλοῦν, καὶ ἓν μὲν ἀντίτυπον νὰ κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐμπορο-δικείου, ἕτερον δὲ νὰ κρατῶσιν οἱ συντάττοντες αὐτὴν σύνδικοι. Τὸ 4 δὲ ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζει νὰ σημειῶνται ἐν τῇ ἀπογραφῇ τὰ τῆς σφραγίσεως ἐξαιρεθέντα πράγματα. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 483 ὁρίζεται, ὅτι ἐν περιπτώσει κηρύξεως πτωχεύ-σεως ἀποβιώσαντός τινος, ἡ ἀπογραφὴ θέλει γίνεται κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀλλ' ἐνώπιον τῶν κληρονόμων, διάταξις, ἥτις δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα νόμον, διότι δὲν ἐπρο-νοεῖτο ἡ περίπτωσις τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἀποβιώσαν-τος ἐμπόρου.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

486—492.

Τ' ἄρθρα 486, 487, καὶ 488, ὅμοια μὲ τὰ μέχρι τοῦδε 491 καὶ 492, μὲ τὴν προσθήκην, ὅτι τὰ χρήματα τῆς πτωχεύ-σεως θέλουσι, χάριν ἀσφαλείας, κατατίθενται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς τὸ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης. Τὸ αὐτὸ ἐκφράζουσι καὶ τὰ ἄρθρα 491 καὶ 492 ῥυθμίζοντα τὸν τρόπον, τὸ μὲν 491 τῆς καταθέσεως ταύτης, τὸ δὲ 492 τῆς ἀπολήψεως τῶν χρημάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἄρθρ. 497 καὶ 498 ἠδύνατο μόνον ἐξαιρετικῶς νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡ κατάθεσις τῶν χρημάτων εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον. Κατὰ τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ 488, ὁ εἰσηγητὴς ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλει γίνει ἡ πώλησις τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κι-νητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

Τὸ ἄρθρον 489 εἶναι ἐντελῶς νέον· κατ' αὐτὸ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κλη-τευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, περὶ πάσης διαφορᾶς ἀφορώσης τὴν ὁμάδα· ἀλλ' ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς ἀφορᾷ δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων ἢ ἀντικείμενον ἀξίας ἀπροσδιορίστου, ἢ ὑπερβαινούσης τὰς 300 δραχ. καθίσταται ὑποχρεωτικὸς μόνον μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου κλη-τεύεται ὁ πτωχεύσας, καὶ οὕτινος ἡ ἀντίρρησις κωλύει τὸν συμβιβασμόν, ἂν οὗτος ἀφορᾷ ἀκίνητα, ὡς ἀποτελοῦντα ἐν γέ-

νει τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ μᾶλλον ἐξιδιασμένως ὑπὸ τοῦ νόμου προστατευόμενον μέρος τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

Τὸ ἄρθρον 490 ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν συνδίκων πρόσληψιν τοῦ πτωχεύσαντος διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν διοίκησίν των εἶναι ἐπανάληψις τοῦ ἄρθρου 493, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ἡ ἀμοι-βὴ τοῦ πτωχεύσαντος ὁρίζεται, οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν συνδίκων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης κατα-χρηστικῆς συγκαταβάσεως ἢ παραχωρήσεως.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ συντηρητικῶν μέτρων.

Τὸ ἄρθρον 493 εἶναι σχεδὸν ἡ ἐπανάληψις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 499 καὶ 500.

ΤΜΗΜΑ Ϛ'.

Περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων.

494—508.

Ἐνῷ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα ἡ ἐμφάνισις τῶν δικαιο-γράφων τῶν δανειστῶν ἐγίνετο κατὰ πρόσκλησιν τῶν συνδίκων ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 494, χάριν μεί-ζονος ταχύτητος, τὰ δικαιόγραφα τῶν πιστωτῶν δύνανται νὰ κατατιθῶσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκ-δοσιν τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως. Οὐχ ἧττον κατὰ τὸ ἄρθρον 495 ἀπευθύνονται διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως προσκλήσεις τῶν συνδίκων πρὸς τοὺς πιστωτάς, ἵνα, ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας εἴκοσιν ἡμε-ρῶν, προσάξωσι τὰ δικαιόγραφά των· εἰς τὴν προθεσμίαν ταύ-την προστίθεται διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι κατοικοῦντας πιστωτὰς μία ἡμέρα διὰ πᾶσαν πέντε μυριομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου μέχρι τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ πιστωτοῦ. Ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ πιστωτὰς ἡ διαληφθεῖσα προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 541 τῆς πολιτ. δικονομίας. Τοιαύτη δὲ πρόσκλησις δύναται νὰ ἐπανα-ληφθῇ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ συμ-φώνως μὲ τὸ ἄρθρον 496.

Ἡ ἐξέλεγξις τῶν πιστώσεων, κατὰ μὲν τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 503, ἐγίνετο ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τεσ-σαρακονθημέρου προθεσμίας· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 496 ἡ ἐξ-

γασία αὕτη ὀφείλει ν' ἀρχίσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποπερατοῦται κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁριζόμενον χρόνον, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται νὰ παρέλθῃ, ὡς μέχρι τοῦδε, ἡ δεκαπενθήμερος προθεσμία.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 497 αἱ πιστώσεις τῶν συνδίκων ἐξελέγχονται παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένων μειζόνων πιστωτῶν, ἐπὶ τούτῳ καλουμένων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ. Τὸ σύστημα τοῦτο, ληφθὲν ἐκ τοῦ ἄρθρου 603 τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου, ἐφάνη, καθὸ παρέχον πλείονας ἐγγυήσεις αὐστηρότητος ὡς ἐκ τῶν συγκρουομένων χρηματικῶν συμφερόντων, προτιμότερον τοῦ Γαλλικοῦ, καθ' ὃ αἱ πιστώσεις τῶν συνδίκων ἐξελέγχονται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου χορηγεῖται δικαίωμα ἀντιρρήσεως καὶ εἰς τὸν πτωχεύσαντα, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν ἐγίνετο.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἐξέλεγξις τῶν πιστώσεων γίνεται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Οὕτω τ' ἄρθρα 498 καὶ 499 περιέχουσι τὰς αὐτὰς σχεδὸν διατάξεις μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 495.

Τὸ ἄρθρον 500 ὅμοιον τῷ ἄρθρ. 506.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 501 ὁ πιστωτὴς, οὗτινος ἡ πίστωσις ἐξηλέγχθη, ὀφείλει, ὡς κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρ. 507, νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ ἐπὶ τούτῳ παραγγελλομένου εἰρηνοδίκου ἢ ἄλλου δικαστοῦ, ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξελέγξεως τῆς πιστώσεώς του, ὅτι ἡ πίστωσις αὐτοῦ εἶναι ἀληθὴς καὶ ἀδόλιευτος.

Τὸ 2ον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου τούτου λύει ὑπὲρ τοῦ ὑπερημέρου δανειστοῦ τὸ πολλάκις ἐγερθὲν ζήτημα, ἐὰν ἡ παράλειψις τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρῃ ἔκπτωσιν αὐτοῦ, ἐπάγει δὲ ὡς μόνην συνέπειαν τῆς τοιαύτης ὑπερθέσεως, ὅτι μέχρι τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως ὁ δανειστὴς οὗτος δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συνελεύσεις τῶν δανειστῶν ἢ εἰς τὰς γινομένας διανομάς, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος νὰ μετάσχῃ τῶν μεταγενεστέρων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 508.

Τέλος, κατὰ τὸ τρίτον ἐδάφιον, ὁ εἰσηγητὴς δύναται ἕνεκα σπουδαίων λόγων, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀφίεται εἰς αὐτὸν, ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας τοὺς μὴ διαμένοντας ἐν τῷ Βασιλείῳ πιστωτάς. Ἀμφότεραι αἱ τελευταῖαι διατάξεις ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου.

Τὸ ἄρθρον 502 καθίστησι τὸν εἰσηγητὴν ἁρμόδιον ν' ἀποφαίζῃ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐμπορικῶν πιστώσεων, καθ'

ὅσον αὗται δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς χιλίας δραχμάς· κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ δύναται νὰ γείνῃ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου, ἐπὶ ἀνωτέρας δὲ ποσότητος ἡ διένεξις παραπέμπεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον. Διὰ τῆς καθιερουμένης ταύτης δικαιοδοσίας τοῦ εἰσηγητοῦ συντέμνεται τὰ μέγιστα ὁ πρὸς ἐκδίκασιν τοιούτων διενέξεων ἀπαιτούμενος χρόνος. Ἐὰν ἡ διένεξις ἀφορᾷ πίστωσιν πολιτικὴν, ὁ εἰσηγητὴς παραπέμπει τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς εἰς τὸ ὡς ἐκ τοῦ ποσοῦ ἁρμόδιον δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα διεξάγεται ἡ πτώχευσις.

Διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλεται ἡ πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συγκρότησις τῆς συνελεύσεως ἐκ τῆς μᾶλλον ἢ ἧττον βραδείας ἐκδικάσεως τῶν ἀναφυομένων τοιούτων διενέξεων, ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ, ὅτι δὲν δύνανται αὗται νὰ ἐκδικασθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 495 καὶ 501 ὁριζομένων προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου διαμένοντας πιστωτὰς, δύναται νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν ἀναβολὴν εἴτε τὴν συγκάλεσιν τῆς συνελεύσεως πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν δύναται συγχρόνως νὰ ὁρίσῃ ποσόν τι μέχρι τοῦ ὁποίου θέλει εἶσθαι προσωρινῶς δεκτὸς ὁ καθ' οὗ ἡ ἀμφισβήτησις πιστωτὴς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς συνελεύσεως.

Ἐὰν αἱ κατὰ τοῦ δανείου ἀντιρρήσεις φέρωνται εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, τὸ μὲν ἐμποροδικεῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 504 ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς συγκαλέσεως τῶν δανειστῶν, τὸ δὲ πολιτικὸν δικαστήριον ἀποφαίνεται διὰ κλήσεως βραχυπροθέσμου, ἐὰν πρέπῃ νὰ γίνῃ προσωρινῶς δεκτὴ ἡ πίστωσις ἢ μέρος αὐτῆς.

Τὰ αὐτὰ πράττονται ἀναλόγως κατὰ τὸ ἄρθρον 505, ὁσάκις περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης πιστώσεως ἐνεργεῖται ποινικὴ ἀνάκρισις, ἀλλ' ἡ προσωρινὴ παραδοχὴ τῆς πιστώσεως δὲν δύναται ν' ἀποφασισθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ ζητήματος ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Ἐὰν μόνον τὸ προνόμιον ἢ ἡ ὑποθήκη πιστώσεώς τινος ἀμφισβητῆται, ὁ πιστωτὴς γίνεται ἐν τοσούτῳ δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως ὡς ἐγχειρόγραφος.

Ἐπειδὴ τὰ συμφέροντα τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου διαμενόντων πιστωτῶν ἤθελον πάθει, ἐὰν δὲν ἠδύνατο νὰ καταρτισθῇ ἡ περὶ συμβιβασμοῦ συνέλευσις πρὸ τῆς λήξεως τῶν εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας δανειστὰς χορηγουμένων προθεσμιῶν, τὸ ἄρθρον 507 ὁρίζει, ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῶν πρὸς ἐξέλεγξιν

καὶ ἔνορκον βεβαίωσιν τῶν δανείων ὁριζομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 495 καὶ 501 προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτὰς προβαίνουσιν εἰς τὴν κατάρτησιν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὰς περαιτέρω ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 573 καὶ 574 ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς, καθ' ἃ διατηρεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ποσὸν ἀνάλογον τοῦ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντος μερίσματος.

Τὸ ἄρθρον 508 καθιεροῖ τὰς καὶ ἐν τῷ μέχρι τοῦδε 513 ὁριζομένας συνεπείας τῆς μὴ ἐγκαίρου ἐμφανίσεως καὶ βεβαιώσεως τῶν πιστώσεων, ἐπάγει ὅμως ἐν τέλει τὴν ἐπιεικῆ διάταξιν, ὅτι, ἐὰν ἀναγνωρισθῶσι μετὰ ταῦτα αἱ πιστώσεις αὐτῶν, θέλουσιν οὐ μόνον λαμβάνει μέρος εἰς τὰς μελλούσας διανομάς, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ καὶ προαφαιρεῖ ἐκ τῶν τοὐντεῦθεν διανεμητέων ποσῶν τὰ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτῶν ἐπιβάλλοντα μερίσματα ἐπὶ τῶν προγενομένων διανομῶν.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἑνώσεως.

509—511.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 509, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν καὶ βεβαίωσιν τῶν δανείων προθεσμίας, συγκαλοῦνται οἱ δανεισταί, ἵνα διασκεφθῶσι περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος προτεινομένων ὅρων τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ τούτου μὴ γενομένου δεκτοῦ ἐπέρχεται ἡ ἕνωσις.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ὑφαρπαγῆς δυναμένης νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῆς παντελοῦς ἀγνοίας, εἰς ἣν οἱ πλείστοι τῶν δανειστῶν εὑρίσκονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνελεύσεως περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος προταθησομένων ὅρων τοῦ συμβιβασμοῦ, τὸ νομοσχέδιον ἀπαιτεῖ ἵνα ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς συνελεύσεως κατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, παρὰ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος τὸ σχέδιον τοῦ συμβιβασμοῦ, παρὰ δὲ τῶν συνδίκων ἡ πρὸς τοὺς δανειστὰς ὑποβληθησομένη ἔκθεσις, ἄλλως προβαίνουσιν εἰς τὰ μετὰ τὴν ἕνωσιν ὁριστικὰ μέτρα κατὰ τὰ ἄρθρ. 536 καὶ ἑπόμενα, ὁ δὲ πτωχεύσας δὲν καλεῖται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, εἰς ἣν λαμβάνουν πλέον μέρος καὶ οἱ ἐνυπόθηκοι ἢ προνομιοῦχοι δανεισταί. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττεται ὅ,τι καὶ μέχρι τοῦδε, συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 515—518.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ συμβιβασμοῦ

§. Α'.

Περὶ καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

512—521.

Τὸ ἄρθρον 512, ὅμοιον σχεδὸν μὲ τὸ μέχρι τοῦδε 519, ἀπαιτεῖ πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ διττὴν πλειονοψηφίαν, ἤτοι πιστωτῶν πλειόνων κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ παριστώντων ἐν ταὐτῷ τὰ 3/4 τοῦ ὅλου τῶν ἐξελεγχθεισῶν πιστώσεων, κατὰ δὲ τὸ νομοσχέδιον, ἐκτὸς τῶν ἐξελεχθεισῶν πιστώσεων, ὑπολογίζονται διὰ τὴν διαληφθεῖσαν πλειονοψηφίαν καὶ αἱ προσωρινῶς γενόμεναι δεκταί.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 513 οἱ ἐνυπόθηκοι, ἐνεχυροῦχοι, ἢ ἄλλοι προνομιοῦχοι δανεισταὶ δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις, ἐκτὸς ἐὰν παραιτηθῶσι τῶν ὑποθηκῶν, ἐνεχύρων, ἢ προνομίων αὐτῶν, λογίζονται δὲ παραιτηθέντες αὐτῶν, ἐὰν ψηφοφορήσωσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἀλλ' ἡ παραίτησις αὕτη μένει ἄνευ ἀποτελέσματος ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς δὲν καταρτισθῇ.

Τὸ ἄρθρον 513 ἐπιτρέπει μολαταῦτα ἐπιεικῶς εἰς τοὺς προνομιούχους ἢ ἐνυποθήκους δανειστὰς νὰ παραιτηθῶσιν ἐν μέρει μόνον τῶν ὑποθηκῶν ἢ προνομίων των, καὶ τότε μόνον τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῶν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν εἰς τὸν συμβιβασμὸν ἀναγομένων πράξεων.

Τὸ 514 καθιεροῖ, ὡς καὶ τὸ μέχρι τοῦδε 522, τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπογράφηται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ὁ συμβιβασμὸς ἐπὶ συνεδριάσεως. Ἀλλὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον δύναται, ἐὰν καταρτισθῇ ἡ ἑτέρα τῶν δύο πλειονοψηφιῶν, ἐνῷ μέχρι τοῦδε ἀπῃτεῖτο πάντοτε ἐπὶ τούτῳ ἡ προσωπικὴ, ν' ἀναβληθῇ ἡ διάσκεψις ἐράπαξ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ἣν ὁ εἰσηγητὴς ὁρίζει ἐντὸς 15 τὸ πολὺ ἡμερῶν. Δὲν ἐθεωρήθη ἄσκοπος ἡ ἐπιεικὴς διάταξις τοῦ ἄρθρου 620 τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου, καθ' ἣν, ἐὰν σπουδαῖος πιστωτῶν ἀριθμὸς, καὶ τοι μηδετέρας πλειονοψηφίας ὑπαρχούσης κατὰ τ' ἀνωτέρω, συναινέσῃ, δύναται ὁ εἰσηγητὴς ν' ἀναβάλῃ τὴν διάσκεψιν εἰς ἑτέραν ἐντὸς τῆς αὐτῆς δεκαπενθημέρου προθεσμίας συνεδρίασιν. Ἕκαστος δὲ δανειστὴς εἶναι ἐλεύθερος εἰς τὴν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἔκφρασιν τῆς γνώμης του, μὴ δεσμευόμενος ἐκ τῆς προηγουμένης ψήφου του.

Κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 521, ἐὰν ἐκ τῶν πράξεων τοῦ πτωχεύσαντος παρήγετο τεκμήριον χρεωκοπίας δὲν ἐπετρέπετο ὁ συμβιβασμός. Κατὰ τὸ 515 τοῦ νομοσχεδίου γίνεται διάκρισις μεταξὺ δολίας καὶ ἁπλῆς χρεωκοπίας, καὶ μόνον ἐπὶ τῆς δολίας ἀπαγορεύεται ὁ συμβιβασμός, ἐὰν ὑπῆρξε καταδίκη. Ἐὰν δὲ γίνεται ἀνάκρισις ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, οἱ πιστωταὶ ἀποφασίζουσι διὰ τῆς ἀνωτέρω διττῆς πλειονοψηφίας, ἐὰν ἐπιφυλάσσωνται, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, νὰ διασκεφθῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἀναβάλλωσιν οὕτω τὴν ἀπόφασίν των μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως. Ἡ ἀπόρριψις τῆς ἀναβολῆς λογίζεται ἀπόρριψις τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἐνῷ δὲ κατὰ τὸ 516 ἡ ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδίκη δὲν ἀποκλείει τὸν συμβιβασμόν, δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ ἀπόφασις τῶν πιστωτῶν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς περὶ αὐτῆς ἀνακρίσεως, καθόσον προδήλως δύναται νὰ προκύψῃ ἐξ αὐτῆς χαρακτὴρ δολίας χρεωκοπίας.

Τὸ ἄρθρον 517 ὁρίζει ἀκριβέστερον ἢ τὸ μέχρι τοῦδε 523 τίνες πιστωταὶ δύνανται ν' ἀνακόψωσι τὸν συμβιβασμόν, καὶ τοιοῦτοι εἶναι κατ' αὐτὸ μόνοι οἱ δικαιούμενοι νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν κατάρτισίν του, ἢ ὅσων τὰ δικαιώματα ἀνεγνωρίσθησαν μεταγενεστέρως. Ἡ κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς τῆς καὶ μέχρι τοῦδε ὀκταημέρου προθεσμίας. Ἐὰν δὲ ἅπαντες οἱ σύνδικοι ἀνακόπτωσι τὸν συμβιβασμόν, προκαλεῖται ὁ διορισμὸς ἑτέρου, πρὸς ὃν κοινοποιεῖται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ἡ διαληφθεῖσα ἀνακοπή.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 518, ἐὰν ἐκ τῆς ἀνακοπῆς ταύτης ἀναφύωνται ζητήματα διαφεύγοντα τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐμποροδικείου, ἀναβάλλεται ἡ περὶ αὐτῆς ἀπόφασίς του, καὶ χορηγεῖται εἰς τὸν ἀνακόπτοντα σύντομος προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ, ὅτι εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 519, τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ ἐπιμελέστερος τῶν διαδίκων, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ἀπαγγέλλεται πρὸς τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν, αἵτινες χορηγοῦνται διὰ τὴν ἀνακοπήν· ἄλλως ἤθελε ματαιοῦται ἡ πρὸς τοὺς θέλοντας ν' ἀνακόψωσι τὸν συμβιβασμὸν χορηγουμένη ὀκταήμερος προθεσμία.

Χάριν οἰκονομίας καιροῦ καὶ δαπάνης τὸ δικαστήριον ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ περί τε τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτοῦ ἀνακοπῶν διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἂν γίνῃ δεκτὴ ἀνακοπή τις, ὁ συμβιβασμὸς ἀκυροῦται ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, καθόσον ἤθελεν εἶναι ἀνακόλουθον νὰ τελῇ ὁ πτωχεύσας ἐν συμβιβασμῷ ὡς πρός τινας τῶν δανειστῶν, καὶ ἐν πτωχεύσει ὡς πρὸς τοὺς λοιπούς.

Τὸ ἄρθρον 520 ὑποχρεοῖ τὸν εἰσηγητὴν εἰς τὸ νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς πτωχεύσεως καὶ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἡ μὴ τήρησις τῶν διατάξεων τούτων εἶναι διὰ τὸ δικαστήριον κατὰ τὸ ἄρθρον 521 λόγος ν' ἀποποιηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ὅπερ πράττεται καὶ ἂν λόγοι δημοσίου ἢ τοῦ τῶν πιστωτῶν συμφέροντος ἀντίκεινται εἰς αὐτόν.

§. Β.

Περὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ συμβιβασμοῦ.

522—525

Ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς ἐπικυρωθῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 522 καθίσταται ὑποχρεωτικὸς ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς εἴτε ἐξελεγχθέντας εἴτε μή, εἴτε παρόντας εἴτε ἀπόντας, εἴτε προσωρινῶς γενομένης δεκτοὺς πιστωτάς, διατηρεῖ δὲ κατὰ τὸ 523 εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὴν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὸ 493 ἐγγραφεῖσαν ἀποθήκην, ὅθεν, ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων, σημειοῦται ἀπέναντι τῆς ἐγγραφῆς ἡ ἐπικυρώσασα τὸν συμβιβασμὸν ἀπόφασις. Μετὰ τὴν περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ τελεσίδικον ἀπόφασιν παύουσι τὰ καθήκοντα τῶν συνδίκων, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 526 καὶ 527 ὁριζομένων περιπτώσεων, δίδουσι δὲ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὸν ὁριστικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των, ὡς καὶ ἅπασαν τὴν περιουσίαν του. Ὁ τυχὼν τοῦ συμβιβασμοῦ δύναται, ἐὰν δὲν καταδιώκεται ἐπὶ χρεωκοπίᾳ, ν' ἀναλάβῃ τὸ ἐμπορικὸν αὐτοῦ ἐπάγγελμα, σημειοῦται δὲ ὁ γενόμενος συμβιβασμὸς ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πτωχευσάντων ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ὁ πτωχεύσας ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων τούτων, ἐὰν δὲν ἐκπληρώσῃ τοὺς συνομολογηθέντας ὅρους περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ, καὶ παρέλθωσιν ἓξ μῆνες ἀπὸ τῆς εἰς τὴν τελευταίαν δόσιν ὁριζομένης προθεσμίας.

§. Γ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει συμβιβασμοῦ.

526.

Ἐν τῷ σήμερον διέποντι ἡμᾶς περὶ πτωχεύσεως νόμῳ, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 28 Μαΐου 1838 Γαλλικῷ, οὐδὲν εὕρηται περὶ τοῦ *συμβιβασμοῦ δι' ἐγκαταλείψεως*, κατέχοντος μέσην θέσιν μεταξὺ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἑνώσεως, καθόσον δι' αὐτοῦ ἡ μὲν περιουσία τοῦ πτωχεύσαντος διαχειρίζεται ὡς ἐὰν ὑπῆρχεν ἕνωσις, τὸ δὲ πρόσωπόν του χαίρει τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, ἃ καὶ ὁ τυχὼν τοῦ κοινοῦ συμβιβασμοῦ πτωχεύσας ἔμπορος.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ δανεισταὶ δὲν ἤθελον ἔχει ἀρκετὴν πεποίθησιν εἰς τὸν πτωχεύσαντα, καὶ ἑπομένως δὲν ἤθελον ν' ἀπεκδυθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς διοικήσεως καὶ διαθέσεως τῆς ἐνεργητικῆς του περιουσίας, ὁ συμβιβασμὸς καθίσταται ἀδύνατος. Οὐχ ἧττον δυνατὸν νὰ ἦναι εὐδιάθετοι νὰ συναινέσωσιν εἰς συμβιβασμὸν, ἐὰν δυνάμει αὐτοῦ ἤθελον διατηρήσει ἀκέραια τὰ δικαιώματά των ἐπὶ τῆς ἐνεργητικῆς αὐτοῦ περιουσίας. Ἀφ' ἑτέρου ὁ πτωχεύσας προτιμᾷ πάντοτε ὁποιονδήποτε συμβιβασμὸν τῆς ἑνώσεως καὶ τῶν ὀλεθρίων δι' αὐτὸν συνεπειῶν αὐτῆς, καὶ μάλιστα, ἂν, ἐγκαταλείπων τὴν ἐνεργητικήν του περιουσίαν, ἤθελεν ἐλευθεροῦται πάσης ὑποχρεώσεως, λαμβάνει δὲ καὶ ἀντικείμενά τινα ἐκ τῆς περιουσίας του, τὰ ὁποῖα διὰ μὲν τοὺς δανειστὰς ἐνδέχεται νὰ ἔχωσιν ἐλαχίστην ἀξίαν, δι' αὐτὸν δὲ μεγάλην, οἷον τὰ ἔπιπλά του κτλ.

Ἐκτὸς τούτου ὁ ἐπὶ ἐγκαταλείψει συμβιβασμὸς ἀπαλλάττει τοὺς δανειστὰς τῶν ὀχληρῶν βραδυτήτων καὶ ἐξόδων τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς προερχομένης ἐλαττώσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἕνεκα τῆς ἐσπευσμένης ἐκποιήσεως τῶν σωζομένων πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος, καθόσον δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸν συμφερώτερον αὐτοῖς τρόπον.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισε καλὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ τοιούτου συμβιβασμοῦ, ἰσχύοντος ἤδη καὶ ἐν Γαλλίᾳ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1856 νόμου, καὶ περιλαμβάνοντος τὰ ἄνω ἐκτεθέντα ἐπὶ τοῦ κοινοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἑνώσεως πλεονεκτήματα.

§. Δ'.

Περὶ ἀκυρώσεως καὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

527—536.

Ἂν καὶ ὁ συμβιβασμὸς ἐπικυρωθεὶς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καθίσταται ἀμετάκλητος καὶ δὲν δύναται πλέον ν' ἀκυρωθῇ ἕνεκα παρατυπιῶν ἢ παραμελήσεως τῶν πρὸς τὴν κατάρτισιν αὐτοῦ προϋποτιθεμένων ὅρων, καθότον ἀπέκειτο εἰς τοὺς δανειστὰς νὰ μὴ συναινέσωσιν εἰς τὴν συνομολόγησίν του ἢ νὰ τὸν ἀνακόψωσιν ἐμπροθέσμως ἕνεκα τῶν ἐν λόγῳ ἐλλείψεων, τὸ ἄρθρον 526 ἐπιτρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ ἀκύρωτις αὐτοῦ ἕνεκα δόλου σκοποῦντος τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ παθητικοῦ ἢ τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ ἐνεργητικοῦ. Περιπλέον λογίζεται αὐτοδικαίως ἄκυρος ἐὰν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ καταδικασθῇ ὁ πτωχεύσας ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ.

Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαλλάττει αὐτοδικαίως τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγυηθέντας, καθόσον ἀποσβεννυμένης τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ κυρίου ὀφειλέτου ἀποσβέννυνται καὶ ἡ τῶν ἐγγυητῶν.

Τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 527 ὁ συμβιβασμὸς δύναται νὰ διαρρηχθῇ ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὑφ' οὓς συνωμολογήθη ὅρων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐπὶ τούτῳ νὰ συντρέξῃ καὶ πρὸς κατάρτισιν αὐτοῦ ὁριζομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 512 διττὴ πλειονοψηφία.

Κατὰ δὲ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοιαύτη διαρρῆξις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἀτομικῶς παρά τινος ἢ παρά τινων πιστωτῶν μὴ ἱκανοποιηθέντων κατὰ τὰ συμπερωνημένα, ὅτε οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν πάσης αὐτῶν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος· δὲν δύνανται ὅμως ν' ἀπαιτήσωσιν ἐπέκεινα τῶν ἐν τῷ συμβιβασμῷ ὁρισθέντων ποσῶν εἰμὴ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν τελευταίων δόσεων ὡρισμένων προθεσμιῶν. Ἄλλως ἡ θέλησις ἑνὸς ἢ τινων δανειστῶν θέλει καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπὸ κοινοῦ συνομολογηθέντων.

Ἡ ἐπὶ διαρρήξει ἀγωγὴ δικάζεται ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου, ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων, ἢ τῶν πλειονοψηφούντων δανειστῶν, καλουμένων τῶν συνδίκων, τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ τῶν ἐγγυητῶν, διότι ἡ διαρρῆξις τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ἐπιφέρει, ὡς ἡ ἀκύρωσις αὐτοῦ, τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὁλικῆς ἢ μερικῆς αὐτοῦ ἐκτελέσεως ἐγγυηθέντων.

Ἡ ἀγωγὴ αὕτη παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλομένης τελευταίας δόσεως.

Ἂν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ὁ πτωχεύσας καταδιωχθῇ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, τὸ ἐμποροδικεῖον διατάσσει ἐν ἀνάγκῃ πρόσφορα συντηρητικὰ μέτρα, ἅτινα παύουσιν αὐτοδικαίως ἅμα ἀποφασισθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ καταδίωξεως κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ ἀθωωθῇ οὗτος.

Ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς ἀκυρωθῇ ἢ διαρρηχθῇ, ἡ πτώχευσις ἀναζῇ, καὶ ἐνεργοῦνται ὅσα καὶ κατὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως. Τὸ δικαστήριον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, διορίζει διὰ τῆς ἀπαγγελούσης τὴν ἀκύρωσιν ἢ τὴν διάρρηξιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως εἰσηγητὴν καὶ ἕνα ἢ πλείονας συνδίκους, οὗτοι δὲ ἐνεργοῦσι πανθ' ὅσα καὶ οἱ κατὰ πρῶτον διοριζόμενοι σύνδικοι, προβαίνοντες κατὰ τὸ ἄρθρ. 533 εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν δικαιογράφων τῶν πιστωτῶν. Τῆς διατυπώσεως ταύτης ἐξαιροῦνται αἱ ἤδη προηγουμένως δεκταὶ γενόμεναι καὶ δι' ὅρου βεβαιωθεῖσαι πιστώσεις.

Οἱ αὐτοὶ λογοι, δι' οὓς κατὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως κηρύσσονται ἄκυροι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 449 ἀπαριθμούμεναι πράξεις, παρίστανται καὶ ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἄρθρ. 535 δι' ὅσας τοιαύτας ἐνήργησεν ὁ πτωχεύσας μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ του καὶ πρὸ τῆς ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως αὐτοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς πράξεις, αὗται δὲν ἀκυροῦνται εἰμὴ ἐὰν ἀποδειχθῶσιν ἐνεργηθεῖσαι κατὰ παραβίασιν τῶν ὅρων τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ πρὸς καταδολίευσιν τῶν δανειστῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 536 οἱ πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ πιστωταὶ ἀπαλλάσσονται πάσης θυσίας γενομένης ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος, καθ' οὗ ἀναλαμβάνουσιν ἅπαντα τὰ δικαιώματά των. Καὶ ἂν μὲν οὐδὲν ἔλαβον εἰς λογαριασμὸν τῶν πιστώσεων αὐτῶν διαρκοῦντος τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐμφανίζονται εἰς τὴν νέαν ὁμάδα διὰ τὸ ὅλον τῆς πτωχεύσεώς των. Ἐὰν ἔλαβον μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ εἰς αὐτὸ ἀντιστοιχοῦν μέρος τῆς πιστώσεως θεωρεῖται ἀπεσβεσμένον καὶ δὲν κατατάσσονται εἰς τὴν ὁμάδα, εἰμὴ μόνον δι' ὅσον μέρος τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν πιστώσεων ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ μὴ ληφθὲν μέρος τοῦ συνομολογηθέντος μερίσματος. Οὕτω, δανειστὴς 10,000 δραχμῶν εἶχε λαμβάνειν συνεπείᾳ τοῦ συμβιβασμοῦ, 50 τοῖς 0|0 ἢ 5,000. Ἐὰν οὐδὲν ἔλαβε μέχρι τῆς ἀκυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, θέλει ἐμφανισθῇ εἰς τὴν νέαν πτώχευσιν διὰ τὸ ὅλον τῆς ἀρχικῆς πιστώσεώς του δηλ. διὰ δραχ. 10,000, ἐὰν δὲ ἔλαβε 2,500 θέλει ἐμφανισθῇ εἰς τὴν δευτέραν πτώχευσιν διὰ τὰς 5,000, μολονότι πράγματι ἔχει εἰσέτι λαμβάνειν 7,500 ἐκ τῆς ἀρχικῆς πιστώσεώς του, καθότι ὁ πτωχεύσας πληρώσας 2,500 λογίζεται ἐξοφλήσας διὰ τοῦ μέρους τούτου τοῦ μερίσματος τὸ 1|2 τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τὰς 5,000 δραχ. Ὅθεν ὁ δανειστὴς δὲν δύναται πλέον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ὁμάδα εἰμὴ διὰ τὰς ἑτέρας 5,000.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπέλθῃ νέα πτώχευσις ἄνευ προηγουμένης ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν πιστωτῶν.

Ἄρθρον 537—548.

Τὸ ἄρθρον 537 ἀποφαίνεται, ὡς καὶ τὸ παλαιὸν 527, περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συμβιβασμοῦ λαμβανομένων μέτρων. Διαφέρει ὅμως ἐκείνου, καθόσον, κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα ἡ ἕνωσις ἦτο συνάλλαγμα συνομολογούμενον ὑπὸ τῶν πιστωτῶν ἐν ἀποτυχίᾳ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐνῷ κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἡ κατάσχεσις τῆς ἑνώσεως ἐπέρχεται αὐτοδικαίως. Κατὰ τὸ σύστημα ἐκεῖνο ἀπῃτεῖτο νὰ καταρτισθῇ πρασωπικὴ τις πλειονοψηφία ρυθμίζουσα τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς ἤθελον διοικηθῇ τὰ τῆς πτωχεύσεως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Ἀλλὰ τί ἤθελε γίνει, ἐὰν δὲν καθίστατο ἐφικτὸν νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς τοῦτο οἱ πιστωταί; Τὸ ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ νόμου ἀφιερωθὲν τοῦτο κενὸν ἀναπληροῖ ἡ νέα διάταξις ὁρίζουσα, ὅτι καὶ χωρὶς νὰ σχηματισθῇ ἡ πρὸς καταρτισμὸν τοῦ συναλλάγματος τούτου ἀπαιτουμένη πλειονοψηφία, τὸ περιληπτικὸν πρόσωπον οὗ τινος οἱ ἐν ἑνώσει πιστωταὶ εἶναι μέλη λαμβάνει ὕπαρξιν.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει οἱ πιστωταὶ ἄνευ διακρίσεως τάξεως αὐτῶν γνωμοδοτοῦσι περὶ τῆς διαχειρίστεως τῶν συμφερόντων τῆς ὁμάδος, ἀποφαινόμενοι συγχρόνως περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων, ὅτε πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 462 περὶ τούτου ὁριζόμενα, λαμβάνεται δὲ ὁ λογαριασμὸς τῆς διαχειρίσεως τῶν μὴ διατηρουμένων συνδίκων ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κληθέντος τοῦ πτωχεύσαντος. Μολονότι διὰ τοῦ ἄρθρου 476 ὡρίσθη, ὅτι τὸ ἐμποροδικεῖον χορηγεῖ τῇ προτάσει τῶν συνδίκων τὰ πρὸς διατροφὴν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἀναγκαῖα ἔξοδα, τὸ βοήθημα τοῦτο δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τοὺς δανειστὰς μετὰ τὴν ἕνωσιν. Ἐὰν ἡ πλειονότης αὐτῶν τὸ θεωρήσῃ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ συμφέροντά των, δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ, τῆς ἐλαττώσεως, ἢ τῆς ἀπὸ τοῦδε χορηγήσεως τοιούτου, ἐὰν πρότερον δὲν εἶχε δοθῇ. Οἱ σύνδικοι προτείνουσι τὸ ποσὸν, ὅπερ ὁρίζεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου εἰς μόνους τοὺς συνδίκους ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸ ἐμπο-

ροδικεῖον, ὡς ἀλλοτρίους πρὸς πᾶν ἀτομικὸν συμφέρον· τοὐναντίον οὔτε εἰς τὸν πτωχεύσαντα, οὔτε εἰς τοὺς δανειστὰς ἀτομικῶς ἐπιτρέπεται τοιαύτη προσφυγὴ εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἐάν, ἐπὶ πτωχεύσεως ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρίας, δὲν ἐπέλθῃ συμβιβασμός, ἅπασα αὐτῆς ἡ ἐνεργητικὴ περιουσία ὑπόκειται εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἑνώσεως ὡς καὶ ἡ προσωπικὴ περιουσία τοῦ ὑπευθύνου ἑταίρου· ἐὰν ὅμως καταρτισθῇ συμβιβασμὸς μετά τινος ἢ μετά τινων ἑταίρων, ἡ προσωπικὴ αὐτῶν περιουσία ἐξαιρεῖται τῆς ἑνώσεως, δηλαδὴ δὲν λογίζεται ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ἐνεργητικῆς περιουσίας τῆς πτωχευσάσης ἑταιρίας. Ἐντεῦθεν δὲ ἕπεται ὡσαύτως, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ συμβιβασθέντος ἑταίρου ὀφειλόμενα μερίσματα δὲν δύνανται νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῆς εἰς τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τῆς πτωχεύσεως μετοχῆς αὐτοῦ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰ ἐξοφλήσῃ ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περιουσίας.

Ὁ οὕτω συμβιβασθεὶς ἑταῖρος ἀπαλλάσσεται τοιουτοτρόπως τῆς ἀλληλεγγύης, μὴ ἔχων ὡς πρὸς τὰ ἑταιρικὰ χρέη ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, βαρύνουσαν αὐτόν, εἰμὴ ἐν περιπτώσει αἰτήσεως ἀποκαταστάσεως (ἄρθρον 609).

Εἷς ἀντιπρόσωπος τῆς ὁμάδος οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, πωλοῦντες τά τε κινητὰ καὶ ἀκίνητα αὐτοῦ κτήματα, τὰ ἐμπορεύματα αὐτοῦ, καὶ ἐκκαθαρίζοντες τὰ χρέη καὶ τὰς πιστώσεις τοῦ πτωχεύσαντος, τὰ πάντα δὲ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ. Δύνανται ὡσαύτως νὰ συμβιβασθῶσι περὶ τῶν εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἀνηκόντων δικαιωμάτων, χωρὶς πλέον νὰ δύνανται οὗτος, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 481, νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων. Δύνανται δὲ οἱ δανεισταὶ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς συνδίκους καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ὁρίζοντες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν διάρκειαν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἔργων τούτων. Ἐπὶ τούτῳ ὅμως τὸ ἄρθρον 439 ἀπαιτεῖ νὰ συντρέξῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 512 διττὴ πλειονοψηφία.

Ἵνα μὴ χαλαρῶται ἡ ἐνέργεια τῶν συνδίκων ἀφ' ἑνός, διαφωτίζωνται δὲ ἀφ' ἑτέρου οἱ δανεισταὶ ὡς πρὸς τὸν διαχείρισιν αὐτῶν, τὸ ἄρθρον 542 ἀπαιτεῖ νὰ συγκαλῶνται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ οἱ ἐν καταστάσει ἑνώσεως πιστωταὶ ἅπαξ τοὐλάχιστον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, ἐὰν ἡ ἐκκαθάρισις παρατείνεται ἐπέκεινα τοῦ πρώτου ἔτους· ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ ὑποβάλλεται ἡ λογοδοσία τῶν συνδίκων καὶ γίνεται ἀπόφασις περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 561 καὶ ἑπ. τύπους.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως, οἱ σύνδικοι ὑποβάλλουσιν ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τούτῳ συγκεκλημένων πιστωτῶν τὴν ὁριστικὴν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεώς των, καταθέτοντες ἀντίγραφον αὐτῆς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, συγχρόνως δὲ γνωμοδοτοῦσιν ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἦναι συγγνωστός, περὶ οὗ ἀποφασίζει ὁριστικῶς τὸ ἐμποροδικεῖον μεθ' ὃ παύει αὐτοδικαίως ἡ ἕνωσις.

Καὶ ἂν μὲν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῇ συγγνωστός, ἕκαστος δανειστὴς ἀνακτᾷ τὴν ἀνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ ἀγωγῶν κατά τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος. Τοὐναντίον διατηρεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 545 τὰς ἀγωγὰς αὐτοῦ μόνον κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις ἐκηρύχθη συγγνωστός.

Ἀποκλείονται τοῦ δικαιώματος τούτου κατὰ τὸ ἄρθρον 546 οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἀντιβαδιασταί, οἱ ἐπὶ κλοπῇ, πλαστογραφίᾳ, ἀπάτῃ, ἢ ὑπεξαιρέσει καταδικασθέντες, οἱ θεματοφύλακες, οἱ ἐπίτροποι, οἱ διαχειρισταί, ἢ ἄλλοι ὑπόλογοι, ἂν δὲν ἔδωκαν λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, οὐδ' ἐξώφλησαν τὸ ὀφειλόμενον.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 548 τὸ εὐεργέτημα τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας ἀντικαταστατέον διὰ τῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα παράγει ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος ἡ κηρύττουσα αὐτὸν συγγνωστὸν ἀπόφασις, ἐθεωρήθη περιττὸν καὶ κατηργήθη ὡς πρὸς τὸν ἔμπορον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἕνεκεν ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας.

Ἄρθρα 549 καὶ 550.

Ἐπειδὴ πλεῖσαι πτωχεύσεις μένουσι πολλάκις ἀνεκπεραίωτοι δι' ἔλλειψιν περιουσίας, μεταβαίνουσαι μόνον κατ' ὄνομα ἀπὸ ἑνὸς εἰσηγητοῦ εἰς τὸν διάδοχόν του, χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν εἰς ἕνα τῶν νομίμων τρόπων τῆς λύσεως τῆς τοιαύτης καταστάσεως, τὸ νομοσχέδιον ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 549, ὅτι τὸ δικαστήριον δύναται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, νὰ κηρύξῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν παῦσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως. Ἡ

τοιαύτη περιπτώσει οἱ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν ἀγωγῶν κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ δι' ἰδιαιτέρους λόγους τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφανθῇ τὸν πτωχεύσαντα συγγνωστόν. Τοιαύτη ἀπόφασις θεωρεῖται τοσοῦτον αὐστηρά, ὥστε κατὰ τὸ ἄρθρον 549 ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἀναστέλλεται ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας της, καθόσον κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνδέχεται νὰ ἀναφανῶσι μέσα ἄγνωστα μέχρι τοῦδε πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 549 ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ πάντα ἄλλον διαφερόμενον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ὑπάρχουσι χρηματικὰ μέσα πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, ἡ προκαταβολὴ εἰς χεῖρας τῶν συνδίκων τὴν ἐπὶ τούτῳ ποσότητα, δι' ἧς προπάντων ἐξοφλοῦνται τὰ ἔξοδα τῶν πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως γενομένων δικαστικῶν πράξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Περὶ πιστωτῶν διαφόρων κατηγοριῶν καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ συνοφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν.

Ἄρθρον 551—555.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 551, καθ' ἣν ὁ φέρων δικαιόγραφα βαρύνοντα ἀλληλεγγύως διαφόρους συνοφειλέτας ἐν πτωχεύσει διατελοῦντας, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἅπασας τὰς ὁμάδας δι' ὅλην τὴν ὀνομαστικὴν τῶν δικαιογράφων του ἀξίαν μέχρις ὁλοσχεροῦς πληρωμῆς αὐτῶν, δὲν διαφέρει τοῦ μέχρι τοῦδε ἄρθρου 534 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, εἰμὴ καθόσον ἀπαριθμεῖ ἀναλυτικώτερον τὰς διαφόρους περιστάσεις τῆς ἀλληλεγγύου ὑποχρεώσεως, καὶ ἐκφράζει ῥητῶς ὅ,τι πρότερον ὑπενοεῖτο, ὅτι πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἅπασας τὰς ὁμάδας δι' ὅλην τὴν ὀνοματικὴν ἀξίαν τοῦ δικαιογράφου του· ἄλλως, ἐπειδὴ ἑκάστη πτώχευσις καταβάλλει ποσοστὸν μόνον τοῦ παρ' αὐτῆς ὀφειλομένου κεφαλαίου, ἐμφανιζόμενος ὁ τοιοῦτος πιστωτὴς μὲ τὸ κεφάλαιόν του ἠλαττωμένον διὰ τῶν ἤδη πρὸς αὐτὸν γενομένων πληρωμῶν ὑπὸ τῶν λοιπῶν πτωχεύσεων, οὐδέποτε ἤθελεν ἐπιτυγχάνει τῆς, ὡς ὁ νόμος ἐκφράζεται, ὁλοσχεροῦς εἰσπράξεως τῆς ἀπαιτήσεώς του.

Τὸ ἄρθρον 552 τοῦ νομοσχεδίου λύει ἀποφατικῶς τὸ ἑκάστοτε ἀναφυόμενον ζήτημα, ἂν ἡ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καταβαλοῦσα πρὸς τὸν πιστωτὴν τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρισμα πτώχευσις ἔχῃ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῶν πτωχεύσεων τῶν λοιπῶν συνοφειλετῶν. Τοῦ κανόνος τούτου γίνεται ἐξαίρεσις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων τούτων πτωχεύσεων καταβαλλομένων μερισμάτων ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως, κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα, ὅτε τὸ ὑπερβάλλον ἀποδίδεται εἰς τὰς ὁμάδας τῶν πτωχευσάντων κατὰ λόγον τῶν παρ' αὐτῶν πληρωθέντων ποσῶν καὶ τοῦ εἰς τοὺς πτωχεύσαντας, καθὸ συνοφειλέτας, ἐπιβάλλοντος μέρους τῆς ὀφειλῆς. Ἐὰν ὅμως τινὲς τῶν συνοφειλετῶν εὑρίσκωνται πρὸς ἄλλους εἰς ἀποζημίωσιν, τὸ ὑπερβάλλον ἀποδίδεται εἰς τὰς ὁμάδας τῶν πτωχευσάντων συνοφειλετῶν πρὸς οὓς ἡ ἀποζημίωσις ὀφείλεται.

Ὅταν ὁ κομιστὴς δικαιογράφου, εἰς οὗ τὴν πληρωμὴν ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως ὁ πτωχεύσας καὶ ἕτεροι συνοφειλέται, ἔλαβε παρὰ τῶν συνοφειλετῶν πρὸ τῆς πτωχεύσεως μέρος τῆς πιστώσεώς του, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ πτωχεύσαντος δι' ὅλην τὴν ἀπαίτησίν του, καθόσον αὕτη ἀπεσβέσθη ἐν μέρει, ἀλλ' ἀφοῦ μόνον προαφαιρεθῇ ὅ,τι διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς ἔλαβεν, ἐπιφυλαττομένων διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ κατὰ τοῦ συνοφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ὡσαύτως δὲ ὁ καταβαλὼν τὴν μερικὴν πληρωμὴν ἐγγυητὴς δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ πτωχεύσαντος δι' ὅσον ὑπὲρ αὐτοῦ κατέβαλεν. Ἐκ δὲ τῆς διττῆς ταύτης κατατάξεως τοῦ ἐν μέρει πληρωθέντος πιστωτοῦ καὶ τοῦ ἐν μέρει καταβαλόντος εἰς χεῖρας αὐτοῦ συνοφειλέτου, δὲν προκύπτει τὸ ἄτοπον νὰ πληράνῃ ἡ πτώχευσις δὶς τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν, ὅπερ ἤθελε συμβῇ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἄρθρου 551, καθόσον ὁ πιστωτὴς ἐνταῦθα δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ὁμάδα, ὡς ἐκεῖ, διὰ τὴν ὁλικὴν ὀνοματικὴν ἀξίαν τῆς ἀπαιτήσεώς του, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην ἔκπτωσιν τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἔλαβεν, ὁ δὲ ἐγγυητὴς διὰ μόνον τὸ ποσὸν ὅπερ προκατέβαλεν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἄθροισις τῶν δύω τούτων καταταξομένων ποσῶν ἐξισοῦται πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπαιτήσεως, ὅπερ ἅπαξ μόνον οὕτως ἐμφανίζεται. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν προσβάλλει λοιπὸν τὴν ἀρχὴν ὅτι ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἡ αὐτὴ ἀπαίτησις δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ δὶς εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ πιστωτὴς δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ

πτωχεύσαντος τὴν πληρωμὴν τῆς ὅλης πιστώσεώς του, δύναται νὰ προαφαιρεθῇ ἐκ τῆς ὁμάδος ταύτης τὸ εἰς τὸν ἐγγυητὴν ἢ τὸν συνοφειλέτην ἐπιβάλλον μέρισμα, καὶ τότε δὲν δύναται πλέον νὰ ἐνάξῃ τοὺς συνοφειλέτας ἢ τὸν ἐγγυητὴν εἰμὴ διὰ τὸ μετὰ τὴν λῆψιν τῶν δύο μερισμάτων ὀφειλόμενον ἔτι αὐτῷ μέρος τῆς πιστώσεώς του.

Ὡς συνέπειαν τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφ. τοῦ ἄρθρου 553 τεθείσης ἀρχῆς ὅτι ὁ πιστωτὴς δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἐκ τῆς πτωχεύσεως τὸ εἰς τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ ἢ τὸν συνοφειλέτην τοῦ πτωχεύσαντος ἐπιβάλλον μέρισμα, τὸ ἄρθρον 554 καθιεροῖ ὅτι, ἐὰν ὁ συνοφειλέτης τοῦ πτωχεύσαντος ἢ ὁ ἐγγυητὴς ἐξησφάλισαν δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου τὴν κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀναγωγήν των, τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου βεβαρυμένων τούτων κτημάτων εἰσπραττόμενον ποσὸν, συγχεόμενον μετὰ τοῦ ἐκ τῆς πτωχεύσεως ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ ἀπαιτουμένου, ἀποδίδεται εἰς τὸν πιστωτὴν ἀπέναντι τοῦ μήπω ὁλοσχερῶς ἐξοφληθέντος μέρους τῆς ἀπαιτήσεώς του.

Ἡ παραδοχὴ τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ, καθὸ συνέπεια ἀναγκαία τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, δὲν λογίζεται ἐκουσία ἄφεσις τοῦ χρέους ἐκ μέρους τοῦ πιστωτοῦ, ὅτε ἤθελον ἀπαλλάττονται κατὰ τοσοῦτον οἱ μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συμβιβασθέντες συνοφειλέται ἢ ἐγγυηταί· ἐντεῦθεν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 555, καθ' ἣν οἱ συμβιβαζόμενοι πιστωταὶ διατηροῦσιν ἀκέραια τὰ δικαιώματά των περὶ τοῦ ὅλου τῆς πιστώσεώς των κατὰ τῶν συνοφειλετῶν ἢ ἐγγυητῶν τοῦ πτωχεύσαντος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν δι' ἐνεχύρων ἢ διὰ προνομίων ἐπὶ τῶν κινητῶν ἐξησφαλισμένων πιστωτῶν.

556—559.

Τ' ἄρθρα 556, 557, καὶ 558 ἐλήφθησαν σχεδὸν αὐτολεξεὶ ἐκ τῶν ἄρθρων 535, 536 καὶ 537 τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου, καὶ ἀφορῶσι τὸν δι' ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένον πιστωτὴν, ὃν ὀφείλουσι νὰ ἐξοφλήσωσιν οἱ σύνδικοι, ἐὰν θέλωσι νὰ παραλάβωσι τὸ ἐνέχυρον. Ἐὰν τοὐναντίον μείνῃ παρὰ τῷ πιστωτῇ πωληθῇ παρ' αὐτοῦ, εἰ μὲν τὸ τίμημα ὑπερβαίνει τὴν πίστωσιν, τὸ περιπλέον ἀποδίδεται πρὸς τοὺς συνδίκους, εἰ δὲ ἀναφανῇ ὑποδεέστερον αὐτῆς, ὁ πιστωτὴς πληρόνεται διὰ τὸ ἔλλειπον συμμέτρως ὡς ἁπλοῦς ἀνέγγυος.

Ἐπειδὴ συνήθως οἱ ἐργάται πληρόνονται καθ' ἡμέραν ἢ καθ' ἑβδομάδα, ὡς τὸ σπανίως θέλουν εὑρεθῇ ἔχοντες ἀπαιτήσεις δι' ὑπέρημα τοῦ χρόνου τούτου, τὸ ἄρθρον 558 περιορίζει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 910 § 4 τῆς πολ. δικονομίας προνόμιον των εἰς ἕνα μῆνα πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, τὴν αὐτὴν δὲ τάξιν ἀπονέμει καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐμποτικῶν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν οὐδὲν προνοεῖ τὸ 940 τῆς Παλ. Δικονομίας, διὰ τοὺς ὀφειλομένους αὐτοῖς μισθοὺς ἐξ μηνῶν πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως· ἐν γένει δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 559 κατάλογος τῶν ἐπὶ τῶν κινητῶν προνομιούχων πιστωτῶν παραδίδεται ὑπὸ τῶν συνδίκων πρὸς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις διατάσσει νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν πρώτων συναχθησομένων χρημάτων. Περὶ τῶν ἐντεῦθεν ἀναφυομένων διενέξεων ἀποφασίζει ὁ εἰσηγητὴς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 502 ἢ τὸ ἐμποροδικεῖον.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐπιθήκων πιστωτῶν.

560—564.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων ταυτίζονται μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 539—543 τοῦ σήμερον ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ νόμου, ὅθεν οὐδεμία ἐπ' αὐτῶν χωρεῖ παρατήρησις.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος.

565—571.

Τὰ ἄρθρα 565, 566 καὶ 567 ὁρίζουσι περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ὅπα καὶ τὰ παλαιὰ 544, 545, 546 καὶ 547, ἐπομένως καθίσταται περιττὴ πᾶσα ἐπ' αὐτῶν παρατήρησις.

Τὸ ἄρθρον 568 ὁρίζει ὡς πρὸς τὰ κινητὰ τῆς γυναικὸς, ὅτι αὕτη δύναται νὰ τ' ἀναλάβῃ αὐτούσια, ἐὰν περιέχωνται ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ, ἢ περιῆλθον αὐτῇ ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, καὶ ἡ ταυτότης των ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ ἄλλης πράξεως ἐχούσης βεβαίαν χρονολογίαν· τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 554 ἀπέκλειε τὰ ἐκ δωρεᾶς περιελθόντα εἰς τὴν γυναῖκα κινητά. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τούτων, τὸ νομοσχέδιον παρεδέχθη τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 674 τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου καθιερουμένην εὔλογον ἀρχὴν, ὅτι ἡ γυνὴ δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰ διὰ τοῦ τιμήματος τῶν πωληθέντων κινητῶν αὐτῆς ἀγορασθέντα

ἄλλα κινητά, ἢ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον ἀντικαταστήσαντα αὐτὰ ἄλλα κινητὰ ἢ ἀκίνητα, ἐὰν ἡ ἀντικατάστασις βεβαιοῦται δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι δὲ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ βεβαία χρονολογία, ὡς πρὸς τὰ χρεώγραφα, δύναται νὰ προκύψῃ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 413 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένων τρόπων, καὶ ἐκ τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν ἐν τοῖς βιβλίοις δημοσίων καταστημάτων, ἀνωνύμων ἑταιριῶν, καὶ κατὰ μετοχὰς ἑτερορρύθμων. Μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης ἀποδείξεως, ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς κατεχόμενα κινητὰ περιέρχονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν, ἐξαιρουμένων τῶν πρὸς χρῆσιν τῆς γυναικὸς ἀναγκαίων ἱματίων καὶ ὀθονίων, ἅτινα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν συνδίκων, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὁ εἰσηγητὴς νὰ δοθῶσι πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πτωχεύσαντος, ἐὰν τὸ ζητήσῃ· οὐχ ἧττον λαμβάνει πάντοτε χώραν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 458.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 569 ταυτίζεται κατ' οὐσίαν μὲ τὴν τοῦ ἄρθρου 548 τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου, καθόσον, ὡς καὶ κατ' ἐκεῖνο, τὰ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναλαμβανόμενα ἀκίνητα ἐξακολουθοῦσι νὰ βαρύνωνται μὲ τὰ ἐπ' αὐτῆς χρέη καὶ τὰς νομίμως ἐγγραφείσας ὑποθήκας.

Ἐὰν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη τοῦ ἀνδρός, ἰσχύει κατὰ τὸ ἄρθρον 570 καὶ ὡς πρὸς τὰς πληρωμὰς ταύτας τὸ Μουκιάνειον τεκμήριον, ἐκτὸς ἂν ἡ γυνὴ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον κατὰ τὸ ἄρθρον 567. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπαλλοτριωθέντα πράγματα τῆς γυναικός, αὕτη παρουσιάζεται διὰ τὸ τίμημα αὐτῶν ὡς ἁπλοῦς πιστωτὴς εἰς τὴν πτώχευσιν τοῦ συζύγου της.

Τὸ ἄρθρον 571 στερεῖ τὴν γυναῖκα, ἧς ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, ἢ μὴ ἔχων τότε ἐπάγγελμα ἠσπάσθη τὸ ἐμπόριον ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἔτους, πάσης ἀγωγῆς πρὸς ἀπόληψιν τῶν ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ διαλαμβανομένων ὑπὲρ αὐτῆς κερδῶν. Ἀλλὰ κατ' εὔλογον ἀμοιβαιότητα οὐδ' οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν παρ' αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου γενομένων δωρημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινητῶν.

572—576.

Τὸ ἄρθρον 572 πραγματεύεται, ὡς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἄρθ.

558 καὶ 559 περὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐκ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος προερχομένων κτημάτων μεταξὺ τῶν πιστωτῶν, καὶ ἀφοῦ προαφαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῶν τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως τῆς πτωχεύσεως, τὰ εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ δοθέντα βοηθήματα, καὶ τὰ πρὸς τοὺς προνομιούχους πιστωτὰς πληρωθέντα.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 573 γιγνομένων τῶν διανομῶν, ἐπιφυλάσσεται τὸ εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτὰς ἐπιβάλλον μέρισμα κατὰ τὰς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένας αὐτῶν πιστώσεις, ἂν καὶ δὲν ἐγένοντο εἰσέτι δεκταὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διανομῆς.

Ἐὰν οὐδὲν ὡρισμένον περιέχῃ περὶ αὐτῶν ὁ ἰσολογισμός, ἡ ἐπιφυλακτέα ποσότης ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ· ἀλλ' ἂν οἱ σύνδικοι διαφωνῶσι, δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον.

Τὰ ποσὰ ταῦτα φυλάσσονται ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ ἢ τῷ τῆς τραπέζης μέχρι τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 495 ὁριζομένης προθεσμίας· ἀλλ' ἐὰν αἱ πιστώσεις αὗται δὲν ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέλεγξιν, τὰ δι' αὐτὰς ἐπιφυλαχθέντα ποσὰ διανέμονται μεταξὺ τῶν ἀναγνωρισθέντων πιστωτῶν.

Ἡ αὐτὴ ἐπιφύλαξις ἐνεργεῖται καὶ ὡς πρὸς τὰς μέλλουσα γενομένας ὁριστικῶς δεκτὰς πιστώσεις, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν τόκοι ὠφελοῦσι τοὺς πιστωτὰς ὑπὲρ ὧν τὰ χρήματα ἐπεφυλάχθησαν. Ἀλλ' αὐτοὺς τούτους ὀφεῖλουσι καὶ τὰ ἔξοδα καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν φυλασσομένων ποσῶν.

Αἱ πληρωμαὶ γίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 475 ὑπὸ τῶν συνδίκων, μόνον ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ καταστατικοῦ τῆς πιστώσεως ἐγγράφου, ἐφ' οὗ καὶ σημειοῦνται.

Ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τοιούτου, δύναται ὁ εἰσηγητὴς νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμὴν ἐπὶ ἀποσπάσματος τῆς περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς πιστώσεως ἐκθέσεως. Ἡ ἐξόφλησις γίνεται ὑπογραφομένου τοῦ πιστωτοῦ ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ καταλόγου τῆς διανομῆς.

Διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκκαθάρισις, τὸ ἄρθρον 576 ὁρίζει, σύμφωνα μὲ τὸ μέχρι τοῦδε 563, ὅτι δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἄδεια περὶ τῆς ἀθρόας ἐκποιήσεως τῶν ὑπολειπομένων κινητῶν καὶ τῶν μὴ εἰσπραχθεισῶν πιστώσεων. Ἕκαστος δὲ πιστωτὴς δύναται νὰ προκαλέσῃ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν περὶ τοῦ μέτρου τούτου διάσκεψιν τῆς ἑνώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.

577—579.

Τὸ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 532 χορηγούμενον εἰς πάντα πιστωτὴν κάτοχον ἐκτελεστοῦ ἐγγράφου δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἀλλὰ πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὁριστικῶν συνδίκων, περιορίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 577 εἰς μόνους τοὺς ἐνυποθήκους πιστωτὰς ὡς πρὸς τὸ ὑπέγγυον αὐτοῖς κτῆμα, ἀλλὰ μόνον καθόσον ἡ πίστωσις αὐτῶν κατέστη ληξιπρόθεσμος ἀνεξαρτήτως τῆς πτωχεύσεως.

Τὸ δὲ ἄρθρ. 578 ἀποδίδει εἰς μόνους τοὺς συνδίκους τὸ δικαίωμα τῆς τοιαύτης ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, καθόσον αὕτη δὲν ἤρξατο πρὸ τῆς ἐνώσεως ἐπιμελείᾳ τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν, ἡ δὲ ἐκποίησις ὀφείλει νὰ γείνῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν ἀνηλίκων.

Τὸ ἄρθρ. 579 ἐπιτρέπει εἰς τοὺς συνδίκους νὰ ὑπερθεματίσωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ διεκδικήσεως.

Ἄρθρ. 580—586.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο καθιεροῖ τὴν καὶ ἤδη ἰσχύουσαν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ειδικὴν διεκδίκησιν ὡς πρὸς τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα.

α.) Ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ἄλλα χρεώγραφα παραδοθέντα ἢ ἀποσταλέντα πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, οὐχὶ μὲ πρόθεσιν τῆς πρὸς αὐτὸν μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτῶν.

β'.) Ἐμπορεύματα παρακατατεθέντα ἢ παραδοθέντα πρὸς πώλησιν.

γ'.) Ἐμπορεύματα πωληθέντα πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀλλὰ μὴ πληρωθέντα.

Περιπλέον ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τοῦ πωλητοῦ δικαίωμα ἐπισχέσεως τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μήπω παραδοθέντων ἢ ἀποσταλέντων ἐμπορευμάτων.

Τὸ ἄρθρ. 580 τοῦ νομοσχεδίου ὅμοιον σχεδὸν μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ 583, ἐπιτρέπει ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ν' ἀναλάβῃ τις τὰ ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως αὐτοῦσια εὑρισκόμενα χρεώγραφα

καὶ γραμμάτια, ἐὰν ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου μὲ ἁπλῆν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ ὁ παραλήπτης καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀποστολέως, ἢ ἂν προωρίζοντο ειδικῶς εἰς πληρωμάς. Ἀπαιτεῖται ὅμως πρὸς τοῦτο τὰ γραμμάτια ταῦτα νὰ μὴν ἐξηργυρώθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως, ἄλλως ἡ ἀξία αὐτῶν συγχέεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁμάδος, καὶ ὁ ἀποστολεὺς καθίσταται ἁπλοῦς πιστωτὴς τῆς ἀξίας των.

Τὸ ἄρθρ. 581 τοῦ νομοσχεδίου, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ταυτάριθμον ἄρθρον τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐπιτρέπει τὴν διεκδίκησιν πραγματειῶν, αἵτινες παρακατετέθησαν ἢ παρεδόθησαν πρὸς πώλησιν, ἐνόσῳ εὑρίσκονται αὐτούσιαι καθόλου ἢ ἐν μέρει, ὡς καὶ τὴν τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἢ τοῦ μέρους τοῦ τιμήματος, ὅπερ δὲν ἐπληρώθη εἰς χρήματα ἢ δι' ἄλλης αἰτίας, δὲν συνεψηφίσθη, οὐδὲ κατεχωρίσθη εἰς ἀλληλόχρεον λογαριασμὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Τὸ ἄρθρ. 582 ῥυθμίζει τὴν διεκδίκησιν τοῦ πωλητοῦ ὡς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα, ἅτινα ἀπέστειλε πρὸς τὸν πτωχεύσαντα χωρὶς νὰ πληρωθῇ τὴν ἀξίαν των. Ὅπως δὲ καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα ἄρθρα 576, 577, καὶ 580, ἀπαιτεῖ ν' ἀποδεικνύεται ἡ ταυτότης τῶν ἐμπορευμάτων, νὰ μὴν εἰσῆχθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ ἢ νὰ μὴν ἐτέθησαν ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις εἰς τὴν διάθεσίν του. Οὐχ ἧττον παύει τὸ δικαίωμα τῆς διεκδικήσεως ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ ἀποσταλεῖσαι πραγματεῖαι ἐπωλήθησαν, πρὶν ἢ φθάσωσιν, ἀβδάλως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν, ἢ ἀγωγιαστηρίων, ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως.

Ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν τὰς προκαταβολὰς καὶ τὰ ἔνεκα τῶν διεκδικουμένων πραγματειῶν γενόμενα ἔξοδα.

Ἐὰν ὁ πωλητὴς κατέχῃ εἰσέτι τὰ πωληθέντα ἐμπορεύματα, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισχέσεως κατὰ τὸ 584 τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ εἰσάγει τὴν νέαν ταύτην ἀρχήν.

Διατηροῦσιν ὅμως οἱ σύνδικοι τὸ δικαίωμα κατὰ τὸ ἄρθρον 585 ν' ἀπαιτήσωσι, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, τὴν παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων πληρώνοντες τὸ συμφωνηθὲν τίμημα.

Τὸ ἄρθρ. 586 δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς συνδίκους νὰ παραδεχθῶσιν ἐξωδίκως, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, τὰς περὶ διεκδικήσεως ἀπαιτήσεις ἐν περιπτώσει διενέξεως, ἀποφαινομένου τὸ δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρα 587—590.

Ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τούτῳ, ὅλως νέῳ, ὁρίζονται, α') αἱ προθεσμίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπονται ἔνδικα μέσα κατὰ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ πτωχεύσεως, β'.) τίνες ἀποφάσεις εἶναι ἀνεπίδεκτοι ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως.

Κατ' ἀποφάσεως κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν, ἡ ὁριζούσης προγενεστέραν τινὰ ἐποχὴν παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἐπιτρέπεται ἀνακοπή, κατὰ τὸ ἄρθρον 587, ὑπὸ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ὑπὸ παντὸς δὲ ἄλλου ἐνδιαφερομένου ἐντὸς τριάκοντα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 444 διαλαμβανομένων διατυπώσεων, ἀπευθύνεται δὲ κατὰ τῶν συνδίκων. Ὁ περιορισμὸς οὗτος τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἥτις κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον 457 ἄρθρον ἐπετρέπετο εἰς τοὺς δανειστὰς ἢ ἄλλους ἐνδιαφερομένους μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς ἐκβαίωσιν τῶν δανείων γενομένης ἐκθέσεως, εἰς δὲ τοὺς ὑπερημέρους δανειστὰς μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς αὐτοὺς παραχωρηθείσης τελευταίας προθεσμίας, συντέμνει ἀποτελεσματικῶς τὴν διαδικασίαν τῆς πτωχεύσεως, ἥτις, δυνάμει τοῦ ἰσχύοντος δικαίου, διετήρει ἐπ' ἄπειρον μετέωρα τὰ δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ ἰδίως τὸ δικαίωμα τῶν δανειστῶν τοῦ ν' ἀνακόψωσι τὴν ὁρίζουσαν τὴν ἐποχὴν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἀπόφασιν, τὸ ἄρθρον 588 τίθησιν ὡς τελευταῖον ὅριον πρὸς χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν πιστώσεων καὶ ὅρισιν τῶν πιστωτῶν ὁριζομένης προθεσμίας, ὥστε, ἂν αὕτη ᾖναι συντομωτέρα τῶν 30 ἡμερῶν, τὸ πρὸς ἀνακοπὴν δικαίωμα πρὸς τὸν διαληφθέντα εἰδικὸν σκοπὸν ἐκτείνει καὶ πρὸ τῆς τριακονθημερίας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαιώμα τῆς ἐφέσεως, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρου 589 οἱ ὁρισμοὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Τέλος, κατὰ τὸ ἄρθρον 590 κηρύττονται ἀνεπίδεκτοι ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως διάφοροι ἀποφάσεις, εἴτε διότι ἀφορῶσι μέτρα προπαρασκευαστικὰ ἢ ἐκουσίου δικαιοδοσίας, εἴτε πρὸς ἀποφυγὴν παρατάσεως τῆς διαδικασίας· α') αἱ περὶ διορισμοῦ ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τῶν συνδίκων· β'.) αἱ περὶ προπεμπτηρίου ἢ βοηθημάτων ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος· γ'.) αἱ

περὶ ἀδείας ἐκποιήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν αὐτοῦ· δ') αἱ περὶ ἀναβολῆς τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ περὶ προσωρινῆς παραδοχῆς ἀμφισβητουμένων πιστώσεων, καὶ ε') αἱ περὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκδιδομένων ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ ἀποφάσεων.

ΜΕΡΟΣ Β.

Περὶ χρεωκοπίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἁπλῆς χρεωκοπίας.

Ἄρθρα 591—596.

Τὸ ἄρθρον 591, ὡς καὶ τὸ μέχρι τοῦδε 588, ὑποβάλλει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πλημμελειοδικῶν τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἁπλῆς χρεωκοπίας, διατηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὸ ἄρθρον 592 ἀπαριθμεῖ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὀφείλει νὰ γείνῃ καταδίωξις ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ. Τὸ δὲ ἄρθρον 595 τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δύναται νὰ γείνῃ τοιαύτη, μὲ ἐλαφρὰς τροπολογίας τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυόντων ἄρθρων 586 καὶ 587.

Τὸ ἄρθρον 593 χαρακτηρίζει ὡσαύτως ὡς περίπτωσιν ἁπλῆς χρεωκοπίας τὴν παραμέλησιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 42—46 ἐμ. νόμου ὁριζομένων διατυπώσεων ἐκ μέρους τῶν διαχειριστῶν τῆς πτωχευσάσης ἑταιρίας, οἵτινες καὶ καταδιώκονται ἐπὶ τούτῳ.

Τέλος, τὸ ἄρθρον 549 χαρακτηρίζει ὡς ἁπλῆν χρεωκοπίαν τὴν πτώχευσιν τοῦ μεσίτου, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 89 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἂν καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς καταδιώξεως βαρύνουσι τὸ δημόσιον, ἐν περιπτώσει ὅμως καταδιώξεως γενομένης τῇ μηνύσει τῶν συνδίκων ἐξ ὀνόματος τῶν δανειστῶν ἢ ἐπὶ τῇ μηνύσει τινὸς δανειστοῦ ἰδίῳ ὀνόματι, δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, νὰ καταψηφισθῶσι κατὰ τῆς ὁμάδος ἢ κατὰ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ. Διὰ νὰ γείνῃ δὲ καταδίωξις ἐν ὀνόματι τῶν δανειστῶν, ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις βουλεύματος, καταρτιζομένου διὰ τῆς πλειονότητος τῶν ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων δανειστῶν.

Τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ κατὰ τῆς ὁμάδος τὰ ἐκ τῆς καταδίκης τοῦ πτωχεύσαντος προκύψαντα ἔξοδα εἰμὴ μόνον ὁσάκις αὐτὰ κατεψηφίσθησαν ῥητῶς κατὰ τῆς ὁμάδος.

Ἡ καταδίωξις τῶν ἐγκλημάτων, ὡς ἀφορῶσα τὴν δημοσίαν τάξιν, δὲν πρέπει νὰ βαρύνῃ τὴν ὁμάδα, ἐὰν δὲν ἐνεργήθῃ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς. Τὸ ἀντίθετον σύστημα ἤθελε πείθει τοὺς δανειστὰς ν' ἀποκρύπτωσι τὰς φερούσας χαρακτῆρα ἁπλῆς χρεωκοπίας πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος διὰ ν' ἀποφεύγωσι τὴν ἐν περιπτώσει καταδίκης αὐτοῦ κατασχεσιν τῶν ἐξόδων εἰς βάρος τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως, καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν ἀναλογον μείωσιν τοῦ μερίσματός των.

Ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δημόσιον τὰ ἐκ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως προκύψαντα ἔξοδα, πρὶν ἢ λήξωσιν αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν δανειστῶν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ συνομολογηθεῖσαι προθεσμίαι.

Ἐὰν ἐπετρέπετο εἰς τὸ δημόσιον ν' ἀπαιτήσῃ τὴν δαπάνην ταύτην ἀπὸ τὸν πτωχεύσαντα, πρὶν οὗτος πραγματοποιήσῃ τὰς συνομολογηθείσας καταβολὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ, οἱ δανεισταί, ὧν τοιουτοτρόπως τὰ μερίσματα ἤθελον ἐλαττοῦνται, ἤθελον ἔχει συμφέρον ν' ἀποκρύπτωσι τὰς ἀξιοποίνους πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ ἡ καταδίωξις ἤθελε καθίστατο ἀνέφικτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δολίας χρεωκοπίας.

Ἄρθρα 597—599.

Ὑπάρχει δολία χρεωκοπία, κατὰ τὸ ἄρθρον 597, ὁσάκις ὁ πτωχεύσας καθίσταται ὑπαίτιος ἀποκρύψεως τῶν βιβλίων του, δολίας αὐτῶν ἀφαιρέσεως ἢ ἀλλοιώσεως τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, ἢ ἐν περιπτώσει ὑπεξαιρέσεως ἢ ἀποκρύψεως τοῦ ἐνεργητικοῦ του ἢ ἐξογκώσεως τοῦ παθητικοῦ του.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἑταιρίας τινὸς, οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς καταδιώκονται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, α) ἐὰν δολίως παρέλειψαν τὴν δημοσίευσιν τοῦ καταστατικοῦ· β'.) ἐὰν δηλώσωσι ψευδῶς τὸ κατατεθὲν ἢ ὑποσχεθὲν κεφάλαιον· γ'.) ἐὰν καταβάλωσι μερίσματα μὴ ὑπάρχοντα καὶ ἐλαττώσωσιν οὕτω τὸ **ἑταιρικὸν κεφάλαιον**· δ'.) ἐὰν δολίως λάβωσι προκαταβολὰς ἀνωτέρας τῶν ἐν τῷ καταστατικῷ ὁριζομένων· ε.) ἐὰν δι' ἀβόλου αὐτῶν δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν πτωχευσιν τῆς ἑταιρίας.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ κατηγορίας οὐδέποτε καταλογίζονται εἰς βάρος τῆς ὁμάδος κατὰ τὸ 599. Ἀλλ' ἐὰν ἡ κατηγορία ἐγένετο ἐπὶ τῇ μηνύσει τινῶν τῶν δανειστῶν, δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, νὰ κατασχεσθῶσι κατ' αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ συνεργῶν καὶ συναιτίων.

Ἄρθρα 600—606.

Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυόντων 597 καὶ 598 ἄρθρ. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, οἱ ἔνοχοι τῶν αὐτόθι μνημονευομένων πράξεων, αἵτινες εἶναι αἱ αὐταὶ μὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 600 τοῦ νομοσχεδίου ἀπαριθμουμένας, μὲ τὴν διὰ τοῦ τρίτου ἐδαφίου γιγνομένην προσθήκην τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 597 προαναφερομένων δολίων πράξεων, ἐθεωροῦντο ὡς συνεργοὶ τοῦ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καταδιωκομένου πτωχεύσαντος, καὶ ἐπομένως, ἐὰν ἡ κατ' αὐτοῦ ὡς αὐτουργοῦ κατηγορία ἀπερρίπτετο, διέφευγον τὴν καταδίωξιν καὶ οἱ ἐπὶ συνεργείᾳ συγκατηγορηθέντες, καίτοι πολλάκις μᾶλλον ἔνοχοι τοῦ πτωχεύσαντος αὐτοῦ. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀτοπήματος τούτου, ἡ προκειμένη διάταξις καθιεροῖ τὴν ἐνοχὴν παντὸς, ὅστις ἤθελε καταστασθῇ ὑπαίτιος μιᾶς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 600 διαλαμβανομένων πράξεων ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος κατηγορίας.

Λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τοὺς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος, τῆς συζύγου, τῶν κατιόντων καὶ ἀνιόντων ἢ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν κηδεστῶν αὐτοῦ ἠθικοὺς δεσμοὺς, τὸ ἄρθρον 601 ἀπειλεῖ κατ' αὐτῶν τὰς ποινὰς τῆς κλοπῆς ἐν περιπτώσει ὑπεξαιρέσεως ἢ ἀποκρύψεως πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν πτώχευσιν, ἄνευ ὅμως συνεννοήσεως μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ἐνῷ κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα ἄρθρα 555 καὶ 556 αὐτοὶ καταδιώκονται ὡς συναίτιοι δολίας χρεωκοπίας διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένας ἀξιοποίνους πράξεις. Τὸ ἄρθρον 602 ὁρίζει, ὡς καὶ τὸ παλαιὸν 598, τὰς πολιτικὰς συνεπείας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Αἱ καταχρήσεις τῶν συνδίκων κατὰ τὴν χρηματικὴν αὐτῶν διαχείρισιν τιμωροῦνται κατὰ τὸ 603 ἄρθρον μὲ τὰς ἐν ἄρθρῳ 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένας ποινὰς κατὰ τῶν ἐνόχων τοιούτων πράξεων δημοσίων ὑπαλλήλων, μολονότι οἱ σύνδικοι δὲν εἶναι κυρίως τοιοῦτοι.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 604, 605 καὶ 606 ἀναπληροῦσι τὴν ἐν τῷ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντι ἐμπορικῷ νόμῳ ἀτυχῆ παράλειψιν διατάξεως περιοριστικῆς τῆς ἐν ταῖς πλείσταις πτωχεύσεσιν ἀναφαινομένης σκανδαλώδους καταχρήσεως τοῦ νὰ συνομολογῶνται μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ δανειστῶν τινων, ἐπὶ προσφορᾷ τῆς ψήφου των πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ,

ἰδιαίτερα πλεονεκτήματα πρὸς βλάβην τῶν λοιπῶν ἐντίμων πιστωτῶν. Πᾶσα τοιαύτη ἰδιαιτέρα συμφωνία κηρύττεται ἄκυρος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 605 ὡς πρὸς ἅπαντας καὶ ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, καὶ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινήν. Ἐὰν δὲ ὁ ἐν λόγῳ δανειστὴς ᾖναι σύνδικος, ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως δύναται νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι δύω ἐτῶν.

Αἱ δὲ δυνάμει τῆς ἀκυρωθείσης συμφωνίας ληφθεῖσαι τυχὸν ποσότητες καὶ ἀξίαι ἀποδίδονται εἰς ὃν τινα ἀνήκει δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ἐμποροδικείου, ἐὰν ἡ ἀκύρωσις τῆς συμφωνίας ἐπιδιώκεται πολιτικῶς. Ἡ δὲ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 444 τοῦ παρόντος νόμου δαπάνῃ τῶν καταδικασθέντων

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.

Ἄρθρα 607 καὶ 608.

Τὰ ποινικὰ δικαστήρια, καίτοι γινομένης καταδιώξεως ἢ ἐπελθούσης καταδίκης ἐπὶ χρεωκοπίᾳ, δὲν δύνανται κατ' οὐδένα λόγον ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως. Ἡ ἐμπορικὴ διαδικασία τῆς πτωχεύσεως καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης διατελοῦσιν ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων. Ἑπομένως ἅπασαι αἱ ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τῆς πτωχεύσεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργοῦνται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐμποροδικείου χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσιν αὐτῶν τὰ πλημμελειοδικεῖα ἢ τὰ κακουργιοδικεῖα. Ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 602 καὶ 604, ὅτε τὸ ἐπειλημμένον τῆς ποινικῆς καταδιώξεως δικαστήριον ἀποφαίνεται καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων.

Διὰ νὰ φωτισθῇ δὲ ἡ ἀνάκρισις, οἱ σύνδικοι ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 608, νὰ παραδώσωσι πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ὅσα ἤθελε παρ' αὐτῶν ζητήσει ἔγγραφα ἢ πληροφορίας. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα μένουσι διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως κατατεθειμένα ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ, ἐξ οὗ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ λάβωσιν εἴτε ἰδιωτικὰ εἴτε ἐπίσημα ἀντίγραφα, ὅσων δὲ δὲν διετάχθη ἡ παρακατάθεσις, ἀποδίδονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους ἐπὶ ἀποδείξει.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρα 609—619.

Συνεπείᾳ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ὁ πτωχεύτας ὑποκύπτει εἰς διαφόρους ἀνικανότητας, αἵτινες δύνανται νὰ ἐξαλειφθῶσι διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 609, ὁ πτωχεύσας, ὅστις θέλει ἀποκατασταθῇ, ὀφείλει νὰ ἐξοφλήσῃ ὁλοσχερῶς ἅπαντα τὰ παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα κεφάλαια, τόκους, καὶ ἔξοδα, δὲν ἀρκεῖ δὲ πρὸς τοῦτο ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ἐπιβληθείσας αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

Ἐὰν ὁ ζητῶν τὴν ἀποκατάστασιν ᾖναι μέλος πτωχευσάσης ἑταιρίας, ἡ αἴτησις αὐτοῦ εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν ἀποδείξῃ, ὅτι ἅπαντα τὰ χρέη τῆς ἑταιρίας ἐξωφλήθησαν ὁλοσχερῶς, καὶ ἐὰν εἶχε τύχει αὐτὸς ἰδιαιτέρου συμβιβασμοῦ.

Ἡ ἀποκατάστασις στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ὅθεν καὶ ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἐπέτυχε κατ' ἰδιάζουσαν εὔνοιαν ἀτομικὸν συμβιβασμὸν παρὰ τῶν πιστωτῶν τῆς ἑταιρίας, ἡ ἀρχὴ διαμένει ἡ αὐτή, διότι δὲν ἀποτελεῖ ζήτημα χρημάτων μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ ζήτημα ἠθικότητος· ἡ τιμὴ τοῦ ἐμπορίου ἀπαιτεῖ νὰ μὴν ἀπολαύῃ ὁ ἔμπορος πλήρη τὰ δικαιώματα τοῦ ἐπαγγέλματος του, εἰμὴ καθόσον ἐξώφλησεν ἅπαντα τὰ χρέη του, τὰ δὲ χρέη τῆς ἑταιρίας εἶναι καὶ χρέη τοῦ ὑπευθύνου συνεταίρου.

Ἡ περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασία περιλαμβανομένη ἐν τοῖς ἄρθροις 610—616 μένει οἵα ἦτο καὶ μέχρι τοῦδε, κατὰ τ' ἄρθρα 605 – 611. Ἀλλ' ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 610 τοῦ παλαιοῦ νόμου ἀπαγγελλομένη ἀρχή, ὅτι ἡ περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις, ἅπαξ ἀπορριφθεῖσα, δὲν δύναται πλέον νὰ γενῇ, κατακριθεῖσα ὡς ὑπερμέτρως αὐστηρά, ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 615 ὁρίζοντος, ὅτι τοιαύτη αἴτησις ἀπορριφθεῖσα δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, ἀλλὰ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους.

Ὡσαύτως εἰς τὸ ἄρθρον 616, ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ἀρχαῖον 611, προσετέθη ἡ διάταξις ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἀποκατασταθέντος διαγράφεται ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν πτωχευσάντων.

Τὸ ἄρθρον 617 ὡς καὶ τὸ μέχρι τοῦδε 612 ἀποκλείει τῆς ἀποκαταστάσεως τοὺς ἕνεκα πράξεων ἐμφαινουσῶν δολιότητα

ποινικῶς καταδικασθέντας, καὶ τοὺς μὴ ἀποδόντας τὸν λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ὑπολόγους.

Τ' ἄρθρα 618 καὶ 619 ὁριζουσιν, ἐκεῖνο μὲν, ὅτι ὁ ἁπλοῦς χρεωκόπος εἶναι δεκτὸς εἰς ἀποκατάστασιν ἐὰν ἐξεπλήρωσε τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινήν, ὅπως καὶ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 613, ἀλλ', ἐκτὸς τούτου, καὶ ἐὰν ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπαγγελθεῖσα ποινὴ ἐξηλείφθη διὰ τῆς βασιλικῆς χάριτος· τὸ δὲ ἄρθρον 619 ὁρίζει ὅτι ἡ μνήμη τοῦ πτωχεύσαντος δύναται καὶ μετὰ θάνατον νὰ τύχῃ ἀποκαταστάσεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ πτωχεύσεως.

437. Πᾶς ἔμπορος παύων τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ εἶναι εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Δύναται νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις καὶ αὐτοῦ τοῦ παραιτηθέντος τῆς ἐμπορίας, ἂν μετερχόμενος αὐτὴν εἶχε παύσει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ.

Ἡ πτώχευσις τοῦ ἐμπόρου δύναται νὰ κηρυχθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἐὰν ζῶν εἶχε παύσει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς, καὶ τῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ πτωχεύσαντος προκαταρκτικῶν διατάξεων.

438. Πᾶς πτωχεύσας ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς παύσῃ τὰς πληρωμὰς συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς, νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τοῦ τόπου ἔνθα ἔχει τὸ κύριον αὐτοῦ ἐμπορικὸν κατάστημα.

Ἐπὶ πτωχεύσεως ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρίας ἡ δήλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, καὶ νὰ φανερόνῃ τὴν κατοικίαν ἢ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ἑκάστου τῶν ὑπευθύνων συνεταίρων. Γίνεται δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάρχει ἡ ἕδρα τῆς ἑταιρίας.

Ἐπὶ πτωχεύσεως ἀνωνύμου ἑταιρίας ἡ διαδικασία ἐπιτυγχάνεται κατὰ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς ὑποχρεουμένων νὰ χορηγῶσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν καὶ τοὺς συνδίκους τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον αὐτῶν, ὁσάκις ζητηθῶσι.

439. Μετὰ τῆς δηλώσεως τοῦ πτωχεύσαντος κατατίθεται ὁ ἰσολογισμός, ἡ σημείωσις, ἐν ᾗ ἐκτίθενται οἱ λόγοι, ἐξ ὧν ἐμποδίσθη ὁ πτωχεύσας νὰ τὸν καταθέσῃ.

Ὁ ἰσολογισμὸς περιέχει σημείωσιν ἁπάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς ὡς ἐγγίστα ἀξίας αὐτῶν, κατάστασιν τῶν πιστώσεων καὶ τῶν χρεῶν, πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν, καὶ σημείωσιν τῶν δαπανῶν· φέρει δ' ἐπὶ τέλους τὴν βεβαίωσιν ὅτι εἶναι εἰλικρινής, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου.

Κάτωθι τῆς δηλώσεως ὁ γραμματεὺς συντάττει ἔκθεσιν, δι' ἧς βεβαιοῦται ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς παρακαταθέσεως αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται ἡ εἰς τὸ γραφεῖον παρακατάθεσις παντὸς ἄλλου ἐγγράφου ἀφορῶντος τὴν πτώχευσιν.

440. Ἡ πτώχευσις κηρύττεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου εἴτε ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν δανειστῶν, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τὸ ἐμποροδικεῖον

Διορίζει εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ·

Διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων·

Διορίζει ἕνα ἢ πλείονας προσωρινοὺς συνδίκους·

Ὁρίζει τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὥραν, ὅπου καὶ ὅτε οἱ δανεισταὶ θέλουσι συνέλθει ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν συνδίκων, ἐντὸς τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.

441. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἢ καὶ διὰ μεταγενεστέρας ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸ ἐμποροδικεῖον ὁρίζει εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

Ἐὰν ἡ ἐποχὴ αὕτη δὲν ὁρισθῇ ῥητῶς, ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεως τοῦ πτωχεύσαντος, ἐὰν ἡ πτώχευσις κηρυχθῇ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ.

Πᾶσα αἴτησις περὶ διορισμοῦ ἄλλης ἐποχῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν παρὰ τὴν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἢ

δι' ἄλλης μεταγενεστέρας ἀποφάσεως ὁρισθεῖσαν εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως.

442. Τὸ δικαστήριον δύναται ἐν πάσῃ καταστάσει τῆς πτωχεύσεως καὶ δι' αὐτῆς τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν διατελῇ ἤδη εἰς προσωπικὴν κράτησιν, νὰ διατάξῃ τὴν κράτησιν ἢ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπεκρύβη ὁ πτωχεύσας, ἢ δὲν προσήγαγε τὸν ἰσολογισμὸν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὑρισκομένου τοῦ πτωχεύσαντος δὲν συγχωρεῖται κατ' αὐτοῦ κράτησις οὐδ' αἴτησις περὶ παρατάσεως κρατήσεως ἕνεκεν οἱουδήποτε χρέους.

Ἡ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τῶν προσωρινῶν συνδίκων, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως.

443. Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐμποροδικείου κοινοποιεῖ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους, ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς διατάσσεται ἡ σφράγισις τῆς περιουσίας, ἡ προσωπικὴ τυχὸν κράτησις τοῦ πτωχεύσαντος καὶ διορίζονται οἱ σύνδικοι.

444. Αἱ κατὰ τ' ἄρθρα **440** καὶ **441** ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δημοσιεύονται διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ δημαρχικῷ καταστήματι τοῦ δήμου ἔνθα ἑδρεύει τὸ ἐμποροδικεῖον καὶ τὸ ἐφετεῖον, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ ἐμποροδικεῖον. ἐν τῷ δήμῳ τῆς κατοικίας τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ ὅπου ἄλλοθι ὑπάρχουσιν ἐμπορικὰ αὐτοῦ καταστήματα· ἀπόσπασμα τῶν ἀποφάσεων τούτων καταχωρίζεται εἰς δημόσιόν τι φύλλον, αἱ δὲ δημοσιεύσεις καὶ καταχωρίσεις γίνονται, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐμποροδικείου, ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας.

Ὁ εἰσηγητὴς ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου διαταττομένων.

445. Ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως ὁ πτωχεύσας ἀπαλλοτριοῦται αὐτοδικαίως τῆς διαχειρίσεως ἁπάσης αὐτοῦ τῆς περιουσίας, περιλαμβανομένης καὶ τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πτωχεύσεως ἀποκτωμένης.

Ὁ πτωχεύσας ὁ μὴ τυχὼν ἀποκαταστάσεως δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ **525** προνοουμένης ἐξαιρέσεως ὑπὲρ τοῦ συμβιβασθέντος.

Τὸ ὄνομα τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ ἐὰν ἐπτώχευσεν ἑταιρία, τὰ ὀνόματα τῶν ὑπευθύνων ἑταίρων ἐγγράφονται καὶ μένουσι διὰ παντὸς γεγραμμένα ἐν πίνακι τοιχοκολλημένῳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων **525** καὶ **546** τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διαληφθείσης ἀποφάσεως, πᾶσα ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένη πληρωμὴ ἢ οἱαδήποτε ἄλλη αὐτοῦ ἐπιχείρησις ἢ πρᾶξις, ὡς καὶ πᾶσα πρὸς αὐτὸν καταβολή, εἶναι ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα, αὐτοδικαίως ἄκυρος.

446. Ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως πᾶσα περὶ κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας ἀγωγή, πᾶν μέτρον ἐκτελέσεως εἴτε ἐπὶ τῶν κινητῶν εἴτε ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος ἐξακολουθοῦσιν ἢ ἐπιχειροῦνται κατὰ μόνων τῶν συνδίκων.

Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον νὰ δεχθῇ, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, τὴν παρέμβασιν τοῦ πτωχεύσαντος.

447. Ἡ κηρύττουσα τὴν πτώχευσιν ἀπόφασις καθίστησι τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα χρέη τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαιτητὰ ὡς πρὸς αὐτόν.

Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἦναι ἐκδότης γραμματίου εἰς διαταγήν, ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς, ἢ ἐκδότης αὐτῆς ἐν ἐλλείψει ἀποδοχῆς, οἱ λοιποὶ ἐνεχόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐμπροθέσμου πληρωμῆς, ἐὰν δὲν προτιμῶσι νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως.

Τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα καὶ μὴ τοκοφόρα χρέη, τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ προθεσμίαν ἐπέκεινα τοῦ ἔτους, δὲν θέλουσι καταλογισθῇ εἰς τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως, εἰμὴ προαφαιρουμένου τοῦ ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν νομίμου τόκου.

Ἐὰν οἱ εἰς τὴν πληρωμὴν μὴ ληξιπροθέσμων καὶ μὴ τοκοφόρων γραμματίων εἰς διαταγὴν ἢ συναλλαγματικῶν συνυπόχρεοι πληρώσωσιν ἀμέσως, θέλει ἐκπίπτεται ἐκ τῆς πληρονομένης ποσότητος ὁ νόμιμος τόκος δι' ὅλον τὸν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ γραμματίου ἢ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπολειπόμενον χρόνον.

448. Ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως οἱ τόκοι πάσης πιστώσεως μὴ ἐξησφαλισμένης διὰ προνομίου, δι' ἐνεχύρου, ἢ δι' ὑποθήκης, παύουσιν ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα μόνον.

Οἱ τόκοι τῶν οὕτως ἐξησφαλισμένων πιστώσεων δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν εἰμὴ ἐπὶ τῶν ποσοτήτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰς τὸ προνόμιον, τὸ ἐνέχυρον, ἢ τὴν ὑποθήκην ὑπεγγύων πραγμάτων.

449. Εἶναι ἄκυροι καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα, ἐὰν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ δι-

καστηρίου ὁρισθείσης ἐποχῆς τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς.

Πᾶσα ἑτεροβαρὴς μεταβιβάσεως πρᾶξις, ἐλαττοῦσα εἴτε τὴν κινητὴν, εἴτε τὴν ἀκίνητον τοῦ πτωχεύσαντος περιουσίαν, ὡς καὶ πᾶσα ἀμφοτεροβαρὴς πρᾶξις ἢ σύμβασις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος δοθέντος ὑπερβαίνῃ κατὰ πολὺ τὴν τοῦ ληφθέντος.

Πᾶσα πληρωμὴ εἴτε ἐπὶ μετρητοῖς, εἴτε δι' ἐκχωρήσεως, πωλήσεως, συμψηφισμοῦ, ἢ ἄλλως ἐνεργουμένη ἕνεκα χρεῶν μὴ ληξιπροθέσμων, ὡς καὶ πᾶσα πληρωμὴ ἕνεκα ληξιπροθέσμων χρεῶν, γενομένη ἄλλως, ἢ ἐπὶ μετρητοῖς, ἢ δι' ἐμπορικῶν γραμματίων.

Πᾶσα ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως ἢ δικαστικὴ ὑποθήκη, καθόσον ὁ πρὸς ἐγγραφὴν αὐτῶν τίτλος δὲν ἀπεκτήθη πρὸ τῆς διαληφθείσης ἐποχῆς, ὡς καὶ πᾶν δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρας ὀφειλῆς.

Πᾶσα προσημείωσις ὑποθήκης στηριζομένη εἰς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 ἀρ. 1 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου διαλαμβανόμενα ἔγγραφα, ἂν ταῦτα ἀπεκτήθησαν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας. Πᾶσα προσημείωσις, στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀρ. 2 καὶ 3 τίτλους, καθ' οἱονδήποτε καιρὸν καὶ ἂν ἔλαβον οὗτοι ὕπαρξιν, εἶναι ἄκυρος, ἂν δὲν ἐγγραφῇ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

450. Πᾶσα ἄλλη πληρωμὴ γενομένη ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα χρεῶν ληξιπροθέσμων, καὶ πᾶσα ἄλλη ἀμφοτεροβαρὴς πρᾶξις ἐνεργηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, καὶ πρὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, δύνανται ν' ἀκυρωθῶσιν, ἐὰν οἱ πληρωθέντες ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ οἱ μετ' αὐτοῦ συναλλαξάμενοι ἐνήργησαν ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν αὐτοῦ.

451. Οἱ ἐγκύρως ἀποκτηθέντες τίτλοι πρὸς ὑποθήκην δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως.

Αἱ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς γενόμεναι ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι, ἐὰν παρέλθωσι πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ τίτλου τῆς ὑποθήκης μέχρι τῆς ἐγγραφῆς. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τὰς δυνάμει τοῦ νόμου ἐγγραφομένας ὑποθήκας.

Εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην προστίθεται μία ἡμέρα κατὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τεσσάρων μυριομέτρων μεταξὺ τοῦ τόπου ἔνθα τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης ἀπεκτήθη καὶ τοῦ τῆς ἐγγραφῆς.

Οἱ μὴ ἐγγράψαντες τὸν τίτλον αὐτῶν δανεισταὶ κατατάσσονται μεταξὺ τῶν ἐγχειρογράφων.

452. Ἐὰν ἐπληρώθησαν συναλλαγματικαὶ μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐποχὴν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν καὶ πρὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἡ πρὸς ἀνάκλησιν τῆς πληρωμῆς ἀγωγὴ δύναται νὰ κινηθῇ μόνον κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ἐντειλαμένου τὴν ἔκδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἐπὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἡ πρὸς ἀνάκλησιν ἀγωγὴ κινεῖται κατὰ μόνου τοῦ πρώτου ὀπισθογράφου.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρέπει ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ καθ' οὗ ζητεῖται ἡ ἀνάκλησις ἐγνώριζε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαιογράφου.

453. Πᾶσα ἐκτέλεσις πρὸς πληρωμὴν προνομιούχων πιστώσεων ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος ἀναστέλλεται μέχρι τῆς περατώσεως τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν δανείων ἐκθέσεως, μὴ παραβλαπτομένου ἐντεῦθεν παντὸς συντηρητικοῦ μέτρου, καὶ τοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀνήκοντος τυχὸν ἤδη δικαιώματος ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν τοῦ ἐκμισθωμένου κτήματος.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει παύει αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἡ ἀνωτέρω ὁριζομένη ἀναστολὴ παντὸς ἀναγκαστικοῦ μέτρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

454. Καθῆκον τοῦ εἰσηγητοῦ εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς, ἐπιταχύνων τὴν ἐκκαθάρισιν· ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, δημοσίᾳ συνεδριάζον, ἔκθεσιν περὶ ὅλων τῶν ἐκ τῆς πτωχεύσεως ἀναφυομένων διενέξεων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ, διατάσσει τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ συντήρησιν τῆς περιουσίας τῆς ὁμάδος κατεπείγοντα μέτρα, καὶ προεδρεύει τῶν συνελεύσεων τῶν τοῦ πτωχεύσαντος δανειστῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ εἰσηγητοῦ εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσταί, ἐπιφυλασσομένης τῆς εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων.

455. Τὸ δικαστήριον δύναται πάντοτε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν εἰσηγητὴν δι' ἑτέρου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐπιθέσεως σφραγίδων.

456. Ἅμα ὁ εἰρηνοδίκης λάβῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 443 ἀπό-

σπασμα τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ὀφείλει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδας εἴτε ἐνώπιον τῶν προσωρινῶν συνδίκων, ἂν παρευρεθῶσιν, εἴτε καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.

Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται, καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 443 κοινοποιήσεως, νὰ ἐπιθέσῃ τὰς σφραγίδας εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν πιστωτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐν περιπτώσει φυγῆς τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ἀποκρύψεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἐνεργητικῆς αὐτοῦ περιουσίας.

457. Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ γραφεῖα, τὰ κιβώτια, τὰ χαρτοφυλάκια, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα, τὰ ἔπιπλα, καὶ λοιπὰ κινητὰ τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρίας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται οὐ μόνον εἰς τὸ κύριον τῆς ἑταιρίας κατάστημα καὶ τὰ διάφορα αὐτῆς ὑποκαταστήματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἑκάστου τῶν ὑπευθύνων ἑταίρων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ εἰρηνοδίκης διευθύνει ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου τὴν περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἔκθεσιν, εἰδοποιῶν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους.

458. Τὰ ἐνδύματα, ὀθόνια, ἔπιπλα, καὶ ἄλλα πρὸς ἰδίαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ χρῆσιν ἀπολύτως ἀναγκαῖα πράγματα, ἐξαιρούμενα τῶν σφραγίδων, καταγράφονται ἀκριβῶς ἐν καταλόγῳ καὶ παραδίδονται πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν τυχὸν γενομένων ἀντιρρήσεων τῶν συνδίκων ἀποφασίζει ὁ εἰσηγητής.

459. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς φρονῇ, ὅτι ἡ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, διατάττει τὴν διὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων ἐνέργειαν αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐπιτεθῶσιν αἱ σφραγίδες.

460. Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι πρόχειρα τὰ χρήματα τῆς πτωχεύσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὰ τέλη τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, τὴν ταιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν αὐτῆς, τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἢ τὴν φύλαξιν τοῦ πτωχεύσαντος, προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου κατ' ἀπόφασιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποδίδονται δὲ προνομιακῶς ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων, προτιμωμένου τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐνοικιασμένου κτήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν συνδίκων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

461. Κατὰ τὸν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως ὡρισμένον χρόνον καὶ τόπον συνέρχονται οἱ πιστωταὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅπως καταρτίσωσι κατάλογον τῶν εἰκαζομένων πιστωτῶν καὶ προτείνωσι νέους συνδίκους, συνταξομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως.

462. Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ τὸ δικαστήριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ διαληφθέντα ἔγγραφα, διορίζει νέους συνδίκους, ἢ ἐπικυροῖ τοὺς πρώτους. Οἱ οὕτω διορισθέντες ἢ ἐπικυρωθέντες σύνδικοι εἶναι ὁριστικοί. Δύναται μολαταῦτα τὸ δικαστήριον ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλους κατὰ τὰς ἀνωτέρω ὁριζομένας περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις.

463. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδίκων δύναται ἐν παντὶ καιρῷ νὰ ὁρισθῇ μέχρι τῶν τριῶν.

Δύνανται δὲ νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ πρόσωπα ξένα τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν, οὐχὶ δὲ συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ τοῦ πτωχεύσαντος μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ καὶ αὐτοῦ.

Οἱ σύνδικοι, πιστωταὶ ἢ μή, ἀφοῦ δώσωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντιμισθίαν, ἧς τὸ ποσὸν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

464. Οἱ προσωρινοὶ ἢ ὁριστικοὶ σύνδικοι, εἰδοποιοῦνται ἀμέσως περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου.

Οἱ μὴ δεχόμενοι τὸν διορισμὸν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὴν ἀποποίησιν αὐτῶν εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Καὶ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν καθηκόντων τούτων δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἐνίκα νομίμων λόγων, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ παύσωσι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν πρὶν ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων.

465. Ἐὰν ἀναγκῃ ἀνάγκη προσθήκης ἢ ἀντικαταστάσεως ἑνὸς ἢ πλειόνων ὁριστικῶν συνδίκων, ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει τὴν προσήκουσαν πρότασιν εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δὲ, λαμ-

βάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ συνελθόντων πιστωτῶν συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν, διορίζει τοὺς νέους συνδίκους. Ὁσάκις ἀπαιτεῖται προσθήκη ἢ ἀντικατάστασις προσωρινῶν συνδίκων, τὸ δικαστήριον διατάσει τὰ εἰκότα ἐπὶ ἁπλῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

466. Ἐὰν διορισθῶσι πλείονες σύνδικοι, διαχειρίζονται καὶ ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ. Δύναται μ' ὅλα ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰδικῶς εἰς ἕνα ἢ πλείους αὐτῶν τὴν διεξαγωγὴν ὡρισμένων πράξεων διαχειρίσεως, περὶ ὧν αὐτοὶ μόνοι εὐθύνονται.

467. Ἐὰν ἀναφωνῶσι παράπονα κατὰ τῶν πράξεων τῶν συνδίκων, ὑποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητήν, ὅστις ἀποφασίζει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς.

Ἡ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀφόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.

468. Ὁ εἰσηγητὴς τῇ αἰτήσει τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ τῶν πιστωτῶν, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἀνάκλησιν ἑνὸς ἢ πλειόνων συνδίκων.

Ἐὰν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ὁ εἰσηγητὴς δὲν ὑποβάλῃ τὴν ἀνήκουσαν πρότασιν, δύναται νὰ γίνῃ αὕτη ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ δικαστήριον.

Τὸ δικαστήριον, ἀκοῦσαν ἐν συμβουλίῳ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τὰς δικαιφήσεις τῶν συνδίκων, ἀποφαίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει περὶ τῆς ἀνακλήσεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν ἔργων τῶν συνδίκων.

469. Ἐὰν πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν συνδίκων δὲν ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες, οἱ σύνδικοι προσκαλοῦσι τὸν εἰρηνοδίκην πρὸς ἐπίθεσιν αὐτῶν.

470. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται, τῇ αἰτήσει τῶν συνδίκων, νὰ ἐπιτρέψῃ ὥστε νὰ μὴ σφραγισθῶσιν ἢ νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν σφραγίδων.

α.) Τὰ εἰς προσεχῆ φθορὰν ἢ ὑποτίμησιν ὑποκείμενα.

β'.) Τὰ εἰς τὴν ἐμπορίαν τοῦ πτωχεύσαντος χρήσιμα πράγματα, ἂν αὕτη δὲν δύναται νὰ διακοπῇ ἀζημίως.

Τὰ ἀνωτέρω σημειούμενα πράγματα ἀπογράφονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν συνδίκων, καὶ ἐκτιμῶνται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου προσυπογραφομένου εἰς τὴν ἔκθεσιν.

471. Ἡ πώλησις τῶν εἰς προσεχῆ φθορὰν ἢ ὑποτίμησιν ὑποκειμένων πραγμάτων, ἢ ὅσων ἡ διατήρησις εἶναι δαπανηρά, ὡς καὶ ἡ προσωρινὴ ἐξακολούθησις τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων καὶ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ· ἡ λοιπὴ τοῦ πτωχεύσαντος περιουσία δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ πρὸ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ συμβιβασμοῦ, εἰμὴ μόνον ἀδείᾳ τοῦ δικαστηρίου, ὁρίζοντος, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ ἀκουσθέντος ἢ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν τρόπον καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐκποιήσεως.

472. Ὁ εἰσηγητὴς, τῇ αἰτήσει τῶν συνδίκων, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ σφραγισθῶσιν ἢ νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν σφραγίδων.

α.) Τὰ ἐμπορικὰ βιβλία τοῦ πτωχεύσαντος, ἅτινα παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, ἀφοῦ βεβαιωθῇ διὰ συνοπτικῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἡ κατάστασις αὐτῶν.

β'.) Τὰ ἀγχιπρόθεσμα ἢ τὰ χρήζοντα ἀποδοχῆς γραμμάτια, ἢ περὶ ὧν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι συντηρητικαὶ πράξεις. Τὰ γραμμάτια ταῦτα, περιγραφέντα ἀκριβῶς, παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, ἵνα εἰσπραχθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ ἐνεργηθῶσι τὰ συντηρητικὰ μέτρα. Σημείωσις αὐτῶν παραδίδεται πρὸς τὸν εἰσηγητήν.

Αἱ λοιπαὶ πιστώσεις τοῦ πτωχεύσαντος εἰσπράττονται ὡσαύτως ἐπὶ ἐξορλήσει τῶν συνδίκων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

473. Αἱ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀπευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, οἵτινες τὰς ἀποσφραγίζουσιν. Ἐὰν δὲ ὁ πτωχεύσας ἦναι παρὼν, παρευρίσκεται εἰς τὴν ἀποσφράγισιν.

Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὰς ξένας τῆς ἐμπορίας αὐτοῦ ἐπιστολὰς ὑποχρεούμενοι ὡς πρὸς αὐτὰς εἰς αὐστηροτάτην ἐχεμύθειαν.

474. Δύναται ὁ εἰσηγητὴς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ προτείνῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκδοσιν προσωρινοῦ προπεμπτηρίου, τὸ δὲ δικαστήριον, χορηγοῦν αὐτὸ, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πτωχεύσαντα νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ἐπὶ πληρωμῇ χρηματικῆς ποσότητος, ἥτις ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, καὶ, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, καταπίπτει ὑπὲρ τῆς ὁμάδος.

Δὲν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος προπεμπτήριον ἐὰν ὁ εἰσαγγελεὺς ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχει χρεωκοπία ἁπλῆ ἢ δολία, ἂν ἐξηλόθη κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔνταλμα προσαγωγῆς,

συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, καὶ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτων ἀνυπερθέτως τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ἐμποροδικείου.

475. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δὲν ὑποβάλῃ πρότασιν περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πτωχεύσαντος ἀπὸ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, δύναται αὐτὸς νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγήν του παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἀποφασίζει ἀκούσαν τὸν εἰσηγητήν.

476. Δύνανται ἐπίσης νὰ παραχωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτῶν ἀναγκαῖα χρήματα· τὸ δὲ ποσὸν ὁρίζει τὸ δικαστήριον, προτάσει τῶν συνδίκων καὶ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

477. Οἱ σύνδικοι καλοῦσι παρ' ἑαυτοῖς τὸν πτωχεύσαντα πρὸς ἐξέτασιν τῶν βιβλίων, ἀναγνώρισιν τοῦ περιεχομένου, βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ διὰ νὰ τὰ κλείσωσι καὶ περατώσωσιν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἂν δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, κλητεύεται νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν τὸ βραδύτερον.

Ὁ κρατούμενος ἢ διατελῶν ὑπὸ φύλαξιν καὶ μὴ τυχὼν προπεμπτηρίου πτωχεύσας ἐμφανίζεται διὰ πληρεξουσίου. Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ὁδηγηθῇ, ὅπου πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσι τὰ βιβλία. Ἂν ὁ πτωχεύσας δὲν κρατῆται ἢ ἔτυχε προπεμπτηρίου, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἐὰν ἔχῃ λόγους κωλύοντας τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

478. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν καταθέσῃ τὸν ἰσολογισμόν, οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι προβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὴν σύνταξιν ἢ τὴν τακτοποίησιν αὐτοῦ, βοηθούμενοι ἐκ τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων πληροφοριῶν.

Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἐμφανίσῃ ἰσολογισμόν, οἱ σύνδικοι προβαίνουσιν εἰς τὰς διορθώσεις καὶ τὰς προσθήκας, ἃς ἤθελον κρίνει ἀναγκαίας, καὶ τὸν καταθέτουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

479. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὸν πτωχεύσαντα, τοὺς ἐμπορικοὺς αὐτοῦ πράκτορας καὶ ὑπαλλήλους, καὶ πάντα ἄλλον περὶ παντὸς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐξέλεγξιν ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, καὶ ὡς πρὸς τὰς αἰτίας καὶ τὰς περιστάσεις τῆς πτωχεύσεως.

480. Ἐὰν κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις ἐμπόρου ἀποβιώσαντος, ἢ ἐάν τις ἀποβιώσῃ μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς πτωχεύσεως, ἡ χήρα, τὰ τέκνα, ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἢ νὰ παρασταθῶσι διὰ πληρεξουσίων εἴς τε τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν βιβλίων, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν πτώχευσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων καὶ ἀπογραφῆς.

481. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἀναλάβωσι τὰς ἐργασίας, οἱ ὁριστικοὶ σύνδικοι ζητοῦσι τὴν ἀποσφράγισιν τῆς περιουσίας καὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους ἀπογραφὴν αὐτῆς, παρόντος ἢ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, τηρουμένης καὶ τῆς ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ διατυπώσεως.

482. Ἡ ἀπογραφὴ συντάσσεται ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς διπλοῦν, λυομένων βαθμηδὸν τῶν σφραγίδων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις ὑπογράφει αὐτὴν κατὰ πᾶσαν διακοπήν.

Ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς περατώσεως αὐτῆς, τὸ μὲν τῶν ἀντιτύπων κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, τὸ δὲ διατηροῦσιν οἱ σύνδικοι.

Οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ προσλάβωσι βοηθὸν τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρονται τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 470 καὶ 472 ἐξαιρεθέντα τῆς σφραγίσεως ἢ ἀποσφραγισθέντα καὶ ἀπογραφέντα πράγματα.

483. Κηρυχθείσης τῆς πτωχεύσεως ἐμπόρου ἀποβιώσαντος, ἐὰν δὲν συνεταχθῇ προηγουμένως ἀπογραφή, ἢ ἀποβιώσαντος τοῦ πτωχεύσαντος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπογραφῆς, γίνεται αὕτη κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα ἐνώπιον τῶν κληρονόμων ἢ αὐτῶν κλητευθέντων.

484. Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν, οἱ σύνδικοι ὀφείλουσιν, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν, νὰ παραδίδωσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ὑπόμνημα ἢ συνοπτικὸν λογαριασμὸν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων, καὶ τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον χαρακτῆρος αὐτῆς.

Ὁ εἰσηγητὴς διαβιβάζει ἀμέσως τὸ ὑπόμνημα μετὰ τῶν παρατηρήσεών του πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παραδώσωσι τὸ ὑπόμνημα ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ὡρισμένου χρόνου, ὁ εἰσηγητὴς ἀναφέρει τοῦτο πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ἐκθέτων καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

485. Ὁ παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν

ἀπογραφήν. Δύναται δὲ πάντοτε νὰ παρευρίσκηται καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν τῆς πτωχεύσεως, νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἐγγράφων, νὰ ἐλέγχῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητῇ παρὰ συνδίκων πᾶσαν διασάφησιν καὶ πληροφορίαν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

486. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς τὰ ἐμπορεύματα, τὰ χρήματα, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα, τὰ χρεώγραφα, τὰ κινητά, καὶ ἄλλα τοῦ πτωχεύσαντος πράγματα παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, οἵτινες βεβαιοῦσι παραπόδας τῆς ἐκθέσεως τὴν παραλαβήν.

Τὰ χρήματα κατατίθενται ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς τὸ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης.

487. Οἱ σύνδικοι ἐξακολουθοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν εἴσπραξιν τῶν πιστώσεων τοῦ πτωχεύσαντος.

488. Ὁ εἰσηγητὴς, ἀκουσθέντος τοῦ πτωχεύσαντος ἢ προσηκόντως ἐπὶ τούτῳ κλητευθέντος, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους τὴν πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν αὐτοῦ. Ἀπορασίζει δὲ ἂν ἡ πώλησις πρέπει νὰ γίνῃ ἰδιωτικῶς ἢ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

489. Οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ συμβιβασθῶσι περὶ πάσης διαφορᾶς ἀφορώσης τὴν ὁμάδα, καὶ περὶ αὐτῶν τῶν εἰς ἀκίνητα κτήματα ἀναφερομένων ἀγωγῶν ἢ δικαιωμάτων.

Κἂν ὁ συμβιβασμὸς ἀφορᾷ ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων, ἢ ἀντικείμενον ἀξίας ἀπροσδιορίστου ἢ ὑπερβαινούσης τὰς 300 δραχμὰς, καθίσταται ὑποχρεωτικὸς μόνον μετὰ δικαστικὴν ἐπικύρωσιν γενομένην ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μὲν τῶν ἐμπορικῶν, ὁσάκις πρόκειται περὶ προσωπικῶν ἢ εἰς κινητὰ ἀναγομένων ἀγωγῶν, ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου δὲ, ὁσάκις ὁ συμβιβασμὸς ἀφορᾷ ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων. Ὁ πτωχεύσας κλητεύεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δύναται δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει ν' ἀντιτείνῃ

εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡ ἀντίρρησις τοῦ πτωχεύσαντος κωλύει τὸν συμβιβασμὸν, ἐὰν οὗτος ἀφορᾷ ἀκίνητα.

490. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν διατελῇ ὑπὸ κράτησιν ἢ φύλαξιν, ἢ ἔτυχε προπεμπτηρίου, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ τὸν προσλάβωσι διὰ νὰ διευκολύνῃ καὶ φωτίσῃ τὴν διοίκησίν των, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ὁρίζει τοὺς ὅρους τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

491. Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων ἢ ἐκ τῶν εἰσπράξεων προερχόμενα χρήματα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁριζομένου ἀναγκαίου ποσοῦ δι' ἔξοδα δικαστικὰ καὶ διαχειρίσεως, κατατίθενται ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ τὸ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τὴν περὶ τῆς κατάθέσεως αὐτῶν ἀπόδειξιν. Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς, ὀφείλουσι τοὺς νομίμους τόκους τῶν μὴ κατατεθέντων χρημάτων.

492. Τὰ ὑπὸ τῶν συνδίκων ἢ παρ' ἄλλων διὰ λογαριασμὸν τῆς πτωχεύσεως κατατεθέντα χρήματα ἀναλαμβάνονται μόνον δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐὰν ὑπάρχωσι καταστάσεις, οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι προηγουμένως νὰ ζητήσωσι τὴν ἄρσιν αὐτῶν. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ διατάξῃ ὥστε τὰ χρήματα ν' ἀποδοθῶσι ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς δανειστὰς τῆς πτωχεύσεως, ἐπὶ τῇ βάσει λογαριασμοῦ διανομῆς συνταχθέντος ὑπὸ τῶν συνδίκων καὶ κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ ὑπ' αὐτοῦ.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ συντηρητικῶν μέτρων.

493. Ἀφ' ἧς οἱ σύνδικοι ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, ὑποχρεοῦνται ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην νὰ ἐνεργήσωσι πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ. Ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐγγράφωσι τὰς ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος ὑποθήκας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, ἂν οὗτος παρημέλησε τὴν ἐγγραφήν.

Ἡ ἐγγραφὴ γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁμάδος ὑπὸ τῶν συνδίκων, οἵτινες ἐπισυνάπτουσιν εἰς τὰς περιλήψεις πιστοποίησιν τοῦ γραμματέως περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

Ὀφείλουσι προσέτι νὰ ἐγγράψωσιν ὑποθήκην ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν ἐπὶ τῶν γνωστῶν αὐτοῖς ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος. Ἡ ἐγγραφὴ γίνεται ἐπὶ ἁπλῇ περιλήψει, ἐν ᾗ

ἀναφέρεται ἡ ὕπαρξις τῆς πτωχεύσεως, ὁ ἀριθμὸς, καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς διωρίσθησαν.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων.

494. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως δύνανται οἱ πιστωταὶ νὰ παραδώσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν μὲ σημείωσιν τῶν παρ' αὐτῶν ἀπαιτουμένων ποσοτήτων. Ὁ γραμματεὺς συντάσει περὶ αὐτῶν κατάλογον καὶ δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν, εἶναι δὲ ὑπεύθυνος περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαιογράφων ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως.

495. Ἐὰν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπεκυρώθησαν ἢ ἀντικατέστησαν οἱ σύνδικοι, πιστωταί τινες δὲν παρέδωκαν τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν, εἰδοποιοῦνται ἀμέσως διὰ δηλοποιήσεων, καταχωριζομένων εἰς δημόσιόν τι φύλλον καὶ δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν αὐτῶν δηλοποιήσεων, ἐνώπιον τῶν συνδίκων, καὶ νὰ τοὺς παραδώσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' αὐτῶν ζητουμένων ποσῶν, ἂν δὲν προτιμῶσι νὰ τὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ τόπου ἔνθα ἐδρεύει τὸ δικαστήριον, κατοικούντων πιστωτῶν, προσπτίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν τετσάρων μυριομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τόπου ἔνθα ἐδρεύει τὸ δικαστήριον μέχρι τῆς κατοικίας τοῦ πιστωτοῦ· ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας πιστωτὰς ἡ ἀνωτέρω προθεσμία παρεκτείνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 541 τῆς Πολ. Δικονομίας.

496. Ἡ ἐξέλεγξις τῶν πιστώσεων ἄρχεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς. Ἐξακολουθεῖ δὲ ἄνευ διακοπῆς κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁρισθέντα τόπον καὶ χρόνον, εἰδοποιουμένων τῶν πιστωτῶν περὶ τούτου διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γνωστοποιήσεως. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, δύναται νὰ συγκαλέσῃ ἐκ νέου τοὺς πιστωτὰς χάριν τῆς τῶν πιστώσεων

ἐξελέγξεως, εἴτε δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, ἐπὶ συστάσει διευθυνομένων, εἴτε διὰ δημοσίου φύλλου.

497. Αἱ πιστώσεις τῶν συνδίκων ἐξελέγχονται παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένων μείζονος ποσότητος πιστωτῶν, καλουμένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ. Τῶν λοιπῶν πιστώσεων ἡ ἐξέλεγξις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν συνδίκων, οἵτινες παραβάλλουσι τὰ δικαιόγραφα πρὸς τὰ βιβλία καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔγγραφα. Ἡ ἐξέλεγξις γίνεται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀντιπαρισταμένων τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ τῶν συνδίκων. Οἱ πιστωταί, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν, δύνανται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λοιπῶν πιστώσεων, καὶ νὰ ἐπιφέρωσιν ἀντιρρήσεις εἰς τὰς γενομένας ἢν γενησομένας ἐξελέξεις· τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ πτωχεύσας.

498. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων, ὑπογραφομένην κατὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων. Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει τὴν κατοικίαν τῶν πιστωτῶν ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, σύντομον περιγραφὴν τῶν ἐμφανισθέντων δικαιογράφων, καὶ σημείωσιν τῶν ἐπιδιορθώσεων, διαγραφῶν, καὶ παρεγγραφῶν, φανερόνει δὲ ἂν ἡ πίστωσις ἐγένετο δεκτὴ ἢ ἠμφισβητήθη.

499. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν διαφερομένων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν βιβλίων τοῦ πιστωτοῦ, ἢ ἀκριβοῦς αὐτῶν ἀποσπάσματος συνταχτέου ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου δικαστοῦ.

500. Ἐὰν ἡ πίστωσις γίνῃ δεκτὴ καθόλου ἢ ἐν μέρει οἱ σύνδικοι γράφουσιν ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου τὴν ἑξῆς δήλωσιν·

Δεκτὸν εἰς τὰ χρέη τοῦ πτωχεύσαντος διὰ τὴν ποσότητα . . . . . τῇ . . . . . χρονολογοῦντες αὐτήν. Ὁ εἰσηγητὴς θέτει τὸ « ἐθεωρήθη ».

501. Πᾶς πιστωτὴς, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξελέγξεως τῆς πιστώσεως αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ὁρκισθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ, ἐὰν ὁ πιστωτὴς δὲν κατοικῇ ἐν ᾧ τόπῳ γίνεται ἡ ἐξέλεγξις, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ παραγγελλομένου εἰρηνοδίκου ἢ παντὸς ἄλλου δικαστοῦ, ὅτι ἡ πίστωσις αὐτοῦ εἶναι ἀληθὴς καὶ ἀδόλιευτος ὡς πρὸς τὸ δεκτὸν γενόμενον ποσόν.

Μολαταῦτα ὁ πιστωτὴς, οὗ τινος ἐξηλέγχθη ἡ πίστωσις, δύναται νὰ ὁρκισθῇ καὶ μετὰ παρέλευσιν τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ ἐν οἱῳδήποτε χρόνῳ· δὲν δύναται ὅμως, πρὶν ὁρκισθῇ, οὔτε νὰ

προσκληθῇ οὔτε ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συνελεύσεως ἢ ἄλλης τοιαύτης, οὐδὲ νὰ μετάσχῃ εἰς τὰς ἐνεργουμένας διανομάς, ἢ ν' ἀναβάλῃ τὰς ἤδη διαταχθείσας, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος νὰ μετάσχῃ εἰς τὰς γενησομένας κατὰ τὸ ἄρθρον 508 ἐβάριον τελευταῖον.

Δύναται ὁ εἰσηγητὴς, ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας, ἐπιφυλαττομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων. Αἱ οὕτως ἀπὸ τοῦ ὅρκου ἀπηλλαγμέναι πιστώσεις λογίζονται προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι.

502. Ἐὰν ἡ πίστωσις ἀμφισβητηθῇ καὶ ᾖναι ἐμπορική, ὁ εἰσηγητὴς ἀποφασίζει περὶ αὐτῆς, ἂν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου. Ἐπὶ πιστώσεως ἀνωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ὁ εἰσηγητὴς παραπέμπει τοὺς διαφερομένους κατὰ ῥητὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, ὅπερ δικάζει ἐπὶ τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ.

Ἐὰν ἡ ἀμφισβήτησις ἀφορᾷ πίστωσιν πολιτικὴν, ὁ εἰσηγητὴς παραπέμπει τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα διεξάγεται ἡ πτώχευσις.

503. Ὁσάκις ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς παραδοχῆς πιστώσεώς τινος, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ἐκδικασθῶσιν ὁριστικῶς πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 495 καὶ 501 τεταγμένων προθεσμιῶν ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτὰς, τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν συγκάλεσιν τῆς συνελεύσεως πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν συγκάλεσιν τῆς συνελεύσεως, δύναται συγχρόνως ν' ἀποφασίσῃ τὴν εἰς τὰς διασκέψεις αὐτῆς προσωρινὴν παραδοχὴν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀμφισβήτησις πιστωτοῦ ὡς πρὸς τὸ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁριζόμενον ποσόν.

504. Ὁσάκις ἡ διαφορὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναβολῆς ἢ τῆς συγκαλέσεως τῶν πιστωτῶν· ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἡ διαφορὰ, δικάζει ὅσον τὸ δυνατὸν προθέσμως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων κατ' ἀντιμωλίαν τῶν συνδίκων καὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου πιστωτοῦ, ἐὰν πρέπῃ νὰ γίνῃ προσωρινῶς δεκτὴ ἡ πίστωσις ἢ μέρος αὐτῆς.

505. Ἐὰν περὶ τῆς πιστώσεως ἐνεργῆται ποινικὴ ἀνάκρισις,

δύναται τὸ ἐμποροδικεῖον νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν συγκάλεσιν τῶν πιστωτῶν, ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ τὴν προσωρινὴν παραδοχὴν τῆς πιστώσεως, οὐδὲ ὁ πιστωτὴς νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, πρὶν τὰ ἁρμόδια δικαστήρια ἀποφασίσωσιν.

506. Ὁ πιστωτὴς, οὗ τινος ἀμφισβητεῖται μόνον τὸ προνόμιον ἢ ἡ ὑποθήκη, γίνεται δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως ὡς ἀνέγγυος πιστωτής.

507. Μετὰ παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 495 καὶ 501 ὁριζομένων προθεσμιῶν ὡς πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτὰς, προβαίνουσιν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὰς λοιπὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως, φυλαττομένων τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων 573 καὶ 574 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους πιστωτῶν.

508. Ὅσοι δὲν δηλώσωσιν οὐδὲ βεβαιώσωσι τὰς πιστώσεις των ἐντὸς τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως ὡρισμένης καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 495 παραταθείσης προθεσμίας ἀποκλείονται τῶν γενησομένων διανομῶν, εἴτε γνωστοὶ εἶναι εἴτε ἄγνωστοι. Δύνανται μολαταῦτα ν' ἀνακόψωσι καὶ βεβαιώσωσι τὰ δάνειά των ἰδίᾳ δαπάνῃ μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς καὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανομένης. Ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ ἀνακοπῇ ἀποφασίζεται ἡ παραδοχὴ τῆς προτεινομένης πιστώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 502.

Τοιαῦται ἀνακοπαὶ δὲν ἀναστέλλουσι τὰς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταχθείσας διανομάς· ἀλλ' ἐὰν διαταχθῶσι νέαι διανομαὶ πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀνακοπῶν, οἱ πιστωταὶ περιλαμβάνονται εἰς αὐτὰς κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ὁριζόμενον ποσὸν, ὅπερ φυλάσσεται μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐὰν δὲ οἱ διαληφθέντες πιστωσταὶ ἀναγνωρισθῶσι μετὰ ταῦτα, οὐδὲν δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταχθεισῶν διανομῶν· δικαιοῦνται ὅμως ν' ἀφαιρέσωσιν ἐκ τῶν ποσοτήτων, ὧν δὲν διετάχθη εἰσέτι ἡ διανομὴ, τὰ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτῶν ἐπιβάλλοντα μερίσματα ἐπὶ τῶν προγενομένων διανομῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἑνώσεως.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῆς συγκλήσεως καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν.

509. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ

ἄρθρου **501** ὁριζομένης πρὸς ὁρκοδοσίαν προθεσμίας, ὁ γραμματεὺς, κατὰ διαταγὴν τοῦ εἰσηγητοῦ, συγκαλεῖ τοὺς πιστωτὰς, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν ἐνόρκως ἢ ἐγένοντο δεκταὶ προσωρινῶς, ἵνα διασκεφθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως γνωστοποιεῖται δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ καταχωρίσεως εἰς δημόσιόν τι φύλλον κατὰ τὸ ἄρθρον **444**.

510. Κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁρισθέντα τόπον καὶ χρόνον συγκροτεῖται ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν προεδρευόντος αὐτοῦ. Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην δεκταὶ εἶναι μόνον οἱ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς ἀναγνωρισθέντες πιστωταὶ ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν.

Ὁ πτωχεύσας καλεῖται εἰς τὴν συνέλευσιν, ἔνθα ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ προσωπικῶς, ἂν ἀπηλλάγη τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἢ ἐξεδόθη ὑπὲρ αὐτοῦ προπεμπτήριον· δὲν δύναται δὲ νὰ παρασταθῇ διὰ πληρεξουσίου, εἰμὴ ἕνεκα λόγων ἰσχυρῶν καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐγκρινομένων.

Ὁ εἰσηγητὴς ἐξελέγχει τὰ πληρεξούσια τῶν δι' ἐπιτροπῆς ἐμφανιζομένων.

511. Οἱ σύνδικοι ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν συνέλευσιν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, περὶ τῶν τηρηθεισῶν διατυπώσεων, περὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν πράξεων, καὶ τῆς πιθανῆς ἐκβάσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως. Ὁ πτωχεύσας ἀκούεται· ἡ δὲ ἔκθεσις τῶν συνδίκων, ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, παραδίδεται πρὸς τὸν εἰσηγητὴν συντάσσοντα ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων ἐν τῇ συνελεύσει.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ συμβιβασμοῦ.

Α'.

Περὶ καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

512. Συμβιβασμὸς δὲν δύναται νὰ γενῇ μεταξὺ τῶν διασκεπτομένων πιστωτῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων.

Πρὸς κατάρτισιν δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαιτεῖται συνδρομὴ τοῦ πλείονος ἀριθμοῦ τῶν ἐξελεγχθέντων πιστωτῶν καὶ παριστώντων ἐν ταὐτῷ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου τῶν πιστώσεων, αἵτινες ὁριστικῶς ἀναγνωρίσθησαν καὶ δι' ὅρκου ἐβεβαιώθησαν, ἢ προσωρινῶς ἐγένοντο δεκταί, ἄλλως ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἄκυρος.

513. Οἱ δι' ὑποθήκης, διὰ προνομίων, ἢ δι' ἐνεχύρου ἐξασφαλισμένοι πιστωταὶ δὲν ἔχουσι ψῆφον κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις δυνάμει τῶν πιστώσεων αὐτῶν, αἵτινες τότε μόνον ὑπολογίζονται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὅταν οἱ πιστωταὶ παραιτηθῶσι τῶν ὑποθηκῶν, ἐνεχύρων, ἢ προνομίων των. Ἡ κατὰ τὸν συμβιβασμὸν ψηφοφορία συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν παραίτησιν ταύτην, μένει ὅμως ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς δὲν καταρτισθῇ. Δύνανται μολαταῦτα οἱ πιστωταὶ οὗτοι νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, παραιτούμενοι τῶν προνομίων, ὑποθηκῶν, ἢ ἐνεχύρων αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῶν πιστώσεών των· τότε δὲ μόνον τὸ μέρος τῆς πιστώσεως εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ παραίτησις ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν εἰς τὸν συμβιβασμὸν ἀναγομένων πράξεων.

514. Ὁ συμβιβασμὸς ὑπογράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, καθ' ἣν συνεδρίασιν ἀποφασίζεται. Ἐὰν μόνον ἡ προσωπικὴ πλειονότης τῶν πιστωτῶν, ἢ μόνη ἡ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν πιστώσεων καταρτισθῇ, ἡ διάσκεψις ἀναβάλλεται ἐφάπαξ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐντὸς δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν.

Καὶ ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ὑπάρξῃ μὲν πλειονότης προσώπων ἢ πιστώσεων, συναινέσῃ ὅμως εἰς τὸν συμβιβασμὸν σπουδαῖος πιστωτῶν ἀριθμὸς, δύναται ὁ εἰσηγητὴς ν' ἀναβάλῃ τὴν διάσκεψιν εἰς ἑτέραν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συνεδρίασιν· δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἄλλη ἀναβολὴ καὶ ἂν ἤθελεν ἤδη καταρτισθῇ ἡ ἑτέρα πλειονότης.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν γενόμεναι ἀποφάσεις ἢ δοθεῖσαι συγκαταθέσεις μένουσιν ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις εἰς τοὺς πιστωτὰς νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς περὶ τῆς διασκέψεως συνταχθείσης ἐκθέσεως.

515. Ἀπαγορεύεται ὁ συμβιβασμὸς, ἐὰν ὁ πτωχεύσας κατεδικάσθη ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. Ἐὰν ἀνακρίνεται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, οἱ πιστωταὶ συγκαλοῦνται διὰ ν' ἀποφασίσωσιν ἂν, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως αὐτοῦ, ἐπιφυλάσσωνται νὰ διασκεφθῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἂν ἑπομένως ἀναβάλλωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἀποφασίζεται μόναν διὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ **512** ὁριζομένης διττῆς πλειονότητος. Ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναβολῆς γίνῃ διάσκεψις περὶ συμβιβασμοῦ, ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὴν οἱ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁρισμοί.

316. Ἡ ἕνεκεν ἁπλῆς χρεωκοπίας κατασβίκη δὲν κωλύει τὸν συμβιβασμόν· μολαταῦτα, ἅμα γένῃ ἔναρξις τῆς ἀνακρίσεως, δύνανται οἱ πιστωταί, συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα, ν' ἀναβάλωσι τὰς διαπραξείς αὐτῶν μέχρι τῆς περατώσεως τῆς ἀνακρίσεως.

317. Οἱ δικαιούμενοι νὰ συντρέξωσιν εἰς τὸν συμβιβασμὸν πιστωταί, ἢ ὅσων τὰ δικαιώματα ἀνεγνωρίσθησαν μεταγενεστέρως, δύνανται ν' ἀνακόψωσιν αὐτόν.

Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ ἦναι ἰδιολογημένη καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος· περιέχει δὲ κλῆσιν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἐὰν ἅπαντες οἱ σύνδικοι ἀνακόπτωσι τὸν συμβιβασμόν, ὀφείλουσι νὰ προκαλέσωσι τὸν διορισμὸν ἑτέρου συνδίκου, πρὸς ὃν κοινοποιεῖται ἡ ἀνακοπὴ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ.

318. Ἐὰν ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀπόφασις ἤρτηται ἐκ τῆς λύσεως ζητημάτων μὴ ὑπαγομένων λόγῳ ὕλης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐμποροδικείου, ἀναβάλλεται ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ μέχρις οὗ ἀποφασισθῶσι τὰ ζητήματα ταῦτα. Τὸ ἐμποροδικεῖον τάσσει ἐπὶ τούτῳ σύντομον προθεσμίαν εἰς τὸν ἀνακόπτοντα πιστωτήν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ, ὅτι εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

319. Ἡ ἐπικύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ζητεῖται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων, ἡ δὲ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ἀπαγγέλλεται πρὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 317 ὁριζομένων ὀκτὼ ἡμερῶν.

Ἐὰν διαρκούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγένοντο πλείονες ἀνακοπαί, τὸ δικαστήριον ἀποφαίζει περὶ αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἐπικυρώσεως διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Δεκτῆς γενομένης τῆς ἀνακοπῆς, ὁ συμβιβασμὸς ἀκυροῦται ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς διαφερομένους.

320. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρὸ τῆς περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως, ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς πτωχεύσεως καὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τοῦ συμβιβασμοῦ.

321. Ἐὰν αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν τηρηθῶσιν, ἢ ἐὰν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ἢ τοῦ τῶν πιστωτῶν ἀντίκηνται εἰς τὸν συμβιβασμόν, τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ.

§. Β'.

Περὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ συμβιβασμοῦ.

322. Ἡ ἐπικύρωσις καθιστᾷ τὸν συμβιβασμὸν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς πιστωτάς, καταγεγραμμένους ἢ μὴ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, ἐξελεγχθέντας ἢ μή, καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους κατοικοῦντας, ὡς ἐπ' ἴσης καὶ διὰ τοὺς κατὰ τ' ἄρθρα 503 καὶ 504 προσωρινῶς γενομένους δεκτοὺς πρὸς διάσκεψιν, δι' οἱουδήποτε ποσὸν ἀναγνωρισθῶσι διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

323. Ἡ ἐπικύρωσις αὕτη διατηρεῖ εἰς ἕκαστον τῶν πιστωτῶν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 493 ἐγγραφεῖσαν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος· τούτου ἕνεκεν οἱ σύνδικοι φροντίζουσι νὰ σημειωθῇ ἀπέναντι τῆς μνησθείσης ἐγγραφῆς ἡ δι' ἧς ἐπικυροῦται ὁ συμβιβασμὸς ἀπόφασις, ἐὰν ἄλλο τι δὲν ἀπεφασίσθη διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ.

324. Ἅμα καταστάσης τελεσιδίκου τῆς περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως, παύουσι τὰ καθήκοντα τῶν συνδίκων ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 527 καὶ 528 προνοουμένων περιπτώσεων.

Οἱ σύνδικοι δίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὸν ὁριστικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ὅστις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ συμβιβασμῷ συνομολογηθέντας ὅρους, ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα, καὶ τὰ ἔπιπλα· ὁ πτωχεύσας δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, συντάσσεται δὲ περὶ τούτων ἁπάντων ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐν περιπτώσει διενέξεως ἀποφασίζει τὸ ἐμποροδικεῖον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

325. Ὁ μὴ καταδικόμενος ἐπὶ χρεωκοπίᾳ πτωχεύσας, ὅστις ἔτυχε τοῦ συμβιβασμοῦ, δύναται ν' ἀναλάβῃ ταὐτὰ τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πτωχευσάντων καὶ ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ὁ γενόμενος συμβιβασμός· ἐκπίπτει δὲ τῶν δικαιωμάτων τούτων καὶ διαγράφεται ἡ τυχὸν γενομένη ὡς ἀνωτέρω σημείωσις, ἐὰν, ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τὴν τελευταίαν πληρωμὴν τῶν πρὸς τοὺς πιστωτὰς ὀφειλομένων δόσεων ὡρισμένης προθεσμίας, δὲν πληρωθῶσιν οὗτοι ὁλοσχερῶς.

§ Γ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει τῆς περιουσίας συμβιβασμοῦ.

526. Δύναται νὰ συνομολογηθῇ συμβιβασμὸς ἐπὶ ὁλικῇ ἢ μερικῇ ἐγκαταλείψει τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθρ. 512—525 ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Τμήματος· ὁ συμβιβασμὸς οὗτος ἐπιφέρει τ' ἀποτελέσματα τῶν λοιπῶν συμβιβασμῶν, ὑποκείμενος ὡσαύτως εἰς ἀκύρωσιν ἢ διάρρηξιν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους.

Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκκαθάρισις τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας γίνεται διὰ διαχειριστῶν, ἐκλεγομένων κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 512 ὁριζομένην διττὴν πλειονοψηφίαν παρὰ τῶν πιστωτῶν ἐνεργούντων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ εἰσηγητὴς παύει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἅμα ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ μετὰ τὴν νόμιμον λογοδοσίαν. Οἱ διαχειρισταὶ δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσιν ἢ ν' ἀνακληθῶσιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 467, 468, καὶ 537.

Οἱ διαχειρισταὶ δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 489. Τὸ ἄρθρ. 491 ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων καὶ εἰσπράξεων προερχόμενα χρήματα. Οἱ δανεισταὶ συγκαλοῦνται ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς λογοδοσίας τῶν διαχειριστῶν. Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως δίδουσιν οὗτοι τὴν ὁριστικὴν αὐτῶν λογοδοσίαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένην συνέλευσιν τῶν πιστωτῶν, εἰς ἣν ὁ πτωχεύσας δύναται νὰ παρευρεθῇ τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου. Περὶ τῆς λογοδοσίας καὶ τῶν κατ' αὐτῆς γενομένων τυχὸν ἀντιρρήσεων συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

§. Δ'.

Περὶ ἀκυρώσεως καὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

527. Ὁ συμβιβασμός, καὶ τοι ἐπικυρωθεὶς δικαστικῶς, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐὰν ὁ πτωχεύσας καταδικασθῇ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ.

Δύναται δὲ ν' ἀκυρωθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῇ αἰτήσει τῶν συνδίκων ἢ τινος τῶν πιστωτῶν, κληθεισθέντων τῶν συνδίκων καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἕνεκα δόλου ἀνακαλυφθέντος μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκρύψεως τῆς ἐνεργητικῆς περιουσίας ἢ ἐξογκώσεως τῆς παθητικῆς.

Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαλλάττει αὐτοδικαίως τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγυηθέντας.

Οὐδεμία ἄλλη ἀγωγὴ πρὸς ἀκύρωσιν αὐτοῦ εἶναι δεκτή.

528. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν ἐκπληρώσῃ τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ διάρρηξις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ συνελεύσει συνελθόντων δανειστῶν, καθόσον δὲν ἔλαβον τὰς δι' αὐτοῦ ὁρισθείσας ποσότητας· ἡ πλειονότης σχηματίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 512.

Ἡ αἴτησις εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὸ τῶν συνδίκων ἐξ ὀνόματος τῶν διαληφθέντων πιστωτῶν, ἢ παρ' αὐτῶν τούτων, καλουμένων τῶν συνδίκων, τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἐγγυητῶν.

Ἡ διάρρηξις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἀτομικῶς, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἴδιον τῶν αἰτούντων συμφέρον, παρ' ἑνὸς ἢ πλειόνων πιστωτῶν μὴ λαβόντων καθόλου ἢ ἐν μέρει τὰς διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ὁρισθείσας ὑπὲρ αὐτῶν δόσεις· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἀσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπί τε τῆς περιουσίας καὶ τοῦ προσώπου τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ περιπλέον τῶν ἐν τῷ συμβιβασμῷ σημειωμένων ποσοτήτων, εἰμὴ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν τελευταίων δόσεων ὡρισμένων προθεσμιῶν.

529. Ἡ διάρρηξις τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ἀπαλλάττει τοὺς περὶ τῆς ὁλικῆς ἢ μερικῆς αὐτοῦ ἐκτελέσεως ἐγγυηθέντας.

530. Ἡ περὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀγωγὴ παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλομένης τελευταίας δόσεως.

531. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ὁ πτωχεύσας καταδιώκεται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καὶ ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἢ κατασχετήριον ἐν περιπτώσει φυγῆς, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ διατάξῃ πᾶν πρόσφορον συντηρητικὸν μέτρον. Τὰ μέτρα ταῦτα παύουσιν αὐτοδικαίως ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀποφασισθῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ἀπολυθῇ οὗτος ἢ ἀθωωθῇ, ἢ ὁπωσδήποτε παύσῃ ἡ κατ' αὐτοῦ ποινικὴ καταδίωξις.

532. Τὸ δικαστήριον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἢ τὴν ἀπαγγέλλουσαν τὴν ἀκύρωσιν ἢ τὴν διάρρηξιν τοῦ συμβιβασμοῦ, διορίζει εἰση-

γητὴν καὶ ἕνα ἢ πλείονας συνδίκους. Οἱ σύνδικοι οὗτοι δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὴν σφράγισιν προβαίνοντες ἄνευ ἀναβολῆς ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς ἀπογραφῆς, εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν κεφαλαίων, τῶν πιστώσεων, καὶ τῶν ἐγγράφων, συντάσσοντες, χρείας καλούσης, συμπληρωτικὴν ἀπογραφὴν καὶ ἰσολογισμόν.

Οἱ σύνδικοι δημοσιεύουσιν ἄνευ ἀναβολῆς διὰ τῶν ἐφημερίδων κατὰ τὸ ἄρθρον 444 μετ' ἀποσπάσματος τῆς περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἀποφάσεως τὴν πρὸς τοὺς νέους τυχὸν πιστωτὰς πρόσκλησιν, ἵνα ἐμφανίσωσιν ἐντὸς 20 ἡμερῶν πρὸς ἐξέλεγξιν τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν· ἡ πρόσκλησις γίνεται δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως κατὰ τ' ἄρθρα 495 καὶ 496.

533. Τὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐγγραφόμενα δικαιόγραφα ἐξελέγχονται ἄνευ ἀναβολῆς.

Τὰ προηγουμένως δεκτὰ γενόμενα καὶ δι' ὅρκου βεβαιωθέντα δὲν ἐξελέγχονται ἐκ νέου· ἀπορρίπτονται δὲ ἢ περιορίζονται τὰ ἔκτοτε καθόλου ἢ ἐν μέρει ἐξοφληθέντα.

534. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐπέλθῃ νέος συμβιβασμός, συγκαλοῦνται οἱ δανεισταὶ ἵνα γνωμοδοτήσωσι περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων.

Οὐδεμία δὲ διανομὴ γίνεται πρὶν ἢ παρέλθῃ ὡς πρὸς τοὺς νέους πιστωτὰς ἡ κατὰ τ' ἄρθρα 495 καὶ 501 χορηγουμένη πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου διαμένοντας πιστωτὰς προθεσμία.

535. Κηρύττονται ἄκυροι καὶ μὴ οὖσαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 449 ἀναφερόμεναι πράξεις, αἱ γενόμεναι ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπικυρούσης τὸν συμβιβασμὸν ἀποφάσεως, καὶ πρὸ τῆς ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως αὐτοῦ. Αἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο λοιπαὶ πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος ἀκυροῦνται μόνον ἐὰν ἐξελεγχθῶσι γενόμεναι κατὰ παραβίασιν τῶν ὅρων τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ πρὸς καταβολίευσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν.

536. Οἱ πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσιν ἐκ νέου τὴν ὁλοσχερῆ ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μόνον, κατατάσσονται δὲ εἰς τὴν ὁμάδα κατὰ τὴν ἀκόλουθον ὁμολογίαν.

Ἐὰν δὲν ἔλαβον παντάπασι μέρισμα, κατατάσσονται διὰ τὸ ὅλον τῶν πιστώσεών των· ἐὰν ἔλαβον ἀναλογίαν τινὰ τοῦ μερίσματος, κατατάσσονται διὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀρχικῶν πιστώσεων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ μὴ ληφθὲν ποσὸν τοῦ συνομολογηθέντος μερίσματος. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν

καθ' ἣν ἤθελε κηρυχθῇ νέα πτώχευσις ἄνευ προηγουμένης ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

ΤΜΗΜΑ Γ.

Περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δανειστῶν.

537. Ἐὰν δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμός, οἱ πιστωταὶ τελοῦσιν αὐτοδικαίως εἰς κατάστασιν ἑνώσεως. Ὁ εἰσηγητὴς λαμβάνει ἀμελητὶ τὴν γνώμην αὐτῶν περί τε τῆς διαχειρήσεως καὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων, ψηφοφοροῦσι δὲ περὶ τούτου οἵ τε προνομιοῦχοι, οἱ ἐνυπόθηκοι, καὶ οἱ ἐπὶ ἐνεχείρῳ πιστωταί. Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν πιστωτῶν γενομένων παρατηρήσεων συντάσσεται ἔκθεσις, ἥτις ὑποβάλλεται εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δὲ λαμβάνον αὐτὴν ὑπ' ὄψιν ἀποφαίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 462 καὶ ἑπ. διατεταγμένα.

Οἱ μὴ διατηροῦμενοι σύνδικοι δίδουσιν ἀμελητὶ λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν πρὸς τοὺς νέους συνδίκους ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, κληθέντος τοῦ πτωχεύσαντος.

538. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τῶν οἰκογένειαν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 476 χορηγηθείσης ἢ τῆς ἀπὸ τοῦδε χορηγητέας χρηματικῆς βοηθείας ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς πτωχεύσεως. Ἐὰν ἡ πλειονότης τῶν παόντων πιστωτῶν συγκατατιθῇ, τὸ βοήθημα διατηρεῖται ἢ χορηγεῖται. Οἱ σύνδικοι προτείνουσι τὸ ποσόν, ὅπερ ὁρίζεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προσφυγῆς ἐκ μέρους τῶν συνδίκων μόνον.

539. Ἐὰν ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἑταιρία πτωχεύσῃ, δύνανται οἱ πιστωταὶ νὰ παραδεχθῶσι τὸν συμβιβασμὸν καὶ μόνον ὑπὲρ ἑνὸς ἢ τινων τῶν ὑπευθύνων ἑταίρων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἅπασα μὲν ἡ ἑταιρικὴ περιουσία ὑπόκειται εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἑνώσεως· ἐξαιρεῖται δ' αὐτῆς ἡ προσωπικὴ περιουσία τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο δεκτὸς ὁ συμβιβασμὸς ἑταίρου, τὰ δὲ κατὰ τὸν εἰδικὸν πρὸς τοὺς πιστωτὰς συμβιβασμὸν πληρωτέα ὑπ' αὐτοῦ μερίσματα δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας.

Ὁ ἐπιτυχὼν εἰδικὸν συμβιβασμὸν ἑταῖρος ἀπαλλάσσεται τῆς ἀλληλεγγύης.

540. Οἱ σύνδικοι παριστῶσι τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν καὶ ἐπιφορτίζονται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν· δύνανται μολαταῦτα οἱ πιστωταὶ νὰ τοῖς ἐπιτρέψωσιν ὅπως ἐξακολουθῇ-

σωσι τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πτωχεύσαντος, ὅτε ὁρίζεται ἀγχρόνως ἡ διάρκεια καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἔργων τούτων, ὡς καὶ τὸ ποσὸν, ὃ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ φυλάξωσιν ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν προκειμένην δαπάνην· τοιαύτη ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ γένῃ εἰμὴ μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 512 διττὴν πλειονοψηφίαν.

Ὁ πτωχεύσας καὶ οἱ ἀντιλέγοντες πιστωταὶ δύνανται ν' ἀνακόψωσι τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

541. Ἐὰν οἱ σύνδικοι κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαχείρισιν ἀναδεχθῶσιν ὑποχρεώσεις ὑπερβαινούσας τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ἑνώσεως, οἱ ἐπιτρέψαντες αὐτὰς πιστωταὶ ἐνέχονται μόνοι προσωπικῶς ἐπέκεινα τῆς ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μετοχῆς των, ἐντὸς ὅμως πάντοτε τῶν ὅρων τῆς δοθείσης παρ' αὐτῶν ἐντολῆς, συνεισφέροντες κατὰ λόγον τῶν πιστώσεών των.

542. Οἱ σύνδικοι προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων, τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ λοιπῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἐκκαθαρίζοντες τὰ χρέη καὶ τὰς πιστώσεις τῆς πτωχεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἄνευ προσκλήσεως τοῦ πτωχεύσαντος.

Οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 189 διαλαμβανόμενον τρόπον περὶ παντὸς εἴδους δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν πτωχεύσαντα, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν οἱασδήποτε αὐτοῦ ἀντιρρήσεως.

543. Οἱ ἐν καταστάσει ἑνώσεως πιστωταὶ συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἅπαξ τοὐλάχιστον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ χρείας καλούσης, καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα· ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ οἱ σύνδικοι δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, καὶ διατηροῦνται ἢ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 461 καὶ ἑπ. ὁριζομένους κανόνας.

544. Ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πτωχεύσεως, ὁ εἰσηγητὴς συγκαλεῖ τοὺς πιστωτὰς, ἐνώπιον τῶν ὁποίων οἱ σύνδικοι δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, παρόντος ἢ νομίμως κληθευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος. Τῆς λογοδοσίας ταύτης κατατίθεται ἀντίγραφον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐμποροδικείου, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ οἱ πιστωταὶ γνωμοδοτοῦσιν ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἦναι συγγνωστὸς, συντάσσεται δὲ ἔκθεσις ἐν ᾗ ἕκαστος τῶν πιστωτῶν καὶ ὁ πτωχεύσας δύνανται νὰ καταχωρήσωσι τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν. Διαλυθείσης τῆς συνελεύσεως ταύτης ἡ ἕνωσις παύει αὐτοδικαίως.

545. Ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ τὴν ἐν τῇ συνελεύσει τῶν πιστωτῶν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ πτωχεύσας ἦναι συγγνωστὸς, καὶ ἔκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν περιστάσεων τῆς πτωχεύσεως. Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἂν ὁ πτωχεύσας ἦναι συγγνωστός.

546. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῇ συγγνωστὸς, οἱ πιστωταὶ ἀνακτῶσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ἀγωγῶν κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐὰν ὁ πτωχεύσας κηρυχθῇ συγγνωστὸς, ἀπαλλάσσεται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεώς του, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσι μόνον τῆς περιουσίας αὐτοῦ πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων προνοουμένων ἐξαιρέσεων. Κατ' αἴτησιν τοῦ πτωχεύσαντος σημειοῦται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πτωχευσάντων καὶ ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις.

547. Δὲν δύνανται νὰ κηρυχθῶσι συγγνωστοὶ οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἀντιβαδιασταὶ, οἱ ἐπὶ κλοπῇ, πλαστογραφίᾳ, ἀπάτῃ, ἢ ὑπεξαιρέσει καταδικασθέντες, οἱ θεματοφύλακες, οἱ ἐπίτροποι, οἱ διαχειρισταὶ, ἢ ἄλλοι ὑπόλογοι, καθόσον δὲν ἔδοσαν λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν οὐδ' ἐξώφλησαν τὸ ὀφειλόμενον.

548. Οὐδεὶς ὀφειλέτης ἔμπορος εἶναι δεκτὸς εἰς παραχώρησιν τῆς περιουσίας του.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἕνεκεν ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας.

549. Ἐὰν αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι δι' ἔλλειψιν περιουσίας, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, νὰ κηρύξῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν παῦσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ἀγωγῶν κατά τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τὸ δικαστήριον ἕνεκεν ἰδιαιτέρων λόγων καὶ ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων δύναται ν' ἀποφανθῇ, ὅτι ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς

περὶ ἀποπερατώσεως τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως ἀναστέλλεται ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

550. Ὁ πτωχεύσας καὶ πᾶς ἄλλος διαφερόμενος δύναται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς ὑποθέσεως, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς κηρύττεται ἡ πεῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, ἀποδεικνύων ὅτι ὑπάρχουσιν ἱκανὰ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως χρήματα, ἢ προκαταβάλλων εἰς χεῖρας τῶν συνδίκων τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν ποσότητα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ πάντων ἐξοφλοῦνται τὰ ἔξοδα τῶν δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου γενομένων δικαστικῶν πράξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ πιστωτῶν διαφόρων κατηγοριῶν καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ συνοφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν.

551. Ὁ πιστωτὴς ὁ φέρων δικαιόγραφα ὑπογεγραμμένα, ὀπισθογραφημένα, ἢ ἠσφαλισμένα δι' ἐγγυήσεως, ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων ἐν πτωχεύσει συνοφειλετῶν, μετέχει τῶν διανομῶν ἁπασῶν τῶν ὁμάδων, ἐμφανιζόμενος εἰς ἑκάστην αὐτῶν δι' ὅλην τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοῦ δικαιογράφου του μέχρι τελείας καὶ ὁλοσχεροῦς πληρωμῆς αὐτοῦ.

552. Οὐδεμία ἀναγωγὴ ἕνεκα τῶν πληρωθέντων μερισμάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὰς πτωχεύσεις τῶν συνοφειλετῶν πρὸς ἀλλήλας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν πτωχεύσεων τούτων διδομένων μερισμάτων ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα, ὅτε τὸ ὑπερβάλλον ἀποδίδεται εἰς τὰς ὁμάδας τῶν πτωχευσάντων, κατὰ λόγον τῶν παρ' αὐτῶν πληρωθέντων ποσῶν, καὶ τοῦ εἰς τοὺς πτωχεύσαντας, καθὸ συνοφειλέτας, ἀμοιβαίως ἐπιβαλλόντος μέρους τῆς ὀφειλῆς.

Ἂν ἐκ τῶν συνοφειλετῶν τινες εὑθύνωνται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τοὺς λοιποὺς, τὸ ὑπερβάλλον ἀποδίδεται, κατὰ τὴν τάξιν τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς τὰς ὁμάδας τῶν πτωχευσάντων συνοφειλετῶν, τῶν δικαιουμένων ν' ἀποζημιωθῶσι παρὰ τῶν λοιπῶν.

553. Ἂν ὁ κομιστὴς δικαιογράφων ἀλληλεγγύων μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνοχρέων προσώπων ἔλαβε πρὸ τῆς πτωχεύσεως μέρος τῆς πιστώσεώς του, δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ὁμάδα εἰμὴ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προκατα-

βληθέντος αὐτῷ ποσοῦ, διατηρῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τὰ δικαιώματά του κατὰ τῶν συνοχρέων ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ὁ ἐν μέρει πληρώσας συνοφειλέτης ἢ ἐγγυητὴς περιλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα δι' ὅσα ἐπλήρωσεν ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος.

Διατηρεῖ μολαταῦτα ὁ πιστωτὴς τὸ δικαίωμα νὰ προαιρεσῃ μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς πιστώσεώς του τὸ εἰς τὸν συνοφειλέτην ἢ τὸν ἐγγυητὴν προωρισμένον μέρισμα· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ κατὰ τοῦ αὐτοῦ συνοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ ἀγωγὴ τοῦ πιστωτοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ποσὸν, ὑπὲρ οὗ διατελεῖ εἰσέτι πιστωτὴς μετὰ τὴν λῆψιν τῶν δύω μερισμάτων.

554. Ὁ συνοφειλέτης ἢ ἐγγυητὴς, ὅστις χάριν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ ἠσφαλίσθη δι' ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐνέχυρον, περιλαμβάνεται εἰς τὴν ὁμάδα διὰ τὸ δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένον ποσόν. Τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο συγχέεται μετὰ τοῦ ἐκ τῆς πτωχεύσεως ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ ἀπαιτουμένου, καὶ τὸ τίμημα τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων ἢ τῶν ἐνεχύρων ἀποδίδεται εἰς τὸν πιστωτὴν ἀπέναντι τοῦ εἰσέτι πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένου.

555. Καὶ μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ οἱ πιστωταὶ διατηροῦσι τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν διὰ τὸ ὅλον τῆς πιστώσεως των κατὰ τῶν συνυποχρέων ἢ τῶν ἐγγυητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καίτοι παραδεχθέντες ἐκουσίως τὸν δικαστικὸν συμβιβασμόν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν δι' ἐνεχύρου ἢ διὰ προνομίου ἐπὶ τῶν κινητῶν ἐξησφαλισμένων πιστωτῶν.

556. Ὅσοι τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος εἶναι νομίμως ἠσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρων δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν εἰμὴ χάριν ὑπομνήσεως.

557. Οἱ σύνδικοι δύνανται πάντοτε τῇ ἀδείᾳ τοῦ Εἰσηγητοῦ νὰ παραλάβωσι τὰ ἐνέχυρα ὑπὲρ τῆς πτωχεύσεως, πληρώνοντες τὸ χρέος.

Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παρέλαβον τὸ ἐνέχυρον, ἀλλὰ πωληθῇ εἰς τιμὴν ὑπερβαίνουσαν τὴν πίστωσιν, τὸ περιττὸν ἀποδίδεται πρὸς τοὺς συνδίκους. Ἐὰν τὸ τίμημα ἦναι ὑποδεέστερον τῆς πιστώσεως, ὁ ἐνεχυροῦχος πιστωτὴς πληρώνεται διὰ τὸ περιττὸν συμμέτρως ὡς ἀνέγγυος πιστωτής.

558. Οἱ μισθοὶ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πτωχεύσαντος

διατελεσάντων ἐργατῶν δι' ἕνα μῆνα πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως κατατάσσονται ὡς προνομιοῦχοι κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 490 § 4 τῆς πολ. δικον. ὁριζομένην τάξιν.

Οἱ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ὑπαλλήλους ὀφειλόμενοι μισθοὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἓξ μῆνας κατατάσσονται ὡσαύτως ὡς προνομιοῦχοι κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν.

559. Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν κατάλογον τῶν πιστωτῶν τῶν ἀντιποιουμένων προνόμιον ἐπὶ τῶν κινητῶν, ὁ δὲ εἰσηγητὴς διατάσσει νὰ πληρωθῶσιν οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, ἅτινα ἤθελον συναχθῆ. Ἐὰν ἐγερθῶσι διενέξεις ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρον 502.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν.

560. Ἐὰν τὸ τίμημα τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τοῦ τιμήματος τῶν κινητῶν, ἢ καὶ συγχρόνως, οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταί, οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων, συντρέχουσιν ὡς πρὸς τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰσέτι ὀφειλόμενα ποσὰ μετὰ τῶν ἀνεγγύων πιστωτῶν εἰς τὴν διανομὴν τῶν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν τελευταίων τούτων ἀνηκόντων χρημάτων, μετὰ προηγουμένην τῶν πιστώσεων τούτων ἐξέλεγξιν καὶ ἔνορκον βεβαίωσιν κατὰ τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διαγραφομένους τύπους.

561. Ἐὰν πρὸ τῆς διανομῆς τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων ἐνεργηθῶσι χρηματικαὶ διανομαὶ ἐκ τοῦ τῶν κινητῶν, οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ μετὰ τὴν προηγουμένην ἐξέλεγξιν καὶ ἔνορκον βεβαίωσιν αὐτῶν συντρέχουσιν εἰς αὐτὰς κατὰ λόγον ὁλοκλήρου τῆς πιστώσεώς των, ἐνεργουμένων, χρείας τυχούσης, τῶν κατωτέρω ἀφαιρέσεων.

562. Ἐὰν οἱ ὑπόθηκοι πιστωταὶ καταταχθῶσιν ἐπωφελῶς ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων διὰ τὸ σύνολον τῶν πιστώσεών των, ἡ ἀνέγγυος ὁμὰς ὑποκαθίσταται ἀντ' αὐτῶν διὰ τὰς δυνάμεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου λαμβάνουσα παρ' αὐτῶν ποσότητας.

563. Ἐὰν οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ καταταχθῶσιν ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων ὡς πρὸς μέρος μόνον τῶν πιστώσεων αὐτῶν, τὰ ἐπὶ τῆς ἀνεγγύου ὁμάδος δικαιώματα αὐτῶν κανονίζονται ὁριστικῶς κατὰ λόγον τοῦ μετὰ τὴν κατάταξιν ὑπολειπομένου μέρους τῆς πιστώσεώς των, ἡ δὲ ἀνέγγυος ὁμὰς ὑποκαθίσταται ἀντ' αὐτῶν δι' ὅσον οὗτοι ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρ.

561 ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας τοῦ μὴ καταταχθέντος μέρους τῆς πιστώσεώς των,

564. Ὅσοι τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν δὲν τύχωσιν ἐπωφελοῦς τάξεως θεωροῦνται ὡς ἁπλοῖ ἀνέγγυοι πιστωταὶ καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ πασῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐγγύου ὁμάδος.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος.

565. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρός, ἡ γυνὴ ἀναλαμβάνει τὰ προικῷα καὶ ἐξώπροικα αὐτοῖς ἀκίνητα, τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς διαχειριζόμενα, ἅτινα εἶχεν ἐν καιρῷ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου, ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς κληρονομίας ἢ ἐκ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἀποκτηθέντα· ὡσαύτως δὲ ἀναλαμβάνει τὰ κατ' ἀνταλλαγὴν ἢ ἀντικατάστασιν ἄλλων ἀκινήτων τῆς γυναικὸς ὑπ' αὐτῆς ἀποκτηθέντα, ἐὰν ἡ ἀντικατάστασις συνωμολογήθη ἐν τῷ τῆς κτήσεως ἐγγράφῳ καὶ ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς γυναικὸς δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

566. Ἀναλαμβάνει ὡσαύτως ὅσα αὐτὴ καὶ ἐν ἰδίῳ αὐτῆς ὀνόματι ἀπέκτησεν ἀκίνητα διὰ χρημάτων προερχομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου ἀνηκόντων αὐτῇ κτημάτων, ἢ ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν ἢ δωρεῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦται ῥητῶς ἐν τῷ τῆς κτήσεως ἐγγράφῳ ἡ χρῆσις τῶν χρημάτων τούτων καὶ ν' ἀποδεικνύηται δι' ἀπογραφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου, ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν, πόθεν ταῦτα ἐπήγασαν.

567. Ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης περιπτώσεως, ὁ νόμος τεκμαίρεται, ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ δικαιώματος ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

568. Ἡ γυνὴ ἀναλαμβάνει αὐτούσια τὰ ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ σημειούμενα κινητὰ προικῷα ἢ ἐξώπροικα, ἢ ὅσα ἀπέκτησεν ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, ἐὰν ἡ ταυτότης αὐτῶν ἀποδεικνύηται δι' ἀπογραφῆς ἢ ἄλλης πράξεως ἐχούσης βεβαίαν χρονολογίαν.

Ἐὰν τὰ κινητὰ τῆς γυναικὸς ἐπωλήθησαν καὶ διὰ τοῦ τι-

μήματος αὐτῶν ἠγοράσθησαν ἄλλα, ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἡ γυνὴ δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὴν ἐπὶ ἀπολήψει ἀγωγήν της, ἐὰν ἡ ἀντικατάστασις βεβαιοῦται δι' ἐγγράφου ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολ. Δικονομίᾳ ὁριζομένων ἄλλων τρόπων, ἡ βεβαία χρονολογία δύναται νὰ προκύψῃ ὡς πρὸς τὰ χρεώγραφα καὶ ἐκ τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν ἐν τοῖς βιβλίοις δημοσίων καταστημάτων, ἀνωνύμων ἑταιριῶν, καὶ κατὰ μετοχὰς ἑτερορρύθμων.

Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ἀποδείξεως, ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς κατεχόμενα κινητὰ ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν Εἰσηγητὴν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους, ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῶν καὶ κατ' αἴτησιν τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ τῇ παραδώσωσι τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ ὑφάσματα, τηρουμένης οὐχ ἧττον τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου **458**.

569. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐγείρῃ τὴν ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων **565** καὶ **566** πηγάζουσαν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγήν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων χρέη καὶ τὰς νομίμως ἐγγραφείσας ὑποθήκας.

570. Ἂν τυχὸν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη τοῦ ἀνδρὸς, ὑπάρχει κατὰ νόμιον τεκμήριον, ὅτι ἡ πληρωμὴ ἐγένετο διὰ χρημάτων αὐτοῦ, ὅθεν οὐδεμίαν δύναται νὰ κινήσῃ κατὰ τῆς πτωχεύσεως ἀγωγήν, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον κατὰ τὸ ἄρθρον **567**.

Ἡ γυνὴ τοῦ πτωχεύσαντος κατατάσσεται μεταξὺ τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως διὰ τὸ τίμημα τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπαλλοτριωθέντων πραγμάτων αὐτῆς.

571. Ἡ γυνὴ, ἧς ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, ἢ, μὴ ἔχων τότε ἐπάγγελμα, ἠσπάσθη τὸ ἐμπόριον ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἔτους, δὲν δύναται, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως αὐτοῦ, νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν λόγῳ τῶν ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ ὑπὲρ αὐτῆς διαλαμβανομένων κερδῶν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει οὐδ' οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου γενομένων δωρημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν πιστωτῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινητῶν.

572. Τὰ ἐκ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαιρουμένων τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν χάριν τῆς διοικήσεως τῆς πτωχεύσεως ἐξόδων, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ δοθέντων ἐφοδίων, καὶ τῶν πληρωθέντων πρὸς τοὺς προνομιούχους, διανέμονται μεταξὺ τῶν πιστωτῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξελεγχθεισῶν καὶ ἐνόρκως βεβαιωθεισῶν πιστώσεών των. Ἐπὶ τούτῳ οἱ σύνδικοι παραδίδουσι κατὰ μῆνα πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων, ὁ δὲ εἰσηγητὴς διατάσσει, χρείας καλούσης, νὰ γενῇ μεταξὺ τῶν πιστωτῶν διανομὴ, ἧς ὁρίζει τὸ ποσὸν, φροντίζων νὰ εἰδοποιηθῶσιν ἅπαντες οἱ πιστωταί.

573. Οὐδεμία διανομὴ γίνεται μεταξὺ τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμενόντων πιστωτῶν, χωρὶς νὰ φυλαχθῇ τὸ μέρισμα τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένας πιστώσεις τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμενόντων, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διανομῆς αἱ πιστώσεις αὗται δὲν ἐγένοντο εἰσέτι δεκταὶ εἰς τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως.

Ἐὰν τοιαῦται πιστώσεις δὲν ἀναφέρωνται ὡρισμένως ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, ὁ εἰσηγητὴς ὁρίζει τὴν φυλακτέαν ποσότητα, μὴ κωλυομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς τῶν συνδίκων.

574. Τὰ ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους πιστωτῶν φυλασσόμενα ποσὰ μένουσιν ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ ἢ τῷ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ **495** ὁριζομένης προθεσμίας. Ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ὑποβάλωσιν εἰς ἐξέλεγξιν τὰς πιστώσεις αὐτῶν κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δι' αὐτοὺς φυλαχθέντα ποσὰ διανέμονται μεταξὺ τῶν ἀναγνωρισθέντων πιστωτῶν. Ὡσαύτως φυλάσσονται τὰ ἀνήκοντα ποσὰ ὡς πρὸς τὰς πιστώσεις, ὧν ἡ παραδοχὴ δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι ὁριστικῶς. Οἱ ἐκ τῶν φυλαχθέντων τούτων ποσῶν παραγόμενοι τόκοι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς πιστωτὰς ὑπὲρ ὧν ἐφυλάχθησαν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ἔξοδα καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν φυλασσομένων ποσῶν ὁρῶσι τοὺς πιστωτάς.

575. Οὐδεμία πληρωμὴ γίνεται ὑπὸ τῶν συνδίκων, ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ τὸ καταστατικὸν τῆς πιστώσεως ἔγγραφον. Οἱ σύνδικοι σημειοῦσιν ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου τὴν παρ' αὐτῶν γενομένην ἢ διαταχθεῖσαν πληρωμήν. Ἐὰν ἦναι ἀδύνατος ἡ προσαγωγὴ τοῦ δικαιογράφου, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμὴν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ἀποσπάσματος τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῆς πιστώσεως ἐκθέσεως.

Ὁ πιστωτὴς ἐξοφλεῖ τὸν περὶ διανομῆς κατάλογον ὑπογραφόμενος ἐν περιθωρίῳ.

576. Ἡ ἕνωσις, κληρευθέντος νομίμως τοῦ πτωχεύσαντος, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἄδειαν νὰ συνομολογήσῃ τὴν ἐν ὁμάδι ἐκποίησιν καθόλου ἢ ἐν μέρει τῶν ὑπολειπομένων κινητῶν καὶ τῶν μὴ εἰσπραχθεισῶν πιστώσεων, ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων.

Ἕκαστος πιστωτὴς δύναται νὰ προκαλέσῃ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν πρὸς τὸν διαληφθέντα σκοπὸν διάσκεψιν τῆς ἑνώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.

577. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως οἱ πιστωταὶ δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὧν δὲν ἔχουσιν ὑποθήκην.

Οὐδ' αὐτοὶ δὲ οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπεγγύων αὐτοῖς ἀκινήτων, ἐὰν ἡ πίστωσις αὐτῶν δὲν κατέστη ληξιπρόθεσμος.

578. Ἐὰν πρὸ τῆς ἑνώσεως δὲν ἤρξατο τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τῶν ἀκινήτων, μόνοι οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὴν πώλησιν αὐτῶν· ὀφείλουσι δὲ νὰ προβῶσιν εἰς αὐτὴν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ, φυλαττομένων τῶν περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἀγγλικῶν διαγραφομένων διατυπώσεων.

579. Καὶ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ὑπερθεματίσωσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ διεκδικήσεως.

580. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως δύνανται νὰ διεκδικηθῶσι τὰ μήπω πληρωθέντα ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ἄλλα χρεώγραφα, ἅτινα ἤθελον εὑρεθῇ αὐτούσια ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἐὰν ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ ἁπλῆν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀποστολέως, ἢ ἂν ἦσαν εἰδικῶς προωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ῥητὰς πληρωμάς.

581. Δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν, ἐνόσῳ ὑπάρχουσιν ἀναλ-

λοίωτα, καθόλου ἢ ἐν μέρει, ἐμπορεύματα, ἅτινα παρεδόθησαν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παρακαταθήκης ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστολέως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις καὶ τοῦ τιμήματος τῶν εἰρημένων ἐμπορευμάτων ἢ μέρους αὐτοῦ, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθη διὰ χρημάτων ἢ ἄλλως, ἢ δὲν κατεχωρίσθη εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀλληλόχρεων λογαριασμόν, ἢ δὲν συνεψηφίσθη μεταξὺ αὐτῶν.

582. Τὰ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀποσταλέντα ἐμπορεύματα δύνανται ὡσαύτως νὰ διεκδικηθῶσιν, ἐνόσῳ δὲν παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας του, ἢ ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, ἢ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ, τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος ἐκποίησιν των· δὲν εἶναι μολαταῦτα δεκτὴ ἡ διεκδίκησις, ἐὰν, πρὶν φθάσωσι τὰ ἐμπορεύματα, ἐπωλήθησαν ἀδόλως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν, ἢ ἀγωγιαστηρίων, ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ ἀποστολέως.

583. Γενομένης διεκδικήσεως, ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ὅσα οὗτος ἐπλήρωσε τυχὸν ἕνεκα ναύλου, ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας, ἢ ἄλλων ἐξόδων, ἢ νὰ πληρώσῃ τὰ ἕνεκα τοιούτων ἀπαιτήσεων ὀφειλόμενα.

584. Δύνανται νὰ κρατηθῶσιν ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ τὰ παρ' αὐτοῦ πωληθέντα, ἀλλὰ μήπω παραδοθέντα πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, μήτε ἀποσταλέντα πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς τρίτον τινὰ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἐμπορεύματα.

585. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων, πληρώνοντες πρὸς τὸν πωλητὴν τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνηθὲν τίμημα.

586. Οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ παραδεχθῶσι τὰς περὶ διεκδικήσεως αἰτήσεις· ἐγερθείσης δὲ διενέξεως ἐκ μέρους τῶν συνδίκων, ἢ ἀντιῤῥήσεων ἐκ μέρους τινὸς πιστωτοῦ, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

587. Ἡ ἀπόφασις δι' ἧς κηρύττεται ἡ πτώχευσις, ὡς καὶ ἡ

ὁριζουσα προγενεστέραν τινὰ ἐποχὴν παύσεως τῶν πληρωμῶν, δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' ἀνακοπῆς ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς δικαστηρίου.

Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ὑπὸ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ὑπὸ παντὸς δὲ ἄλλου ἐνδιαφερομένου ἐντὸς τριάκοντα, ἀφ' ἧς ἐκπληρωθῶσιν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 444 διατυπώσεις περὶ δημοσιεύσεως καὶ ἐν δημοσίῳ φύλλῳ καταχωρίσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀνακοπὴ ἐκδικάζεται κλητευομένων τῶν συνδίκων.

588. Ἡ αἴτησις τῶν δανειστῶν τοῦ νὰ ὁρισθῇ ἄλλος ἡ ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν εἶναι δεκτὴ μέχρι τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν πιστώσεων καὶ ὅρκισιν τῶν πιστωτῶν ὁριζομένης προθεσμίας.

Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἡ ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν μένει ἀμετάκλητος ὡς πρὸς τοὺς πιστωτάς.

589. Ὡς πρὸς τὴν ἔφεσιν κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἰσχύουσιν οἱ ὁρισμοὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

590. Δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν ἢ ἔφεσιν αἱ ἀποφάσεις,

1.) Περὶ διορισμοῦ καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ ἢ τῶν συνδίκων·

2. Περὶ προπτωχευτικοῦ ἢ βοηθημάτων χορηγητέων πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἢ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ·

3.) Περὶ ἀδείας ἐκποιήσεως τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν πτωχεύσαντα κινητῶν καὶ ἐμπορευμάτων·

4.) Περὶ ἀναβολῆς τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ προσωρινῆς παραδοχῆς ἀμφισβητουμένων πιστώσεων·

5.) Ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ χρεωκοπίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἁπλῆς χρεωκοπίας.

591. Περὶ τῆς ἁπλῆς χρεωκοπίας δικάζουσιν οἱ πλημμελειοδίκαι ἐπὶ τῇ μηνύσει τῶν συνδίκων ἢ τινος τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ αὐτεπαγγέλτως καταδιώκοντος τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

592. Κηρύσσεται ἁπλοῦς χρεωκόπος πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς μίαν τῶν ἑξῆς περιστάσεων·

1.) Ἐὰν αἱ προσωπικαὶ ἢ αἱ οἰκιακαὶ αὐτοῦ δαπάναι κριθῶσιν ὑπερβολικαί· 2) ἐὰν ἐδαπάνησε μεγάλας ποσότητα εἰς παίγνια ἢ εἰς ἐπιχειρήσεις καθαρῶς ἐκ τῆς τύχης ἐξαρτωμένας, εἰς εἰκονικὰς ἀγορὰς ἐμπορευμάτων ἢ χρεωγράφων· 2) ἐὰν, σκοπὸν ν' ἀναλάβῃ τὴν κύριξιν τῆς πτωχεύσεώς του, ἠγόρασε καὶ μετεπώλησεν ἐμπορεύματα κατωτέρω τῆς ἀγοραίας τιμῆς, ἢ πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν συνῆψε δάνεια, ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια, ἢ κατέφυγεν εἰς ἄλλα ἐπιζήμια μέσα πρὸς εὕρεσιν χρημάτων· 4) ἐὰν μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν ἐπλήρωσε πιστωτήν τινα πρὸς βλάβην τῆς ὁμάδος.

593. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἑταιρίας, καταδιώκονται ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς, ἐὰν παρημέλησαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 42—46 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαγραφομένων διατυπώσεων, ἢ ἐὰν ἐξ ἐλλείψεως αὐτῶν ἐπῆλθεν ἡ πτώχευσις τῆς ἑταιρίας.

594. Καταδιώκεται ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ ὁ πτωχεύτας μεσίτης.

595. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος διατελῶν ἐν τινι τῶν ἑξῆς περιπτώσεων· 1) Ἐὰν διὰ λογαριασμῶν τρίτων καὶ ἄνευ ἀντιτίμου συνῆψε χρηματικὰς ὑποχρεώσεις, κριθεισῶν ὑπερβολικὰς ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκετο ὅτε συνεβάλετο· 2) ἐὰν κηρυχθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν κατάστασιν πτωχεύσεως πρὶν ἐκπληρώσῃ τὰς ἐκ τοῦ προτέρου συμβιβασμοῦ ὑποχρεώσεις του· 3) ἐὰν κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 438 ὡρισμένην προθεσμίαν δὲν δηλώσῃ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν του, ἢ ἐὰν διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης δὲν φανεροῦνται τὰ ὀνόματα ἁπάντων τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων, ἢ ἐὰν μετ' αὐτῆς δὲν κατέθεσε τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 439 ὁριζόμενα ἔγγραφα· 4) ἐὰν ἀπουσιάσῃ ἄνευ ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ ἄνευ νομίμου κωλύματος δὲν ἐμφανίζεται αὐτοπροσώπως κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τῶν συνδίκων γενομένας προσκλήσεις, ἢ ἐὰν τυχὸν προπεμπτηρίου δὲν ὑπάκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν νὰ ἐμφανισθῇ. 5) ἐὰν δὲν ἐτήρησε τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου διαγραφόμενα ἐμπορικὰ βιβλία, καὶ δὲν συνέταξεν ἐγκαίρως ἀκριβῆ ὑπογραφὴν τῆς περιουσίας του, ἢ τὰ βιβλία καὶ ἡ ἀπογραφὴ αὐτοῦ ἦναι ἀτελῆ καὶ ἄτακτα, ἢ δὲν παριστάνωσι τὴν ἀληθῆ ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἀλλ' ἄνευ δόλου.

596. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεως βαρύ-

νουσι τὸ δημόσιον. Ἐὰν μολαταῦτα ἡ καταδίωξις γίνῃ ἐπὶ μηνύσει τῶν συνδίκων ἐξ ὀνόματος τῶν πιστωτῶν, ἢ ἐπὶ τῇ μηνύσει τινὸς πιστωτοῦ ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, τὰ ἔξοδα δύνανται ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως νὰ καταψηφισθῶσι κατὰ τῆς ὁμάδος ἢ τοῦ καταδιώκοντος πιστωτοῦ.

Δὲν δύνανται οἱ σύνδικοι νὰ καταμηνύσωσιν ἐπὶ ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ ἐξ ὀνόματος τῶν δανειστῶν, ἐὰν δὲν τοῖς ἐπετράπη τοῦτο διὰ βουλεύματος τῆς πλειονότητος αὐτῶν, συνελθόντων ἐπὶ τούτῳ. Ἡ ἐπὶ ἀπολήψει τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαίτησις δὲν δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς βλάβην τῆς ὁμάδος, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὰ ἔξοδα κατεψηφίσθησαν κατ' αὐτῆς.

Τὸ δημόσιον δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, εἰμὴ μόνον μετὰ τὴν λῆξιν των πρὸς πληρωμὴν τῶν πιστωτῶν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ συνομολογηθεισῶν προθεσμιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δολίας χρεωκοπίας.

597. Κηρύττεται δόλιος χρεωκόπος καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελεν ἀποκρύψει τὰ βιβλία του, ἢ δολίως ἀφαιρέσει, διαγράψει, ἢ ἀλλοιώσει τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ὅστις ἤθελεν ὑπεξαιρέσει ἢ ἀποκρύψει μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ του, ἢ διὰ τῶν ἐγγράφων αὐτοῦ, εἴτε δημοσίων εἴτε ἰδιωτικῶν, ἢ διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ του, ἤθελε δολίως παραστήσει ἑαυτὸν ὀφειλέτην ποσῶν μὴ ὀφειλομένων.

598. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἑταιρίας τινός, καταδιώκονται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καὶ τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς,

1) Ἐὰν δολίως παρέλειψαν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου δημοσίευσιν τοῦ καταστατικοῦ·

2) Ἐὰν δηλώσωσι ψευδῶς τὸ ὑποσχεθὲν ἢ καταταθὲν κεφάλαιον·

3) Ἐὰν καταβάλωσι πρὸς τοὺς συνεταίρους μερίσματα προφανῶς μὴ ὑπάρχοντα καὶ ἐλαττώσωσιν οὕτω τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον·

4) Ἐὰν δολίως λάβωσι προκαταβολὰς ἀνωτέρας τῶν ὑπὸ τοῦ ἑταιρικοῦ καταστατικοῦ ὁριζομένων· καὶ

5) Ἐὰν δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν πτώχευσιν τῆς ἑταιρίας ἐκ δόλου ἢ συνεπείᾳ δολίων πράξεων.

599. Οὐδέποτε τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ κατηγορίας καταψηφίζονται εἰς βάρος τῆς ὁμάδος.

Ἐὰν ἡ κατηγορία ἐγένετο ἐπὶ τῇ μηνύσει τινὸς τῶν πιστωτῶν, τὰ ἔξοδα, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ συνεργῶν καὶ συναιτίων.

600. Καταδικάζονται εἰς τὰς ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ ὁριζομένας ποινὰς·

1) Ὅσοι ἐν γένει καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πτωχεύσαντος ἀφαιροῦσιν ἢ ἀποκρύπτουσι κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου προνοουμένων λοιπῶν περιπτώσεων περὶ συνεργῶν καὶ συναιτίων·

2) Ὅσοι δολίως προτείνωσι καὶ ἐνόρκως βεβαιώσωσιν ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ἢ δι' ἄλλου προσώπου προσπεποιημένα δάνεια, καὶ

3) Ὅσοι ἐνασκοῦντες τὸ ἐμπόριον ἐν ὀνόματι ἄλλου ἢ ὑπὸ ψευδῆ ὄνομα καταστάθῶσιν ἔνοχοι τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **596** προνοουμένων πράξεων.

601. Ὁ σύζυγος, οἱ κατιόντες ἢ οἱ ἀνιόντες τοῦ πτωχεύσαντος καὶ οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν κηδεσταὶ αὐτοῦ, οἵτινες ἤθελον ὑπεξαιρέσει, ὑπεξαγάγει, ἢ ἀποκρύψει πράγματα ἀκίνητα εἰς τὴν πτώχευσιν ἄνευ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ κλοπῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

602. Κατὰ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις προνοουμένας περιπτώσεις τὸ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἁρμόδιον δικαστήριον, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, α) διατάσσει ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν ἀπόδοσιν, χρείας καλούσης, ὅλων τῶν δολίως ἀφαιρεθέντων πραγμάτων, ἀξιῶν καὶ ἀπαιτήσεων· β') ἀποφασίζει περὶ τῶν ζητουμένων ἀποζημιώσεων, προσδιορίζον τὸ μέτρον αὐτῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως.

903. Πᾶσα κατὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν κατάχρησις ἐκ μέρους τινὸς τῶν συνδίκων τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου **394** τοῦ ποινικοῦ νόμου.

604. Ὅστις τῶν πιστωτῶν συνωμολόγησεν εἴτε μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε μεθ' οἱουδήποτε ἄλλου προσώπου, ἰδιαίτερα ὠφελήματα χάριν τῆς ἐν ταῖς διασκέψεσι τῆς πτωχεύσεως ψή-

φου του, ἡ ὁποία συνάψῃ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν ἐξ ἧς προκύπτει ὑπὲρ αὐτοῦ ὄφελος, ἐπιβαρύνον τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς δισχιλίας δραχμάς. Δύναται νὰ ἐπιβληθῇ φυλακισις μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν πιστωτὴς ἦναι σύνδικος τῆς πτωχεύσεως.

605. Τοιαῦται συμφωνίαι κηρύττονται περιπλέον ἄκυροι ὡς πρὸς ἅπαντας καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν πτωχεύσαντα· ὁ πιστωτὴς ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ εἰς ὃν τινα ἀνήκει τὰς δυνάμει τῶν ἀκυρωθεισῶν συμφωνιῶν ληφθείσας ποσότητας καὶ ἀξίας.

Ὁσάκις ἡ ἀκύρωσις τῶν συμφωνιῶν τούτων ἐπιδιώκεται πολιτικῶς, ἡ δίκη φέρεται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

606. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου, τοιχοκολλᾶται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 444 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους τύπους, δαπάνῃ τῶν καταδικαθέντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.

607. Εἰς ὅλας τὰς περὶ ἁπλῆς ἢ δολίας χρεωκοπίας καταδιώξεις αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαί, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 602 διαλαμβανομένων, χωρίζονται ἀπὸ τῆς ποινικῆς δίκης· πᾶσαι δὲ αἱ πρὸς τὴν περιουσίαν ἐν περιστάσει πτωχεύσεως ὁριζόμεναι διατάξεις ἐκτελοῦνται, μηδόλως ἐπιλαμβανομένων αὐτῶν τῶν πλημμελειοδικείων ἢ κακουργιοδικείων.

608. Ὀφείλουσιν ἐν τούτοις οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως νὰ παραδώσωσι πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τὰ ἔγγραφα, δικαιόγραφα, καὶ τὰς πληροφορίας ὅσαι ἤθελον παρ' αὐτοῦ ζητηθῆ.

Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιόγραφα, τὰ παρὰ τῶν συνδίκων διευθυνθέντα, μένουσι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου πρὸς γνῶσιν τῶν διαφερομένων. Ἡ κοινοποίησις αὐτῶν γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων, δυναμένων νὰ λάβωσιν ἰδιωτικὰ αὐτῶν ἔγγραφα, ἢ νὰ ζητήσωσιν ἐπίσημα παρὰ τοῦ γραμματέως. Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιόγραφα, ὧν δὲν διετάχθη ἡ παρακατάθεσις, ἀποδίδονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους ἐπὶ ἀποδείξει.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως.

609. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις ἐξώφλησεν ὁλοσχερῶς ἅπαντα τὰ

ἕνεκα κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα δύναται ν' ἀποκατασταθῇ.

Δὲν δύναται ν' ἀποκατασταθῇ ἐὰν, μέλος ὢν πτωχεύσασης τινὸς ἐμπορικῆς ἑταιρίας, δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἅπαντα αὐτῆς τὰ χρέη ἐξωφλήθησαν ὁλοσχερῶς ὡς πρός τε τὸ κεφάλαιον, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα, καίτοι συνάψας ἰδιαίτερον μετὰ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ συμβιβασμόν.

610. Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἐφόρους, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν ὁποίων ἐκηρύχθη δικαστικῶς ἡ πτώχευσις, ἐπισυναπτομένων εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐξωφλητικῶν καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

611. Ὁ παρ' ἑφέταις εἰσαγγελεὺς, κοινοποιηθείσης πρὸς αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς, διευθύνει ἀντίγραφα αὐτῆς, παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένα, πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς κατοικίας τοῦ πτωχεύσαντος· ἐὰν δὲ μετέβαλεν οὗτος κατοικίαν μετὰ τὴν πτώχευσιν, καὶ πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου συνέβη ἡ πτώχευσις, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν ὅσας δυνηθῶσι πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτιθεμένων.

612. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὅταν παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου θέλουσι φροντίσει ὥστε ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς νὰ μείνῃ τοιχοκολλημένον ἐπὶ δύο μῆνας εἴς τε τ' ἀκροατήρια ἑκατέρων τῶν δικαστηρίων, εἰς τὸ χρηματιστήριον, καὶ εἰς τὸ δημαρχεῖον, καὶ νὰ καταχωρισθῇ περίληψις αὐτῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

613. Ὅστις τῶν πιστωτῶν δὲν ἔλαβεν ὁλόκληρα τὰ πρὸς αὐτὸν ἕνεκα κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐξόδων ὀφειλόμενα, καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύναται διαρκούσης τῆς τοιχοκολλήσεως ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀποκατάστασιν δι' ἁπλῆς ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ ἐκθέσεως, συνοδευομένης μὲ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἂν ἡ χρεία τὸ καλῇ· ὁ ἀνακόπτων πιστωτὴς δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀντίδικος εἰς τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασίαν.

614. Παρελθόντων τῶν δύο μηνῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου θέλουσιν ἀποστείλει ἕκαστος ἰδίᾳ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἑφέταις εἰσαγγελέα ὅσας συνήγαγον πληροφορίας καὶ τὰς γενομένας τυχὸν ἀνακοπὰς, προσθέτοντες καὶ τὴν περὶ τῆς αἰτήσεως γνώμην των.

615. Ὁ παρὰ τοῖς ἑφέταις εἰσαγγελεὺς ἀναφέρει περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπερ παραδέχεται ἢ ἀπορρίπτει

ρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον πρὸς ἀκριβῆ ἐξέλεγξιν τῶν πιστώσεων τούτων.

Προτείνει εἰς τὴν Βουλήν,

Ὅπως δεχθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς ἑξῆς τρεῖς πιστώσεις·

Α΄.) Ἔκτακτον πίστωσιν, καταλογιζομένην εἰς τὸ κεφ. ΙΑ΄. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπόδοσις εἰς λογαριασμὸν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας ἑταιρίας δι' ἐγγυηθέντας τόκους κλπ.» δραχ. 800,000.

Β΄.) Ἔκτακτον πίστωσιν, καταλογιζομένην ὑπὸ τὸ κεφ. ΚΑ΄. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐξαγορὰ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ τῶν πολιτικῶν συντάξεων εὑρισκομένων ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6,000,000» ἐκ δραχ. 700,000.

Γ΄.) Ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ κεφ. ΙΣΤ΄. ἄρθρ. 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου «ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων» ἐκ δραχ. 1,000,000.

Παρατηρεῖ δὲ ἐπὶ τῆς Α΄. πιστώσεως, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 800,000 δραχ. δίδεται εἰς τὴν ἑταιρίαν ἀπέναντι τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῆς καὶ χωρὶς διὰ τῆς πιστώσεως ταύτης νὰ προδικάζηται οὐδεμία τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς, καὶ τοῦτο, ἵνα χορηγηθῇ τῇ ἑταιρίᾳ ἀνάλογος ὑποστήριξις, εὑρισκομένης ταύτης εἰς μεγάλας οἰκονομικὰς δυσχερείας.

Τὴν Β΄. πίστωσιν παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ συμφώνως μὲ τὸν ψηφισθέντα περ' αὐτῆς νόμον περὶ ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων.

Τὴν δὲ Γ΄. πίστωσιν παρεδέχθη ὡς ἐκκαθαρισμένην διὰ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὸν περιορισμὸν τοῦ δανείου εἰς 2,500,000 φρ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1871.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Τὰ μέλη

Π. Καλαμογδάρτης, Α. Κ. Μεταξᾶς, Ν. Κατσικαπῆς, Στ. Κολιάτσος, Κ. Θεοδώρου, Σπ. Λεονταράκης, Γ. Μαλέας, Δ. Τσιριμῶκος, Ν. Βαρβιτσιώτης, Ν. Ἀγγελίδης, Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος.»

Ἔπειτα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β΄. ἀνάγνωσιν τὰ ἑπόμενα·

1) Ἡ πρότασις προνομίου περὶ ῥητινώδους ἰλύος τῷ κ. Β. Βενδεβῆ.

2) Τὸ νομοσχέδιον περὶ ναυτηλιακοῦ διπλώματος, καὶ

3) Τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων πρὸς πληρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν, θεωρηθείσης ἀ. ἀναγνώσεως αὐτοῦ τῆς ὑποβολῆς του.

Μετὰ ταῦτα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς γ΄. ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον ἄνευ ἀντιρρήσεως.

1) Ἡ πρότασις περὶ κατασκευῆς κατὰ προτίμησιν τῆς ἀπὸ Καλαμῶν μέχρι Μεγαλουπόλεως ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἔχουσα οὕτω·

« Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἐκ Θουρίας τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν μέχρι Μεγαλοπόλεως ἄγουσα ἐθνικὴ ὁδός, διερχομένη διὰ τοῦ δήμου Οἰχαλίας τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης, θέλει κατασκευασθῇ κατὰ προτίμησιν. Τὰ διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ὁδοὺς προωρισμένα παρὰ τοῦ Νόμου χρήματα τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεγαλοπόλεως καὶ Μεσσήνης θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ῥηθείσης ὁδοῦ. »

2) Ἡ πρότασις περὶ κατασκευῆς ὁδοῦ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ Σπάρτης μέχρι Τριπόλεως, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθον μοναδικόν.

Ἡ ἀπὸ τῆς Τριπόλεως μέχρι Σπάρτης ἄγουσα ἐθνικὴ ὁδὸς θέλει κατασκευασθῇ κατὰ προτίμησιν· τὰ διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ὁδοὺς προωρισμένα παρὰ τοῦ Νόμου χρήματα τῶν ἐπαρχιῶν Μαντινείας καὶ Λακεδαίμονος θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης.

3) Ἡ πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου ἀντὶ τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἑξῆς πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Περὶ ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἴς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ τοῦ μὴ ἀνήκοντος μὲν εἰς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοῦ, διωρισμένου δὲ εἰς εἰδικήν τινα ὑπηρεσίαν ἢ πρόσκαιρον ἀποστολήν.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν Στρατηγῶν,

τῶν Συνταγματαρχῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς θέσεως ὑπουργοῦ ἐξερχομένων ἀξιωματικῶν τῶν διαμενόντων προσκαίρως ἄνευ θέσεως.

Ἄρθρον πρόσθετον.

Οἱ ἐκ τῆς θέσεως ὑπουργοῦ, ἢ βουλευτοῦ ἐξελθόντες ἀξιωματικοὶ βαθμοῦ κατωτέρου τοῦ Συνταγματάρχου καὶ ἐν διαθεσιμότητι διατελοῦντες, ἀνακαλοῦνται εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν Νόμου.

Προσωρινὴ διάταξις.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν διαθεσιμότητι διατελοῦντες ἀξιωματικοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, πλὴν τῶν Συνταγματαρχῶν, ἀνακληθήσονται εἰς ἐνέργειαν πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων, μὴ ὑπαρχουσῶν δὲ κενῶν θέσεων, ταχθήσονται εἰς ἀργίαν ἕνεκα καταργήσεως θέσεως.

Δ.) Τὸ νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως εἰκοσαετοῦς προνομίου πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἁτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου λαβών τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι διὰ τοῦ χορηγουμένου προνομίου παρέχεται τῷ ἐργολάβῳ ἑτοίμη ὁδὸς ἀπὸ Πατρῶν μέχρις Ἀχαΐας, ὅτι ἐν τῷ συστήματι τῶν τοιούτων ἁτμαμαξῶν ὑπάρχει βραδύτης μᾶλλον ἢ ταχύτης καὶ πλειότερα ἔξοδα, ὅτι τὸ δημόσιον θέλει καταβάλει ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ, ὁ δὲ ἐργολάβος θὰ ἀπολαμβάνῃ ἐπὶ εἰκοσαετίαν 30 δραχ. κατ' ἄτομον ἀπὸ Πύργου μέχρι Πατρῶν, καὶ ὅτι ὁμοία ἐπιχείρησις μὲ ἐλαφροτέρους ὅρους, ἀπεκρούσθη ὑπ' αὐτοῦ· ἄλλως δὲ οἱ ἐργολάβοι δὲν ἔχουσιν ἴδια κεφάλαια καὶ πρὸς παρισμὸν αὐτῶν θὰ προστρέξωσιν ἑλλαχοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς, ὅτι αἱ σκέψεις τοῦ προαγορεύσαντος δὲν εἶναι ὀρθαί, διότι οἱ ἐργολάβοι δὲν ἀπαγορεύουσι τὴν χρῆσιν ἄλλων μέσων συγκοινωνίας, αἱ δὲ προτάσεις αὐτῶν πρὸς κατασκευὴν ὁδοῦ εἶναι πολὺ εὐθηνότεραι τῶν προτάσεων ἄλλης τινὸς ἑταιρίας, τῆς τοῦ κ. Βιτάλη.

Τῇ προτάσει δέ τινων ἐγένετο δεκτὸν τὸ 7 ἄρθρον τῆς συμβάσεως ἄρθρον 2 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, προστεθείσης τῆς φράσεως «ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας Πατρῶν καὶ Ἠλείας» μετὰ τὰς λέξεις «τοῦ ταμείου τῆς» καὶ ἀπαλειφθείσης τῆς λέξεως «εἰθνικήν.» Ἀκολούθως δὲ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο ἄρθρον 3.

Οὕτω δὲ τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν κυρίων Γεωργίου Ι. Παππᾶ καὶ Γουλιέλμου Μόρφη ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα τὴν 20 Μαΐου 1871 σύμβασις, ἐξ ἄρθρων 18 συγκειμένη, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, πρὸς παραχώρησιν εἰκοσαετοῦς προνομίου πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἁτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου, ἐπικυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2. Τὸ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ τῶν ἀναγκαίων γεφυρῶν καταβληθὲν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ποσὸν θέλει ἀποδοθῇ αὐτῇ ἀτόκως ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας Πατρῶν καὶ Ἠλείας ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς διὰ τῶν ἁτμαμαξῶν συγκοινωνίας εἰς τρεῖς ἴσας ἐνιαυσίους δόσεις.

Ἄρθρον 3. Οἱ ἐργολάβοι ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφῶνται πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐκδοθησομένους νόμους, γενικοὺς κανονισμοὺς ἢ διατάξεις περὶ τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀσφαλείας, τῆς χρήσεως καὶ διατηρήσεως τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν διαμετακομιστικῶν μέσων.

Ἑπομένως ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἰσοβίως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φιλίππου Ἰωάννου ἐν μυστικῇ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Τσαμοπούλου καὶ Ἀλ. Πετσάλη, καθ' ἣν ἐψηφοφόρησαν 75 μὲν ὑπὲρ τῆς προτάσεως, 22 δὲ κατ' αὐτῆς.

Ἀκολούθως δὲ ἡ ἡμερησία διάταξις τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ ὡρίσθη ὡς ἐξῆς.

1.) Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἐπαρχ. ταμείου Ἀττικῆς.

2.) Ὁμοιον περὶ πιστώσεως δραχ. 50 χιλ. διὰ τὸ ἀεριόφως τῶν Ἀθηνῶν.

3.) Ὁμοιον περὶ αὐξήσεως τόκου διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1853 δάνεια.

4.) Ὁμοιον περὶ ναυτιλιακοῦ διπλώματος.

5.) Ὁμοιον περὶ ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 5343,999 καὶ 43|00 παρελθουσῶν χρήσεων.

6.) Πρότασις περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν μεταλλείων.

7.) Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ.

8.) Περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν, ἑλῶν καὶ τελμάτων.

9.) Περὶ ὑποτροφιῶν.

10. Περὶ προσόδων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

11. Περὶ μαιευτικῆς σχολῆς.

12. Περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν εἰς β΄. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ναυτικῶν συντάξεων.

Ἔπειτα ἤρξατο ἡ γ΄. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου, εἶπε δέ, ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν σκοπεῖ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ κακὰ τῆς μονιμότητος τῶν ἰσοβίων δικαστῶν, ὅτι ἡ μονιμότης εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος ἄνευ χαλινοῦ, καὶ ὅτι εἰς πάσας τὰς ἐξουσίας, ὅπου ὑπάρχει μονιμότης, τίθενται καὶ κανόνες ὁρίζοντες τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς οἱ ἰσόβιοι δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, προσέθηκε δέ, ὅτι εἰς τὸ ὑπουργικὸν νομοσχέδιον συγχωνεύει τὴν περὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου πρότασιν αὐτοῦ, ἂν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς δεχθῇ δύω αὐτοῦ τροπολογίας ἃς ἀναγνοὺς ἀνέπτυξε.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου ἠγέρθη μακρὰ συζήτησις, ἐπρότεινέ τις δὲ νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις τοῦ νομοσχεδίου «αὐτοδικαίως» ὡς ἔχουσα διαφόρους σημασίας καὶ ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλης τινὸς προσφυεστέρας. Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἔχει ποσῶς διαφόρους σημασίας, ἀλλ' εἶναι ὁ νομικὸς ὅρος ipso jure, σημαίνων, ὅτι ἡ ἀποχώρησις ἐπέρχεται ἐκ λόγου ἀνεξαρτήτου τῆς θελήσεως τοῦ ἰσοβίου. Ἐπομένως ἐδήλωσεν, ὅτι ἅμα ἐπέλθῃ ὁ χρόνος τῆς ἀποχωρήσεως, ὁ ὁριζόμενος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, δὲν δύναται ὁ ἰσόβιος δικαστὴς ἢ ἐλεγκτὴς νὰ μείνῃ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν θέσιν.

Ἐπίσης ἐπὶ τῆς β΄. § τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἠγέρθη συζήτησις, καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ἐπρότειναν, ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος καθ' ὃν μετὰ τὴν δήλωσιν τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ τῆς ἡλικίας τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων ὁ ὑπουργὸς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῆς. Ἄλλοι δὲ ἀπέκρουσαν τὴν ἰδέαν ταύτην ὡς ἀλυσιτελῆ, καθ' ὅσον οὐδόλως διὰ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς τοιαύτης προθεσμίας ἐξασφαλίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ ἰσοβίου καὶ μόνον ἡ τοιαύτη ἀμφισβήτησις ἐτέθη ἐν τῷ νόμῳ χάριν τῆς πολιτείας.

Μεθ' ὃ ὁ ἐρωτηθείσης τῆς Βουλῆς ἐγένετο δεκτὴ ἡ προσθήκη, ἡ προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λευκάδος μετὰ τὴν λέξιν «δηλώσεως» τῶν λέξεων «ἐντὸς τῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν»· ἀπερρίφθη δὲ ἡ ἑτέρα πρότασις τοῦ αὐτοῦ βουλευτοῦ, τοῦ νὰ τεθῶσι ῥητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ αἱ σημείωσιαι τῶν παρελεύσεων τῆς

προθεσμίας, ἐξηγηθέντος μόνον, ὅτι παρερχομένης τῆς τριετοῦς προθεσμίας ἡ δήλωσις μένει ὡς ἔχει ἔγκυρος.

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Ἐπὶ δὲ τοῦ 9 μετά τινα συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ ὡς 2 § ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου, ἀπαλειφθέντος τοῦ § 2 τοῦ νομοσχεδίου. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας τοῦ νὰ τεθῇ μετὰ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς τροπολογίας «προστίμου» τῶν λέξεων «ἢ ἐπιπλήξεως.»

Οὕτως ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 9. Οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ παυθῶσι 1) ἐὰν κατεδικάσθησαν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Π. Ν. (τροποποιηθέντι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 ΒΔ.) ἀναφερομένων πλημμελημάτων εἰς ποινὴν μικροτέραν τοῦ ἔτους ἢ ἕνεκα πταίσματος προσβάλλοντος τὰ χρηστὰ ἤθη, ἢ ὑπεβλήθησαν διὰ ποινικῆς τελεσιδίκου ἀποράσεως εἰς ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν 2) ἐὰν κατεδικάσθησαν τελεσιδίκως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως ἐνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς ἢ εἰς δύω πειθαρχικὰς ποινὰς προστίμου ἢ ἐπιπλήξεως.»

Τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐπίσης δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 12 γενομένης δεκτῆς ὡς τελευταίας παραγράφου τῇ συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐξῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου.

«Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 273—309 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων περὶ πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τὰ λοιπὰ ὡρισμένα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.»

Οὕτως ἐγένετο δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἔχον ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1. Οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ καὶ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας αὐτοδικαίως, ἀφοῦ συμπληρώσωσιν οἱ μὲν Πρωτοδίκαι, Ἐφέται καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸ ἑβδομηκοστόν, οἱ δὲ Ἀρειοπαγῖται τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου θέλει ζητηθῇ παρ' ἑκάστου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων ἔγγραφος δήλωσις τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅσον οἷόν τε ἀκριβῶς συντεταγμένη καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν ἀποδείξεων.

Τοιαύτη δήλωσις θέλει δίδεσθαι ἀκολούθως παρὰ παντὸς κατὰ

πρῶτον εἰς ἰσόβιον διοριζομένου θέσιν. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὡς πρὸς τοὺς δικαστάς, καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς δηλώσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην οἱ Εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Κυβέρνησιν, ἐνεργοῦντες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2. Ἐάν τις τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατασταθῇ πρὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένης ἡλικίας ἀνίκανος εἰς ὑπηρεσίαν ἕνεκα νόσου ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοὸς, καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη διήρκεσεν ἤδη ἢ μέλλει νὰ διαρκέσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ ἓν ἔτος, ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 3. Ἐν ἑκάστῃ τοιαύτῃ περιπτώσει σχηματίζεται ἐπιτροπὴ, συγκειμένη, προκειμένου μὲν περὶ Ἀρειοπαγιτῶν καὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων Ἐφετῶν· προκειμένου δὲ περὶ Ἐφετῶν, ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ δύω ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων Ἀρειοπαγιτῶν· ὑπὸ δὲ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ δύω ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων Ἐφετῶν, ὅταν πρόκειται περὶ Πρωτοδικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαίνεται προκαταρκτικῶς, ἂν πρέπῃ νὰ γίνῃ ἐξέτασις πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς προκαλεῖται κατ' αἴτησιν τοῦ ἀποχωροῦντος ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ μὲν τοὺς δικαστὰς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου, ἢ, κωλυομένων ἢ ἐξαιρουμένων αὐτῶν, ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν, διὰ δὲ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὰς διασκέψεις τῆς ἐπιτροπῆς παρευρίσκεται καὶ γνωμοδοτεῖ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἢ ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας ὁσάκις πρόκειται περὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Περὶ τῶν διασκέψεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ πεισθῇ, ὅτι ὑπάρχει περίστασις

τις ἐξ ἐκείνων, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ 2 ἄρθρον, ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ τακτικὴ ἐξέτασις, ἐκ ἐναντίας δὲ περιπτώσει ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς περαιτέρω ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 5. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ καταφατικῶς, τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἁρμόδιον δικαστήριον συγκαλεῖται ὁλομελὲς ἐν συμβουλίῳ καὶ διορίζει ἕνα ἢ πλείους εἰσηγητὰς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ἢ ἐν ἀνάγκῃ ἐκ τῶν μελῶν ἄλλου δικαστηρίου, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 6. Οἱ εἰσηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ συλλέγωσιν ἐγγράφως, παρόντος καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάζωσι, χρείας καλούσης, μάρτυρας ἐνόρκως, νὰ προκαλῶσι γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ νὰ ζητῶσι τὰς προφορικὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν τεθέντος, ἐὰν δὲ οὗτος ἀρνῆται ἢ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τοιαύτας, γίνεται μνεία περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει. Ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν ἐξεταστικὴν πρᾶξιν τῶν εἰσηγητῶν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ οἵας νομίζει προτάσεις, διαρκούσης τῆς ἐξετάσεως ὡς καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς.

Ἄρθρον 7. Οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξετάσεως ὑποβάλλουσιν εἰς αὐτὸ ἐν Συμβουλίῳ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὰ οἰκεῖα ἔγγραφα μετὰ τῆς ἀνακοίσεως ἐκθέσεως· τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως, ἀποφαίνεται ἂν πρέπῃ ν' ἀποχωρήσῃ ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας ὁ περὶ οὗ διετάχθη ἡ ἐξέτασις· καταφατικῆς οὔσης τῆς γνώμης τοῦ δικαστηρίου, ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς, εἰς ὃν διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ὑποβάλλονται τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, προκαλεῖ τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἀποχώρησιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 8. Πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως, περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 (τροποποιηθέντα, διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματος) καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ καὶ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου παύουσι προσέτι, ἐὰν κατεδικάσθησαν ἐπὶ πλημμελήματι διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς ποινὴν, συνεπαγομένην προσωρινὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν συγχωρεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν στέρησιν ὡρισμένου χρόνου ὁ ἐκ νέου διορισμὸς, ἐὰν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιτροπὴ, καλουμένη ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγα-

λέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Ἄρθρον 9. Οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ παυθῶσι 1) ἐὰν κατεδικάσθησαν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ Νόμου (τροποποιηθέντι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου Β. Διατάγματος) ἀναφερομένων πλημμελημάτων εἰς ποινὴν μικροτέραν τοῦ ἔτους, ἢ ἕνεκα πταίσματος προσβάλλοντος τὰ χρηστὰ ἤθη, ἢ ὑπεβλήθησαν διὰ ποινικῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν· 2) ἐὰν κατεδικάσθησαν τελεσιδίκως κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς ἢ εἰς δύο πειθαρχικὰς προσωρινῆς παύσεως μικροτέρας τοῦ ἑνὸς μηνός, ἢ εἰς δύο πειθαρχικὰς ποινὰς προστίμου ἢ ἐπιπλήξεως.

Ἄρθρον 10. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ παῦσις δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γίνεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς παραπέμπει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὅστις ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσῃ ἐν Συμβουλίῳ τὴν ἀπολογίαν τοῦ, περὶ οὗ πρόκειται, δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐὰν μὲν ἦναι ὑπὲρ τῆς παύσεως, ἀπαγγέλλεται κατὰ τὸν Νόμον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, ὅστις προκαλεῖ τὸ πρωσῆκον περὶ τῆς παύσεως Β. Διάταγμα. Ἐὰν δὲ ἦναι κατὰ τῆς παύσεως, δὲν δημοσιεύεται, ἀλλ' ἀποστέλλεται ἁπλῶς διὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 11. Οἱ ἀποχωροῦντες καὶ παυόμενοι δικασταί, ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσωσι τῶν ἔργων των, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων Νόμου.

Ἄρθρον 12. Οἱ ἁρμόδιοι εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ μνημονευομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ προκαλῶσιν ἀμέσως τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων πειθαρχικὴν καταδίωξιν τῶν παραμελούντων ἢ παραβαινόντων αὐτάς.

Τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα ἔχει ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁ παρ' αὐτῷ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 273—309 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστη-

ρίων περὶ ποινικῶν παραβάσεων καὶ τὰ λοιπὰ ὡρισμένα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἀπολούθως ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ 1871.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1871 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τριάκοντα τέσσαρα ἑκατομμύρια τετρακοσίας ἐννενήκοντα ὀκτὼ χιλιάδας διακοσίας ἑξήκοντα δύο, ἀριθμὸς 34,498,262.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργείοις πιστώσεις καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων αὐτῷ ἀναλυτικῶν φύλλων, ὡς ἑξῆς.

Α'. Εἰς χρέος Δημόσιον		
Χρέος ἐξωτερικὸν		1,300,000
» ἐσωτερικὸν		6,414,860
Συντάξεις		2,800,320
		10,515,180
Β'. Εἰς τὴν βασιλικὴν χορηγίαν		1,125,000
Γ'. Εἰς ἔξοδα τῆς Βουλῆς		408,000
Δ'. Εἰς τὴν Γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων		
Τῶν Ἐξωτερικῶν	830,517	
Τῆς Δικαιοσύνης	2,419,680	
Τῶν Ἐσωτερικῶν	2,455,161	
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	1,610,810	
Τῶν Στρατιωτικῶν	7,116,072	
Τῶν Ναυτικῶν	1,677,927	
Τῶν Οἰκονομικῶν	1,108,490	18,518,960
Ε'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας		2,184,122
Τ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς		1,725,000
Τὸ ὅλον δραχ.		34,498,262

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐξαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιτρέπεται, ἵνα ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ

γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ διατροφὴν ὑποδίκων.
Δι' ἀποζημιώσεις συνέδρων.
Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.
Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.
» γραφείου καὶ ἀποσκευῆς κακουργιοδικείων.
» μεταφορᾶς ἀνακρικῶν.
» ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.
Διὰ διατήρησιν τῶν καταδίκων.
Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.
Δι' » » τηλεγραφικῶν τελῶν.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ εἰσπράξεων.
Διὰ ποσοστὰ φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.
Δι' ἀποδοχὰς χαρτοσήμου.
Διὰ ποσοστὰ γραμματοσήμου.
Δι' ἔξοδα ἐξορύξεως ὀρυκτῶν.
Δι' ἔξοδα καλλιεργείας ἀλυκῶν καὶ μεταφορᾶς ἁλάτων.
Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων.
Δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων.
Δι' ἀπόδοσιν κεφαλαίων ὁδοποιΐας.

Τελευταῖον ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἀττικῆς ἔχον οὕτω.

Ἄρθρον 1. Συνιστᾶται ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ἀττικῆς καταταττόμενον εἰς τὴν 1ην τάξιν τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων.

Ἄρθρον 2. Ἡ διαχείρισις τῆς γενικῆς ἀποθήκης τοῦ σφραγιστοῦ ἐν γένει χάρτου ἀνατίθεται εἰς ἴδιον ὑπάλληλον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμίας τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου» μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου ά. ἢ β', τάξεως.

Ἡ γενικὴ ἀποθήκη ἐφοδιάζει τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα μὲ τὸν ἀπαιτούμενον σφραγιστὸν χάρτην κατὰ τὰς περὶ τούτου ὁδηγίας. Πᾶσα δὲ χρηματικὴ διαχείρισις ἀπαγορεύεται ἐν αὐτῇ.

Παρὰ τῇ γενικῇ ἀποθήκῃ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ὑπηρετεῖ εἷς γραφεὺς β'. τάξεως καὶ εἷς κλητήρ· χορηγοῦνται δὲ δι' ἐπιχορήγησιν γραφείου ἄνευ λογοδοσίας δραχ. εἴκοσι κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 3. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἔχον ἀνεξάρτητον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ ταμείου καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου δικαιοδοσίαν, ὀργανίζεται ὡς ἑξῆς.

Ἡ διαχείρισις τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς ἕνα κεντρικὸν ταμίαν, ἔχοντα βαθμὸν καὶ μισθὸν νομάρχου.

Παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ διορίζονται προσέτι·

Εἷς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως.

Εἷς γραφεὺς ά. τάξεως.

Εἷς κλητήρ.

Χορηγοῦνται προσέτι δι' ἐπιχορήγησιν γραφείου ἄνευ λογοδοσίας δραχ. πεντήκοντα κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 4. Ὁ κεντρικὸς ταμίας δίδει ἐγγύησιν εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων, στηριζομένων εἰς νόμους, μετὰ τὸ 1861 ἐκδοθέντας, εἴτε εἰς μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς ἢ ἄλλης διὰ νόμου ἀναγνωρισμένης τραπέζης, ἐκ δραχ. 16,000

Ὁ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀποθήκης τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου δραχ. 12,000.

Ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ δοθῇ εἰς ἀκίνητα κτήματα μόνον κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀνωτέρω ὁρισθέντος ποσοῦ, πάντοτε ὅμως ἀξίας διπλασίας.

Ἄρθρον 5. Οἱ γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐξομοιοῦνται μὲ τοὺς ἐν τοῖς ὑπουργείοις, διορίζονται δὲ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν προϊσταμένων αὐτῶν.

Ἄρθρον 6. Αἱ θέσεις τῶν παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ὑποταμιῶν καταργοῦνται, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται εἰδικώτερον τὰ περὶ καθηκόντων, λογοδοσίας καὶ εὐθύνης τοῦ κεντρικοῦ ταμίου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ταμίου.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7. μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'.

Τῆς 25 *Μαΐου* 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 4. μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως.

Εἶτε λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν Βουλευτῶν Μεσσήνης ἠτήσατο νὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ψηφισθείσης προτάσεως περὶ κατασκευῆς τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Θουρίας εἰς Μεγαλόπολιν κατὰ προτίμησιν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ἐπιψηφισθεῖσα πρότασις ἄνευ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς τροπολογίας αὐτοῦ εἶναι παράνομος, ἄδικος καὶ ἀτελής.

Τῆς Βουλῆς ἀπορρίψάσης τὴν πρότασιν τοῦ ἀγορεύσαντος, τὰ πρακτικὰ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀκολούθως ἀναγνωσθέντα καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς προπαρελθούσης συνεδριάσεως, ἐπεκυρώθησαν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπομένως ἀνέγνω τὴν ἀναφορὰν τριῶν κλητήρων ἀρχαίων τῆς Βουλῆς, ἐξαιτουμένων τὴν εἰς αὐτοὺς πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας των ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου διὰ τὸν λόγον ὅτι ὑπηρέτησαν τακτικῶς μέχρι σήμερον.

Ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκτιμήσῃ τὴν δοθησομένην αὐτοῖς ἀποζημίωσιν ἐκ τοῦ κεφαλ. τῶν βοηθημάτων.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. Καρασπύρου ἄλλοτε λογιστοῦ τῆς Βουλῆς. Μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ συμπέρασμα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ πληρωθῇ τὸ αἰτηθὲν ποσὸν τῷ κ. Καρασπύρῳ καὶ νὰ τυπωθῇ ὁ πίναξ τῶν ἐξόδων τῆς Συνόδου τοῦ 1869, ὃν ὑπέβαλεν ὁ ἐν λόγῳ λογιστὴς ἐν τοῖς στενογραφημένοις πρακτικοῖς.

Ἔπειτα ἐγένετο εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἄνευ ἀντιρρήσεως ἡ πρότασις περὶ χορηγήσεως προνομίου ἐπὶ τῆς ρητινώδους ὑλύσει εἰς τὸν φαρμακοποιὸν Β. Βενδεβῆν, ἔχουσα ὡς ἕπεται.

Ἄρθρον 1. «Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ χορηγήσῃ πρὸς τὸν φαρμακοποιὸν Β. Βενδεβῆν προνόμιον ἐφευρέσεως διὰ 50 ἔτη, ἵνα μόνος κατεργάζηται πρὸς ἐξαγωγὴν ἐμπορευσίμων οὐσιῶν τὰς ρητινώδεις καὶ μὴ ρητινώδεις ὕλας τὰς ἐξαγομένας ὡς καθίζημα τῶν βαρελίων».

Ἄρθρον 2. «Τὸ προνόμιον περιορίζεται εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης».

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 83 κατὰ 16 ἐν μυστικῇ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίᾳ ἐκτελεσθείσῃ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Τσαμοπούλου καὶ Μ. Παΐζη εἰς δ'. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἰσοβίως εἰς τὸν καθηγητὴν Φίλιππον Ἰωάννου.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν.

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 50 χιλιάδων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δρ. 50,000. καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ εἰρημένου προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Συνδρομὴ τοῦ δημοσίου πρὸς τὸν δῆμον Ἀθηναίων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ δι' ἀερίου φωτισμοῦ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν».

2) Τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τόκου διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1853 ἐπιτρεπόμενα δάνεια, ἔχον οὕτω

Ἄρθρον μοναδικόν.

Διὰ τὰ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΝΒ'. νόμου συνωμολογημένα μετὰ τὸ ἔτος 1869 ἢ ἐφεξῆς συνομολογηθησόμενα δάνεια, ἐπιτρέπεται πληρωμὴ τόκου μέχρις ὀκτὼ τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

3) Τὸ νομοσχέδιον περὶ ναυτιλιακοῦ διπλώματος μετὰ μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου ἀντικατεστάθησαν αἱ λέξεις «δεκαοκτὼ μῆνες» διὰ τῶν λέξεων «δύω ἔτη», ἐπὶ δὲ τοῦ 3 ἄρθρου ἀντικατεστάθη ἡ λέξις «δεκαοκταμήνου» διὰ τῶν λέξεων «δύω ἔτη» καθὼς καὶ ἡ δὶς ἐπαναλαμβανομένη λέξις «δεκαοκταμήνου» διὰ τῆς λέξεως «διετοῦς». Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 προσετέθη μετὰ τὰς λέξεις «χρησιμεύοντα ἀτμόπλοια» ἡ φράσις «ὡς καὶ αἱ φορτηγίδες», καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 ἡ φράσις «πλέοντα καὶ ἔλλησιν ἀνήκοντα ἀτμόπλοια καὶ ἄλλα πλοιάρια (σλέπια καὶ κηρλάτια)» προσετέθη ἀντὶ τῆς ἀπαλειφθείσης φράσεως «ἁρμουλκὰ καὶ ἔλλησιν ἀνήκοντα ἀτμόπλοια».

Οὕτω τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Δίπλωμα ναυτιλιακὸν ἐμπορικοῦ πλοίου ἐλάσσονος τῶν 15 τόνων ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος· μείζονος δὲ ἐπὶ 2 ἔτη.

Ἄρθρον 2. Τὰ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τέλη ὁρίζονται κατὰ χωρητικότητα τόνων ὡς ἑξῆς.

α) Μέχρι	15	τόνων	δραχ.	1.
β) ἀπὸ	16—60	»	»	2.
γ) »	61—150	»	»	5.
δ) πλέον τῶν	151	»	»	10.

Ἄρθρον 3. Παράτασις ἰσχύος ναυτιλιακοῦ διπλώματος δίδεται μόνον παρὰ τοῦ προξενείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου καταπλεύσει πλοῖον ὑπὸ φορτίον πρὸς ἐκφόρτωσιν, ἐὰν μετὰ τὴν φόρτωσιν ἤθελεν ἐκπνεύσει ἡ διετὴς τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος ἰσχύς. Ἡ παράτασις αὕτη ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ πλοίου εἰς ὃν ἀνήκει λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων. Ὁ παραβάτης πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης στερεῖται τοῦ διπλώματός του ἀπὸ ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἐὰν πρὸ τῆς διετοῦς προθεσμίας πλοῖον ἤθελε καταπλεύσει εἰς τὸν οἰκεῖον ἑλληνικὸν λιμένα, δύναται νὰ λάβῃ νέα ναυτιλιακὰ ἔγγραφα διετοῦς διαρκείας.

Ἄρθρον 4. Τὰ παρ' Ἑλλήνων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγοραζόμενα καὶ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ὡς ῥωμουλκὰ χρησιμεύοντα ὡς καὶ αἱ φορτηγίδες ἀναγνωρίζονται ἑλληνικά, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἐνεργήσῃ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 6, 7, 9 κλ. τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1836 νόμου ὁριζόμενα παρὰ τῷ λιμενάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ὑποβάλλει τὴν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Τοῦτο, ἐὰν παραδεχθῇ τὴν αἴτησιν, διατάττει τὴν οἰκείαν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ Κράτους νὰ ἐγγράψῃ τὸ ῥωμουλκὸν ἀτμόπλοιον ἐν τῷ νηολογίῳ καὶ ἐκδώσῃ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα. Ὁ λιμενάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐνεργεῖ καὶ τὰ περὶ χωρητικότητος τῶν ἀτμοπλοίων τούτων.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἐν τῷ Ἴστρῳ πλέοντα καὶ Ἕλκοντα ἀτμόπλοια καὶ ἄλλα πλοιάρια (σλέπια καὶ κηρλάτια). Ὁ οἰκεῖος λιμενάρχης ἐνεργεῖ τὰ δέοντα ὡς ἐν ἄρθρῳ 4.

Ἄρθρον 6. Τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἴστρῳ ῥωμουλκὰ ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἀναγνωρίσεως μὲν δραχ. 10, διπλώματος δὲ δραχμῶν 20. Ταῦτα εἰσπράττονται παρὰ τῆς ἐκδιδούσης τὰ ἔγγραφα ἐν τῷ Κράτει λιμενικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῇ

βάσει διπλοτύπου τοῦ λιμενάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῶν ἐν Ἴστρῳ.

Ἄρθρον 7. Πᾶσα ἐναντία διάταξις τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται.

Ἐπομένως ἀνεκοινώθη ἀναφορὰ τῶν ἐν Ἰσμαηλίῳ ὑπηκόων Ἑλλήνων, δι' ἧς ἐκθέτουσι διαφόρους παρανομίας τοῦ ἐκεῖσε ὑποπροξένου καὶ ἱκετεύουσι τὴν Βουλήν, ἵνα ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκ τῶν τοιούτων δεινῶν.

Μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ γ'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων πρὸς πληρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Μετὰ μακρὰν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, καθ' ἣν τινες τῶν βουλευτῶν ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἄλλος δὲ τὸ νομοσχέδιον, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀναμαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Τσιριμώκου καὶ Μ. Παρίση, ἀλλ' ἀπαρτίας μὴ εὑρεθείσης, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀγγ. Μαντσαβῖνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'.

τῆς 26 Μαΐου 1871.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3. μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἤρξατο ἡ διακοπεῖσα γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων πρὸς πληρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ δοθῶσι κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς 800 χιλιάδες δραχμῶν εἰς τὴν ἑλλ. ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν καὶ νὰ περιορισθῇ τὸ ἐπὶ τούτῳ ποσὸν τῆς πιστώσεως τῶν δραχ. 1,240,000 εἰς 800,000, χιλ.

Ἐπίσης παρεδέχθη τὸ Β'. καὶ Γ'. ἐδάφιον τοῦ 1 ἄρθρου, ὡς ἔχουσιν, ἤτοι δραχ. 700 χιλ. διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἐν τῷ ταμείῳ τῶν πολιτικῶν συντάξεων εὑρισκομένων ὁμολογιῶν τοῦ

εθνικοῦ δανείου τῶν 6,000,000, καὶ 1,000,000 πρὸς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἰσαύτως παρεδέχθη τὰ ποσὰ τοῦ Δ΄. ἐδαφίου «κεκλεισμέναι χρήσεις» ὡς ἑξῆς.

Τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν δρ. 88,303.—66, προσθεῖσα ποσὸν 1367 δρ. διὰ τὴν διαφορὰν τῆς συντάξεως τοῦ Τ. Μαγγίνα.

Ὑπουργείου	Δικαιοσύνης	δραχ. 7,633,53.
»	Ἐξωτερικῶν.	» 13,700,78.
»	Ἐσωτερικῶν.	» 13,080,29.

Ἀνέβαλε δὲ τὰ ποσὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, ὅπως ἀποφασίσῃ εἰς τὴν ἀκόλουθον σύνοδον,

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου Κ΄. «ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων» ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰ ἑξῆς ποσά.

Τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς γινομένης προσθήκης διὰ τὴν διαφορὰν τῆς συντάξεως τοῦ Τ. Μαγγίνα δραχμ. 226, 173,36.

Τοῦ ὑπουργείου	ἐξωτερικῶν	δρ. 143,485,11.
	»	» 98,030.70.
	»	» 124,489,35.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν παρεδέχθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀντὶ τοῦ ποσοῦ 1,297,414,61 δρ. μόνον 12,000 πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων τῷ προξένῳ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βελγίῳ.

Τὸ ποσὸν τοῦ ὑπουργείου Ναυτικῶν ἐκ δρ. 148,234,18 ἀπερρίφθη ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Τὸ ἄρθρον 2 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Οὕτω δὲ ἐγένετο τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δεκτόν, ἔχον ὡς ἑξῆς,

Ἄρθρον 1. Πρὸς τακτοποίησιν διαφόρων καθυστερουσῶν δαπανῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν χορηγοῦνται ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1871 προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων αἱ ἑξῆς πιστώσεις.

ἀ. Ἔκτακτος πίστωσις καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον ΙΑ΄ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀπόδοσις χρεῶν πρὸς τὴν ἑλλ. ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν» ἐκ δρ..... 800,000

β΄. Ἔκτακτος πίστωσις καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ κεφ. ΚΑ, τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐξαγορὰ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ τῶν πολ. συντάξεων εὑρισκομένων ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6,000,000» ἐκ δραχ..... 700,000

γ΄. Ἀναπληρωτικὴ πίστωσιν ἐπὶ τοῦ κεφαλ. ΙΓ΄ ἄρθρ. 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου «ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων» ἐκ. δρ 1,000,000

δ΄. Ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν διαφόρων ὑπουργείων, καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον «κεκλεισμέναι χρήσεις» κατὰ τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακας· ἤτοι

τοῦ ὑπουργείου	τῶν Οἰκονομικῶν	88,330.66	
»	» Δικαιοσύνης	7,953.53	
»	» Ἐξωτερικῶν	13,700.78	
»	» Ἐσωτερικῶν	13,080.39	112,765,36

ε. Ἔκτακτος πίστωσις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν διαφόρων ὑπουργείων καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον «ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων» κατὰ τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακας· ἤτοι

Τοῦ ὑπουργείου	τῶν Οἰκονομικῶν	226,173,49	
»	» Ἐξωτερικῶν	141,485,11	
»	τῆς Δικαιοσύνης	98,040.70	
»	» Ἐσωτερικῶν	127,489.35	
»	» Στρατιωτικῶν	12,000	
			0,605,178,55
	Τὸ ὅλον δρ.		3,227,943.99

Ἄρθρον 2. Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1867 περὶ τοῦ δανείου τῶν 25,000,000 φράγκων νόμου νέον δάνειον ἐκ φράγκων τεσσάρων ἑκατομμυρίων, δραχ. 4,480,000, ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 0|0, ἐκδίδουσα ὁμολογίας, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιέχουσα ὀνομαστικὸν κεφάλαιον φράγκων 250 θέλει διατεθῇ ἀντὶ 235, ἤτοι πρὸς 90 τοῖς 0|0.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τακτικῆς πληρωμῆς τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυσίου τοῦ δανείου τούτου παραχωρεῖται τὸ 1|3 τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελωνείου Σύρου.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς χήρας Ὀλυμπίου, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψε μὲ σύστασιν θερμὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἀθαναση. Ἀρνοπούλου, ἣν ἡ Βουλὴ συνέστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν δι' ἀναστάσεως τὸ ἐξῆς νομοσχέδιον.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ τροποποιηθεὶς καὶ προσαρτηθεὶς ἐν τῷ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμῳ πίναξ, ἰσχύει ὡς πρὸς τὰ χορηγήματα τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ χορηγούμενα δι' ὅλας τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ, ἅτινα ἔλαβον παρὰ τοῦ δημοσίου σύνταξιν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1854 περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου.

Πᾶσα ἐναντία διάταξις καταργεῖται.

Μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ γ'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἰσοβίως τῷ κ. Φ. Ἰωάννῃ.

Μετὰ μικρὰν συζήτησιν γενομένης μυστικῆς διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κολιάτσου καὶ Δ. Τσαμοπούλου ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 85 κατὰ 19, ψηφοφορησάντων ἐν συνόλῳ 104, ἔχον οὕτω

Ἄρθρον μόνον.

«Ὁ ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας κ. Φ. Ἰωάννου θέλει λαμβάνει ἐφ' ὅρου ζωῆς καὶ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου πλήρη ὃν νῦν ἔχει μισθὸν τακτικοῦ καθηγητοῦ εἴτε διδάσκων ἢ οὔ. Ἂν δὲ τυχὸν διὰ νέου νόμου τοῦ Πανεπιστημίου ὁρισθῇ ἀνώτερος μισθὸς διὰ τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς θέλει δίδοται καὶ αὐτῷ οὗτος· διατηροῦνται δὲ αὐτῷ ἰσοβίως πρὸς τῷ μισθῷ καὶ πᾶσαι αἱ τιμαὶ καὶ πάντα τὰ δικαιώματα καὶ ὁ τίτλος τακτικοῦ καθηγητοῦ».

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν εἰπόντος, ὅτι μετ' οὐ πολὺ τὸ ὑπουργεῖον θέλει κηρύξει ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τὴν λῆξιν τῆς συνόδου, ἀνεγνώσθησαν καὶ κυρωθέντα τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος ἀπήγγειλε πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς.

«Κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν κυρίων ὑπουργῶν νομοσχέδια ἐν ὅλῳ 84.

Ἐξ αὐτῶν ἐπεψηφίσθησαν εἰς γ'. συζήτησιν ὡς νόμοι τοῦ Κράτους. 68

Ἔμειναν ἐκκρεμῆ. 13

Ἐπίσης εἰσήχθησαν ὑπὸ τῶν κυρίων βουλευτῶν κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον προτάσεις νόμων ἐν ὅλῳ..... 84

Ἐξ ὧν ἐπεψηφίσθησαν εἰς γ'. συζήτησιν ὡς νόμοι τοῦ Κράτους..... 10

Ἔμειναν ἐκκρεμεῖς 74

Τινὲς ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν σχετικῶν νομοσχεδίων.

Ἐν ὅλῳ ἐπεψηφίσθησαν νομοσχέδια τοῦ ὑπουργείου. 68

Προτάσεις ὑπὸ βουλευτῶν ὑποβληθεῖσαι..... 10

Τὸ ὅλον 78

Ἅπαντα τὰ νομοσχέδια ταῦτα κανονίζουσι σοβαρὰ ἀντικείμενα, πολλὰ δὲ ἐξ αὐτῶν λύουσι σπουδαῖα κοινωνικὰ ζητήματα, τῶν ὁποίων τὴν λύσιν εἰς μάτην ηὐχήθησαν ἔχει τοῦδε αἱ προηγηθεῖσαι ἐθνικαὶ συνελεύσεις.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ὑπεστηρίχθη σχεδὸν ὁμοθύμως παρ' ὑμῶν καὶ ἡ παρερχομένη σύνοδος εἶναι ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ νέου συντάγματος καθ' ἣν πολιτικὰ ἢ κυβερνητικὰ ζητήματα μεταξὺ ὑπουργείου καὶ ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἐτέθησαν, εἶναι ἡ πρώτη, καθ' ἣν ἀντιπολίτευσις ὑπὸ τὴν κυρίαν, τὴν ἀληθῆ αὐτῆς σημασίαν, δὲν παρουσιάσθη.

Τοιαύτην ὑποστήριξιν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως χορηγήσαντες, φίλοι συνάδελφοι, παρεχωρήσαντες προθύμως πᾶν ὅ,τι ἡ κυβέρνησις πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων παρ' ἡμῶν ἐζήτησε, δικαιούμεθα νὰ προσμένωμεν τὴν διόρθωσιν τούτων, δικαιούμεθα νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι, ὅταν εἰς τὰς ἕδρας μας ταύτας ἐπανέλθωμεν, δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον νὰ παραπονιθῶμεν περὶ μὴ σεβασμοῦ, κατὰ τὴν ἀπουσίαν ἡμῶν, τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἀντιπροσωπείας, περὶ μὴ ἀκριβοῦς τηρήσεως καὶ μὴ εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ τοῦ συντάγματος τοῦ Κράτους.

Μίαν ἔτι ἐπιτρέψατέ μοι ἔκφρασιν, φίλοι συνάδελφοι, τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης μου πρὸς ἅπαντας ὑμᾶς ἀνεξαιρέτως διὰ τὴν εἰλικρινῆ ὑποστήριξιν, ἣν παρ' ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ὑμῶν ἔτυχον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν καθηκόντων τῆς προεδρείας.

Εἴθε ἡ λῆξις τῆς συνόδου νὰ ἦναι τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως νέας ζωῆς τῆς φίλης πατρίδος. »

Ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς τῶν βουλευτῶν ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν πρόεδρον διὰ τὴν μετὰ δραστηριότητος καὶ ἀμεροληψίας διεξαγωγὴν τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ καθηκόντων.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἐπὶ τῶν ἐπωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπήγγειλε τάδε.

« Πρὶν ἢ ἀποχωρισθῶμεν, κύριοι, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν διὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀφιλοκερδῆ συνδρομήν, ἣν παρέσχετε ἡμῖν. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς συγχαρῶμεν. Ἡ παροῦσα σύνοδος θέλει χρησιμεύσει ὡς ἀπόδειξις κατὰ τῶν συκοφαντῶν μας, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀναξία συνταγματικῆς κυβερνήσεως. Ἡ παροῦσα σύνοδος ἐπαρουσίασε τὴν καλλιτέραν κοινοβουλευτικὴν κυβέρνησιν· λέγων κυβέρνησιν, δὲν ὁμιλῶ περὶ τοῦ ὑπουργείου μόνον, ἐννοῶ τὸ ὅλον τῆς νομοθετικῆς καὶ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἐλύσαμεν τὰ σπουδαιότερα ζητήματα, καὶ διάφοροι σπουδαῖαι καὶ σοβαραὶ συζητήσεις ἔλαβον χώραν, ἐνεπνέοντο ὅμως ἅπασαι ἀπὸ μίαν καὶ μόνην ἰδέαν, τὴν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀληθείας, ἀπὸ ἕνα καὶ μόνον σκοπόν, τὸν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ κοινοῦ καλοῦ καὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων. Οὐδεὶς διαπληκτισμός, οὐδεμία διαμάχη, προϊὸν πάθους καὶ μταίων φιλονεικιῶν, ἐτάραξε τὰς συζητήσεις. Δὲν ἐζητήσαμεν ἡμεῖς ἀτομικὰς ψήφους· ἐζητήσαμεν νὰ ἐλκύσωμεν τὴν πεποίθησιν σας διὰ τῆς διαγωγῆς μας ἐν γένει καὶ τῶν πράξεών μας. Προσεπαθήσαμεν νὰ ἀναδείξωμεν τὴν διοίκησιν ξένην τῶν φατριῶν καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ἠκολουθήσαμεν πρᾶον καὶ συνδιαλλακτικὴν πολιτικήν. Ἐπιστεύσαμεν δὲ, ὅτι τὸ καλλίτερον μέσον νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν συνδρομὴν πατριωτῶν βουλευτῶν, ὡς ὑμεῖς, ἦτο τοῦτο. Δὲν ἐζητήσαμεν ἀτομικὴν ὑποστήριξιν, οὔτε προσεπαθήσαμεν νὰ σαγηνεύσωμεν ἢ δελεάσωμεν οὐδένα. Ἡ ἑλληνικὴ βουλὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία δὲν θυσιάζει, ὡς πολλάκις μᾶς κατέκριναν, ἐνώπιον παθῶν καὶ συμφερόντων μικρῶν, τὰ μεγάλα συμφέροντα τῆς πατρίδος. Ὑπῆρξαν, ὡς ὑπάρχουσι, διαιρέσεις καὶ πάθη καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ταύτῃ· ἡ Βουλὴ διαιρεῖται εἰς ἀποχρώσεις καὶ πεποιθήσεις διαφόρους, καὶ ὅμως ὅλα τὰ ὑπετάξατε ἐν ὅσῳ ἐνομίσατε, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον. Ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι ἀνάγκαι καὶ ἀπαιτήσεις μεταξὺ ὑμῶν, οὐδεὶς ὅμως ἔλαβε τοῦτο ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν σπουδαίων κοινοβουλευτικῶν

καθηκόντων του, καὶ ὁσάκις ἐψηφοφορήσατε, ἐπράξατε τοῦτο ἐκ πεποιθήσεως πρὸς τὴν ὀρθότητα ἐκείνου, ὅπερ ἐψηφορεῖτο, καὶ οὐχὶ ἕνεκα σκοποῦ πλαγίου. Προκαλῶ πάντα, ὅστις δύναται, νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Ἡ λῃστεία, κύριοι, πνέει τὰ λοίσθια. Ἀναφαίνεται δὲ ἐνίοτε περὶ τὰ μεθόρια, ἀλλ' ἀσθενὴς καὶ καταδιωκομένη τἀναφαίνεται εἰς τὰ μέρη, ὅπου πλήρης ἡ καταδίωξις τῶν ἀρχῶν· μας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ, καὶ ὅμως μετ' εὐχαριστήσεως σπεύδω νὰ ἀναγγείλω, ὅτι καθ' ὅλα τὰ διδόμενα εἰλικρινὴς καὶ ἀποτελεσματικὴ σύμπραξις ἐκ μέρους τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν θέλει δοθῇ ὡς πρὸς τὴν καταστροφὴν τοῦ τέρατος τούτου· ἤδη τὴν σύμπραξιν αὐτὴν τὴν ἔχομεν, καὶ ἐλπίζω ἑλληνικὰ καὶ τουρκικὰ ἀποσπάσματα νὰ καταδιώξωσιν ἀπὸ κοινοῦ παντοχοῦ τοὺς κακούργους· ὅταν δὲ ἐπιτευχθῇ ἡ κοινὴ σύμπραξις, πιστεύω, ὅτι ἡ ζωὴ τῆς λῃστείας θέλει εἶσθαι πολὺ βραχεῖα. Κατὰ τῆς λῃστείας ἐχρησίμευσεν οὐσιωδῶς ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον ἐπεψηφίσατε.

Αἱ εἰσπράξεις, ὡς γνωρίζετε, ἐβελτιασάσθησαν, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τοὺς ἀγῶνας μῆνας ἐζήσαμεν ἄνευ φόρων καὶ ἄνευ δανείων. Ἐλάβομεν ἀληθῶς χρήματα ὀλίγα ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, ἀλλ' ὄχι διὰ νὰ ζήσωμεν, ἀλλὰ διὰ νὰ πληρώσωμεν ὅσα ὠφείλοντο ἐκ διαφόρων ἄλλων ὑποχρεώσεων, μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς ταύτης ζῶμεν ἄνευ φόρων καὶ ἄνευ δανείων καὶ ἐλπίζω νὰ ζήσωμεν οὕτω μέχρι τέλους.

Ἐψηφίσατε νόμους οἰκονομικοὺς σπουδαίους, οἱ ὁποῖοι ἐξησφάλισαν τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ χωρικοῦ, τοῦ γαιοκτήμονος καὶ τοῦ γεωργοῦ. Ἐλύσατε τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐπισχόλησε τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ παροῦσα καὶ μέλλουσα γενεὰ θέλει εὐλογεῖ τὴν ἀπόφασίν σας ταύτην. Παρεδέχθητε τροποποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξασφαλίζουσιν, ὡς ἐλπίζω, τὴν τακτικὴν καὶ ὁμαλὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων· οὕτω δὲ θέλετε εὐεργετήσει τὸν φορολογούμενον λαόν, διότι ἡ τακτικὴ καὶ ἔγκαιρος εἴσπραξις τῶν φόρων θέλει τὸν ἀπαλλάξει ἀπὸ τὰς κατατιέσεις, μὲ τὰς ὁποίας ἡ πρόφασις τῶν καθυστερούντων τὸν ἐπιβαρύνει.

Οἰκονομίαι σπουδαῖαι ἐγένοντο εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἂν δὲ κατόπιν ἐπῆλθον αὐξήσεις τινές, ὀφείλονται αὗται εἰς τὴν ζωηρὰν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ᾐσθάνθη ἡ κοινωνία ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔργων, τῆς ταχυτέρας συγκοινωνίας, καὶ ὑπὲρ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγῶνος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ ἐλαττωθῇ ὀλίγος ἄρτος, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ ζήσωσι τοῖς ἐδόθη.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν σᾶς παρουσίασε νομοσχέδιον, ἡ παραδοχὴ τῶν ὁποίων, ἐστὲ βέβαιοι, θέλει ἐμποδίσει τοῦ λοιποῦ νὰ λαμβάνωσι χώραν παρεκτροπαί τινες, αἱ ὁποῖαι ἐγέννησαν τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἐτάραξαν τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας καὶ παρενέβαλον προσκόμματα εἰς τὴν πρόοδον τοῦ στρατοῦ.

Ἡ τύχη τῶν διδασκάλων διὰ τὸν χρόνον τῆς διδασκαλίας θὰ ἦναι τοῦ λοιποῦ ἀσφαλὴς καὶ δὲν θὰ περιφέρωνται δίκην περιπλανωμένου Ἰουδαίου κοπιῶντες, καὶ ταλαιπωρούμενοι καὶ στερούντες τοὺς νέους τῆς δεούσης διδασκαλίας. Ἡ στρατιωτικὴ ἐγγύμνασις, καθιερωθεῖσα εἰς τὰ σχολεῖα, ἐκτὸς τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκ τῆς ἐγγυμνάτεως προελευσομένων, εἶμαι βέβαιος, ὅτι θέλει μορφώσει τοὺς χαρακτῆρας καὶ ἀποκαταστήσει τοὺς νέους σωβαρωτέρους καὶ σπουδαιοτέρους· συνοδευομένου δὲ καὶ τούτου μὲ τροπολογίας τινὰς ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς, πιστεύω, ὅτι συντόμως θέλομεν ἐπιτύχει, ὅ,τι ἐπιζητοῦμεν, ἤτοι νὰ ἐγγυμναισθῇ ὅλος ὁ ἑλληνικὸς λαός, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθημεν κατὰ δυστυχίαν νὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐθνοφυλακῆς.

Καὶ ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ τὰς ἀποφάσεις μας. Ὁ τελευταῖος νόμος θέλει ἐδραιώσει καὶ ἀνυψώσει, πέποιθα, τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐπὶ τέλους τὸ Λαύριον ὑπόσχεται μέλλον εὐτυχέστερον διὰ τὸν τόπον. Ἐλπίζω καὶ εὔχομαι αἱ ἐλπίδες μας νὰ πραγματοποιηθῶσι καὶ οὕτω θὰ εὕρωμεν ἀληθῆ ἀνακούφισιν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα αἱ χρηματικαὶ στενοχωρίαι μᾶς ἐπιβάλλουσι καθεκάστην.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη σπουδαίως μᾶς ἐπησχόλησε κατὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν μας. Δύω νομοσχέδια ἰδίως, τὸ περὶ ἀποχωρήσεως δικαστῶν καὶ τὸ περὶ προσόντων, τὸ ὁποῖον κατὰ δυστυχίαν δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀποπερατώσωμεν, θέλουσι βελτιώσει τὴν ἐθνικὴν κατάστασιν τῶν δικαστηρίων καὶ θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἱσταται. Μέτρα περὶ σιδηροδρόμων καὶ περὶ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης συγκοινωνίας ἐν γένει διάφορα καὶ σπουδαῖα παρεδέχθητε· ἡ πραγματοποίησις τούτων οὐσιωδῶς ἐλπίζω νὰ μεταβάλῃ τὴν ὄψιν τοῦ τόπου.

Κύριοι, ἀποχωριζόμεθα· ἡμεῖς μὲν μένοντες ἐδῶ αἰσθανόμεθα τὴν εὐθύνην, τὴν μεγάλην εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ἡ ὁμόφωνος καὶ ἀρτιοχερδὴς σύμπραξίς σας καὶ ἡ παραδοχὴ τῶν προτάσεών μας ἐπιβάλλει ἡμῖν. Θὰ προσπαθήσωμεν ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν

ἰδίαν πολιτικήν, θέλομεν φροντίσει νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ νόμοι καὶ οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νέοι, ἡ διοίκησις νὰ μένῃ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς πολιτικῆς, καὶ θέλομεν προσπαθήσει νὰ ἐξακολουθήσωμεν πρᾶον, εἰρηνικὴν καὶ ὁμαλὴν κυβέρνησιν καὶ διοίκησιν, διότι νομίζω, ὅτι πρὸ πάντων εἰς τὸν τόπον τοῦτον εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκλείψωσι τὰ βίαια πάθη οἱ βίαιοι διαπληκτισμοί. Σεῖς, κύριοι, ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας σας θέλετε σπουδάσει ἐκ τοῦ πλησίον τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐλάβομεν, θέλετε ἐξετάσει καὶ ποῖαι αἱ ἀνάγκαι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θέλετε ἐκτιμήσει κάλλιον τὴν ἐνέργειάν μας, ἡ ὁποία θέλει εἶσθαι, σᾶς τὸ βεβαιοῦμεν, ὁποία ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε, καὶ ὅταν ἐπανέλθητε, θέλετε ἐκφράσει τὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς ἐντυπώσεις σας, τὰς ὁποίας ἐλάβετε εἰς τὰς ἐπαρχίας. Μετὰ πεποιθήσεως δὲ θέλομεν ἀναμείνει τὴν ἐτυμηγορίαν σας, διότι ἐξακολουθοῦντες τὴν διαγωγήν, ἣν μέχρι τοῦδε ἐνεκρίνατε, δὲν ἔχομεν αἰτίας νὰ ἀμφιβάλλωμεν.

Ἐν τούτοις εὔχομαι νὰ ἐπανίδωμεν ἀλλήλους ἐν ὑγείᾳ. Ἀποχαιρετῶ ὑμᾶς.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω τὸ ἑξῆς Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ κηρύσσεται ἡ λῆξις τῆς Β'. συνόδου,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν λῆξιν τῆς Β'. συνόδου τῆς γ'. βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν κοινοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1871.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ πρόεδρος ἐβεβαίου, ὅτι θέλει καταχωρίσει αὐτὸ εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ πρόεδρος
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἄγγ. Μαντσαβῖνος.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐν τῷ παρόντι τόμῳ περιεχομένων.

Συνεδρίασις Ν΄. τῆς 10 Μαρτίου 1871. Σελ.

Ὑποβολὴ 1) τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἀποξηράνσεως λιμνῶν κλπ. νομοσχεδίου, 2) ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων πιστώσεων τῶν ἐτῶν 1869 καὶ 1870, 3) ὁμοίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνιακῶν θέσεων, καὶ 4) προτάσεως περὶ μὴ παραδοχῆς τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐκβολάδων. 3

Ὑπόμνησις τῆς πρὸς τὸν πρώην ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀπευθυνθείσης ἐρωτήσεως περὶ τῶν λόγων τῆς παύσεως τοῦ ἄλλοτε ἐν Λαυρίῳ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις 1) νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 350,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1869, 2) ὁμοίου ἐκ δραχμῶν 426,273 τῆς χρήσεως τοῦ 1870, 3) προτάσεως νόμου περὶ συστάσεως ἕδρας ὀδοντοϊατροῦ ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ, 4) νομοσχεδίου περὶ ἐκμισθώσεως τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, 5) ὁμοίου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, 6) ὁμοίου περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν, 7) ὁμοίου περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν κλπ., 8) ὁμοίου περὶ τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων δημοσίων χρεῶν, 9) προτάσεως νόμου περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν, καὶ 10) ὁμοίας περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων. *Πρώτη* ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρα-

Σελ.

τοῦ. Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ 13

Συνεδρίασις ΝΑ'. τῆς 11 Μαρτίου 1871.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας. Παραίτησις τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν Γ. Ῥούφου. Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ν. Χ. Γεωργίου περὶ προβιβασμοῦ κτλ., 2) νομοσχεδίου περὶ χορηγίας 20 χιλ. δραχμῶν πρὸς συνδρομὴν τῶν ὑπὸ λιμοῦ πασχόντων κατοίκων τῆς Κύπρου 17

Καὶ 3) ὁμοίου περὶ μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. 18

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ἀνάγνωσις, ἀ. τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ συνδρομῆς δραχ. 20,000 πρὸς τοὺς Κυπρίους, 2) περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνιακῶν θέσεων, καὶ 3) περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου. Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν δημοσίων θέσεων. 37

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 39

Συνεδρίασις ΝΒ'. τῆς 12 Μαρτίου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς Κ. Πασχάλη περὶ χορηγίας αὐτῷ χρηματικῆς συνδρομῆς, 2) ὁμοίας Δ. Ἀργυροπούλου περὶ ἀτελείας ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐν Σύρῳ τεθρανσμένων ὑλῶν κτλ., 3) ὁμοίας ἀντιπροσώπων καὶ ὁπλαρχηγῶν Κρητῶν περὶ χορηγίας μηνιαίας βοηθείας, 4) δηλώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, περὶ προσθήκης 20,000 δραχμῶν ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας, καὶ 5) ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων νομοσχεδίων. 42

Παρατηρήσεις Προέδρου περὶ εὐταξίας ἐν τοῖς θεωρείοις. Αἴτησις περὶ ὑποβολῆς πληροφοριῶν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ διὰ τὰς συμβαινούσας ἐν τοῖς ταμείοις τῶν πολεμικῶν πλοίων καταχρήσεις κτλ. 43

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνιακῶν θέσεων, 2) περὶ ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου, 3) περὶ τοῦ ἀ-

Σελ.

ριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ 4) περὶ χορηγίας βοηθείας 20,000 δρ. τοῖς Κυπρίοις. Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἀπὸ τὰς δημοσίας καὶ δημοτικὰς θέσεις. Ὑποβολὴ διαφόρων ἐπ' αὐτῆς τροπολογιῶν, καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς. .. 44

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 45

Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς. 47

Συνεδρίασις ΝΓ'. τῆς 13 Μαρτίου 1871.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας. Ὑποβολή, 1) νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον ε. ἔ., 2) ὁμοίου περὶ αὐξήσεως τοῦ τόκου τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1853 ἐπιτρεπομένων δανείων, 3) προτάσεως νόμου περὶ ὑποδικηγόρων τῆς Ἑπτανήσου, καὶ 4) ὁμοίας περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς τῆς ἀπὸ Μεγάρων μέχρι τοῦ λιμένος Πάχης ὁδοῦ 48

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Γ. Ἀντύπα περὶ συμβιβασμοῦ τῆς μεταξὺ τοῦ δημοσίου δικαστικῆς διενέξεως του. Παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον ε. ἔ. Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς. 52

Συνεδρίασις ΝΔ'. τῆς 15 Μαρτίου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς ἀγωνιστῶν περὶ χορηγίας χρηματικῆς βοηθείας, 2) προτάσεως νόμου περὶ διανομῆς τῶν κτημάτων Ζακύνθου, 3) ὁμοίας περὶ πόρων τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δήμων, 4) νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως 20,000 δραχ. πρὸς μετακομιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. 55

Καὶ 5) προτάσεως περὶ τελέσεως ἑορτῆς τὴν 10 Ἀπριλίου ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς Ἑλλ. Παλιγγενεσίας. 57

Τρίτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ μισθώσεως τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, 2) περὶ μετασχηματισμοῦ τελωνιακῶν θέσεων 58

3) Περὶ χορηγίας συνδρομῆς 20,000 δραχμῶν τοῖς Κυπρίοις. Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως καὶ πα-

Σελ.

ραδοχὴ τοῦ περὶ φορολογίας νομοσχεδίου..... 59

Τρίτη συζήτησις τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου· ἀνάγνωσις τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεως τοῦ Ἐμ. Κοκκίνου.... 66

Συνεδρίασις ΝΕ'. τῆς 16 Μαρτίου 1871.

Ὑποβολὴ 1) προτάσεως νόμου περὶ διανομῆς τῆς κοινοτικῆς περιουσίας Κερκύρας, 2) ὁμοίας περὶ μὴ διορισμοῦ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἐπαρχίας εἰς ἃς ἀνήκουσι κλπ., 3) ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, 4) ὁμοίας τῆς ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν περὶ παιδείας νομοσχεδίων .. 83

Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολιτικῶν συντάξεων. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις 1) τῆς προτάσεως νόμου περὶ τῆς κατὰ δῆμον διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς Ζακύνθου, καὶ 2) τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας 20,000 δρ. πρὸς μετακομιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. Παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς προτάσεως περὶ πόρων τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δήμων. Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν προτάσεων περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τῶν ποταμῶν Σπερχειοῦ καὶ Βουραϊκοῦ. Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου. 100

Συνεδρίασις ΝΣ'. τῆς 17 Μαρτίου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Α. Χατζηδιάκου περὶ χορηγίας αὐτῷ 1,000 δραχ. πρὸς σύστασιν ἐργαστηρίου τυπογραφικῆς μελάνης. Παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας 20,000 δραχ. πρὸς μετακομιδὴν τῶν λειψάνων Γρηγορίου τοῦ Ε'. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ συνθείας τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων, καὶ 2) περὶ μὴ διορισμοῦ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐπαρχίας. Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶς ἀπαγορευομένων γάμων. Ἀποχὴ τοῦ βουλευτοῦ Καβαλλιεράτου τῆς περὶ πόρων τῶν δήμων τῆς Ἑπτανήσου προτάσεώς του. 103

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου. 104

Συνεδρίασις ΝΖ'. τῆς 18 Μαρτίου 1871.

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου 107

Σελ.

Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Πιάτ περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων. 110

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως καὶ πέρας αὐτῆς. 122

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 123

Συνεδρίασις ΝΗ'. τῆς 19 Μαρτίου 1871.

Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ παρατάσεως ἐπὶ διετίαν τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων..... 126

Πρώτη Ἀνάγνωσις τῶν προτάσεων περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ποταμῶν Σπερχειοῦ καὶ Βουραϊκοῦ. Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας προτάσεως. *Τρίτη* συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων. 127

Πρότασις ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ περὶ χορηγίας βοηθείας τῇ Λόῃδ νομοσχεδίου..... 129

Συνεδρίασις ΝΘ'. τῆς 17 Ἀπριλίου 1871.

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν προτάσεων, α) περὶ παρατάσεως ἐπὶ διετίαν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, καὶ β) περὶ παιδείας ἐν γένει. Ὑποβολή, 1) ἀντιγράφου πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Μεθώνης περὶ τοῦ δημάρχου, 2) ἀναφορᾶς τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ συνταξιούχων ἐπὶ τοῦ περὶ κρατήσεως ἐκ τῶν συντάξεων των νομοσχεδίου, 3) ἀντιτύπων τῆς περὶ φορολογικοῦ συστήματος πραγματείας τοῦ βουλευτοῦ Πλαστήρα, 4) ἀναφορᾶς Ι. Κανέλλη περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένης ἀποζημιώσεως τῷ ἐντολεῖ του, πρώην βουλευτῇ Σ. Κοντολέοντι, 5) προτάσεως νόμου περὶ ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς ἀγωνιστὰς ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν πρὸ τοῦ 1871 καθυστερούντων, καὶ 6) ὁμοίας περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων..... 130

Διόρθωσις παρεισφρύσαντος λάθους ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου συμβάσεως. 110

Ἀναγγελία τοῦ θανάτου τοῦ βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ

Σελ.

Χαρ. Χρηστοπούλου. Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ ἐκβολάδων. 141

Συνεδρίασις Β'. τῆς 19 Ἀπριλίου 1871.

Προσδιορισμὸς τῆς ὥρας τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων. Ὑποβολὴ 1) νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου τοῦ καταστήματος τῆς πρώην Καϊρείου σχολῆς, 2) προτάσεως νόμου περὶ μαιευτικῆς σχολῆς·· 142

3) Ἀναφορᾶς περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου, καὶ 4) προτάσεως νόμου περὶ ἐκβολάδων ὑπὸ Νικοδήμου. Ἐπερώτησις περὶ χρήσεως τῆς κατὰ τὸ 1867 χορηγηθείσης πιστώσεως πρὸς ἀγορὰν πολεμικοῦ ὑλικοῦ. 149

Πρώτη συζήτησις τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου ·· 150

Συνεδρίασις ΞΑ'. τῆς 20 Ἀπριλίου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς Ν. Παναγιωτίδου περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς ὑποτρόφου, 2) νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς εἰς Λαύριον ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς, καὶ 3) ὁμοίου πρὸς συνδρομὴν τοῦ δήμου Ἀθηναίων διὰ τὸν δι' ἀερίου φωτισμὸν τῆς πόλεως· 153

Ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν Μεσσήνῃ συμβαινόντων διὰ τὴν μέλλουσαν βουλευτικὴν ἐκλογήν. Ἐξακολούθησις τῆς *πρώτης* συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου··

Συνεδρίασις ΞΒ'. τῆς 22 Ἀπριλίου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς τῶν κληρονόμων Γ. Ὀλυμπίου περὶ τῶν ὀφειλομένων αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἔθνους χρημάτων, 2) ὁμοίας Γ. Μπέσα περὶ ἀναλύσεως ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου μέρους ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου. Συζήτησις περὶ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων Μεσσήνης..... 159

Ἀναγγελία τῆς ἑορτῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Ἑλλ. Παλιγγενεσίας· ἐκλογὴ πρὸς τοῦτο δύω πρεσβεύσεων. Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ ἐντόκων καταθέσεων εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν τῶν εἰς γραμματεῖς δικαστηρίων κλπ. παραδιδομένων χρημάτων. Ἐξακολούθησις τῆς πρώτης συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου. 160

Πρώτη ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων,

Σελ.

2) περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς συνδρομὴν τοῦ δήμου Ἀθηνῶν. Προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νομοσχεδίου. 161

Συνεδρίασις ΞΓ'. τῆς 24 Ἀπριλίου 1871.

Ἀνάγνωσις 1) τηλεγραφήματος τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ὁμογενῶν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἑλλ. παλιγγενεσίας, καὶ 2) ἀναφορᾶς Ι. Μαντζούνη περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων. Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν περὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ἠδικημένων πυρπολιστῶν προτάσεων νόμων τοῦ Κ. Νικοδήμου 162

Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς ἰσοβίου μισθοῦ κλ. τῷ καθηγητῇ Φ. Ἰωάννῳ..... 163

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου. *Τρίτη* συζήτησις τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἀπὸ τῶν δημοσίων θέσεων. 164

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 165

Συνεδρίασις ΞΔ'. τῆς 26 Ἀπριλίου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Ἀναστασούλας Μέταινας περὶ ἑρμηνείας τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς ἐκδοθέντος τὸ 1853 νόμου, καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς. *Τρίτη* συζήτησις τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου 168

Συνεδρίασις ΞΕ'. τῆς 27 Ἀπριλίου 1871.

Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Α. Κορφιωτάκη. 171

Ὑποβολὴ ἀναφορῶν 1) Β. Πενδεβῆ περὶ τῆς Λαυριωτικῆς χώρας κλ. 2) Γ. Μοσχοβίτου περὶ ἀποζημιώσεώς του διὰ τὰς ὑπὸ τῶν μεταβατικῶν ἐπενεχθείσας αὐτῷ ζημίας· καὶ 3) Δ. Παπαζαφείρη περὶ ἀπὸ τοῦ Θερικοῦ κρύφα λαμβανομένων μεταλλούχων χωμάτων. Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου· ὑποβολὴ σχετικῆς προτάσεως ὑπὸ Μιχαλοπούλου. 172

Ὑποβολὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους 173

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω περὶ ἐκβολάδων συζητήσεως. Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς Δ. Παπαζαφείρη 185

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω περὶ ἐκβολάδων συζητήσεως 186

Σελ.

Συνεδρίασις ΞΣΤ'. τῆς 28 Ἀπριλίου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορῶν 1) Ἀθηναίων περὶ συστάσεως ἐθνικῆς μεταλλευτικῆς ἑταιρίας πρὸς ἀνακαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων· καὶ 2) Γ. Βουλπιώτου περὶ ἀμοιβῆς τῶν πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὑπηρεσιῶν του 187

Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου 188

Συνεδρίασις ΞΖ'. τῆς 29 Ἀπριλίου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς 1) Ν. Στρατηγοπούλου περὶ τῆς ἀξίας τῶν σκωριῶν κλ. 2) χήρας Σκλάβου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως. Ἐπερώτησις περὶ καθυστερουμένων ὑπὸ προξένων δημοσίων χρημάτων· ὁμοία ὑπομνημάτων τῶν προξένων πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ ἑρμηνείας τοῦ ΣΚΖ'. Νόμου περὶ παραχωρήσεως κτημάτων πρὸς τὸν Μ. Ο. Μπραχόπουλον κλπ. 192

Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων Νομοσχεδίου..... 195

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 197

Συνεδρίασις ΞΗ'. τῆς 30 Ἀπριλίου 1871.

Ὑποβολὴ αἰτήσεως Α. Ροντήρη περὶ χορηγίας ἀδείας 10ημέρου ἀπουσίας· συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς. 202

Ὑποβολὴ ἐγγράφων τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ξηροχωρίου καὶ κλήρωσις αὐτῆς. Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου. Πρωτόκολλα ψηφοφορίας.. 203

Συνεδρίασις ΞΘ'. τῆς 3 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς 1) Γ. Μαντζούνη περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων κτλ. 2) Κ. Ῥάμφου περὶ συνδρομῆς εἰς τὸ σύγγραμμά του «Ὁ Χαλὲτ Ἐφέντης»· 3) χήρας Α. Λεονταρίτου περὶ χορηγίας συντάξεως· 4) Κληρονόμων Ἰω. Παπατζώνη, πρώην βουλευτοῦ, περὶ πληρωμῆς τῆς ὀφειλομένης αὐτῷ ἀποζημιώσεως· 5) Γ. Νικολοπούλου περὶ χορηγίας μηνιαίας βοηθείας εἰς 51 ἀγωνιστάς· 6) Γ. Κοσκινᾶ περὶ χορηγίας συνδρομῆς πρὸς δημοσίευσιν τῆς περὶ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου πραγματείας του· καὶ 7) Σπ. Παρπαρίου περὶ καταργήσεως ἢ ἐλαττώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ

Σελ.

τῶν σταφίδων φόρου. Ὑποβολὴ καὶ πρώτη ἀνάγνωσις νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων τοῦ δήμου Πατρέων φόρου. Ὁμοίως προτάσεων νόμων 1) περὶ πληρωμῆς 1 0/0 ἐκ τῶν εἰσπραχθησομένων ἐκ τῶν ἐκβολάδων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐθν. στόλου· 2) περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, καὶ 3) περὶ ἐλαττώσεως τοῦ νομίμου τόκου εἰς 6 0/0 212

Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς περὶ μαιευτικῆς σχολῆς προτάσεως νόμου. Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου..... 218

Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ξηροχωρίου..... 219

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω περὶ ἐκβολάδων συζητήσεως.. 221

Συνεδρίασις Ο'. τῆς 4 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς 1) Γ. Πυλαθίου περὶ χορηγίας συνδρομῆς εἰς τὸ περὶ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. βιβλίον του· καὶ 2) χήρας Βασιλογεώργη περὶ χορηγίας συντάξεως. 223

Δευτέρα ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων τοῦ δήμου Πατρέων φόρου· καὶ 2) περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων. Παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ξηροχωρίου· ἀνακήρυξις ὡς νομίμου βουλευτοῦ τοῦ Ἀλεξ. Ἀθ. Πετσάλη καὶ ὁρκωμοσία αὐτοῦ. Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου. 224

Ὑποβολὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.. 228

Συνεδρίασις ΟΑ'. τῆς 5 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως τῆς περὶ τομῆς τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ συμβάσεως. *Τρίτη* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων τοῦ δήμου Πατρέων φόρου 229

Πρώτη ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου τοῦ καταστήματος τῆς πρώην Καϊρείου σχολῆς· 2) τῆς προτάσεως νόμου περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Ἀλιβέριον ἀγούσης. Ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν Σουέζ συμβαινόντων. Ἀνάγνωσις εὐχαριστηρίου τῶν Κυπρίων ἐπὶ τῇ προσφορᾷ τῶν 20,000 δραχμῶν 230

Σελ.

Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου 231

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 233

Προσδιορισμὸς ἐπιτροπῆς πρὸς συναρμολόγησιν τοῦ συνόλου τοῦ ἀνωτέρου περὶ ἐκβολάδων νομοσχεδίου. Ἐγγραφὴ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὡς ἀ. ἀντικειμένου τοῦ περὶ χορηγίας βοηθείας τῇ Λόϋδ νομοσχεδίου. Ἐπερώτησις πρὸς τὸν πρώην πρωθυπουργὸν Θ. Α. Ζαΐμην ἂν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του ἐγένετο πρότασίς τις περὶ ἀμοιβῆς τῆς Λόϋδ 237

Συνεδρίασις ΟΒ΄. τῆς 7 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς 1) Δ. Νεράντζη περὶ ἀπονομῆς αὐτῷ συντάξεως ὡς ἀγωνιστοῦ 237

2) Σπ. Καραμπίνη ὁμοίως. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις ἀ) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου παραχωρήσεως τοῦ καταστήματος τῆς πρώην Καΐρίου σχολῆς· καὶ β΄) τῆς προτάσεως νόμου περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Λιβέριον ἀγούσης. Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Κλαδᾶ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας 238

Ἀνάγνωσις ψηφίσματος τῆς ἐν Δαμασκῷ ἑλληνικῆς παροικίας, εὐγνωμονούσης ἐπὶ τῇ πρὸς τοὺς Κυπρίους χρηματικῇ βοηθείᾳ τῆς Βουλῆς 240

Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας χρηματικῆς βοηθείας τῇ χήρᾳ Λόϋδ 241

Συνεδρίασις ΟΓ΄. τῆς 8 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς τοῦ διοικητ. συμβουλίου τῆς Ἑλεήμονος ἑταιρίας περὶ παραχωρήσεως στρεμμάτων γῆς ὑπὸ τῆς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων πρὸς ἀνέγερσιν πτωχοκομείου κτλ. 2) ὁμοίας Δ. Γούδα, δωροῦντος ἑκάστῳ τῶν βουλευτῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ σώματος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Δ΄. τόμου τῶν «*Παραλλήλων βίων*» καὶ 3) ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἑταιρίας Μπίμπη συμβάσεως 245

Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας χρημ. βοηθείας τῇ Λόϋδ 246

Σελ.

Συνεδρίασις ΟΔ΄. τῆς 10 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς τῆς χήρας Ἰωσὴφ Γραμματικοπούλου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως· 2) προτάσεως νόμου περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ τοῦ προέδρου τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχ. ταμείου· καὶ 3) νομοσχεδίου περὶ ναυτιλιακῶν διπλωμάτων 250

Τρίτη ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου τοῦ καταστήματος τῆς πρώην Καΐρείου σχολῆς. *Πρώτη* ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἑρμηνείας τοῦ νόμου τῆς παραχωρήσεως κτημάτων τῷ Μέτῳ· 2) τοῦ περὶ ἀτελείας τῶν εἰσαγομένων βάμβακος καὶ σιτηρῶν· καὶ 3) τῆς προτάσεως νόμου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΥΞΘ΄. νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων· ὑποβολὴ ἐπὶ τούτου τροπολογίας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἑταιρίας Μπίμπη .. 258

Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ χορηγίας χρημ. βοηθείας τῇ Λόϋδ νομοσχεδίου 259

Συνεδρίασις ΟΕ΄. τῆς 11 Μαΐου 1871.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας. Ὑποβολὴ 1) διαφόρων ἐγγράφων ἀναγομένων εἰς τὰ βοηθήματα τῶν προσφύγων Κρητῶν· 2) Αἰτήσεως βουλευτῶν περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς περὶ τοῦ ἀκατασχέτου τῆς βουλ. ἀποζημιώσεως προτάσεως νόμου· 3) Ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων· 4) νομοσχεδίου περὶ ἀντιβασιλείας· 5) προτάσεως νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν 262

Δευτέρα ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἑρμηνείας τοῦ ΣΚΖ΄. νόμου περὶ παραχωρήσεως κτημάτων τῷ Μέτῳ· 2) τοῦ περὶ χορηγίας βοηθείας 50,000 δρ. τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων δι' ἀεριόφως· 3) τῆς προτάσεως νόμου περὶ παρατάσεως τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων. *Πρώτη* ἀνάγνωσις α) τῆς προτάσεως περὶ ἐντόκου καταθάσεως εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῶν παραδιδομένων χρημάτων εἰς Γραμματεῖς δικαστηρίων κλπ. β) τῆς περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως· γ) τῆς περὶ ἐλατ-

Σελ.

τώσεως τοῦ νομίμου τόκου εἰς 6 0|0· δ) τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 174,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1870· ε) τοῦ ὁμοίου ἐκ δρ. 100,060· στ) τοῦ ὁμοίου ἐκ δραχ. 271,000· ζ) τοῦ ὁμοίου ἐκ δραχ. 223,500 τῆς χρήσεως 1869· η) τοῦ ὁμοίου ἐκ δραχ. 50,000 τοῦ 1870· θ) τοῦ ὁμοίου ἐκ δραχ. 324, 241:43· ι) τοῦ περὶ χορηγίας πιστώσεως ἐκ δρ. 12,000 πρὸς ἀποζημίωσιν ἀποσταλεισῶν εἰς Λαύριον ἐπιτροπῶν· ια) τοῦ περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Κλαδᾶ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας· καὶ ιβ) τοῦ περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 216,225 τοῦ 1870. Πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους 265

Ἔναρξις τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ του Κράτους 266

Συνεδρίασις ΟΣΤ'. τῆς 12 Μαΐου 1871.

Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκβολάδων· διακοπὴ αὐτῆς ἐν τῷ 12 ἄρθρῳ..... 268

Πρώτη ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ Ἀντιβασιλείας· 2) περὶ αὐξήσεως τοῦ τόκου τῶν δυνάμει τοῦ νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1853 δανείων· 3) περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ νόμου περὶ δημοτ. λογιστικοῦ καὶ ἀποστολὴ τούτου εἰς τὴν ἐπιτροπήν· 4) περὶ συστάσεως ἐπ/ρχ. ταμείου Ἀττικῆς· 5) περὶ διορισμοῦ δικαστ. κλητήρων κτλ. καὶ 6) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τῆς ποιν. διατιμήσεως. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ χορηγίας ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 223,500 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1869· 2) τοῦ ὁμοίου ἐκ δραχ. 271,000· 3) τοῦ ἐκ δραχ. 100,000 τῆς χρήσεως 1870· 4) τοῦ ἐκ δραχ. 50,000· 5) τοῦ ἐκ δραχ. 174,000· 6) τοῦ ἐκ δραχ. 216,225· 7) τοῦ ἐκ δραχ. 324, 241: 43· καὶ 8) τοῦ ἐκ δραχ. 12,000. Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς περὶ ναυτ. ἀπομαχ. ταμείου προτάσεως νόμου. Προσδιορισμὸς ὡς ἀ. συζητητέου ἀντικειμένου μετὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου. Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς παραχωρήσεως μεταλλείων ἀργύρου κτλ. 269

Σελ.

Ἐξακολούθησις τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους..... 270

Παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους..... 274

Συνεδρίασις ΟΖ'. τῆς 13 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς Α. Μαυροκεφάλου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως· 2) προτάσεως νόμου περὶ κατασκευῆς προκυμαίας εἰς «Γερολιμάνι» 3) νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ Ἴβερ· καὶ 4) ὁμοίου περὶ μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων..... 274

Πρώτη ἀνάγνωσις 1) τῆς προτάσεως νόμου περὶ ναυτ. ἀπομαχικοῦ ταμείου· 2) τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως παραχωρήσεως μεταλλείου ἀργύρου κτλ. 3) περὶ μαιευτικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν· καὶ 4) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις 1) τῆς προτάσεως νόμου περὶ μὴ κατασχέσεως τῆς βουλ. ἀποζημιώσεως· 2) τῆς περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως· 3) τοῦ νομοσχεδίου περὶ Ἀντιβασιλείας· 4) τοῦ περὶ συστάσεως ἐπαρχ. ταμείου Ἀττικῆς· 5) τοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ τόκου τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου δανείων· καὶ 6) τοῦ περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Κλαδᾶ. *Τρίτη* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.. .. 281

Συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν..... 282

Τρίτη ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀπαιτητῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου. Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν..... 286

Συνεδρίασις ΟΗ'. τῆς 14 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος περὶ συνοικισμοῦ τῆς Σπάρτης. Ἐξακολούθησις καὶ πέρας τῆς ἀναγνώσεως τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκβολάδων..... 287

Πρώτη ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ μὴ μετα-

Σελ.

θέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων· καὶ 2) τῆς προτάσεως νόμου περὶ τῆς κατὰ προτίμησιν κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Τριπόλεως μέχρι Σπάρτης ὁδοῦ. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις 1) τῆς προτάσεως νόμου περὶ μὴ κατασχέσεως τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως· 2) τῆς περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ Βουρλικοῦ ποταμοῦ· 3) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου· 4) τοῦ περὶ διορισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως τῶν δικαστ. κλητήρων· 5) τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τῆς ποιν. διατιμήσεως· καὶ 6) τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως παραχωρήσεως μεταλλείων ἀργύρου κτλ. *Τρίτη* ἀνάγνωσις τοῦ περὶ ἀντιβασιλείας νομοσχεδίου. Ὑποβολὴ ἐγγράφων βουλ. ἐκλογῆς Μεσσήνης καὶ κλήρωσις αὐτῆς..... 293

Συζήτησις περὶ τῆς μεταξὺ τοῦ βουλευτοῦ Δ. Χατζίσκου καὶ Δημοσίου δικαστικῆς διαφορᾶς διὰ τὰ ἐν Ὑπάτῃ λουτρά. Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ τέλος αὐτῆς..... 294

Συνεδρίασις Οϑ'. τῆς 15 Μαΐου 1871.

Προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως τῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν δύω παρελ. ἐτῶν πιστώσεων. Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ πέρας αὐτῆς..... 297

Ὑποβολὴ νομοσχεδίων 1) περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ μισθοῦ προξένων τινῶν· 2) περὶ ἐγκρίτεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας. 299

3) Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν γαιῶν πρὸς σύστασιν ὁδῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων· 4) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων· 5) περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστρατευτῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλ. ναυτικοῦ· καὶ 6) περὶ χορηγίας ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτ. πιστάσεων ἐκ δραχ. 5,343, 999. 43..... 300

Τρίτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τῆς ποιν. διατιμήσεως. Πρωτόκολον ψηφοφορίας..... 317

2) Τοῦ περὶ διορισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως τῶν διαστ. κλητήρων..... 319

Σελ.

Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ..... 322

Ὑποβολὴ καταλόγου ἠδικημένων ἀγωνιστῶν..... 326

Συνεδρίασις Π'. τῆς 17 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς Γ. Σαρρηγιάννη περὶ συνδρομῆς τοῦ συγγράμματός του «Ἑλληνικὰ Ὄρκα»· 2) ὁμοίας κατοίκων Τούλτσης κατὰ τοῦ Προξένου Ἰω. Πηλείδου..... 326

3) Ὁμοίας Ἐδ. Βόλτσ περὶ συρράσεως ἐδραιζίχνογραφίας ἐν τοῖς Γυμνασίοις· 4) Νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἁμοιβῆς 6,000 δρ. πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν σταφυλῶν σκώληκος· 5) προτάσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ λιχείας νόμου. 327

Πρώτη ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας· 2) τοῦ περὶ ναυτιλιακοῦ διπλώματος· καὶ 3) τῆς προτάσεως νόμου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῆς Σπάρτης Β. Διατάγματος. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων· 2) τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς κοίτης τοῦ Σπερχειοῦ· καὶ 3) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀτελείας τῶν πρὸς κατεργασίαν εἰσαγομένων ἐν Ἑλλάδι βάμβακος καὶ σιτηρῶν. *Τρίτη* συζήτησις καὶ παραδοχὴ 1) τῆς προτάσεως νόμου περὶ μὴ κατασχέσεως τῆς βουλ. ἀποζημιώσεως· 2) τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Κλαδᾶ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας..... 328

3) Τῆς προτάσεως περὶ τῆς κατὰ δήμους διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς Ζακύνθου..... 329

Συζήτησις ἐπὶ τῶν πιστώσεων τῶν χρήσεων 1869 καὶ 1870..... 332

Πρώτη ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ στρατολογίας τοῦ 1871· 2) περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ αὐτοῦ ἔτους..... 335

Συνεδρίασις ΠΑ'. τῆς 18 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς Ζαχαριάδου περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν καταλογισθεισῶν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου 16,000 δρ. 2) προτάσεως νόμου περὶ ϑαθμοῦ καὶ μισθοῦ τῶν γυμνασιαρχῶν καὶ καθηγητῶν γυμνασίων..... 335

Δευτέρα ἀνάγνωσις 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτι-

Σελ.

κῆς δυνάμεως· 2) τοῦ περὶ στρατιωτ. δυνάμεως· 3) τῆς προτάσεως νόμου περὶ κατασκευῆς κατὰ προτίμησιν τῆς ἀπὸ Σπάρτης μέχρι Τριπόλεως ὁδοῦ· 4) τῆς περὶ κατασκευῆς προκυμαίας ἐν τῷ Γερολιμένι· 5) τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας· καὶ 6) τῆς προτάσεως νόμου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῆς Σπάρτης Β. Διατάγματος. *Πρώτη* ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου 4,800,000 φράγ. καὶ παραπομπὴ τούτου εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν πιστώσεων τῶν χρήσεων 1869 καὶ 1870 καὶ πέρας αὐτῆς 336

Παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου 1) περὶ χορηγίας ἀναπλρ. πιστώσεως 12,000 δραχ. πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν εἰς Λαύριον ἀποσταλεισῶν ἐπιτροπῶν τῆς χρήσεως 1870· 2) ὁμοίως ἐκ δραχ. 100,060 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν 349

Ἀπόρριψις τῆς προτάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν δημοσίων θέσεων. Πρωτόκολλον ψηφορορίας 351

Συνεδρίασις ΠΒ'. τῆς 19 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ 1) Προσθέτου διατάξεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς κεκλεισμένας χρήσεις ἀνηκόντων χρεῶν τοῦ δημοσίου καὶ παραδοχὴ αὐτῆς· 2) ἀναφορᾶς Β. Ζώτου περὶ συνδρομῆς πρὸς δημοσίευσιν συγγράμματός του· καὶ 3) ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λογιστικοῦ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς τῆς παρελθούσης Συνόδου 354

Παραδοχὴ τῆς προτάσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένης ἀποζημιώσεως τοῦ βουλευτοῦ Δ. Γρίβα. Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων 358

Τρίτη ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ 1871 375

Καὶ 2) περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ ἀπονομῆς προνομίου τῷ Β. Βενδεβῇ ἐπὶ τῆς ἰλύος τῆς ῥητίνης. Ἔναρξις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου

Σελ.

τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου αὐτοῦ .. 376

Ὑποβολὴ ἐκθέσεως τοῦ 8ου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης 379

Τρίτη ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μὴ μεταθέσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων 382

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν 383

Συνεδρίασις ΠΓ'. τὴν 20 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Μιλτ. Παπαγγέλου περὶ τῆς καθυστερουμένης πληρωμῆς ὑπὸ τῆς ἑταιρίας Σερπιέρη τῶν ἐπὶ τῶν ὀνίων καὶ ἐμπορευμάτων τοῦ δήμου Λαυρίου φόρων. Διόρθωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας 383

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένου βουλ. ἐπιδόματος τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τοῦ 1866 καὶ παραδοχὴ αὐτῆς 384

Συζήτησις περὶ τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος «Μέλλον». *Δευτέρα* ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συνενώσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς· 2) περὶ καταργήσεως ἐπιμισθίων 385

3) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατ. ποινικῆς νομοθεσίας, καὶ 4) περὶ τῶν σωματικῶς ἀνικάνων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. *Τρίτη* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τῶν νομοσχεδίων· 1) περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν· 2) περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ 386

Καὶ 3) Περὶ τοποθετήσεως ἀνθυπασπιστῶν 387

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΡΟΗ'. νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν 390

Συνεδρίασις ΠΔ'. τῆς 21 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ 1) Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἀτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου 391

2) Ἀναφορᾶς προέδρου ἑταιρίας τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς περὶ χορηγίας συνδρομῆς· 3) χήρας Μέτου περὶ ἐπιψηφί-

Σελ.

στως καὶ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ αὐτῆς νομοσχεδίου. *Τρίτη* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἑρμηνείας τοῦ ΣΚΖ'. νόμου περὶ παραχωρήσεως κτημάτων τῷ Μέτῳ 395

Παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης καὶ ἀνακήρυξις Ἰω. Καρατζᾶ ὡς νομίμου βουλευτοῦ αὐτῆς. πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 396

Δευτέρα ἀνάγνωσις· 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τῶν ἐν Ἰωαννίνοις κτλ. προξένων· 2) τῆς προτάσεως νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ λῃστείας. *Τρίτη* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀτελείας εἰς τὰ πρὸς κατεργασίαν εἰσαγόμενα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς βαμβάκια καὶ σιτηρά· 2) τῆς προτάσεως νόμου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῆς Σπάρτης Β. Διατάγματος· καὶ 3) τοῦ νομοσχεδίου περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Χαλκίδος μέχρις Ἀλιβερίου 397

Τρίτη Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας 398

Συνεδρίασις ΠΕ'. τῆς 22 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς ἀπομάχων ὑπαξιωματικῶν περὶ μὴ ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ αὐτῶν νομοσχεδίου. *Τρίτη* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐν Ἰωαννίνοις κλπ. προξένων· 2) τῆς προτάσεως νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ λῃστείας· 3) τῆς ὁμοίας περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ Κορινθίων 400

4) Τῆς ὁμοίας περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων μισθωτῶν 401

5) Τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΦΞΒ'. περὶ στρατ. ποιν. νομοθεσίας· 6) τοῦ ὁμοίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ συνενώσεως τῶν εὐεργετ. ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ 402

7) Τοῦ ὁμοίου περὶ καταργήσεως τῶν κατὰ τὸν ΦΝ'. νόμον ἐπιμισθίων· 8) τοῦ ὁμοίου κατὰ τὸν ΦΛΣΤ'. 9) τοῦ ὁμοίου περὶ ἀπομάχων· ἀναβολὴ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ὀγδόου ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου· καὶ 10) τοῦ ὁμοίου

Σελ

περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἑταιρίας Ι. Μπίμπη. *Δευτέρα* ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἀτμαμαξῶν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κατακώλου 403

Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας 404

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 407

Συνεδρίασις ΠΣ'. τῆς 23 Μαΐου 1871.

Τρίτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων 410

Συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν 420

Πρώτη ἀνάγνωσις τῆς προτάσεως νόμου περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἐπὶ τῆς ῥητινώδους ὕλης τῷ Β. Βενδεζῇ 422

Παραδοχὴ τοῦ ἐκκειμένου μείναντος 8 ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπομάχων 423

Συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν 426

Συζήτησις περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ κτλ.

Τρίτη ἀνάγνωσις καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐφ' ὅρου ζωῆς τοῦ μισθοῦ τῷ καθηγητῇ Φ. Ἰωαννίου· διακοπὴ ταύτης ἕνεκα μὴ ἀπαρτίας τοῦ σώματος 427

Συνεδρίασις ΠΖ'. τῆς 24 Μαΐου 1871.

Ὑποβολὴ 1) ἀναφορᾶς Ἑλ. Εὐμορφοπούλου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως· 2) ὁμοίας χήρας Γ. Ψαρουδάκη· καὶ 3) νομοσχεδίου περὶ πτωχεύσεως 428

Ὑποβολὴ καὶ παραδοχὴ 1) προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένης ἀποζημιώσεως διὰ τὴν Σύνοδον τοῦ 1868 τοῖς βουλευταῖς Ζακύνθου· 2) προτάσεως περὶ ἐκδηλώσεως πρὸς τὴν Γαλλικὴν κυβέρνησιν τῆς θλίψεως τοῦ Κοινοβουλίου ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τῶν ἐν τῷ Λούβρῳ κειμηλίων τῆς τέ-

Σελ.

χνης κτλ. 526

Συζήτησις περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Λαυρίου. Ἀνάγνωσις 1) ἀναφορᾶς ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἐφημερίδος τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς περὶ ἐκτυπώσεως τῶν πρακτικῶν· καὶ ἀπόφασις χορηγήσεως μηνιαίας ἀντιμισθίας 100 δραχ. ὑπαλλήλῳ τινὶ τῆς Βουλῆς πρὸς περαίωσιν τῆς τυπώσεως τῶν πρακτικῶν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς· 2) τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτιλ. διπλώματος· καὶ 3) ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ χορηγίας ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεων νομοσχεδίου πρὸς πληρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν παρελθ. ἐτῶν..... 527

Δευτέρα ἀνάγνωσις 1) τῆς προτάσεως περὶ παραχωρήσεως προνομίου τῷ Β. Βενδεβῇ ἐπὶ τῆς ῥητινώδους ἰλύος· 2) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτιλ. διπλώματος· καὶ 3) τοῦ ὁμοίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων πρὸς πληρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν παρελθ. ἐτῶν. *Τρίτη* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ 1) τῆς προτάσεως περὶ κατασκευῆς κατὰ προτίμησιν τῆς ἀπὸ Καλαμῶν μέχρι Μεγαλουπόλεως ὁδοῦ· 2) τῆς ὁμοίας ἀπὸ Σπάρτης μέχρι Τριπόλεως· 3) τῆς ὁμοίας περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν νόμου 529

4) Τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν συγκοινωνίας δι' ἀτμαμαξῶν ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Κατακώλου 530

Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ πληρωμῆς ἰσοβίου τοῦ μισθοῦ τοῦ καθηγητοῦ Φ. Ἰωάννου. Προσδιορισμὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης..... 531

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ναυτικῶν συντάξεων. *Τρίτη* συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποχωρήσεως καὶ παύσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ μελῶν καὶ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου..... 532

Παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1871.. 537

Τρίτη ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ἐπαρχιακοῦ ταμείου Ἀττικῆς..... 538

Συνεδρίασις ΠΗ'. τῆς 25 Μαΐου 1871.

Συζήτησις περὶ τῆς ἐπιψηφισθείσης προτάσεως κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Θουρίας εἰς Μεγαλούπολιν ὁδοῦ. Ἀνάγνωσις 1)

Σελ.

ἀναφορᾶς τριῶν ἀρχαίων κλητήρων τῆς Βουλῆς περὶ πληρωμῆς αὐτοῖς μισθοδοσίας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου κτλ. 2) Ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς παρελθ. Συνόδου. *Τρίτη* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τῆς προτάσεως περὶ χορηγίας προνομίου τῷ Β. Βενδεβῇ ἐπὶ τῆς ῥητινώδους ἰλύος..... 540

Δευτέρα ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ χορηγίας ἰσοβίου τοῦ μισθοῦ τοῦ καθηγητοῦ Φ. Ἰωάννου· 2) περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως 50,000 δρ. πρὸς συνδρομὴν τοῦ δήμου Ἀθηναίων διὰ τὸν δι' ἀερίου φωτισμὸν τῆς πόλεως· 3) περὶ αὐξήσεως τοῦ τόκου τῶν διὰ τοῦ ΣΝΒ'. νόμου ἐπιτρεπομένων δανείων· καὶ 4) περὶ ναυτιλιακοῦ διπλώματος 541

Ἔναρξις τῆς *τρίτης* συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων πρὸς πληρωμὴν καθυστερουσῶν δαπανῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ διακοπὴ αὐτῆς ἕνεκα μὴ ἀπαρτίας τοῦ σώματος. 543

Συνεδρίασις ΠΘ'. τῆς 26 Μαΐου 1871.

Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου αὐτοῦ 543

Ἀνάγνωσις 1) ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Χήρας Ὀλυμπίου..... 545

Καὶ 2) Ὁμοίας ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς Λθ. Ἀρνοπούλου.

Τρίτη ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ναυτικῶν συντάξεων· καὶ 2) περὶ ἀπονομῆς ἐφ' ὅρου ζωῆς τοῦ μισθοῦ τοῦ καθηγητοῦ Φιλ. Ἰωάννου. Ἀνάγνωσις καὶ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως. Προσλαλιὰ Προέδρου 546

Ἀπονομὴ εὐχαριστιῶν τῆς Βουλῆς τῷ Προέδρῳ. Προσλαλιὰ Πρωθυπουργοῦ 548

Ἀνάγνωσις Β. Διατάγματος τῆς λήξεως τῆς Συνόδου.. 551

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.